

R673
N80
52.99

2/28
1-1

T.D.R.C. 338
R.R. Box 1-1882.

2673
M8

சுமஸத்த.
ஸ்ரீகுருகுளமுத்தயோகம்.

ஸ்ரீகுருகுளவாஸஸ்தம்.

நதவஸாராயணசந்திரிகை.

ஞானகாண்டம்.

136
F-82

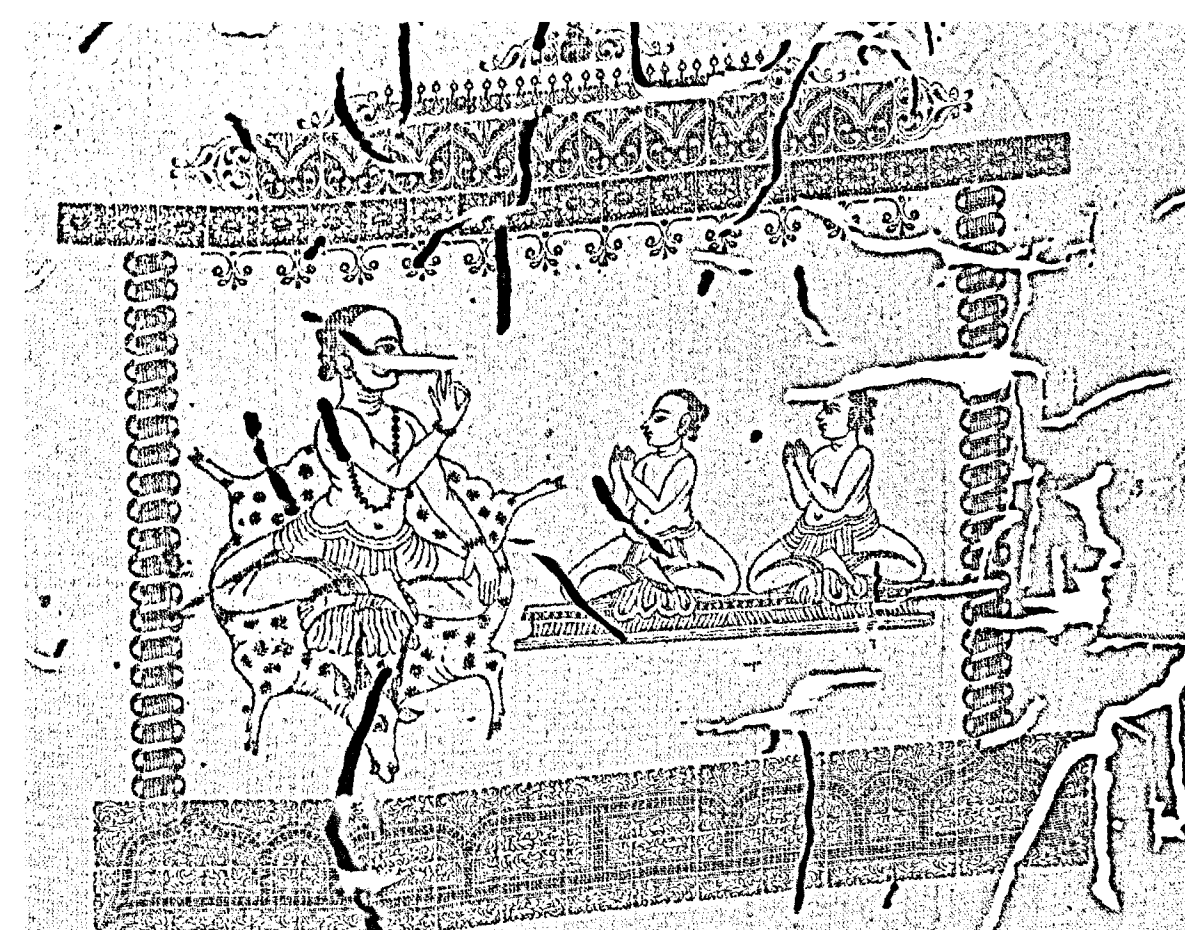
52.79

இ.த.

திருநெல்வேலி ஜில்லா
அம்பாலமுத்திரந்தால்கா
பத்திரிகை என்ற அக்கிரகாரத்திலிருக்கின்ற
ஸ்ரீமத்பு - அப்பயதிஷிதரவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு
வெளியிடப்பட்டது.

MADRAS
PRINTED AT THE SREENITHEN PRESS,
160, Mutt Street,
1880.
Registered Copy-Right.

இ.வ.லெவ்வுலகத்தில் ஸம்ஸாரமோகம் இச்சையுள்ளவைகளுக்கும் தெரிவிக்கிற
தென்னவெனில். இந்த உலகத்தி இத்தொடர்மபுராணம் அம்மென்று ஐந்து பிரமாணங்கள்
பிரஸித்தங்களுக்கிடு. ஸம்ஸாரம் - அது உலகருந்திடு. ஸத்தி - தியாயந்தம் ஸவத
ந்திரமமாருமென்றும் யாவருக்குந் தெரியும். அந்நசுருதியுள் பூர்வகாண்டமுத்தரகாண்டமெ
னரினாகிவகுப்பாகவருப்பில் பூர்வகாண்டமரின வேதங்களைக்காட்டி அமுத்தரகாண்டமரி
னவேதாந்தங்கள் சிறுபாடங்களாகவும் பிரசித்தம் புகழ் வகரித்தனாவது. ஸசாலாஸ்யமெ
ன்றதும். ஸகாபகிஷ்ணுரை வெகுரவரையார்த்தங்களுள்ள இரத்தெட்டுகளாகும்.
அனாஸாஸி வந்தாரெட்டுரை கருத்துக்களையும் சீக்கியப்பொருள் கருத்துக்களையுமிந்து
கிருத்தாங்குகவேனுமென்றகருத்துடன் பூமிர்மமதேவர. பூமிவலிஷ்டமகரிஷிமுதலான
வர்களை பூமித்தமாகி பூமிலமரத்தின் மூலத்திலிருந்துபதேசுக்ின்ற பூமிநகன்னுமூர்த்தி
என்றபாடுருவித்தத்தில் பிரச்சினம்செய்து இரண்டையத்தையரிந்த நதசுதாருகப்பிரம்மரின்
புறான அந்தவலிஷ்டருல் பூமிக்கிணையுந்திரிப்படிசெய்யப்பட்ட இந்திணையா
ஸம்ஸகலமதஸ்தாகளுக்கும்பொதுவானது. ஸம்ஸாரரோகத்தால் பிடித்துப்பட்டவர்களு
டின் இத்தொடரத்தைதவிரவேறாமருதமில்லை. அதைப்படித்துணர்ந்துவந்தவர்களைமெய்யை
நேகனுலரிந்துகொள்ளவேனுமெயினரி எவராவும் வர்ணித்துமுடியாது. சதஸ்யபரிஷதத்துக்
ளானவர்களைப் போவ்வொருவிடத்திலும்பிரசின உத்தரங்குளர்தீர்மானித்துமொகூஷ
ளளவகைதெலகெக்கனிபோலப்பண்டமாகக்காண்பிடுக்திருக்கின்றன. மொகூஷர
ருமசங்குளான உபனயரோகங்களை கலோகங்களுகளாகவும் - அபவாக்கியங்களுக்கும் கலோக
ங்களுக்கும் காண்பித்து உபனயரின்னர்தங்களை ஆகேஷபஸமாபுரணங்களால் விவரித்துணர்
மசயங்களுக்கும் நிவிர்த்திசெய்துமுடிவா இருக்கின்ற இந்தசுத்திரம் க - வது ஸ்ரானகாண
மமமுத்திராதனம் - க - பாதம் - 400 - அத்தியாயம் - 400 - கலோகங்கள் - 2 - வது
பாடகாண்டம் ஐவனமசதி என்றஸத்தியோமுத்திக்குஸாதனம் - ச - பாதம் - 400 அத்தி
யாயம் - 400 - கலோகங்கள் - 2 - வது காமகாண்டம் விதேகமுதி என்றஸத்தியோமுத்திக்கு
ச - பாதம் - 400 - அத்தியாயம் - 400 - கலோகங்கள் இக்கமொகூஷாஸ்திரம் தெலங்க
பாடப்பட்டிருக்கின்றன தத்துவஸாரியணமானகுருகுளவாலிஷ்டமென்ற இந்த
இத்தொடரத்துக்கு ஸல்லலோகேசுவரானபாமகிஷ்ணுடைய அம்சாவதாரரூபிகளான
பூமிர்மபயக்கிதரவர்களுடையவம்சத்தி - நதவனம்நாத்தெட்டுவதுத்துக்களையும்
பாடத்துக்கொள்கிறதனும் அபாயக்கிதரின் நதபயருள்ளவருமான இத்தநாஸகலன
லாநாரணமரகத்துவஸாரியணந்நிரிசைக்கொள்கியபாக்கியமும்செய்திருப்பில் ஏதாவது
நதபக்கத்தில் இத்தவனம்நாத்தெட்டுவது குத்தமில்லை எகாநியாயத்தை கினைத்து புத்தி
சாலவத்தைப்பார்த்து சரிபண்ணிக்கொள்ளவேண்டியதைபிரார்த்திக்குநேன்.
இவிலக்கணசாஸ்திரங்களுக்குச்சரியான சபதங்களைத்தபொதிலும் ஸுலக்கிரந்த
நின்பொருளையும் கருத்தைபு பெள்ளவும் விடாமல் மொழிபோத்து நிரூபித்திருப்பதால்
மொகூஷிசையுள்ளவர்கள் மிஷ்யம் ரஸிக்கத்தக்கது இப்போதச்சிட்டிருக்கின்ற ஸ்ரானகாண்ட
தமிழ்புலகங்கள் விடையாகிஅந்திருவலிஷ்டகால் உபாஸகாண்டமும் காமகாண்டமும்
அச்சிட்டவெனப்பிரபுபாஸல் இந்தசாஸ்திரத்தில் ரஸங்காண்டவர்கள்சீக்கிரத்தினிதுகள்
விடையாகும்படி
சென்ற
ஞானவேலி
தருபா
சாரத்து.

சூருஞ்ஞானஸ்ராவியம்

[illegible]

ஞானதாண்டம்.

யுத்தியுடன் கூடிய பிரம்மாவைப்பார்த்து மீதுமானவசனத்தைச் சொன்னார் "புருகுமுர்த்தி"
நீர் பிரம்மாவே நீருமும்முடையவர்கள் மீதுமானவர்கள். நீயே கருடன் சொந்தெவ்வான்
சாரியமாக இயல்பித்துக்குவந்தீர் நான் சிசயவேண்டிய உலகநிலை கர்மச்சுமைமைய நீர்
வாங்கிக்கொண்ட உபாயமுடையதில் மிகவும் சந்துஷ்டனாகி உம்முடைய அபிஷ்டத்தை கொ
டுக்க விரித்தருகயிருக்கிறேனென்ற கருவசனத்தை பிரம்மாவிடமிருந்து வினயத்துடன் சொன்னார்
"பிரம்மா" ஸ்வாமி. ~~கருவசனத்தையும்~~ ஞானசுமுத்திரம் கருணாநிதியுமாகியிருக்கின்ற
குருமுர்த்தியே தங்களுடையவர்களால் இவர்களால் நூறும் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்திலிருந்து
களையே இச்சிக்கிறான் அபித்தியுபாசத்தால் கட்டப்பட்டு நுகர்வதை மூலக்கி
கொண்டிருக்கிற இவர்களுடைய மோகங்களை மோகந்த உபாயத்தை நாம்களே
பரமகுருவாகையால் சொல்லவேண்டியது. ஸர்வவித்தியைச் செய்கிறதும் முடியுபிரபஞ்சத்
தையரிபுகிறதும் துணம்பு துக்கம் ஜனாவியாதி இதுகளை நசிப்பிவிக்கிறது மான் மார்க்கத்தைச்
சொல்லவேண்டுமென்றதைக்கேட்டு குருமுர்த்தி சொன்னார் "புருகுமுர்த்தி உய் தாமரைப்பூ
விலுளினித்தவரே - கைவலஸிமமான பரமபதம் நாகாமார்க்கங்களாலடையக்கூடாததுவித்தி
மார்க்கத்தாலேயே அடையத்தக்கது. இராசாஸ்திரக்கூட்டத்தில் விழுந்து அந்தஅறிவுகரால்
மோவித்திருக்கின்றவர்களுக்கு தங்களாம் ஸ்வரூபப்பிரகாசமானது அந்த சாஸ்திரங்களால்
டாகாசிக்கமாட்டா, கிஷ்களும் நிர்மலமும் சாந்தமும் ஸர்வாதீதமும் நிராமயமும் அந்த
ஸ்வரூபந்தானே ஜீவரூபத்தால் புண்ணியபாபங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றனவென்று நினை
ண்ணிய கொற்பொன்ற பிரம்மாவேண்டு அதில் சந்தேகத்துடன் திரும்பவும் குருமுர்த்தியைப்பா
ர்த்துச் சொன்னார். "பிரம்மா" நித்தியமான பரமாத்மபதமான தெப்படி ஜீவரூபத்தை அடை
ந்து அது சகலத்தையும் தனக்கு மதிமானதல்லவா ஆகையால் விபரத்தை பிரசுரம்
தாங்களே சொல்லவேண்டியது, என்றதை மகாதேவராகிய குருமுர்த்திகேட்டு ஸர்வவித்தேகங்
கையுந்தீர்க்கிறதில் ஸம்ஸாராகையால் வியத்தமாகவே பிரம்மாவுக்குச் சொன்னார். "பிரம்
மாவே நல்லகேழி கேட்டா சொல்லுகிறேனேனேனும் ஸர்வபாபதாதிமும் சச்சு தானந்தரு
பமும் பிரஞ்சனமுமான அதுவஸ்துதானே காத்துபோல் ஸ்பிரித்தது அப்படி முததனியுத்
தில் அகங்காரமுண்டாயிற்று பின் பஞ்சபூதங்களுண்டாயித்தன அதுகளால் ஸ்ரீமான் நரம்
புதளால்கட்டப்பட்டும் முக்கு ஸ்வரூபமும் துக்கங்களுடன் கூடியதும் ஸ்பிண்டமாயித்
து அதையே ஹிவனென்று நிச்சயித்தது. அந்த அனுவித்ததானப மாத்மாதீதத்தில்
ஜீவனென்றபேர் சொல்லப்பட்டது. குரோதபகமோகலோபங்கள் ஸ்ரீமான் ஜன
மம் மரணம் காபண்ணியம் ரோகம் தந்திரி பசிதாகம் சை லஜை து கம் விஷாதம் ஸர்
நோஷமென்றிவ்விதகுணங்கள் விட்ட சிவந்தானே சிவ திருந். ஸயாலந்த துர்ச்சுணங்
களை விட உபாயத்தை யுமக்குச் சொல்லுகிறேன் சிவனாக நான்மொன்றே உபாயமென்று சொ
ல்லுகிறார்கள் அது சரிதில்லை, யோகமத்தஞ்ஞானமும், ஞானமத்தயோகமும் மாகஷத்தைத்
கொட்டாது ஆகையால் மோக இச்சையுள்ளவன்னானம் போகம் இரண்டையுமே திரமாக அப்
பியசிக்கவேண்டும் க - வது ஞானஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறேன் அதாவது ஸ்ரீபிரம்மத்
தையடைய முக்கியஸாதனம், அஞ்ஞானமெப்படிப்பட்டதென்று முமுக்ஷு வால்விசாரிக்கத்தக்
கது, எவனால் தன்ஸ்வரூபமான பரமகைவலஸியபதம் நிரியப்பட்டு தாதுவனே முன்சொல்லி
ய காமாநிதோஷங்களை விட்டவன பிராமணன் தஸ்வரூபத்தையே அபிந்து பிரஞ்சையைப்
பலப்படுத்திக்கொள்வான் வாக்குக்கு சிரமத்தைக்கொடுக்கின்ற ஸ்வரூபித உலகவ்விவவறார
த்தைச் செய்வான். மனதுக்கு சிரமத்தைக்கொடுக்கின்ற வெருவிது அர்த்தங்களை சிந்தியான் எப்
பொழுது ஆகாசத்தைத்தோலைப்போல் கருட்டிக்கொள்வார்களோ அப்பொழுது மனிதர்கள்
சிவனை அறியாமல் துக்கத்தைக்கட்டுவார்கள், இப்படி உபயநிக்ஷிதாவர்களால் மொழிபெயர்க்
கப்பட்டதத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

செ. என். க. என். டி.

[illegible]

ந-வ து அத்தியாயம்

[illegible]

ருடா டெஸ்டிண்டி உள்ளிலையோ வெளியுமில்லை பூர்ணத்துவமுண்டோ அபூர்ணத்துவ
மும் கொஞ்சமுண்டு ஆஸ்யாலொருவிடத்திலும் நீ நாளிவர்களினு வொன்றுமில்லை உபமான
முமுபமேயமும் ஸத்தியத்திலில்லை பரப்பிரம்மமாகிவிருக்கிறேனென்றஸ்மரணத்திற்கும் மன
மில்லை ஜகம் நீ நான் ஸகலமும் பிரம்மமாத்திரமே அனாத்மாவொன்றுமில்லை இந்தப்பிரபஞ்ச
முண்டாகவுமில்லை இருக்கவுமில்லை சித்தமே பிரபஞ்சமென்று சொல்லுகிறார்களே தவிரவே
றில்லை பரபஞ்சமுமில்லை சித்தமுமில்லை அகங்காரமுமில்லை ஜீவனுமில்லை மாயாகாரியங்களும்
இல்லை மாயையுமில்லை பயமுமில்லை காரிகிரியை சிவனும் மனமிரண்டென மாநிகளுமில்லைமா
தாவாகிய ஜீவனும் மானமாகிய சாத்திரமுமில்லை இன்னுமும் வேகமுமில்லை அதிகாரி
ஸம்பந்தம் விஷயம் பிரபிராஜனமென்ற அனுபந்தம் நானுமில்லை ஸேவ்வியஸேவகஸம்பந்தம்
உபாதியம்பந்தம் அபேத ஸம்பந்தமென்ற ஸம்பந்தம் முடிவற்ற கெங்கை கெயை ஸேது
புமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாசமிதுகளும்மில்லை தேவன் திக்பால் இன் குத நாரம் சமீபம்
மூலம் மூலமில்லை துவைதம் அதிவைதம் ஸத்தியம் அஸத்தியமிதுகளும்மில்லை பந்தம்மோகஸம்
ஸத்து அஸத்து சுகம் துக்கமிதுகளும்மில்லை ஜாதி தெதி வர்ணம் வலசமிதுகளும்மில்லை ஸர்வம்
பிரம்மமென்றுமில்லை சித்தென்றுமில்லை சித்தானென்றுசொல்லுமில்லை நான்பிரம்மமென்
றுமில்லை நித்யசுகத்தனாகிருக்கிறேனென்றுமில்லைவாக்கினாலெது சொல்லப்படுகின்றனவோ
மனதென்றுமில்லை மனனம்செய்யப்படுகின்றனவோ புத்தியாலெது நிச்சயிக்கப்படுகின்றனவோ
சித்தத்தாலே நிர்யயப்படுகின்றனவோ அதொன்றுமில்லை யோகியோகாகிரிபுருஷகல்நானத்தி
யானுதிபிராந்தி அப்பிராந்தி அனாத்மாவொன்றுமில்லைஎன்றுநிச்சயித்துக்கொள்ளும்வேதசாஸ்
திரபூதினகாரியகாரணங்களிவ்வரன் உலகம் பூதம்ஜனம் ஐக்கியம்ஒன்றுமில்லைசொல்லப்பட்ட
நிச்சந்திக்கப்பட்டது ஸர்வம் பொய்தான்ஸம்சயமில்லை சேழக்கப்பட்டது பார்க்கப்பட்டது
காது கண் தேகம் ஸகலமும்பொய் சிருஷ்டிக்கின்ற பிரம்மாவும்மில்லை என்ற விஷ்ணுவும் ஸம்
ஹிரிக்கின்ற குத்திரமும் ஸகலமும்பொய் ஸநானம் ஜபம் தவம் வேதம் வேதபாடம் தேவபூ
ஜை மந்திரம் தந்திரம் ஸதஸங்கம் குணம் தோஷம் விருத்தி அந்தக்கரணம் அவித்தை அநேக
கோடிப்பிரமாண்டம் ஸகலமும்பொய் ஸர்வதேசிகவாக்கியங்களும் ஸர்வஅசுரங்களும்குடி
க்கப்பட்டதுவாங்கப்பட்டது செய்யப்பட்டது சபமசபம் புண்ணியம்பாபமகைலமும்பொ
ய் இப்பிரபஞ்சத்திலெதெதுகாணப்படுகின்றனவோ அந்தக்காணப்பட்டதுமதன் லும்கண்
டவனும் ஸகலமும் முயர்கொம்புபோல் பொய்யாகும் இப்பிரபஞ்சத்திலெதெதுகாணப்பட்டு
க்கேட்டு நித்யர் சொன்னார் ஸவாம்ஸம்ஸாம்மோட்சசிச்சைபுள்ள எனக்கு மகள் வர்ணித்
த அருபிரம்மத்தால் பிரயோஜனமில்லை என்ெண்ணுநிறேஸ் யேனெலிவ் மகாவாக்கியங்
களுக்கெட்டாததும் அகண்டமாய்வுத்திற்கும் மோட்சத்துக்குமதீதமும் ஓதிருஞ்ஞானஞேய
மென்றஸகலபேதமத்ததுமான அந்த அருபத்தை நான் எப்படி அறியவேன் மோட்சமேபிச
யோஜனமாசுவிருப்பதாலந்தஞ்ஞானத்தால்தானென்ஸயிரயோஜனத்தங்களால்சொல்லப்படுகி
ன்ற வளதுயிற் றதாச எண்ணுநிறது நான்நிகமதாரகுமே அப்படி நிச்சயிப்பதிவ ஸர்வஸா
ங்கரியம் நேரிடுமே ஸர்வஸயிரம்மத்தைத்தவிரமைத்ததெல்லாம் பொய்யாகநிறுபித்தபடியா
லமைத்ததை அறியவுமில்லையே எப்படி அனாத்மாக்களையுமாய்க்கொம்புக்குச்சரியாகச்சொ
ன்னீர்களோ அப்படியே அந்தபிரம்மமும் மிகவும் அந்மமானகையால் குன்னியமாயிற்று அந்
தப்பிரம்மம் அப்படியே இருக்கட்டும் அல்லது வேறவிதமாயாவநிருக்கட்டும்எதைஅறிந்தாலெ
னக்கு மோட்சசந்திடைக்குமோ அதைச்செல்லுங்கள், இப்போதெர்ப்ப்பில்லின் னுணிபோல்
காமையுள்ள புத்திசாலியின் நிராகரால் கேழக்கப்பட்டபிவானவர் மிகவும் ஸந்தோஷத்து
டன்சொன்னார் “ரிபு” ஓய்நாகரோநாசொன்னதுள்ளதுதான் மிகவும் யுக்திரபுடன் கூடினது.
துநிலமரியத்தக்கனவல்லது மூன்றுபேதமாகையால் நான்சொன்னதில் குத்தமில்லை, மூன்றுவித

மாவது ஸருணம், நீர்குணம், அதிதமெழைப்பாளங்களுமும். வேதங்களில் பிரதிதம்
அதில் க-வது உபாதிஸஹிதமாகையாலும் மகாவாக்யத்தின்வாச்சியார்த மாகையாலும் தள்ள
த்தக்கது. அந்தஸருணப்பிரம்மமும் ஜீவேதவரபேதத்தாரொண்டு விதமாகும், அதில் ஜீவனும்
விசுவன், ஸதஜஸன், பிராஞ்ஞனென்று மூன்றுவிதம், ஈசுவரனும் ஹிரண்மியகொப்பன் ஸ-உத
திருத்தமா அந்தரியாமி என்றுமூன்றுவிதம் உ-வது நீர்குணப்பிரம்மம் முருகூக்களால்தன்னை
ஸருபமாக அரியத்தக்கதாகையாலும் மகாவாக்யத்தின்வாச்சியார்த மாகையாலும் கொள்ள
த்தக்கது க-வது நிஷ்பிரகியோகிகமென்ற அதிதப்பிரம்மம் ஜீவன்முத்தவிதேகமுக்களா
லடையத்தக்கதும் வாசியலக்யியார்தமாமுமாக இருப்பதால் தன்னைவும் கொள்ளவும் தக்கது
ஆகிலுமதையரிவேணும். இதெனவது நானென்றாவதுதானென்றபடி அரியத்தகாததாயி
ருந்தபோதிலும் கருதியா. ச-வது இருப்பதால் தன்னைவும் கொள்ளவும் தக்கது
ணக்கடாது எதை இடையத்தில் முத்தர்களுக்குள்வெக்தபேதம் நகிக்கமாட்டாதோ-அதை அரி
யுவதில் ஸகலபேதம் இருப்பதே பிரயோஜனமாகும். ஆகையாலிலக்ஷணமத்ததும் தது உ-
கது இவ்வணக்கமும் உ-வது இருப்பதால் தன்னைவும் கொள்ளவும் தக்கது
பாசச்சொல்லக்கடாது, விசேஷத்தை இல்லாவிட்டாலும் ஸாமான்மியஸத்தை இருப்பதா
ல் (குத்தயில்லை) துவந்தவங்களைத்திருப்பதா லுமிருக்கின்றவென்றே சொல்லவேணும், அல்
லது முக்கலகொம்புக்குச்சரியாகவே இருக்கட்டும். அந்தகிராத்மாவைத்தானே விதாஸவஸ்
துவாககருதிகளில் சொல்லி இருப்பதால் குத்தயில்லை, ஸம்ஸாரமோஷம் வித்தேய
தற்காக அந்தநான்கொல்லவில்லை, ஆகையாலுமக்குயாதோருவிரோதமுயில்லை" இப்படிதான்
காண்டத்தின் க-வது பாசத்தில் க-வது அததியாயம் முற்றிற்று.

உ-பது அத்தியாயம்.

“ஜப் நிதாசரே” இனி உமக்கு ஸம்ஸாரமோஷமும் விரிந்திகர்த்தகாக வ்யருபநித
குணப்பிரம்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளும், மகாவாக்ஷியங்களுடைய இலக்சியாதமும் ஜி
வாதிகாரணமும் நித்திய சந்தாநிந்தமுத்தஸ்வபாவமும் சர்சுவதமும் ஸைலவேதநிதப்பிரஸி
த்தமும் ஜீவனுடையமோஷத்துவமும் தாரணமானானந்தா லடையத்தக்கதும் ஸம்பூண
முமாக விருக்கெனும் மவப் பிரம்மமே நிராகிர, நிரே பரமாத்மா நிரே ஸத்தரு நிரே ஆகா
சருபியாகிர, நித்யாக்ஷியத்திருநிரீர், நிரேஸ்வரவமாகிர, நிரேகாலரும் காஸந்தவரும்
ஸச்சிதானந்தலக்ஷணப்பிரம்மமும் சர்வவியாபிஸ்வரூபியும் சைதன்வியத்தினரூபியும் ஸர்வ
பூதங்களுக்குள்விருக்கின்றவரும் கர்மங்களுத்தபதியும் நிரேயும் ஸத்தியமும் சித்தமும்
ஸுதைனரும் ஸத்தியாதிவாக்ஷியங்களால் ரோதிக்கப்பட்டவரும் முத்தரும் மேஷேருபியும்
அமிருதரும் நிதேவரும் சாந்தரும் நிராமயமும் பூர்ணரும் ஸமரஸ்ரும சிரந்தனரும் ஸர்வாங்க
மத்தவரும் யெப்பொழுதுமிருக்கின்றவரு பிரம்ம விஷ்ணு ருத்விரர்களால் திக்கப்பட்ட
வரும் எங்கும் ஸத்தோஷஸுகாஸன்னவருபியும் ஒருவிடத்திலும் போதாஸரத்திலலாதவரு
வரும் கண்ணால் காணப்படாத ஸ்வரூபரு விஷ்ணுமுதலான தேவர்களை நியானம் பண்ணப்
பட்டவரும் சிதாகாரரும் சிவமாதிரரு தடையத்தவரும் தன்னிடத்திலேயே இருக்கின்ற
வரும் ஸர்வவிகாரருன்னியரும் ஆனந்தரும் ஏகரும் அத்துவைதரும் சித்தஞானந்தரூபரும்
ஸச்சிதானந்தவாஸுதேவரும் பிபீதம் சஞ்சலரும் அசஞ்சலரும் சாந்தாசாந்தமத்தவரும்
ஸன்மாதிரப்பிரகாசரும் நித்தியலிந்தஸ்வரூபரும் ஸர்வஸத்திகளாதவரும் தேகியாத இரு
க்குராரென்றும் அதேகியாசஇலேஎன்றும் சொல்லத்தகாதவரும் லக்சியலக்ஷணங்களுந்
வரும் நாதாந்தகயோதிஸ்வரூபியும் கலைகாஷ்ட என்ற கார்பேதம் வரும் மும்பூர்தியத்

வரும் தன்னைத்தான் புகழ்கின்றவரும் தான்மந்திரமாக சேவித்தவரும் ஸ்வானந்தஸமு
தகிரத்தில் முழுதாவரும் ஸ்வாத்மாராயத்தி லிருக்கின்றவரும் ஸ்வயம்பாவமத்தவரும் சே
வித்த பூர்ணஸ்வரூபரும் தன்னைத்தவிர வேறையானதையும் பாராசுவரும் தன்ஸ்வரூபத்
திலிருந்து சலனமத்தவரும் தன் ஸ்வரூபத்தால் பெருமைகொண்டவரும் தன்னைத்தவிர
வேறே இல்லாதவருமான ப்ரமாத்மாவாகவே நீரூரீர், திர்த்திச்சியஸ்தபமாயுள்ள இரூப
பிரபஞ்சமெல்லாம் முசுக்கொம்போல்பொய் சொல்லியபிரம்மத்தின் இலக்ஷணங்களில்
லக்ஷியாக்ஷணமத்தவரென்று இவ்வந்தசப்தங்களால் அந்த அருபபிரம்மமே இவ்விடத்திலும்
சொல்லப்பட்டுமென்று எண்ணவேண்டாம், லெளகிகக்ஷணாலக்ஷியமத்தவரென்று இப்படி
உசிதமானபடி சகலசப்தங்களுக்கும் அர்த்தம் ஊறித்துக்கொள்ளவேண்டியது, இப்பொழுது
சொல்லப்பட்டபிரம்மம் நீரூரூர் நிர்மல ஸப்பிரதிகேதம் தான் தான் ஸ்வரூபமாகை
யால் இந்தலக்ஷணப்பிரம்மமே நானுகிரெனென்று சித்தத்தில் புகழ்க்கேண்டியது, நேகமே
ஸ்வரூபமே அந்தக்கரணமென்று ஸமரிக்கப்படுகின்றன, அதுவே ஸம்ஸாரமென்றும்
சொல்லப்படுகின்றன, அதுவேபந்தமென்றும் துக்கமென்றும் பிரஸித்தம், சந்தானமென்ற
ஞானமே நாமமென்றும் ஸகலஜாதத்தையும் இரத்தாக்கிரத்தினதும் அஸத்தஞானமென்றும்
அவிததைதனதும் துவைதமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன, பின்னும் அந்தஸங்கல்பமே ஸத
த்யுஜ்யமென்றும் பிரஸித்தம், மனுஷ்யர்களுக்குண்டாகிற காமக்குரோதாதிகளும்பந்ததுக்காதிக
ளானஸுகலஅனாததங்களும் ஸங்கல்பத்தாலென்றிரிந்துகொள்வீர், மனதுதான்ஜாத அது
தான்சிறு அதுதான் ஸம்ஸாரம் துக்கம் மிதத்தனம் காலம் மலம் உருசுலபம் புத்தியக்கங்காரிதி
தங்கள் பிரதிஷ்டியப் தெஜஸ் வாயு வாசாசுக்கள் சப்தஸ்பர்சருட் ஸகெந்தங்கள் ஜாக்ரீதஸ்வ
ஸ்வஸுஷுப்திகள் திக்பாலர்கள் வஸுக்களருத்திரர்கள் ஆதித்தியர்கள், கானபட்ட ஸகல
ஜடத்துருந்துவங்கனும், ஸாலமும், மனச்சங்கல்பமேயன்றிவேரில்லை, குருசிஷ்யாதிபேதங்க
ளும் விவிகாரதேசரிஸேயே தவிரபாமாத்மதேசையிலில்லை, பரமாத்மதுவமானதுமே
தேசரிஸையிலும் சொல்லப்படுகின்றன, ஆறிறுமதுமோக்ஷிதநையில்தான்முக்கியமாகும்
மனதாலேயே ஸகலமும்கல்பிக்கப்படுகின்றன, மனதாலேயே ஸ்ரமிபொகூறிக்கப்படுகின்றன,
மனதாலேயே ஸகலமும்ஸம்ஹரிக்கப்படுகின்றன, ஸகலமனதால்தான் ஸங்கல்பப்படுகின்
றன, ஆகையால் ஸகலகாரணமான அந்தமனதும் ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபியா நிர்மிதத்தில்கல்
பிக்கப்பட்டுமென்றபிரதிகதத்து, உமமைத்தன்மைத்ததெல்லாமஞ்ஞானால் கல்பிக்கப்ப
ட்டதாகையால் நீரூர்ஸ்வஸாஷியாயிருந்துகொண்டுதன்னாலேயே இடைவிடாமல் விவாகு
மீரீர், நீரூரோபாதஸ்வரூபியான ஸம்மிதத்தி ஸ்பாதத்தக்கிடமிலில்லை, மந்தபுத்தியால் அபோ
தத்துக்கிடமிருந்தபோதிலுமந்த அப்போதும் தன் ஸங்கிதப்போதும், ஸஞ்சிய உதயக்மிவிரு
வநீயுருவதுபால் நித்தியபோதஸ்வரூபியான உமமிதத்தில்கல்ப அபோதமநீங்கிவிடும், ஞானா
வம்ஞானமுத்யமும் அதனைவரான எந்தஉமமிதத்தில்கல்பிக்கப்பட்டுகிறதுக்கனோ அந்த
அகண்டஸ்வரூபிய உமமிததேசரிஸாவிஷ்டானததும் நியாயமாகும், ஸச்சிதானந்ததாமய
கனும்முழுக்ஷுப்தங்களால்பந்தக்கதுகள, சித்தரூபியான அந்தமாவாகையால் அனாதமாக்கலெ
ல்லாமஹுட்களாகும், அனாதமாக்கலெல்லாம் விகாரமாவாகையால் நீர்நீர்விகாரியாரூரீர், விகா
ரக்களெல்லாமவந்தையால் கல்பிக்கப்பட்டபடியால் ஞானின் ஞானகாலத்தில் நீர்விகாரியான
நீர்சேவிக்குரீர், கல்பிதவஸதுக்களுடைய நாசகாலத்திற் பெரிதான ஸத்திகானந்தபிரம்ம
மே சேவிக்கிறபடியால் சேவிதகல்பிந்த ஜீவாதிப்பபஞ்சகங் சேஷமாகவும்சொல்லப்
படும், சேஷியைத்தவிர சேஷமேனாவில்லை என்பதுயாவருக்கும் ஸம்மதமாகையால்சேவி
யான நீர் நித்தியோதக சேஷமல்லா மடித்தியம்தான், சேஷத்தை யபேக்ஷித்து சேவி

ஸித்திப்பதால் சேஷிக் து ஸ்வாத்மநி யமில்லை என்று சொல்லக்கூடாது, ஸ்வானந்த
முதலான தன்மநிமையில்தானே இரக்கிரபடியால் ஸகலசகருதி விவிகாரமனமகிமைக்கு ஸ்வா
தந்திரியத்தப்புகேரிடாது, வியாபிவஸ்துக்கு வியாபிபிவஸ்துவின் னபேஷைமுண்டென்
றெண்ணவேண்டாம், வியாபிபிவஸ்து யதே தியாமலே தன்நையித்துக்கொண்டு ஸித்தித்திரு
ப்பதால் ஒருபுத்தியமும் அந்மருக்கேடுகேரிடாது, வியாபிபிவஸ்துஜீவனுக்குத்தான் விகாரக்
கருவைய அபேஷையுக் வியாபிபிவஸ்து ப்ரமாத்மாவுடைய அபேஷையுமுண்டெனவிர ப்ர
மாத்மாவுக்கு யாதொருஅபேஷையுமில்லை, தான் விகாரத்தையுமபியாமலும் தன்ஸ்வ
லம்பித்தும் விகாரங்களுக்கலம்பமாயு இருப்பதால் தனக்குக்கேடுகேரிடாது, ஸாவதன
க்கும் ஆதாரமான ப்ரமாத்மாவுக்கு மைத்தொரு ஆதாரத்தின் னபேஷைஇல்லை, விபுவான
அந்தப்ரமாத்மாவுக்கு மாத்மாவின் அபேஷைஇருந்தாலப்பொழுது ஸ்வாதாரன் ப்ரமாத்மா
வென்றது வினாருமே, ஸ்வாதாரன் ஆகாததுக்கு மாத்மாப்ரமாத்மாவென்றதுபோல் ஆத்
மாவுக்கும் மைத்தொன்றானதுமெனில் சரியப்படியும் சொல்லலாம் ஆத்மாவில்கிலே
ஆத்மவிருப்பதால் ஆத்மாவே ஆத்மாவுக்காதாரமென்று சொல்லுகிரோம், அந்தமாவா
வாயுக்கு ஆத்மாவான ஆகாதே யாதாரங்களிருப்பதுபோல் ஊகிக்கக்கூடாது அனாத்
த்களுக்குப்போலாத்மாவுக்கும் ப்ரமாத்மாவுக்கும் ஆத்மதுல்பெருவனென்பில
விகாரத்தை அபேக்ஷித்த மாத்மாவுக்கல்லாதபடியால் லதுக்குத்தமில்லை "சங்கை" திக்பிரா
ணங்குக்குப்போலாத்மானத்திற்குக் கன்னியென்னியாச்சிரயதும் வரும்தொது
விரென்னெனக்கும் நாமநேரிமே "உத்தரம்" ஆத்மா நன்மகிவின்க்கிராண
சென்னெனே ஆச்சிரயமென்று மாச்சிரி என்றும் வியவதாரமானது வியவதாரத்தெ
வண்டேதவிர ப்ரமாத்மத்தெனையில் தன்னைத்தவிர வேறாவில்லை, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வகேத
தம் நித்தியமா அல்லது ஸ்வகேதமாவென்றுகேட்டால் ஸமயசஞ்ஞானியான நீரெவ்வளவுகால்
மீவடத்தி லிருக்குரீரோ அதுவனைய வினுகையிருப்பதால் நித்தியமென்றே நிச்சயிக்கிரென்,
பிரபுத்தேதம் நித்தியின் னகிக்குமெனில் அப்பொழுது இப்படிசேழ் உமச்சுதி வாக்கு
முதலானவிலலாதபடியால், ஸ்வகேதபேதத்தின் னநித்தியவார்த்தைக்கிடமிலில்லை, அந்தஆத்மா
நிஷ்டாவா அல்லதுநிச்சயிபெய் அல்லது தெர்சனமா க- வதுபக்ஷத்தில் ஜீவனாசியாஸ
ஸாரிததுவமவரும் உ- வதுபக்ஷத்தில் கடாநிகரேப்போல் விஷயமாகும், அப்பக்ஷத்தி
லித்திரியவிருத்தி கையால் ஜடமாகும், ப்ரமாத்மாவான யனஸம்ஸாரிஎன்றும் நிர்வ- யமெ
ன்றும் சைதனியம் பின்புறும் சொல்லது வினுகமேஎனவு கேழ்பதற்குத்தொழி சொல்கி
ரோன, ஜீவசாக்ஷிபாமாத்மா பர்க்கிரபடியால் திரஷ்டாவாகவும் தன்னைத்தவிர
களால் பர்க்கப்பப்கிரபடியால் திச்சியமாகவும் ஸாக்ஷிதெர்சனரூபமான யால் தெர்சன
மாகவுமிருக்கொள்ளும், ஸ்வாதாரிததுவாதிதொஷக்கனும் ப்ரமாத்மாவுக்குவாது "சங்
அஸம்ஸாரியான அவனை ஸம்ஸாரியானஜீவன் பரப்பானதி ப்பொழுது தெதிரோகியா
னவன் ஸஞ்சியனைக் கடையன்றிப்பார்ப்பான், நடவாதகாரித கனெல்லாம் ந- கும், வேதா
ந்தலித்தாந்தங்களுக்கு மொருநிர்ணயமன்றி யதேச்சாவிபலகாரமும் ஸம்- கும்உத்தரம்
விசத்தஸத்துவகுணத்துடன்கூடின அந்தஸம்ஸாரியான ஜீவன் ஸம்ஸா- னகிசீர்கும்பொழு
து நிர்மலனாந்ரானல்லவா, ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரம் தன்னால்தொல்லலவங்
முன்சொல்லிய ஸகலதுஷணங்களும்வரும், அந்தஸம்ஸாரம் தன்னால்தொல்லலவங்
துது, அதுமக்கில்லை "சங்கை" ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரமாகில் பிரம்மத்துக்கதில்லாதபடியால்
பிரம்மமே நினைந ப்ரதேசமயுத்தகே, "உத்தரம்" ஜீவலக்ஷியாதான கூடஸ்தனுக்கு ஸம்
ஸாரமில்லைஎன்று சொன்னேனே, ஆகையால் ஒப்பிதாகரே தித்துவே பதேசத்தில் யாதொரு
குதம்முமில்லை, எவ்ரும் வியாபித்ததும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுள்ள து- கவலமும் நிந்ருண

நிதாசுரேட்டி ஸம்சயதரன் குருவைதிரும்பவும் கேழ்க்கார், அதாவது “நிதாசு” அப்பா பகவானுகியகுருவே முபிராமத்தினுடைய ஆதரத்தை அரிந்தவனென்று சொன்னவிரிப் பொழுது ஜீவனுடைய ஆனந்தத்தை என்று சொல்பவிரிர் கருதியிலானந்தமயனு லீவனுக் கானந்தம் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் தள்ளுக்கதாகையிலை அரியச்சொல்வது சரி இல்லையே, ஜீவனுமானந்தமும் வாசுரு மனதுசுக்கெட்டாதல்லவே, பிரம்மத்துனுடைய ஆனந்தத்தையல்லவா அரியவனுமென்று கருதி இருக்கின்றன, ஆப்கயா லிந்தவிரோதத்து க்குத்தரியான ஸமாதானத்திலே வேனுமென்று பிப் பிறகுக்கப்பட்ட ரிபுதமீரதியானவர் கொஞ்சம்சிறுப்புடன் கூடிச்சொன்னார் “ரிபு” நிதாசுரே கேரு மிந்தஜீவனுனவன் மோக்ஷாததெசயி லந்தவாதகு மனதுசுக்கெட்டாத மமமாகவே சேஷிக்கிர்படியா லந்த பிரம்மமே ஜீவசப்தத்தில் சொல்லப்படுகின்றன, ஆகையா லெசுவாகவியங்கலில் பூர்வோ ததர விரோத மிருக்கென்றாவது கருதிக்குச்சுக்கிவந்திட்டுநென்றாவது நீரெண்ணவேண் டாம், ஆனந்தமய னன்னமயான்களைப்போல் தள்ளுக்களைக் கயாநிம் புச்சப்பிரம்மம் மிகவும்அப்யயமானையானு மானந்தமயனுடைய ஆதமாலாயி ஆனந்தத்தை அரியவேணும் பிரகுவென்ற சிஷ்யனுக்கு வருணா லானந்தமனுக்கு விதாரியான ஜீவத்துவம் சொல்லப் படவில்லை என்று நீர் சங்கிக்கவேண்டாம் விட்டலக்கணயா லவ்விடத்தில் பிரம்மமென்று தீர்மானிக்கவேண்டியது மயனென்று சொல்லாததினால் ஐந்தாவ்தான ஆனந்தம் பிரம்மமாத மாட்டா அன்னமயாநி நாலுகளிலும் மட்டுனென்ற சப்தமில்லாததினால் லெப்படிநிர்விகாரத்தி வ் வித்திக்க வேயே அப்படியே அரியத்தக்கது மயசப்தம் விகாரமென்றும் அதிகமெ ன் னிரோத தமுள்ளதாகும் அதிலுக்கானந்தமென்றால் அரியத்தக்கது ஸச்சிதானந்த பிரம்மமாகும் முன்சொல்லியதில் சாரீரென்று சொல்லி இருப்பதால் ஆனந்தமயன் வி காரி என்றது விஸ்பஷ்டமாயிற்று மேல் மேல் கோசங்களில் முன் முன் கோசங்களுடைய புச்ச னுஸரிக்கவில்லை ஆதமாவே அனுஸரிக்கிறபடியாலந்த ஆனந்தமயனுடைய ஆதமாவாகிய ஆன ந்தமும் கிரானந்த பிரம்மாகையாலவ்விடத்திலும் ஸ்வரூபரூபமென்று பிரம்மமிரண்டாகும் அந்த உபநிஷத்தி பிரம்மத்திலும் பிரம்மத்தை அரிந்தவன் பரப்பிரம்மத்தை அடைகிரு மென்று விபரிப்பதால் அதனுப ஸம்ஹாரத்திலுமப்பியே இரண்டுபிரம்மம் விஸ பஷ்டமாயுத னுடைய ஆதமாவாகிய ஆனந்தத்தை அறிந்தவனுக்கு பிரார்ப்த தேகம் குந்தகாலத்தில் புச்சமாகிய பிரம்மப்பிரபத்திசொல்லப்படுகின்றன பிரதிஷ்டாசப்த த்தால் ஸர்வகேதியாகயாலும் ரூபப்பிரம்மமே சாஸ்திரத்தில் பிரதானமாகின்றன அப்படி யிருந்தபோதிலும் மோக்ஷஇச்சையுள்ளவர்களால் சித்ரூபானந்தப்பிரம்மமே அரியத்தக்கதெ ன்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் சித்ரூபப்பிரம்மமே பிரதானமாகும்சங்கைஆதமாலுக்கும் புச்சத்துக்குப் பித்தமாகிய ரெண்ட்சங்கனாகிய பிரியமோதப்பிரமோத மென்றது னுக்கும் பேதம் னாரும் அதிகளையும்மரிய வனுமென்று நேரிடுமேஉதாரம்அதிகளும் ஸச்சிதானந்த ரூபப்பிரம்மத்தி னம் சங்களாயாலதுகளையும்மரியவேண்டியதாயிருப்பதாலதையுபேகிக்க யாரும்கல்லவா ஸ்துலஸுதுஸுமம் ஸுதுகரத்துவைதிகளுமாக இருக்கின்றனங்களு க்கு பிரம்மம் ஸர்வமென்றுமுந்நலான்குற்றங்கன் மனதில்தோற்றம் குட்சமானுபவா ததுவைதிகளுக்கந்தகுற்றந்தோற்றதுஅந்தஸ்துலாததுவைதிகள் தள்ளிப்போட்டதினால் முன் னுபாதம் அமிகுதமென்று கெல்லியசுருதியை அனுஸரித்து ஸ்வகேதபேதத்தைஅழிந்துஜிவன் முத்தியடைந்த அனுபவாததுவைதிகளுக்கு வாகொருசேதமுமில்லை குடிமதிருஷ்டயால் விசா ரிக்கும்பொழுது ஸ்லாகா பீதம்பிரகாசிக்கின்றன அந்தஸ்வகேதபேதமுற்ற அனுபவாதத் தில் என்னபிரயோஜனம் அன்னமயமுதலான இந்த ஐந்துகோசங்களும் ஜாகாத்முதலான மூன்றவஸ்தைகளாகும்ஜாகாதில்பிரானி விசுவனென்ற ஜீவன் ஸ்வபனத்தில்பிரானிதைஜஸ்

கிணற்றுவிவன் ஸஷ-பதியி வபிபாணிபிராஞ்ஞனென்ற ஜீவன் பூங்குருமதீதன் துரியனாக
கூடஸ்தன் வெளிப்பிராஞ்ஞனாயினவன் எனவின் உள்பிராஞ்ஞனாயினவன். தைஜஸன் இந்த
ரெண்டுமுலாந்து கெடடியாள் பிராஞ்ஞனிராஞ்ஞன் ஒருவனே முன்றுவிதகை இருக்கிறான்
வலதுகண்ணில் விகாஷ மனதுக்குள் ஸ்ரீஸன் இரத்யாகாசத்தில் பிராஞ்ஞன் இந்தஜீவர்க
ளா ஸத்ரலஆபாஸாஸந்தக்களை கீதமமாகபுதித்து திர்ப்தியடையகிராரான் இந்தமுன்றவஸ்தை
கனிவமுள்ள போலியவனதுகளைபு புதிக்கிரவர்களைபுமளவளநிந்தானே அந்ததுரியனான
கூடஸ்தன் விவகாரதேசையில் விஷயங்களை புஜித்தபோதிதிற அநினால் பூசப்படமாட்டான்
கூடஸ்தனையிந்தவனு மப்படியே விஷகார ஸத்பதார்த்தங்களுக்குப்பத்தியே நிச்சயம் இந்தி
ரியங்களைபு மடுவிற்திகளையும் கூடஸ்தருளுனே வேலாயாத உலாபிபன்னுகிரான ஜகத்
லிரிஷ்டியை சிந்திக்கிரவர்கள் ஜகவரியத்தைக்காரணமாக எண்ணுகிரார்கள் ஸ்வபனமாயைக்
குத் துல்லியமாக சிலர்களைபுமளவளநிந்தானே, இச்சாமாதிரம் பிரபுவுக்கு ஸிஷ்டகாரிய
மென்று பெரியோருடையநிச்சயம் காலத்திலிருந்துண்டாயிற்றென்று காலத்தசர்களைசொ
ல்லுகிரார்கள், ஜீவனுடையபோதத்தக்காத உலாஸிரிஷ்டியன்று சிலர்கள் காதவானுக்கு கிரி
டைக்காசவென்று சிலர்கள் ஆபத்தாமரணையா லிசனு சிச்சைஇல்லை அவருடையஸ்வபாவம்
லிரிஷ்டியன்று நிச்சயம் ஜயந்திகாரே ஆபதகாமரும் துரியருமான அந்தகூடஸ்ததேவரு
டைய ஸ்வருபத்தைச் சொல்லுகிறோன்கேளும் உள்பிராஞ்ஞனாயுமில்லை வெளிப்பிராஞ்ஞனாயுமில்
லை அப்பிராஞ்ஞனாயுமில்லை கேவலமுயில்லை தன்னித்தவிர வேலாயாத கிரகிக்கக்கூடாது, புள
னியமிகப்பார்க்கவும்கூடாது அது இல்லைமத்தது, வேலாயாகசிந்திக்கவும் விவகாரங்க
வும் நிரூபிக்கவும்கூடாது, அத்துவைதாதம் ஜ்ஞானஸாரமும் சிவமும் பிரபஞ்சமத்ததும் சப
ந்தமும் நாலாவதுமாக பிரம்மவாதிக எண்ணுகிரார்கள், அந்ததுரியனே ஆத்மா ஸ்வனே
அரியத்தக்கனவன் ஸக-முமுக்ஷ-க்களாலு மரியத்தக்கன் அந்த ஆத்மஜ்ஞானமத்தவர்களுக்கு
கொருக்காலம் முக்திகிடையாது, ஸதஸ்துக்கங்களுடைய விவரித்திக்கொளும் பிழுவும் நாச
மத்தவரும் அத்துவைதரும் ஸதஸ்பாவபதார்த்தங்களுக்கு தேவருமான அந்ததுரிய விபுவாக
ஸ்மிரிக்கப்படுகிரார், விசுவகத் ஜலர்களைன்ற இரெண்டுஜீவர்களும் காரியகார ஸ்வகளா
ஸ்வாஸ-ஒக்ஷம் தேசகாரணத்தக்களால் கட்டுப்பட்டவர்கள், பிராஞ்ஞனென்றஜீவன் கார
ணமாதிரத்தால் கட்டுப்பட்டவன் அந்தகாரியகாரணங்களிரெண்டு துரியனிடத்தில் நித்தி
க்கிறதானில்லை, பிராஞ்ஞனென்ற முன்றுவதுஜீவன் தன்னையும் அன்னியமையும் ஸந்தியத்தை
யும் பொய்யாய் ஒன்றையு மரியுகிரானில்லை, துரியானது எப்பொழுதும் ஸ்வத்தைபுமரி
யும், பிராஞ்ஞதுரியிருவரிடத்திலு மிரெண்டாவதை, கிரகியாமலிருக்கிரான் ஸ்வம் கார
ணநித்திரையுடன்கூடினவன் பிராஞ்ஞன் அந்தநித்திரையும்துரியனிடத்திலே, ஸ்வபனத்தி
ரைகளுடன்கூடினவர்கள் விசுவதைஜலர்கள், பிராஞ்ஞன் ஸ்வபனமத்தகித்திரை ஸகூடின
வன், துரியனிடத்தில் நிசநிதமான அனுபவமுள்ளவர்கள் நித்திரைஸ்வபனமிரெண்டையும்
பார்க்கிரார்களில்லை, அத்துவைதையரியாதவனுக்கு நித்திரை அன்னியவிதமா அநித்தவனுக்கு
ஸ்வபனம் அந்தஸ்வபனத்திகளாகளாவிர காரியகாரண பெந்தருபமான விபர்யாஸமானது
கூடியிருக்காஸத்தில் துரியபதத்தை யடைபிடுஞன், அதுதமாயைபிராஞ்ஞனஜீவன் எப்பொ
ழுது போதகதையடைபுகிரானே அப்பொழுது ஜன்மமத்தவரும் அத்துவைதரும் ஸ்வபன
ஸஷ-பதியத்தவனுமான ஆத்மானவ அரியுகிரான், துரியஜ்ஞானமத்ததின்னும் பிரபஞ்ச
மிருக்குமென்று அவர்கள் சொல்லுகிரார்கள், அப்பிடி இருக்குமானால் ஸாதனங்களால் கிரித்த
கியையு மும் ஸந்தேசமில்லை இந்ததுவைதப்பிரபஞ்சம் ஞாயாமாதிரமாகையாததுவைத
மேபரமாததமாகும் பிதாபுத்திரனென்ற விசல்பமானது ஞானம்வந்தபிள்ளும் கல்பிக்கப்படு
மாகில் ஸதகனவகளால் கிரகியுடையவெசெய்யும் உபதேசகார விந்தவிசல்பவாதம் கிரித்தி

கனென, துரியோதனரின் துணைமூலம் "சுபக" சாஸ்திரோபதேசம் பிரயோஜனப் படுகிறதற்காக இந்தவிகல்பவாதமாகும். "உத்தரம்" விகல்பமானது சாஸ்திரத்தைப் பிரவீர்த்தி செய்வித்தபோதிலும் சாஸ்திரமானது விகல்பத்தை விவரித்திருக்கிரபடியால் அப்படி அர்த்தஞ்சொல்லக்கூடாது. உலகத்தில் தரித்திரர்களுடைய கேஷமத்துக்காக தனிதரர்கள் தனத்தை இராகிக்கிரார்களென்று சொல்லலாமேதவிர தனிதர்களுடைய கேஷமத்துக்காக தரித்திரர்கள் யாசிக்கிரார்களென்று சொல்லக்கூடாதே அப்படி சாஸ்திரப்பிரயோஜனத்துக்காக விகல்பமென்றதுகூடாது. "நிதார" பதவர்களை இரண்டிரம்மவாதிகளாகியதற்குக்கு அத்துவைதமெப்படி அபிமதமாயிற்று, இதிலுள்ளுக்கு சம்சமண்டாமின்றன் "ரிபு" துவைதப்பிரபஞ்சஞ்ஞானியமாயுள்ள பூர்ணசித்தன் நிறஞ்ஞாப்பிரம்மத்தினிடத்தில்தான் அத்துவைதம் வித்திக்கிரபடியால் சித்ருபாருபந்நா விண்ணப்பிரம்மங்களென்று சொல்லலாம் நமக்குத்தான் அத்துவைதவாதித்துவம் வித்திக்கிருக்கின்றன. பதாதத்துவைத உத்தரம் அருப்பப்பிரம்மவாதிகளுக்கு அப்படி அத்துவைதத்துவம் வித்திக்கும் இருஞ்ஞா திபதி லப்பால் துவைத ங்ருபத்துக்கத்துவைத சித்ருபத்தால் நிவீர்த்திவருமேயன்றி அருபத்தால்வராது, ஜீவனுக்கு சித்ருபப்பிரம்மைக்கியுரு சொல்லப்படுகின்றனவேதவிர அருபம் மகாவாகியதற்கு தூரமாகையால் அருப்பவாதிகளுக்கத்துவைதம்விடையாது, ஜீவனுக்கருப்பப்பிரம்மம் ஜீவனுக்கியடைந்தின்புறியகாலத்தில் வித்திக்கின்றன், அப்படி இருந்தபோதிலும் துவைதம் உத்தரம் படியில்லத்திலாவதித்துவம் சொல்லக்கூடாது, வர்ச்சியவாசகலகிய லக்ஷணங்களத்த அருபத்திலாவதுவைதசபத மெப்படியும் "நிதார" தேவதைபுருஷனென்றிவ்வித சபதங்களால் சொல்லப்படுகின்ற அருப்பப்பிரம்ம முப்பரிஷத்தின் வஸ்துவாகையால்தான் நான்கேட்டது நியாயத்தானே தாங்குரு முபதேசிக்கவேண்டியதுதானே "ரிபு" அருப்பப்பிரம்மைப்பத்திய அனேகசுருதிசபதங்களுண்டு ஆவிலுமதுகேழ்விக்கு முத்தரத்துக்கு மய்யாபிபுமாகையாலும் ருடி அத்தத்தைத்தவிரயோகார்தமில்லாத்துலாம் ஸகலநிருபடியத்த அந்தவஸ்துவை நீரேழ்க்கக்கூடாது யாஞ்ஞாஸ்க்கிப்பொன்ற மகரிஷியால் காரிவன்றவருக்கத்தவஸ்துவை பிரச்சிம்செய்யுகேன்று தகயப்பட்டிருக்கின்றன், ஆகையால் யேதகிவிர்த்தியால் ஸகலதானந்த லக்ஷணமுள்ளப்பிரம்மத்தையே என்னுடைய உபதேசத்தால்விரியவேணும், ஜாக்ரதநிலை னமபுக்கோசம் ஸ்வப்னத்தில் பிராணமயமேமய விஞ்ஞானமயங்களன்றகோசங்கள் ஸுஷுப்தியி லானந்தமயகோசம் துரியத்தில் கோசமத்தசித்ருபம் அசரிம, ஜாக்ரதத்தில் விசுவென்னமஜீவாயுரலமேரத்தது ஸ்தூலபிரத்தையலட்டது ஸ்மிரண்பானம் முதலான நாநாவிதபேதங்காபுஜித்த திரயதிபடையகிரான், ஸ்வப்னத்தில் தைஜஸனென்ற அவையானே னமாயையால் கலபிக்கப்பட்ட உலகத்தில் சுகதுக்கங்களைபுஜித்து ஸுஷுப்தியில் பானென்று ஸகலமும் லயிக்கும்பொழுது தமொருவனான இருளால்வமானப்பட்டு விஷயானந்தத்தையுடையகிரான், திருமபு மந்தஜீவனதானே பூர்வஜன்மகாமயோதத்தால் ஸ்வப்னஜாக்ரதகோசம் யடையகிரான், எவன் ஜீவனுமி முன்புபுரத்திலும் வினையாடிரானே அந்ததுரியனிடத்திலிருந்து ஸகலவித்திரங்களு முண்டாயிற்று, எதில் முன்புபுரங்களும் லயிக்கிரதுகனோராய அகண்டபோதானந்தஸ்வரூபமோ எது ஸகலவேதார்த்தஸ்வரூபமு பூர்ணசைதன்ரியாதம்ஸ்வரூபமோ அந்த இந்த ஸாவ்ரதாரமான் தூயப்பிரம்மத்திலிருந்து பிராணன் மனதுக்கானங்கள் ஜாக்ரதம் வாயு அகினி அப்பு பிரிதிவி இதுகருண்டாயிற்று, ஸகல உலகத்துக்கு மாதாரமான பரப்பிரம்மம் ஸக்ஷமத்துக்கும் ஸக்ஷமும் அகே நீரீரே அது ஜாக்ரதமுதலான பிரபஞ்சமெதுனால் பிரகாசிக்கின்றனவேனா அந்ததுரியப்பிரம்மமே நானென்று அறிந்தவன் ஸகலபேதங்களால் விடுபடுகிரான், மூன்றுஸ்தானங்களிலு மெதுபுஜிக்கத்தக்கனதோ எவன்புஜிக்கவேனோ எதுபோதமோ அதுகளுக்கு விசக்ஷணமும் ஸாக்ரி

யும் சின்மாதிரி ஸநாகிவனுமானவனாகா எந்த என்னிடத்திலுள்ளப்பிரபஞ்சமுமுண்டாகி இருந்து லயிக்கின்றனவேனா அந்த அத்துவைதப்பிரம்மமே நானென்று நானனுவுக்கு மனுவானவன் அப்படியே மகத்துக்கும் மகத்தானவன் இந்தவித்திரப் பிரபஞ்சமுமநானே நான் புராதனமும் புருஷனும் ஸ்வாணம்போர் வான்முள்ளவனும் சிவரூபனுமாக இருக்கிரேன், நான் ஸகலத்தவனானவனும் வாங்குகிறது ஒக்கிரது முதலான அனேகசக்தியுள்ளவன், கண் தானுகளில்லாவிட்டாலும் பரக்கிரேன் கேழ்கிரேன் விஸ்பஷ்ருப்யானநான் சக்லத்தையு மரியுடவன் என்ன ஓன்றுமரியாது அனேகவேதங்களால் நானே அரியத்தக்கனவன் வேதாந்தத்தைச்செய்தவனானே வேதத்தை அறிந்தவனும் நானே எனக்கு புண்ணியபாப்பங்களில்லை எனக்கு ஜன்மநாசதேகேந்திரிய புத்திகளில்லை எங்குபஞ்சபூதங்களில்லை என்றறிந்து அத்துவைதவிஷ்ணுதேஜோமய அகண்டானந்த ஆதியந்தமத்த ஸாக்ஷிஸ்வரூபத்தை யடையுமி றான் "ஸ்ரீகுருமூர்த்தி" ஓய்பிரம்மா ஓப்படி ரிபுவானுதேசிக்கப்பட்ட கிதார நானே பிரம்மமென்றறிந்து கன்னியரான ஆகையால் நீருமெனமுதமாக கேட்டிரபடியால் தன்னியர்தன் ஆகியினியும் பிரச்சினம் செய்யவேண்டியதிருந்தால் பிரச்சினம் செய்யும் இப்படி அப்பயதிக்ரதவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க - ஷது பாகத்தில் க - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ - வது அத்தியாயம்.

"பிரம்மா" எவ்வி ஸகலவேதாந்தங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவரே ஜகத்கு வே நீலகண்டரே தயாஸமுத்திரரே சந்திரனே சரசிலத்தரித்தவரே உமக்குநமஸ்காரம் ஸுஷுப்தியில் ஜீவனபிராஞ்ஞானம் சொல்லப்படுகிரானென்றும் துரியனே பரப்பிரம்மமென்றும் தாங்கள் சொன்னதி லெனக்கு ஸம்சயமென்னவெனில் இந்தப்பிராஞ்ஞானமும் நித்தியம் முன்னுதவவஸ்தையில் நிர்விசேஷப்பிரம்மத்தை அடையகிரதுகளென்று பிரதிததச்சுருதி ஸ்மிருதி முதலான அனேகபிரமிணங்கள் ஸபஷ்டமாயிருப்பதால் வேறவிதமாகச் சொல்லக்கூடாதே ஜாக்ரதஸ்வப்னமும் ஜீவனுடையதுகள் ஸுஷுப்தி துரியமொண்டும் பிரம்மத்தினுடையதுகளென்று யுத்தமாயிருக்கின்றன பிரம்மமிரெண்டுவிதமென்று முந்தையகாலம் சொல்லப்பட்டிருக்குது, பிரம்மமலோகவசனத்தாலென னுலகப்பிராப்திஎன்றும் சொல்லக்கூடாதே, ஸகல ஜாங்களும் தினிதோரும் எபினுலகத்துக்கு வரவில்லையே ஸாவதுவபோ போல்மூன்றுவதுவது மிண்டாவதைப்பத்தாமலிருப்பதால் பிராஞ்ஞானஞ்ஞாப்பிரம்மம் கூடஸ்தன் நிறஞ்ஞாப்பிரம்மமென்று சொல்லக்கூடாது, துனெனில் மாயை அவித்தைகளுக்கூடஸ்தன் நிறஞ்ஞாப்பிரம்மமென்று சொல்லக்கூடாது, துனெனில் மாயை அவித்தைகளுக்கப்பாப்பட்ட பிரம்மத்தைப் இரண்டாகச் சொல்வதால் ஸுஷுப்தப்பிரம்மத்தையத்தாலேயேமோகமென்றென்னுகிரேன் சரியோ இல்லையோ தாங்களே சொல்லவேண்டியது "ஸ்ரீகுருமூர்த்தி" ஓய்பிரம்மாவேவேதாந்தவாக்கியங்களில்லதுகள் ஸுஷுப்தனையே பிரம்மாகச் சொல்லுகிரதுகள் சிலதுகள் துரியனையே பிரம்மாகச் சொல்லுகிரதுக ளிதில் நிர்ணயம்சொல்லுகிரேன்கேளும் ஜீவர்களால் நித்தியமனுபவிக்கப்பட்டு மந்தஸுஷுப்தனில் ஸம்ஸாரகாரணமான அஞ்ஞானம் நீங்காத்துனால் ஞானதிலக்ஷணமுள்ளபிரம்மமாயிரியமே அதையறிந்தவர்களே அஞ்ஞானதாரியங்களைவிட்டு பயபத்திருக்கிருர்கள் அந்தஸுஷுப்தனுக்கு விவவேனறபேய் இருந்தபோதிலும் பிரம்மமென்றபேய் ரும்ஷதஜனவிடப் பெரியவனாகையால் குதநமில்லை, ஆதிம மவித்தையின்காரியமான அபானுவாணமதுவா வரணமென்ற இரண்டு மிருப்பதாலும் வினாபோல் காரணரூபமாக விஷேபமிருப்பதாலு மிதுனால் ஸவிசேஷப்பிரம்மாகையாலும் ஸுஷுப்தனைத்தள்ளி துரியனேதானே கொள்ளவேண்டியது, முன்பு

குருகுரானவாஸித். டி.

யில் பிரம்மமாகும், சுந்தரஜாதகால் கடகம் முதலான ஆபர்ஷங்களாகுமரில் செந்தவநகரத்தில் மலடிபிள்ளை இராஜாவா இருப்பானுள் வவன்கட்டைத்திருட்டனை பந்திகாணவில்சேர்ச்சி யிப்பானுள் லாகாசபுஷ்பத்தா லலங்கரி ப்பட்ட பாரியானேபோகித்து கானலஜலத்திலமு குவானுள் முசலகங்குமு நரர்க்குமு கொம்புயத்தம்நேரிமொகில் புனைகளிலே யானை மரணந்தையடையுமாகில் ஆதித்தன் மேற் கஉதித்தகிழக்கே ஆஸ்தமனையுளானுள் அமா வரஸ்யயில் பூர்ணசந்திர உதயமாகுமாகி பெபேமுது ஸுஷுப்தன் பிரம்மமர்வான் "பிரம் மா" எந்த நான்ஸுஷுப்தியில் லான்றுந்நிரியாமல் ஸுகமர நந்தேலே பின்ஸவ்நத்தை யும் கண்டேனே அந்த நானேஜாக்ரதபபரந்திரேவெனே மனவஸ்தைகளிடு மொரு ஜீவனேசொல்லப்படுகிடுன் இப்படியிருக்க மனவஸ்தைகளென்று தாங்கனெப்படிச்சொல்ல லாம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மசூரணபேதத்தா லவஸ்தைகளுக்கு பேதம்மொல்லலாமேயன்றி அவஸ்தை யுடையவனுக்கு பேதஞ்சொல்லக்கூடாதே "பிரகுருமுர்த்தி" அவஸ்தைகளின்பேதத்தா லவஸ்தையுடையவனுக்கும் பேதமுண்டுதான் என துரியநகா நெருவனுவான் வராகநுபி யான மகாவிஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்ட தொண்ணுத்தாரு தத்துவங்களில் மூன்றாவதுவனம் சேர்ந்தே கண்குச்சரியாயிருப்பதால் னனுக்கும் நாமமுபங்கனும் பேதித்திருப்பதாலும் ஜீவன் மூன்று தனென்று குத்தமில்லை, வகனன் திசுநெனென்ற இரெண்டாத்மாந்களில் கூடஸ்தப்பிர தாதாநிஷ்களன் பிம்பன்அவனுக்கே எகத்தவமும்காரணத்தவா னுதி யில் சொல்லப்படுகிடுன் அன்னியன் ஸகனவ் ஜீவன் பிரதிபிம்பன் காரியம் இத்தகாரியகார ணங்களான பரமாத்மா மரக்களுக்கு பேதம் வியவகாரதெசையில் வித்திககவேண்டியதற்காக பானேகன் அபரணேக னென்றதும் யுத்தமாகும் வியவஹாரதெசையில் காரியமனேகமாகை யால் பரமார்த்ததெசையில் காரணமேகமாயிற்று, ஆசையால் ஜீவனேகனென்று சொல்லவே கூடாது இப்படியே சுருதியுத்தியனுபவங்களுக்கு விரோதம்நேரிமே ஆனால் பார்த்தான் ஜீவ னுன ஜீவந்தான் திரும்பியும் பரனாகப்போகிடுன் ஆகிலும் வியவஹாரதெசையில் ஜீவன் பிரம்மமாகிரதில்லை, பரமார்த்ததெசையில் பிரம்மம் ஜீவனுகிரதில்லை, ஆனால் சுருதியுத யான பிரமாணங்களில் ஜீவனுக்குப் பிரம்மசப்தமும் பிரம்மத்துக்குஜீவசப்தமும் சொல்லப் படுகின்றன ஆகிலும் சுருதிமுதலானதுகள் தடையத்தப் பிரமாணங்களுக்கையா லதுகுத் தமில்லை, அதுகளுக்கு பாஷ்ய முறையான வியாக்கியானம்செய்தவர்களு மப்படியே சொன்னு லத்தவியாக்கியானத்தா லெனையபயோகமுவேதத்தில்வந்தஸ்தைகம் கிளித்திககிரதற்காசக செய்யப்பட்டவியாக்கியானங்குறிலு மப்படியேஸந்தேகருண்டாகு படி வியாக்கியாணிக்கிரது சரிஇல்லை, பிரம்மா முன்றாவதானஸூபத்தை ஜீவனென்று தாந லனுதிரீகன் சுரு தியில் துரியனுக்கடந்தனையே ஜீவனென்றும் நெல்வால்போலவும் ரோமனுணிபோலவு மா காரமுள்ளனதுகச் சொல்லுகிரபடியா லவனை யறபுணனுமென்று சொல்லிஇருப்பதாலும் ஜீவனென்று சொல்லக்கூடாதென்றிப்படி எனக்கு டாய்ருகிர சங்ககைகளைக்கத தங்களைத தகிரவேரை எவரிருக்கிரார் "பிரகுருமுர்த்தி" வாச்யனென்று மிலக்யனென்றும் ஜீவனிரெ ன்நி, அதில் வாச்யஜீவன் விகவன் தைஜஸன் பிர குருனென்று மூன்றுஅன்னியனுள் இல க்யபன் துரியன் பிரம்மத்தின்னம்சம உரோமனுள் முதலானதுபோ லாகாரமுள்ளதாக ஆரி யத்தக்கனவன் அதிலுல்ஜீவனுக்கு கிரமமுத்திகிடக்கும் அந்ததுரியனையும் ஸம்ஸாரிஎன்றும் யமலோகத்துக்கர்களுன்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிரார்கள், கடக விரல் முதலான ஆகாரமுள்ள தகாரதமாவாகிய அந்தகூடஸ்தைவர்களுக்கு மூடத்தனத்தை விர்த்திசெய்வானென்று திசச யிக்கிரேன் அங்குநூட்டிநீஷனை யமன்பாசத்தாலிமுத்தாரென்ற விமிருதிக்கும்விரோதயில்லை அக்கபருஷுணிடத்திலு தியாஸத்தால்வந்த ஜீவனுடையிக்கத்திலிருப்பதால் சத்திரிநியாயத் தையடுத்து ஜீவனை மூத்தது பாணிடத்தி லுபசரிககப்படுகின்றன பிம்பப்பிரதிபிம்பங்கள்ஸம்

பத்திரிகைபோதிலும் கண்டித்திருந்தாலும் கடுக்காலும் கழுத்திலுள்ள முகத்துக்குக் கேட்கலாமைபோல் நிச்சயிக்கத்தக்கது. கருதியி லிந்த அங்குஷ்டபுருஷன் புகையித்தகெரிப்புப் போல் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் சகலத்துக்கு மீது னென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் யமபாசஸம்பந்தம் சொல்லக்கூடாது நசிகேதனை பிராமணபுத்திரனுக்கு இந்தகூடஸ் தாத்மாவே நிர்லேபனென்றும் வேதாந்தாஹன்யுர்த்தமென்றும் யமனுபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படி இருக்கிறவனுக்கெப்படியும்தினை சொல்லலாம் எவனேக்கண்டமாதிரித்தில் ஜீவனுக்கு ஸ்கலஸம்ஸாரபாபங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன அவனுக்கேது யமபிடை எவனென்னுடைய பரமாத்மாவருபமோ ஸாவஸ்யோதிக்கேஜ்யோதியோ அவனுக்கேது யமபிடை ஆகையால்கூடஸதாத்மாணவநிர்மலனென்றும் புருஷோத்தமனென்றும் புண்ணிய ராபஸம்பந்தமத்தவனென்றும் ஓய்மிரம்மாவே நீரியும், நான்சொல்லியதி வெவ்வளவும் சங்கைவேண்டாம் இனிசேமக்கவேண்டியதி நந்தால்செனும் பயம்பேண்டாம் இப்படி அப்படி திகழிதரவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட என்னவாஸிஷ்டம் தாது ஸாராயணசந்திரிகை யில் ஞானகாண்டத்தினை. க - வது பாடத்தில் எ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ - வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” ஸ்வாமியரசிகேதனுக்குயமன்சொன்னதை எனக்கு விஸதாதுமாகச்சொல்லலே னும் யமன்பிராமானிகர்களுக்குள் பெரியவரல்லவா. “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவே உள்ளதுதான் யமனதர்மம்ஞானங்களுக்கு ஸமுத்திரமாகையால் ஞானுடைய வாக்கியங்களை அகழ்கவேண்டியதுதான். கவுதமனொருபிராமம்ஸிசோஷ்டர் முன்னிருந்தார் அவர்யாக நிர்லிப்துக்களுக்குபங்களை தெகினையாகக்கொடுத்தார் அப்பொழுது ஞானுடைய புத்திரனாகிய சிகேதனெண்ணினதென்னவெனில் பங்குகளதன்குடித்திருப்பதால் பால்கரந்திருப்பதாலும் புல்லுத்தினவிருப்பதாலும் தூபெலமாயிருப்பதாலும் நம்முடையபிதாவுக்கு யாகம்ஸபலமாகாதாகையால் பிதாவின்சுரியத்தை நாம்ஸபலமாகவேணுமின்றெண்ணத்துடன் பிதாவைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அய்யாபிதாவுே எந்தரித்து என்னதெகினையாக தீர்மா னித்தீர்களென்ற புத்திரனுடையவசனத்தைபிதாசொல்கிறேன். லுபேகித்துமிரண்டுமூன் றுதரம்சேட்டதுனால் கோபத்தையடையந்தபிதாசொன்னார் மிருதயுவுக்கு அக்கொடுக்கிறுக் கிறேனென்றதைக்கேட்டு புத்திரன் சிந்தித்ததென்னவெனில் சிஷ்யர்களுடைய லலாம் நானே முதலாவதுவன் நான்வனும் நான்தான் இது நாயிலொருகாலுமேனனுலிப்படிசொ பத்தையடைந்தவரல்லவே, ஆகையால் யமனுக்கென்னுலாகவேண்டிய காரியமிருக்கிறதாகத் தோனுவினெனவென்றுசொகத்துடன் பிதாதனம்செய்துகொண்டு பிகாஸைத்தியஸந்தராகக் வேண்டியதாக்குச்சுருந்தவசனத்தைச்சொன்னான் “நசிகேதன்” முன்காலத்திலும் பின்காலத் திலுமுள்ளபெரியோர்களை தாங்களினைந்து பந்தியம்மதவராமலிருக்கவேண்டியது உலகத்தி ல்நரனகாய்கள்போல் ஜனமரணத்தை யடிக்கடி அடையுமிறப்படியாவந்த அனித்தியஉலகத்தி ல்போய்சொல்தென்களுக்கெனபிரயோஜனம் ஆகையால் ஸத்தியஸந்தொன்றுதங்களுக்கு பெயர்கிடைக்கிறதர்க்காக எனனைப்பொழுதேயமலோததுக்கனுப்பவேண்டியது இப்படி சொன்னபின் பிதாவினனுஞ்ஞானம் யமலோகத்துக்குப்போய் சேர்ந்தநசிகேதனனாகாமல் நியமன்றபு யமன்னிடமிடலவஸித்தான் வெனியின்போயிருந்து யமன் கத்தலே அவருடைய பாரிகளசொன்னார்கள் இந்தப்பிராமம்ஸனுப்பவாஸமிருக்கிரமித்தம் கிச்சிராலபேச லெங்க னுக்கெரிவுண்டாகின்றன ஆகையால் சிகிரத்திலுந்த அநிதிப்பிராமம் என நீர்பூஜிக்கவேண் டியது எவனுடையவிட்டலிதி உபவாஸமிருக்கிரானே அவனுடைய கலஹவரியங்களும

நசித்துப்போய் விடுமல்லவா. இப்படி நசிகேதனால் சொல்லப்பட்ட யமனுடனே நசிகேதனை நம்ஸ்கரித்துச்சொன்னார். னனுடைய கிரகத்தி மூன்று நாள் நீ ருபவாஸமிருந்தபடி யாலென்னிடத்திலிருந்து மூன்று வரம் வரம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதைக்கேட்டு நசிகே தன் மூன்றுவரங்களைக்கேட்டுக்கொண்டான். பிதாவுக்கென்னிடத்திலுண்டான கோபம் நீங்க வேண்டியது. க - அக்கினி வித்தையை உபதேசிக்கவேண்டியது. உ - கருதில்மிருதிப்பிரவித் தமான மோஷத்துக்கு ஸாதனமாகிய ஆமலித்தையை உபதேசிக்க வேண்டியது. கூ - இப் படி யமன் கேட்டிரண்டு தினையுங்கொடுத்துவிட்டார். மூன்றுவதில் லோபத்துபுனதைஉப தேசியாமலும்முடையபிரிபு அக்கினித்தக்கிடைக்கட்டுண்டு நாலாவது வரனைகொடுத் தார். அப்பொழுது தன்சொன்னான். மனுஷ்யபிதோதனகாலத்திலாத்மாபரலோகத்தி லிருக்கிறுனென்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இல்லையென்று சிலர் இந்த ஸம்சயந்திரும் படி தாங்களெனக்கு தேசிப்பசேதுவது எதை வேண்டியது. அதைக்கேட்டு யமன் சொன்னார். இவ்விஷயத்தினைத்தவர்களும் மூன் மடவரு ஸம்சயப்பட்டார்கள் லலவா. இது ஸஞ்சம்மான தர்மம்மாயித்தக்கதிலலை. ஆகையால் வேலா எதயாவது கேட்டுக்கொள் ளும், என்னை சி மப்பதெதக்கடாது நசிகேதனதேவர்கலிவஸிஷ்யத்தில் ரொம்பவும் சந்தேக ப்பட்டபடியாரும் தாங்ளமிது ரொம்பவும் ன்-ஒஷ்யம் மம்மென்றுசொன்னபடியாய்மிதை ச்சொல்லுகிறார்கள் தங்களுக்குச்சரியாக ஒருவனுமில்லாத்தினுமெனக்குத்தாங்களி த்தான் சொல்லவேண்டியது இப்படிமெத்தமெத்த நசிகேதன் சொல்லியும் யமனதிகலோபத்துடன் போக்கிய விஷயங்களை அதிகமாகக்கொக்கிரேனென்றுயேமாத்தினார் யமன் தூரு யசுள்ள புத்திர பெளத்திரர்களை தருகிறேன். அனேகம் பசுக்கள் யானேகுடினாகள் அனேகம்வி பகசீ யுந்தருகிறேன். யுமியிலெவ்வளவு காலம் வலிக்கவேணுமோ அவ்வளவு தீர்த்தாபுஸையும தருகிறேன். உமல பூமியில் ஸர்வகாமங்களை யடைந்தவாகச்செய்துபேர்டுகிறேன். மனுஷ்ய பிலோகத்திலெந்த எந்தக்க மங்குள் தூர்பங்களை அந்தந்தக்காமங்களைக்கேட்டுவாங்கிக்கொ ள்ளலாம் அனேகரதவாதிதா கொஷங்களுடன் கூடி இந்த அனேகஸ்தீர்களை உமர்து ராசிசுளா கவைத்தூர்கொள்ளும். இந்த ஸ்தீர்களை மனுஷ்யங்களுக்கு தூர்பங்குள் ஜுகையால் மணமோ ஷத்தை நீர் கேழ்க்கக்கூட அல்லது மரணத்தால்டையத்தக்கன். அந்த வஸதுளை கேடு கக்கூடாது. இப்படி சொல் ப்பிட்ட நசிகேதனெவ்வளவும் னைக்கலக்க மன்றி செ ன்னான். அய்யா அந்ததே நானக்கு யர்ப்பே ரிதபோக்கியங்களெல்லாம் மனுஷ்யஸை தேஜஸ் ஸைவாஸகபேர்டு ரகையால் என உலபகாலம் வஸித்தபோதிது இ அலபாயுஸ்தான் வாக னங்கன் தாலிசுளவாத்தியங்களிதுகெ லலாம் தங்களுக்கே யிருக்க வேண்டியது. பணத்தால் மனுஷ்யனுக்கு தீர்ப்பியடைய இடமில் லாதங்களுடைய காலத்துக்குள் தங்களுடைய காலத் துக்குள்ளாவது தங்களுடைய தொச்சனத்தால் பணத்தால் எப்பொழுதாவதையுமேயாம் தங் ளிடத்திலெனக்கு முக்கியமாகப்பெத்துக்கொள்ள வேண்டியது அந்த அகம்வித்தைதா ளொ யையடையுமி மனுஷ்யன் அமிர்தர்களாகிய தேவர்களுடைய ஜலாயத்தபதத்தை யடைந்து ஜாதி, பிரிடை ஆனந்தமிதுகளை தியாவித்தரிந்த எவன் தானதிகளாள் ஜீவிக்கிறதிலாசை கொ ள்வான். ஜயாமிர்த்தியுமே மானகாங்கிலாத்மாவின் மூன் சொல்லப்பட்ட ஸம்சயத்துக்கு தாங்கள் ஸமாதானம் சொல்வதெமுக்கியமானவரன் இதைத்தவிரவேலாஒன்றையும் நசிகேதன் வரிக்கமாட்டான் ஸ்ரீகுருமூர்த்தி இப்படி யமன் நசிகேதனை பூஜித்திது பிரம்மலித்தையை உப தேசிக்க நல்ல அதிகாரி என்று ஸந்தேஹித்துச்சொன்னார். யமன் அனேகார்தங்களில் புருஷ னைச்சேர்யிவிக்கிறபோதமோஷ்யிரண்டுகளில் மோஷத்தை இச்சிக்கிறவனுக்கு நல்லது வித் திக்கிறது போகத்தை இச்சிக்கிறவன் கெட்டுப்போகிறுன். தைரியமுள்ள உத்தமபுருஷன் அந் தபோகமோஷங்களை பிரித்துப்பார்த்து மோஷத்தைக்கொருகிறுன் மந்தன் யோகசேஷிமது

சொல்லுகளை ஆசிரியர் உயர்ச்சிதோரோடு சொல்லுகளை எல்லாம் தியாதம் செய்து போட்டபடியால் நவரதமையமும் ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்கு மனோகந்தக்துமான அனேகமாக லையை ஸம்மானமாக நானுமக்குத்தொழேன். விசுவாமிதன் இவ்விரண்டுமொன்றுக்கொன்று விபரீதமாகையால் தூரமுள்ள அகிலத்துக்கும் வித்தையுமட்டும் நீர்பெய்தித்தபடியால் ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்கு சப்பித்தவிலை ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்கு கொண்டுதன்னுல்தையிப்பட்டு தன்னை பண்டிதனைக்கொண்டு எண்ணிக்கொண்டு குருடனல் குருடனல் மூடர்க்கு பிரமித் தலையுதிருக்கள் பணத்தின் பேசுத்தால் மூடனல் னுக்கு மறந்து கொண்டு எண்ணமேவராது. இந்தியலோகமேயுள்ள அந்நிலையிலே ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்கு இவ்வேகமில்லை என்றவது எண்ணின்வனடிக்கடி. என் வசத்தையெல்லாம் எவன் பேசுக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதே கேட்டவர்களுமரியமாட்டார்கள் அந்த ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறவன் நெழுகிறவன் அரிய நெயன் நலநடக்கையுள்ளவனும் அச்சுறும் தூரின் மரியத்தக்கா இவ்வார்த்தை மந்த னுன் மனஷ்யன் அறியத்தக்கதில்லை. அந்த ஆத்மாவைத் தப்பிப் பார்ப்பதும் நன்றாக அரி யுமாட்டான் அணுவுக்கும் னுவான இவ்வாத்தமாதாக்கக்கூடாதவன் அந்த ஆனவதற்குச் சொ லலப்பட்ட இவனிடத்தில் நிஷ்டைபடைந்தவனுக்கு பரலோகத்தைக் குவத்துப் போகவேண் டியதில்லை இந்தப்புத்தியை தர்க்கத்தில் கெடுக்கக்கூடாது ஆத்மாவை அறிந்தவர்களுக்கே அன்னபுறியைச் சொல்லப்பட்டது எந்த புத்தியை நீரடைந்து ஸத்தியத்தில் நெயிய முள்ள பராகடுருக்கிறீரோ அந்தப்புத்தியுள்ள உமக்கு ஸம்மானமாகச் சொல்கிறவர் நமக்கு விடைமொட்டார். அந்தமுள்ள இவ்வஸ்துக்களெல்லாம் அளித்தியுமன்று நானறியுவேன். அளித்தியங்களுலந்த நித்தியவஸ்துவடையத்தக்கதில்லை ஆகையால் ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்குளந்த தீர்வியங்களு லக்கிசயனமென்றயார்த்தை நான் செய்து அளித்தியுள்ளேன் இவ்வைசுவரியங்களை அடைந்திருக்கிறேன் இவ்வாசையுத்த நீர்மகானுபாவா நித்தியமர ஆத்மவித்தைய நம்பேலிதநீரல்லவா அவ்வாத்தமாவருத்தப்பட்டு தெரிசனம் செய்ததக்கனவர் இந்ததேகத்தி லனுப்பேசுத்து இரகஸ்யராக ஹிரதயகுகையிலிருக்காவரும் புராணாருமான் ஆத்மாவை அதற்குத்தமயோகத்தில் நனுகுஅறிந்துதையிமுள்ளவன் சொல்லுகளை விதிவிராண்டுந்த ரோமம் தமைக்கியத்தை குருருகமாககேட்டத்தியாதமயோகம் நன்றாக அடைந்து சரீரதி தாமதத்ததள்ளி ஸஞ்சம்மம் ஸந்தோஷிக்கத்தக்கனமொ பதத்தையடைந்து ஸந்தோ ஷிக்கி கொடுத்தனென்ற மை யப்படிப்பட்ட ஸந்தோஷம் வந்து வந்த ஸந்தோஷம் வரும் என்னுமேன கேதன் தர்மாதாமகளுக்கும் பரணியபா பதவருகளும்கனநி நுக்கிரகருக்கு என்னைததாங்கன்பாற்றுகிரக ஆகைஎனக்குச்சொல்லுகளையமன் எந்தபத்தை ஸக்லவேதங்களும சொல்லுகிறாது செய்யப்பட்டதென்றாலெதையடை யத்தக்கதாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுகளை எதைஇச்சிக்கிரவர்கள் குருகுலவாஸம் முன்னு தக்கொச்சுநிராதனோ அந்தபத்தையுமக்குச்சுருக்கொகச் சொல்லுகிறேன் இந்த அச்சுரமான பிரம்மத்தையரிந்து எவனெதைஇச்சிக்கிரானே அவனுக்கதுசிக்கித்தின்றன இவ வச்சுவஸ்துவை அவலமபிக்கிரதேநிரேஷ்டம் இவ்வாலம்பனத்தை அறிந்தவன் பிரம்மலோக த்தில் பூஜிக்கப்படுவிரான் புத்திக்குலாகியான இவ்வொமாயமுதலான விகாரங்களிலிரு த்துண்டானலலில்லை நிக்கிரலனுமில்லை அகத்தவாக்கு மனதுகளுக்கெட்டாதவன் தேகமடி படுமபோது புராணாநிஇவ்வுத்தமா அடிபடுகிறதில்லை, அடித்தேனென்றெனனுகிரவனு மடி பட்டேனென்றெனனுகிரவனுமாதமாவை அரியவிலைபாழாந்த ததலடித்தவனடிக்கலுமில்லை அடிபட்டவ னடிபட்டலுமில்லை அணுவுக்கணுவும் மகத்துக்குமகத்துமான இவ்வாத்தமா பிர ணியின் ஹிரதயகுறையல் வைக்கப்பட்டிருக்கிரான் அகத்தகைய அவனை சேர்கமத்தவனாகவும் நானும்கப்பிரம்மாவின் பிரணாதத்தால் தன்மகமையையும் பாறகிரான் கிரமமுக்கிடெட்டு

மென்றுகருத்து, சொல்லிய ஆத்மா பரமாத்மதெசையி சஞ்சலனாக இருந்தபோதிலும் விவ லாரதெசையில் தூரத்திலே ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்கு தெனியில் புத்தத்தென்றநாடியில் சயனித் துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் பரமாத்மதெசையில் ஸ்வவியாபகனாகிரான் இரொண்டெசை யால் ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்கு அந்ததென்கின்றனபொருள் பிரம்மவித்தக்களைத்தவிர வேனா எவனரியுவான் சரீரத்திலே ரீராகவு மவஸ்தயத்தஇருக்கலிலிருந்து மகானும் விபுலமாகவு மிருக்கின்ற ஆத்மாவை அறிந்ததீரன் சோகிக்கமாட்டார் இவ்வாத்தமாவை அதிகவசனங்களா லடயக்கூடாது ஸஞ்சம்மத்தபாலும் அதிசிரவணத்தால் மடையக்கூடாது நித்தியாவனத் தாலெந்தபரமாத்மாவை ஸ்ரீமநுஷ்யர்க்கு அவ்வாத்தமா அச்சாதனத்தாலடையத்தக்க னவன் அல்லது இப்பிரம்மாதானே நித்தியாவனத்திலாருடனான எந்தஉத்தமாதிகாரியை வரிக்கிரானே அப்பருகுநல் தானிச்சபரமாத்மா நிதையத்தக்கனவன் அந்தபுருஷனுக்கிந்த ஆத்மா தன்வவருபத்திதவரிக்கிரார் அந்தஜீவனை நன்னிடத்தில் லிப்படுத்திக்கொள்ளுகிரா னென்றருத்து இவ்வாத்தமாவை கெட்ட நடத்தைகடரீ வைராக்கியமத்தவனும் சாந்தியத்தவ னும் ஸமாதியத்தவனுடாந்தியத்தமன் துள்ளவனும் பிரஞ்ஞானத்தாலடையமாட்டான் எவனு க்கு பிரம்மணக்கிந்தரியமென்ற இரெண்டமன்னமோ சராசரப்பிரபஞ்சம் முழுமையுமென் னுகருத்து எவனுக்கு ஸகலப்பிரபஞ்சபஞ்சகைய மிருதியு மனனத்தை நனைக்கிரகையா வாநே அந்தவருணைகவரனு மெகிவிருக்கிராரோ அந்தகிருணத்தமாவை இப்படிப்பட்டவ னென்றெவனரியுவான் புண்ணியலோகத்தில் கர்மபலத்தை அனுபவிக்கிரவர்களும் பிரதயகு றையில் பிரவேசித்தவ ளும் நிழல்லெயில்கள் போலுள்ளவர்களுமாக இருக்கின்ற இவ்வாத்தம ப்பிரதயகாத்தமாத்மாவை வந்து பிரதயகாத்தமபரமாத்மாக்களையாவது ஐந்தக்கியுள்ள பிரம்மவி த்துக்கள் சொல்லுகிரார்கள் எதுகாமிகளுக்கின்போலிருக்கின்றனவோ நாமமத்ததுமஸைஸா ரக்களையேர இச்சுயுள்ளவர்களுக்கு பயத்தைத்தீர்க்குமான அந்தப்பிரம்மத்தை அரியுகிரத் தும்நாசிக்கேத அக்ளைய னுஷ்டிக்கவுமநாமசத்தியுள்ளவர்களாயிருக்கிரோம் பிரபகாத்மா வை ரகியாகவும் கத்திரதமாகவும் மனதைக்கமவாளமாகவும் இந்திரியக்களைத் ததிரைக ளாகவும் சட்டிரகிவியங்களைதேரோடும் விதியாகவும் ஆத்மாஇந்திரியம்மனதுகளை கடி னவனை புஜிக்கிறவனென்பும் புத்திமான கள்சொல்லுகிரார்கள் எவன் பிரம்மத்தில் பிரகமத்த மனதாலவிஞ்ஞானமத்திருக்கிற அவனுடைய இந்திரியங் கள்ளக்குதிரைகள் பால்வச ப்படாதுகள் எவன்பிரம்ம திலயோகமுள்ளமனதால் விஞ்ஞானமுள்ளவனே அடிபட்டைய இந்திரியங்கடல் லுகுதினாக போல் வசப்பட்டிருக்கு எவர்கெட்டமனதுள்ளவனுமெப் பொழுதுமகிசுள்ளவனுமாக இருக்கின்றனவே அவனந்தபரமாத்மத்தை அடையமாட்டான் ஸம்ஸாரத்தை விடபுரன் எவன்நல்லமனதுள்ளவனுமெப்போது கசியுள்ளவனுமாக இருக்கின்றனவே அவனந்தபதத்தை அடைவதுமபலுமிக்கிறதில்லை விஞ்ஞானமெ ன்றபுத்தியைஸாரதியாகவும் மனதைக்கமவாளமாகவும் செய்துகொண்ட நான்ஸம்ஸாரம் கத்தின்களையாகியவிஷ்ணுபதத்தை அடைபுகிரான் இந்திரியகோள்க்களை விடபுத்தியுள்ளவ ன்விர்கிளாகியரபதாதிவிஷயங்கன்பெரிதுகள் அந்தபுத்தியுக்களைக் காட்டிலும்வியக்கமென்ற அவித்தைபெரிது அதைக்காட்டிலும் பரமபுருஷனென்றபரமாத்மா பெரியவன் அந்தபுருஷ னைக்காட்டிலும்பெரிதொன்றுமில்லை அதேமுடிவாயும்ஸாவாதாமாயுமுள்ளது இப்பரமாத் மாஸகலபுத்தங்களிலுமிரஹஸ்யமாக இருந்தபிரகாகியாமலிருக்கிறான் ஸஞ்சம்மத்தைப்பார்க்க வல்லமையுள்ளவர்களால் சஞ்சலஸஞ்சம்மபுத்தியால் பார்க்கப்படுகிரான் பிரஞ்ஞன்ஸஞ்ச மபுத்தியுள்ளவன் அந்தபரமாத்மாவை நனுகுபபார்க்கிறதற்கரு வாக்கைமனதில்தகயுவான் அப்படியேமனதை விஞ்ஞானத்தாவிடத்தில் தகயுவான் அந்தஞானத்தமாவைமகாத்மாவிடத்தி ல்தகயுவான் அந்தமகத்தைசாந்தாத்மாவிடத்தில் தகயுவான் ஆகையால் ஓய்ஜனங்களேஅது

திருமபவும் நசிகேதலுக்குச் சொல்லியதென்னெனினில் கேளும் "யமன்" இந்த சீரத்தியகாதமா
வாகிய அரகமரம் பரமாத்மாவாகிர. மெவ்வேருடையதாகவும் ஜீவாத்மா கிர கீழ்கொப்பு
கருவடையதாகவும் ஸுதனமாகவுமிருக்கிறது அநேககரஜயோதிப்பிரம்மம் அமிர்தமென்றும்
சொல்லப்படுகின்றன அதினிடத்தில் ஸகலஉலகங்களு மாச்சிரயித்திருக்கின்றன முன்
னுமசொன்னோம் பிரமாத்மையே ஸகல்வேதாந்தங்களுக்கும் முக்கிய அபிமதமாகையா
லந்தனக்கியத்தையே முழுக்கூக்கவியவேண்டியது இவ்வுலகமெல்லாம் பரமாத்மாவிடத்தி
லேயேயுதிருக்கிறது அவ்வித்திலிருந்தே வெளியில்வந்து ஸஞ்சரிக்ிறது அந்தப்பிரம்மமே
சர்மிசனக்குப்பெரியபயம் உரானக்தனக்குப்பட்டதைச்செய்கின்றன எம்மக்களுனிகளுக்குப்
பத்தைச்செய்கின்றன பூரணஞானிகளுக்குப்பயமாகவே இருக்கின்றன எப்படிவந்தரபாணியான
இந்திரனைக்கண்டு பர்வதங்களைப்பட்டுங்களோ அப்படிஸகலரும் பப்படுகிரார்கள் இப்படிப்
பட்டபிரம்மத்தை எவராளரியிரோர்களோ அவர்க ளமிருதர்களாகிரார்கள் இப்பரமாத்மா
வைத்தொட்டு புயத்தாலக்னிஸூரியர்கள் தபிக்கிராக்க ளந்திரனுவாயுவும் அவரவாநிகா
ங்களைச்செய்கிரார்கள் ஐந்தாவதுவனு மிர்த்தியுவுமோகிரான் "பிரமமா" அய்யாகுருநாதரே
தயானுமுத்திரரே இதிலொருஸம்சயமுண்டாயிருக்கின்றன அகைத்தீர்த்தபின் மைதத்தைச்
சொல்லவேனுமென்று யாசிக்கிரேன் அக்கியாத்விக்கையைக்குறித்து யமனாரம்பியிக்கப்
பட்டிருக்க அதிலக்னிமுதலான ஆகிதைவதங்களுக்கேது பிரளத்தி தூரியங்களுக்குகாரணத்
தைத்தொட்டுபயம்கடும் மைதத்தைத்தொட்டுக்கடாது ஆத்யாத்மிங்களான காரியங்களுக்கு
கு மிருணப்பிரம்மமே காரணம் ஆகிதைவதங்களை காரியங்களுக்கு ஸருணப்பிரம்மம்
காரணமென்று பிரவிந்தமே இதுக்குவிரோதம் வருகின்றனவே திறந்து பிரமாவால் கேழ்
க்கப்பட்ட கருணாநிதியான குருமூர்தியானவர் சிஷ்யனுடைய ஸகலஸந்தேகத்தையும் சேதி
க்கிரதில்விச்சயத்துடன் சொல்லுகிரார் "ஸ்ரீகுருமூர்தி" இரண்டுவிதகாரியங்களுக்குமிரண்டு
தெய்ம்மமாகபரிணமித்ததில் ஸந்தேகமில்லை ஆகிலும்நீர்குணப் பிரம்மமே ஸருணப் பிரம்மமாகப
ரிணமித்துதென்றுகருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலந்த பரமகாரணமான நிரகுணப்பிர
ம்மத்தைத்தொட்டு ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பயமுண்டு அதிஸ்தவதங்களுக்கு மாத்மியம்ஸரு
ணப்பிரம்மத்தைத்தொட்டு பயமுண்டு ஸருணத்தின் பிரவணியானது அனுவாதோபயுத்தம்
ஸூலாருந்திகாநியாயத்தால் ஸகலஞாந்தமென்றறியத்தக்கது நீர்குணஞானம் வித்திக்கவே
ண்டியறிமித்தம் ஸருணத்தி ளானனுவாதமத்யாச்சியகமான பால் யமன் சொன்னதுயுத்தந்
தான் ஓய்தாமரட்பூவினுண்டானவரே திரும்பவும்யமனாலே நசிகேதனுக்கென்னசொல்லப்பட்
டுதென்றுநீர் சொன்னதேளும் சொல்லுகிரேன் "யமன்" இந்தசரீரமிருக்கும் பொருதேளவன்பர
மாத்மாவை அரியவல்லமையத்துப்போனுதே அவன்ஸகல உலகங்களிலும் சரீரத்தைஎன்பா
ன்கண்ணடியில்முதத்தைப்போல் ஸ்பஷ்டமாக தேகத்தில்பரமாத்மாவைநித்தியானுத்தால்
நன்றாக அரியுவான் ஸ்வப்பனத்தி ளொராவிதமாகபிதருவோகத்திலாத்மாவை ஜலத்தில்போ
வவ்விபக்தமாக கெந்தர்விலோகத்திலுமரியுவான் நிறல்வெய்யில்களைப்போல் பிரம்மலோகத்
திலாத்மாவைவிபக்தானியக்தமாக அரியுவான் இந்திரியங்களவேனாயாக இருப்பதையுமுதயா
ஸதமயத்தையுமுநிரந்ததோபுருஷன் சோகிக்கமாட்டான் இந்திரியங்களைக்காட்டிலுமமனதுபதம்
மனதைக்காட்டிலும் ஸத்வகுணம்பரம்ஸத்வத்தைக்காட்டிலும் மகத்தான ஆத்மபரன்மஹத்
தைக்காட்டிலுமவியக்தம்பரம் அவிபக்தத்தைக்காட்டிலும் பரம்புருஷன்பரன் அவன்வியாப
கன் அடையாளம்தவன் அந்திருஷணை அரிந்தவன்மோகூரமிருதத்தை அடையுவான், இப்ப
ரமாத்மாவின்ருபம்நேதிரத்திருக்கவிலை, இவனை ஒருவனும்கண்ணால் பார்க்கமாட்டான் எவர்க
ளினனை ஒருவன்விஞ்ஞானங்களாலியிரார்களோ அவர்களே அமிர்தர்களாவார்கள் எப்பொழுது
ஞானேந்திரியங்களைந்தும் மனதுடன் லேயாமலிருக்கின்றதுகளோ புத்தியும் சேஷடிக்கவிலை

[illegible]

யனேககாரியருபங்களாயித்தோ எப்படி ஒரோஜனமானது உபாதிபேதத்தாலே னாமுதலான அனேககாரியங்களாயித்தோ எப்படி ஒரோமன்னானது குடம்சுவர் முதலான உண்கமாரித்தோ இப்படி அனேககருஷ்டாந்தங்களால் காரியமனேகமாபிநுந்தபேதினா உபாதிபேதமொன்றாகவ தெரியவருகின்றன ஆகையால் வாஸ்தவமாக காரணம் பிர்மமொன்றேவிட உபாதிபேதமாக இரெ ண்டுமூன்று அனேகமுமாகும் உபாதிபாதுண்டானவியாவகாரிகபேதத்தால் பாரமார்திகவஸ்து விடத்திலும்பேதம்சொல்லக்கூடாது மனதாலேயே இந்தபிர்மமத்தே ஜீவனையுடையிரன் இதில்நா லுவிதபேதமொன்றுமில்லை அத்துவைதமான பிர்மமத்தேதவிரவேனா ஒன்றுமொ மாறாததெசையிலில்லை நிர்விசேஷப்பிர்மமத்தில் அப்பமாவதுபேதத்தைசெய்கிரவன் பெய பயத்தை அடையுமிரான் அபேதத்தாலேயே அபயமுண்டாகின்றன இப்படி அனேககருஷ்ட ளால்யத்தியமான மோக்ஷாவஸ்தயில்தர்மம்ம அத்தவதமென்ற அரியப்புகிரபடியால் அத்த வைதராதத்தைசித்தாந்தமாகவும் பேதவாதத்தை பூர்வபக்ஷமாகவுமென்னுகிரேன் இப்பட் பிர்மமாவின்வசனத்தைக்கேட்டு குருமூர்தியானவர் பிர்மமாவக்கு பிராந்தியுண்டாயிருக்கு தெனடுண்ணி சிருப்புடன் சொன்னா பரீகுருமூர்தி ஓய்பிர்மமாவே இதுவுளையுமம்மைது வைதராதவைதாதிபிராந்திவிடவிலையா ஸகலஸம்சயநிவர்த்தமானஎனச் சனத்தைக்கேளும் பிர்மமத்தில் அத்வைதவசனமானது ஸாமான்னியமாகையால் பூர்வபக்ஷமாகும் இரெண்டுமூ ன்றுமுந்நனவசனம் விசேஷமாகையால் வித்தாந்தமாகும் பஞ்சிகுருதபிரபஞ்சத்துக்குகர தாஸகுணேசுவரானையால் ஜீவன்புலிக்கிரவனென்றும் ஜகம்புலிக்கந்தக்கனதென்றும்பேத ங்கூடும் அபஞ்சிகுருதஜீவனுக்கு நிர்குணப்பிர்மமேகந்தாவாகும் ஜீவன்ஸகுணேசுவரகாரிய மாகில்கைவல்லியத்துக்குத்தடைஉண்டு நிர்குணப்பிர்மமத்தைத்தவிரவித்ததினோ ஜீவனு க்குத்தபத்தி அஸம்பவமாகையாலதிவிடத்திலேயே பிரளயமானது கைவல்லி மோக்ஷமாகும் ஜீவனேவிசுவன்தைஜஸன்பிராஞ்ஞனென்று மூன்றுவிதமாக மூன்றெனசொன்னேனே, அந்த மூன்றுஜீவனும் லயப்படவேண்டியதற்குலயஸநானமரண பிர்மமம்மூன்றுவிதமாக அவச்சி யமாகவேணுமே எப்படியவசனம்ஆதானம்கெமன்மென்று மூன்றுகம்மங்களுர்ருகரணத்தால் செய்யமுடியாதோ அப்படி ஒருபிர்மமத்தால்மூன்றுஜீவலயமாடிட்டா, மூன்றுபாதங்களைச் சொல்லியசுருதியால் பிர்மமம்மூன்றுவிதமென்றுஸபஷ்டம் இப்படியாகும்பொழுது பிர்மம மைந்துவிதமென்றும் நனுகுச்சி சொல்லாம் விரோதமில்லாத் அதிகவிசேஷங்களன்னியஸ்தவத் தில்சொல்லப்பட்டிருந்தாலதை எடுத்துக்கொள்ளாமென்று ஸகலஸம்மதம் ஸவரணம்ம ன்ஜலம்முதலான பிர்சொல்லியதிருவிடாந்தங்களுக்கு நான்சொல்லுகிரேன்கேனும் ஸதூலபுத் தியையஅனுஸரித்துப்பிரோக்ஷஞ்ஞானம் வித்திக்கவேண்டியதற்காக அந்தகாரணாத்துவைதவாத ம்வித்தாந்தமாயிருக்கட்டும் ஸ-ஒக்ஷம்புத்தியை அனுஸரித்துகனனப்பிரோக்ஷஞ்ஞானம்வித்திக்க வேண்டிதற்காக இந்தகாரணத்துவைதவாதம்வித்தாந்தமாக சொல்லப்படுகின்றன இதிலுமிரு ஷ்டாந்தங்களைச்சொல்லுகிரேன், எப்படியுன் ஸவரணப்பொழுகள்வெகுக்களகூடிஒருஸவா னமரயித்தோ எப்படி ஜலபிந்துக்கள்கூடுவெகுக்களகூடிஒருஜலமாயித்தோ எப்படி அனுக்கள்வெ குக்களகூடிமண்ணுபித்தோ இப்படிகாரணமனேகமென்றும் காரிமேகமென்றும்புக்திப்பிரஸி த்தமானஅர்த்தத்தைநீர்மரக்கக்கூடாது ஸதூலப்பிரபஞ்சநாகரத்துவத்தை எவன்ஸத்தியமாக மனதில்தரிக்கிராணே அவன்மரணத்தின்மேல் மரணத்தை அடையுவானில் சந்தேகமில்லை, ஸ-ஒக்ஷமத்துக்கும் ஸ-ஒக்ஷம்தாமான பிர்மமநாகரத்துவத்தைதரிக்கிரவன்மரணத்துக்கும்ரண மானபரப்பிரமமத்தைஅடையுமினிதினும் ஸந்தேகமில்லை, எவன்ஸத்துக்கும்பிர்மமத்துக்கும் அஸம்பாவதுபேதத்தைப்பாப்பாணே அவனுக்குப்பெரிதாய்பயமும சேஷமோகாதியுமுண்டாகும் எவன்பிர்மமத்தினஸவகேதபேதத்தால் அனேகத்துவத்தென்கொல்லுவாணே அவன் பயத்தையும் பிரதிஷ்டையையுமடையுவான் ஸவகேதபேதஜாணியோவெனில் ஞானிதேகம்

விழுந்தபின்னும் அக்காலத்திலுபத்துவைதவார்த்தைகெவ்வளவுமிடமில்லை வியவழித் திரவன்முதலானநுபுடிபேக் ஸ்லாத்துனாலும் துவைதத்துவைதாதிஸகலவியவஹாரமுமத் தபடியாலும்வியிடத்தில்வசனம்செய்க்கூடாது மயாலுமிலகதிக்கக்கூடாமையாலும்மனனமேகூடும் இப்படி அப்பயத்தின்தவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டத்தத்துவஸா ராயசந்திரிகைபின்னானகாண்டத்தில் க-வது பாதத்தில் க-வது அத்தியாயம் முத்திறு

ஓய்ந்து அத்தியாயம்.

ஓய்விதியே இரெண்டுபிரமம்ம மூன்றுவிதமென்றதை பிரமாணத்துட னுமக்குச் சொல்லுகிரேன் அதைநீர்கேட்டுநனராக மனதில்தரித்துக்கொள்ளும் சேனமென்றஉபாதிஷ த்தில் வியத்தமாகச்சொல்லப்பட்ட பிரமம்பேதத்தை நீர்கேட்டா வினியஸம்சயமுண்டாது ஓய்பிரமமாவே ஒருசிஷ்யுளின்யத்துடன் குருவிடத்தில் பிரச்சினம்செய்தான் அவன் ஸகல சிஷ்யலக்ஷணமுள்ளவனும்நத்துவத்தைஅரியஇச்சையுள் வனுமானவன் "சிஷ்யன்" அய்ய ஸத் குருவே என்கிறதம் வராலேவப்பட்ட இஷ்டபதர்த்தத்தில்விழுவிது முதலாவதா பிரா ணனுமெவராலேவப்பட்டு அப்படியேவிழுகிறது ஆசாரியாகநிந்தசுருதிவசனத்தை வரா லேவப்பட்டுச்சொல்லு விரர்கள் சனகாதகனையுமெந்ததேவன் அந்தத்தவியங்கலிலேவரா ன்இப்படிசிஷ்யனுலகேழக்கப்பட்ட குருவானவராதாவுடன்சொன்னார் முனிசித்தியான ஆத் மாவைகிரமமாக உபன்னியாஸம்செய்கிரார் "குரு" சிதுகாதுக்குக்காதோ மனதுக்குமனகோ வாக்குக்குவா கோ பிராணனுக்குபிராணனே சன்னுக்குகண்ணே அந்தநாசமத்தப்பிரமமா த்மாவைஅறிந்து வர்கள் தைரியத்துடன்கூடினார்களோ அவர்கள்காதுமுதலான அனாமாக்க னைவிட்டு பிராரப்தம்ஷயித்தகாலத்திலிந்ததே ததிவிருநதுகின்மபி ஸச்சிதானந்ததாதாயித் தாலமிருநர்க்களரகிரார்கள் "சிஷ்யன்" அய்யாகுருவேசொல்லியஸச்சிதானந்தலக்ஷணங்களுள்ள ஆத்மாவை இவ விடத்தில்தான் நனுக அரித்தவர்களுடைய தேகம்விழுந்தபின் சேஷிக்கின் மத்தத்துவத்தினிலக்ஷணத்தை சொல்லவேணும் "குரு" அந்தத்திரதியோடுதத்திவித்திவகண் பிரவேசிக்கமாட்டா அருபமாயும் அதிர்ச்சியமாயுமிருப்பதாலதை நாமரியமாட்டோம் வாக் கும்மன்னு மவவிடத்தில்போதுட்டாதுகள் சொல்லக்கூடாமலும் சிந்திக்கக்கூடாமலும் பிறு ப்பதாலதை நாய்நனுக அரியவேமாட்டோடு எப்படியுனக்குப் பரோக்ஷமாகவும் அப்பிரோக்ஷ மாகவும்கொல்லுவோமோ அப்படி நாமரியானமயா லுபதேசிக்கிரோமில்கூ அரியப்பட்ட ஸமஸ்தஸுவிசேஷத்துக்களையமாயும் அரிப்ப்பாத ஸமஸ்தநிர்விசேஷத்துக்களையமாயு ம்மேல்சொல்லப்பட்டதென்று நமக்குபூர்விகர்கள் சொல்லிஇருப்பதா லந்தநிருணாதீதத்தை எப்படியாமுனைக்குபதேசிப்போம் எதைபுத்தேசத்துக்கர்சமாக முன்சொன்னோமோநிறுமடவு மையேயேசொல்லுகிரோம் ராவதானமாகக்கேள் எதுஸகலலக்ஷணவர்க்காலும் சொல்லக்கூ டாததோ எதினவிந்தஸகலலக்ஷண வைதிகவாக்கியங்களை வசனிக்கிரார்களோ அதேபரப்பிர மம்மென்றியுலாய அதையுபதேசிக்கிரோம் தன்னித்தவிர அன்னியமாக ஸகலராலுமுபாஸி க்கப்பட்ட இந்தஸகுணப்பிரமம்முனக்குபதேசிக்கத்தக்கதில்லை, மனதாலேதைமனனம்செய க்கப்பட்டதோ மனதாது எதனும்மனனம்செய்கின்றனவோ அதையே பிரமம்மென்று நீ அரி த்தபமாக உபாவிக்க படுகின்ற இந்தஸகுணமரியத்தக்கதில்லை கண்ணாலேசுந்நக்கத்தக்க தில்லையோ எதனால்தன்கள்பார்க்கிரதுக்களோ அதேப்பிரமம் இந்தஸகுணமில்லை, எதுபிரா ணனுலடையப்பட்டதோ பிராணனேதுலடையப்படுகின்றனவோ அதேபிரமம் இந்தஸ குணமில்லை, ஸர்வவியாபகநிர்குணப்பிரமமந்தை ஸாளகிராமம் சிவலிங்கம்முத லான பாதிகங்கலிளிந்தேனென்று எண்ணுவாயாகி லப்பொழுது பிரமம்மலபமாநிவிடம்

தகையால் ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மம் தன்மத்தென்று மாதா மத்தென்று முமுக்ஷுக்க ளாலரியத்தகது உன்னாலரியப்பட்ட ஸகுணப்பிரம்மம் தேவாபுதலியவர்களிடத்தில் விரா சித்தத்தக்கன நிருணப்பிரம்ம மன்னிரெண்கொளும் நியாயப்பட்டவ னென்றெண்ணுமிரன் உன்னாலந்திரகுணமரியப்படவில்லை அந்தஸ்சிதாபுதற்பி மத்ததைதன்னைத்தவிர வேளை யாக அரிந்தேனென்று நானெண்ணவில்லை தானா அரியவில்லை என்பதெண்ணவில்லை எதுந ன்ம எல்லாமரியமோ அதுஸாலத்தையு மரியமாட்டாவென்று நானெண்ணவில்லை எவனுக்குச் சவ லைஷ்வரவாதமதமோ அவன் பிரமத்தை அரியமாட்டான் எவனுக்கு இல்லை யோ அவனரியுமான் தன்னைத்தவிரவேளையாதப் பிரம்மத்தையரிந்தவிர னுக்கது அரியப்பட்டதது அப்படியரிந்த வர் னுக்கரியப்பட்டது பரதிபோதத்தால் திபப்பட்ட மதமரியுதல்வத்தையடையுப் அதிமா வா விரியத்தை அடைபுகிரான் வித்தையால் அமிருதத்தையடையுகிரான் இச்சதேகத்திலே யே விரியவானுகில் பின்ஸத்தியமுண்டு அரியாவிட்டால் மகத்தானநாசந்தான் ஸகலபூதங்களி லும் தீர்வைத்தேடி யரிந்ததிராகவிலுலகத்திலிருந்துபோ யமிருதர்களாகிரார் என "ஸ்ரீகுரு முர்த்தி" இப்படி அச்சிஷ்யன் குருமுமாகோட்டு தத்துவநிச்சயத்தால் திருதார்த்தனுண் அப்படி நீரும்நிச்சயிக்கவேண்டியது "பிரம்மா" ஸ்வாமி எசமானஸப்பிர யோகிப் பிரம்மாத் மாணா அரிந்தவன் தேகம்விழுந்தகரலத்தி லெப்படிநிஷ்பந்தியோகிதத் த அடைபுகிரான் அரி யத்தக்கனதே அடையத்தக்கதேயல்லாமல் அரியத்தக்கதைத்தவிர அடையத்தக்கதுவேனா இ ல்லை என்றெனக்குத்தோற்றுகின்றன எவனெப்படி உபாஸிக்கிரானோ அப்படியே ஆகிரதென்ற கருதியா லுபாஸிக்கத்தக்கனவஸ்துவைத்தவிர அடையத்தக்கதுவெரிவிலை என்றரியப்படுகின் றனவன் எந்தஎந்தகுபத்தைநினைத்துக்கொண்டு தேகத்தியாகம்செய்வானோ அந்தந்தகுபமே லிபதிகுமென்றஸ்மிருதிவசனத்தாலும் அன்னியப்பிராப்தி யரியப்படவில்லையே ஆகையால் ஸ்வரூபத்தையரிந்தவனுக்கு அந்தஅருப்பப்பிராப்தி நிர்ணயமானது அப்பிரமாணமென்றென் னுதிபிலபடுகின்றன "ஸ்ரீகுரு முர்த்தி" ஸுரூப்பிரம்மமனத்துக்கு ஸுரூப்பப்பிராப்திபூர்வகமாக அ ரூப்பிராப்தியாகிரபடியால் பிரமாணதூஷணமில்லை ஸ்வரூப்பபிரம்மநிஷ்டனுக்கு தன்னாலே யே அருப்பப்பிராப்தியாகிரபடியால் ஸுரூப்பப்பிராப்திக்காகவேளாஸ்தானந்தேடவேண்டியதில்லை இந்தஜீவேகவரர்களான ஸல்லப்பிரதிபோக்களும் நுகிந்து நாமுதனயோகியர் என சித்ரூபப் பிரம்மம் தன்னால் லயிக்கிரபடியால் அன்னியமான அருப்பப்பிராப்தியான தூபசரிக்கப்படுகின்ற னவேயன்றி அருப்பப்பிராப்தியானது கொள்ளத்தக்கதாக விதிக்கப்பட்டவில்லை மிகவுமஅவிஷய மாகையா லதுதள்ளவும் கொள்ளவும்கூடாதல்லவா எப்படி தேசத்தியாகலக்ஷணமாயிருத்த போதிலும் மரணமானது அடையப்பட்டுதென்று சொல்லப்படுகின்றனவோ அப்படி நீர்நிச்ச யித்துக்கொள்ளும் ஸ்வரூபரூபப்பிரம்மங்க விரெண்டுக்கும் ஸத்தியாதிவசனங்கள் ஸமமாக ஸகலப்பிரமாணங்களிலும் கேழ்வியாகிரபடியால் ஸ்வரூபத்துக்குநாசம் னென்றும் ரூபத் துக்குநாசமில்லை என்றும் சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லக்கூடாது எப்படி எனில் வெரகில் லாவிட்டால் சாரியஅக்கிவிக்கு நாசம்காணுகின்றன காரண அக்கினியானதரூபமாக ஸகலபூவ னத்தியு மிருக்கின்றன ஆரண்யில் காரண அக்கினியும் வேதியில்காரியஅக்கியு மிருக்கின்றன ஸ்வரூபரூபங்களுக்கு சாரியகாரணத்துவங்காணுகிரபடியால் சாரியத்துக்கு ஸத்தியத்துவ வசனமவதியுடன் கூடினதுதான் அப்படி இருந்தபோதிலும் ஸ்வரூப பிரம்மஞ்ஞானத்தால் மோகமும் எப்போத்காரிய அக்கினியிலாகுதி செய்கிரதினால் திக்ஷிதர்களுக்கு ஸ்வரகம் கிடைக்கி ன்றனவோ அப்படி அரிந்தக்கது அருவிந்தஸவரூப அருப்பப்பிரம்மத்தைக்கு சேஷசேஷித் துவமாவது தர்ம்மதர்ம்மித்துவமாவதாகாது ஸ்வரூபப்பிரம்மமே ரூபியும் தர்ம்மியுமாக இருப்பதால் சேஷசேஷி தர்ம்மதர்ம்மியத்ததான் அமோக அருபபிரம்மத்தி விவவியலகார மேத, ஒன்றுக்கொன்றுதாரமாகையால் தர்ம்மதர்ம்மிகளுக்கு நாசமுண்டு ஆகிலும் தர்ம்மி

விஞ்ஞானத்தால்மோகமே விர மைத்ததுவெனில், தர்ம்மத்தஅருபஞ்ஞானத்தால் மனோ நாசமுமுதலானதஸம்பவமாகையாலே விதியே ஒருவனுக்கும் ஸம்ஸாரபயந்திராது, ஸச்சிதா னந்ததர்ம்மமுள்ள ஒருப்பிரம்மமே விகாரதெசையில் தர்ம்மியாகவும் பரமார்த்ததெசை யில்தர்ம்மியாகவும் சொல்லப்படுகின்றனவென்றும் சொல்லக்கூடாது, ஏனெனில் பரமார்த்த வஸ்துவக்கரியக்கூடாமையுபாயவிகாரதெசையினிருப்பும் நேரிடுகின்றனவே, அருபத்தைத் தவிர ஸுரூபமே வாயில்வாயிடாலும் ஸுரூபத்தைத்தவிர அருபமவேனாதானென்று பிரவி த்தமான அர்த்தத்திக்கு விசேஷமுண்டாபது கஷ்டமல்லவா, தர்ம்மமத்தப்பிரம்மம் தர்ம்ம ஸரூபம்போல் மந்தத தருதர்ம்மிபோல தோத்துகின்றன அதினால் வஸ்துபேதமெப்பி டெயில் தர்ம்மிபொய்யாகுமென்பாரூறுவீஸ்வரத்தைநிவிர்த்திசெய்கின்ற ஒருவன்விதிக்கவில் லை, ஸத்தியத்தாலஸத்தியத்துக்கு நிவிர்த்திவரமாட்டாதல்லவா தர்ம்மமத்த அருபப் பிரம்ம த்தினிடத்தில் நிவிர்த்திசெய்கிரதர்ம்மமில்லையே பிராந்தியநிஷ்டா எத்துவதர்ம்மமு மவிடத் திலில்லித்துனால திருஷ்டாந்தம் வியர்த்தமாயிற்று னதால்மனதைசேதித்தென்று திருஷ்டா ந்தமியுரூபப்பதா லன் தியத்தாலஸத்தியத்துக்கு தீர்த்திவரலாமெனி லதில்சொல்லு ரேன்கே னும் தர்ம்மாமயமா மனதுக்கு ஸத்வமயமானமனதால் சேதத்தை அபிப்பிராயப்படுகிரபடி யால் பேதமேஸித்தி தது எப்படிசார்ந்ததிரான் ஸன்னியாஸியைக்கண்டஜனங்கன் பயத்து டன தன்னாலே தூர்த்திலொதுங்கிரார்களோ அப்படி வாக்குக்குமனதுக்குமெட்டாதென்ற கருதியுமிருப்பதால் மைத்தொன்றையே னபேக்ஷிக்கவேணுமெனில் ஸன்னியாஸியானவர்பய த்துக்குத்தாரணமாயிருப்பதால் திருஷ்டாந்தம்சரிவில்லை, அவாங்கமனஸகோசரகருதியாலும் மனோவாக்குத்தனக்கெப்பதென்று சொல்லப்பட்டுதெவிர அதுதனக்கு நாசம் சொல்லப் பட்டவில்லை, ஆகையால் தர்ம்மமுள்ளப்பிரம்மஞ்ஞானத்தின் னபேக்ஷையத்த அதர்ம்மப்பிரம்ம ஞ்ஞானத்தால் பெரிதான்புமுண்டாகுமேதவிர வேரில்லை, "பிரம்மா" தர்ம்மமுள்ளப்பிரம் மஞ்ஞான தின்னபேக்ஷையுள்ளவன் மந்தனென்று மந்தஅபேக்ஷையத்தவன் ஸ்வதந்திராகை யாலுத்தமனென்றும்சொல்லலாமே தர்ம்மமத்தவஸ்து னொன்றிருக்கிறதாக தனக்குநோப்பு க்கொள்ளுகிரபடியால் லதேவித்தார்த்தமாகசேஷிக்கலாமே ஆகையால்தஞ்ஞானத்தால் விதரா பேக்ஷையன்றி சோகமோகத்திபிர்த்தியானது தன்னாலவரலாம் எப்படி நிலவத்தபோதிலும் காலச்சந்திரனுவிருள்நீங்குகின்றனவோ அப்படிநீங்கலாம்இரவுமத்தியிலும் தாலத்திலும்சந்திர னிரெண்டுவிதமாகவிருந்தபோதிது மொருவனே இரெண்டுவிதமாகத்தேர்த்துவதுபோ லொ ரூப்பிரம்மமே ஸுரூபமாகவும் அருபமாகவுமிருக்கலாம் உசிதங்களான ஸகலதிரஷ்டாந்தங்க ளையுமெடுத்துக்கொள்ள நியமியுரூபப்பதாவிதையுபேக்ஷிக்கவும்கூடாது, "ஸ்ரீகுருமுர்த்தி" தர் ம்மமுள்ளப்பிரம்மஞ்ஞானத்தின் னபேக்ஷையத்தவனுக்கு பயம்நீங்குமாகிலன்னமன்றியன்ன ப்புரத்திரத்தைப்பார்த்ததார்த்தத்தில் பசுநீங்கும் அந்ததர்ம்மமத்தவஸ்துவானது வித்தாந்த மாகசேஷிக்கிரதாயிருந்தபோதிலும் ஸர்வதர்ம்மப்பவாதஞ்செய்கிரசக்தி இல்லாத்துனால சோ காதிகிவிர்க்கியிலதற்கு ஸ்வாதந்திரியமில்லை, காலத்திலிருள்நீங்குகின்றனவையுநிலன்று நீரரியவில்லையா ஒப்பிரம்மாவே உழக்குமேதிப்படிப்பிராந்திவந்துவிட்டுது, சந்திரனுமொருகா லத்தி விரெண்டுவித மாகக்காணுதுது னொண்டென்றே சொல்லவேணும் இரவில் நிலவத்த சந்திரனைக்காணுதுதுனால தர்ம்மியைத்தவிரவேனாஇல்லைஎன்றகுதிதமும்வ தர்ம்மதர்ம் மிகளொன்றென்பதில் சந்திரசந்திரிகை திருஷ்டாந்தம்ஸரிவில்லை அக்ஷிபுஷண திருஷ்டாந்த ததைதசொல்ல மல்விடத்திலுமுபசாரமாகத்தான் சொல்லக்கூடியதாயிருக்கின்றன, அப் படி இருக்க தர்ம்மிகளாதர்ம்மிக்குமெப்படி யபேதஞ்ஞாலல்லாம் தர்ம்மியானது சக்தியுள்ள தாகையா லதர்ம்மிந்நுவதையு மன்னியதர்ம்மித்துவத்தையுமடையும், அதர்ம்மியானதொ ருக்காலுமன்னியமாகமாட்டா, இப்படி இருக்கசக்தியத்தவ தர்ம்மியானது தர்ம்மித்துலத்தை

டைய ஸ்சிதானந்தலக்ஷணமான அந்நாணுச்சிரமரூபத்தை எவனரியவிலையோ அந்த அவித்
வானெப்பொழுது மோகூதையடையுவான் நானேஸுகருபிவேரைஇல்லை வேரை இருக்கு
மாவிலதுஸுகமேயாகாது என்னுடையதில்லைஎன் மறிஷ்டமில்லை, என்னுடையதென்றது
தன்னுஷ்டமில்லை, அதிசயமெனக்கூறிப்பிடமாகையால் நான்ஸதா அனுபவித்தேனிலலை,
பிரபஞ்சமாகிரேனென்று பார்வையிகொ ருனேவிஷ்ணு நான்பிரகாசவிலை என்றசொல்லா
னது விதப்பிரகாசத்துக்கு முக்கியத்தையுடையிருக்கின்றனவோ ஸ்வப்பிரகாசரூபிய அந்த ஆ
த்மாவை அப்பிரகாசமெப்படிஸ்பரிசிக்கும் தானவிழங்குகிரவனிட நிதாநானுமானவனை
எவர்கள் நன்றாகநிச்சயித்திரியிகிரார்களோ அவர்களேவிஞ்ஞாலிகொள்ளென் நிச்சயபுத்தி
நன் பரணாத்மாவைத்தவிர ஜகத்ஜீவனிசுவரன் முதலானதுகளில் மானையுமில்லை நானாகரு
க்குலக்ஷணன் அஞ்ஞானமாகிர பெருமிருள்ருபமும் அந்ததர்மமாதிலக்ஷணமுமான நம்மம்
ஸ்வப்பிரகாசான ஆத்மாவாகிர என்னைப்பார்கிரதற்கு யோகியுமாகாது ஸர்வவிஷ்ணுமும்
வாணு சிரமமத்தவனுமான ஆத்மாவை பிரம்மரூபமாகப்பார்த்தவன்தான் பிரம்மரூபமாகி
ரான் பிராத்துகின்ற இந்தஸர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசமானபரமபதம்மாக வேதார்த்தப்பிர
மானதால் பார்தவனுடனே மோகூதையடையுகிரான் தேகாத்மரூபான தை கெடுக்கிரதும்
தேகாத்மரூபானம்போ லுரைப்புள்ளதுமான ஞானமெவனுக்கு தன்னுடையவன்டாயித்தோ
அவன்மோகூதையை இச்சியாவிட்டாலும் மோகூதையடையுகிரான் ஸ்திதியஞ்ஞானந்தபூர்
ணலக்ஷணனு மிருளுக்குமேலானதுமான பிரம்மானந்தத்தை ஸதாபார்த்தவன்கம்மத்துனில
ப்படிப்பட்டப்பெவான் ஜாக்கிரதமுதலான மூன்றுஸ்தானத்துக்குஸாக்கியும் ஸ்திதியஞ்ஞான
னந்தரிலக்ஷணனும் நீரானென்றசப்தங்களின் லக்ஷயார்த்தமும் ஸதலதோஷங்களிலும் பத்தா
தவனும் ஸர்வவியாபகனுமான ஸ்சிதாத்மாவை ஞானநேத்திரமேபாற்கும் பிரகாசிக்கிரஸூ
ரிப்பனை குருடன்போல் அஞ்ஞானக்கண்பார்க்கமாட்டா ஸ்திதியுப்பிரஞ்ஞானலக்ஷணமுள்ள
அதிகிரஞ்ஞானமேபிரம்மம் இப்படிப்பிரம்மபரிஞ்ஞானத்தால் மர்த்யன் அமிருதலுகிரான்
அந்நப்பிரமான்ரத்தமவைதம் சிற்றுகளும் ஸத்யசித்தகனம் அநாதன்ருபமாகஅரிந்து யாதொ
ன்றெத்தொட்டும் பயப்படமருட்டான் சின்மாத்நிரமும் ஸர்வகேதமும் நித்யஸம்பூர்ணஸுக
ரு நாகமத்ததுமான அபரோகூப்பிரம்மமே நான்வேரிலைஎன்று பிரம்மவித்துக்கருடைய
இருப்பு ஜகத்தானதஞ்ஞானுக்கு துக்கக்கட்டஸவரூபம் ஞானிக்கானந்தமயங்குருடனுக்கு புல
னமிருளாகவும் ஸேகண்ணனுக்குப் பிரகாசமாகவுமாவதுபோல் அனந்தனும்சித்தகனனாதனும்
வாகருபியுமான நானிருக்கும்பொழு திரெண்டாவதேது பெத்தனெவன்முதேனெவன் ஸர்வ
தேகிகுடைய தன்ஸ்வரூபம் சின்மாத்நிர கட்டம்போல் பார்க்கப்படுகிர தேகாதிக்கட்டமான
துஸ்வரூபமாகமாட்டா, தன்னைத்தவிரவேரைபோல் தோத்துகின்றசராசரஜகத்தை தன்னுதம்
மாத்நிரமாகஅரிந்து அதேநானென்றுபாலனைசெய் தன்ஸ்வரூபத்தைத் தானுசுபுவிக்கிரான்
புஜிக்கத்தவேரில்லை அப்படிஇருக்குமாகி விருக்கிரலக்ஷணமுள்ளது பிரம்மந்தான் பிரம்ம
ஞ்ஞானியானவன் தோத்துகின்றஸகலஜகத்தையும் பார்த்தபோதிலும் தன்னைத்தவிர வேரை
யாகப்பார்க்கவேஇல்லை, என்ஸ்வரூபத்தின்ஞானத்தா லவன்கம்மங்களால் கட்டப்பட்டமாட்
டான், எவன்சரீரேந்திரியாதிகளத்தவனும் ஸர்வலாக்ஷியும் ப்ரமார்த்த அக்வைதஞானமும்
ஸுகருபியும் ஸ்வயம்பிரகாசனுமான ஆத்மாவை தன்ஸ்வரூபமாக ஸ்வானுபவித்தா லிரிகிரா
னோ அவனேதிரன்புருஷோத்தமனென்றரியத்தக்கது, அவனே ஸகலத்துக்கும்ஹேது அவ
னேநான் ஹேறியுடைய அதாசநியுமாகவேணும் ஸர்வருபிகாகஇருப்பதால் பிரபஞ்சானுபவம்
ஸதாஇல்லை, ஸதாஸ்வரூபபோதிரனுபவமே இப்படிபார்க்கிரவன் பரிபூரணஞ்ஞானி அவன்
பெத்தமுக்தனுமல்ல பெத்தனுமல்ல இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குரு
ஞ்ஞானவாஸிஷ்டத்திலக்க - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

“பிரம்மா” ஸ்வாமி எதனெனக்கு தத்வார்த்தகிச் சமமாகுமோ அப்படிப்பட்ட
எத்தவசனங்களைபகவான் ரிபுவுக்குச்சொன்னார், அதையுஞ்ஞானங்கள் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி”
ஓய்சாமரப்பூவில்லாநிதிகவடிவமும்பலமெப்படி யும்முடையதிதா ரிபுவுக்குச்சொன்னாரோ
அப்படியே மோகூதாரணமான தத்வார்த்தத்தைச்சொல்லுகிரேன், பகவான், தன்ஸ்வரூபத்
தின்னனுஸார்த்தால் நாததனம்செய்துவரும் ஸர்வலாக்ஷியுமாகியஎன்னை எவனமுகூர்த்த
காலம்சிந்திப்பானோ, புத்தன் ஸகலபெந்தங்களிலிருந்து விடுபடுகிரான் ஸர்வபூதங்களுக்குள்ளி
ருக்கிர நித்தியமுக்தகைதன்னியாத்மாவாகிய பிரத்யகாத்மாவான என்பொருட்டே நமஸ்சரித்
கிரேன், ஹேதேவதையே நீயேநான் நானே நீயானஎன்பொருட்டும் நானான சிதாத்மாவாகி
யுடன்பொருட்டும் நமஸ்தாரம் நானென்னசெய்கிரேனென் விடத்துக்குப்போகிரேனெனதைகிர
கிக்கிரேன் எதைத்தள்ளுகிரேன் மகாப்பிரஸயகாலனுமுத்திரஜலத்தால் பூரிக்கப்பட்ட புலன
ம்போலென்கூறுக்கப்பட்டிருக்குது, உன்னாலெவனியும் தேகத்திலுமபிமானத்தை எவன்
கிரெவாஹே ஸர்வஸூர்த்தியாகியான அவனென்னையடையுவான் ஸம்சயமில்லை ஸர்வலக்ஷமத்
தவன் பரிபூரணனுகிரிபடியா லென்னையடையுவிடுவென்ன ஆகூஷ்ப்மிருக்கின்றன என்ன ஸர்பம்
போல் ஸர்வநாஜனாநிகத்தைவிடுவானோ அவன் ஸர்வநாகுஸவுந்தரியமுள்ளஸ்திரியை புணம்
போலெண்ணி காமமுதைவிட்டு முடிவிலலாதவிஷயா திகளை கிஷததைப்போலெண்ணி ஜகத்தி
போலெண்ணி காமமுதைவிட்டு முடிவிலலாதவிஷயா திகளை கிஷததைப்போலெண்ணி ஜகத்தி
ல்பரமஹம்ஸனுகியவாஸுதேவன் நான்தான் இவ்வுலகம் ஸத்யமானப்பிரம்மத்தைத்தவிர வே
ரைஇல்லைஎன்று முண்டதாம்சொல்லுகிரேன் நான்ஸத்யமானபரப்பிரம்மமென்னைத்துவிர ஸ்வ
ல்பங்கடவேரைஇல்லை ஜீவாத்மபரமாத்மாக்கருடையஸநிபத்தில் வாஸமானது ஜக்சியநிஷ்
டைஎன்றுகருத்து உபவாசமென்று சொல்லப்படுகின்றனவேதவிர தேகத்தை கோஷனுஞ்
செய்கிரதுபவாஸமல்ல பிரம்மமிருக்குதென்றரி வுபரோகூஞ்ஞானம் பிரம்மம் நான்தானே
ன்றரிவபரோகூஞ்ஞானம் “பிரம்மா” ஸத்யம்ஞானமனந்தமென்றுபிநம்மஞ்ஞானமொன்றாக
ல்லவா சொல்லப்படுகின்றன அப்படிஇருக்கஇரண்டுவிதமாக எப்படிச்சொல்லலாம் இரொ
ண்டாகஇருப்பதுஸத்தியமாதல் அப்பொழுது கட - ச - அனேகமென்றும் விவஸ்தைஇல்லா
மலாகுமே அனேகமானதும் மாயாமயமானதால் விகாரிஜன்ஸ்பஷ்டம் அப்படி ஞானமனே
சமாகுமாகில் விகாரியாகும் விகாரஞ்ஞானத்தால் நிர்விகாரமோகூதெப்பிடுகிடைக்கு மாகை
யால் ஞானம்மோகூதஸாதனமல்ல பெத்திரோகூதங்கள் மாயாகல்பிதங்களாகையா லனித்திய
மாயிற்று அதனால்தயிரமுதலானதுகன்போல் விகரிக்கிரபடியால் சொன்னதுபுத்தம் தானெனி
ல்அனித்தியமானமோகூதம் வித்திக்கிரதற்காக எவனென்னம்செய்வான் மோகூதாஸ்தரங்க
ளுடைய பிரவிர்த்திக்குத்தானென்னபிரயோஜனம் ஆகையாலயாசங்கரரே உலகத்துக்கு
கூஷமத்துக்காக மோகூதத்தையென்றும் நிரம்மாயமென்றும் தாங்கள்சொல்லவேணும்
மோகூதத்துக்குவாதனமான ஆத்மஞ்ஞானமுமேகமெனறே தாங்கள்ஸாதிக்கவேணும் தங்க
ளால்ஸாதிக்கடாததொன்றுமில்லையே “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்என்னதுப்படிசொல்லுகிரீசருதி
பின்பொருட்கானவேரைவிதமாக சொல்லலமாகருகிகளென்னைக்கூட சரணம்செய்கிரது
களல்லவா தத்திரகாசம் பெத்தன் முத்தன் அதிகாரி முமுக்ஷு ஒன்றுமில்லைஎன்பது பரீமா
ர்த்தம் பெத்தமோகூதங்கள் மானையால்கல்பிக்கப்பட்டதுகள் ஆத்யுவிபீந்தில் பரமார்த்தமாக
இல்லைஎன்று வெகுசருகிகளால்சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை வேரைவிதமாக என்னுலெப்படி
சொல்லக்கூடும் மோகூதனித்தியமெனி லொருவருமதற்காக யெத்தினம்செய்யமாட்டாரென்
றெண்ணவேண்டாம் போகல்களையனித்தியங்களைன்றிரித்தவருக ரூபதுகளில்பற்றுகிரார்களல்

லவா இதரகருகொல்லோகும்பித்தியமென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும்களில் விசுவாஸத்தாலும் ஸாதனங்களைச் செய்வார் மோக்ஷமே அநேகமாகருகுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்க அதற்குஸாதனமான ஞானமோகமேன்பதிலென்னுந்தேகம் விர்த்திஞ்ஞானமெப்படிபேதித்திருக்கின்றனவோ உபயோகமுள்ளனமும்பேதமுள்ளனமும் விர்த்திஞ்ஞானத்தாலல்லாதகத்தர்க்கன ஆனந்தருபமான மோக்ஷமுமனேகவிதம் ஞானிபெந்தத்துடன் கூடியஞானம்பிரோக்ஷமென்றும்பிரதிபெந்த மத்தஞ்ஞானமபரோக்ஷமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன, கிரமமுதலி இச்சையுள்ளவன்லோகத்திலுமந்தாதிகுரியாவான் உடனேமுத்தி இச்சையுள்ளவன் உத்தமாதிகாரியாவான், இப்படியிருக்கஸாதனமுமஸாதகனும் ஒன்றென்று அப்பிரமானவசனத்தையெப்படி தீர்மானிக்கலாம், ஆகையால் அதுவைதவாதம், மந்திராதிகாரிவிஷயம், பேதவாதம்சகல உத்தமாதிகாரியுக்கும் சுகத்ததைச்செய்யும், இந்தபேதவாதம்ஸஜாதியவிஜாதியபதார்தவிஷயமில்லாதபடியால் உமக்கு அந்தபயத்தை உண்பெண்ணமாட்டா, ஓய்விதியேபேதத்துக்கும் அபேதத்துக்கும்வெருவாக உபபத்தியமானத்தை நானும்கு சொல்லியிருக்கிறோன் லவா அதையெல்லாம் சிந்தித்துக்கொள்ளும், அப்படியிருந்துமஹரியாஸ்திரும்பவு சொல்லப்பட்டதைச்சொல்லுகிறேன் ஸாவதானமாகக் கேளும் பகவான் எந்தகாலத்தில்தன்னுத்தமாவையோகியானவன் கேவலனாக அரியுகிறானே, அந்தகாலம்முதல் ஜீவன்முத்தனாகிறான், மகாத்மாக்களுக்கு நடிப்பிரம்மமென்ற விசயமே மோக்ஷஹதுவாகையால் நேதாத்மபுத்தியைவிட்டு பிரம்மாயிருக்கிறேனென்று விசயத்துக்கொள், யென்னுடையதென்றும் யென்னுடையதல்லவென்றுமொண்பெதம்பெந்த மோக்ஷங்களுக்கு அநிலஜநுவானது ஆத்யாஸ்கட்டுப்படுகிறது உவதில் மோக்ஷத்தை அடையுகிறது, உன்னும்வெளியும் சகலத்திலும் சிந்தையைவிட்டுபு வெசுவனெனுகுந்தாயிரு, ஸங்கல்பமாதிர ஸம்பந்ததுனால் சகலதரும் அநின்விஸாசமுமாகையால் அதைவிட்டுவிடுகல்பத்தை ஆச்சிரயித்துயென்பதத்தை மனதில்பாவனைசெய்யென்னெந்திக்கிறது யென்னெச்சொல்லுகிறது ஒன்றுக்கொன்று யென்னெச்சொல்லிக்கொள்ளுகிறது யென்னிடத்தில்தானேபரமைக்கியமாகிகலத்தைத்தள்ளு, இந்தப்பிரபஞ்சத்தின் அந்தேயிருக்குதென்றும் தெல்லாம் சிதமாந்திரமென்றும் சித்பூர்ணமென்றும் நீ கான்லோகங்களைல்லாம்கித்தெனதுபாவனைசெய், சித்தாநமைக்கிய விஞ்ஞானதுலே புண்ணியகரம்பலங்களிலுள்ள ஆசையைநிராசைபண்ணிசருவகாபத்துலத்தவனுடையேண்டியது, அஞ்ஞானத்துலுண்டான கற்றிருகாரகர்களாலுண்டானகர்மத்தினால் சுருதியாலுண்டான ஆதம்விஞ்ஞானமாவிரபெரிய தீபமெப்படி கெடக்கூடப்படும், அனாதமாவாகிருக்குகையவிட்டு ஜகந்நிலிருப்பதில் விகாரமற்று ஒரோகிஷ்டனுலுள்ளிருக்கின்ற ஸம்விதமாதிரனாகவெண்டியது, எப்படி மகாநாசத்தில்கெடாகாசமடாகாசவாளிருக்கின்றனவோ அப்படியித ஆகாசனுகியயென்னிடத்தில் ஜீவேசுவர்கள் கலிக்கப்படார்கள், யெதுதன்னுத்தபதிக்கு முன்னிலையோ அப்படியேபிரஸயகாலத்திலிலையே அநேகமானயென்று பிரம்வாதுகளால் விவேகத்தால் சொல்லப்படுகின்றன, மாயைக்கும் அநின் காரியங்களுக்கும் நிலயமவரும்போது சசுவரத்துவமுமில்லை ஜீவத்துவமுமில்லை ஆகையால் ஆசாசம்போல்நான் உபாயத்தகதததித்துதான், சொல்லியல்பணமுள்ள யென்னிடத்திலிருந்தேஜீவேசுவறுதருபமாக சேதனமாயித அசேதனமாயுமுள்ள சலஜாமும் உண்டாயித்து, சகலணம்முதல்பிரவேசம்வனாயுள்ளவரிடையானது சசனால்தெய்யப்பட்டுது ஜாக்நித்துமுதல்மோக்ஷம்வனாயுள்ள ஸம்ஸாரமானதுஜீவனுலசெய்யப்பட்டுது இன்னுசகாசளமுதல் யோகாத்வைபுள்ள ஸுஸதர்கள் சசுவரப்பிரமமுள்ளவர்கள், லோகாயதர்கள் முதல்ஸாவகியர்கள் வனாயுள்ளமதமுதர்கள் ஜீவப்பிரகந்தியுள்ளவர்கள், அதுவைப்பிரமத்ததுவத்தையெப்போது அரியலிலையோ அப்போதுசகலாகளும்பிரகந்தர்களானவர்களுக்கு முகதியேது இவடத்திலாவது சுகமேது, ஆகையால் முழுசுகளானுலே ஜீவேசுவரத்தகளில்

புத்திசெய்யத்தக்கதில்லை, பிரம்மத்துவத்தை விசயமாகவிசாரிக்கத்தக்கது, உத்தமன் அதம வென்றயெண்ணமுள்ள வர்களுக்கிருக்கட்டும் அதனுலுள்ள பிரயோனம், சுவப்பனத்தில்கண் டராஜ்ய அதிகாரத்தினும் பிணையெடுப்பதிலும் ஜாக்நித்திலவந்ததின் சம்பந்திப்பானு, புத்தியின்பூர்ணவிசாஸம்ஜாக்நித்தென்றுசொல்லப்படுகிறது, விக்ருதி தபட்டியாலெனக்குஜாக்நித்திலை, குகம்நாடிக்களில் ஸஞ்சாரமானது சுவப்பனமென்றுசொல்லப்படுகிறது ஸஞ்சாரதர்மத்தில், குகம்நாடிகளில் ஸஞ்சாரமானது சுவப்பனமென்றுசொல்லப்படுகிறது நித்திராஜ்யம் மத்ததயென்னிடத்தில் சுவப்பனமேது அஞ்ஞானத்தில் புத்தியைப்பெம்போது நித்திராஜ்யம் சொல்லப்படுகிறது, அஞ்ஞானமும் அதின் கயங்கனும்லயித்திருக்கிற என்னிடத்திலயெப்படி நித்திரை உண்டாகும், சஷுத்திக்காலத்தில் சகலமும்லயித்திருக்கும்போது இருளாஸ்கதப் பட்டுபிரபஞ்சமத்தபெரிசான ஆனந்தசுவரூபத்தையுடையது, பிரதமபுன்று அவஸதனிலும்ஸுமானமாகித்துலுடைய ஸம்பந்தத்தால்பாற்கிருனே அவன்தான் அபரோக்ஷானி அவன்தான் பிரமாவிஷ்ணுசிவன், இந்தஜாக்நித்திராஜ்யம் அல்லது தீர்க்கித்தபிரமம் அல்லது தீர்க்க மனோரஜ்யம் இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரம் துக்கசமுத்திரம், தூங்கியெழுந்திருந்து மருபடிதா வகிரவனாரும் பிரம்மமொன்னாயே சிந்திக்கவேண்டியது அவித்தியாகலபிதமான சசலவிகாரத தையும்விஸாபனம் செய்யவேண்டியது ஆரோபிதஜகத்தை அழித்துதுனால் சித்தம்யென்கவருப மர்கசலபிக்கப்பட்டுது பெரிதானகாமாதி ஆருசத்துருக்களையும் அடித்துவிழத்தட்டிதுனால் மதித்தயானேபோல் அதுவைதகேவலாத்மாசேஷித்தான், இந்தகேயிப்போதுகிக்கட்டும் அல்லது சந்திர நகரத்திரங்குளிருக்கும்வனாயிருக்கட்டும் அதுனால்கித்தேகனுகியயெனக்கு என்னவிசேஷமிருக்குது, கும்பமிருந்தா லும்கித்தாலும் அதின் ஆகாசத்துக்கு எருவிசேஷமு மில்லாததுபோலாசிக்கத்தக்கது, யெப்படிபுத்திலிருக்கிரசட்டையையாம்பானது அபிமர்னிக் கவிலையோ அப்படியிம்மவித்சிஷ்டானுவர் ஸதுலஸ-ஒக்ஷம் சரீரங்களை அபிமர்னிக்க மாட்டார், சாஸ்தரப்பார்வைனுண்டான பரோக்ஷஞ்ஞானத்தால் பிரபஞ்சத்தில் பரமார்த ப்பார்வைகிக்கும் அபரோக்ஷஞ்ஞானத்தினால் புனாஜனமஹேதுவான மரீயையின் அம்சம நகிகுக்கும்பிராபதனாசத்தால் தாத்துதல்நகிக்கும்இப்படிமுன்னுவிதமாகதுன்மானநகிக்கும், தன்னிடத்தில்பிரம்மத்துவயோசம்செய்தால் ஜீவத்துவம்நீங்காது பிரதிபாலிகமாக அனாரிக் கும், விதேகமுகதியான அநுபுத்தித்தத்துவத்தை அநித்தபுத்தித்தால் பிராபதவரஸஞ்ஞானம், விநிருத்தியாரும், ஸஞ்சிகாகாமிகர்மங்கள்நகிக்கும்போது அஞ்ஞானவிபரியபுய்க்கள்கிக்கும் பிராபதத்தின்முடிவில்கேவலானி இப்படிசகலமாயையும்கூயிருக்கிறது 'இப்படி அப்பய திகதிதருல் செய்ப்பட்டத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க - பாத்ததில் கஉ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று'

கஉ - வது அத்தியாயம்

ஸருவகர்மமும்சுஷிக்கும்போது சகலமாயையும் நிவிர்த்திக்கிரபடியால் சகலமேக கமும்நகித்தவன் அருப்பிரம்மத்தை அடையுகிறான், இருக்கிறதென்றுசொல்லும்போது ஒரு மெல்லாம் ஸஞ்ஞாமநு அந்தப்பிரமமாக விளங்குகிறதென்றுசொல்லும்போதும ஜகமெல் லாம்சயம்பிரகாசமானபிரம்மமே, ஸஞ்ஞாபியில்காணப்படுகிறஜலமெல்லாம் ஊஷாபூமிமாந் திரமேஅப்பிரகாசம் இந்தமுன்னுஜகமும் விசாரத்தினால் சிதமாந்திரமே, அஞ்ஞானமேயில்லை அப்படியிருக்க அதினகாரியமானஜகத்தின் பிரசங்கமேது அவன்சனேதேகினைன்ற விசலப கதையானது வெகுதூரத்தில்தான், யேகாந்தகேவலகிதேகாச சுவபாலமான கேவலப்பிரம்ம மெகான் பரிபூர்ணமாயிருக்கின்றேன், பொதமாதிரபூர்ணசந்திரன் மொகமாகிரருகுவால் கிர ஸிக்கப்பட்டகாலத்தில் ஸ்ரானந்தானம் யாகமுதலானகிரியை மோசனவனாவிரூபாவாதலே

யிருக்கின்றன, விஷயத்தை நியமிக்கிற தூதர்ப்பம், தத்துவத்தை நுசுளர்த்துர்ப்பம், ஸஹஜாவன
ஸ்தயும் தூதர்ப்பம் ஸ்ஞானத்தின் தருகை புள்ளவர்களுக்கு முன்னும் உலபமே, சக்திபொருண்டா
கிணருவகர்த்தவாகியானவர்களுக்கு ஸஹஜாவனதைதானே உண்டாக்கும், ரஸத்தின் மனதும்
கமபவமாகவே ஆகி விட்டு அந்த திருமொழி என்பதென்றும் பூமியில் வித்திக்கொட்டாத
மூர்சையடைந்தவன் மைத்தொரு ஹட்டையியாதிகளை திர்ப்பானையாகில் மனத்தின் மனதின்
தலவ்னமத்தொரு பிணத்தை ஜீவினுடன் கூட்டி வைப்பானாகிவிட்டபெட்டவன் ஆசாத்தின்
பகலினைப்போல் ஸஞ்சரிப்பானையாகிவிடலாமுனதும் பிர்ம்மமாகும் "பிர்ம்மா" அய்யாகுரு
னாதையென்பதாவான விஷ்ணுவின்னம் சமரயிருந்தபோதிலும் வரர்க்குந்ருஷ்டதேகமுள்ள
தாகையால் அதற்கு பிர்ம்மநிஷ்டையை நானெண்ணவில்லை, "ஸ்ரீகுரு மூர்த்தி" ஓய் பிர்ம்மாவே
ஸ்ரீமானாகிய பூருரியாவேவர் பன்றியின்னருவத்தால் சொல்கிறவா தனக்கு அகண்டசித்தமத்
துவத்தைச் சொல்லியிருக்கிறாரதைச் சொல்கிறேன் கேளும், "பகவான்" ஒருவன் துவானது
நானாகவருமாய் ஒருக்காலுமாய் மாட்டாது ஆசையால் அகண்டலுகவே யிருக்கிறேன்
யென்கை தவிர ஒன்றுமில்லை காணப்படுகிறது கேழ்க் ப்படுகிறதெல்லாம் பிர்ம்மத்தைத் தவிர
வேறையிலை, நித்தியசத்தவிரகத்தாயும், யெழுவாயும், அசண்டாஸத்தமாயும், அத்தவையையு
மாயும், உஜ்ஜுது பிர்ம்மம், ஆஸத்தருபுனாகிய அகண்டபூசனே நான் பரனாகுப் பரனாக கலித்
பிராசனேனான, எப்படி மேல் ஸாசத்தை சம்பந்தித்திருக்கிறேன் அப்படி ஸம்ஸாரது
கமகமெனனை சம்பந்தித்திருக்கிறேன், நன்றாகத் துக்கங்கள் நசித்ததினால் ச்ருவமும கசமென்றி,
அஸத்திய நசத்தினால் ச்ருவத்தையும் சத்ருபமாக அரி, தொத்துமிருதெல்லாம் சித்ருபந்தான்
ஆனதாயினால் பத்தை அடைந்தால், ஜனனம் மரணம் போக்குவாடி பிமலம் அறிவு ஒன்று
யில்லை யொகிடுஷ்டனுக்கு சகலமும ஸ்தமயமாகவே விளங்குகின்றனவல்லவா, சத்தியசத்தன
மாயும் அகண்டா துவையையாயும் ச்ருவகிருச்சியமத்ததாயும் கிராமயமாயும் உள்ள எந்தபதவிம
லமோ அந்த அகந்திவபதம் ஸதாநானென்று மவுனத்தை அசசிரித்துக்கொள், ஜனமரணக
துக்கங்களத்ததாயும் ஜாதிகிருகலகோத்திரங்கத்ததாயும் சித்தில் விவாதமாக இந்துக்கத்து
க்குக்காரனாயும் உள்ள அதே நானென்று மவுனத்தை அசசிரித்துக்கொள், ஒருவனாயும்
பூனை அத்தவய அண்ட ஜெனமாயும் பிரபஞ்சபேதம் பற்றுகளத்ததாயும் அத்துவைத
உத்தமஞ்ஞானம் சமாயுள்ள அதே நானென்று மவுனத்தை அசசிரித்துக்கொள், பாதிக்கப்
படாமெனனும் மூக்காலத்திலும் பிவகருபமானையாலும் இத்தவருபத்து வமெனக்கு ஸதாயி
ருக்கிறது, சுஷுப்தியிலுள்ள ச்ருவகசத்தைக்காட்டினும் பெரிதான கிருபாநிதித்திய கருபத்
துவமிருப்பதால் சதாயெனக்கு ஆனந்தருபத்துவருன்றி, யெப்படி குரியகிரணத்திலு லிருள்
நகிக்கின்றனவோ அப்படி ஹரி குரியகாந்தியினால் கனமான ஸம்ஸாரகாரணமான தமோகுணம்
நகிக்குமன்றிமைத்தொன்றிலுமும் நயொது என் சானஸமானத்தினாலும் பூனைனாலும் ஜன்
வானது தன் தமவிருந்துவிடுகிறான், ஜனமரணநாசத்துக்கு காரணம் யென் சரணஸ்
மரணத்தைத் தவிரவேறையிலை, யெப்படி லோகத்தில் நகித்திரன், தன் இச்சையினாலே தனிக
னை ஆதரவுடன் துதிக்கிறானே அப்படி விசுவகர்த்தாவையுதிப்பானை, யெவன் தான் பெர்
தத்திரிந்து விடுபடமாட்டான் ஆதித்திய சன்னிதியிற் சகலஉலகமும் ஷ்டிப்பதுபோலயெ
ன்சன்னிதியில்தான் சகலமும் ஷ்டிக்கின்றன, கிளிஞ்சில் வெள்ளிகல்பிக்கப்படுகிறதுபோல்
யென்னிடத்தில் மஹாநாதரான இகமெல்லாம்கல்பிக்கப்படுகின்றன, சண்டாளதேகத்திலும்
பசுமுதலான தேகத்திலும் பிராணதேகத்திலும் அன்னியபுகளிலும் ஒன்றுக்கொன்றுதாரதம்
மியமிருத்தபோதிலும் அதுகளில்குள தாரகம் மியமன்றியிலேயிருக்கின்றன, எப்படி நிக்மிரம்
நகித்த பின் திக்குகள் கிரமமாகவே பிரகாசிக்கின்றனவோ, அப்படி ஸ்ஞானத்தினால் நகித்த
ஜகமெனக்குக்காரனாவேயில்லை தேகமிக்கிறியம் பிணனம்மனது புத்தி அகங்காரம் சித்தம்மாயை

ஆசாம் ஜாதிகமொன்றுமில்லை செய்கிரவன்புச்சிகிரவன் புச்சிப்பிச்சிகிரவனுமில்லைகேவலசித்
ஸத் ஆனந்தப்பிர்ம்மமே ஜனாதனனான் நான் ஜலத்தின் புலிவனுலேயே குரியனுக்கு யெப்படி
அலேவோ, அப்படி அசங்காரசம்பந்தத்துலேயே ஆதரவுக்கு ஸம்ஸாரம், ஸம்ஸாரத்து
க்குசித்தமேகாரணமாகையாலானதேயத்தின் துனல் சோதிக்கவேண்டியது இப்போதுசித்த
மபெரிசெனப்படுகின்றனவிதவாசம், ராஜாக்களுடைய தனமெங்கேயிர்மத்தினுடைய ஜகத்து
க்கள்தானென்கே ஸ்ஞானவான் ஜகத்துக்களும் பொய்விட்டதுகள் ஸ்ருஷ்டிப்பாரம்பணாகளும்
பொய்விட்டுது, பிர்ம்மாக்களையுடைய கோழிபோய்விட்டதுகள் பூழிநிபோலாஜாக்ம
நசித்துப்பொய்விட்டார்கள், வித்துவானுக்கு அகதியாதயாபிமானமும் ஆஸாத்துவத்துல
ப்படியேயிருக்கிறதிட்டுதுகள், வித்துவானுக்கு ஆஸாரமுண்டாய்விட்டால் தத்துவத்தைருசனம்
நிஷ்பலம், ஆகையால் வித்துவானை உள்ளவன் ஆஸாரபாவத்தை ஸ்ருவதாதியாகஞ்செய்ய
வேணும், காமாதிகளெல்லாமெப்போது உண்டாகிறத்களோ அப்போதே விவேகஞ்ஞான
அக்கினியினாலேதவிக்கப்படுகிறதுகள் அப்படியிருக்க அதுகள்திரும்புபுகைக்கிரதேது, அன்னி
யாளிடத்தில் குத்தத்தைப்பாரிசெனப்படி சமாதானத்தினாலே அப்படி, தனக்குத்தத்தில்பார்
ஸவயுண்டானுலெவன் தான் மோக்ஷமடையாட்டான் "பிர்ம்மா" சுவாமிவராகருபியாயுள்ள
ஹரியால்தனக்கு அகண்டதத்துவமானது அடிக்கடி அதாவால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
அப்படி இருக்கபிர்ம்மரென்றென்று தனக்குலெய் சொல்லப்படுகிறது தன்களாலது
விஷயத்தில் அனேசம்பிரமணம் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அத்துவைதவாதம்யெப்படி
ஸாமான்னியமாகுமென்று யென்மனதில் அடிக்கடிதோத்துகின்றன, ஆத்மாவுக்கு அகண்டத்
துவம்வாஸ்தவமா அல்லது கண்டத்துவம் வாஸ்தவமா, அகண்டத்துவம் வாஸ்தவமாயில்
சாரியபேதமாகபரிணுவசத்தால் காரணத்துக்கு குன்னியத்துவம்வருமே, கண்டத்துவம்வாஸ
தவமாகில் ஆத்மாஅவயவத்துடன் கூடினவனுவானே, சுருதிகளோவென்றால் கண்டத்துவம்
அகண்டத்துவமிரெண்டையும் சொல்லுகின்றன, இரெண்டுக்குஸாமானுதிகரணியமெனரேசற்
கைகடாதே, காரணகுன்னியத்துவகுத்தம் வறாமலிருக்கிறதற்காக விவாதவாதத்தை அடுத்து
பரிணுவாதத்தை உபேக்ஷித்து ரஜ்ஜுஸாபகியாயமாகுகம்பிறாந்தியால்கல்பித்தப்பட்டுதென்
றும் பாலதயிப்போல் பரிணமிக்கவில்லை யென்றும் சொல்லுகின்றன அப்போதுகருதியில்
சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரிணுவாதம் விவாதமாகிறது ஆக்ஷேபத்தை அனுசரியாதஸமா
தானமும் கேசிகின்றனவே, யெந்தவாதத்தில் ஆக்ஷேபத்தெய்யப்பட்டிருே அந்தவாதத்தால்
சமாதானம் சொல்லுகிரதெல்லவா யுத்தமாகும், பின் அவயவகுத்தம் வராமலிருக்கவேண்டியத
ர்க்காக வித்யாமயத்துவத்தை, யந்தது மாயை அவித்தைகளின் ரூபத்தைத் தன்னி வித்யா
சத்திலிவாஸத்தால்தானே அவயவியாயிருக்கிரபிர்ம்மமென்றும்மாயை அவித்தயில் ஸம்பந்தப்
பட்டதுபோல் அவித்தியில்களில்லையென்றும் சொல்லுகிறில், அப்போது அவயவகுத்தமானது
உபசாரமாக நிகிருக்கிற கின்றனவே தவிர முக்கியமாகவிலை, வஸ்துதேசகாலம்முன்னுள்ள
லும் ஆத்மாவுக்குபேதம் இங்கும் நிக்ஷேபிக்கப்பட்டிருப்பதால்யெவ்வளவுமேபேதம்கடாது, ஆசா
சம்போல் சகலவாதத்தேசகாலங்களிலும் ஆத்மாவியாபித்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கி
ன்றதல்லவது ஆத்மாவின் அபேகமும்பேதத்தை அபேகிக்கிரபடியால் ஸப்பிரதியோகிகமாயி
ந்து அதுனுலாந்மாவின் நிர்விசேஷத்துவத்துக்கு ஹானிவருமே, ஆகையால்பேதம் அபேதம்
இரெண்டுமெத்த நிஷ்பிரதியோகி ஆத்மாமாயை அவித்தைவித்தை மூன்னாயுத்தளவிலேயிரு
க்கின்றன ஆகையாலேகத்துவம் அனேகத்துவம் கண்டத்துவம் அகண்டத்துவம் முதலான
சகலருணங்களம் இதிலில்லையென்றென்னுடையுத்திப்படி கேட்டும்காகாருணிகரூபம்கு
ருவாயிருக்கின்றம்காதேவர்பிரிமாஸை அமிருகத்தைபெருக்கின்றவாக்கியத்தைக்கொன்னா
"ஸ்ரீகுரு மூர்த்தி" ஓய்பிரம்மாவே அத்தியாதமயிலையமான இச்சமனம் கல்லுதான் அப்படியிரு

தீபாதினும் கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியிருக்கின்றன. ஆகரவுடன்கேளும், ஸேதுவியபதேச
மென்றும் உன்மானவியபதேசமென்றும் ஸம்பந்தவியபதேசமென்றும் பேதவியபதேசமென்
றும்நானுவியபதேசம் வேதாந்தங்கள் பிரஸித்தமல்லவா அதுகளில் - க - வதிலாத்மாவுகண்
டன் - உ - வதிலாத்மாகண்டன் - ஈ - வதில்கண்டாகண்டன் தியாதிர்த்தியேயமென்றபேதமுள்ள
ச - வதில் பிரஸித்தமானகண்டத்துவத்தையே அதுவதிகின்றன. உன்மானவியபதேசத்தைத்
தவிரமைத்தமுன் ஸேதுவியபதேசங்களால் பரப்பிர்ம்மத்துக்கண்டத்துவம் சொல்லப்பட்டிருந்த
போதிலும் துணுல் கண்டத்துக்குகண்டத்துவமென்பது கூட மென்று ஸம்சயமுமாரூண்டாகும்
உன்மானவியபதேசத்தால் ஸம்சயமெவ்வளவுமில்லை கண்டமுன் இந்தவாத்மாவுக்கண்ட
முனபரமாத்மாவுடன் தத்துவமணி என்றமகாவாகியத்தால்க்கியஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றன ஆகையால் பரமாத்மாவின்னகண்டத்துவமானது வெகுப்பரமானங்களுடன் கூடினது,
அப்படியே திருபாத்மருதியாலந்தப் பிரம்மத்துக்கேஸ்வகெதபேதத்தால் கண்டத்துவமும்
பிரமானஸ்தித்தான் ஹரியானவர்தனக்குச்சொல்லிய அகண்டபோதருபத்துவத்தை உன்
மானகருதிசேஷமாக அரியத்தக்கது அவுஸ்தவியவஹாரத்திலல்லவாகண்டத்துரு நித்தியத்து
வமுமாகும் வஸ்துவியவஹாரத்தில்க் அகண்டாத்மாவுமஹுவாதயோக்கியனுபபியால்சொ
ல்லியநித்தியத்துவம்கவுணந்தான், ஸர்வதர்ம்மமத்த நிஷ்பரத்யோகிதாத்மா எப்படியானே
துரயிருக்கின்றனோ அப்படியே - ஸர்வதர்ம்மமத்த உமக்குதுருவயஸ்சென்றபின் ஸகலயதிகரு
டன்கூட அந்த வஸ்துவதையத்தக்கதாயாவப்பொழுததில்திகாரகெந்தக்கூட இல்லை.
ஞாதிர்த்துவவியவஹாரத்திர்த்துவாதி அவியதர்ம்மமுள்ள நீர்சொல்லக்கூடாத அந்தவஸ்து
வையேன்சொல்லுகிறீர் ஸமரிக்கக்கூடாததை யேன்ஸமரிக்கிறீர். எந்தவஸ்துவிலும்முளிய
பிதாவுக்குகூட அதிகாரமுண்டோ அதைச்சொல்லுகிறேன்கேளும். அதுவிதயாச்சத்திலிஸ
த்தால்முன்னுவிதமாகத்தானே விளங்குகின்றனவோ மாயைஅவிகதைமுதலானதுகாத்திசுத்
ருப அவயவமுள்ள அதுபெரிது தேசகாலபரிச்சேதமத்தபடியால்தான் தன்பரிச்சேதமிருந்த
போதிலும் அபரிச்சின்னந்தான். அந்த ஆத்மவஸ்துவானது நித்தியவஸ்துபரிச்சேதமுள்ளது
தான் அகண்டதுவத்தில் காரணஹானிமுதலான எந்தக்குத்தங்கள் சொல்லப்பட்டுகனோ
அதுகனெவ்விதமாயாவது நீர்சொல்லாதுகள் சண்டாளிகளில் பரமாத்மாவுக்கு தாரதம்
யத்தைஹரியானவர் பிரதிஷேதித்தது ஸாமானவியபோதனம் வித்வான்களுக்கு தாரத்யமு
மெப்படி இருக்கின்றனவோ அது அப்படியே வேத்தியமானப்பிரம்மத்திலுமுண்டு வித்வான்
களுக்கும் வேத்தியததுக்கும் அபேதமிருப்பதாலந்த தாரத்யவியசேஷஉபதேசம்ஸாமான்னி
யத்தை பூர்வமபேக்ஷிக்கிரபடியால் குத்தமில்லை வியவகாரதேசையில்கலத்துக்கும் தாரத
ம்யமுண்டென்பதுகலருக்கும்ஸமமதமல்லவா ஆகையால்தான்ஸத்திரனந்தருபியும்வியாபச
த்துவாதி தர்ம்முள்ளதுமான பரமாத்மாவுக்கும் வியவஹார தெசையிலிருப்பதால்கூட
இந்தபரமாத்மாபெர்நாவஸ்தையை அபேக்ஷித்துபரமார்த்தனுயிருத்தபாதினும் மோக்ஷாதீதா
வஸ்தையை அபேக்ஷித்துவியாவஹாரிகந்தான் ஆத்மாமோக்ஷஸ்வரூபமானவால் மோக்ஷக்
துக்குப்போலாத்மாவுக்கும் தாரதம்யமவச்சிய மிருக்குமதில் பிரமாஸங்கவ மிருக்கிறது
கள் அருப்பபிரம்மவஸூபமே மோக்ஷமென்று சொல்லக்கூடாதுருத்தியதிகருதி இருப்பதர்
வாமுபாத்மாதிகருதியிலாததுனும் அருப்பபிரம்மமே மோக்ஷவஸூபமென்று வித்வான்
கள் சொல்லமாட்டார்கள் ஆகையாலோயிச்சமவே ஸர்வரீயுபகளுள் நித்யபரமாத்மாவு
க்குகன்னுலேயேதாரதம்யம் சுத்தகருணத்திரயத்தாலுன்னெயிச்சாமாக அரிந்துகொளும்
இப்படி அப்பயதிக்கித ரயர்க்கல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞான வாஸிஷ்ட
தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் 2-வது பாதத்தில் - க - வது
அக்கியாயம் முதலிறது.

கச-வது அத்தியாயம்.

—0—

“பிரமமா” அய்யாஸர்வலோகேசுவரே ஞானவராக்கியங்களைக் குறிக்கின்றவனோ
தங்களுக்கு நமஸ்காரம்செய்கிறேன் கருதியிலசொல்லப்பட்ட மூன்றுவாதங்களுக்கும் தார
தம்யத்தை எனக்குச்சொல்லவேணும் “பிரகுருபூர்த்தி” ஓய்விதியே க - வது ஆரம்பவாதம்
உ - வதுபரிணாமவாதம் ஈ - வது விவர்த்தவாதம் சிசோஷ்டமாக்ச்சொல்லப்படுகின்றன தந்தா
ரணநாபிமுதலான அனேகவித்திருஷ்டாந்தங்களால் சரரியத்துக்குகாரணத்திலிருந்து க - வது
ஆரம்பத்தை பெரியோர்களைச்சொல்லுகிறார்கள் கடில மந்தனதிகாரியாவான் உத்பத்திக்கிரமத்
தைச்சித்திக்கிர அந்தமுழுக்ஷ-வானவன் தன்னிடத்தில் கிரமமாக ஸகலத்தைமுபஸம்ஹா
சஞ்செய்கிரான் மண்டடம்முதலான திருஷ்டாந்தங்களால் காரணமானபரமாவுக்கு காரியஜீ
வாதியுமாக பரிணாமம் தருதியிலசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வித்தியமனதிகாரியாவான்
சனக்கு தாதாத்தியத்தைச்சித்திக்கிர அப்பியாவியான அவன் அகண்டசிருபத்தில் நிலப்பான
இரஜாஸர்பாதிருஷ்டாந்தங்களால் காரணத்தாலிடத்தில் காரியத்துக்கு கல்பித்தனும்
வியத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, அதுமுனராவதான விவர்த்தவாதம்இதுத்தமன
திகாரியாவான் தன்னித்தவிரஇரெண்டாவதிலலாத அந்திலின்முதன் கிரமமாக அருப்பபி
ரம்மத்தையே அடையுலான், இந்தமுன்னுவாதம்ஜம் ஜசத்திலின் பரமாத்மா முன்னுகளி
வல்லித்தியாஸமாக்சொல்லப்படும் எப்படிஎனில் அதையும்சொல்லுகிறேன் ஜசத்தின்விவர்த
தத்கலவித்திரவர்க்கேக்காட்டிலும் ஜீவர்களின்வர்த்தத்தை வதிக்கிரவர்களுக்குஷ்டராவார்
தத்கலவித்திரவர்க்கேக்காட்டிலும் பரமாத்மாவின் ஞாம்புநிவாதிக ஞுக்கிருஷ்டராவார்கள் இப்படி
உஷ்டஅவர்க்கேக்காட்டிலும் பரமாத்மாவின் ஞாம்புநிவாதிக ஞுக்கிருஷ்டராவார்கள் இப்படி
யாகும்பொழுது முன்னுவாதங்கடைய கிரமகிரணயமானது பிடிக்கப்படும் விவர்த்தத்தைச்
காட்டிலுமாரம்பமுத்திருஷ்டமாயித்தல்லவா ஸத்திரனந்தருபியான ஆதமாவுக்காரம்பமுத்
வானதெப்படி என்னிகேளும் அதுஸந்தானத்தாலாத்மா எப்பொழுதாவிர்ப்பவிகின்றனவோ
அப்பொழுததற்கு அத்திகாரியிடத்திலிருந்தாரம்பமேயன்றி நிஷ்பிரதியாகிகரத்தமாவித்தி
விருந்தாரம்பமில்லை அந்தகிருபுத்தமவுக்கு பிரம்மவித்திரேஷ்டனிடத்தில் பரிணாமம்ஆகா
புத்தம்முதலான திருஷ்டாந்தத்தாலியப்படுகின்ற விவர்த்தவாதமானது அருபமும்தவீந்
துவமத்ததம் பரிசுயோகியத்தமான பரமாத்மாவிடத்திலுவித்திக்கும் இந்தஅருபத்தில்க
லவிதிருதிகளும் பிரகிருதிகளும் லயிக்கிரதுகனே தவிரஉண்டாகிரதிலலை ஐகத்திலின்சென்ற
இந்தஸகலவிதிருதிகளும் பிரகிருதியினிடத்திலிருந்துண்டாகிரதுகள் அதுகளிலேயே லேனை
யாதிருக்கிரதுகள் பிரகிருதிகளிடத்திலேயே விருதிகளுக்கு லயம்வருகிரதாயிருந்தபோதி
னும் வாக்குமன்னதுக்குக்கூட்டாத அருபத்தினிடத்திலேயே முக்கியமாகஎண்ணத்தக்கது தா
ரதம்யபிராயிருக்கின்றபிரகிருதிகளை அரும்பட்டை நியாயம்போல் மேலுக்குமேலுத்து பீசு
குத்திகளவெனவியுபபுத்யதாமரபபுவினுண்டானவோ விருதிகளுக்குஐத்தவமும் பிர
குத்திகளுக்குசித்தவமும் பிரஸித்தமல்லவா ஆகையால் க - வதைத்தள்ளவும் உவதைக்
கொள்ளவும்சொன்னது அந்தந்தான் னதைச்சொல்லவில் கருதிக்குக்கூடமவுனமோ அந்தந
வத்தக்கனது தத்கலவித்திரவர்க்கேக்காட்டிலும் பரமாத்மாவின் ஞாம்புநிவாதிக ஞுக்கிருஷ்டராவார்கள் இப்படி
யில்லை அதுத்துத்து பிரதியோகியாகும்பொழுது ஸத்துக்களையோகிகளாகும் எவ்வளவு
காலமனும்மாக்கள் வித்திக்குமோ அவளவுகாலத்தா னுக்கமாகும்பித்திக்கும் எவ்விதத்தில்
சுருதிக்கும் மனதுக்கும் மவுனம்பித்திக்குமோ அந்தஅபிப்பிரம்மத்தினிடத்தில் ஆத்மா
னுக்களான ஸத்திரனந்தருபியான முசல்கொம்புக்குஸம்யங்களும்பிரம்மாதாரமலே
வித்திப்பரிணாமல்லவா முத்தியைகு ஐசத்தத்து ஆகையால்தவர்த்தத்தைத்தான் ஸகலமுமு

77-37

100

100

மூடர்கள் சிரேயஸ்ஸுவேனா இருக்கென்றெண்ணுகிரார்களில்லை; செய்தகாழியபுண்ணியப
லத்தை ஸ்வர்கலோகத்திலனுபவித்தபின் அதிலிருந்துமான இந்தலோகத்தில் பிரவேசிக்கி
ரார்கள், எவர்கள் ஸன்னியாஸியின்றடைக்குத் துல்யமர்ன உஞ்சவிர்த்தியைச் செய்துக்கொண்
டு தர்ஜனங்களத்ததுனு லரண்ணியத்துக்கு ஸமமான பிரம்மத்தில் ஞானகர்ம்மங்களைச் செய்கி
ரர்களோ அந்தகிரஹஸ்தவித்வான்கள் பாபமத்து ஸஞரியமண்டலவழியாக நாசமத்தாயிரு
த்புருஷனிடத்தை அடையிரார்கள் பிரம்மபுணன் கர்ம்மத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட உலகங்க
ளேபரிக்கித்து செய்த காமியபுண்ணியகர்ம்மத்தால் மோக்ஷமில்லையென்று நிச்சயித்து ஒழிச்ச
லை அடையுவான் ஆகையால் பிரம்மஞ்ஞானமித்தியம் ஸமித்தை கையிலேடுத்துக்கொண்டு
பிரம்மவிஷ்டமும் சுரோத்திரியனுமான குருவை அடையவேணும் அப்பொழுதந்தவித்வானான
குருவானவர் சமதமந்த்ருடன்கூடிய சிஷ்யனுக்கு தானிரிந்த அக்ஷரபுருஷ தத்துவப்பிரம்மவி
த்தையை ஸத்தியமாகச் சொல்லுவார் ஆகையால் பரமாத்மாவாகின்ற காரணபரப்பிரம்மத்
தும் ஸத்தியகாரியமானப் பிரத்தியகாத்மாவுக்கு மைககியம்ஸத்தியந்தான், எப்படி ஜுவலித்
துக்கொண்டிருக்கு மகனியிடத்தி லதின் துல்யமான அனேகப்பொரிகுண்டாகிராதுகளோ,
அப்படி அக்ஷரமானவஸ்துவி லனேகவிதப்பிரத்தியகாத்மாக்களுண்டாகி அதிலேயே லயிக்கி
துகள் அபத அக்ஷரபுருஷன் திவியன் அமுர்தன் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்தவன் ஜன்மமத்தவ
னபிராணமனதுகளத்தவன் வெண்மைப்புள்ள என் அக்ஷரமான ஒங்காரத்துக்கு மதற்குப்பரண
பிரத்தியகாத்மாவுக்கும் பரன், இப்பரமாத்மாவுக்ககனிதலை சந்திரஸஞரியர்கள்களை திக்
கள்காதுகள் விஸ்தாரங்களான வேதங்கள் வாக்கு வாயுப்பிராணன் பிரபஞ்சமிருதயம் பூமிகா
ல்கள் இப்படிப்பட்டவன் ஸர்வபூதங்களுடைய அந்தராத்மாவென்றியத்தக்கது அந்தபரப்
பிரம்மத்தின் னிதரபுரமான ஸகுணப்பிரம்மத்திலிருந்து ஆகாசம் மேகம் பூமி புருஷன் ஸந்திர
இந்தஜந்துகளுமுண்டாயிற்றுடன் சந்திரஸஞரியர்களு மெவ்விடத்தில் ஸஞ்சிக்கிரார்களோ
அந்தஸகுணத்திலிருந்து ரிக்யஜுஸ்ஸாமங்களென்றவேதங்களு மதுகளில்செய்த அக்ஷர
களும் யஞ்ஞங்களும் ஸகலகிரதுக்களும் தக்ஷிணைகளும் ஸம்வத்ஸரமும் யஜமானனு மூலகங்
களுமிருக்குதின் அந்தப்பிரம்மத்தினிடத்திலிருந்து தேவர்கள் ஸாத்தியர்கள் மனுஷ்யர்கள்
பிசுக்கள் பக்ஷிகள் பிராணபாலிங்கள் விரீகியவைகள் தபலி சிரஜ்ஜை ஸத்தியம் பிரம்மசரியம்
விதி ஏழுப்பிராணங்கள் ஏழு அர்ச்சிஸனிகள் ஏழு ஸமித்துக்கள் ஏழு ஹோமங்கள் இவ்வேழு
கங்களுமுண்டாயிற்றுடன் ஒவ்வொரு பிராணியுடைய இரதயகுசையி லெவ்வேழுப்பிராணங்
களென்ற இந்திரியங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதன் இந்த அந்தராத்மாவிடத்தில் ஸமுத்திரங்கள்
நதிகளோஷதிகள் இரணங்கள் ஸகலமுமுண்டாயித்து இந்த ஹிரதயகுசையிலிருக்கின்ற ஆத்மா
வை எந்தநரனிரந்தானோ அவனிரந்தப்பிரபஞ்சம், தவம், கர்ம்மம், பிரம்மம், அமிருதமிதுள்ள
கிரான் அவன் தன்னுடைய அவித்தையின்கிருந்தியை செதாச்செய்கிரான் ஆகையாலோய்சவு
ன்கேரே இப்பரவித்தையை மோக்ஷத்தைச் செய்கிறதாக நீரரியும் 'பிரம்மா' அய்யுருருமுர்தியா
னமகாதேவரே அங்கிரஸ்ஸு சவுனகருக்குப் தேசித்த முன்வாங்கியம் லெனக்கு ஸம்சயமுண்
டாகின்றனவே உபகிரமத்தில்சொல்லப்பட்ட அதிர்ச்சியத்துவாதிருண்முள்ள நிற்குணபர
மாத்மாவிடத்தில்கனிதலை முதலானமாயாருணங்களைப்படியுண்டாயித்துகள் மாயாதீதவஸ்து
விலமாயாருணங்களுண்டாகுமாகிலப்பொழுதொருவியவஸ்தையன்றி ஸகலமும் ஸங்கரமாகு
மே இப்படியமகாதேவர்கேட்செரியான ஆக்ஷேபஞ்செய்வதில் ஸமாதான நாலுமுகரைச்சொ
ன்னார் ஸ்ரீகுருமுர்தி விசாரிக்கும்பொழுது பரமாத்மையில்பரமாத்மா அருபனாயிருந்த
போதிலும் வியவாரதேசையிலெண்டு ரூபமுள்ளவனல்லவா அதிர்ச்சியத்துவம் முதலான
குணங்களுள்ளது ஜீவகாரணமது நிற்குணரூபம் அக்னிதலை முதலான குணங்களுள்ளது லக
காரணமது ஸகுணரூபம் அதுகளிலிர்தமாயிகள்குணநிபத்தை அறுவதித்து அமாயிகள்குண

ரூபத்தை அங்கிரஸ்ஸானவர்சவுனகருக்குச்சென்னார் அக்னிதலை என்றுபக்கிரமித்து ஸர்வ
புதாத்மாத்மாவான ஸச்சிதானந்தநிர்குணபரமாத்மாவிடத்திலுபஸம் ஹாரங்காணுகிரபடி
யாலெவ்வளவும் ஸங்கரியதோஷத்துக்கிடமில்லை, நிலைத்தபொருளைச்சொல்லுகின்ற வேதந்
தத்திலிலையத்தவசனமிருப்பதாக வொருக்காலுமெஞ்ஞனக்கடாது மாயாமயமானஸகலமும்
காணப்படுகிறபடியால் மாயாமயமானது காணப்பட்டாகென்று சொல்லப்பட்டது ஆத்மா
வாகக்காணாதக்கதாகையால் மிகவும்பாற்சத்தத்திலிலையெனும் சொல்லக்கடாதுஇதென்
ருவதுநென்றாலது பரமாத்மாவைப்பாற்றக்கடாமலிருந்தபோதிலும் தானென்றுபாற்கக்
கூடியதாகையாலிருத்தமில்லை சிலாசன்பாற்றக்கடாமமுதலான தர்ம்மங்கள் ஸாமான்ரிய
அடயாளம் காணுகிறவருப்பிரம்மத்துக்கென்றெண்ணுகிரார்களதுயுத்தமில்லை முன்பின்நன்
ருகநிர்விசாரித்துப்பார்ப்பிராகிலந்த தர்ம்மங்கள் சிருப்பிரம்மத்துக்கென்றுமக்கு புத்தியுண்டா
கும் 'பிரம்மா' அய்யாகருணாநிதியானருவே இவ்வகனிதலைமுதலானகுணங்களுள்ள வித்
தையானதுபரவித்தையா அல்லதபரவித்தையா 'ஸ்ரீகுருமுர்தி' ஒவ்விதியேபரவித்தையானது
ஸகுணநிர்குண பேதத்தாலிரெண்டெனமாகும் ஆகையால்து பரவித்தைக்குள்ளடங்கினதே
தவிரவேரைவிதமில்லை, ஸகலாத்மாவானவிராட்டாகிய விசுவானுடைய வித்தையாகையாலி
விடத்தில் பிரம்மவிஷ்டனுருத்திரர்களுடைய கலகத்துக்கிடமில்லை நிற்குணப்பிரம்மவித்தைக்கு
ஸமீபஸாதனமாகையில்து பரவித்தைஎன்று பெயருடையதாயித்து எப்படி நந்திதெருசனம்
லித்தியாதவனுக்கு சிவதெருசனம்வித்தியாதோ அப்படி ஸகுணவித்தயத்தவனுக்கு நிற்குண
வித்தையிடையது ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மஸ்வரூபமுள்ள கைவல்யமுத்தியும் ஸகலமுமுக்ஷைக்
கருக்குமந்தவித்தையால்தான் ஆகையாலோய்பிரம்மாவே ஸகலவித்யேசுவரியான அந்தநிர்ம்
மலபதிவித்தையை ஸர்வப்பிரயத்தினத்தால் நீரிரிந்துகிருதாத்மாவேவெனடியது இரீகவேதம்
முதலானவபரவித்தையுமரியவேண்டியதுதான்பரவித்தைக்குஸாதனமாகையாலிரெண்டையும்
முன்னும்பின்னும் விரிந்தால்தான் காரியகாரணமானபாயிக ஸகலஜகத்துமரியப்பட்டதா
கும் ஸம்சயமில்லை, இதிலுமக்ஷரத்துவஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பதா லேகவிஞ்ஞானப்பிரதிஞ்
னஞ்சுருத்தடைவிலலை சப்தப்பிரம்மத்திலுமாதனுவன் பரப்பிரம்மத்தையிரயநிபக்ஷத்திலவ
னுடைய சிரமமெல்லாம்மலட்டுப்பிசுவை இரெகித்தசிரமம்போலாகும் அபிரவித்தைக்கு
பரவித்தையிலவஸானமாகையால் பிரம்மைகவிஞ்ஞானத்தால் ஸர்வஞ்ஞானமென்றதுசித்தி
த்துது, ஒருமண்பிண்டத்தையிரித்தமாத்மாதீதில் உடம்புதலான ஸகலமும்பின்னென்றாலது
மண்மயமென்றாவதரியப்படுகின்றனவல்லவா ஒருலோஹமணியால் ஸகலமும்லோஹமயமெ
ன்றவியித்திருஷ்டாரந்தங்களால் பிரதிஞ்ஞானைநிதித்துது ஆகையால் ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மத்
தையிரித்தமாத்மாதீதில் தடையத்தகைவல்லியவகிடைக்கிரபடியாலிரிந்தவனுக்கு ஸர்வஞ்ஞத்
தாவமில்லைத்துது 'இப்படி அப்பயதிக்கிரதவாஸனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவா
ஸிஷ்டத்துலஸாராயணசத்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் - க - வதுபாதத்தில் - ௪௫ - வது
அத்தியாயம் முற்றியது. ௧.

கா - வது அத்தியாயம்.

'பிரம்மா' ஸ்வாமிவேதாந்தத்தத்துவஞ்ஞரே விரிஷ்டுக்குமுன்னுதமா லொருவனே
ஆனென்றதொடங்கி உலகங்கலையவனே பார்த்தானென்றும் ஸ்ரீகுருமுர்திபிரதிஷ்ட பிரஞ்
ஞானமுநிர்ம்மமென்று மந்தத்தில்சொல்லுகின்ற ஸ்ரீரேயிகளுடையலாக்கியங்கிலுமெனக்கு
ஸம்சயமிருக்கின்றன என்னவென்று ஆரம்பத்தில் சொல்லிய ஆத்மாஸகுணை அல்லது
சர்குணை அல்லது பயாதீதது அல்லது பயருபியா உபஸம்ஹாரத்திலிராகுணம் சேழ்வியா

கயபடியால் - சு - வதுமில்லை உலகம்முதலானதைப்பார்த்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் உ - வதுமில்லை ஸர்வதர்மமமுத்தபடியால் - சு - வதுமில்லை - விராதிகளுக்குச்சேர்கை கூடாமையால் - சு - வதுமில்லை இப்படிஸம்சயப்பட்டென்மனம் பிரதிக்கின்றன் என்னிடத் திலதகளுக்குக்குக்கருணை இருக்குமாகில் ஸம்சயமத்தலாக என்னச்செய்யவேணுமென்றிப் படிக்கட்டு ஸர்வஸம்சயச்சேதகரானமத்தேவர் ஸகலவேதாரந்த நஞியாகையால் சிக்கிரத்தில் பிரம்மானவப்பார்த்துச்சொன்னார் "பிரகுருமுதி" ஒய்பிரம்மாவேமுகன் ஸயிசல்பங்கனிலும் நீர்சொல்லியருத்ததங்களுள்ளதுதான் - சு - வதுமில்லை திரம்குத்தமில்லை அத்தெப்படிஎனில்சேனும் ஸத்யோமுகதினனும் கிரமமுத்தினை ம்மெரென் விதமுத்தினை ம் சாஸ்திரங்கனில்சொல்லப் படுகிறதல்லவா அதில்ஸத்யோமுகத்திபிரயோஜனமுள்ள சாஸ்திரத்திலுபயருபதுவாம் விரு த்தத்தான அப்படியிருத்தபோதிலும் கிரமமுத்திபிரயோஜனமுள்ள அந்தஸ்தரேயுபயனிறைத் சாஸ்திரத்தில் ஸமுச்சயார்த்தத்தையறிவுகிரவனுக் கொருவிதத்திலுமதுவிருத்தமில்லை; கை இல்லைவாறுகிரான் காலில்லை. கிரான் என்றிப்படிப்பட்ட இதரானுதிசப்தங்களுமிய்வாத்தமா ளக்குபயருபதைச்சொல்லுகிறதான உபபார்த்தமாகக் கேகத்துவமுமேகனங்குட்பாத்தமத்துவ முத்திகாரானுஸாரமாகச் சொல்லலாமல்லவா, ஆகையாலுபயாத்தமவுக்கேகத்துவவசனம் யுத்தந்தரின் கிரமமுத்தியதிகாரியின்பொருட்டு விபாகஞ்செய்கிறதாமல்ல, உபகிரமத்தில் ஸருணமாகவும் உபபாத்திரத்தில் கிருணமாகவுமிருக்கட்டுமேளனில் எகவாக்கியத்துவத்து க்குவிசேராகப்படுகிறபடியாலதுகூடாது, எவனுக்குஜகத்காரணத்துவமும் ஜீவகாரணத்துவமு ம் ஸர்வாத்மத்துவமும் தன்னால் வித்திக்கின்றனவோ அவனே உபபாத்தமகன்கருதிமுநலாது கனில் சொல்லப்பட்டமாய்ச்சத்தியாலுண்டானருணங்கலும் வித்யாச்சத்தியாலுண்டானருணங் களுமெல்லுக்கோ அவனே உபபாத்தமகன் எனையிர்த்கால்போக மேரகூமிரென்னிடமிச்சி க்கின்றவர்களுக்குகிர பதம்கிடைக்குமோ அவனே உபபாத்தமகன் ஜன்மாதிகாரணத்தின்ம முதலானதடஸ்தலகூணங்களுடனும் ஸ்வகேதஸ்தொதிகளுடனும் கூடியதை உபபாத்தமவாக சசம்கிக்கக்கூடாது, எப்படி கழத்துமுதலான அவுய்வங்களுடனும் கருப்புமுதலானவாணங்களு லுமொருகட்டிமகாணப்படுகின்றனவோ அப்படிமுன் சொல்லிஇரெண்டுவிதகூணங்களுள் னுமரியத்தத்தகிரகுண ஆத்மவொருவனே சிலர்கள் தடஸ்தலகூணமுள்ள துள்குணமென்று ம் ஸ்வரூபலகூணமுள்ள துள்குணமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஜன்மாதிகாரணமும்மொஷா த்மரியத்தத்தும் ஸத்தியாநிலகூணமுள்ள துமான பிரம்மமே கேழ்வியாநிறபடியாலதுபுத்த மில்லை, ஆனாலிகூணமத்ததும் குரிப்பிடக்கூடாததுமவாக்குமனதுகளுக் கெட்டாததுமான வொருவனுக்கேழ்வியாநினறன் அப்படி இருந்தபோதிலுமிந்த தேசத்திலுதலைகாரணத்துவ ம்கூறிருத்துவம்முதலானதுகளும ஸத்தியஞ்ஞானதிகளுமான லகூணங்களுள்ள கிருணப் பிரம்மமே ஸருணத்துக்குமேற்பட்டப்பிரஞ்ஞானமென்று சொல்லப்படுகின்றன அவித்தை யின்னுபாதியால் ஜீவத்துவத்தையடைந்த அந்தப்பிரம்மத்துக்கும்பெயர்களாவது மனதுபுத்தி ஸுமிரதயம் ஞானம் விஞ்ஞானம் பரஞ்ஞானம் ஸம்ஞானம் மேடைதிருஷ்டி திருதிமதி ஐந்தி மனத்தை ஸங்கல்பம் கிரது காரம் அவசன் அஸ - இத்தகராமங்களுக்கு வியஷ்டத்துவத்தி லாசகதுகள் பிரம்மாவியஷ்டுருத்திகள் மேவேந்திரன் இதைவேதைகளான சந்திரன் ஸஞரிய ன அக்கவிநிந்தராமங்களுக்கு ஸம்ஷ்டித்துவத்தி லாசகதுகள் ஸம்ஷ்டி வியஷ்டிருபர்களான ஜீவேசர்களுக்குமேல் பூரணநிதருணஸத்திரானந்த பிரம்மத்தினிடத்திலிருக்கின்ற அந்தஜீவே சர்கள் மாயையாது விசன் பரமபாஸர்களாக உலகத்தையுபஸம்ஸாரத்தையும் விரிஷ்டி க் கிரார்கள அவு - இக்காரபாஸத்துவம்ஸம்மாரிசுந்தபோதிவிசன் பிரம்மஞ்ஞானியானுகயால் வியத்தாவானு ஜீவன்பிரம்ஞ்ஞானத்தவனுகயால்கியுமியனுடன் எந்தஜீவன்களககிசுவர வியமியித்துவத்தைத்தன்னி பிரம்மகியமியித்துவத்தை யோப்புக்கொள்ளுகிரானே அவ

னே உத்தமன் இவறுபு - லோகபேரகனவாக்கிய ஸம்பத்தெப்பொருதடையாட்டுதோ அப்பொழுதுதானாகவியமியித்துவம் தன்னப்பெம் சுத்தாந்தக்கரணமுள்ள எவனுக்குமன திலவவாக்கியமுண்டாக்கி - அவனுக்கும்மால் விஷ்ணுவானென்னுதலானுகவேண்டிய காரியமென்ன இருக்கின்றன முன்றீசர்களுக்கும் திரிநாமபோலெண்ணி கிஷ்காமனுதிதன்னுத் தமாவையும் பெரிதாச்செய்த புருஷோத்தமனை என் பிரபுவாக எப்பொழுதுமென்னுதிசேர்ன் கல்மஷமத்தவவாக்கியம் மாத்நிரம்புமியில் வித்தி குமாகிலவனுக்கு முத்திகையிருக்கின் றவசந்தேகமில்லை "பிரம்மா" அய்யாபித்யே உலகத்தில்சிலர்கள் ஜீவேசர்களுள்ள பெய ருள்ளகிருணப்பிரம்மந்தானேமாயை அவித்தையுடன்கூடி அத்தன் லாரர்களை விரிஷ்டி க்கி ன்றனவென்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர்கள் பிரம்மத்துடன் கூடி ஜீவேசர்களுடைய அவித்தை களால்விரிஷ்டிக்கிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள்விதபகூங்கனிலெது முத்தியுமாகும்சொல்ல வேணும் "பிரகுருமுதி" ஜீவேசர்களுக்குப்பெயர்மாத்நிரம்ஸித்திக்கிறபடியாலமுதல்பகூம கவுணமாகும் ஒருவஸ்துவும் உருவமன்றிபெயருடன்கூடாது சித்ருபமுமிதரூபத்தை யடை யாமல்லவிரிஷ்டிக்கமாட்டாபிரகிருத்தில்ஜீவேசவார்களுடைய விரிஷ்டியைச்சொல்லவுமில்லை ஜீவேசர்களாபாஸருபிகளானபோதிலுமருபிகளாயாவது சித்ருபிகளாயாவதெவ்வித்திலுமா சமாட்டர்கள் இரெண்டுவித பரமாத்நிரையவர்களுடிகளாகவும் சித்ருபிகளாகவுமான போதி மிந்தவியவஹார தெசையிலாகரதுதுல்குத்தமில்லை, அருபத்தையபேகித்து சித்ரு பதியாவஹாரிகமானபோதிலுமர்பாஸத்தை யபேகித்துபாரமாதிகமல்லவா ஆகையாலரு பிமென் பமிரெண்டும் ஸத்தியமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் மாயிகமாவித்யகமிரெண்டுப மும்சத்தியமல்ல, ஜீவனஸ்வத்திரானுகையால் விரிஷ்டிகர்தாலாகமாட்டானென்றுமேசொல்லக் கூடாது உலகவிரிஷ்டியில் ஸ்வாதந்திரியமத்தபோதிலுமாந்தர வஸ்துக்களின் விரிஷ்டியில் ஸ்வாதந்திரியமிருக்கின்றனவல்லவா கரத்திருத்துவானியேஸம்ஸாரமெனி ஜீசனுக்கும்பிரம் மத்துக்கும் ஸம்ஸாரம்நேரிடுமென்றதுபுத்தமில்லை, ஜீவனீசன்பிரம்மமியமூன்று பெயர்களுக் கும்கரத்திருத்துவமிருந்தபோதிலும் ஜீவனுக்கு ஸத்தியகரத்திருத்துவமானுகையாது மீசனுக்கு ப் பிராதிபாவிக்கரத்திருத்துவமானுகையாலும் பிரம்மத்துக்கு வியாவஹாரிககரத்திருத்துவமீ சையாலும் ஸம்ஸாரமானது ஜீவனுக்குமுத்தியும் ஈசனுக்குதுவயும் பிரம்மத்துக்கு கெத்தமாந் திரம்கூடில்லை, பிரம்மத்துக்கேகித்திருத்துவமானது சித்தினவிலாஸமல்லவீ ஆகையாலது க்குஸம்ஸாரமில்லை சொல்லிய பரமாத்மவுக்கு மீழ்மேல்பின்முனதென்வடலெங்கும்கானே இருக்கிறேனென்றும் நானொருவனே முன்னுனென்னுமகங்காராதேசம் காணப்பட்டபோ திலுமிகாசம்போல் ஸர்வவியரபுகனென்று சொல்லியபடியால் ஸகலஸம்ஸாரப்பஞ்சமலேக கக்கினியாக இருப்பதாலும் ஸம்ஸாரமில்லை ஜாட்டியகெத்தக்கூட இல்லாமல்ஸவயம்பிரகாச ருணநிர்லேப ஆத்மாவுக்கேகித்திருத்துவாதிதர்மங்களால் சொல்லப்படுமாகிலப்பொழுதக கஸ்தலஸப்பர்சத்தால் வாயுஷ்டிரிய அக்னிகளுக்குமகத்திசொல்ல இடம்நேரிடுமே ஆகையால் பரமாத்மாவொருக்காலும் ஸம்ஸாரியாகமாட்டானநிச்சயம் கிஷ்கனன் கிரம்லன் நித்தியன் கிருணன் நிச்சலன் விபு அஜன் அமரன் அபிலாதாரன் ஸவயம்பிரபன் கிஷ்கிரியன் கிர்பயன் அனந்தன் கிருதுவயன் பூரணசேதனன் அசுரீரன் கிராகாரன் அகரணன் கிரஞ்சனென்னிவ் விதச்சப்தங்களால் கருதியில்கோவிக்கப்படுகிறவனுக்கு ஸம்ஸாரவாந்ததைதானெப்படி கூடும் ஜீவன் ஸம்ஸாரத்துக்கத்தை இடைவிடாமலனுபவித்து வைத்துப்பொழுதுநிதியத்துனுலுமனே கஜன்மங்களாலும் மனதிலுபுதியையுடையவான் அதனால் கிரமமாக நித்தியம் ஸம்ஸாரத்துக்கத்திருந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுகிரான், ஜீவனுக்கவிதையாலுன் டான தேகித்துவமானது வேதந்தவிதையால்கிக்கும் ஈசனுக்குமாயையாலுண்டான தேகித் தவமானது தன்னதிகாராலஸா னகாலத்தில்நிற்கும் பிரம்மத்துக்கு தேகித்துவமானதுமாயை

கருக்கு நித்தியத்துவம்நேரிடுகிரபடியால் ஸத்பிரம்மாந்வைதவாநிகருக்கு தேசோஸ்நேரிடு
 மிளநா "பிரம்மா" காலம்கர்மமிகவரன் அவிததேமாயைவிவன் முதலான நாநாவிதவக
 லவிகாரங்கனும் நிர்விகாரவஸ்துவிலிருந் தெப்படிவுண்டாயிற்றுள் பரப்பிரம்மமானது நிர்வி
 சாரமென்றும் சரீரமென்றும் சந்தியத்தென்றுமல்லவா பிரஸித்தம் அததேசுனைபூர்வமான
 ஸிரிஷ்டகர்த்துத்துவந்தா நெப்படிவுடையே "புருருஷர்த்தி" ஸத்சிதானந்தப்பிரம்மம் சரீர
 மத்ததாயிருந்தபோதிலும் வித்யாசத்தியால் ஸித்திடைண்ணப்பட்டிருப்பதால் விகாரங்களைப்
 பார்த்து ஸிரிஷ்டிக்கயோக்கியதையுள்ளதான, நிர்விகாரப்பிரம்மமானது சித்விஸைத்தின்
 விதிவேகத்தா லெப்பொருதுகலவிதேதோ அப்பொருது குக்குணங்கள் முதலானவிகாரங்க
 ளுண்டாயிற்றுள் அதுமுத லத்தைதாத்மாவுக்குத் துவைதத்துடன்செற்கையாயிற்று, லீலை
 யாலடையப்பட்டபடியா லந்தவிகாரங்களைநித்தியாக பரமாபூவுக்கு ஹானியுமிடிலே ஸி
 படிதாதித்திரிபுத்தையினயஞ்செய்கின்றதனிகளுக்குப் பிரித்தியத்துவத்தை அழியுபடு
 கின்ற பிரபுவுக்கும் ஹானிலுள்ளையோ அப்படிவிகாரருபத்தை யபினயஞ்செய்கின்ற நிர்விகார
 வஸ்துவுக்கிப்பொருது வியவஹாரதேசையிலும் யாநொருஹாஸியுமிடிலே, விகாரங்களுடைய
 உற்பத்திக்கு முன்னத்துத்தானிருந்துநென்று தீர்மானிப்பதி லஸத்தேமுன்னுயிற்றென்ற கரு
 திக்குக்கேடுநேரிசெமென்று சங்கிக்கவேண்டாம்தைகருதியானது அரண்பரமென்றும்அஸத்சு
 ருதியானது காரியபரமென்று நிச்சயமல்லவா ஆசையால் விரோதமிடிலே, ஸத்யவம்முதலான
 முக்குணவழியா லந்தத்தருபத்தையடைந்த அத்தைவதப்பிரம்மமும், காநாபோல் தோந்துகின்
 றன நாநாத்துவமானது பாதிபுடையதாயையா லனித்தியமென்று சொல்லக்கூடும், இதைநின்
 ருக்கிராதிக்கும்பொருது தனித்தியத்துவத்தா லஸத்யமென்றுதீர்மானம் ஸவிகாரத்தைவிசாரி
 க்கவேனுமாஅல்லது நிர்விகாரத்தை விசாரிக்கவேனுமாவென்கேழ்விசுரு தள்ளத்தக்கதா
 ஸவிகாரத்தையும் கொள்ளத்தக்கதாக நிர்விகாரத்தையும் விசாரிக்கவேனுமென்றுத்தரஞ்சொ
 ல்லப்படும், விகாரத்துடன்கூடியவஸ்துவே நிர்விகாரமாகையால் நிர்விகாரம்நிலையிலுள்ள
 தெவ்வுக்கூடாது, ஏனெனில் விகாரத்துடன்கூடியவஸ்துவுக்கு குணத்திரிபுவசத்தா லுத்ப
 த்திரிசம் தேசுமிதபடியால் நிர்விகாரத்துவம்கூடாது, தேசுகளுக்கும் தேசுகளுக்குமிருக்கி
 ரது முதலானபுட்பரவங்கள் காணுகிறபோது உபாதிசுருக்கு முபாதிபுடையவர்களுக்கும்
 ஷட்பரவங்களுண்டு, தேசுகளுக்கும்மோகுகெசையில் அதேகியிடத்தில் லயம்ஸித்திரபடி
 யால் தேசும்கெசுக்கும்பொழுது தேசுகளுநாசமில்லைஎன்றும் சொல்லக்கூடாது, உபாதிபுத்தவ
 னெவ்விடத்திலாவதிருந்தபோதிது முபாதிபுடையவனைவிட பொதியானதிவ்விடத்தி லிருக்க
 மாட்டா, உபாதிபுள்ளலன்ஸம்ஸாரியாகையாது முபாதிபுத்தவன்ஸம்ஸாரியாகையாது முபா
 திக்கு முபாதிபுடையவனுக்கு மன்னியனாய் நிர்விகாரபிரபாதிசேதன னெருவனிருக்கிரா
 னென்றுநிச்சயம், உபாதிபானதேகத்துக்கு முபாதிபுடையவனுனீவனுக்கும் ஸாக்ஷியாக எவ
 னசொல்லப்பட்டாலுஅவனே விகாரத்துக்கும் விகாரமுடையவனுக்கு மன்யனாகையா லல
 னைந்தவிர வேறையொன்றுகிடையாதென னுள்ளதுதானப்பற்றிருந்தபோதிலும் ஸாக்ஷிய
 மானஸுபாயியை யபேகித்திருப்பதா லந்தஸாக்ஷியைத்தவிர வேறையொருவனிருக்கிராநெ
 னதே நிச்சயம் எவனபேகையுத்தவனு முதானினுமகண்டானந்தரிக்கனும் ஸாக்ஷிலாக்ஷி
 யவதாதவனு முபாதிபுத்தவன்ஸத்யமும் குணத்திரயமத்தவனும் நிர்விகாரபிரம்மஜனனமர்ன
 பரமாதமா தடஸுஸுக்ஷணதேகாத தனனுஸித்தித்திருக்கிறுது அந்தஜன்மாநிகாரணஸா
 க்ஷிணநன்னியத்தைக்காட்டிது மன்யனான ஆனே ஸகலவேதாத்மங்களாலு மரியத்தக்கன
 வனென்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றன, இதில் சிலர்கள் ஸாக்ஷித்வதர்மம்மாத்மம் கல்பிக்கப்
 பட்டதானையால் ஸாக்ஷியைத்தவிர பரமாத்மா வேறாஇல்லைஎன்று சொல்லுகிறார்கள் அதில்
 தர்மமாத்மியானுக்கு பேதயில்லாமல்போகிரபடியா லந்தபக்ஷஸிரிஇல்லை, தர்மத்தை யப

வாதம்செய்யும்பொழுது தர்மபிசுருமபவாதம் வித்திக்கின்றவல்லவா, அக்ஷியின்னுஷ்ணத்
 தையபவாதஞ்செய்யும்பொழுது தர்மபிசுருமபவாதம்வருவதுபோலென்தில் மணிமந்திரம்மு
 தலானதிவ்விடத்தில் சரியானதிருஷ்டாந்தமல்ல "பிரம்மா" ஸாக்ஷியானவன் பிரத்யகாத்மா
 வானையா லவஸையவதிந்நானுநீயாகிராயென்ற மதாவாகியம் வியர்த்தமாகுமே துவம்ப
 தத்தின்னிலாக்ஷியார்த்தமான பிரத்யகாத்மாவுக்கு தத்பதத்தின்னிலாக்ஷியார்த்தமானப் பிரம்ம
 த்துடன்கூடியமல்லவா போதிப்பிவிக்கப்படுகின்றன இவ்விடத்தி லபவாதசபதமும் வினசார்
 க்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே நசிக்கத்தக்கன அந்தப்பிரத்யகாத்மாவுக் செப்படிப
 பிரம்மத்துடன்கூடியம்சுமே, அபேதஸ் ஸாக்ஷித்வதர்மத்தைமட்டமே பிரத்யகாத்மாவிட
 த்திலபவாதஞ்செய்யவேனுமே விர அந்ததர்மியை யபவதிக்கக்கூடாது "புருருஷர்த்தி"
 இவ்விடத்தி லபவாதசபதம் வினசார்த்தநானுதிலும் மகாவாகியத்துத்தினால் விரோதமி
 லீலை, எப்படிஎனில்சென்ற உபாதிபையபேகித்ததர்மமத்துக் குபாதிபுடைய முசுல்கோ
 ம்புபோல பாவருபமானசுசம் சொல்லப்படுகின்றன பிரம்மத்தையபேகித்ததர்மமிக்குப்
 பிரம்மத்துடன் கைகெல்லிக்கனிபோல் ஸபஷ்டமாக பாவருபமானநாசம் சொல்லப்படுகின்
 றன, பிரம்மத்துடன்கூடியத்தையடைந்த தர்மியானவன் பிரம்மத்திலேயே லபித்தானல்லவா
 வேறாயாகவிராமையாந் நாசவசனமுசித்தான் எப்படியுண்ணதர்மம் நசித்தசாலத்தில் தர்
 மியானகாரியாக்ஷியானது தனக்காதாரமான வெரகைவிட்டு காணுகையில் "லபிக்கின்றன
 வோ அப்படியாகும் ஓய்விதியே காணுக்னி காணப்படாமலிருந்தபோதிலும் சாஸ்திரத்தால்
 நிச்சயிக்கிரோம் ஆனால் சாஸ்திரத்தால்மட்டும் நிச்சயிக்கவில்லை, அரணியில் காணப்படுகின்
 றனவல்லவா சொல்லியதர்மியானி கூடஸ்தப்பிரத்யகாத்மா ஸகலஜீவர்களுக்கும் முக்ய
 ஸாக்ஷிய மாகாசபூமியுதலானஸகலத்துக்கு மாத்மாவுமானவிபுளவச சொல்லியபடியால் ஜி
 ரதயம் முதலானவிடங்களில் சொல்லப்பட்டவனென்றெண்ணக்கூடாது, கவுணமுக்யபேத
 த்தால் விபுத்தவமுமிரெண்டிவிதமாகையால் தர்மியுமதர்மியுமான பிரத்யகாத்மாபரமாத்மா
 வென்ற விரெண்டெயர்களுக்கும்விபுத்வம்சொல்லலாம், பிரத்யகாத்மாவானவன் ஸத்யு
 த்தியுடன்கூடியபடியால் மாயாமு, பெரியதேகியான ஸகலஜாதகரத்தாவாகிய பிரம்மகவானு
 வானெனில் ஸகலஜகஸாக்ஷித்வயிருந்தபோதிது கெங்குமலககாலகளுள்ள புரதிகமா யிக
 வானுக் காந்மஸாக்ஷித்வமில்லாதபடியால் ஸாக்ஷித்வமிடிலே அவ்வுலகேகவர்தவஸாக்ஷியான
 பிரத்யகாத்மாவான விசனுகும்பரன், ஸத்யகுணமும் காரியகாரணபேதத்தா லிரெண்டு
 விதமாகும் அதிலுக்கத்தமான காரியஸத்யகுணம்சொல்லிய விசுவானிடத்திலாகும் அத்ததமா
 னகாரியஸத்யகுணமாநிகரிக்கும் காமிகளுக்குக் காமயபோகத்தைக் கொடுக்கிரவனும் நிஷ்
 காமிகளுக்கு சித்தசத்தியைக்கொடுக்கிரவனும் விசுவானிடத்திலாகும் அரணியமான விசு
 த்தகாரணஸத்யகுணம் கிரமமுத்தியைக்கொடுக்கிரவனும் தேகமத்தவனுமாகசொல்லப்பட
 தப் பிரத்யகாத்மாவிடத்திலாகும் அன்னியமான சத்தகாரணஸத்யமும் மனோவிசத்தியைக்
 கொடுக்கிர வனருஷ்டாதிபீரீமானமுள்ளப் பிரத்யகாத்மாவிடத்தில் வித்தித்திருக்கின்றன
 னுளையால் பஞ்சிகருசூதஸாக்ஷியும், வீவேகவராதீதனும் தேசநாமமத்தவனும் தாக்குபி
 யும் முதலாவதிவனும் பிரகிருதியுடன்கூடிவனமான புராதனபுருஷதே முதலானதுநித்யம்
 ஓய்விதியே பிரகிப்பிரத்யகாத்மாலை பரிபூரணசேதனனும் பரமாத்மாத்மபிரருள்ளவனும்
 குணசேசமத்தவனுமான தன்னைத்தவிர வேறாஇல்லைஎன்றிர்து தன்பனை சித்திரக்கிலா
 இப்படி அப்பயகேகிரால் மொழிபெயர்த்தப்பட்ட குருகுஞானவாஸிஷ்டத்தில் ஞானகான்
 டத்தின் க - னது பாதத்தில் கஅ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

६८

பேர்ப்பத்துக்கு உத்தரவைத்துவருமில்லையாய்ப்பிரதமபத்துக்கு ஜீவசாரிபத்துவருமில்லை
பிரகிருதிபிரதிபம்பனும் ஸர்வஸாம்மியத்தையடைந்தவனான கூடஸ்தாபம்மலமஹாபுருஷனு
க்கு அவைகளை ஜீவன் மாயை சசுனிவைத்தனினவழியாக ஸர்வவிரிஷ்டிகர்திருத்தவமுமுண்டுகை
னுனஸாக்ஷிபுருத்தவனான அவித்யாசக்தியுள்ள ஜீவனும் மாயாசக்தியுள்ள சசுனுமுன்
டானாகல் அந்தஸாக்ஷியானபுருஷனைத்தவிர ஜீவேசர்கன் வேனாஇல்லாவிட்டாலும் ஜீவேசர்
களைத்தவிர அவன்வேனாதான் எனன் ஜீவேசாதிசகலத்திலுமிருக்கின்றானே எனினிடத்தில
வைகளுமிருக்கு அக்களே பரமார்த்தமாக எவனதுகளிலிருக்கவில்லையோ அதுகளுமெவனிட
த்திலிருக்கவில்லையோ அவனைபுருஷன் குணஸாம்யவசத்தால் கத்தரிப்பிரதிபம்பத்துவமிரு
ந்தபோதிது மெவனுக்குமுருணத்துவமும் நிஷ்காமத்துவமும் வித்திக்கின்றனவோ அவனே
புருஷன் விசாரிக்கும்பொழுது பிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு சந்திரசந்திரிசைகளுக்குப்போல்
ஷுஞ்சியவெய்யில்லாக்குப்போலவும் பேதமிருந்தபோதிலும் விசாரியாதபொழுது கூடஸ்த
மாத்திரஸ்வரூபமாகையால்பேதமில்லை, அகையால் கூடஸ்தபுருஷனையும் பிரகிருதியையும் வி
வேகத்தால் கருதியாசாரியபிரஸாதங்களாலு மெவர்கள் கிச்சயமாக அந்நிராகளோ அந்த
புருஷவிதவான்களே மஹான்கள் புருஷோத்தமர்கள் கருதியில்ஜீவன் ஸர்வபிரத்யகாத்மாபர
மாத்திரவென்ற நாலுபெயர்களிடத்திலும் புருஷசப்தப்பிரயோக மிருந்தபோதிதும்புருஷிரு
த்தியாலும் யோகவிருத்தியாலும் ஸாக்ஷியானபிரத்யகாத்மாவிடத்திலேயே அந்தசப்தம் முக்கி
யமாகும் பரமாத்மாவிடத்தில யோகவிருத்திமாத்திரம் வித்திக்கும் பிச்சிருதிசப்தமும்பிரதா
னம் மாயை பிரகிருதி வித்தை என்ற நாலுகளிலும் பிரயோகித்திருந்தபோதிலும் குணஸாம்
மியமுள்ளஸ்வயம் பிரபையில் ருடியோகங்களால் முக்கியமாகும் ஆத்மவித்தைபி லந்தசப
தம் யோகவிருத்தியாலமாத்மாகும் எவனால் புருஷனுக்குத் திருஷ்டச்செய்கை யுண்டாகின்
றனவோ அவனையே பிரகிருதிஎன்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் உத்திருஷ்டச்செய்கை
திருப்பதால் வித்தையிடத்திலு மிந்தஅந்தமாகும் அவித்தையிடத்திலும் மாயையிடத்திலும்
விக்கிருதித்துவமிருந்தபோதிலும் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மங்களான தங்கன்காரியங்களாலகவுணமரகப்
பிரகிருதித்துவம் சொல்லப்படும் இந்தபிரகிருதிசப்தமானதுலகத்தில் ஸாதவிக்ரஜ்ஞாநமஸ
ஸ்வபாவங்களில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன விக்கிருதினம்பந்தமனை இந்தபிரகிருதப்பிரயோ
கம் ஸாமான்னியம் பிரம்மவித்துக்கள்விஷயத்தில் தாரதமியமாக முக்கியமுன் னுசொல்லப்
படுகிறது திலவைதீசர்கள் பிரகிருதிக்குவசப்பட்டவன் ஸம்ஸாரிஎன்றுசொல்லுகிறார்கள் முக்
கியவைதிகளித்தார்தமானது அவனஸம்ஸாரிஎன்றுசொல்லக்காணுகிறது எதவிகாரமத்ததோ
அதுக்கு பிரகிருதிசப்தம் சொல்லலாமேதவிர அவித்தைக்குச்சொல்லக்கூடாது அவித்தை
யானது பிரம்மவித்தையால் விகரிக்கிரபடியாலும் முனனில்லாததுனும் விக்கிருதிசப்தமே
அதுக்குயுகதம் வித்தையால் பிரகிருதிக்கும் விக்கிரியையுண்டாகிரதென்றுசொல்விரஆகிலும்
வித்தையினசரையாகையால் பிரகிருதிக்கக்குத்தமில்லை அவித்தையும் வித்தையினசரையா
கையாலதுக்கு மக்குத்தமில்லுளனில் பிரகிருதிவழியாககிடைத்தபடியால் ஸ்தூலாரமில்லை எத
வருனாததால் தமோருணத்துக்கு நரசம்வருகிரபடியால் ஸத்துவப்பிரதானமானமாயையால்
தம்பிரதானமானஅவித்தைக்கு நரசம்வருமெனில் அவித்தையானது மாயையின்காரியமில்லா
ததுனும் ஸாம்மியமத்தமானயால் அவித்தைக்கு நரசம்வராது எப்படியிரமார்த்தத்தில் வித்
தையைத்தவிர பிரகிருதிவேனாஇல்லையோ வியஷ்ணார்தகிலவேனாதோ அப்படி பிரகிருதியை
த்தவிர பரமார்த்தத்தில் மாயைஅவித்தைகள் வேனாஇல்லை வியஷ்ணார்தகிலவேனாதான அவி
த்தையத்தவிர மாயைவேனாஇல்லையா அல்லதுமாயையைத்தவிரஅவித்தையேனாஇல்லையா
எனிலிதிலிலவித்தவான்களென்னுகிரார்கள் எப்படி எனி வித்தமாயை அவித்தையெனாபு
பிரகிருதியினசரையாகையால் சொல்லவியக்கப்படம் ஸாவவித்திலும் அஸமஞ்ஞைநானென்

நிப்படி இருந்த பரிதாபமும் அவித்தையின் வசந்தகையடைந்ததில் ஏன் ஞானகர்மபுலகுச்சயத்தோ
விசேஷத்தால் மாபிஷ்டத்துடன் சம்பந்தமுடையவாய்ந்ததாயிசைந்தோம்மெனாநிபுலனாய
தும் ஜீவத்துவத்தையடையாமெனலும் அவித்தையின் வசந்தகையடைந்ததில் ஏன் ஞானகர்மபுலகுச்சயத்தோ
மாயையைத்தவிர அவித்தையேனாதானென்றுநீர்தயவேண்டியது வேண்டியதான இத்த
ரவதல்பார்த்தத்தை உருநியாகவைத்துக்கொள்ளவேண்டியது கான்போரவதல்ஞானமாதிரித்
தால் மாயையை நூரத்தில் தள்ளுகிரபடியால் பின்னப்போகவதற்கானதா அவித்தையின்
குறியானென்று நிர்ணயமிருப்பதாலும் பூர்வமுள்ள அவித்தையானது பின்வந்தமாயையைக்கா
ட்டிலும் பெலமுள்ளதாகையாலு மவித்தையின்விசாரம் மாயையின் தும் மாயையின்விசாரமன்
த்தையல்லவென்றும் ஸஞ்ஜம்புகத்தியாலரிந்துக்கொள்ளும் இவ்வந்தத்தி னுமக்கொருககா
லும் ஸம்சயம்வரக்கூடாது “பிரம்மா” விதயாசத்தியுடன்கூடிய சித்ருபரமாத்மான்டத்தி
லிருந்து முதலாவது ஸ்வருணமுண்டாயிற்று அதிலிருந்து இரண்டோருணமுண்டாயிற்று அதி
லிருந்து தமோகுணமுண்டாயிற்று இப்படியானதில் காரியகாரணத்தவத்தால் குணத்திரயத்தி
லும் வியாபியவியாபகத்துவம் ஸித்தித்தது ஜலித்ததுவியாபியும் ஸுனிப்பிவித்தது வியாப
கம் ஆகையால் குணங்களுக்கு ஸாம்மியங்கூடாது பிரகிருதியிடத்திலு மிப்படி வைஷ்ணவிய
மிருக்கும்பொழுது புருஷனுக்கு ஸம்ஸாரமும் ஸங்கதுக்காறியும் தள்ளுகையும்நேரிடுமே
“புருகுமூர்த்தி” நீர்சொல்லியவைஷ்ணவியத்தால் நான்சொல்லியஸாழ்மியத்துக்கு யாகோரு
விரோதமுமில்லை ஏனெனில் குணங்களுக்கு ஸ்வகேதபேதமிருக்கின்றனவேதவிர மைத்தபே
தங்கனிலையே மாயைஅவித்தை முதலானகாரியங்கனி லெவ்விகவைஷ்ணவியமொ அவித்த
வைஷ்ணவியமில்லாதபடியால் காரணத்தில் ஸாம்மியசப்தம் யுத்தந்தான் எப்படி பிரம்மகூத
ரியவைச்சிபுகளுக்குத் தங்கள்ஜாதியால் பேதமிருந்தபோதிலும் மனுஷ்யஜாதியாலே கத்துவ
மிருக்கின்றனவோ அப்படிஅரியும் பிரகிருதிபுருஷபரமாத்மான்டத்தில் ஸம்ஸாரதுக்கம்
முதலானதுககோ நித்தியமுத்தஸ்வருபர்களானவால் சொல்லக்கூடாது பிரம்மம் நாலுபாதங்க
ளுள்ளதென்று தேவ்வியாபிரபடியால் முக்குணத்தால் பிரகிருதிமூன்றுவிதமாகவே வித்திக
த்து தமோமயமான முதல்பாதத்தில் ஜீவோதிகளான கைல்புதங்களுமிருந்துகள் திராசுஸ
நூர்விகபாதங்களினொண்டு ஆதுகளுக்குமேல்ப்பட்டப் பிரமிமமித்தமுன்றமிருதபாதத்திலும்
கிரமமாக பிரம்மீனத்துக்களிருக்கியார்கள் ஆனாயாசிப்படிபிரகிருதியுடன்கூடின மகாபுருஷ
னுள் அமிருதகூடஸ்தனுக்கு நிர்ஞுணத்துவம் ஸகுணத்துவமிொண்டுமிருக்கின்றன வேதவி
த்தமான இப்பிரகிருதிபுருஷவாதத்தை சிலவைதிகப்பிராம்மணர்களும்கூட தந்திரஸம்பந்த
புத்தியால்மோகித்து சங்கையன்றியபேசுகிக்கிராட்கள் ஓய்தாமரப்புவிலுண்டானவகே உமக்கு
மப்படிபுத்தியுண்டாகவேண்டாம் “இப்படி அப்பயதிகூதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்வ
ஸாராயனசந்திரிகையின்ஞானகாண்டத்தின் கவதுபாதத்தில் கவதுஅத்தியாயமுற்றிற்று.

உய-வ் து அ த் தி யா ய் ம்.

பிரம்மா, ஸ்வாமி பிறுதிருகலாதமெப்படி வைதீகமாகும். அப்பிறுதிருதபாபிரம்ம வாத்தையல்லவா விவகமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” நய விதியே அந்தபிறுதிருதபாபிரம்ம அவித்தையின் இரண்டாவது பெயர். ஆகும்பொதவைதீகமாக விருந்தபொயிலம்வந்தையின் இரண்டாவதுபெயராகும்போது வைதீகமாகசொல்லப்படுகின்றன. சுவேதாசுவ தாமந்திரங்களில் பிரம்மவாதிக்கள் ஸர்மான்னியமாக ஒன்றுக் கொண்டு சொல்லிக்கொண்டார்களுப்படியென்றால்: பிரம்மம்மியித்தகரணமா அல்லது உபாதானராச னமா, எந்த பிரம்மத்திலிருந்து நாமண்டானேம் எதினால் ஜீவிக்கிறோம் எதிலிருக்கிறோ

[illegible]

ஸ்பிரமான்மதிகாரகவிருக்கிறார் அல்லது பத்துவிரலாகிய பத்துதிருக்களையும் வியாபித்திருக்கிறார் இக்கருவதின் உபபத்திவிடமுள்ளும்பின்னும் நடுவிலுமிருக்கின்ற எருணைசுவரபுருஷனை ஸகலஞ்ஞாநமுடையான் அன்னமயகோசத்தி லபிமானமுள்ளவனுக்காவிர்பனிக்கிறதி லலை அவர்யெங்கும் ஸைகால்முதலானதுகளுள்ளபடியால் எங்குமவியாபித்திருக்கிறார் ஸர்வேத் திரியகுணங்களில் விளங்குவாரும் ஸர்வேத்திரியமத்தவரும் ஸர்வத்துக்கு மதிபதியுமான அவரே ஸகலத்துக்கும்சரணமும் பெந்துவுமாகிறார் சுத்தஸபடிசதுஸ்வியதேகமுள்ள ஹமன னுணர்சன் ஒன்பதுதுவாரமுள்ள ஜீவதேக்கத்தில் ஸ்வசந்தானாகாளுசரித்து ஸ்தாவரஜங்கம் ஸகலலோகத்தையுந் தன்வசம்செய்கிறவன் மத்தியமாகிரிசுக்காக வருணநிறகுண உபபாத மானேசொல்லுமின்றன் எப்படிஎனில் கைகால்சன் ராஜாஸில்லை வாங்கல் ஓட்டல் பார்வை தேழுவை இவ்வளவுயிருக்குதுகள் அறியத்தக்கதை அவனறியிடுவன் அன்னே அறியிறவனில் கை அவனைமுந்நியமகாபுருஷனாக சொல்லுகிறார்கள் அனுவுக்குஅனுவாயும் மகத்துகரமஹ த்தாயமுள்ளாதமா ஜீவனுடையவிறுதயகுணையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறான் அந்தாசனுடைய மகிமைமைய சோகமத்தவன்பார்க்கிறான் ஜவரயந்த புறணந்நுண்பரமாத்மாவை நான்அரிந தேன் ஸர்வஸ்யாபகனா அனனுக்கல்லவா ஜன்மமில்லையென்று பிரம்மவித்துக்கள்சொல்லுகி றார்கள் ஒருவான்சுதால் சொல்லப்படுகின்றவா அனேகசக்தியோகத்தால் அனேகவர்னங்களை அர்த்தத்துடன்நிற்கிறார் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டலபயங்களையும் செய்கிறார் அவர் நமக்குநல்ல புத்தியைக்கொடுத்திடும் அந்தபரப்பிரம்மமே அந்நினிருயின் வாயுசந்திரன் சுக்கிரன் ஜலம் பிரஜாபதி இவ்வளவுமாகும் பரப்பிரம்மமான நீஸ்திரி புருஷன் குமாரன் குமாரி கிழவனாகி கைத்தடியினால் வஞ்சிக்கப்பட்டு யெங்கும்ஜனிக்கிறவன் பாரதவாஜன காக்காய் முதலான சுருத்தபட்சிகள் கினிமுதலானபசைபட்சிகள் சிவந்தகன் னுள்ளபக்திகள் மேகங்கள் ஆது ருதுக்கள் பேமுஸமுத்திரங்கள் ஸகலமும் ஒம்மைத்தவிற வேறுஇல்லை நீதேவனாகி விபுவாய் ருக்கிரர் ஒம்பிடத்தலேயே ஸகலபுவன்முமுண்டாயிற்று ஸதவம் ரஜஸ்கமஸ் இந்தரூபமான மாயையைச்சேர்ந்தவன் ஜீவனும் ஈசனும் ஒரு அனுனென்றபரமாத்மா அன்னியரால் புவிக்கப் பட்ட அவனைதனருகிறான் ஜீவோசர்களாகிற இரெண்டபட்சிகளு தேகமாஹிமமரத்திலைஹா க்களாகவடிக்கொவ்ந்திருப்பதில் ஒருபட்சிகர்மபலத்தையுடிகிறது இராமாயண அதைபுஜி யாமல் பிரகாசிசிறிது ஜீவன் தேசத்தில் அனுதனாக மோகந்தினால் சேர்க்கின்றான் யெப்பொ முது ஈசனுடையமகிமைபைப்பார்க்கிறானே அப்பொழுது சோகத்தையிடுகிறான் ஞானத்தா ஸறியத்தக்கன் பரமாதாசத்தில் ஸகலதேவர்களுமிருக்கின்றார்கள் அனை அறியாதவனுக்கு சிவ்வேத்தால் யென்னப்பிரயோஜனம் எவர்களை வனை அறியுபார்க்கிறே அவர்களைஸமாநியிடு ப்பார்கள் வேதங்களெனாளுங்களை யாகங்கள் விறுதங்கள்பூதபக்தியைத்தவர்த்தமானங்கள் இவ் வளவையும் வேதங்களானதுகள் எவனாகவேசொல்லுகின்றவனவோ அந்தபரமாத்மாவிடத்தி னிருந்து இந்தவிசுவத்தை மாயியானசன் விறுஷ்டிக்கிறான் அவனிடத்திலேயா ன்ஜீவன் மாயையால் தப்பப்பட்டிருக்கின்றான் மாயையை பிரகிருதியாகவும்மாயியை மஹேசுவரனாக வும் அறியவேண்டியது அனனுடைய அவயவங்களாலேயே இந்தரூபமெல்லாம்வியாபிக்கப்பட் டிருக்கின்றான் எவனதேகந்தோருயிருக்கின்றானே எவனிடத்தில் ஸாதபூமலயிக்கின்றனவோ அந்தவாதனா ஈசனேதேடி அந்நிது மிகவுமசாந்தியை அடைவான் ரெண்டிகால் நானுகாணுள்ள ஸகலத்துக்கும் ஈசனான அவனறத்தவிறயாருக்கு ஹயிஸ்ஸைக்குநிப்போம் தீதகமத்தியில்அதி னைகுந்தமனாக்இருக்கின்ற விசுவவியாபியும் அனேகரூபியாயுமுள்ள சிவனையிந்து மிகவுமசாந் தியைஅடைகிறான் அந்தசிவன்தான் காலன்புவனத்தை இரகழிக்கிரவர் விசுவத்துக்குஅதிபதி ஸர்வபூதங்களிலும் ஈகலியமாகஇருக்கின்றவா எவரிடத்தில் பிரம்மமரிஷிகளும் தேவதைகளும்பத்தியிருக்கின்றார்கள் அவைஹிப்படி அந்நிது மிருத்தியுபாசங்களை சேதிக்கிறான் ஆ

டையிலெய்போல் அதிருக்கம்மாய் ஸர்வபூதங்களிலுமுடையவையுமுள்ளிருந்தென விசுவாமிபர பகசிவனை அறிந்து ஸர்வபாசங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான் விசுவகர்மாவாயும் மஹாத்மாவாய் மிருக்கின்ற இந்ததேவர் ஜனங்களுடையவழிகுத்யத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கின்றார் மனோபுத்தி சித்தங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இவரை எவர்களுநியுவார்க்கோ அவர்கள் அமிர், உருவார் கள் எப்பொழுது இருள் இருப்பகல் ஸத்து அஸத்து ஒன்றுமில்லையோ அப்போது மேவல ருனசிவந்தான் அது அபகூரம் அது சூரியனுக்கும் வகிக்கக்கூடாது அநிடைத்திலிருந்தே புரு தனபிரஞ்ஞையும் பரம்பித்து எதுக்கு ஸரியானதில்லையோ எதின்பேர் பெந்தானகீர்த்தியோ இந்தசிவனை மேலும் மத்தியிலும் குருக்கிலும் பிரவழிக்கத்தக்கதில்லை இவருக்கிடையருபமானது னேத்திரத்திலிருக்கவில்லை கண்ணலொருவனும் பார்க்கிறானில்லை இருதயத்திலிருக்கிற இவ னை எவர்கள் இருதயத்தால் அறிகிறார்களோ அவர்களையிருதர்களாகிறார்கள் அய்யா ருத்திரரே ஸம்ஸாரபயமுள்ளவன் ஜன்மமத்தவரென்று உம்மைசரணமடைகிறான் உம்முடையதென்மு கத்தாலென்னை கித்தியம் ரகஷிதவேண்டியது எங்குடைய புத்திரபொத்திர ஆயஸு பகக ள்குறிசைகளிடத்தில் ஹிம்ஸைபாசெய்யக்கூடாது உம்முடைய ஆறுதனபலத்தால் உட்கூடிய படியால் வீருளாகியயெங்களைவதம்செய்யக்கூடாது நீர்சுவபாவமாககோபமுள்ளவராகையால் நாங்கள் ஹிஸ்ஸுனாஸ் ஸத்தான உம்மைபகிக்கிறோம் உம்மைபிறுதான் ஸரியமாக பதனம்செய் யாவிட்டால் தக்ஷயாகம்போல் வியர்த்தமாகுமாகையால் பத்தியுடன் சூத்திரகுருதனம் செய்யவே னுமென்றபிப்பிராயம் “பிரம்மா” தயாவலிந்துவானசந்திரசூட்டரே உம்முடைய முகபங்கஜத்தி னால் வேதவலித்தமான பிரம்மத்துக்கு மூன்றுவிங்கமிருப்பதை ஸ்பஷ்டமாகக்கேட்டேன் அப் படி இருந்தபோதிலும் வித்தை அவித்தைகளுக்கு ஈசனாயும் புருஷஸ்வரூபமாயுமுள்ள நிற்குண் குபத்தை விஸ்தாரமாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் சொல்லவேணும் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” னுசமத்த தாயும் ஸகுணபிரம்மத்துக்கு பரமாயுமுள்ள நிற்குணபிரம்மத்தினிடத்தில் வித்தை அவித்தை இரண்டும் ரேஹவியமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஈசரமான அவித்தைக்கும் அக்ஷரமான வித்தைக்கும் எவனீசனோ அவனிரண்டுக்கும் அன்னியன் எந்தணன் ஸகலத்தையும் பரிக்கிறு னோ அவனவைநிச்சாத்நிச்ச உபயக்ஞானமுள்ள கபிலமக டிஷியை ஜனிப்பிவித்து பரிக்கிறான் ஒரு அவித்தைளைய அனேகபிறுணிநிடைத்தில் அனேகவிதமாக விஸ்தாரப்படுத்தித் தனிடத்திலு பஸமஹாரம்செய்து திரும்பவும் விருஷ்டிசெய்கிற ஸர்வாதிபதியான சிவனே மகாத்மா எப்படி சூரியன் நாலுநிக்குகளிலும் மேலும் கீழும் பிரகாசிக்கிறுளோ அப்படியே சிரேஷ்டமாவபகவா ன சகலத்தையும் பிரகாசிப்பிவித்து ஸ்வயம்ஜோதியாயிருக்கின்றார் லோககாரணரான அந்த பரமாத்மா தன்பிரகிருதியை பிரபஞ்சாகாரமாக பரிணமிப்பிவிக்கிறபடியால் ஸர்வகுணங்க ளையும் சேர்ப்பிவிக்கிறபடியாலும் அவரே ஸர்வாதிஷ்டானர் வேதாஹஸ்யோபநிஷத்திலிருக்கி ன்ற அந்தபிரம்மத்தை ஸ்ரீவிக்ரேவரிகளே அறிந்து தன்மயாதாராக ஆனார்கள் எவாருணங்களி ல்சேர்ந்து ஜீவத்துவத்தை அடைந்து காமமியகர்மம் க்ஷேபிசெய்து அதின்பலத்தை புஜிக்கிறு ளோ அவர் சகலருடியும் முக்குணாதிஷ்டானராயும் தேவயானாபிஷிஞ்ஞயானமயாமியமென்ற முன்னுமாரகங்களைச் செய்தலுமுமுள்ள ஸகலாதிபதியானவர் தனகர்மங்களால் எங்கும் ஸஞ்ச ரிக்கிறார் கட்டவிறலாகாசமுள்ள சூரியதுல்லியருடியான பிரதயகாத்மாதன்னவிலேகத்தினால் ஸங்கல்பப அகங்காரத்துடன் கூடி ஜீவனாகிறார் அவர்தானே புத்தியின்புணத்தினாலும் தன்கு ணத்தினாலும் ஆகாரகாலனுணிபோல் சூக்ஷ்மருடியாயும் கிரியவரூபம் காணப்படுகிறார் அந்ந பபிரதநிய காத்மாவான ஜீவன் வால் துணியின் தூத்திலொருபாகத்தின் தூத்திலொருபாகம் போலுள்ள ஆதாரமுள்ளவன் அவிஞ்சியாகிறான் அவனை அறியவேண்டியது இந்த ஆத்மா ஸ்தி ரியமில்லை புருஷனுமில்லை நபுமஸகனுமில்லை எந்தந்ததேகத்தை ஜீவனெடுக்கிறுளோ அந்தந்த தேகத்துடன் ரேருகிறான் புண்ணியகர்மம் ஸங்கல்பப் பிரததஸபரிசுதேவதரிசன ஹோமம் முத

லானதாம்மியகர்மங்கள் மனமுடைய முதலானதுகளினால் தனக்குக்ஷேமத்தைப்பிரார்த்திக்கிற அவிவேகமானவன் தன்கர்மானுஸாரமாக லோகங்களில் கிரமமாக தேவங்களை எடுக்கிறான் கர்மமருணத்தினால் தன்குணத்தினாலும் தேகியரவன் ஸ்தூலசூக்ஷ்ம தேகங்களை அடைபிடுகிறான் அக்னிஸம்யோகத்துக்கு அவனே ஸேதுவாயும் சிரியவனாயும் காணப்படுகிறான் ஆதியந்தம் அத்தவனாயும் தேகமத்தியிலிருக்கிறவனாயும் சர்வப்பிரபஞ்சலியாகவயமுள்ள தேவனை அறிந்து ஸர்வபாசங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான் நானே பிரம்மமாகிறேனென்கிற அபேதபாவனையினால் கிரகிக்கத்தக்கவனாயும் ஆகாரமத்தவனாயும் ஸத்து அஸத்தான ஜாக்கிருத் ஸ்வப்ன ஸூஷ்ணத்தினால் செப்கிறவனாயும் பதிகருகலைகளை சிருஷ்டித்தவனாயமுள்ளதேவனை எவர்களரிந்தாரர்களோ அவர்கள் தேகத்துடன் கூடியிருந்தபோதிலும் தேகத்தைத்தியாகஞ் செய்தவர்கள் தான் இப்படி அப்பயநீகிதனாலெய்யப்பட்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் முதலாவதுபாதத்தில் ௨௦ - வது அத்தியாயம் முற்றியது.

உக்-வ து அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” அய்யாபகவானே முன்தேர்போல்வாணிச்சப்பட்ட தன்சக்தியுடன் கூடியதேவனா திரும்பவும்சேழ்க்க இச்சிக்கிறேன் தத்துவசிரவணமிருதபானத்தில் ஆசையுள்ளஎன்னிடத்தில் தாங்களதைவருவிக்கலேண்டியது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” சிலர்கள் ஸ்வபாவத்தையே இந்தபிரம்மசக்கிரமானஜகத்துக்குக் காரணமாகச்சொல்லுகிறார்கள் மைச்சசில காலவாதிகள் மாயையால் மோகித்து காலத்தையே காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள் பரமாத்மமாக எப்படிஎனில் ஜீவேசுவராதிப் பிரம்மசக்ரத்தைப் பிரமிப்பிவிக்கிர தேவிரான பரமாத்மாவின்மகிமையே காரணமாகும் இவவுலகமெல்லாமெவரால் சூழப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவர்ஸ்ரீவஞ்ஞர் காலத்துக்கும்காலர் மாயாகுணமத்தவர் அவருலேயே இப்பஞ்சபூதங்களும் ஜகத்தும் தோத்தப்படுகின்றனவென்று சிந்திக்கத்தக்கது ஜீவனுக்குப் பரதானகாரனான அவித்தையை நியாகஞ்செய்தவனுக்கு பிரம்மாத்தமைக்கியபோகம் வலித்திக்கிறபடியாலதைச் சொல்லுகிறொப்படிஎனில் அந்தஅவித்தையாலுண்டானகாமமியகர்மமங்களைச்செய்யுது அனேக ஜன்மத்துன்பங்கனையடைந்து அலுப்பிலுதைவிட்டு நிஷ்காமநித்தியகர்மானுவத்யுது அனேக ஜன்மத்துன்பங்கனையடைந்து அலுப்பிலுதைவிட்டு நிஷ்காமநித்தியகர்மானுவத்யுது களாலதை யடைபுகிறான் மந்தநதியிழியாயிருந்தால் சிரவணமனை நித்தியாஸனங்களாலதை யடைபுகிறான் அதிமந்தாநிகாரியாயிருந்தால் யமம் முதலான அஷ்டாங்கத்யோகத்தாலும் மந்தியமவயஸ்ஸுஞலும் ஸஞ்சம்மதேகத்தைப்பத்திய சமதமாதிகன்குணங்களாலும் பிரத்யகாதம் தத்துவத்துக்குப் பரப்பிரம்மத்தத்துவத்துடனயோகத்தையடைந்து கிருதார்தனுகிறான். நற்குணங்களுடன் கூடியநிஷ்காமகர்மமங்களை ஆரம்பவித்துத்தொண்ணூத்தாருவிகாரங்களையுமெவன் பரப்பிரம்மத்தில் சேர்ப்பிவிக்கிரானே அந்தவிகாரங்கள் தத்தகாலத்தில் செய்த ஸைலகர்மமங்க ளும் நசிக்குமேர சொல்லிய தத்துவங்களுக்கன்னியனு அலன்கர்மமகூடியகாலத்தில் மோகூதத்தையடைபுகிறான் பரமாத்மவிடத்திலாநியிலுண்டான பிரத்யகாதமஜீவனுடைய தேகஸம் யோகத்துக்கு நிமித்தகாரணம் முக்காலத்துக்கும் ஸம்பந்தப்பட்டதவனும் ஷோடசகலையத்த வனுமாகக்காணப்பட்டான் ஸைலரூபியும்பல்னென்ற சிவனாகத்ததிக்கத்தக்கவனும் தன்மன திவிருக்கிறவனுமான தேவனைமுதலாவது சித்தசுத்திக்காக உபாவிக்கவேண்டியது. அந்த ஆத்மா ஸமஸார விருஷம் முக்காலும் தேவாதிதேகங்களிவளவுக்கும் மேலானவன் அவனுலே யே இவவுலகம் வளயவருகின்றன. ஸத்யஞ்ஞானந்தாதி தர்மமங்களளவனும் ஸைலபாபங்களையும் நசிப்பிவிக்கிரவனும் ஸஞ்சியந்தாயாமிக் சூம்சனுமெங்குமிருக்கின்றவனுமானவனை

[illegible][illegible]

யத்தக்கதில்லை என்பது உண்மையாக உள்ளது. “குருகுரு” என்பது குருகுருவென்று வரே
இந்தஸ்ப்பரகிரோகிப்பிரமந்தையே அரியத்தக்கது இதைவித்திரியார்ப்பென்ற, இந்தமு
மில்லைவிசதமலிநின்னாந்தமனது வித்யாமயமானவையு. எத்தயமாநிஷ்டஸ்தேயே
தயிரோருக்கரணம் பொய்யாசாது அசுத்தமனநின்னாந்தமனது வித்யாமயமானவையு. எத்தயமாநிஷ்டஸ்தேயே
மபெந்தத்துக்குலேயுளாயுமனித்தியமாகையாலலை நியமாபுமாபுமுநிஷ்டஸ்தேயே
க்கிந்திரியவிஷயத்துவாந்திரிய அவிஷயத்துவாநிஷ்டஸ்தேயே வித்திக்கும் அநுபத்துக்கொள்ளும்
வித்தியாது சுந்தராகுந்தரத்தவந்தித்த அந்தநாமமாந்தரபிரம்பத்துக்கும்கொருபத்தவமிரு
ப்பதானிந்திரியார்த்தத்துவமெனவல்லவும் கிடையாது இந்நிஷ்டகளை பிரசுரப்பிவிக்கிற சக்தி
இருக்குமாயிப்பொழுதுநித்திரியமென்றவதர் சொல்லலாம். ஸர்வசக்யத்துமபிரகாசமத்தது
மான அந்தவஸ்துவை அதிந்திரியமென்றப்படிச்சொல்லலாம் ஸர்வத்துக்குமுள்ளிருக்கின்ற
எந்தவஸ்துவைவித்திரியங்கள் பிரகாசிக்கிற துகளோ அந்தஇந்திரியப்பிரம்மத்துக்கே அதிந்
திரியத்துவம்சொல்லத்தக்கது சப்தஸ்பரிசம்முதலான அந்தங்கள் அசுத்தங்களான இத்திரிய
ங்களில் விளங்குகிறதனால் விசுத்தங்களான இத்திரியங்களில் இந்நிஷ்டப்போலல்லாமல்
பொருளான அசுத்தங்களான இத்திரியங்கள் வெளிப்பட்டசப்தாதிவிஷயம்மனி விரவுபகல்
பத்துகிறதனால், பிராணனைதிரிக்கின்ற இத்திரியவஸ்துவைவித்திரியங்களுக்குமதிபதி அகம்பரசு
தியயமுள்ளவன் இத்திரியங்களால் ஸர்வத்துக்கியமாகிமுன் உலகத்தில்பிரகாசமானவன் ஸத்
புத்திரர்களால் கீர்த்தியையும் அஸுத்தபுத்திரர்களால் அநீர்த்தியையும்உடையவனாய்போல் விசேஷபத்
தையடைந்த இத்திரியங்களால் துக்கத்தையும் சாந்தேந்திரியங்களால் சுக்கத்தையும் ஜீவனைட்
யுவான் எவனவிஷயவையாகியதநானிந்திரியங்களை நிர்மலமாசுச்செய்கின்றானே அவனேஸ்
வானிஷ்டானித்திரியங்களுள்ளவன் ஸ்வாதினப்படாத இத்திரியங்களுள்ளவனென்பபடி இந்நி
ரியாதிபதியாவான் வியபிராஸிநிதியின்பதிக்குபதி என்றபெயர்போல் பெயர்மரத்திரமாரும்
அகமென்றஜீவனுக்குப்பதியானதானென்ற பரமாத்மாவுக்கும் சொல்லியகுத்தம்நேரிடுமெனி
ப்பதியாக இருந்தபோதிலுமந்தபரமாத்மாவுக்கு ஜீவனிடத்திலிமாமனமில்லாததுனுஜீவனு
டைய ஸுஷுதுக்காடுகளில்புரனுக்கு ஸம்பந்தமில்லை அவித்தையிலுள்ளித்தபடியால்ஜீவன்அன்
னிபலாதியாயிருக்கிறான் ஆகையால்வித்தையுள்ள பரமாத்மாவுக்கு ஜீவனிடத்திலிமாமனம்வர
இடமில்லை அசுஷுதுக்குப்பிரஜைகூனிடத்திலிமாமனம் காணப்படுகிறதல்லவா அப்படி இருக்க
அபிமானமத்தவனென்பபடி பதியாவானெனில் சொல்லியபரமாத்மாவானவன் விவேகிகளோ
னஜீவர்களுக்குபதியாகையால் குத்தியில்ல வந்தகூர்ந்தபுரமாத்மாவுக்குஜீவன்இவ்வான் இத்திரி
யங்களை உடையவர்களாகையாலவர்களுடைய ஸுஷுதுக்குக்குக்காரணமில்லை அஸ்வா
தினங்களான இத்திரியங்களுள்ளவர்களுக்கு புண்ணியபாபங்களில் நியமனம்செய்கின்றமாயி
யான நகவரனே அத்தியக்ஷனுவான் பசுக்களான அவிவேகிஜீவர்களாலெந்த எந்தசுதுக்க
ங்களனுபவிக்கப்படுகிறதானோ அதிலிப்பதியான ஈசனுக்கும அபிமானத்தால் பாகமுண்டு
இத்திரியங்கள் ஜீவர்களைகூவானஸகலமும் முக்திஸம்பத்திவித்தபரமாத்மாவிடத்திலென்கிறப
டியால்பரமாத்மாபதியானான் நிர்விக்காரனும் பரமானந்தனும் கூடஸ்தனும்ஸ்திரிவிக்காதிபந்தவ
ஸுமஸ்சிதானந்தவிக்கமுள்ளவனும் ஸத்துவம் முதலானகுணங்களுத்தவனும்அதிருச்சியத்து
வம்முதலான குணங்களுள்ளவனும் வேனாயாகப்பார்க்கத்தசாதவனுமான பரமாத்மாவிடத்
தில் ஸர்வாதியக்கூத்தனவ மிருக்கவேசெய்கிறது ஸம்சயமில்லை, வேனாதோஷங்களுமில்லை,
ஆனுலெவ்விடத்தி வித்தஜீவனீசன் பரப்பிரம்மமிவகளுக்கூடலிக்கிறதானோ அந்தஅருபப்
பிரம்மமே ஸர்வாதியக்கூதமாகலாமெனில் காரணத்துவம் முதலான ஸகலதர்மங்களும்த்த
அந்தவஸ்து சப்தங்களுக்கு தூரமாகையா லதைச்சொல்லுவிரவிஷயத்திலென்னால் மவுனமே
எந்ததுக்கொள்ள தக்கது, ஆகையா லோய்விதியே உம்முடைய ஸகலஸந்தேகங்களைமும் செ

திக்கிரந்தாக பிரவாகத்துடன்சுடியிருக்கிர என்வாக்குகளுக்கு நான்போடாதபும்குருவான
வாநிஷ்டயனுக்கு வித்யாசத்தியுடன்கூடிய அரியத்தக்கவஸ்துவை சாஸ்திரத்தா இப்பதேசத்த
ல்லவா அவனைச்சொந்ததனைச்செய்க்கிரா, அரியவேணுமென்ற இச்சையுள்ளவனுக்கு
வித்தையேதவிர அரியத்தக்கவஸ்துக்கில்லை அரிந்தவனல்லவா வித்தவானென்று சொல்ல
ப்படுகிறானெனில் தாமரப்பூவினுண்டானவனானே வித்தைஎன்ற பூவிவானது வேத்யமெ
ன்ற அரியத்தக்கவஸ்துவிடத்திலேயே நித்தியமாயிருக்கின்றன நிச்சயம் அப்படியிருந்தபோ
தினு வித்தித்தையை விவிக்கிறவன்நஸாதகன் மத்தியகரத்தில் வந்தனங்களுடையதப
டியால்வனுக்குவந்தவித்தை யுபசரிக்கப்படுகின்றன எப்படி ஸ்வாணம் பூமியிலித்தியமா
யிருந்தபோதிலும் புருஷனுக்கொருக்கால் வித்திக்கின்றனவோ அப்படி முன்பிரமமத்திவிருந்
தவித்தையானது அரியவிரவனுடையப்படுகின்றன வேத்தியவஸ்துவிடத்திலிருந்தவித்தையை
வேதிதாவானவனைத்தபோது வேதயவஸ்துவானது வித்தையத்ததாகுமென்று நீரகங்குக்க
லெண்டாம் எப்படி புருஷனார் லதிகமானஸகலங்கன் பூமியிலிருந்தையப்பட்டுப்போதி
லும் பூமியில்ஸ்வாணத்துக் கொள்வாங்குனாலிலையோ அப்படியே அரியத்தக்கது அல்லது
வித்தையைஅடைந்தவன் வேதயத்தைத்தவிர வேரில்லாமல் விபுவாயிருப்பதால் வித்தைக்கிர
ண்டாரத்தைகல்பித்தது மிஷ்பிரயோஜனந்தானவித்தையானது சுத்தஸகலரூப்பிரமமே
விரத்தியாகையா லரியவிரவனுக்கே மனதுசொல்லப்படுகிரபடியாலும் வித்தையுள்ளவன்ஜீவ
னேதவிர பிரம்மமில்லெனில் அரியவிரவனுக்கு பிரம்மப்பிராப்திவரும்பொழுதல்லவா அசு
ண்டாகாரவிரத்தியுண்டாகின்றன ஆகையால் வேதயமானபிரம்மமே வித்தையுள்ளது பர
ப்பிரம்மமென்ற பரமாத்மாவுக்கெப்பொழுதும் வித்தைசொல்லப்படுகின்றன கர்த்தாவான
ஜீவனுக்கெப்பொழுதும்வித்தை சொல்லப்படுகின்றன அன்னியதாவாகஅபரோக்ஷனானேதய
காலத்தி லேகதிதாததால் ஜீவன்கள்முதலாவது அம்சத்தால் பிரம்மமாகிரபடியால் ஜீவனு
க்கு வித்தைசொல்லப்படுகின்றன ஆகையால் கருதிமுதலான ஸகலப்பிரமானங்களாலும்
வியவஹாரதேசையில் வித்தவதமும் அவித்தவதமும் வித்தியாஸமாகசொல்லப்படுகிரது, எ
ப்படியானில் எவன்தானுலகத்தில் பிரம்மத்துவமத்தவித்தவானிருத்திரான்ஜீவதவமத்த அவித்
வான்தரனெவனிருக்கிறான் வித்தையுள்ளஜீவன் பிரம்மமாகிரபடியால் அவித்தையுள்ள பிரம்
மாம்சம் ஜீவனாகிரபடியாலும் வித்தியாஸம் வித்தித்துதென்னுகருத்து “பிரம்மா” மனுஷ்யர்
களுக்கு வேதாந்தவாக்கியத்தால் வித்தையுண்டாகிரபடியால் வித்தையானது முன்னில்லாத
தாக ஆயிரிஷ்டஸ்துபாலது நித்தியவஸ்துவாகாது இன்னிஷ்டமெதுஸத்தாயிருக்கின்றன
வோ அல்லவா நித்தியமாகும் முன்னில்லாமையானவேதாவால் வித்தையானவித்தைக்கு
ஸமமாகும் அவித்தையானது பெந்தததுக்கு வேறுதுவித்தையானது மோக்ஷத்துக்குவேறுதுவே
ன்று ஸகலவேதாந்தஸம்மதமான வியவஸ்தைபிடிக்கப்படும் முன்னில்லாதவஸ்துவுக்குத்தபதி
வராதாகையால் முன்னிருந்தவித்தையே பின்னுண்டாக்கதெனும்சொன்னால் அவித்தைக்கு
மப்படியே சொல்லவேண்டியவருவதா லதுசரிஇல்லை, வித்தைஅவித்தைஇரண்டும்முன்னிரு
ந்துகொனி லப்பொழுதிருண்டுமனதுசுரு மனந்தங்களுமாகும் அப்பொழு தொருவருக்
கும் மோக்ஷம்வித்திக்கிடமில்லை வேதாந்தச்சிரவனுதிகளும் நிஷ்பிரயோஜனமாகும் அப்பா
சங்காரே வித்தைஅவித்தைஇரண்டும் ஸமமாகும்பொழுதொன்றுக்கொன்று விரோதமத்தபடி
யால் அவித்தையைத்தள்ளவேணும் வித்தையைக்கொள்ளவேணுமென்றநிர்ணயம் வியர்த்தந்
தானல்லவா வித்தைஅவித்தை இரண்டுக்கு மனுதித்தவமிருந்தபோதிலும் ஸார்த்தத்துவமோ
புதுகொள்ளப்படிருப்பதால் மோக்ஷம்வித்தித்ததெனில் ஸ்வாமி அப்பொழுது வித்தையும்
ஸார்த்தமாகுமல்லவா வித்தைக்கு மந்தமுண்டாகில் நித்தியத்துவங்கூடாதே வித்தையத்தப்பிர
ம்மமும் நிஷ்பிரயோகிகமாகுமேதவிர ஸப்பிரயோகிகமாகாதே இரண்டுக்கு மந்தமுண்டா

கிளந்தியும் வித்தியாதே உலகத்தில் மரணத்தையடைந்தவனுக்குப் பத்திரம் கொண்டு வந்தால் வாய்மையாகும்பொழுது ஸகலமும்பொய்யென்று நிச்சயத்தால் ஜீவன்முருகார்த்தத்தை யடையுமா எனக்குத்தோன்றுகின்றன “ஸ்ரீகுருமுர்த்தி” வித்தைகளில் நித்தியத்தவமும் அவித்தைக்கனித்தியத்தவமும் வித்தித்தே இருக்குமா வித்தையானது அநுநியுபாயமுமா யிருப்பதினால் முன்னிலலாமையையுடையது அவித்தையானது முன்னிருக்கையுடையது அவித்தையானது வேதாந்தச்சிரவணதிகளுக்குமுன் ஜீவனிடத்திலில்லாவிட்டாலும்பரமாத்மாவிடத்திலிருந்துதல்லவா அவித்தையானது வேதாந்தச்சிரவணதிகளுக்குமுன் பிரம்மமாக னுன இத்தஜீவனிடத்திலிருக்கின்றன இப்படி அவிஷ்டானமேதந்தா பிறப்பியில்லாபும வித்திக்கிரபடியால் வித்தைக்குமவித்தைக்கும் விதோதமுண்டு ஸாமியவசனம் வியாதிமென்றுநிச்சயம் இப்படியாகும்பொழுது வித்தைஅவித்தைகளுக்கு பெந்தமோகுகாரணத்துவ யிருப்பதால் பெந்தமோகுகையவஸ்தைக்கு யாதொருகேடுமில்லை வித்தைகொள்ளத்தக்கது நரசம்செய்திரது அவித்தைகள்வந்தத்தக்கது நரசமடைந்திரது ஆகையாலொருக்காலும் மோகத்தாக்குவானிலலை, வித்தையையும் அவித்தையாகவேதெந்ததால் பெரிதானபயமுண்டாகும் சாசல்வியமகரிவியுடையதலை அர்த்தவிபூர்த்தபுபோல் மோகத்தேதமுமாகும்ஸம்சயதிலலை வித்தையுத்தது அருபரிஷ்டபிரதியோகப்பிரம்மம் அதைச்சொல்லாதபுமென்று நாம்முன்னே சொன்னோம்ல்லவா இனியதைப்பிரதிஷ்டாசயாதயும் மோகத்துக்குப்பயோகமில்லாதது லதில்முடிவாகியிருக்கியபு மோருக்காலும் செய்யாதயும் அநிலமுடியுகியிருக்கியானதும்மு தையமனதில் தோற்றினபோதிலு மதிலிருந்து மனதைத்திருப்பி சித்தனத்தில் ஸ்திரபட்டுத் தும் பிரம்மவித்யாசக்தியுடன்குடினதினால் ஸுவிசேஷமாகமாட்டா மகாவாக்கியத்துக்குயா தொருவிதோதமும்வரமாட்டா பிரம்மமனநி வித்தையுமில்லை வித்தையன்றி பிரம்மமுமில்லை, ஆகையா லந்தப்பெரிதானபிரம்மத்தின் ஞானத்தால் புருஷார்த்தம்வித்திக்கிரதேதவிரவேணா விதமாகஇல்லை, மாயைஅவித்தையின் விகாரங்களில் பொய்யென்ற நிச்சயஞ்செய்யத்தக்கது அப்படியே வித்யாப்பிரகிருதிகாரியங்களில் மெய்யென்றநிச்சயஞ் செய்யத்தக்கது மாயைஅவி த்தையின்காரியங்களில்கூடவித்யாவஹாரிகஸத்தியத்துவமிருக்கின்றன அப்படி இருக்கவித்யாப் பிரகிருதிகாரியங்களிலென்ன ஆசேஷமிருக்குது வித்தைஎன்றுபெயருள்ள சித்ருபபராசக்தி யான தெனஸ்வரூபம்ஸூரியன் பிரபயைப்போலவகாவிட்டு நானொருகண்ணங்கூட பிரித்திருக்க மாட்டேன் எனக்கிச்சக்தியில்லாவிட்டா லெப்படியவியாபகத்துவம் முதலானஸ்வசுஸ்திரப் பிரவித்ததாம்மங்கள்கூடும் ஆஷ்டாயம் இத்தமுரப்படியிலுண்டானவோ ஸுதவஸ்திரத்தங்களில் சொல்லப்பட்டவனும் மோகத்தைக்கொடுக்கிறவனும் மோகஸ்வரூபமும் சாதவதமும் ஆக ண்டைகரஸ்வரூபமுமானவித்தையை நித்தியாத்மாவாக அரியும் எவனாலேயே நானெங்கும் விளங்குகிறோனே எவனாலேயே எனக்குருருநாதத்துவம் வித்தித்திருக்கின்றனவோ எவனா லேயே எனக்கு நிற்குணபோதருபத்துவமோ அவனுடன்கூடாதவனாக என்னை ஒருக்காலும் நீரெண்ணுதயும் இப்படி அப்பயதிக்விதமுல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வ ஸாரூபணசந்திரிகையில் ௧ - வது பாதத்தில் ௨௨ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨௩ - வது அத்தியாயம்

“பிரம்மா” அய்யாருருவே சாக்ஸ்வியரென்றவொவர் அவருடையதலை எப்படிவி முற்றது ஸர்வஞ்ஞானஸ்முத்திரோ அதைஎனக்குச் சொல்லவேணும் “ஸ்ரீகுருமுர்த்தி” வி தேகதேசாபிதியும் விதேகமுத்தரும் ஜனகொன்றபெயருள்ளவரும்கூட ஓராசனிருந்தார் அவ ரொருக்கால் பிரம்மவித்தான ஸத்தஜனத்தைப் பார்க்கவேணுமென்றெண்ணத்தான் வெருந

வித்யாசகத்தை எத்தினித்தார், அந்தயாகசாலையில் பாஞ்சாலதேசத்திலிருந்தும்குருஞ்சேஷத்தி லிருந்தும் வெருபிரம்மணர்கள்வந்து சேர்ந்தார்கள் இவர்களுக்குள்ளேவர் வித்வானென்றநி யவேது மென்றெண்ண மரசனுக்குண்டாயிற்று அப்பொழுதச்சபயிலரசன் ஆயிரப்பச்சுக்கோக் கிகாண்ட வந்து நிருத்தினார் ஒவ்வொருபகவின் னிரொண்டுதொம்புகனிலும்பவ்வந்து ஸ்வர்ணப் பணங்களைக்கட்டிப் பிரம்மணர்களைப்பார்த்த தரசன்கொன்னார் அய்யாபிரம்மணர்களே நீங்க னவரும் பிரம்மநிஷ்டர்களாயிருந்தபோதிலு முங்களுக்குள்ளேவர் மெத்தகோஷ்டரோ அ ய்யாபிரம்மணர்களைப்பெத்துக்கொள்ளவேண்டியது இப்படிஅரசனுடையவசனத்தைக்கேட்டு பிரா மணர்கள் னவரும்பபகத்தைப்பெத்துக்கொள்ள அசக்தர்களாயிருக்கும்பொழுது யாஞ்ஞவ ல்கியபென்றமகரிவியானவர் தன்செஷ்யனைப்பார்த்துச்சொன்னார், ஸ்வேஸவும்பியனுனசெஷ்யனே இப்படிக்களை நம்புடையஉடத்துக்கு சிக்கிரத்தில்கொண்டுபோவென்று சொல்லப்பட்டநிஷ் யனும் படியே குருபக்தியுள்ளவனாகையால் பகக்களைப்பத்தினுன் அப்பொழுது பிரம்மணர் கள் பெத்தப்பிரம்மநிஷ்டனென்றபிரமாத்மன் வந்தவனிலெனவென்று கோபஞ்செய்தா ர்கள் பின்வரசனுடையபாகத்தில் ஹோதாவான் ஆகவலவென்றபிரம்மணன் சோபத்துடன் யாஞ்ஞவல்கியவாகக்கேட்டான், நான்கனித்தனைபெயர்க ளிருக்கும்பொழுது நீந்தான் பிரம்ம நிஷ்டரல்லவா, இப்படிக்கேழ்க்கப்பட்டயாஞ்ஞவல்கியர் நமஸ்காரமொழியைமுன்னிடிக்சொ ண்டி அதையித்துடன் நம்பிரம்மநிஷ்டர்கள்நான் பகக்களிலாசையுள்ளவர்களா யிருக்கிறோ மென்றதைக்கேட்டுஆகவலனுடனே அவரைப்பங்கப்படுத்தவேண்டியதர்க்காகஅகங்காரத்தை முன்னிடிக்கொண்டுகேட்டார் ஆகவலன் நித்துக்கள் அகனி முதலான இந்த யஞ்ஞஸாதன ங்களெல்லாம் யிருத்தியுலாலடையப்பட்டதும் மரணத்தையடையப்பட்டதுமாக இருக்கின் றன இப்படி இருக்க எதனுலேயஜமானருக்குமுத்தி யாஞ்ஞவல்கியர், யஜமானொப்பொழுது அநியஞ்ஞமானஹோதாவையும் அத்தியாத்மமானவாக்கையு மக்னிபுபமாகப் பார்ப்பாரோ அப்பொழுது யஜமானர் மோகத்தையடையிரார் அதே அதிமோசனமென்று சொல்லப் பட்ட “ஆகவலன்” இந்தஸாதனங்களெல்லா பிரவுபகல்களால் வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதால்யஜ மானருக்கெதன லதிமோசனம்மடைக்கும் அதைஇப்பொழுதென்குச்செல்லும் “யா” யஞ் ஞத்துக்குமேத்திரம் அத்வாயு அந்தஇவராதிகத்தஞ்செல்லப்படுகிறாஹேஆகவலஅதுமுக்தி அதேஅதிசமுத்திஎன்றுஸ்பஷ்டமாகஅரி “ஆ” இதுவும்கிர்ஷணபகல்கலபகல்களால்வியா பிக்கப்பட்டிருப்பதால்யஜமானஸாதனல் மோகத்தையடையிரார் “யா” பிரானனாகிரஉத்கா தாவால் “ஆ” யஜமானத்திரித்தகத்தஞ்செல்லப்படுகிறார் “யா” மனதுனாலும்சந்திரனாலும் பிரம்மாவென்றநித்யுவாலும் “ஆ” ஹோதாவானவ னிந்தயாகத்திலெத்தனைநித்யுக்களால்யாக த்தைச்சொய்வான் “யா” மூன்றுகளால் “ஆ” அதுகளைதுக்காக “யா” யாகத்துக்காக “ஆ” அதுகளால்ஸைதஜாபிக்கிறான் “யா” இந்தஜீவனை “ஆ” இந்தயாகத்திலத்தலியுவானவன்எத்தனை ஆஹுதிகளை ஹோமம்செய்வான் “யா” மூன்றுகளை “ஆ” அதுகளைதுக்காக “யா” ஜுவலிக் கிரதுகள்ஸந்தோஷிக்கிரதுகள் சயனிக்கிரதுகள் தேவலோக பிதருலோகமனுஷ்யலோகங்களை ஜயிக்கிறான் “ஆ” பிரம்மவென்றநித்யுவானவனெனத்தனை தேவதைகளாலீந்த யாகத்தையாக்கி கிறான் “யா” ஒருதேவதையால் “ஆ” அதைது “யா” ஆனந்தமானமனதுகான் அதுஸகலதேவதை களுமாகும் ஹேஆகவலஅவனதன லனந்தமானமுக்தியலோகத்தையிக்கிறான் “ஆ” உத்கா தாவானவனிந்தயாகத்தினைபெயர்களைஸ்தோத்திரம்செய்வான் “யா” புரோணுவாக்கியைஎனது ம்யாஜ்யைஎன்றும் சஸ்யைஎன்றும் மூன்றுபிறுணங்களுக்கும் பூயியந்தரிசுஷஸ்வர்க்களை ஜயிக் கிறான் இப்படியாஞ்ஞவல்கியருல் ஸமாதானம்சொல்லப்பட்டபொழுது அந்தஹோதாவான ஆகவலனுனவன்மேல்கேழ்க்கத்திரமையில்லாததுல்லவா “மூ” னுன் “சங்கை” நீநான்பிரம்ம நிஷ்டரல்லவாவென்று ஆகவலன் சொன்னதினால் பிரம்மஞ்ஞானவிலயத்திலயாஞ்ஞவல்கியவா

பரிசுத்தப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோட ஆகவல்ல விஷயமாகக் கொள்ளல்
மமவிஷயமாகக் கேட்டதனால் பூர்வோத்தர விதோத்தமநேரி மகின்றுவை உத்தரம் என்ற
தகவலிமென்ற இக்கற்றமமானது சித்தாமலமாகையினது பிரம்மஞ்ஞானப்போல் மோகஞ்ஞான
மாகும் ஆகையால் பிரம்மவிஷயமான கேழ்விக்கும் இக்கற்றமவிஷயமான கேழ்விக்கும் போயில்லை
உத்தரம் சொல்லத் திராமயத்தவனெப்படியவின்னோ அப்படியே பூர்வோத்தரம் திராமயத்த
வனும் அவிதவானுதையாலாகவல்லவாயடைந்ததுமயுக்கத்தான; பின்னாரத்தகவலென்ற அந்த
தபாகனுனவன்வந்து நிரசங்கனும் அநிதிரசங்கனும் மெத்தனையாகுமென்று கேட்டார் "பூ"
பிரானைவாக்கு நாக்ருகன் காது மனதுகைதோலித்தனட்டம் நிரசங்கன் அபானைநர்
ம் ரூபம் சப்தம் காம்பம் மம் மம்ஸ்பரிசும இத்தனட்டம் அநிதிரசங்கன் "ஆ" இவ்வுலகம் மம்ஸ்பரி
மெத்தயிருத்தியுவுக்கன்னமாகுமோ அந்தயிருத்தியுவானெதவன்தனது "யா" அக்னியேயிருத்தி
யுவாகும் அந்த அக்னியேயுமல்லவாகளால் பகிச்சப்படுகின்றன. இதில் கேழ்விர உத்தரம்சனாக்ருக
வில்லை என்று சந்திக்கவேண்டாம் மோகஜமேயிருத்தியுவுக்கு மிருத்தியுவானையால் மோகஜத்
தைத்தவிர வேலாயிருத்தியுசொல்லப்படவில்லை, "ஆ" எவ்விடத்தில் புருஷன்மரணத்தை ய
டையுதிருவே அவிவிடத்திலவனுக்குப் பிறுனேத்திருத்தியுண்டா இல்லையா, "யா" இத்தறிக்கு
ணபிரம்ஸ்வருபத்தில் பிறுணங்கன்சேர்ப்பிவிக்கப்படுகிறபடியாலுத்திரார்திலலை, அப்படியு
யர்த்தமரணத்தையடைந்தப்பிரம்ஸவித்தி சரிமப்பொழுது வெளிவரயுவால் துருத்திபோல்
பூர்ணமாகிப்பெருத்ததாகும் "ஆ" ஆயாஞ்ஞவல்க்கியரே வித்தவானுடைய மரணத்திலவாக்குமு
தலான ஸகலமும் ஸ்வரூபத்தில் ஸயிக்குமென்ற திருக்கடும், மரணத்தையடைந்த அவிதவா
னுடைய மரணத்தில் வாக்கு அக்னியையடைந்து பிறுணன்வாயுவையும் நேத்திரமஸஞ்சியனை
யும் மனதுசந்திரனையும் காது திக்கையும் சரிமம் பூமினையும் ஆத்மா ஆசர்சத்தையும் ரோமங்
களோஷதிகளையும் கேசங்கள் விருஷங்கனையும் கல்லசோனிதங்கள் ஜலங்கனையும் டைந்தகால்
த்திலிந்தபுருஷனைவ்விடத்திலிருக்கிறான். "யா" நேறலையும் பியளன்சையையப்பிடித்துக்கொள்
நாயிருவருமதைப்பார்ப்போம், என்று சொன்னவுடனிருவருமெழுந்திருத்தேகார்த்தத்தில் விசா
ரித்து உம்மத்திலிருக்கிறாக்க சாந்திறங்கள் சொல்லுகிறதுகொன்றறிந்து அந்தகர்ம்மத்தை
இருவரும் பொருந்தார்கள், புண்ணியத்தால் புண்ணியலோகத்தையும் பாபத்தால் பாபலோக
த்தையும் மரித்த அவிதவானையுதிருக்கின்ற தீர்மானித்தார், பின்னந்த ஆர்தபாகனுனவன்
கேழ்க்கத்திரமையிலலாத்தினால் வாய் மூடினான், பின் ஸாஷரியாயனியான புத்தகவேன்றவன்
கேழ்க்கிறான் "பு" ஒப்பாஞ்ஞவல்க்கியரே வித்தவானுடைய விடத்திலிருக்கிறுத்தவர்களுக்கு
குமிடத்தை அத்துவரியுக்களான நாய்கள் பூர்வம் மத்திராஜனுடையபெண்மரணமாக அறிந்திரு
க்கிரோழத்தைச் சொல்லும், "யா" அகவமெதிகளைவ்விடத்துக்குப்போகிறார்களோ அவ்விடத்
தில், "பு" அகவமெதிகளைவ்விடத்தில் "யா" இத்திரானவர்பகியாயி அகவமெதிகளைவாயுவி
டத்தில்சேர்ப்பிவித்தார், வாயுவமவர்களை ஆகாசத்தில் சேர்ப்பிவித்தார், ஆவர்களுடன்கூட இந்
தபாரிதிதாக்கனைன்ற திகிதாக்களையும் சேர்ப்பிவிக்கிறார்; இப்படியாஞ்ஞவல்க்கியர் சொன்ன
தைக்கேட்டு அந்தபுருஷவும் திரும்மப்பக்கேழ்க்கத்திரமை இல்லாமெனவாய்முடினான், பின்
சாக்கிரியானான உஷஸான் யாஞ்ஞவல்க்கியனை கேழ்க்கிறான் "சா" அபரோஷப் பிரம்
மத்தையும் ஸர்வநுக்கு மாந்தரமான ஆத்மாவையு மெனக்கு ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லும்
"யா" கன்னுக்குக்கன்னுகவும் காதுக்குக்காதாகவும் மதிக்குமதியாகவும் விஞ்ஞானத்துக்கு
விஞ்ஞானமாகவும் பிரானுலப் பிரானிக்கவனுகவுமுள்ள உன்னுடைய ஆத்மாவே ஸர்வந்
தான் சிதருண அபரோஷப்பிரம்மமவ்வாதமாவே இதைத்தவிர அன்னியமான ஜடஜீவவே
சாதிதகத்தெல்லாம் நகிக்கத்தக்கது. இப்படியே கேட்டந்த உஷஸனும்மேல் சேழ்க்கத் தெரியா
மைனால் வாய்முடினான் பின்னகவேனானென்று பேயருள்ளகவீதகேயனிவரைகேட்டான் மூன்

யோலவே அவனும் கெட்டபேர்திலும் பரிதாபமடைந்த ஆதமாவைச் சொல்லியபடியால் வேலை விதமாக இருந்த பிராமணர்கள் சோகமோஷாதியத்த ஆதமாவை அறிந்து நன்றாகத்திரயத்திலிருந்து திரும்பிவிடுவதாய் எடுப்பார்கள் விதவாறாவ பிராம்மணன் அவாங்கமவனத்தை அறிந்து விஷயங்கியபார மத்ததாபிதமால்விதத்துடன் கூடியிருப்பார் அதுகுலேயே பிரம்மாத்மைக்கியஞ்ஞானமுள்ளவன் பிராம்மணனாவான் இந்த பிரம்மவித்தைத்தவிராமத்ததெல்லாம் நன்றாகத்தக்கது ஸம்சயமில்லை, இப்படிக்கேட்டுக்கேற்றான ஸம் மேல் கேழ்க்கத்தெரியாமனனால் வாய்முடிஞான், பின்வாசகன்னியான கார்தி என்ற ஸ்திரீயானவளினவாக்கேட்டாள், “கா” பிரதிவிழ், ஸான் ஸதஜ்ஜநத்தநிமதுகளில் குருக்கும் நெடுக்கும் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த ஜலங்கு மெதில்குருக்குப் பிழ்க்கும் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன, “யா” பிரதிவிழ்ப்புக்கோத் தவிர வேறையாகக் காணப்படாமனனாலும் வாயுவை யடுத்திருப்பதாலு மக்னியை வேறையாகச்சொல்லாமல்ஹோதார்கிவாயுவினென்றசொன்னார், “கா” வாயுவெதில் “யா” அந்திரிஷுலோகங்களில், “கா” ஆதகனெதில் “யா” கெந்தாவலோகங்களில் “கா” அதுகளினெல் “யா” ஆதித்தியலோகங்களில் “கா” அதுகளிலெதில், “யா” சந்திரலோகங்களில் “கா” அதுகளிலெதில் “யா” நகூத்திரலோகங்களில் “கா” அதுகளிலெதில் “யா” தேவலோகங்களில், அதுகளுமிந்திரலோகங்களிலுமாகனும்பிரஜாபதிலோகங்களில் அதுகளு மபிரம்மலோகங்களில் பிரம்மமநாலுபாதத்துடன் கூடியபடியால்வெகுசனமென்றுமுதலில் முதல்பாதம்காரியப்பிரம்மாவாகையால்முன்றுபாதமிருதமாகஆகா சத்திலிருக்கின்றன, “கா” அந்தப்பிரம்மலோகங்களெதில்கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதைக்கேட்டு யாஞ்ஞவல்கியமுனியானவர் மெத்தகோபத்துடன் சொன்னார், “யா” ஹேகார்கிதிதற்குமேல்நின்னைக்கேழ்க்கக்கூடாது கேழ்ப்பாயாகிலுன்னுடையதலையருந்து விழும், அந்ததேவதையுள்ளது பிரச்சினம்செய்யத்தகாதல்லவா” ப்ரீகுருமூர்த்தி, சுருதியில் மூன்றுபாதங்க ளுக்கும்மேல்சொல்லப்பட்டவனதுவருபம் ஆகாமத்ததுவாக்குமனதுகளுக்கேட்டாதது நிர்க்கேசிக்கத்தகாததுலக்ஷிப்பிவிக்கத்தகாததுஎமமுமில்லை அனேசமுமில்லை, பெந்தமோஷத்துக்குத்தாரமுள்ளது எப்பொழுதும்பிரதியோகியத்ததுஸத்துக்குமஸத்துக்குமரியப்பட்டதுக்குஞ்ஞானியுடையபுருதியில் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலுமதைபிரச்சனம்செய்யஎவ்வளவுமவகாசமில்லை ஆதில்காரியப்பிரம்மாவயங்களைமேலும்கீழுமனேச மாலசயால் வெகுசனமெனில் அதுகளுக் கதிஷ்டான மானகாரணப்பிரம்மத்தின் பிரச்சனத்தை பூர்வம் கறோளஉதஸதப்பிரச்சனங்களிலுக்கேடிக் கடிப்பதற்பதால்விடத்தில்கேழ்க்கக்கூடாநென்று பிரதிஜேதம் செய்வது அதுக்கு மதிதமாக்கவே இருக்க வேணுமல்லவா, காரிய பிரம்மமொருபாதம் காரணப்பிரம்மமூன்று பாதங்களுண்டு வெகுவாக நாம் சொல்லியிருக்கிறோம் அதிலெவ்வளவும் ஸந்தேகமில்லை, திருபாத்திரமமத்துக்குமேல்பட்டதுமான அருயப்பிரம்மத்தின் பிரச்சனத்தை யாஞ்ஞவல்கியயா தமித்திருப்பதால் அந்தப்பிரம்மமானது குருமுசமாககோவணஞ்செய்ய யோக்கியதைபுள்ளதல்ல இப்படிசிரவ னத்துக்கே அதுவனர்கமாகும்போது மன்னிதித்தியானனங்களுக்கு இடமேது, ஆகையால் ஸர்வாத ருளும்பரிதாபமத்தவனும்பிரம்மலோகசபத்ததால்சொல்லப்பட்டவனதுமுள்ள அந்தமாவேகுருமுசமாகசேழ்க்கத்தக்கனவன், அன்னியமானஅகோசனை பிரச்சினம்செய்யநாலயாஞ்ஞவல்கியமுனியுக்குப்போல்குருவுக்குகோபமவருமாகையால் அதைசுவப்பனத்தில்கூடபிரச்சினம்செய்யக்கூடாது, இப்படிக்கேட்டுவாரியும்மேல்கேழ்க்ககொரியாமனனால்வாய்முடிஞான் “பின்” உத்தாலககொன்ற ஆருணியானவர் சாரந்தன யாஞ்ஞவல்கியயா ரெழ்ச்சுரர் “உத்தாலக” ஸ்யயாஞ்ஞவல்கியமோமத்திரதேசங்களில் காப்பியினென்றவினுண்டய ஒருபாரியானவனஞ்ஞகெந்தாவனென்றசொன்னுப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் அவன்அப்பேரதுதன்பதியைப்பார்த்துச்சொன்னான், உத்தாலகப் பூகங்கமுமிந்தலோகமும் எதுகுல வியாபிசுபப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த

ஸ-ஒத்திரமென்று சேட்டதற்குப்படியானவர் எனக்குதெரியாதென்று சொல்லப்பட்டார். அப்போது அந்தக்கைத்தான் சொன்னான் எவன் அந்தரியாமியை ஸ-ஒத்திரமென்று அரியலானே அவனே பிரம்மவித்து ஆதம்வித்து ஸருவவித்து என்று அதைநானிரந்திருக்கிறேன் சருவ கெதமான அந்தபிரம்மத்தை நீரியாமல்பக்களைகொண்டுபோனிருநில உம்முடையதில் அந்நுவிதும், இப்படிசொல்லப்பட்டயாளுவலக்கியர் நான் அதை அரித்தேயிருக்கிறேனென்று சொன்னார், அதைகேட்டு ஆருணியானவற்கு குறுத்தலுடன் சொல்லுகிறார், அரித்தேனென்று யென்தனை சிலாதித்துக்கொள்ளுகிறீர்இந்தகொள்வித்தானுலென்னப்பிரயோஜனம் அரித்தாலரிந்தபடிசொல்லும், நான் பிரம்மத்தை அரித்தேனென்று சொல்லுவதென்னவன் சிரமமில்லை அந்தவானமாதிரித்தால் பிரம்மவித்தாகமாட்டான், யெவன் பிரம்மம் அந்தருசனத்துக்குகாரணமாய் முதிதமாயுள்ளமார்த்தத்தை நன்குகிருப்பனம் செய்வானே அவனேபிறகு ஒன்றிந்து வான் இப்படிசொல்லப்பட்டவரையும் ஸர்வதத்துவார்த்தங்களையும் அரித்தவரையும் சமதமங்களுடன்கூடினவரையுள்ள யாளுவலக்கியருளவர் அந்த ஆருணியைச் சேதல்கிறார் இப்படி அப்பய நிகழிந்நால் செய்யப்பட்டதத்துவனாராயணத்திரிசையில் ஞானகாண்டத்தில் - க - வது பாதத்தில் - உஉ - வது அந்தியாயம் முற்றிற்று.

உஉ-வது அத்தியாயம்.

“ஓய்களதமமென்ற ஆருணியேவாயுவே அந்தஸ-ஒத்திரமாகச் சொல்லப்பட்டது அந்தவாயுவால் இந்தலோகம் பரலோகம் பூதங்களெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எவன்பிரிவினில்தானிருந்துகொண்டு பிரிவினக்கு அந்தராவானே அந்தபிரிவினானது எவனே அரியமாட்டானோ எவனுக்கு அந்தபிரிவினானது சரீரமோ, எவன்பிரிவினைய உள்லோ மியமனம் செய்கிறானே அந்தஇந்த உன்னுடைய ஆதமா அமிருதன் அவனே அந்தரியாமியானது அப்புறதலானதுகனிலுமிருக்கின்றான் அவனே நானிரந்திருக்கிறேன் அந்தஅந்தரியாமியானது ஸருணநிருணபேதத்தால்கொண்டு விவரத்தால் இருக்கிறதுநிலம் நிருணமான பூதாந்தரியர் மியைத்தானே முக்கியமாகச் சொல்லப்படுகிறபடியால் லோகாந்தரியாமியான ஸருணமய வாதார்த்தமென்று நிச்சயம், பின் அந்த ஆருணியும் மேல்கேழ்க்கதெரியாமெனால் வாய்முடினார் பின்வாசகனவி என்று ஞானகாண்டமப்பவும் எதுவருணத்துடன் கூடினவனாரையால் பிறும் மணைப் பார்த்துசொல்லுகிறார், காந்தி ஓர்நிரும்மனேர்களை இந்தியா பூவலக்கியரிடத்தில் நான் இரண்டுநேரம் தேழ்க்கப்போகிறேன் அதுகளுக்கு நிவர்ஸமாநான்மென்கொல்லப்போடு வாருகில் பின்னங்கருக்குள்ளொருவராலும் இவர்களைக்கப்படமாட்டார், ஆளுல்கேளென்று பிறும்மணைலே சொல்லப்பட்ட காந்திகேழ்க்கிறார் ஓய்யாருருவலக்கியரோ காந்தியனுளைய கெதனாவன்சத்துருக்களை நாசம்செய்கிறாண்டுபாணங்களை சன்னத்தஞ்செய்க்கொண்டு புதரத்துக்கு புரப்படுகிறது போல்கான் ரெண்டுகேழ்க்கியுடன் உம்மிடத்தில்வருகிறேனென்று தேழ்க்கப்பட்ட யாளுவலக்கியர்கேளென்றுசொன்னார் அப்போது காந்திகேழ்க்கிறார் “கா” ஓய்யாருருவலக்கியரே கவர்க்கத்துக்கு கீழேயுமிக்குமேல் மந்தியில் எதுகிருக்கின்றனவோ எதினமந்தியில் அந்தகவர்களும் பூமியிருக்கின்றனவோ முக்காலத்தினும் எது அழிவில்லாமிருக்கின்றனவோ இந்தச் சகலப்பிரபஞ்சமும் எதில் கொர்க்கப்படுகின்றனவோ அது எது எனக்குச்சொல்லும் “யா” ஆகாசத்திலென்று சொன்னதைக்கேட்டு காந்தியானவன் இரெண்டாவது கேழ்க்கியை கேழ்க்கிறார் “கா” எதிலாகாசம் குருக்கும் கெடுக்கும் கொர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன “யா” ஸ்மகாந்தி அக்ஷரமான பிரம்மத்தினிடத்திலென்று பிறும்மணை சொல்லுகிறார்கள் ஸ்மலத்தவா முதலானதுகளைத்த அந்தபிரம்மத்தை இந்தருக்கியுள்ள ஓருவனும்

புஜிக்கிறானில்லை அந்தபிரம்மமும் ஒருவனையும்புஜிக்கிரதில்லைஜகததுருஸததுபிரம்மத்திலுத்பத்திலயமானகயால் நிருணப்பிரம்மம் காரணமில்லை ஆளுல்கேவனுடைய உத்பத்திலயங்க ளுக்குகிருணம்காரணமாகையால் அந்தபிரம்மம்மோகூதெசயில்ஜீவனைபுஜிக்கவும்ஜீவனுல் புஜிக்கப்படலும்போக்கியமாயிருக்கபோதிலும் அன்னுதிகளைப்போல் புஜிக்கத்தகாதாகையால் ஜீவப்பிரம்மங்களுக்கு போகத்திருபோலியத்துவம்கிஷேதிக் கப்பட்டுதென்றுமனதில்நிச்சயம் செய்யத்தக்கது இந்த அக்ஷரநிருணப்பிரம்மத்துக்கே மாயைனுல்குணரூபம் பிரசித்தமாயிருப்பதால் அதின் சாசனத்திலேயே ஸ-ஒரியசந்திரர்கள் பிரதி விஸ்வர்க்கங்கள்நிஷம்முதலான காலங்கள் சகலபூமிநரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அந்த இந்த அக்ஷரநிருணப்பிரம்மமானதுபார்க்கத்தக்கதே நவிர பார்க்கப்பட்டதால், கேழ்க்கத்தக்கதே தவிர கேழ்க்கப்பட்டதல்ல, மனனம் செய்யத்தக்கதே தவிர மனனம்செய்யப்பட்டதல்ல அரியத்தக்கதேதவிர அரியப்பட்டதல்ல ஆகையாலிந்தப்பிரம்மத்தைத்தவிர நிருஷ்டருமுதலானது வேலாயில்லை, இப்படியாளுவலக்கியவசனத்தின்கேட்டு காந்தியானவன் முந்திய பிரதிஞானுல் தனக்குவசப்பட்டிருக்கிற பிறும்மணைகளைச்சொல்லுகிறார் “கா” அய்யா பிறும்மணைகளே இந்தமுனையை நீங்கள் நமஸ்காரத்தால் வெருமானியங்கள் உங்களுக்குள் ஒருவரும் இவரை ஜயிக்கப்போகிறதில்லை, பிரம்மவித்தான இவருக்குச் சமன் இந்தலோகத்திலொருவருமில்லை, ஆகையாலிவா சகலானும் ஸருவதாபுஜிக்கத்தக்கனவர், இப்படிசொல்லப்போட்டு காந்தியானவன் மேல் சேழ்க்கத்தெரியாமையால் வாய்முடினார், பின்பு விதத்தெனன்ற சாகலலையனுளவன் அக்கிரமமாக அந்தமுனையைக்கேட்டான், பிரதிஞானுளைய தானடினதுலேயே எவனுக்குதுஷ்டத்தனம்பிரகாசமாயிருக்கின்றனவோ அந்த ஸ்மக்கனுடைய பிரசினத்தையும் கேட்டு சாந்தபுத்தியுள்ள யாளுவலக்கியர் சொல்லுகிறார், அந்த சாகலலையனுளவன் யாகத்தில் சந்தரமென்பதில்கொல்லப்படுகிற இலெககத்துலேயே முனியை கேழ்க்க வந்தான் அதில் யாளுவலக்கியர் சொல்லுகிறார் “யா” முப்பத்திமுவாயிரமென்று மத்யமலககதையும் நிரும்மமுப்பத்திமுன்னொன்று அகமலககதையும் சொன்னார் முப்பத்திபுக்கோடியென்ற உத்தமலககதையைச்சொல்லவில்லை அப்போது அதமலக்கமானமுப்பத்திபுக்கோடியென்றுசாகலலையன்கேட்டான் அதற்குயாளுவலக்கியர் சொன்னார் “யா” வஸ-க்காள் “அ” ஆதித்திரர்கள் (௧௧) ஆதித்தியர்கள் (௧௨) இந்திரன் (௧௩) பிரஜாபதி (௧௪) இப்படிசொல்லப்பட்ட சாகலயன் நிரும்பவும் எத்தனை என்று கேட்டான் அதற்கு யாளுவலக்கியர் (௧௫) என்று சொன்னார் அந்தஆறு எது களென்று கேட்டான் அதற்கு பதில் அவர்சொல்லுகிறார் “யா” அக்கினிபிரிவினவாயு சுவர்கம் ஆதித்தி லேட்டான் அதற்கு பதில் அவர்சொல்லுகிறார் “யா” அக்கினிபிரிவினவாயு சுவர்கம் ஆதித்தியன் அந்தரிக்கம் (௧௬) தேவர்களும் மூன்றுலோகங்களும் அன்னப்பிறுணங்களில் இருக்கிறதுகள் என்றிப்படிசொல்லப்பட்ட சாகலயன் ஜயிக்கப்பட்டபோதிலும்இனி நாம் கேழ்க்கப்போகிற கேழ்க்கினுவர் ஜயிக்கப்பட்டப்போகிறொண்ணிக்கொண்டு முனியைகேழ்க்கிறான் “சா” ஓய்யாருருவலக்கியரோருகேஷத்திரத்திலிருந்தும்பாளுரால் தேசத்திலிருந்தும் வந்த பிறும்மணை நாம் பிரம்மவித்தென்று சொல்லி ஜயித்துப்போட்டோ அது இருக்கட்டும் காந்திகோ கேழ்க்கினோ இத்தகு உத்தரம்கொல்லத்தெரியாமெனால் நிரென்னுல்குயிக்கப்படாதான்கோ கேழ்க்கினோ இத்தகு தேவதை எது “யா” ஸ-ஒரியன் “சா” அந்த ரூரியன் “கா” இருக்கிறார் “யா” நெத்திகத்தில் “சா” நெத்திர மெதில் “யா” ரூபங்களில் “சா” ரூபங்களிடில் “யா” இரதயத்தில் “சா” நீர் சொல்லியதுசரிதான்தென்கிக்குக்குதேவஸைமுதலானதுகளைச்சொல்லும் “யா” யமன் அவர்யெஞ்ஞத்தில்அதுசிரத்தயில்அதுஇரதயத்தில், மேலகிருக்குவருளான் அவர் ஜலத்தில் அது ரொதல-கனில் அதுகள் இரதயத்தில் வடதிக்குக்கு மேல்மன் அவர் இக்கியில் அது ஸத்தியத்தில் துருவயில் அக்கினி அதுவாக்கில் அது இரதயத்தில் எனரிப்படி சொன்னவரை நிரும்பவும்சாகலயன் கேட்டான் “சா” இரதயமெதிலிருக்குகென்று

புயதாமைபுரிந்துகொள்ளுதல். எனக்குபோதிப்பிவிக்கிற தங்களுக்குப்போது கோடிநம்புக
ராமசெய்கிறேன், இப்படி அன்னாதினகாலகேஷமமான பின்மருணுப்பாஞ்ஞவல்சியர் வைத்த
கருணைகரித்தல்போயவருடன் முந்தியேவலியேநாமவார்ந்தை சொல்லக்கூடாது தென்று
பளதிலெண்ணினார் உடனே இராஜாவானவர் கிரமமாசபசாரஞ்செய்தபின் காஷப்பிரச்சினை
வரணைவிரித்தார்முனியும் இராஜாவின் அக்கினிவெறாத்திரஞ்ஞானமார்த்தியத்தைப்பார்த்து
சொம்பவும்ஸந்தோஷத்துடன் அந்தவாணைக்குத்தொர், இராஜாவேமுதலாவதுபுருஷனுக்கு
எதையியோதிஎன்று கேட்டார் "யா" ஆதித்தியேனோதியோதி "இராஜா" ஸ்ஞரியன் அஸ்தமி
த்தாலென்று "யா" சந்திரன் "இரா" சந்திரனும் அஸ்தமித்தால்யோ "யா" அக்கினி "ரா" அக்
கினிசாந்தமாலென்று "யா" இந்தவாக்குமிந்திருளில்தன்னைகையக்கூட நேந்திரத்தால் பா
ந்தப்படாமலிருக்கும் போது வாக்கானதுசொல்லுகிறதல்லவா அதையால் ஜோதியானதுவாக
கைசேர்ந்துது "ரா" வாக்குசாந்தமாரிருக்கும் போதுஎதுயோதி "யா" அந்மா "ரா" ஆத்மா
எப்படிப்பட்டவன் "யா" எவன் பிறுணங்கிலி இரதயந்திரிருக்கிறதோ அந்தவிஞ்ஞான
மயஆத்மாவே ஜோதியானபுருஷன் அவன்மேல் இரெண்டு லோகங்களிலும் மலமானமாகவே
ஸஞ்சரிக்கிறான், அவன் பரமாத்மாவைத்தவிர இரெண்டாவதுவன்போலும் கியானம்செய்கி
ரவன்போலும் கிரிடிக்காவன்போலும் சுவப்னமாகப்பலித்து இந்தலோகத்தை அதிக்ரமித்து
அயித்தகை என்ற மிருத்தியுவால் ஸ்ஞலுபங்கமாகவும் விளங்குகிறான் அந்த இந்த ஸ்தூலதே
கத்தை அடைந்துதான் உண்டாகிறான் பாபங்கள்னுலெதாவிற்கப்படுகிறான், அயனுக்கிருந்தி
அடைந்து மரணத்தையும் அடையுகிறான், போகத்துனால் பாபகர்த்தங்களை தளருகிறான், இவ
னுக்கு இந்தலோகம்பரலோகமிரெண்டு ஸ்தானம்முள்ளது. ஜாக்கிரத்குமுத்தியனுக்கு நடுயி
லிருக்கின்ற சுவப்னம் அந்தகவப்னத்திலிருக்கும்போது இரண்டு லோகங்களிலும் அலுபஸ்த
துகளைஅடையுகிறான் அவன் அந்த சுவப்னத்தில் ஜாக்கிரத்வாஸனாமாத்திரத்தால் தானே அ
னேக ரதமார்க்கம் முதலானதுகளை விரும்பித்தவருகிப்பிவித்தும்தன் பிரசாசத்தால் தாங்குரான
அந்தகவப்னத்தில் ரதம்முதலானதொன்றுமில்லாவிட்டாலும் தன்மானமனால் அதுகளைவிரும்ப
புகிறபடியாலவனேகர்கா ஸம்ஸாரிகதமுக்குமுள்ளவன் இப்படி அப்பயதிகரிதனால் செய்ய
ப்பட்ட தத்துவவாரூணசந்திரிகையில்ஞானசாண்டத்தின் - க - வது பாதத்தில் - உசுவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உருவது அத்தியாயம்.

பாஞ்ஞவல்சியர், சுவப்னத்தினால் சரிததை கிழேவிழுத்தட்டி தன்சந்திக்கு குறைவி
ல்லாமலிருக்கிற அந்த ஆத்மாவானுமயங்கனானதாதியஸ்துக்களைவிளங்கச்செய்கிறான், ஸி
யோதிர்மயமான வாக்குமுதலானஸ்தானத்திரகித்துக்கொண்டு திரும்பவும் ஜாக்கிரதஸ்தா
பித்த அனாதாபிஞ்ஞவல்சியர் ஜோதியுள்புருஷன் ஒருவனே சகலத்தையும் அடக்கிர
வன் அந்த ஆத்மாவானவன் பிறுணனால் தன்சுட்டான நிகிருஷ்ட ஸ்தூலசரித்தை இரெகித்து
க்கொண்டு கட்டிக்ருவெளியிலாகாதத்தில் மரணமன்றியில் ஸஞ்சரித்து மரித்தபின் இச்சித்த
ஸ்தானத்துக்கு போகிறான் அவன் ஸ்வப்னவாஸனென்றதுமுன்போல், சுவப்னமத்தியில்
நா ஸித்த ரூபங்களை விரும்புகிற அந்ததேவன் ஸித்திரைன்சந்தோஷிக்கிறவன்போலும்
அநேகபோகங்களை புஜிக்கிறவன்போலும் பயங்களைப்பார்க்கிறவன்போலயிருக்கிறான் இந்த
சுவப்ன ஆத்மாவின் கிரிடைகளை எல்லாரும் பார்க்கிறார்கள் அவனை ஒருவரும் பார்க்கவில்லை,
இப்படி விலகாரமான சுவப்ன அவஸ்தையை அடைந்திருக்கிறவனை ஒருவரும் இந்திரிய ஸம்
பந்தமன்றியில் போதிப்பிவிக்கமாட்டான், அவனுக்கு ஓனஷதன்ஸார்ல் யாதொரு ஸைத்தியமும்

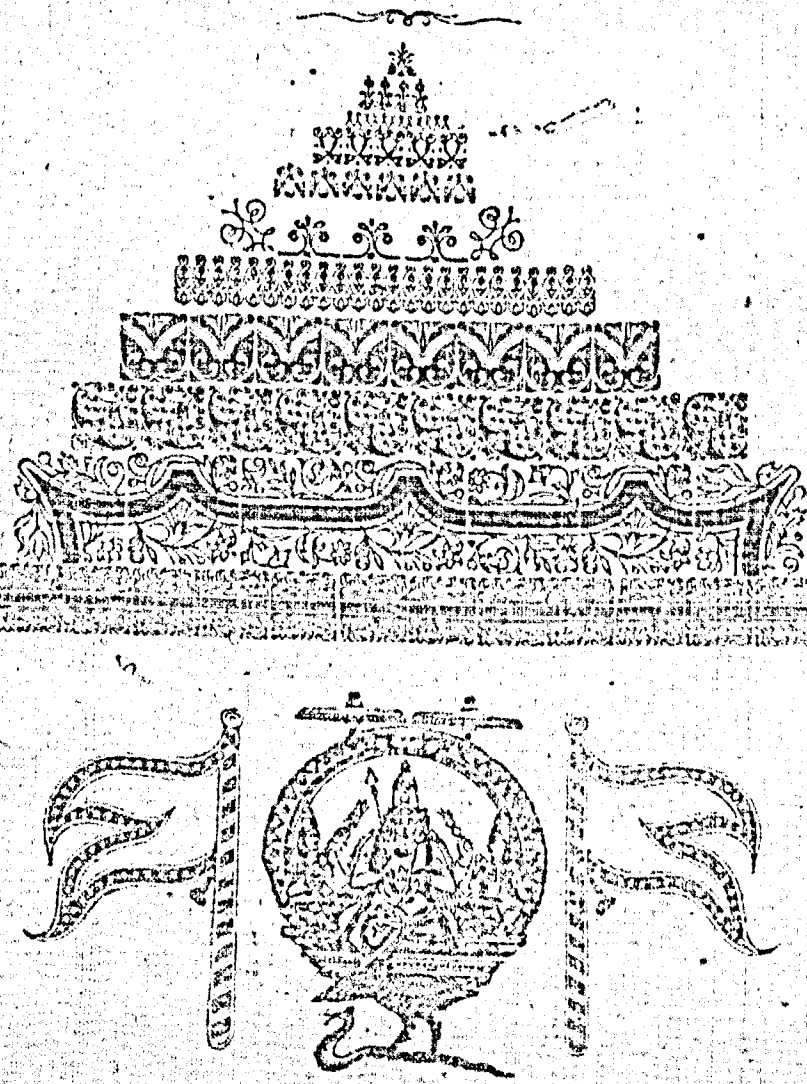
செய்யக்கூடாது, இவனைத அறியவுமாட்டான், பின் ஜாக்கிரத்தென்று பெரியோர்கள் சொல்
லுகிறார்கள், ஜாக்கிரத்தில் எதுகளைப்பார்க்கிறதோ அதுகளையேசுவப்னத்திலப்பார்க்கிறான், இந்
தசுவப்னத்தில் புருஷன் சுவயஞ்சோதியாகிறான். "இராஜா" அய்யா குருவே இதற்குமேல்
சொல்லும்தான் "யா" அந்த இந்த ஆத்மாஸம்பிரஸாதனைன்ற இந்த ஸ்ஞாததில்தானத்திலசஞ
சரித்துமித்து புண்ணியபாபங்களையும்பார்க்கது திரும்பவும் வேளைவிதமாகசுவப்னத்தில் வரு
கிறான், சுவப்னத்தில் பார்க்கப்பட்டதுடன் சேர்மலே யிருப்பதாலிவன் அஸங்கனென்று
கேட்டுமேல்சொல்லுகனென்று சொன்ன இராஜாவை முனி சொல்லுகிறார் "யா" மதஸ்ய
மானு இரண்டு லோகங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பதுபோல சுவப்ன ஆத்மாவானவன் சுஷுத்திஜாக்கி
ரத்துகளில் ஸஞ்சரிக்கிறான் கருகுபகியானது ஆகாசத்தில் பறந்து சிரமத்துடன் கட்டை
சேருவதுபோல் இந்த ஆத்மா ஜாக்கிரத்கவப்னங்களில் சிரமப்பட்டு சுஷுத்தியை அடையு
கிறான் கேசுக்கள்போலிருக்கிற அநேகநாடிகளில் புரீதத்தென்று ஒரு நாடியை சுஷுத்தியில் ப
த்தி அதுவைடிபடுகிறான், இவனுக்கு அது ஆச்சரியமாயும் இவனைமணக்கிறதாயுமிருக்கின்ற
வ இவனுக்கு அந்த சுஷுத்தியானது பேரிதான் உலகம்* ப்ரிகுருமுர்த்தி" இந்தசுஷுத்தி ஆத்
மாவுக்கு ஜாக்கிரத்கவப்னத்திலுள்ள ஸ்தூலஞ்ஞமவிக்காரங்களைத்தபடியால் பாபமில்லாமமுத
லானதுகருபசரிக்கப்படுகின்றன, உள்வேளி ஞானமத்தவனைன்றதுமுபசாரத்தால், இந்தநர்ம
மெல்லாமுபசாரமன்றியில் துரியனிடத்தில் தான் வித்திக்கின்றன அதை அபல்லியதில்மேல்
சொல்லுமென்றுதேட்டு சொல்லப்போகிறார், ஓய விதியே சிஷுத்தன் தள்ளத்தக்கவனென
பதிலனைகமடையாளமிருக்கின்றன, "யா" ஓய ராஜனே இந்த சுஷுத்தியில் பிராமாதா முத
லானவர்கள் காணப்படுகிறதில்லை ஜாக்கிரத்கிலாவது சுவப்னத்திலாவது இதரரூபங்களைப்பா
ததபோதிலும் இந்த சுஷுத்தனுடைய பூதத்தை ஒருவனும்பார்க்கிறானில்லைசுஷுத்தியிலு
கையும்கார்க்கிறானில்லை சகலத்தையும்பார்க்கிறவனுக்குலோபமுமில்லை, நேத்திரேந்திரியு
க்குமோஷம்வனாராசமத்தபடியால் அதுக்குலோபமில்லை இதுக்கு இரண்டாவதுமில்லைதஜ
ஸனைன்றபெயருள்ள ஜீவன் சுஷுத்தியில்போனபின் ஸ்தூலஸஞ்ஞம ரூபங்களைபார்க்கிற
னில்லை இந்த ஜீவனுக்கு சுஷுத்தியில் லோபமில்லாவிட்டாலும் இரண்டாவதைப்பாராம
ரூபபதாலப்போது பிராஞ்ஞனைன்ற அவன் அசொகியாககானம்பண்ணப்படுகிறான், ஓய ரா
வேஸுஷுத்தியில் முக்குமுதலான இந்திரியங்களும்லோபிக்கவில்லைஜீவனுமிரெண்டாவதொ
ன்னாயும்பார்க்கவில்லை சுவப்னத்தில் விஷயங்களை அன்னியமாகவே பார்க்கிறான் காதசுஷு
தியில் அன்னியமாகவே பார்க்கிறான், அகாதசுஷுத்தியில் அன்னியம்போல பார்க்கிறான்,
ஐலத்தின் தார்போல் பிருஞ்ஞன் முன்று அவனைதகளிலுமிடைவிடாமலிருப்பதால் முன
மையும் பார்க்கிறவன் முன்றிலும்முக்கியன் ஆனையாலவன் பிர்மலோகமென்று சொல்லப்ப
டுகிறான், ஓய பூபதியே இவனுடைய பரமானந்தத்தின் லேசத்தை யெமித்துக்கொண்டு சகல
பிருணிகளும்ஜீன்க்கிறதகன், மனுஷ்யர்களுடைய ஆனந்தத்தைக்கு நூருபங்கு அதிகமாகுகிறு
களுடைய ஆனந்தம்சொல்லப்படுகிறது, அதுக்குநூருபங்கு அதிகம் ஸ்ஞாதமென்றுபி
ஆனந்தம் அதுக்கு நூருபங்கு, அதிகம் கர்ம தேவானந்தம் அதுக்கு நூருபங்கு அதிகம் ஆ
ஜானகேவானந்தம் அதுக்கு நூருபங்கு அதிகம் பிரஜாபதி லோகானந்தம் அதின் நூருபங்
கு அதிகம்பிர்மலோகானந்தம் அதுக்கு நூருபங்கு அதிகம் பாபமக்க கிஷாமகருத்திரிய
னுடைய ஆனந்தம் அந்த இந்த ஆனந்தமே சுஷுத்தனுடைய ஆனந்தமென்றுசொல்லப்பட்ட
இராஜாவானவர் மோஷத்ததுக்காக மேல் சொல்லுகனென்று சொன்னார் அதைகேட்டு
முனியானவர் இந்தராஜா சகலவசனங்களையும்கள்ளிவிட்டபடியால் சொம்பவும் புத்தியில்
என்று எண்ணியபந்தார் ஆனால்மேல்தேரியாமலாவது மேல்சொல்லத்தேரியாமலாவதுபயப்பட
வில்லை "யா" ஓய ராஜனே லோகத்தில் புருஷன்சப்திக்கிறவனுடியிலெரிக்கொண்டுதேசந்தர

ததுக்கெப்படிப்போகிறதோ அப்படி தைநிலைவென்றஜீவன் மரணகாலத்தில் ஆக்குவோசத்தி
 டன்செருஞ்ஞெனிடத்திலேரிக்கொண்டு தன்கர்மத்துக்குறிதபானலோகாந்தரத்தாழ்ந்துப்போகிறான்
 எப்படினோகத்தில் தன்னால் வருகிற இராஜாவை ஸேவகர்கள் முதலான ஜனங்கள் அன்னபா
 னம்முதலானதுகளுனுபசரிக்க விந்நானாகயிருப்பார்களோ அப்படிக்கூடாத்திரிந்துநின்றவருநி
 நயிருந்துள்ள இத்திரியங்களுக்கு அகில்டான தேவர்களும் அகிலத்தையிக்குணமுள்ள இய
 பிரம்மமென்று கவப்பன ஐக்கிரியங்களில் சர்மபலங்களுள்ள போஜ்யியல்சுருடவ்என்னத்தர்கள
 யிருக்கின்றார்கள் எப்படி ஸவாரிபோகிற இராஜாவை சேவகர்கள்முதலான ஜனங்கள் கூட்டிவ
 போவார்களோ அப்படி மரணகாலத்தில் பரலோகத்துக்குப்போகிற சிருஞ்ஞெனிடவ்என்கிரு
 னாதிக்கெல்லாம் போகிறார்கள் மரணத்தை அடையுமுற ஆத்மாமோகத்தையும் துர்ப்பலத்
 தையும்எப்போது அடையுமோ அப்போது இந்தநேசுமாத்நினர்களைவிடத்துக்கொண்டு
 இரதயத்திலிருந்து லோகாந்தரத்துக்குபோக விளம்புகிறான் உடனேபிறுணனும் பின்னிடம்பர
 னுமைத்தரகல் இத்திரியங்க்கும்கடவேகிளம்புகிறதுபூர்வம்சம்பாதித்திருந்தவருணநூனம்மா
 ம்மியக்கமுறும் பலத்தைகொடுக்கக்கூடவேபுரப்படுகிறார்கள் அந்தகாலத்தில்தீவனஞ்சுகலபூர்
 வஞ்ஞாதிமுமுண்டாகிறது அப்போது பார்வைமுதலானதத்தப்படியாலொருவனாகவே யிருக்
 கின்றான் அப்போது இரதயத்தின் னுனிதுபத்தின்நா அதுவால் வெளிக்கொள்ளுகிறான் கண்
 வழியாலாவது தீர்வவதியாலாவது அன்னியப்பிர தேசங்களுலாவது துருமபட்டைபோல்
 ஆத்மாவைகருக்கிக்கொண்டு புதிசான தீவியஸஞ்சாமதேசத்தை அடைந்து பூர்வதேசத்தைத்
 தள்ளுகிறான் பின்பிதருதேவருடைய ரூபத்தையாவது கெட்கர்வருபத்தையாவது தேவருபத்
 தையாவது, பிரஜாபதிரூபத்தையாவது பிரம்மாவின் ரூபத்தையாவது வேண்டாதையாவது த
 ன்கர்மத்துக்குரியானதை அடையுகிறான் அந்தவிஞ்ஞானமயஆத்மாமனப்பிஞ்ஞன்முதலான
 ஆத்மபிபுண்ணியத்தை செய்கிறந்தால் புண்ணியபலத்தை அடையுகிறான்பாபத்தை செய்கிற
 த்தால்பாபபலத்தை அடையுகிறான்முன்மனதைகளில்அப்பித்ததோ அனையேகர்மத்தாலடை
 யுகிறான், எந்தஉத்தேசத்தாடன் கர்மத்தைசெய்கிறதோ அதையே அடையுகிறான், இவடத்தில்
 செய்தசகலகர்மத்தின் பலத்தைபரலோகத்திலனுபவித்ததின் அதற்குமுன்னிருந்த அனைய
 மென்றகர்மத்துடன் இந்தலோகத்தில் மருபடியும் ஐனிக்கிறான் ஓய்ப்புபதியே இப்படி ஸம்ஸாரி
 யாலஜீவனுக்கு உத்திருக்கிறதலானதுகளைச் சொன்னேன் இனிகாமமந்தவனாயும் ஆத்மகாம
 னுபமுன்னபிரம்மவித்துக்கு அந்தஉத்தகருத்திருதலானதில்லையென்றுசொல்லுகிறேன்கேளும்
 ஆகவேஅன்அதைக்கேட்டு ஸம்பியத்தானத்தை அடையவேண்டியது, எவன் ஆத்மாவின் அப
 ரோகஞ்ஞானத்தின் சகலஸாஷனத்துடன் கூடியிருக்கின்றதோ அவனுடைய சிருணம்மனி
 த்ததேகத்திலிருந்து உத்திருத்தியை அடையமாட்டாதுடன் இவ்ஞானம்வருகிறதற்குமுன்
 அஷத்தானப்பிரம்மமாயிருந்தபோதிலும் பின்சீர்குணப்பிரம்மமாயிடுபின் சிருபத்தேகம் விழும்
 ப்பாது அருபப்பிரம்மத்தை அடையுகிறான், எப்போது இரதயத்திலுள்ள சகலகாமங்களுந்
 கிழித்தனா அப்படிப்பிரம்மவித்து அமிருதஞ்சுகிறான் இவ்விடத்திலேயே பிரம்மத்தை அது
 பவிக்கிறான், எப்படிபாம்புனால் தள்ளப்பட்டாட்டையானது புத்திலசெஷ்டையன்னியல்கிட
 க்குமோ அப்படியேஜீவன்முத்தனுடைய தேகமானது ஸம்நிகாலத்தில் சேஷ்டையன்னி
 யில்புயில்கிடக்கும் புராதனமானப்பிரம்மமாய்க் கிடந்தாமாயிருந்தபோதிலும் அரியக்கூ
 டாமெனாலுஷஞ்ஞம் ஆத்மர்க்கம் என்னேன்பரிசித்ததுஎன்னால் நன்றாகஅடையவுமட்டுது
 அந்தமர்க்கத்தால் ஆத்மவித்துக்கள் தைரியத்துடன் இந்ததேகத்திலிருந்துவிடப்பட்டு அவி
 த்தைக்குமேல்பட்ட சவரபமான கிஷ்டையோகிகப் பிரம்மலோகத்தை அடையுகிறார்கள்,
 அவ்விடத்தில்வெருப்பாயும் கருப்பாயும் மஞ்சளாயும் பச்சையாயும் சிகப்பாயும் நாட்களிரு
 க்கின்றனவெனது ஸேமுமுஷுதகன் சொல்லுகிறார்கள் இந்தமர்க்கம் பிரம்மத்தாலடையப்ப

ட்டதுதான் அதைஸ்குணப் பிரம்மவித்தும் கிருணபரோகப்பிரம்மவித்தும் புண்ணியம்
 செய்தசகல ஜீவனும் அடையுகிறான், கிருணபரமாத்மாவை அபரோகமாக்கபுருஷன்அரிய
 வானில் எவ்விதமிதது எவனுக்காககாமங்களில் சரீரத்தை சிரமம்படுத்தவான், எவனுக்
 குத்தியிருந்தானபேரதருபாதமா இரதயத்தில்காத்தனங்களால் பிமவேசித்தானோ அந்தப்
 பிரம்மவித்து ஸருவத்தையும்செய்தவன் ஜீவன்முத்திதெசயில்லோகமெல்லாமவனுடையது
 விதேகமுக்கி தென்சயிலலோகமெல்லாமவனே, இந்ததேகத்திலிருக்குமபோதே ஆத்மாவை
 அபிரயவிட்டால் மகத்தானநாசந்தான எவர்களிர்தார்களோ அவர்கள்அமிருதாசனாவர்கள்
 சகலத்தாகும் ஈசுணபரமாத்மதெவனை பார்பாதுதில் பினவிஷயத்தில் ஆசையுண்டாகாது
 ஹனிகளால்கத்தவருகிற ஸம்வத்ஸரமானது எவனுக்குக்கீழ்ப்பட்டதோ சூரியன்முதலான
 ஜோதிகளுக்கு ஜோதியான அந்தஆத்மாவை ஆயுஸ்ஸாகவும் அமிருதமாகவும் தேவர்களு
 பரவிச்சிறார்கள்எவனிடத்திலிருபத்தஞ்சுத்ததுவககரும் இரதயாகாசமும்கிருத்தின்றனவோ
 அந்தபரமாத்மாவை அரித்தவனோ அமிருதப்பிரம்மம் மரணமத்தவனென்று என்னுகிறேன்
 அப்பிரமேயமான இந்தப்பிரமத்தை எசமாகவும்ஆகாசத்துக்குமேல்கிரமலமாகவும்ஜகம்மத்த
 மத்தாகவும் நிச்சயப்பட்டதாகவும் தரிசிக்கவேணும் ஈஷனரத்திரியத்தைவிட்ட பிரம்மவித்
 தைஒருதிடத்திலும் புண்ணியபரங்கள் தபிக்கமாட்டாதுகள் அவன்அஸங்குசையால்பத்த
 மாட்டான்பிரம்மவித்துனுடைய நித்தியமான இந்தமகிமையானது புண்ணியகர்மத்துனால் விரு
 த்தியாகவுமாட்டாது பாபகர்மத்தால் ஷபிக்கவுமாட்டாது அந்தமகிமாவின் ஒருபாதத்தை
 அரித்தமுமுஷுதவானவன் இந்தபரமாத்மாவைநன்றாக அரிந்துபாபகர்மத்தால் பூசப்படமா
 ட்டான் ஆகையாலிப்படி சாந்திதாந்தியளுடன்கடி அரித்தவன்நன்னிடத்திலேயே தன்னை
 பார்ப்பான் பாபகானது இவனைகடாமாட்டாது, பாபமத்தும் ரஜோகுணமத்துமிருப்பதாலி
 வன் பாபத்தைகட்டுவான் ஸம்சயமத்த பிரம்மமனை இவடத்தில் ஷிரம்மலோகம்கி
 ழுன் என்சிப்படிருவான் யாஞ்ஞவல்க்கியருல் சொல்லப்பட்ட ஜன்காதுய்யாபகவானே
 சகலவிதேசதேசங்களையும் இதுகளுக்கு நாயகனானஎன்னையும் தங்களுக்குத் தந்து விட்டே
 னென்று சொன்னார் “ஸ்ரீகுருமுர்த்தி” ஓய்விதியே அந்த ஜனகமகாருஜாவைப்போல் கீரும்,
 அகண்டஸச்சித்தகன பரமாத்மாவை அரியவேணும், யாஞ்ஞவல்க்கியருனியானவர் எப்பீழ்
 மவித்துக்குள் சிரேஷ்டரோ அப்படி என்னையும் அரியவேண்டியது அவருக்கும் எனக்கும் பே
 தமில்லை, உபதேசிக்கிற சக்தி எனக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவு அவருக்குவாடி அவருக்கெவ்
 வளவோஅவ்வளவுஎனக்குமுண்டு, அவருக்கு உபமை காத்தான்வேளையிலலை, எனக்கு உப
 மை அவர் தான், நானவருக்கு கிரொம்பவும் பிரியன் எனக்கு அவர் கிரொம்பவுப்பிரியன்,
 அவருக்கு ஜனகமகாருஜன் எப்படியோ அப்படி கிரொனக்குருக்கியசிலியன், ஜனகனுக்கும்
 உமக்கும் ஸருவனாமியமிருத்தபோதிலும் அவனுக்கு விதேசமுக்கி கிடைத்தபடியால் அதிக
 கியம் சித்தித்தது, ஜனகனுடையபிஷ்டயானது யாஞ்ஞவல்க்கியருலாவது பென்னுலாவது அ
 டயப்பட்டவிலலை ஆகையால்அவனுக்கு சமன்அவன்தானென்று என்னுடையமதம், அந்தயாரு
 ளுவல்க்கியர்கவருபத்தைஅரித்தவருகிலெப்படிஅதிகமானதத்தின்னவாஞ்சை அவருக்குண்டா
 வித்தென்னால் ஓய்விதியே அவர் சமஸத ஜனகனாயுய இவ்விதிகிறதாயும்பகதனுதினை அபே

தன்ஞாசிரமவிரோதியான தனநிரகணந்தான் பாபத்தைச் செய்யுமல்லாமல் தன்நிஷயநிபத்தி
விருந்து கிரகித்தால் தனக்குபரபயில்லை அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸம்ஸாரமுகத்தை அடை
ந்திருந்த முனியானவர் விஷயத்தில் தோஷபெரிசனத்தினால் தன்ஞாலேயேயிரதாய அடைந்
து பின் காலாவதாச்சிரமத்தை அடையவேசெய்தார், இப்படி அப்பய நிகழுகறால் மொழிப்பா
ர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க-வது பாதத்தில்
உரு - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ - வது பாதம் முற்றிற்று.

வ
விவமயம்.
ஞானகாண்டத்தின்
உ - வது பாதத்தில்,
க-வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” அயயா விசுவேசரே பார்வதிபதியே பத்தவதஸரே ஸக்ருருவே உங்களு
டைய முகாரவிந்தத்திலிருந்து கேழ்ச்சுவேண்டியபெல்லாமென்னால் கேழ்ச்சுப்பட்டது, அப்ப
டி இருந்தபோதிலும் என் பிராவான விஷ்ணுவின் அம்சருகிய வியாஸருனவர் ஸ-ஒத்திரருப
மான உபநிஷதவாக்கிய மீமாம்ஸையச்செய்திருக்கிறார்களவா, அந்த ஸ-ஒத்திரங்கள் மிகவும்
ஸ-ஒத்திரமாத்மமுள்ளதென்று கேழ்வியாஸிருக்கிறேன் அதுகளினர்த்தங்களைவெகுபேர்கள் பெகு
விதமாக விச்சயித்திருக்கின்றார்கள். ஆகையால் வியாஸ ஸ-ஒத்திர அர்த்தத்தை எனக்கு ஸ்பஷ்டமாக
தத்துவவித்துவேளையில்லை, ஆகையால் வியாஸ ஸ-ஒத்திர அர்த்தத்தை எனக்கு ஸ்பஷ்டமாக
ச்சொல்லுங்கள் இப்படி கேட்டு ஸர்வஞ்ஞான அந்தகுருநாயகர்ஸ்கெஹத்தாலவியாலையும்
ஸ-ஒத்திரத்தையும் பிரம்மாவின் பொருட்டுவாணித்தார் “பிரமாம்ர்த்தி” விஷ்ணுவின் ஸம்சரு
யும் ஸர்வஞ்ஞானமும் பருசாமகரிவியின்புத்திராயும் மஹாபுமுள்ளவர்வேதத்தைப்பிரித்து
தீர்மானித்தபடியால்வியாஸரென்றுயெங்கும்கானம்பண்ணப்படுகிறார், பதினெட்டுபுராணங்க
ளையும்செய்த அந்த ஸத்தியவநிபுத்திரான வியாஸரானவர் தன்னால் செய்யப்பட்ட அந்தபுரா
ணங்களில்வேதாந்தஅர்த்தத்தைச்சொன்னபோதிலும்புராணங்களானுகுணைசப்பிரதானமாயும்
தந்திர ஸம்பந்தமுள்ளதாயிருப்பதாலானுகுணை மனுவியர்களுக்குத்தவவிஞ்ஞானம் நன்
றாக உண்டாகமாட்டாதெனெண்ணிதயாவித்துவான அவர் உலகத்துக்கு ஹிதத்தைச் செய்ய
இச்சையுடன் கூட வேதாந்த அர்த்தங்களை நிர்ணயிக்கிறதற்கு தானே ஸ-ஒத்திரங்களைச் செய்
தார் அவர் ஸர்வஞ்ஞானமும் ஸர்வசக்தியுள்ளவராயும் ஸர்வவேதாந்தயதார்த்தத்தை அறிந்தவ
ராயுமிருந்தபோதிலும் அந்த ஸ-ஒத்திரங்களை தன்னிச்சைஞாலேயே செய்யவில்லை, பூர்வ மென
னுடைய அனுஞ்ஞானையபெத்துக்கொள்ளுகிறதற்காக இந்தகைலாசத்துக்கு அவர் வந்து என்
னு முன்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அனேகநமஸ்காரமும் செய்து தேவரூபமஸ்வலோகேசுவர
னையும் பிரபுவாயும் நக்ஷிணமுர்த்தியாயுள்ள எவ்ணையெடுத்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்
பின்புமாத்மானந்த விலாஸத்தால் மலர்ந்த மனதுடன் கருதிக் கஸ்யார்த்த முளளிருக்கின்ற
பட்டு கலோகத்தாலென்றே ஸ்துதித்தார் அதேப்படி எனில் “வியாஸர்” மூமகருருவே சகல
வேதாந்த ரஹஸ்யபரமாத்மபோதஸ்தால் தனத்தமுர்த்தியுள்ளவரே மகாத்மாவே ஸக்த
மீபதி ஸர்வவதேபதிமுதலான சகல தேவகூட்டங்களுக்குத் தன்னுதமாவைபோதிப்பிவிக்கிர
வரே பருளுக்கெல்லா மீசரே உமக்கு அனேகநமஸ்காரம், எவருடைய ஸானனித்தியத்தை
மாந்திரமடைந்து சருசரமான இந்த ஸம்ஸ்த ஜகதும் விவ்ருகின்றனவோ எவர் தன்யரல்
முத்தினானால் தான் எப்பொழுதும்கின்மாதிரானேவெல்லுக்கின்றோவெனாதனே அந்த
உமக்கு அனேக நமஸ்காரம் ஜீவேகவருதியான சகல விகாரமுமெவரிடத்திலிருந்து உண்டா
யிற்றோ அனந்த கருதியான எவரிடத்திலிருக்கின்றனவோ எவருடைய தனக்கப்பினையான அக
ண்டகருப ஏகசக்தியானுபஸஹாரஞ் செய்யப்படுமோ ஹேஜகதிச்சே அந்த உமக்கு
அனேக நமஸ்காரம், எவர் தன்னமச்சுகிய ஜீவனுக்கு அதுக்கப்பலத்தின் உபபேத நிமித்திய
மாக மனது பூக ஸம்பந்தமான காலுமித சரீரங்களை விருஷித்து அதுகளில் பிரவேசி

நான் குதர்மமும் வேளைவிதமாயாவது பவிக்குமோ அந்த அனந்தமான சித்ருப்பிரமவஸ்து வானது தெரிசனம் சிரவணம் மன்னம் நிதித்தியாஸனமென்ற நாலுலாதலங்களாலடையத்தக்கது (க) கருதியில்சேதனமான பிரம்மத்துக்கோகலிநிருத்துவம்கேழ்கிறபடியால் ஸாக்ஷியனால் சொல்லப்பட்டதாயும் கருதிசுபத்ததால் காரணமாக சொல்லப்படாததாயும் அசேதனமாய் முள்ளபிதானமானது அரியத்தக்கதில்லை, முக்கியமாக ஆத்மசப்தமில்லாதபடியால் மாயா குணத்தினாலேசனுமரியத்தக்கனவனில்லை ஜீவகைடுருக்கின்றகலேதகேதுவுக்கு சாதகோக்கிய உபயோகத்தில் தத்துவோபதேசஞ் செய்யப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனும் முக்கிய காரணமாக அரியத்தக்கனவனில்லை பிரம்மத்தைதள்ளவேனுமென்று ஒருஇடத்திலும் கேழ்க்கப்பட்டவுமில்லை பரமாத்மாவிடத்தில் ஜீவகோதிகளுக்கு வயமும் கேழ்க்கப்படுகின்றன ஸாக்ஷியோதாஸனால் சொல்லப்படக்கூறாதபிரதான ஸகுணேசுவரர்கட்கு நித்தியாத்மத்துவமும் கலிதிருத்துவமும் இல்லாநாலால் அரியத்தக்கதில்லை ஜீவனும் கருத்திருத்துவாதி தம்மங்களுள்ளவனாகையாலரியத்தக்கவனில்லை, தள்ளக்கூடாதவனாயும் ஸகலவிசாரங்களுடைய பிரளயகாலத்தின்பி ருக்கிலை எனும் கருதியில் ஸமானதேதியுள்ளவனாயும் உள்ளபுரமாத்மா ஒருவனே பரகாரணமாக எதுகும் கேழ்க்கப்படுகின்றான் (ச) மயுபத்தத்துக்கு பிரகாரமென்று மிகமெழுவும் றெண்டி அரதம்சாஸ்தரத்தில் பிரசித்தமாயிருப்பதில் நுத்திரியருதியில்விகாராதமாக சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அந்த அரதத்தைதள்ளி அதிகமென்று அரதத்தையே ஸகுத்திரத்தில் சொல்லியிருப்பதால் ஆனந்தமயன்பரமாத்மாவேதவிர ஜீவாத்மாவில்லை, கருதியிலும் ஆனந்தத்தை அனேகந்தரம் சொல்லியிருக்கின்றனவேதவிர ஆனந்தமயனை அப்படி சொல்லவில்லை, அனநியர்களை ஆனந்திப்பிவிக்கிறதாக்கச்சொல்லியேற்றுவதும் பரமாத்மாவுக்குகருமேதவிர பிரஞ்ஞனென்ற ஜீவனுக்கு அப்படி கரு, மந்திரவரணத்திற் சொல்லப்பட்ட ஸத்தியஞான அனந்த லக்ஷமுள்ளவஸ்துவும் பரப்பிரம்மமேதவிர ஜாதாவதுகோசமில்லை, கிங்குணத்தான்குமேல் பட்டதாயும் அன்னியமாயும் உள்ளபுச்சப்பிரம்மம் அகோசமாயும் ஸர்வத்தின்புறமாய் இருப்பதால் ஆனந்தமயனாகமாட்டாது, பிரம்மத்துடைய ஆனந்தத்தை அரிந்தவன்ப்பட்ட மாட்டானென்று சொல்லியிருப்பதால் ஸத்தானஸரூபத்துக்கும் அதிதமான அருபத்துக்கும் நன்றாக பேதமும் காணுகிறது, வெகுப்பிரஜைகளாக இச்சித்ததம் கிங்குணத்துக்குகருமேதவிர ராவ் இச்சையும்த் த கிங்குணத்தித்துக்குகூடாது ஆகையாலஜிமானத்துக்கு மாத்நிரம்கோசா மான அந்த அருப்பிரம்மத்தை இவ்விடத்தில் அபேகதிக்கவில்லை சாஸ்தரமும் ஹைனத்துக்கு மேலாகவும் அதிதத்துக்குமேலாகவும் இருக்கின்ற கிங்குணப்பிரம்மத்தில்தான் ஜீவனுக்கு யோ கத்தைசாஸனம் செய்கின்றன பிரஞ்ஞனென்ற ஆனந்தமயகோசாபிமானிக்கு மன்னியினுன பரமாத்மாபூர்ணனந்தருபியேதவிர விகாருனந்தருபியில்ல சுகமதுக்கம் சிரியதுபெரியது என்ற ஸர்வவிகாரமுமதப்படியால் புச்சப்பிரம்மமும் ஆனந்தமயமாகமாட்டாது ஆகையால ஸத்தியஞானனந்தவருபமான பரமாத்மாவே ஆனந்தமயனென்று ஸித்தித்தது (டு) ஜீவர்களுடைய கண்ணுக்குள்ளும் ஆதித்தியனுக்குள்ளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற ஸர்வபாபம் தத்துமுதலான தர்மங்கள் பரத்தியகாத்மாவேதவிரவேனாயில்லை ஸகுதியாந்தரியாமி ஈசனென மும்சாந்தரியாமி ஆத்மாவென்று மீசனுக்கு பேதமரியப்படுகிறபடியால் மீசனுமாகாதவிதகன னுஸப்பிரஞ்ஞனென்ற மூன்று ஜீவனுக்கும் பிரம்மவென்றுருத்திரனென்ற சகலுக்கும் விலகந் தவியிருப்பது ஒருவிரகிருத்தத்தில் ஆகாசசப்தமானது பிரத்திசாத்மாவேதவிர பரமாத்மா வல்லமூலம் சொல்லியேற்றுவதால் பிரணசப்தமுமபிரத்தியகாத்மாதானவாயுல்ல வர்க்குமு

நான் குதர்மமும் வேளைவிதமாயாவது பவிக்குமோ அந்த அனந்தமான சித்ருப்பிரமவஸ்து வானது தெரிசனம் சிரவணம் மன்னம் நிதித்தியாஸனமென்ற நாலுலாதலங்களாலடையத்தக்கது (க) கருதியில்சேதனமான பிரம்மத்துக்கோகலிநிருத்துவம்கேழ்கிறபடியால் ஸாக்ஷியனால் சொல்லப்பட்டதாயும் கருதிசுபத்ததால் காரணமாக சொல்லப்படாததாயும் அசேதனமாய் முள்ளபிதானமானது அரியத்தக்கதில்லை, முக்கியமாக ஆத்மசப்தமில்லாதபடியால் மாயா குணத்தினாலேசனுமரியத்தக்கனவனில்லை ஜீவகைடுருக்கின்றகலேதகேதுவுக்கு சாதகோக்கிய உபயோகத்தில் தத்துவோபதேசஞ் செய்யப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனும் முக்கிய காரணமாக அரியத்தக்கனவனில்லை பிரம்மத்தைதள்ளவேனுமென்று ஒருஇடத்திலும் கேழ்க்கப்பட்டவுமில்லை பரமாத்மாவிடத்தில் ஜீவகோதிகளுக்கு வயமும் கேழ்க்கப்படுகின்றன ஸாக்ஷியோதாஸனால் சொல்லப்படக்கூறாதபிரதான ஸகுணேசுவரர்கட்கு நித்தியாத்மத்துவமும் கலிதிருத்துவமும் இல்லாநாலால் அரியத்தக்கதில்லை ஜீவனும் கருத்திருத்துவாதி தம்மங்களுள்ளவனாகையாலரியத்தக்கவனில்லை, தள்ளக்கூடாதவனாயும் ஸகலவிசாரங்களுடைய பிரளயகாலத்தின்பி ருக்கிலை எனும் கருதியில் ஸமானதேதியுள்ளவனாயும் உள்ளபுரமாத்மா ஒருவனே பரகாரணமாக எதுகும் கேழ்க்கப்படுகின்றான் (ச) மயுபத்தத்துக்கு பிரகாரமென்று மிகமெழுவும் றெண்டி அரதம்சாஸ்தரத்தில் பிரசித்தமாயிருப்பதில் நுத்திரியருதியில்விகாராதமாக சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அந்த அரதத்தைதள்ளி அதிகமென்று அரதத்தையே ஸகுத்திரத்தில் சொல்லியிருப்பதால் ஆனந்தமயன்பரமாத்மாவேதவிர ஜீவாத்மாவில்லை, கருதியிலும் ஆனந்தத்தை அனேகந்தரம் சொல்லியிருக்கின்றனவேதவிர ஆனந்தமயனை அப்படி சொல்லவில்லை, அனநியர்களை ஆனந்திப்பிவிக்கிறதாக்கச்சொல்லியேற்றுவதும் பரமாத்மாவுக்குகருமேதவிர பிரஞ்ஞனென்ற ஜீவனுக்கு அப்படி கரு, மந்திரவரணத்திற் சொல்லப்பட்ட ஸத்தியஞான அனந்த லக்ஷமுள்ளவஸ்துவும் பரப்பிரம்மமேதவிர ஜாதாவதுகோசமில்லை, கிங்குணத்தான்குமேல் பட்டதாயும் அன்னியமாயும் உள்ளபுச்சப்பிரம்மம் அகோசமாயும் ஸர்வத்தின்புறமாய் இருப்பதால் ஆனந்தமயனாகமாட்டாது, பிரம்மத்துடைய ஆனந்தத்தை அரிந்தவன்ப்பட்ட மாட்டானென்று சொல்லியிருப்பதால் ஸத்தானஸரூபத்துக்கும் அதிதமான அருபத்துக்கும் நன்றாக பேதமும் காணுகிறது, வெகுப்பிரஜைகளாக இச்சித்ததம் கிங்குணத்துக்குகருமேதவிர ராவ் இச்சையும்த் த கிங்குணத்தித்துக்குகூடாது ஆகையாலஜிமானத்துக்கு மாத்நிரம்கோசா மான அந்த அருப்பிரம்மத்தை இவ்விடத்தில் அபேகதிக்கவில்லை சாஸ்தரமும் ஹைனத்துக்கு மேலாகவும் அதிதத்துக்குமேலாகவும் இருக்கின்ற கிங்குணப்பிரம்மத்தில்தான் ஜீவனுக்கு யோ கத்தைசாஸனம் செய்கின்றன பிரஞ்ஞனென்ற ஆனந்தமயகோசாபிமானிக்கு மன்னியினுன பரமாத்மாபூர்ணனந்தருபியேதவிர விகாருனந்தருபியில்ல சுகமதுக்கம் சிரியதுபெரியது என்ற ஸர்வவிகாரமுமதப்படியால் புச்சப்பிரம்மமும் ஆனந்தமயமாகமாட்டாது ஆகையால ஸத்தியஞானனந்தவருபமான பரமாத்மாவே ஆனந்தமயனென்று ஸித்தித்தது (டு) ஜீவர்களுடைய கண்ணுக்குள்ளும் ஆதித்தியனுக்குள்ளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற ஸர்வபாபம் தத்துமுதலான தர்மங்கள் பரத்தியகாத்மாவேதவிரவேனாயில்லை ஸகுதியாந்தரியாமி ஈசனென மும்சாந்தரியாமி ஆத்மாவென்று மீசனுக்கு பேதமரியப்படுகிறபடியால் மீசனுமாகாதவிதகன னுஸப்பிரஞ்ஞனென்ற மூன்று ஜீவனுக்கும் பிரம்மவென்றுருத்திரனென்ற சகலுக்கும் விலகந் தவியிருப்பது ஒருவிரகிருத்தத்தில் ஆகாசசப்தமானது பிரத்திசாத்மாவேதவிர பரமாத்மா வல்லமூலம் சொல்லியேற்றுவதால் பிரணசப்தமுமபிரத்தியகாத்மாதானவாயுல்ல வர்க்குமு

கிடைத்தன ஆதிதையாக சாஸனகர்தாவான ஸகுனேசுவரனுள்ளுக்கிப்பட்டபிரம்மமென்று நிச்சயிக்கவேண்டியது. அது பார்க்கப்படாததாயிருந்தபோதிலுமெல்லாததையும் அதேபார்க்கின் றனவென்று பிரம்மத்தைத் தவிர வேனாவதுவில்லாததினாலேயே அகந்தமாரும் (உய) அபரப் பிரம்மமானவனாகாததால் தியானம்செய்யத்தக்கதுபரப்பிரம்மத்தானிந்தத்தியானமேஸமமிய க்தெருரனத்துக்கு ஸாதனம்நியாதுதிகளுக்கெட்டாத ஒரு அருபப்பிரம்மமிருக்கின்றன அது சித்தரூபமியக்குரானியின் தேதம் விழுந்தபின் பவிச்சப்போதிதப்படியால் முருகனுக்கு அ தின் விசாரணையாவெவ்வளவும் பிரயோஜனமில்லை சிதானந்த ஸ்வரூபத்திலேயே பிரயோசன மிருக்கின்றன ஒங்காரத்தால் தியானம்செய்யத்தக்கனபுருஷன் விபுவாகையால்வெளிப்பட்ட ஸ்ரீமம்ல்ல உள்பட்டவனுமல்ல (உக) இரதயபுண்டரீகபரிச்சேதயிருப்பதால் தகருந்தமா பி ரத்ததிற்குந்ததின் அருளும் வெளிபுகர்காசத்தான் ஸுபமானம் சொல்லப்பட்டிருப்பது முத லானமேல் தேவதக்கள் னால் பரமாத்மாவாகியுள் மைத்த பூதாகாசம் பிவசின் பிரத்திய கந்தமா இதுகள் தகரமாகாதுகள் ஆகாச பூமிக்குக்குகெதியும் பாபமில்ல வாயும் காணப்ப டெடுபடியால் லோகங்களுக்கு கலப்புவுருமகிருக்கவேண்டியதற்கு அனைத்து இருக்கின்றபடி யாலும் இத்தமகிழைஎல்லாம் பரமாத்மானிடத்திலேயே கருமாகையாலும் இரதான கஷுத் த பிவவூடைய விசாரணையானது தள்ளிவிடப்படாததால்விர தாரணம்முதலான சொல் லியமகிமைநுல்லாததினால் கோள்ளவேண்டியதற்காகவில்லை மேல் சொல்லியபிரஜாபதிவாக்கி யத்தாலும் கஷுத்ததனுக்குமேல் ஆயிரப்படுத்த பரமாத்மாவே இவ்விட்டதில் மூன்று பிவவிசா ரணையானது துரியாந்மப் பிறுபதிக்காக வேதவிர வேரில்லை கஷுத்தப்பிருபதிக்காக இரண்டு பிவவிசாரணைஎன்று கஷுத்தவாதிசொல்வது அஸத்துதான் (உஉ) இரதயபுண்டரீசத்தில்சொ ல்லப்பட்டபடியால் தகரன் அல்பனென்றாலுத்தமில்லை தகருகாசம்போலென்று சொல்லப்ப ட்டிருக்குதல்லவா அந்த வஸ்துவில் ஸ-ஹியன்முதலானது கசொல்லாமபிரகாசிக்கிரதானில் லைசுத்துவாகிரியாதிகா அஸத அனுசரிக்கிறதானென்றும் அத்ததமானருபம் சொல்லப்பட்டிரு ப்பதால் ஸமிருதியாலும்பரஞ்சோதியாகச்சொல்லப்பட்ட அது அகண்டபோதமான பரமாத் மாதான் (உக) கருதியால் கட்டவிரலாகாரஞக சொல்லப்பட்டவிரதயத்திலிருக்கிற புருஷன் பிரத்தியகாத்மாதான், பாருயணொன்றையாஸாசாரியர் தங்களுடைய சட்டைவிரல் பிரமண மாக மனுஷியர்களுக்கு மேலான தேவர்க்கிடத்திலும் ஆந்தபுருஷன் அங்குஷ்டாகாரனென்று என்னுகிறார் பிறகு இத்தின் முதலானதேவர்கள் குருணைவெசெய்திருப்பதால்தேவானுக்கு பிரம்மவித்தையில் அதிகாரமுண்டென்று எண்ணுகிறார் இத்திராதிதனுக்குத்தங்கள் சத்தியிலு ல் அநேக விகாரருபங்க ளுண்டாகிறபடியால் பிரத்தியகாத்மாவுக்கு அப்படியே அநேக ஆ காரயிருப்பதாலும் தியான கர்மத்தில் விநோதமில்லை (உ௪) கருதில்பிருதிகனால் நாதத்தைபி ரத்தியகாத்மானிடத்திலுண்டா மிறதாக பெரியவாள்சொல்லுகிறார்கள் தன்னுனுதிக்கிறபடியால் வேதாத் தியானத்தில்தேவதைகளுக்கு விநோதமில்லை, பிரப பத்திலும்காமருபங்கள்எல்லாமா கையால்பிரத்தியகாத்மாவுக்கு நாதாதிஷ்டானத்துவம் சித்தியந்தான், கஷுத்தமில்லும் மகாப் பிரளயத்திலும்பேதமில்லை (உ௫) தேவர்களுக்குமறவிக்ந்தையில் அதிகாரமில்லாததுநால்பிரம்ம வித்தையிலும் அதிகாரமில்லை என்றுஎழியினி ஆசாரியரென்னுகிறார், ஆகாசத்தில்தேஜஸ்ஸு ள்ளஸ-ஹியனிடத்தில் தேவசப்தமிருப்பதால்அசொல்லுனான தேவர்களுக்குகருதியிலதிகா ரமில்லைஎன்று என்னுகிறார், பரதருயண ஆசாரியர் குரியாதிகளுக்குமாவித்தையி லதிகாரமி லில்லாவிட்டாலும் பிரம்மவித்தையிலதிகாரம் காண்பிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் தயாசத்தியால் மண்டலத்துக்குதேஜஸ்ஸுக்கிடத்திருப்பதாலும் தெயனர்கதேதவிர அசேதனர்களில்லை என்னென்னுகிறார் வருணாதிகளிடத்தில்சத்த துவவித்தையேழ்கிறபடியால் ஸ்வேசசாசரிசமுள்ள வர்களாகையாலும் அசேதனத்துயயப்பட்டது (உ௬) குந்திரதற்கும் வேதத்தில்விகாரமுண்டெ

[illegible]

௫-வது அத்தியாயம்.

கடவல்லியுபநிஷத்தில் கோல்விய சரீராதம் முத்தலானவீசேஷமுள்ள ஸகுணப்பிர
மமமே அனுமானத்தால் அரியத்தக்கதென்றால் அனியத்தத்துக்கு மேலானபுருஷனையே அரிய
வேணுமென்று சொல்லியிருப்பதால் பிரத்தியகாத்மாவே அரியத்தக்கனவன், ஸகுணேசுவரன்
பிரத்தியகாத்மாவின் எதினைனாகையால் ஈசுவரவாதத்தில் முருகசூகருக்கு பிரயோஜனமில்லை
(கூ0) அக்கினிஜீவன் பிரத்தியகாத்மா இந்தமூன்றுபேர்களுடைய பிரச்சிளமும் பிரதிபலிசன
மும் இருப்பதால் அந்தப்பிரகாரமானது பிரத்தியகாத்மாவை சொல்லவந்ததேதவிர ஈசனைச்
சொல்லவரவில்லை பிவினையும் அதுவதித்ததேதவிர பிரதிபாதிக்கவில்லை, மகத்சப்தமன்னது
பிவினேசுவரபிரத்தியகாத்மாத்வி லெப்படி சொல்லப்படுகின்றனவோ அப்படி புருஷசப்தமுமா
கும் ஆகிலுமெந்தசப்தத்துக் கெவ்விதமான அர்த்த மெவ்விடத்தி லுதிதமோ அப்படியே அரிய
வேணுமென்று விதவான்களுடைய மதமாகையால் புருஷசப்தம் அவ்விடத்தில் பிரத்திய
காத்மாதான் (கூக) யாகத் திருவவியவீசேஷமான சமஸஞ்ஞானம்போல் அஜாமந்திரத்தில் சொ
ல்லப்பட்டசக்தியானது மாயையும்இல்லை தேஜஸ்ஸும் அப்பு அன்னங்களுமில்லை, குணத்திரய
வைஷ்ணவியமில்லாதபடியால் தேஜஸ்ஸுக்குமேல்ப்பட்டபடியாலும், குணஸாம்மியமுள்ள
பிரகிருதிதான் அந்தபிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு அஜதவமானது ஸஞ்ஜியனிடத்தில் மறுத்து
வோபசாரம் போலாகும் (கூஉ) ஐந்தைத்து ஐனங்களைன்று பிரகதானணியத்தில் சொல்லி
யது இருபத்தைந்து தத்துவவிஷயமேதவிர ஐந்து புருஷர்கள் விஷயமில்லை, பிருணனுக்குப் பிரு
ணனென்றதில் ஸக்தியின் கூடுதலுறல் இருபத்தஞ்சேசிச்சித்துது, தகருகாசத்தவறணி

னாக் கூடாது ஒருவன்புகி பூர்வமாக நினைத்தல்விழுந்துமிடத்தால் நினைக்கொன்று விட்டுநென்
 னுசொல்லக்கூட மோ அப்படிப்பேரில் அருப்பிர்மம் நித்யப்பிர்மத்தை உண்டிப்பண்ணிடுத
 ன்றவது நசிபிவித்துநென்றவதுசொல்லவேகூடாது, அக்காலத்திலும்சேஷத்தவன் தவறாது
 யால் காரணமென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றதே தவிர பரமாத்மாவை காரியகாரணோ
 பபாதித்தான் சர்வசக்திமுத்திருப்பதானவன்வாப்பிரஸங்கம்முதலானருத்தங் + னுக்குமிட
 மில்லை, நினைவு முத்தர்களுடைய பிரார்த்தனையும் நினைத்தபின் சேஷிக்கத்தக்கதான் அந்த அருப
 வஸ்துவை ஜீவன் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபதேசிப்பதும் விண்ணான் "சங்கை" வைனுநிகர்க்க
 வைசேஷிகர்கள் ஸுசுதர்களை விவஸைக்கள் பாழறியார்வாகிகள் விஞ்ஞானவாதிகள் பாஷ்யர
 த்திரிகள் பாசுபதர்கள் முதலான அனைத்தவர்களுக்கும் ஒவ்வொருவிதமாக காரியகாரண விபா
 ரணை செய்திருக்கிறதாக கேழ்வியாதிநதே அஃது விபாய்க்கோ நன்றாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற
 லோ, "உத்தரம்" சொல்லியவாதினைப்போலிதான் அனைத்து நினைவுமுத்தர்களுக்கும் உத்தமங்குகளின்
 விபரங்களை எழுதத்துவந்திருக்கிறான் அனைத்து நினைவுமுத்தர்களுக்கும் முத்திய
 உபயோகமில்லாமையால் ஸகலமானும்சச்சுருக்கமால் இந்த அதிகாரணத்தில் சொல்லப்படுகி
 ரகாரியகாரண விசாரணையே மோஷ்யத்துக்குப்போதுமானதா இருக்கின்றன இப்படி இருந்த
 போதிலும் மந்தாகாதிநிகர்களுக்கு வேண்டியம்தங்களை விவாசாயிப்பாவர்கள் சொல்லியபடி
 மேல்தியாயங்களில் தகயிணமுத்தியால் பிரம்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றன இப்படி
 பிரஸங்கத்தால் வந்த வியவகாரத்தை முடிப்பி வித்து பிரதிருத்ததை அதுசரிக்கிறோம் (கஅ)
 தர்க்கத்துக்கு நிலை இல்லாததுவுல் காரியபந்தத்துவுல் பிரளயத்தில் காரணம் கெடுக்கப்பட்டா
 ததுபோல் ஸ்திதிநிலையில் காரணத்தாமத்துவுல்காரியமும்கெடுக்கப்படமாட்டாதென்றிப்படி
 அன்னியதாவாக அனுமானிக்கத்தக்கதென்றால் இப்படி இருந்தபோதிலும் மோக்ஷமில்லாமல்
 போகிறபடியால் கெட்டார்க்கக்கோதள்ளி நல்லதர்க்கக்கோகருபுடன்செய்வதில்பலமுண்டு
 இப்படி ஸங்கை ஸங்காரியவாதிகளை தள்ளிவிடதுவுல் ஸர்வ விசயத்திலும் சிஷ்டர்கனால் பரிக
 ரிதிக்கப்பட்டதனுமுதலான காரணவாதிகள் நிராகரணகாரணம் துல்லியமாகையால்நிராகரி
 க்கப்பட்டார்கள் என்று அறியத்தக்கது ஆகையால் எங்கும் ஸ-ஷ-ஷ-மபுத்தியால் ஸந்திக அம்
 சங்களை நிரூபிக்கவேண்டியது (கக) இந்ததேசத்தில் பரமாத்மாவே ஜீவனுக்குப்பிரஸித்திரு
 ப்பதால் பரஸுக்கேபோகம் சித்திப்பிப்படியாலும் ஜீவபாவிபாவிக்கலைஎன்றவுல்கேளும் உலகத்
 துக்கும் சகலுக்கும் போல் ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் விபாகமிருப்பதால் ஜீவனுக்
 கு போகமேதவிர பரனிக்விடில் பிரம்மத்துக்கு எகதேசம் சத்தால் பிரஸொம் சொல்லப்ப
 ட்டிருக்கின்றனவே தவிர ப்ருவாக இல்லை ஆகையால் பிஷ்டுடையபோகத்தால் பரன் போக்
 காவாசமாட்டான் பிஷ்டம பரமாத்மாவுக்கு பரமாத்மாதேசரில் அபேத மெதவிர வியவ
 காரணமெனப்பெய்தித்திருக்கின்றன (கஉ) ஜீவனப்பெய்தாவன்னைதில் பரமாத்மாவின் அன்
 னியருத்திருத்தபோதிலும் வாசாரம்பணநருமுதலான ஸெய்க்களில் மோக்ஷகாலத்தில்
 அன்னியதான் விவபுருஷுக்கு பெய்தமோக்ஷக்கோ அபேதத்திப்பெய்தவாசாரிபுக்குது
 கள், அதுகருஷுக்கேபோகுருயென்று மகாவாயபாந்ததனை நிர்மாணித்திருக்கிறோம்ல்லவா, இதில்
 முத்தசொல்லியுள்ள ஸொரியாசாரியருடைய மகமே, அதுகாலமாகும்காசிருத்தல்வா, ஆசாரி
 ரியருடையமதம் திவொத்தத்திக்கு முத்தியகாலத்தை ஆசாரித்த அபேத விவபரமாத்மாவால்
 அதுகாலமில்லைஎன்றுசொன்னோமேஇந்த அருதியாவாபு பரமாத்மாவால் ஸப்பபட்டுதென்முசங்கி
 க்கவேண்டாம்மிருத்தியையேஸத்தியமென்று பிரளயங்களைப்படுகிறபடியால் மோக்ஷாஸந்த
 மயப்பத்தினதுதான், உத்தபத்திக்குமுன்னும்பிரளயத்துக்கு பின்னும்மத்தியகாலத்திலும்காரண
 தத்துக்குப்புகாணுநிறப்படியால் அபரண இத்தலிவாணுக்குமுன்காரணமாக இருப்புகிடத்தி
 ருத்தபடியாலும் பிரளயத்திலும்வெகுசருதியாக்காரணன்னியத்தவம் சொல்லப்படுகின்ற

ன, காரியகாரணங்களுக்கும்காவாக்கியங்களால்க்கியம்சேழியாநிறுதுனும்அன்னியத்துவ
 ம சித்தித்தது(கக) இந்தப்பிரபஞ்சம் முன்னஸத்தாச்சுதென்றுசருதியால்காரணம் அஸத்தாக
 க்காணுநிறப்படியால்ஸத்தாகாதென்றால்வாக்கிபசேஷபெலத்தால் காரியத்திற்கு அஸத்துவத்தை
 உபபாதிக்கிறபடியால்ஸத்துவரூபமானதம்மத்தால் அக்கஸத்துவமுப்பாதிக்கப்படுகின்றன, மு
 ன்னெது அஸத்தோஅதுஸ்திதியில் ஸத்ததேபிரளயத்தில் அஸத்தாகிகாரணத்தைத்தவிரவேரில்
 லாமலாயின்றன ஆகையால்காரணம்ஸத்தென்று நிலைத்து, ஸெனகிகமவைதிகமென்றுஇரண்டு
 விதம்ஸத்துசொல்லப்படுகின்றன அதிஸவைதிகஸத்தானதுமுன்னும்மோக்ஷத்திலுமிப்பவும்ஸ
 மத்தான், ஸெனசேஷத்தானதுமுன்னும் மோக்ஷத்திலும் ஸமமாயிருந்தபோதிலும் இப்போது
 நாமருபத்தருடன் கூடியிருப்பதால் அஸத்தாசுது அதுஸவைவலம்மியம்வந்துது, எப்படி
 அஸத்தானதயிருக்குமுன்காரணமாக இருப்பது அன்னியத்துவமும் வித்தித்திருக்கின்றன
 மோ இப்படியுத்திரும் சபத்தத்துக்கும் சநியாதிக்கின்றன, எப்படியெனில், வஸ்திரமபோல்
 பிறுணுதிபோலவுட்காரணத்தைத்தவிர காரணமேவொழிலை, இந்ததிவாணுத்தவர்களாகரு
 திலெசொல்லிய எகவிஞ்ஞானபிரதிஞ்ஞானத்தித்துது(சஉ)காரணநிரிஷ்டத்துதானேஸமவற்
 ரித்தென்றசருதியில் பிரம்மத்தைத்தவிரவேளாயாகச்சொல்லப்பட்ட சுவபன்ஜீவனே காரண
 மாவான்இப்படி அன்றியில்பிரம்மமேகாரணமென்றால் அப்போதுபிரம்மம்கிதத்திரியுமில்
 லாமல்தனக்குவிரித்ததைச்செய்துகொள்ளலாம் முதலானுத்தத்துக்கிடப்படுமென்றால் ஜீவ
 னுக்கநிகரையுள்ளவனுக்கல்லவா விரிஷ்டத்திக்குத்தித்துவம் முதலானது அறியப்படுகின்றன,
 பிரம்மமநித்தியநிருப்பியுள்ளகாகையால்துக்கு தள்ளத்தக்கன் வித்தமாவதுசெய்யத்தக்கன்
 றித்தமாவது ஒருஇடத்திலும்எவ்வளவுமில்லை, பார்க்கிறவன் ஜீவனுள்ளும்பார்க்கத்தக்கன்
 பிரம்மமென்றும்பேதநிர்த்தேசமிருப்பதால் அதமமத்தியம் உத்தமமானகல்லுக்கள் லோகத்
 தில்காணுவதுபோல் தகதஜீவ பரமாத்மாக்களுக்குபேதமரியத்தக்கனது (சக) ஸ-ஷ-ப்த
 னிடத்திலிருந்து உபக்கிறமித்தகாரணங்களுக்கு அவனிடத்திலேயே சருதியாலுமில்லாத
 சொல்லப்படுகிறபடியால் பிரம்மமவேவொழிலை என்றாலதவிரசெயமுதலானதுகள் பாவிஷண்
 டாகியும்பாலிலேயேஸயிக்காமலிருப்பதுபோல்ஸ-ஷ-ப்ததனித்திலுண்டானவிகாரங்களுக்கு
 துரியனிடத்திலையமாகும், ஸ-ஷ-ப்தனைக்காட்டிலும் பிரம்மம் அதிகமென்று அடிக்கடிசொ
 லனியிருக்கிறோம்ல்லவா, ஸ-ஷ-ப்ததனித்தில் பிரம்மம்ஸத்திதேஜஸ்ஸ- முதலானசப்தா
 கள்பிரயாதித்திருப்பதால் அவனைத்தவிர பிரம்மமவேவொழிலைஎன்றால் அன்னியப்பிராண
 மயாதிகளிலும் பிரம்மசத்தக்கேழ்வியாதிபடியால்துளையும் பிரம்மமெனதே சொல்லவே
 னடியவருமே, ஆகையால்கவர்காதிகளிலுள்ளதேவாதிகள், ஸகுணேசுவானிடத்திலுண்டான
 வர்க்காரணபோதிலும்கிருணப்பிரம்மமானதன்விடத்திலையத்தையடைபுவதுபோல்உத்தபத்தி
 காரணத்தைக்காட்டிலும் வயகாரணமன்னியமென்று ஊழிக்கத்தக்கனது, இப்படிசொல்லா
 விட்டால் ஒருவனுக்கும்மோக்ஷம்கிடையாது (சச) பிரம்மம் ஏகமானுல்காரியமாகபரிணம்
 ததபோதுகுன்னியமாய்விடும், இந்ததத்தம்வருமலிருக்கவேண்டி தற்கால பிரம்மத்தைநாங்கு
 பாதமாகச்சொல்லோமேஎனில்காரணம்நிரவயவமென்ற சபத்தத்துக்கேபய்கேரிடும், பிரம
 மம்அவயவத்துடன்கூடினதானுல்போது ஸகுணமாகும், கிருணமென்றல்லவா சகலசுரு
 திகளிலும் சொல்லப்படுகின்றன, ஆகையால்கொன்வித்தகிலும் நேரித்திரபலமானுத்தத்
 தைத்தவான்களாலும் பரிசரிக்கமுடியாது என்றால்பிரம்மத்துக்கு நாலுபாதம்சருதியாலே
 யேபிரஸித்தமாயிருப்பதால் குன்னியத்துவம் நேரிடாது, ஜோகிஸ்ஸ-ஓத்திரத்தால்கிருணத்து
 வத்தைத்தவன்மயில்முன் நன்றாகசொல்லியிருப்பதால் அந்தஅவயவமுன்னதுஸகுணமாக
 அகாரியரூபமானபாதம்மாதிரம் ஸகுணமாகையால் மூன்றுபாதங்களுள்ளிருத்தஅபிருதப்பி
 ரம்மமநித்திகாரமாகவே விளங்குகின்றன, மாயாவிருடலாளவாகிடத்தில் ஸ-ஷ-ப்தத்துக்கு

5299

[illegible]

ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் க-வது அத்தியாயம். க-ள

கக - வ'து'அ'த்'தியார்யம்.

— 10 —

சுவப்னத்தில் ரதம் முதலான விரிஷ்டிகர்த்தா பிராஞ்ஞனென்ற ஜீவனதானென்று கருதியும் சொல்லுகின்றன பெரியவர்களும்கொல்லுகிறார்கள், தேகம் முதலானவெளிப்பிறபஞ்சந்தா னீசுவரனால் விரிஷ்டிக்கப்பட்டதெவிர சுவப்னவிரிஷ்டியானது புத்திரகுதிகாமங்கள் ஆர்த்தங்கனிதுகளைப்பாற்றுகின்ற பிராஞ்ஞஜீவனுடையகாரியம், ஜாக்ரத்கிஞ்ஞல் சுவப்னகாரியமானநாடிகள் பூருவாதபிரகாசியாஹ்மயாஹ்மயமயந்தான், சுவயனத்தில் ஸ்திரீதேருசனம் முதலானதுகளால் ஹைசிப்பிக்கப்பட்ட கபம்மாததிரம் ஸத்தியமென்றுகாணுகிறது சுவப்ன அத்தியாயவித்துக்களும் சொல்லுகின்றார்கள் மைத்தஸ்திரீ முதலான ஸஞ்சகவஸ்துக்கள் பொய்தான், யானமேலேவினதாகக்கண்டதும் கீழேவிழுந்ததாகக்கண்டதும் பொய்யேதவச அகிண்சுகதுக்கங்கள் ஸத்தியமல்லவா, தன்னேததவிர இரண்டாவஸ்த சிந்தித்ததுவுண்டுகருதன்பாரமார்த்திக சுவரூபம்மனம் துதுஅதனுலஸம்ஸாரபெந்தமும் விபிரியமமும் நேரிட்டிருக்கின்றன, அந்தசுவப்னவிபாபாரமும் தேகத்தில் யோகத்தினுலே சித்தித்திருக்கின்றன, விரிஷ்டிகளில் சுவகநிராஸிருந்தபோதிலும் பாலர்களுக்கு அக்கினிஸ்பரிசம்போல் அஞ்ஞானதால், அவிஷ்டத்தின் ஸங்கல்பமும்கடும்(அங்) பிராஞ்ஞன் தூயவிரெண்டேபேர்கவிடத்திலும் அஸைகமத்தது ஸம்மாநிருப்பதால் நாடிகளிலும் தூர்மாவிடத்திலும் சுவப்ன தெருசனம்

குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வவல்லாஸ்யணத்தில்.

۲۰۰

۲۰۰

வன் அனந்தப்பிரகாசத்துடன் ஐக்கியத்தை அடையுமிறுனென்றதில் அந்தமுதயோனியையநியா
னம்செய்து அடையுமிறுனென்றிவ்விதபிறம்மாத்தமைக்கிய ஸாநனகுநிவாக்கியமேஅடயா
மாயிருக்கின்றன, எப்படி என்பமென்று அபேதமும் குண்டலமென்றுபேதமும் காணுகிறோ அ
ப்படிபிரம்மமென்று அபேதமும் ஆத்மாவென்றுபேதமும் உண்டு, எப்படி பிரகாசத்திற்கும் ஸா
நியனுக்கும் பேதாபேதங்கூறியிருக்கின்றனவோ அப்படியுமாகும், முன்சொல்லியபடி, தன்னால் அளி
சேஷமுமுபாநியால்விசேஷமும் கூடும், பேதத்தின்மீதே உத்தனுவே முன்பேதமிருந்ததா
கலித்தித்தது ஆகையால் ஞானத்துக்குமுன் அவஸ்தையில்பேதமும் பின்னவழியில் அபேத
மும் ஆகும், (அக) இந்த ஆத்மா அனைத்து உலகையுமடையுமேதாலும் முன்புபாதம் அமிறுநமெ
ன்று உன்மனவியபதேசத்தாலும் பரஞ்சோதியை ஸம்பிரஸாதனடைந் தென்று ஸம்பந்தவிய
பதேசத்தாலும் ஐக்கியத்தை தியானத்தால் பார்ப்பிறுனென்றுபேதவியபதேசத்தாலும் ஸப்பிரதி
யோவாகிந்துப ஆத்மாவைகூட்டி, லும் அன்னியமானதென்ப பிரதியோகிக அருபந்துவ மொன்று
ண்டு என்று பின்பட்டம் ஆகிலும் பிரச்சினம் செய்யக்கூடாததாகையாலது திஷேபிச்சப்படுகின்
றன, ஸமாதி என்ற உபாஸனை சித்திக்கிறதற்காக நிறுபாத்திம்மமே அடிக்கடி உபதேசிக்க
ப்படுகிறதல்லவா, சித்திபத்தையதென்பதென்பதற்காக திஷேபித்து வரனாகும் கன்னிகைக்
கும்போல் பிரம்மாத்தமாக்களுக்கு சம்பந்தஞ்சொல்லப்பட்டிருப்பதால்லா வித உபதேச
த்துணும் ஆத்மாவுக்கு ஸருவவியாபகத்துவம் வித்திபத்துவம் முதலானதுகளைத்தித்ததுகள்
(க௦) கைவல்லியமோஷமென்ற பலமித்தஸப் பிரதியோகிகப்பித்தத்தால் சித்திக்குமேதவிர
அருப்பித்திம்மம் பெந்தமோஷங்களுக்கு மிகவும்துறாகையாலது ஸித்தியாது, அமிருதது
க்கு அனையென்றும் பரமிருதத்தால் மோஷத்தை அடைகிறார்களென்றும் முன்று பாதம்
அமிருதமென்றும் அந்த வஸ்துவானது பரமிருதமாகவே சொல்லப்படுகின்றன, தம்மத்தால்
பலமென்று ஸுமினி ஆசாரியர் சொல்லுகிறார், நிரவனாகிகள் மோஷத்தெறுவாகையாலது
யுத்தத்தான் அப்படி யிருந்த போதிலும் முன்னிருக்கிறவஸ்துவாகையால் சித்திப்பிரம்மத்து
க்கேமோஷத்தெறுவதும் முக்கியமாகு மென்றுபாதருயண ஆசாரியர் சொல்லுகிறார் (க௧)
இப்படி அப்படி நிகழிதனால் மொறிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாஸ்யணசந்திரிகையில் ஞான
காண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் க௧ - வது அத்தியாயம்-முற்றிற்று,

க௨-வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

சோதனை என்றவால் முதலானதுகள் ஸமாபாயிருப்பதால் சகலவேதாத்தங்களுக்
கும் சித்திப்பிரமத்திலேயே நாதப்பரியம், ஓநாகாகையில் (ரு) அக்கினியும் மைத்தொருசா
கையில் (௭) அக்கினியும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பஞ்சாக்கினி யித்தை ஓரெண்டாகுமென்
றானிவ்விதபேதங்கள் ஓரேசாகையில் கூட காணுகின்றன அதுனுல்வித்தை பேடுக்கவும்கூட
டாது(ரு) உள்ளவர்களுக்கு (௭) வது-சேத்தாக்கொள்ள வேண்டுமென்றதில்லை, சிறுவருக்கும்
முதலானதுகள் வேதாத்தியான அநிகாசத்திற்காகவேதவிர வேரில்லை, ஆகையால் பேதமில்லை
சகலவித்தைக்களை நிர்ஞா பூமித்தையில் உபஸங்காரஞ்செய்திருப்பதால் விதிசேஷமான
அக்கினிஜோத்திரம் ஸகலவேதத்திலுமொன்றுதான் (க௨) பிருணன் உக்கிரமென்று ஒரு
சாநகயிலும் உத்தேசக்தாவென்று மைத்தொருசாகையிலும் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும்
(௭)வது-பிருணமென்றும் (௨) வது-ஸகுணமென்றும் வலிஷ்டத்துவம்முதலானகுணங்களை
மைத்தாவிடத்தில் உபஸங்காரஞ்செய்யவலமென்றும் தீர்மானம் (க௩) பிரகாசமான சித்திப்ப
பிரம்மத்து ஸுபுது-ஆனந்தம் முதலானகுணங்களை எங்குமுபஸம்ஹாரஞ் செய்யத்தக்கனது
(க௪) பிரியம்நிரன்னென்றிவ்விதகுணங்களும் ஸத்தி-சாம்த்துவம் முதலானகுணங்களும் அருப
ப்பிரம்மத்தில்லை இத்தகுணகுணி பேதமிருந்தால்விருத்திஷயங்கள் கோரிமெல்லவா, ஸத்தி

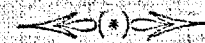
யகாமத்துவம்முதலானமாயகுணங்களைத்தியானம் செய்வதினுபயோகமத்தபடியால் அதுகள்
தள்ளத்தக்கனது என்பாமத்தமுதலானகுணங்கள்கொளத்தக்கனதுகள், இத்தகுணங்களு
ள்ளவஸ்துவிலிடத்தில் ஆத்மசத்தப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பால் நிற்குணமாகும், உத்தாவாக்
கிபக்காலம் ஆத்மாவெகிரகிக்கப்படுகின்றன எப்படியிரம்மஜீவனுக்கன்னியமோ அப்படியிர
மாத்தாவும் அன்னியமாகவே சித்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன (க௫) அபூர்வாசமனத்துக்கும் விநிய
குப்பதால்போனதுக்குமுன்னும் பின்னும் அசுபின் செய்வேண்டியதுதான் (க௬) சாநாடி
விபவித்தையிலுநிற்குணவித்தைக்கக்கியமும் குணங்களுக்குதியாகமும் அரியவேண்டியது
(க௭) ஸத்தியவித்தையில் ஸ-ஓரியமெண்டலத்திலும் நேத்திரத்திலும் ஸமமர்கவேபிரம்மம் ஸா
பத்தித்திருப்பதால் வித்தைஒன்றுதான் அதன்காரம் பிரம்மதர்மமாகையாலதை உபஸம்ஹா
க்கவேண்டியது, (க௮) ஸம்பிருதிமுதலானகுணங்கள் அனுபயுத்தமாகையால் முமுக்ஷு-க
ளாலொரிடத்திலுமுபஸம்ஹரிக்கத்தக்கதில்லை (க௯) புருஷவித்தையில் ஆசீர்வாதமந்திரங்
கோப்போலமத்ததும் தள்ளத்தக்கது (க௧௦) ஆசாரிகமந்திரங்களும் பிரம்மவித்தையிலெவ்வா
முபயோகமில்லை (க௧௧) ஞானியானவந்தேவயானமீர்சத்தால்போகும்போது புண்ணியபாங்க
கோபெந்துசத்துருக்களுக்கு தந்திரிபாட்டு பிரம்மலோகம்சேருகிறான், விஜாநிபைகடாஸே
ஷடியதாயில்லை, மாணகாலத்திலபாபஷ்யமென்றும் வழியில் புண்ணியஷ்யமென்றும் தீர்மானித்
தால்தான் கெமனம்சித்திக்கும், ஸருவத்தையும் நிற்குணத்தையும் அரித்தவர்களுக்கு பிரம்ம
லோகப்பிரபி என்றுசருநிலம்மருகிகள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் (க௧௨) அவாநாதம்
முதலானவர்களாகாரிகர்களாகையால் லெவ்வளவுகாலம் அதிகாரமுண்டோ அவளவுவனா
யும் அனேகதேகங்களை சுவதந்திரனாகவே எடுப்பார்கள் அதுகள்ஜன்மங்கனாகாதுகள் (க௧௩)
நிஷேதலக்ஷணங்கள் னுலும் விதிலக்ஷணங்களினுலும் பிரம்மப்பிரதிபாதன மிருப்பதால் னங்கும்
அக்ஷரபுத்திவைக்கத்தக்கனது (க௧௪) ஆதர்வணிகாரும்சுவேதாசுவதனும் படித்திரெண்டு
க்ஷிகனென்றமந்திரத்தில்தித்தைஒன்றுதான் குணங்களை அபவாதஞ்செய்யவேண்டும் (க௧௫) துயிரு
ஷ்ணதிப்பிரகித்திலும் கஹோளப்பாச்சினத்திலும் சொல்லப்படுகின்ற பிரம்மத்துக்கும் ஆத்
மாவுக்கும் பேதமில்லை இரண்டிடத்திலும் ஆனந்தத்துவம் ஸமானமாகச்சொல்லப்பட்டிருப்ப
தால் பிரம்மமென்றும் ஆத்மாவென்றும் சொல்லுபேதமிருந்தபோதிலும் வித்தைஒன்றுதான்
(க௧௬) அதேநீரேயே அதென்ற அபேதோபதேசம்வியதிஹாரமென்று சொல்லப்படும், அபரே
க்ஷஞ்ஞான விசேஷத்தை உண்டுபண்ணும் தீர்விசேஷமாகையாலே சத்துவத்துக்கும் ஹானியி
ல்லை (க௧௭) ஸத்தியஞ்ஞானிதர்மங்கள் னுலே சொல்லப்படுகிறவித்தையானது ஸத்தித்தை
என்று சொல்லப்படும் ஸத்திபவித்தையானது ஆயதனம்முதலானதுகள் சொல்லப்படு
கிரபடியால்வேதாதான் (௧௧௮) ஸத்தித்தைக்குத்தர்ஷம் வித்திக்க வேண்டியதர்சகதகர்வித்தை
யில்சொல்லப்பட்ட ஸத்யகாமத்துவம்முதலான குணங்களைதள்ளி நிஷ்களத்துவாதிகுணங்களை
உபஸங்காரஞ்செய்யவேண்டியது (க௧௯) அதிதிகளுக்குமுன்யஜுமான்னபுஜீவிக்வேனுமென்ற
ஆகரவினா அன்னயில்லாவிட்டாலும்வனவானிகள் ஜீவிக்வேண்டியதர்க்காககத்தமுபலங்க
ளாலேயாவதுபிருணத்தினிலுந் திரம்மடத்தவேவேண்டும் (க௧௧௦) அத்தியாத்மாததைவதபே
கத்தாலும்வாயுவேபிருணத்தினிலுந் திரம்மடத்தவேவேண்டும் (க௧௧௧) அத்தியாத்மாததைவதபே
யாகும்பிருணவித்தையில்முப்பதாருயிரம் அக்கினி-களென்றுகாம்லிக்கங்களிருந்தபோதிலும்
அன்னியபுத்திசெய்யவேண்டுமென்று இதரப்பிரஞ்ஞையின்விதி இருப்பதால்வித்தியாலிங்கமே
உத்தமமாகையாலும் அதுவித்தையேதவிரபிரபுயிலுலை (க௧௧௨) ஜீவன்சேஷமென்றும் சாஸ்திரம்
சேஷிஎன்றும் மீமாம்ஸகர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதுசரி இல்லையென்றாலுந் ததேசத்தில்
ஜீவனில்லாவிட்டாலும்கூட ஸத்திரூபம் (௧௧௧௩) தவன்சேஷியாவான் ஆகிலும்கர்மகாண்டசேஷன்
ஜீவனென்றும் வேதாந்தசேஷன்கூடஸ்து (௧௧௧௪) ன் தும்தீர்மானம் (௧௧௨) சருநிகள்தோரும்சொ

கச - வது அத்தியாயம்.

மைத்ருவிக்குயாளுவல்கிய ஸாரிஷ்ட உபதேசித்தருசனவிராணமனன்கி
 தியாஸனாஃ அனேகம், தாஞ்செய்யவேண்டியதுதான், ஸபேதில்லா என்னுப்பிரியமா
 னதைச்சொல்லுகியும் உள்காரென்றிவ்வித ஸிஷ்வாகியங்களால் அவன் உத்தமாதிகாரியாக
 வேகானப்படுகின்றான் ஆகையால்மந்தாதிகாரிக்கு அனேகம் தாம் அபியாஸமென்றுசொல்ல
 இடமில்லை, அனேகம் தாம்செய்யவேண்டுகின்றதில் சார்தோகியத்தில் ஒன்பதாநாம்செய்யப்
 பட்டதன் துவோபதேசமும் அடையாளமாகின்றன, தெருசனவிராணமனன்கி மெலுக்கு
 மெலுநாதியமாகையால் முன்னுக்குமுன்னாதனமாகுமெனவிர தெருசனம்ஸாத்தியமென்றும்
 மைத்தமுன்றும் ஸாதனங்கொண்டும் சொல்லக்கூடாது, வலதுகண் ணுக்குள்ளிருக்கின்றதிர
 த்தியகாத்மஜோதி தெருசனமெனவிர அகண்டபரமாத்ம தெருசனத்தை முதலாவதுசொல்ல
 மில்லை (கஉச) ஜபாலாஃ அந்திரிவிசேஷ ஸந்திநானந்தப்பிரம்மத்தை ஆக்மஸ்வரூபமாக
 வேகரியவேண்டுகின்றசெல்லுகிறார்கள் மந்தவேதாந்தியமும் அப்படியே அபேதமாகச
 சொல்லுகின்றன, ஆதமாவுக்குப்பிரம்மத்துடன் தாதாதியம்யுக்தமெனவிர ஸ-ஒரியமண்டலம்
 அக்கிளிஜலம்ஸாவதேரூமம் சிவலீங்கம் முதலானபிரதிமைபருடன் யுக்தமில்லை, ஸ-ஒரியாதி
 க்ரீடத்தில் பீரம்மபுத்தியை செய்யவேண்டும் உத்தேசம்மத்திலும் ஸ-ஒரியபுத்தியைச்செய்ய
 வேண்டும் (கஉரு) கர்மம்ஸபலமாகுதற்காக உத்தேசபாஸனையும் கிரமமுக்கிரக ஆதித்திய
 உபாஸனையும் ஸத்தியோமுக்திக்காகப்பிரமோபாஸனையும் சொல்லப்பட்டுவந்த முன்று
 உபாஸனையிலும் ஆனந்தமுதலானதுகள் விதிக்கப்பட்டே இருக்கின்றன, பூயிஷ்டிரமல்
 செய்யுகிறதில்சிக்கம் ஸ்திரப்படிமட்டாதாகையதும் பிரிவிருதலானதுகள் நியானம்செய்
 யுகிறதுகன்போலிருக்கிறதுகளைன்ற பிரயோகத்தில் அஸைச்சலக்ரீடிலிருப்பதே நியானத்துக்
 கடயாளமாகக்கூலுநிற்படியாலும் பத்மஸ்வந்திகம் முதலான ஆனந்தங்களை பெரியோர்கள்
 ஸமரித்திருப்பதாலும் முன்றுஉபாஸனையையும் இருந்தேசெய்யவேண்டும் (கஉச) எந்தவிடத்தி
 லிருந்துஅபியாஸம் செய்தால்மனதுமுதலானதுகள் அடங்குகிறதெனவோ அந்தவிடத்திலிரு
 ந்தேஅபியாஸிக்கவேண்டுகிறமைத்தப்படிநிக்குதோர் காலவிதாசனிலியமில்லை (கஉ௪)
 பிரம்மோபாஸனையிலேயே முத்திபலம் சித்தித்திற்படியால் மைத்தருசெண்டு உபாசனைசீர்
 ப்போலதையும் மாண்புரியத்தமிடையிடாமல் செய்யவேண்டியது (கஉ௫) பிரம்மத்தின்பேரே
 கூஞ்ஞானம்வந்தஉடனேதாமரை இலேஜலநிருஷ்டார்த்தம் காணுகிறபடியால் முன்செய்தபாப
 ங்களுக்குபோகத்தால் நரசும்கின்பாபங்களுக்கு செய்யாஸமால் அஸம்பந்தமும் ஸித்திக்
 தது (கஉ௬) நிதித்தியாஸனமுதலு க்ரீடத்திலுண்டாகின்ற சக்திபாதத்தால்அபரோகஞ்ஞானி
 க்குமுன்போலவேமுன்பின் புண்ணியங்களுமாகிறதென இவனுக்குத்தான் உத்திருத்திபோக்கு
 வரத்தமுன்றுமில்லை (கஉ௭) பிரார்ப்புண்ணியப்பாபங்களுக்குதேகம் விருகலத்தை அவதி
 யாகஸ-ஒத்திரக்காரும்சொல்லப்போகிறபடியால் ஸஞ்சிதபுண்ணியப்பாபங்களுடையகத்யமே
 சொல்லப்பட்டது (கஉ௮) ஆதமஞ்ஞானத்துக்கு உதபலமோ அதேஅக்கிளிஷோத்திரகிஷ்காம
 நித்தியகர்மங்களுக்கு சித்தகத்தியாசக பாலமாகும்; காமம்யபுண்ணியங்களுக்கும் பாபங்களுக்கும்
 சத்தாமித்திரக்களச்சேரும், ஞானோதயத்துக்கு முன்செய்யப்பட்ட ஞானசம்ஸ்கம் வீரியமு
 ளளதாகையால் தன்மையேசேரும் (கஉ௯) பிரார்ப்ப புண்ணியப்பாபங்களை நிவன்முத்தலிவ்வி
 டத்திலேயே போகத்தால் நசிப்பிவித்துதேகம் விருங்கலத்தில் நஷ்டிராதிபோகிக் அருப்பிரா
 மம்மந்த அடையுகிறான், தேகமிருக்குகாலத்திலடையப்பட்டது சித்தரூப்பிரம்மம் கத்தவா
 க்குமளவுகளுக்குகோசப்பட்டது, அதிலிவ்விஷ்டயனடந்தவனுக்கே அருபமடைப்பபெம்

எவன்ஸம்மியக்கூனத்தால் ஜீவாத்மபர்மாத்ம பேதன்செவிருத்தி செய்யுகிறானே அவனே
 நிருப்பிரம்மத்தை அடையவான், பேதமஅபேதமிசெண்டுக்கு அதீதமாயம்பெந்தபோகூதி
 யத்தாயும்உள்ள இந்தஅருப்பிரம்மம் ஒருவனுக்கும் தேகமிருக்கும்போது நிதித்திக்கமாட்
 டாது (கக௭) இப்படி அப்பயதிகுதிருவ மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகை
 யில்ஞானகாண்டத்தில் உவது பாதத்தில் கச-வது அத்தியாயம் முற்றியது.

கரு - வது அத்தியாயம்.

ஸம்மியக்கூனியுடைய தேகாவஸானமயத்தில் முதலாவதுவாக்குமனதில் சேரு
 தின்றனவென்று காணலும்புகின்றன கேழ்கவும்புகின்றன, இவ்வுலகநேத்திரம் முதலான
 ஸைலந்நிரியங்களுமப்படியே மனதில்சேருகின்றன, அந்தந்தவிருத்தி ஸகிதங்களான இத்திரி
 யங்களுடன் கூடினமனதும் தன்விருத்திலகிதமாகபூணானிடத்தில் சேருகின்றன, அப்படியே
 சேருணமனதவிருத்தியுடன் ஆத்தியுசுதென்ற ஜீவாத்மாவிடத்திலேசேருகின்றன, பிராணன்
 தேஜஸிலேசேருகின்றனவென்று சுருகிருந்தபோதிலும் இகரகருகியாவிரதத்தவங்களும்கேழ்
 வியர்கிற்படியால் அந்தஜீவனசகல விருத்திசுருடன் பஞ்சமகாபுத்தங்களும் சுவகெதேதத்தால்
 அனேகமான சிக்குப்பிரம்மதேஜஸிலே சேருகின்றனவென்று நாரதபரிவீரணபரமஹம்ஸ
 பரிவீரணசுருகிகளிரோண்டும் சொல்லுகின்றன, பிராணவமாத்திராணமும் திருபாத்ருதிய
 னுடும் பிரம்மதேஜஸ் அனேகமென்றுவிஸ்பஷ்டம் (கக௮) உத்தத்திருதலந்தப்பிரம்மஜோதி
 யருக்குஅமிருத்ததுவத்தைஅதிக்கப்படுத்திமாதியிலும் பிரார்ப்பகூயகாத்திலும்மயம்ஸம்மா
 கையால் அதுகளுடையமயவகாபிரகிபாஸிகமர்மஸம்ஸாரமுன்னுள்ளுள்ளுசொல்லப்படுகின்ற
 ன்அந்ததேஜஸ்களும் பிரமாணத்தால் ஸ-ஒக்ஷமமாகும், ஆகையால்திரக்ததன்சகலவிகாரம்
 களும்உபமாதிக்கப்படுமபோது இந்தஜோகிமந்திக்கப்படுகிறதில்லை, இந்தஆத்மாதேசத்தி
 ரூப்பதுனுல்தான் குகிராணப்படுகின்றன (ககரு) இப்போது சொல்லப்பட்டவாக்குமுதலான
 கிணுக்கிருத்தியானதுசாரீரனிடத்திலிருந்து சொல்லப்பட்டபடியால்விதவாணுக்குசரீரத்தி
 லிருந்து உத்திருத்திரிடையாதெனநீ நிஷேதத்துக்கு விசேகமில்லை, பிராணங்களுக்கு அவ
 னிடத்திலிருந்து உத்திருத்திரிடையெனவென்று அவனுடையபிராணங்களுக்குத்திருத்தி இல்லைஎன
 மும்இரான்மவிதமாகசுருதியில்சொல்லப்பட்டிருப்பதில் இவ்விடத்தில் அவனுடைய பிராண
 ங்களைன்றபக்கமே கிரகிக்கத்தக்கது, இந்தஉத்திருத்திரிஷேதமானது ஆர்தபாகப்பிரசினத்தி
 லும்மஹாபாரத்திலும் ஸ்பஷ்டம் (கக௯) அந்ததேஜஸ்களும் அருப்பிரம்மத்தினிடத்தில்
 ங்களால்சேருகின்றனவெ, தேஜஸும்பரதேவதையிடத்திலென்று சுருதியும்சொல்லுகின்றன
 (கக௯) வாக்குமனதுகளுக்கெட்டாத வஸ்துவைச்சொல்லுகின்றசுருதியாலும் அந்தபரகேவ
 தைஎன்ற அருப்பிரம்மத்தினிடத்தில் தேஜஸுகள் விபாகம்நிரிவிருத்தின்றனவை அல்லது
 அவசனத்தால் பிரம்மத்தைச் சொன்னுரென்றும் இருள் பிரகாசமிரெண்டுக்கும்திமென்றும்
 சுருதியிருப்பதால்சுவகெதேதங்கூட அந்தஅவ்விடமொன்றுஉண்டு (கக௯) இப்போது அபருக்
 மவித்துனுடைய உத்திருத்திரிபிரகாரம் சொல்லப்படுகின்றனபிரத்தியகாத்மதேருசிக்கும்பிரே
 கூஞ்ஞானிக்கும்மாணவர்களுடில் நரம்புகளுக்குருப்பிடமான இரதயம்துக்கிறததுஅதுலபிர
 காசிக்கின்ற பிரம்மரந்திரவழியால் தன்விதையின் பெலந்தால்பிரத்தியகத்துவத்தை அடைந்
 தவன்நாததோன்றவதானதனான நரவழியால் வெளிகொள்ளுகிறான், அந்தவிதையினால்
 சேஷமானசெமன்மர்காணு ஸந்தானப்பிராஸயோகத்தால்தேவையானமர்கத்தால்பரமபதத்
 தைஅடையுகிறான் (கக௯) இரவிலும்பகலிலும் கிரணஸம்பந்தமஸமானமாயிருப்பதால் வித்தி
 வானுக்குஇரவுமரணத்திவ்விருகமில்லை அப்படிதகதிணுபனகிருஷ்ணபக்ஷமாணம்முதலானகு

குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வவலா முயணத்தில்,

கக்ர - வ து அ த தியாயம்.

ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் உள்ள வறு அத்தியாயம்

கள - வ து அ த் தி ய ர வ ம்.

முந்திய அத்தியாயத்தில்கொல்லிய அந்தத்தைஸம்பிரதாசுருதியாலுறுதிப்படுத்து
கிறதெப்படியெனின், சித்ரப்பப்பிரம்மத்தை அடைந்து பாஞ்சோதியாயுள்ளவனுக்குடின் அநுப
ரானாவரூபம் ஆவிர்ப்பிக்கின்றன, அப்படியேஸம்பிரஸாதனென்ற பிறகுஞ்ஞுவனுக்குமேல்
பாஞ்சோதிஎன்றும் சுவரூபமென்றும் இரெண்டுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, பாஞ்சோதியா
னமுக்கி அவஸைதயை அடைந்தபின் சுவகெதபேதம்கூட அத்தசுவரூபமான மேஷாதத
தெசையை அடையுகிறுனென்று வேதாந்தங்களில் காணப்படுகின்றன அப்படியேமுன்னும்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன (சுசா) உபன்னியாஸீமிறுப்பதால் மூர்தாமூர்த உபயுபீரம்மஸ்
வரூபத்துடன்சேருகிறுனென்று அஸ்திமினி ஆசாரியரெண்ணுகிறார், தாதாத்மியத்தாஸ்சுவரியம்
முக்கியமாகையால் சிவமாத்கிரகவரூபத்துடன் மாத்கிரம் சேருகிறுனென்று ஓண்டிலோமி
ஆசாரியரெண்ணுகிறார், நிற்குண கிஷ்டனுக்கு பூர்வ புண்ணியத்தா லைசுவரிய முண்டாகிற
படியாவிரண்டு பஷுத்தியுறுகுத்தமில்லை என்று பாதரயண ஆசாரியர் எண்ணுகிறார், (சுசு)
பிரம்மலோகத்திலிருக்கின்ற வித்துவான சகல வித்தியாளுக்கும் இருப்பிடமாகையால் கிளைத்த
மாத்கிரத்தில் அவனுடைய பிதருக்கள் எழுந்திருந்து விடுகிறார்களா, எப்படி இந்தலோகத்தில்
ஜீவன் முத்தர்களுக்கு ஆசாரியனாததவிர வேறொ அநிமத்திலுண்டியே, அப்படியே பிரம்மலோ
கத்தில் ஸத்திய ஸங்கல்பமுள்ள வித்துவானகளுக்கு பிரம்மாவைத்தக்கிடலான அகிபதி இல்
லை, (சுசு) மனதால் காமங்களை ரமிக்கிறு னென்று சுருதிகொல்வதால் முக்கனுக்கு அந்த
தெசயில் தேகமில்லை என்று பாதரி எண்ணுகிறார், அவனென்றுகிறுண முன்றுகிறுண் ணந்தாரு
றுள் என்றப்படி அனேகாகாரஞ் சொல்லப்படுகிறபடியால் தேகமுண்டிபுன்று ஐஜமினிஎன்
னுகிறார், ஸங்கல்பித்தா லுண்டு ஸங்கல்ப மத்தாலில்லை என்றுஇரண்டு பஷுத்துக்கும் விநேத
மன்றியில் பாதரயணர் சொல்லுகின்றார், ஒய விதியே தேக மத்தசுஷுத்திலும் சுவப்னத்தில்
போல் காமாதிசுன்னு, தேகமுள்ள பஷுத்தில் ஜாக்கிரத்தில்போலரியத்தத்தானும் சொ
ல்லுகின்றார் (சுசு) ஒரு தீபமே வத்திதருடைய ஸம்யோகத்தாலனேகமாவது போல ஒருவ
னே தன் யோக சத்தியாலனேக னுகிறபடியாலாத முகதியானது ஸகுணந்தானென்றால் சுஷு
பதயுக்குகைவல்லியம்சித்திக்கவேண்டியதற்காக வல்லவா பாஞ்சோதிருப்பி ஆவிர்ப்பித்துது
ஆகையால் இப்படி நிற்குணகதை அடைந்தவனுக்கு அந்த ஸகுணைசுவரியத்தால்புனறுகிறு
த்தியை சங்கிக்கத்தக்கதில்லை (சுசு) ஜகத் சிருஷ்டிமுதலான சக்திஅந்த லோகாதிபதியான
பிரம்மாவுக்கே தவிர முத்தர்களுக்கில்லை ஆதிசாரிகளுள் ஸுகிரியமுண்டலத்திலிருக்கின்ற பரமே
சுவரானுக்கு மோகும் அதினமாகின்றன, ஆனாலிசுவரன் மாயாசபள ரூபமென்று எங்கும் தன்
ளப்பட்டிருப்பதால் அவனைச் சேர்ந்த முக்கியும் கௌணந்தானென்றால்நீர்விசார நிற்குண ரூப
மும் அவருக்கிறுப்பதால் அமுர்தப்பிரம்மஞ்ஞானிகள் மூர்தப்பிரம்மத்தைச்சேர்ந்திருத்தபோ
திலும் அமுர்தப்பிரம்மப்பிரூபித சுவரூபமானகைவல்லிய முகதியானது முக்கியமாக கிடைக்
குரவில் ஆகேற்பயில்லை, நிற்குண கைவல்லிய முத்தர்களால் ஜீனேகவரபேதம்பிரபலமர்சச
சொல்லப்படுகிறபடியால்போகமாத்கிரத்தில் ஸாமியியமேதவிர குணஸாமியியில்லை ஸகுண
முத்தர்களுக்கும் நிற்குண முத்தர்களுக்கும் போகமாத்கிரம் ஸம்மே தவிரஸ்வரூபப்பிரூபி
ஸமயில்லை, (சுசு) இந்தமானவ ஆவர்த்ததை திரும்பிவரமாட்டார்களென்றுசுருதியால் நிற்கு

குருஞ்ஞானவ லிஷ்ட நத்வலாருயகத்தில்,

ஹவான்களுக்கு புனருத்திஇல்லை ஸகுனோபாஸகர்களுக்கு பிர்மலோகத்
 டபுதிக்கான பிங்கவர்கத்திநிஷ்டு போல் புனருவிருத்தியுண்டு நிர்ருனோபாஸக
 தவ்விடத்தில் போகவலானமைத்தில் பிர்மலாவுடல் கட்ட கைவல்லியங்கிடைத்தி
 லால் புனருவித்திஇல்லை என்றுநிர்மாஸிசெய்யப்பட்டது (கரு) இப்படி ஹவான்கள்பதனை
 வியாஸ ஸஞ்சிகாங்குண்டி ர்ஹஸ்யாநித்தகை பிர்மா கேட்டியிலும்கூட ஸ்டுருகி குரு
 வைச்சொல்லுமருர் (பிர்மலா) அய்யாதயா வித்துவான குரு நுர்ந்தியே இசுருமுன் அனேக
 மந்தம் வியாஸஸஞ்சிகாங்குண்டி அந்தஞ்ஞானத்துக்காநித்தித்தேவர் எவ்வளவு புத்தி ஸாமந்த
 தியமும் எனந்த லாஸமும் என்றஞ்ஞானோ அய்வளவு ஞானம் அந்த குத்திரங்கனின் ஸ்தூல
 அந்தம் கூடம்ஸிதுவித்தியில்லை, வியாஸர் என்பிதாவின்மீது மாகையாலெல்லு லெப்பொரு
 தும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவ ளுரு இருந்தபொதிலும்கேதாரத்தனைஸஞ்சிப்பிவித்தபடியாலும்
 குருவாஸ் அவரை இருகாணங்கனாலேபும் நமஸ்கரிக்கிறேன் அல்லது நமஸ்கரிக்கவிரிவெக்க
 னுக்கார் அந்தங்களைச்சொல்லு வொளியாகாந்துயில் குருக்களுக்கும்குருவானதங்கனையே பிசுத்தி
 யட்சமாநாமகரிக்கிறேன் எவ்ருவாயிரோந லோந்தை அடைந்து வியாஸருக்கும் அப்ப
 டி சத்தியுண்டாயித்தோ அந்தபகவானுன் தங்காப் பொருட்டு சிசுயிடு அனேகமல்காரங்களை
 ல் காண்பித்தார்தருவிநேன் பிசுவுருக்ப்பங்கனாஸாஸ ஒத்திசு அந்தங்கன் எவர் முதமாக என்
 ஞால் விஸ்பந்தமாக அபிப்பபடுதிகளோ அந்த தங்கனோ ஸ்கு குருகாயகர் அந்தமித்த
 ஞான வித்திக்காக கேழ்க்கவேண்டிய அந்தங்கன் முழுலையும் நான் கேட்டாசனது நுமிதும்
 அந்த அந்தங்கன் மனதில் ஸ்மரப்படவேண்டியதங்காக திரும்பவும் பிசுவினம் செய்குஞ்சொரி
 யத்தக்கன பிர்மலாக்கு விவசாஸநிசுரானத்துவம் சொன்னது யுத்தந்தான் நாலாவது
 குத்திரத்தால் செஷ்லபில் - பதவியிலுமாயானது பதஸம்வயமா அல்லதுவாக்கியஸம்வ
 வயமா அல்லதுஅநுபுத்தஸம்வயமா அல்லது தாப்பரியஸம்வயமா பதங்கன் பிள்ள
 மாணயால் முதல்வதில்லை, அப்படியேதானிரெண்டாவதுமில்லை, லாகவியானதுவாயில்லாத்
 தினாலேயே அந்தாஸ்ஸவாயுமில்லை, அந்தாஸ்ஸவயமத்தபொது தாப்பரியாஸ்ஸவயமேது
 ஸத்தின் இலீன்க்காகவே ஜீவசப்தங்களாகாது ஒய் லாஸுக்கு ஜீவனுக்கும் பிர்மத்து
 திவாக்கியங்களுக்கும் அப்படியே சொல்லவேண்டியதும் அப்போதுசாஸநிசுரானத்துக்காலாகிய
 தோஷநிசுரானத்துக்காலாகிய சாஸநிசுரானத்துக்காலாகிய ஒப்புக்கொள்ளும்போது எல்லா
 குல மொப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற விவகப் பிரகாரணபிபேதம்மொப்பிப்போகின்றன அ
 கையால் அன்னுவயங்கடாது, "பிரிசுருமுத்தி" ஸதஸவேதாந்தவாக்கியங்களுக்கும் ஜீவச
 பதஅனுவாதத்தால்பிர்மத்தினிடத்திலேயே அன்னுவயம்மித்தித்திருப்பதால் அனேகாந்தபரங்
 களாகாதுஇதினாலும்காண்டாதிஸாங்கரியங்கேரிடாது, ஏனென்றால்வேதவேதாந்தங்களுக்க
 லுபத்தபேதமிருப்பதாலும் கர்மபாகமெல்லம்போசமாத்திரப்பிரயோஜனமுள்ளதானாயாலும்
 வேதாந்தத்தில் பதவாக்கியரத்தபேதங்கனிருப்போதிலும்மொஷாந்திரப்பிரயோஜனத்துக்
 கேதுவாகையால் தாப்பரியத்தால் அபேதத்தான் மோட்சம்பிர்மருபம்கையால்பிர்மத்தினிட
 திலேயே தாப்பரியாஸ்ஸவயம்வாக்கியபேதத்தால்பிசுநிசுருத்தபொதிலுர் அந்தபேதத்தா
 லப்படியே தாப்பரியபேதமிருத்தபொதிலும் அந்த தாப்பரியபேதம்அவாந்தாமேதவிச முக்கி
 யதித்தபரியம் பரமாக்கமாவிடத்தில்தான், இப்படி இசுர சாஸநிசுரானத்துக்கும் முக்கிய நிருஷ்
 யாலன்னுவயமிருக்கட்டி இதுனல் யாதொருகுத்தமும்இல்லை, அவாந்தாத பரிசுஸாஸ்ஸவ
 யம் செய்தால்தான் ஸாங்கரியம்முதலான குத்தம் நேரிடுமேதவிச வேரில்லை, அதுனல்அவாந்த
 தாப்பரியத்தால் பிசுசாக்களையும் முக்கியதாப்பரியத்தால் பிர்மத்தையும்வேதாந்தலாஸ்கொ
 ல்லுவித்தனவென்றான்எனதுதான் அப்படி இருந்தபொதிலும்முக்கியதாப்பரியமேருக்கியமல்
 லவா, ஜிவயாக்கியங்களுக்கு ஈசனிடத்தல் லக்ஷிசபயவியில்கேரான இலட்சணாலேயே

ஞானகாண்டத்தின் உவது பாதத்தில் (கஅ-வது) அத்தி,

தநான்பிர்மத்தில் சமன்னுவயம்கண்டிருப்பதால்சாஸநிசுரானத்துக்கேவ வாக்கி
 துஜீவசப்தங்களுக்குபிர்மத்தவம்தாதாநிபயோக்கியிதயாலுபசரிக்கப்படு
 சொன்னோமே, விவகாரதெவையில் ஜீவசபேதத்துக்கு ஹானியிலலாவிட்டது
 தெவையில் பிசுத்தியக் பிர்மமைக்கிய வித்திக்கார ஹானியுண்டு ஒய்விதேஅத்தஜீவ
 ந்துவம்பதவாசுசியர்தாக்களாகையாலும் ஐக்கியபசனம்காணத்தனலும் அவர்களுக்குகா
 ரணத்துவமில்லைபிசுத்தியபிர்மங்களுக்குத்தானுண்டு, அல்லதுஜீவனைக்காட்டிலும் அன்ன
 மாக இருக்குகை பிர்மேசுவரர்களுக்கு சமமாக சருதியில் காணுதபடியால் ஜீவவாகியங்
 களுக்குசரித்தி இலட்சணியால் அவ்னுவயம் வரலாம், அப்படி யிருத்தபொதிலும் இத்த
 இலட்சணியானது பிர்மம்குத்தியை அனுசரித்ததாக்கையால் இலக்ஷிதலட்சண என்று சொல்
 லப்படும அதனால்கைவல்லியத்துக்கு தடையுமில்லை, சத்தியோருக்கியிலோ வென்றால்லட்ச
 ணாலேயே சாட்சாததாக பிர்மத்துவங்கிடைக்குறபடியால் ஜிவனுக்கிசாபேனை ஒரு
 காலுமில்லை அதுனல் வியாசகுத்திரத்துக்கு சாரீரமீமாம்பனை என்ற பெயர் கூடுமென்றால் வி
 வகாரதெவையில் சாரீரப்பிர்மங்களுக்கு பேதமிருப்பதால் துக்கமுள்ளவனை விராசிப்பது
 யுத்தியில்லை குத்திரக்காரரும் ஜீவலில்லை பிர்மஜீவனுள்ளவனை விஸ்பந்தமாக தபத
 தால் பிர்மம் மீமாம்பனைஎன்கு பெயர் வித்தித்திருக்கின்றன குடியால் சாரீரப்பதம்ஜிவபா
 மேதவிச பிர்மம்பரமில்லை பிர்மத்தி விரண்டாவது பெயர் ஜீவசப்தமென்றால் பிசுத்திய
 மான சுகதுக்காதிகள பிர்மத்துக்கும் நேரிடுமே ஆகையால் சாரீரமீமாம்பனைஎன்று நாம தா
 ரணமசரிஇல்லை இப்படி அப்படி சிவத்தால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாருயண சத்தி
 ரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உவது பாதத்தில் கஅ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று,

கஅ-வது அத்தியாயம்

ஸத்தியஞ்ஞானசப்தங்கள் பிர்மசப்தத்துடன் அன்னியோன்னியார்த்தத்துவத்து
 விபங்கானது போல் பிர்மம் ஜீவசப்தங்களாகாது ஒய் லாஸுக்கு ஜீவனுக்கும் பிர்மத்து
 க்கும் காலத்திரயத்திலும் ஸாமாந்திரானினியமா குமாநுலப்போது பிர்மத்தின்பரியாயமா
 னஇொண்டாவது ஜிவசப்தமென்று சொல்லலாம் ஜீவப்பிர்மங்களுக்கு முத்திய காலத்தில்
 னுனுக்கொன்று விபீரதயா யிருப்பதால் ஸாமானுதி கரணனியத்துக்கு முக்கிய விருத்தியால்
 அவகாசமில்லை ஸத்தியத்தக்கும் பிர்மத்துக்கும்விசேஷண விசேஷயத்துவமேப்படியிருக்கின
 னாலோ அப்படி சாரீரனுக்கும் பிர்மத்துக்கு மாருமாகில் அப்போது ஐக்கியஞ் சொல்
 லாம் ஒன்றுக்கொன்று விபீர குணமுள்ளவர்களாகையால் சாரீரனுக்கு பிர்மம்கப்ப விசே
 ஷயத்துவமா பது பிர்மத்துக்கு சாரீரசப்தவிசேஷயத்துவமாவது கொல்லக்கடாதுவிசயம
 உபத்திக்கு ன்னும் பிரளயத்துக்கு பின்னுமிரெண்டு காலத்திலுக்கியமிருப்பதால் அந்த
 பிப்பிரயத்தால் அபேதம் விசயிக்கப்படுகின்றன வென்றால் அந்த ஜிவப்பிர்ம சப்தங்களில்
 எது சேஷி எது பி யாகையால் ஜிவ சப்தம் சேஷம் இதினல் சேஷி யுடைய பிர்மம்கையே
 ம்ம சப்தம் ஜி யாகையால் அந்தங்களாலும் சாரீரனத்தனத்தகனலானுனை
 பிரகிருதமாச்சுருடியோகஇரெண்டிவித் அந்தங்களாலும் சாரீரனத்தனத்தகனலானுனை
 யாநாநாசப்தம் சேஷியாக இருக்கட்டமென்றுசொல்லது யுத்தியில்லை, சாரீரனுக்குமுக்கி
 யுத்திக்கிறதற்காக குருக்களால் பிர்மத்தவமுபதேசிக்கப்படுகின்றனவே தவிசாரீரத்துவ
 முபதேசிக்கப்படவில்லை, தபதத்துக்குஜீவன் அந்தமென்றம்துவமபத்தக்கு பிர்மம்அந்த
 மென்றுமிப்படி வாக்கியார்தமொருவனுமுபதேசிக்கப்படவில்லை, சாரீரனுக்கு உபபத்திஇல்
 லாததுனல் காரணத்துவமில்லை என்றஸஞ்சிகாரருல் சாரீரனுக்கு அப்பிரமம்த்துவமும்

ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் சுஅ-வது அத்தியாயம், கடக

[illegible]

தாலிது இப்படிதானென்று என்னநியமயிருக்கின்றன, அனுபபத்திதானென்ன இருக்கின்றன
எதுகாவிவ்ந்தில் அப்பிரமணம் எந்தசுருதிவசனத்தாலெந்தசுருதிவசனத்துக்கு விநோக
மாகும், ஆகையால்ஸவாமிஸத்குருவே சாரீரமீநாமஸை என்றபெயரினெனியாதொருதுஷ
ணமும்சொல்லத்தக்கதில்லை என்றொருக்குத்தோத்துகின்றன, இப்படிபிரமமாவுடையவசனத்
தைக்கேட்டுமகாதேவருனகுருமுர்தியானவர் அவஞ்ஞெயுடன்கிரித்தாக்கொண்டபிரமமாவுக
குளதிமுக்கமாகஇருந்துகொண்டிருதுவான் வசனத்தைச்சொல்லுகின்றார் "ஸ்ரீகுருமுர்த்தி"
ஓயபிரமாவே ஆச்சரியமிது உம்முடைய ஸஞ்ஞம் புத்திகூடமோகத்துடன் கூடித்தே,
ஆதிஆமந்தமோகவிருத்திக்காகச் சொல்லுகிறேன் கேளும், இந்த ஜீவன்தேகத்தில் பிர
வேசிக்கிறதற்குமுன் வெளியில் அதேகியாகஇருக்கவில்லை, காமபலபோகத்துக்காக லோகா
ந்தரத்தில் சரீரத்துடன்கூடி இருந்தபடியால் மோக்ஷமவனாஜீவாதம்பிரத்தியகாத்மாக்களுக்கு
நாசமில்லாததுனால் நித்தியத்துவமுபசரிக்கப்படுகின்றனவென்று வெருவாக முன்சொல்ல
ப்பட்டிருக்கின்றனவே கூடஸ்தனுக்கும் ஆபாஸனுக்கும் பூர்ணனிடத்தில் விபாகமாக இரு
ப்படுத்தியமாக இருக்குமாயில் அப்போது அவிஞ்சித்துவமும்பங்க்கும், விபாகமன்றியிவி
ருப்பைச் சொல்லீருகில் அப்போது அந்தகாமரூபங்க்குக்கும் புத்திக்கும் ஸம்மராவே உப
மாநனம் பிரவித்தமாயிருக்கிறவை ஸச்சிதம்சத்தினஸ்யாதிஷ்டானத்துக்கும் அஸாஜதாம
சத்தின் லயாகிஷ்டாதிக்காகமுன் பிறமுண்டு ஆகிலுமந்த அவாந்தரபேதமானது இந்தமுக
கிய அபேதத்தை பாதிக்கமாட்டாது சிருஷ்டிகாலத்தில் பிரமத்தினேகதேசாம்சத்தால் ஜீ
வத்துவமடையப்பட்டு பிரஸங்காலத்தில் அப்படி ஜீவனால் பிரமத்தினேகதேசத்துவம்
டையப்படவில்லை ஆகையாலன்னியனுக்கன்னியசப்தம் கூடாது, தத்தபத்துக்கு ஜீவன் அந்த
மாகும்போது அத்தியாஸம் பிரபலமாயிற்று பிரமத்துக்கு எளிதேஷத்துவம்வியவலாரத்து
க்காக கல்பிக்கப்படுகின்றன ஜீவனுக்கு கீர்வீசேஷத்துவம் பரமாதத்துக்காக ஸாதிக்கப்படு
கின்றன, இப்படியாதுப்போது சுருதியில் நியமத்துக்கு என்னபங்கமுண்டாகின்றன ஸர்வத்
துக்கு முப்பத்திலாவ்ந்தில் ஸர்வத்துக்கும் ஸப்பிரமானத்துவமெவ்விடத்தில் அனேகபூர்
வசுருதிவசனங்க்கு அனேக உத்தரசுருதி வசனங்களால் ஹானியும் ஆகும் ஆகையால் சா
ரீரமீநாமஸை என்ற பேரை தளளும் செதரிப்போகிறபடியால் ஸத்தியலோகாதியும் சரீரமா
யிற்று அத்தாள்ன்றிருப்பதாலேகவானும் செதரிப்போகிறவன்தான் வீரூட்டுபலும்சித்தரூபத்தில்
குருக்கும் நெடிக்குயிருப்பதால் ஸியாப்பியனாகவே ஆனான் ஆகையால்வனுமுள்ளடங்கினவனே
தவிர வெளிப்பட்டவனில்லை, நாராயணமகாதேவ சப்தங்க்குக்கும் யோகம் முக்கியம் ரூபிக்
திசைவலாஷணவாட்குக்கு கினேகமிருந்தபோதிலும் நிற்குணத்துவைத சித்தார்த்தத்தை கே
ழக்குமபோது காக்கைக் கூட்டத்துக்குப்போலோட்டமே சித்திக்கும் ஸம்யமில்லை அருபப்
பிரம்மவாதத்தில்லவா ணமைக்குத்துல்லியமாகச்சொல்லப்படுவான் சித்ருபத்துவைதவா
தத்தால் திவ்யியகெக்கைப்பிரவாசம்போல்தடையளியில் அனந்த சுருதிகளை விபவக்கிக்கிற
மகாபுநஷாக்கு உம்மர்லாவது உம்மைப்புடைத்தவீஷணுவாலாவது என்னலாவதுயாருல்
தான் அபஜயமுண்டாகும் சுருதில்மிருதி இதிறாஸம்புருணம் ஆகமென்ற ஐந்துப்பிரமான
ங்களும் ஸகுணத்துவைதிகளால் சிவனிடத்திலாவது விஷ்ணுவிடத்திலாவது ஸுவர்ஸமாக
வித்துவான்களாலே ஸமன் னவயஞ்செய்யப்பட்டவுமில்லை அதிகாரிகளுக்கு ருசி புண்டாரூரநர்
படிவாணிப்பதில் அவர்களுக்காவேசம்வருகிறதல்லவா அனுவாதார்தமென்றாவது உபசாராத
மென்றாவது அந்தருணங்களைவாணித்தால் தான் வெருவிரோதமுண்டு ஓய விதியே ஜீவேகவ
சப்பிரம்மங்கள் முன்றும் அதிகாரிகளால் விசாரிக்கத்தக்கதா யிருந்தபோதிலும்பிரகிருத்தில்
பிரம்மத்தைமாதிரிம பிரகிக்கத்தக்கதாகவும் ஜீவேசுவர்களைத்தள்ள தத்தக்கதாகவும்தாமாதா

மனதோப் சொல்லிசாரிக்கத்தக்கது, ஏதனால அந்த ஜிவகவரர்களுக்கு ஸந்தை உண்டா
கின்றனவோ அந்தப்பிரமத்தையே நோக்கி விசாரிக்கத்தக்கது சாரீரனென்றுதெனாலாவது
அணுவென்றும் மகானென்றும் பிரசித்தஞ்சிறுப்பதால் தள்ளத்தக்கதாயும் சொல்லத்தக்க
தாயும் விசாரிக்கத்தக்கவெனென்று சொல்லியிருநால் தான் தரித்திருந்தபுவநிஸ்திரியேஷத்தை
தள்ளிவிட்டதேவதெத்திவிட்டத்தில் முன் மோகித்தமுடன் கூட எப்படி உலகத்தில் ஸ்திரீசப்
பத்தை பிரயோகிக்கிறானில்லையோ அப்படி மகானான ஆத்மாவிடத்தில் சாரீசபத்ததை ஒருவ
னும்பிரயோகிக்கமாட்டானாகையால் நீ சொல்வதுயுத்தமில்லை சாரீரன் விஷயமென்றும் பிர
மம் விஷயின்றும் ஸர்வ சாஸ்திரப்பிரசித்தமாயிருக்கின்றன அதில் விஷயமான தர்பத்திக்கு
பாயமவந்தபோது அதின்பெயரிருக்குமாகில் உடைந்த சல்லிஒட்டில்கும்பமென்றபெயருமும்
தமிழில் பாலென்றபெயருமாகும் இப்படியானால் ஜனத்தை அடையுமிறதர்க்கும்பத்தை இச்சி
த்தவனுடைய இச்சையும் பாயஸத்தை இச்சித்தவனுடைய இச்சையும் பங்கப்படுமொகையால்
ஒட்டைக்கும்பமென்றும் தமிழிப்பாலென்றும் சொல்வதுபொல் சிர்மத்தை சாரீரனென்று
வது சாரீரனை பிரம்மமென்றாவது சொல்வதுபிகழமுன்கொம் புஷ்பத்திரத்தியமுள்ளவனு
டன்கூடின தேகத்தில்ஜீவசப்தப்பிரயோகமிருப்பதாலும் ஆஸ்மத்திரத்தியமுள்ளவனுடன
கூடினதேகியினிடத்தில் பரப்பிரம்மசப்தப் பிரயோகமிருப்பதாலும் ஜிவனிடத்தில் சாரீச
பதமர்ந்து தைத்திரிய கருதியில்ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லி நட்புருப்பதாலும் சாரீரனைக்
ட்டினுமன்னியம் பரப்பிரம்மமென்று அடிக்கடி சூத்திரமாரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
இப்படி கருதிகளில் சொல்லிய சாரீசபத்ததை சித்திக்கும்போது சாரீரியனஜீவன் சாரீரன
ன்ற பெயருள்ளவனேதவிர அசாரீரமானகயால் நிற்குணபரப்பிரம்மம் சாரீரன என்றபெயருள்
ளதாகாது, இப்படி அல்லவா அச்சுண்டாசிற்து ஆகையால், சூத்திரமானது பிச்சியமானப்
பிரம்மம்மாமனை என்றபெயருடனவியுமடையட்டும் அன்னியமானசாரீரகம்பம்மனை என்பது
பெயருகியில்லை, இப்படி அப்பயதிகத்தறால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவஸாநுபுனசந்திரி
கையில் ஞானகாண்டத்தின் உ - வது பாத்தத்தில் சுடி - வது அத்தியாயம் முற்றுகிறது.

கக - வது அத்தியாயம்.

ஓம் விநியே தினி பரம்பிரம்மமான ஆதமாவத்யு நெராகவிநிசேஷ உருவத்தைசொல்லப்போகுநென் ஆதாவடவ்யேனும், சிலர்கள் கர்மம் உபாஸனை விஞ்ஞானம் இந்த மூன்றுவிநிசேஷத்துவமும் பிரம்மத்துக்குக்கூடாகென்றுசொல்லுகிறார்கள். அது சரியில்லை. ஆனல்பெப்படிதனில் பிரம்மத்துக்கு முதலாவது விஞ்ஞானவிநிசேஷத்துவமும் இரண்டாவது உபாஸனைவிநிசேஷத்துவமும் மூன்றாவது கர்மவிநிசேஷத்துவமும் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த அர்த்தம் அஸையகதமென்று மந்தபுத்திக்காரனெண்ணுகிறான். ஆதமா தெருதஸம். செய்யத்தககலவனென்றிவ்வித சுருதியாககியபதால் விஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறவிநிதிகளை ஆநரியாமலெவ்வுங்கு முக்திஆபபோகின்றன தெரிசனம். சரவுணமழனனம் எனதமுன்னவிநியாலுமாதமான அரிந்தபோதிலும் அந்தனிதவாரிடத்தில் விபரியயமென்பிரதிபெந்தமிருப்பதால் அதுவிருத்திக்கொதர்காக ஆத்மைககிய உபாஸனைஞடமான நித்தத்தியாஸன விநிகுமபரப்பிரம்ம சேஷமகவேஸ்பஷ்டமாகின்றன பின்பிரம்மாவின்வலுன கீஷ்பிரதிபெந்தாகமையியக் ஞானிக்குப்பிராபதபெந்தமிருப்பதால் தன்னுச்சிரமத்தக்கு, நிதமான நித்தியர்மமாகிரவிநிசேஷத்துவம் ஸ்வேசதாசாரம் கோரிடாமலிருக்கவேண்டியதற்காக சித்திக்கின்றன இப்படிதான் அவிநிசேஷத்துவமுள்ள பிரம்மத்துக்கு அவிநிசேஷத்துவத்தையொல்லுகின்றவனிகத பூலோகத்திலெந்தஸாதனத்தால் ஸமஸாரத்திலிருந்துமோகத்தாக அடைபுள்ளன "பிரம்மா" முகதாலயிதிலும் பிரம்மத்தைத்தவிர வொபடாமல் நித்திய முக்தஸவ பாவஞ்ஜலிவன் பிரதிபாதோதயத்துக்கு

முன்னுப் பேதமில்லாமவிரூப்பதால்பரமாத்த்மாவுக்கு விஞ்ஞானவிதிசேஷத்துவத்தை அங்கேரி யாவிட்டால் இன்னுக்கு மோகம்மிடையாதென்றதுகூடாது இந்த ஆத்மாவுக்கெதாவது ஒரு விதிசேஷத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டாலப்போது மோகமும் கர்மபலம்போலநித்தியமாகும் நியோகத்துக்கும் சோதனைக்கும் அபேதமானையால் கர்மஸ்வர்கங்களாக இருக்காராயிருந்த வந்தால் ஹானிகண்டதுபோல் ஞானமோட்சங்களுக்கும் ஹானிலும் முன்னிலைதவஸ்து அவிர்த்தியமாகக்காணுகிறபடியால் மோட்சம் ஞானத்தாலுண்டாகுமானால் முன்னிலைமை அவச்சரியம் வந்துசேரும் அதனால் பிரம்ஸ்வரூபம் மோட்சம் மென்றதைகு ஹானிலும்அய்யா பிடிபுவே பிரம்மீயா முன்னிலைமையத்தெனது பிரஸித்தம் தெருசனம் பண்ணவேண்டுமெ ன்றது முத்தலான சபதஙகளும் வஸ்துவைபோகிப்பிவிக்கிறதுகளேதவிரவிதிருபங்களிலலை, பி ரம்மத்தினிடத்தில் சகல விதிசளுக்குமே முத்க்க மொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றவல்லலா கர்மம் வாங்கியம் போகம் ஞானம் இதிகளிலெதுவாவது மோட்சமுண்டாச்சத்தென்றுஒப புக்கொண்டால் நாசத்தை ஸாதிக்கின்ற ஜன்மஞ்சந்தம் நேரிடும், மோட்சத்துக்கோ நாசத்தை ஒருவருமொப்பவில்லை அஞ்ஞானம் முதலானதுகளின் கற்பத்துக்காக முத்தியான்னு அபிவிதக் தமாதிறபடியால் மோட்சத்துக்கு உபத்தி இல்லாதபட்சத்தில் சிவவனுநிகள் வியர்கமென்று சொல்லஇடமில்லை சாம்பலால் நிளைக்கப்பட்ட அக்கினியானது சாம்பலை தளளும்போதுதன் தேஜஸ்ஸுடன் அபிவிதகதமாகிப் பால் பிரம்ஸ்வரூபமானமோட்சமும்ஆகும்இப்படியாகும் போது ஆனார்வவசனங்களும் அபிவிதத்திவசனத்தின்பேட்சையால் உபசார்பாங்காளாக என்னத்தகாதுகள் பிரம்ம்ஸ்வரூபமான மோட்சத்துக்குப்பத்திவித்தியாததுஹஸம்ஸ்காரம் விசாரம்மியூபிதி இந்தமுன்னறும்கித்தியாதுஇப்படிப்பட்ட அனேகதோஷமுண்டாகாமலிருக்க வேண்டிய நிமித்தியம் பிரம்மத்துக்கு விஞ்ஞானவிதிசேஷத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது இப்படிசொல்லவேண்டியிருக்க காமோபாஸனை விதிசேஷத்துவத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவே ணுமென்று எப்படிசொல்லலாம் அதிலேயும் விசேஷமாக தல்கிழாகத்தங்களால் சொல்லப்பட நெின்றன என்னவெனில் கர்மம் உபாஸனை ஞானம் இந்தமுன்னறும் மேலுக்குமேலுத்திருஷ்ட மென்று சகல வேதாந்திகளாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கமுன்னுக்கு முன்னுத்திருஷ்டமென்று தாங்கள் சொல்வது ஆச்சரியம்ஆனால் தாங்கள் ஸர்வஞ்ஞர்களாகையால் தம்முளுடைய வசன ம் அன்னியதாலாகாதென்று மென்னுகிறேன் எனபுத்தி தோஷத்தினாலேயோ என்னவோ எனக்கன்னியதாலாக இப்படி தோத்துகின்றன ஆகையால் ஏன் புத்தி தோஷத்தைநீர்கிறதற் குபெரிகாண கிருபையைதாங்களெடுத்ததுக்கொள்ளவேண்டியது “சூருருமுர்த்தி” ஓய தம் ரப்பூவினுண்டானவரே பிரபோத உதயத்துக்குமுன் ஜீவனுக்கு ஸம்ஸார பாசபெத்தத்துவ மும் பின்புத்தத்துவமும்உண்டென்றுவிபாகத்தை விவகாரதெசையில் சொல்லிய ருத்திர க்காரரானும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனுக்கு நித்திய முத்தத்துவம் திருகால் அன்னனி யத்துவம் முதலான தர்மங்களை ஸாதிக்க ஒருவனும் முடியாது பிரபோதத்தின் முன்னவ ளையல்லலா உத்தத்தி ஸத்திலியங்களைற்ற முன்று விகாரங்களிலுள்ள கடுவிகாரமாயித்த அக்காலத்தில் ஜீவபிரம்மங்களுக்கு பேதம் கித்தமாகவே இருக்கின்றன, காலத்தியத்தி லும் அன்னனியத்துவமும் காரணத்துவமும் நித்தியமுத்தத்துவமும் அடிக்கடிபிரம்மத்துக்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவேதவிர ஜீவனுக்குசொல்லப்படவில்லை ஸம்ஸாரபெந்த முத்தது க்கு திருமடி ஜன்மமில்லாத்துவமும் ஸர்வ அனந்த நிலிருத்தியும் நித்தியானந்தப் பிரபுதி யுமாகிறபடியாலும் ஞானமோட்சங்களுக்கு ஸாத்தியஸாதனத்துவத்தை சொன்னபோதிலும் கர்மஸ்வர்கங்கள் போலாகமாட்டாது ஜீவனுடையதிருஷ்டியால் பிரம்மம்முன்னிலைவிட் டாலும் சாஸ்கிரத்தனுடைய திருஷ்டியாவிரூப்பதால் அப்படி ஜீவன்முத்தனுக்கு பிரம்மத்துவங் காணுகிறபடியாலும் மோட்சத்துக்குப்பத்தியை ஒப்புக்கொண்டால் பிரம்மத்துக்கு மு

[illegible]

கடவுள் திருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வஸாஸ்யணத்தில்,

சக்திகள், தெய்வீக முதலான கோதனாவிதிகளித்தத்திலாச்சுதுகள், ஞானவிதிகள்கத்தித்த
 னிடத்திலாச்சுதுகள், இப்படிமுன் அறிதிகளுக்கும் பேதமிருப்பதாலேகந்நுலமுசிதமில்லை,
 அப்பியாஸிஷ்டத்திலும் ஆருடனிடத்திலும் காயவிதிகளுக்கு முடச்சம்வந்தவிட்டபடியால்
 மைத்திரோன்விதிகளுக்கும் முடக்கம்வருமையாலும் விதியிருப்பும் விதியில்லாமையும்ஆச்
 சுது,தெருசனம் பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னதும் ஸச்சிதானந்ததர்மமுள்ள பரமாத்மா
 வைதேயதேவ கர்திருத்தவதர்மமுள்ளஜீவர்த்மாவையிலலை,ஜீவனதள்ளதத்தக்கனதர்மயானுள
 ளவனாகையால் ஆத்மாவில்லாததுதர்மமத்ததாகையாலும் தெருசனத்துக்கு விஷயப்படுகை
 முதலானதர்மங்கள் கவினிலுள்ளபரமாத்மாவுக்கேகூடும், நிதித்தியாஸனசப்தமும் ஸாதனமா
 யிருந்தபோதிலும் காயிகமில்லத்தனாலும் விசுத்தசித்தனே அடுத்தபடியாலும் விதிச்சாயை
 தான்ஆத்மாதெருசனம் பண்ணவேண்டியவன் சிரவணம்பண்ண வேண்டியவன் மனனம்பண்
 னவேண்டியவன் நிதித்தியாஸனம் பண்ணவேண்டியவனென்ற நாக்நிலும் பண்ணவேண்டி
 யவனென்றது ஸமாமாச இருப்பதால் விதிச்சாயைஎன்பதும் ஸமாமாமும்,கியோகருப
 மில்லாவிட்டாலும் சோதனாருபமிருப்பதால்சாயைசப்தத்துனால் விதித்துவந்துக்குயாதொரு
 லோபமுமில்லை, ஆத்மசிரவணம்பண்ணினவனும் மனனநிதித்தியாஸனங்களுக்கு சேஷனாகை
 யால்சிரவணம்பண்ணவேண்டுமென்றசப்தமும் விதாயகந்தான், இலிபிப்படியாகும்போது விஷ
 யங்களில் விசயப்பித்ததுக்கொண்டிருக்கின்ற சகலகாரணங்களுடன்கூடும் அதிகாரியானபிரம்ம
 சிரவணம்பண்ணுகிறவனுக்கு விதிஇருப்பிலென்ன ஸந்தேகம், சிரவணம்பண்ணினவனுக்கு
 மனனவிசயபாரம்காணுகிறபடியாவியவிதகர்மம் ஞானியிடத்திலும் தடைபத்ததாகும், ஒப்பத்
 மஜிரேசிரவணம்பண்ணவேண்டியவன் ஆத்மாத்மாவென்றும்தியானம்பண்ணவேண்டியவன்ஸ
 தர்மாத்மாவென்றும் நீசொன்னதிலென்னபிரமாணம் அதைஎனக்குச்சொல்லும் அன்னியதா
 துப்பத்தியே பிரமாணமென்று சொல்லினால்காந்தியநிர்ணயத்தில்ஒருஅனுபபத்தியும்காண
 வில்லைமுன்காணப்பட்ட ஒருஆத்மாவையே சிரவனாதிகளால் சோதிக்கிறபடியால்ஆத்மாஇரண்
 டினிதமாகாது, மேலுக்குமேலமுக்குவாய்க்கினதுன லாத்மாவுக்கு தாரதம்மியத்தொல்லப்படு
 மாலுஅப்போதுதெருசனாதிகளங்குறல் ஆத்மாவும் நாக்நிலவிதமாகவேனுமேகித்தியாசனம்
 செய்யப்பட்டஆத்மாஸகுணனானல் அதற்குமுன்னுக்குமுள்ளொல்லப்பட்ட சிரவணத்திலுள
 ளஆத்மாஎப்படி கிற்குணனுவான் ஆகையால் நிதித்தியாஸனம்செய்யப்பட்ட ஆத்மாஸகுண
 னென்றும் சிரவணம்செய்யப்பட்ட ஆத்மாத்மருணனென்றும் சொன்னவசனத்தைகடும், பர
 சாரும்பிரதிபெந்ததுடன் கூடினும்பரேகூஞ்ஞான விதித்தியின்பொருட்டு சிரவணத்துக்கு
 ப்பிரதானனியம் சொனபடியால் குத்தமில்லமனனநிதித்தியாஸனங்களுக்கோ வென்றால்
 பிரதிபெந்தகமத்தீர்தமா பரேகூஞ்ஞான விதித்தியின்பொருட்டுப்பிரதானனியம் அவசேசொ
 ல்லியிருக்கிறார் எப்படிஎனில், ஹேககவிபர்தபாவனை என்றும் அஸம்பாவனைஎன்றுமதிசெ
 ன்போவனைகளும் ஞானத்துக்கு பிரதிபெந்தத்தை செய்கிறதன்களேதவிர வேனாஇல்லைஅந்த
 இரெண்டும்மனனத்தினும் ஏதாரநிதித்தியாஸனத்தினாலும்நிதித்திக்கின்றனவென்றுஆவ
 ருடையவாக்கியங்காணப்படுகின்றன, வேதாந்தஞானவிஞ்ஞான ஸம்மியபஞ்ஞானங்கள்கின்
 மாதிரியாயும் கலக்கப்பட்டாதாயுமுள்ள விஷ்ணுமத்ததை அடையுமிருனென்ற சுருதியால்
 ஞானம்முன்றுவிதமாககர்ணுகிறபடியால் ஞானமேகமென்ற வாதத்துக்குமுக்கியமான இடமி
 லலைஸாதனங்களுக்கும் ஸாத்நியங்களுக்கும் நானுதவாயிருக்கட்டும் ஸாவஅனந்தங்களும்
 நீங்குறபடியாலானால் யாதொருவிதேதமுமில்லை ஒப்பதமஸம்பவரே பரேகூஞ்ஞானகப்பரே
 கத்தில லயமுண்டு ஆனவிப்படி தப்பதார்த்தத்துக்குதுவம்பதார்த்தத்திலயங்கடாது.எனென்
 றுலததபதார்த்தமஹத்தாகையால் துவம்பதார்த்தம லாகையாலும் விசாரிக்கும்போது
 அன்னியகாவாக வேலயமாகின்றன தப்பதத்திலபரேகூஞ்ஞானமும் துவம்பதத்திலபரேகூஞ்

ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் ௧௯-வது அதிகாரியாயம். ௧௨௭

துவமும்யிருந்தபோதிலும் தள்ளத்தக்கனகுணமுள்ளஜீவன் அபரேகூஞ்ஞானகயால்கொள்
 ளத்தக்கனகுணமுள்ள பிரம்மம்பரேகூஞ்ஞானகயாலும் சொல்லியபரேகூஞ்ஞானககாட்டி
 ம்சொல்லியஅபரேகூஞ்ஞானககூ உதகர்ஷமில்லை ஆனால்பரேகூஞ்ஞானககூ அபரேகூஞ்ஞானககூ
 அன்னியத்திலெப்படியும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன வெனில் அபரேகூஞ்ஞானககூ
 னகயால்விதேதமில்லைஜீவனுக்கு அன்னியமாயும்மகத்தாயும்ஸாக்ஷயாயும்தப்பதம் துவம்பதமி
 ரெனடுக்கும்விஷ்டானமாயும் உள்ளபரமாத்மா அலிபதார்த்தககாணுகிறபடியால்ததபதத்து
 க்குதுவம்பதத்தில் லயமென்றுசொல்லக்கூடாது, பதத்திரயக்கிரமமாகததபதத்திக்குதுவம்ப
 னத்தில்லயஞ்சொல்லவேனுமேஎனில்அகம்பிரம்ம அஸ்மிஎன்றவாக்கியத்திலமாயிருப்பதால்
 ஞானமில்லை, அதுநியமிருளன்றவாக்கியம்-குருந்திரமாயால் பரேகூஞ்ஞானத்துக்கு
 ஹேதுவாகபிரஸித்தமாகையானில் லயக்கிரமமில்லை, நான்பிரம்மமாகிரேனென்றவாக்கியம்
 ஸ்ஷயதந்திரமாகையால் அபரேகூஞ்ஞானத்துக்கு ஹேதுவாகபிரஸித்தமாகையானிலய
 க்கிரமமுண்டு, தத்துவத்தைபோதிப்பிவிக்கின்ற ஸத்தருக்கள் ததபதார்த்தத்தை பரமாத்மா
 துவம்பதார்த்தத்தையிரிஷ்டாபனம்செய்யவில்லை, தத்துவமவிளன்றஇடத்தில்தத்துவமென்றும்
 ஒரேபதமென்றால் அஸிபதத்துகிரகர்ஷாவில்லாமல்போகிறபடியாலன்னுவயிக்கவில்லைததஸ்
 யமென்றும் மேல்கேழ்க்கப்பட்டிருக்கின்றன இதுனாலுமத்தத்துவமென்று பதமிரெண்டாகும்
 ஆகையாலெப்படி தத்தத்தத்துக்குதுவம்பதம்சேஷமாயித்தொ அப்படிவிஞ்ஞானவிதிக்குததப
 தார்த்தபிரம்மசேஷமென்றுஅரியும் அக்கிரமாயிருந்தபோதிலும் தன்பிரகீரணையுள்ளபிரம்
 மவிஞ்ஞானமானது மனுவியாளுக்கு முக்கிக்காக அனேககருதிகளால்விதிக்கப்படுகின்றனசுரு
 தியில்சொல்லிய அந்தவிதிகளுக்கும்கூட முடக்கம்வருமாகில் அப்போதுமகாமேருவைப்
 போல்பேதிக்கக்கூடாததன்னஞானம் பெலமாயிருக்கவேனும், பிரத்தியக்பிரமைக்கியஞ்ஞ
 னவிஷயங்களான அந்தஇந்த தெருசனாபிரத்தியகூவிதிகளை மர்தனம்செய்து எவன்தான் அந்
 தித்தியமோகூத்தையடையுவான் தனக்குபகாரியான அந்தவிதிகளில்கூட ஓளதாஸீனனி
 யத்தை அடைந்ததாபுத்தியுள்ளவர்களுக்கு ஸவேச்சாசாரத்தாலுண்டு பண்ணப்பட்ட மகத்
 தானபயமெப்படி இல்லாமல்போகும் சுருதியிந்தேதத்தக்கனவனாகச் சொல்லப்பட்டவனே
 அரியத்தக்கனவன் அவனேபெரியவன் நித்தியஸங்க்ஷவரூபிமிகவும்கிரேஷ்டன் ஆகாசம்போ
 லெங்கும் நிரந்தவன், அவனைவேதாந்த சப்தங்களாலுழ் தியானங்களாலுமன்னுவேஷன
 செய்யவேனுமென்றதைகேட்டு பரிஹஸிக்கிறமூர்த்தமன் ஜனனஸமுத்திரத்தின் கலாபை
 எப்படிஅடையுவான், எப்படிகர்தாவுக்கு கர்மவிதியோ அப்படிஞாதாவுக்குமாதிரம் ஞான
 சேஷத்துவவசனம்கூடுமேதவிர ஸாத்நியாயுமிருந்தபிரயாயும் அரியத்தக்கனவனாயும்அனி
 யயுமுள்ளபரமாத்மாவுக்கு கூடமென்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கு அவர்களுடையவசனத்
 துனாலேயே ஸமாதானம்சொல்லுகிறேமெப்படி எனிலகர்தாவுக்கு கர்மவிதியாகையால் அந்
 தாவுக்கு அகர்மவிதி என்று, அந்தஅகர்தாவானவன் சகலவேதங்களிலும் சொல்லப்பட்ட
 னாயும்பூர்ணப்பிரபோதனாயும் மஹானாயும் ஸகலத்துக்குமுள்ளிருக்கிறவனாயும் அநியத்தக்க
 வனாயும் விஞ்ஞானவிதிக்காச்சிரயனாயும் ஸாவஉத்திருடாக இருக்கின்றனல்லவா, இந்தஆத்
 மாவிரிபுபங்களாக அடுத்திருக்கின்ற எந்தசப்தங்கரீனலே அபிவிசத்தனுகிறுனே அந்தசப்த
 ங்களுக்குசேஷனென்றவசனம்தடையன்ரியிந்ததம்முடையமுகத்திலிருந்துவெளிக்கொள்ள
 ட்டெம்கர்மத்துக்குசேஷனாயும் கர்தாவாயுமிந்ததேகத்திலிருக்கின்ற ஜீவாத்மாவுக்கன்னியன
 யும்ஞாதாவாயும்பாத்தியக்கென்ற பெய்ருள்ளவனாயும் இரதயத்திலிருக்கின்றவனாயும் உள்ள
 ஆத்மாவானவன் ஞானத்துக்குசேஷன், இவனுக்குமன்னியனாயும் அகண்டசித்திரயாயும்கிரே
 ஷ்டனாயும் அரியத்தக்கனவனாயும் ஏதனாயுமிபுவாயும்சகலத்தையும் அரியுகிறவனாயுமுள்ளந்
 குணபரமாத்மாவை விஞ்ஞானவிதிக்கு சேஷனாகுய்விதியேஅரியும், வத்தியம்ஞானம்அனந்தம்

எகம் அமலம்பிரம்மென்றிவ்வித பிரம்மபாசப்தங்களுள்லாம் சேஷமானதுனால் அறியுவான் அறியவேணும் அறியப்படும் அறி அறியுமென்று ஞானத்துக்கு முக்கிய விஷயங்களான இந்தச் சப்தங்கள் தன்னால் சேஷிகளாகும், பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வாதந்திரியமிருப்பதால் விநியோகம் என்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இதுயுத்தமில்லை ஏனென்றால் பரமாத்மாவானவன் மனிதர்களுடைய முக்திக்காகவும் விஷமத்துவமும் நயலில்லாமையும் தனக்கு வருமவருக்கு விருத்தி தந்தகாகவும் அவர்களுடைய பிரயோத்தினத்தை மிகவும் அபேகிக்கிறான் ஸ்வா, பிரயோத்தினமாவது, தெருசன சிரவணம் முதலானது, ஆகையால் பிரம்மாத்மஞ்ஞான ஸாதனபரமான சகலவித்யும் ரேஷிக்கின்றன “இப்படி அப்பயதிக்ஷிதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் கஉ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உய-வது அத்தியாயம்.

—o—

ஓய்விதியே இனி உமக்கு நிற்குணபரமாத்மாவுக்கே ஈகூழிற்றுத்துவத்தையெனினதாரமாகச் சொல்லுகிறேன் ஸாவதானமாகவேளும், அந்த இந்தேவதையானது மூன்றுதேவதைகளைப் பார்த்து, அதுலோகங்களைப் பார்த்து தெளிப்படி கருதிகள் பிரதித்தங்களுள்லவா “பிரம்மா” தேகத்துடன் கூடின ஸருணனுக்கு உண்ணிருப்பதாலிக்ஷணிகர்த் திருத்துவம்கூடும் அசரீரமான நிற்குணத்துக்கு அதைதாங்களைப் படி சொல்லலாம், தாங்கள்கூடவிய இரண்டு செருதியும் ஸருணபரமாகும், தேஜஸ் அப்படி அன்னமென்று மூன்றுதேவதைகள் மூன்சொல்லப் பட்டிருக்கின்றனவல்லவா, அந்த மூன்றையும் ஈஷணம் செய்தேவதையும் ஸருணேசுவரனாக லாமலோகங்களை ஈட்சணம்பண்ணித்தென்றது லேயும் இந்த ஆர்தம் ஸ்பஷ்டமாயிற்று, பஞ்சிக்ருதமாகாபூதவிசாரமான இந்தலோகம் பரமேசுவரனால் நிறமாணஞ்செய்யப்பட்டதென்று என்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, ஈஷணம் முதல் பிரவேசம் வராவிரிஷ்டியானது ஈசனாகக் கல்பிக்கப்பட்டுகின்றன, ஜாகிரத்புத்தல் மோட்சம் வரையுள்ள ஸம்ஸாரமானது ஜீவனுக்கல்பிக்கப்பட்டுகின்றன, கருதியாலந்தஸருணத்துக்கே ஈகூழிற்றுத்துவம் சொல்லப்படுகின்றன ஆகையால் அசரீரப் பிரம்மத்துக்கூழிற்றுத்துவம்கூடாது, எப்படிருடலும் உள்க்கணனால் சகலத்தையும் பார்க்கின்றனோ அப்படி பிரம்மத்துக்கு மாருமென்றால் சகலப்பிராணிகளுக்கும் புத்தியே உள்க்கணனாகையால் அந்த புத்தியும் மாயாகாரியமான பஞ்சபூதவிசாரமாயை அந்த புத்திமுதலானதுகளுக்கத்தமாயும் துவந்ததாயுமுள்ள நிரிஷேஷ தாத்மாவிடத்தில் உள்க்கணனுக்கு லேஷிதத்திலுமிடமுல்லையே, அந்தமாயியான ஸருணேசுவரன் புத்தஸம்பந்தமான இந்திரியமத்தபேதியும் மாயாமயமான இந்திரியமுள்ளவனாகையால் பார்க்கிறவனுக்கலாம், அந்தாகவரனே ஸர்வேசுவரன் ஸர்வஞ்ஞன் ஸர்வசக்தியுள்ளவன் என்று பிரதிதன், சத்தாசக்தி ஞானசக்தி கிரியாசக்தி என்ற மூன்றுசக்திகளும் வனுக்கே பிரதிதன், விரிஷ்டிக்கு முன்னிருந்த அவ்னலோகத்துக்கு பாதானகாரணமானதேஜஸ் அப்படி அன்னங்களை ஈட்சணபூர்வமாக முதலாவது விரிஷ்டித்த பின் ஸர்வத்தையும் விரிஷ்டித்தான், பிரதானம்காம்காலம் அனுமாயை அவித்த முதலானவா திகளனுடவா திகளாகையால் வரவர்களுக்கு கருதியிலவகாசயில்லை, அசேதனங்களுக்குப் பாவை எப்படிக்கெடுக்கருதியுத்தி அனுபவங்களுக்கு விருத்தம் ஸ்வா நிற்குணபரமாத்மாவானபரப் பிரம்மத்துக்கு சேதனத்துவமிருந்தபோதிலும் இப்படியே சக்தியில்லாமையால் ஸ்வாதந்திரியம் முதல் படியாலும் பாவைகூடாது, தாமதப்படியால் சேதனத்துவமும் அதுக்கணப்பவாயிருக்கபோதிலும் பரமாத்மாவானவரையாலததகுஜாட்டியந்தைகல்பிக்குறையுந்மயில்லை, இப்படி ஸர்வஞ்ஞனும் குருகாயகாயுமுள்ள மகாதேவர்கேட்டுகதுவார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறவனாகத்துடன் பிரம்மாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் “நிக்ருமுந்தி” பாத

ருபத்துக்கு மேல்பட்டதாயும் அருபத்துக்கு மேல்பட்டதாயும் உள்ளகிருப்பதாயும் பிம்மம் கதை என மரந்துவிடுகிறார், ஓய்பிரம்மாவே அதைத்தான் அவச்சியமரியவேணுமென்றடிக்கடி நான் சொல்லுகிறேன் அநின்மாதிகாலம்குமடிக்கடி உண்டாகின்றன, அதேகமாயிருந்தாலும் அந்த பிரம்மத்துக்கே தன்னுடைய சக்தியாலே கூழிற்றுத்துவமாகும் அந்த சக்தியும் மாயையும் அவத்தை யும் இதரமும் ஆகாது, எந்தசக்தியால் பரமாத்மாவுக்கு ஸத்தியங்களாயும் நித்தியங்களாயும் சொல்லப்போகின்றதர்மங்கள் சித்திக்கின்றவைவனோ அந்தசக்தியே கின்மயிஸர்வவேதாந்த நிர்மலவித்தியாஸ்வரூபினீ, பரமாத்மாத்மங்களாவது, பெருமை ஸ்சிதானந்தரூபத்துவம் நிர்மலாத்மத்துவம் அகண்டைகரஸாத்மத்துவம் அவினாசஸ்வரூபத்துவம் நித்தியசக்தஸ்வரூபத்துவம் நித்தியபுத்தஸ்வரூபத்துவம் நித்தியமுக்தஸ்வரூபத்துவம் நித்தியஸித்தசுவரூபத்துவம் பிரஞ்ஞானரூபத்துவம் ஸாதாந்தகருத்தம் துவம்கேவலஞ்சஸ்வரூபத்துவம் நிர்குணம் ஸ்வரூபத்துவம் நிஷ்பிரபஞ்சாத்ம போதத்துவம் நிர்முகாரஸ்வரூபத்துவம் ஸர்வபூதாந்தருத்தம் துவம் ஸர்வாதாஸ்வரூபத்துவம் ஸர்வாபஹதபாப்தத்துவம் நிஜாத்மத்துவம் நிர்முகத்தியுத்துவம் விசோகவிஜகதஸத்துவம் அபிபாஸஸ்வரூபத்துவம் ஸர்வவேதாந்தலேத்தியத்துவம் ஸர்வவேதாந்தலிரிஷ்டிபுருத்துவம் ஸர்வஜீவேசஸ்வரூபத்துவம் நிஷ்கிரிபத்துவம் ஸமானத்துவம் நிர்லேபத்துவம் பரஞ்சோதிஸ்வரூபத்துவம் துரியத்துவம் நித்தியமிருதஸ்வரூபத்துவம் அபேதத்தியானகெம்மியத்துவம் இந்தத் தர்மங்களுள் பிரம்மானதுசுத்தார்த்தக்காரணிகளால் திரிச்சியமாயும் இதரங்களால் அநிரிச்சியமாயும் இப்படியே கருதரியமாயும் அக்கிருவாயமாயும் தானேசகலத்துக்கும் விருஷ்டாவாயுமாகும் வியவகாரத்துக்காக அவர்களால் பரிசுக்கப்படுகையும் பிரம்மத்துக்குக் கூடமொகையாலொருவனுக்கே திருஷ்டிருத்துவமும் திருச்சுத்துவமும் விருத்தமென்றசங்கைவேண்டாம் பிரம்மமானது ஜீவேசர்களை இதென்று பார்க்கும் அவர்களதை அப்படி பார்க்கமாட்டார்கள் ஓய்பதம் ஸம்பவரே ஈகூழிற்றுத்துவத்தை போதிக்கின்ற முன்சொல்லிய இரண்டுசருதியளும் சொல்லியப் பிரம்மபாங்களுள் அறியும்வேனானிதமாக அறியாதயும் அபஞ்சிக்ருத்தபூதங்கள் நிற்குணப் பிரம்மத்திலுண்டான படியால் அதுக்கே தேஜஸ் அப்படி அன்னயிதகருடைய மவிஷ்ணுசிவாளான மூன்றுதேவதைகளைத் தனேபார்த்துது ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் ஜகதஸ்மாரசிரிஷ்டிகர்திருத்துவம் மொப்பக்கொள்ளப்பட்டே இருக்கின்றன இதுவலவர்களுக்கு விருஷ்டிக்கப்படுகைக்கு ஹானிலுள்ள அருத்தப் பிரம்மத்திலுண்டான படியாலவிகாரிகளானமும் மூர்த்திகளுக்கு நிர்விசாரப்பிரம்மத்தால் பார்க்கப்படுகைதன்னால் விதித்திக்கின்றன ஜீவேசுவரர்களுக்குமாயை அதுத்தைகளால் விதிக்கிறுத்துவமிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கதிஷ்டானமானபரமாத்மாவுக்கே கல்பத்துவமும் ஸாக்ஷித்துவமும் இருப்பினாலும் அந்தபரனைத்தவிசாரமாகவே ஜீவேசுவரன் வேரில்லாத்துவமும் பரமாத்மாவின் சிச்சக்தியை விசாரமாயை அவித்தைத்தனும் வேரில்லாத்துவமும் அவனுக்கே ஸர்வேகூழிற்றுத்துவம் முக்கியமென்று நிச்சயமாக அறியத்தக்கது அந்த சிச்சக்தி ஒன்றுக்கே உள்கணனென்ற பெயர் யோக்கியமாகும் அதின் சரையின் லேசத்தை அபித்துபுத்திமுதலானதுகளுக்கு அந்தப்பெயர் சொல்லப்படுகின்றன இச்சாசக்தி ஞானசக்திகிரியாசக்தி என்று மூன்றுசக்தியும் அந்த சிச்சக்தியின் காரியமானதால் ஸ்வரூபமென்றும் பரதேவதை என்று சொல்லப்பட்ட அந்தபரமாத்மசக்தியே ஈகூழை செய்குருவன் பிரதானகிளைப் போல் பிரம்மத்துக்கு மாருமென்று நிர்ஜெனனநாம ரூபணம் செய்ததனால் கெட்ட சொல்லென்றயித்தல் ஸ்வா, உத்தபத்தியில்லை நாகுமில்லை, பெத்தனில்லை முத்தனில்லை ஸாதகனுமில்லை ஸாத்நியமுமில்லை என்னுசொல்லிய கருதியால் பரமாத்மிகமாக ஒருவனுசொல்லப்பட்டபோதிலும் அதை பிரச்சினம்பண்ணக்கூடாதென்று அடிக்கடி முன் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம் ஸ்வா ஆகையாலந்தவிசாரத்தில் பிரயோஜனமில்லை

வாக்குக்குமனதுக்கும் எட்டாத அந்த வஸ்து தூரத்துக்கும் தூரத்திலேயே இருக்கட்டும்
நிஷ்ந சாந்த நிஷ்கிரிய ஸத்திய சித்தன நிஷ்கல்ப வித்நியாசகந்தி விஜிரிம்பித பரப்பிரம்மமே
பிரச்சினை உத்தராதிகளுக்கு யோக்யியமானதால் அதையே அடிக்கடி பிரச்சினம்பண்ணும்இது
சித்திக்குமதற்கு பாதகங்களான ஸம்சயங்களைமிகவும் சேதிக்கிறேன் "பிரம்மா" ஸ்வாமிக்ச
க்தியால் சுத்தப்பட்டதாயும் ஸம்ஸார நிவர்த்தமாயும் மத்தியமாயமுள்ளநிர்குணபரப்பிரம்ம
மே சகல முமுக்ஷுக்களால் அபரோகூஷமாகஅறியத்தக்கதென்று தங்களுடைய வாயினத்தாலி
யுத்தேன் சம்சயமில்லை அப்படி இருந்தபாதிதும் நிர்குணநிதமாக ஒருவஸ்துவை தாங்குக
ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாலதின் பிரசினமும் மத்தியில்வந்துவிடிறததுதர்மமத்திருந்தபோதிலும
ந்த அருப்பிரமத்தினிடத்திலு மிகுந்திருந்துவமாகுமென்றுமனனத்தால் நான்சங்கிக்கிறேன்
ஸ்தானந்தருபினியான எந்தசிச்சக்திதங்களாலேயே சொல்லப்பட்டதோ எவனாலே பிரம்ம
த்திக்கேஷிதிருந்துவம்முக்கியமாகுமென்றும் சொல்லப்பட்டதோ அந்தசக்தியானது அவாங்க
னனகோசாருதியை அனுசரித்தாகிறகுணபிரித்தனையதாகும் எப்படி பிரமத்திலுடைய ஆன
ந்தத்தை அறிந்தவனென்றதில் ஆனந்தபதார்த்தத்துக்கு அங்விடத்தில்சொல்லியபிரமத்துடன்
ஜன்னிய ஜனகஸம்பந்தமிருக்கின்றனவோ அபேதஸம்பந்தமில்லையோ விஞ்ஞானம் ஆனந்தம்
பிரம்மமென்ற இடத்தில்சொல்லியதுபோல் ஒருவிபக்தியாக சப்தங்கனில்லாததுனுதும் பத
பேதத்தால் அந்தக்கிள அபேதம் சொல்ல இடமில்லாந்துனுதும் பிரம்மபதத்துக்கும் ஆனந்த
பதத்துக்கும் அபேதசம்பந்தமீக்கேட்டாதோ அப்படியே பிரதிருத்தத்தில்நித்தியானந்தஸ்
வருபந்தால் சக்திக்கும் ஆனந்தத்துக்கும் வகத்துவமிருப்பதால் அந்தசிச்சக்திகளும் பிரம்ம
ஜன்னியத்துவம் சித்திந்தது, அவிஸிப்பதும் அருப்போது சிச்சக்தியுள்ள பிரம்மத்துக்குமாவை
யை ஈகூடணம்பண்ணினது சித்தித்ததுபோல் அருப்பிரமத்துக்கு சிச்சக்தியை ஈட்சணம்பண்
ணின்று சித்திக்கின்றன ஜனகனுக்கு திருஷ்டிருந்துவமும் ஜன்னியனுக்கு நிருக்கியத்துவமும்
அவச்சிபமாகவேணும் ஜன்னியஜனகத்துவமன்றி மெல்லாருவந்துவுமில்லை மோட்சாவஸ்தை
யை அபேகித்தித்தசக்திக்குநித்தியத்துவம் இருந்தபோதிலும் மோட்சாநிதெனையில்தேத்தா
ங்கொட்டைபோல் வயிக்கிறபடியால் ஜனம் சித்தித்தது ஸம்சயமில்லை ஆகையால்ந் அருப
பிரமத்துக்கு மிப்படி ஈகூத்திருந்துவ மாச்சக்தென்றுபிரம்மாவால் கேழக்கப்பட்ட மகா
தேவருள குருமுந்தியானவர் நல்லயுக்தியுடன் கேட்டபடியாலிதக்குசிதமான ஸமாதான
சொல்லவேணுமென்று கொஞ்சம் மனநிலாவோசனை பண்ணி கருகியுத்தி அனுபவங்களால்
ஸ்திரமாகிச்சயித்த அறிவை சிங்ஸமுத்துகாயயிதுகளை ஸமமாகாதகி நிரத்திக்கொண்டு
சொன்னார் "பிரகுருமுந்தி" சிச்சக்திக்கு ஜனகமாயிருந்தபோதிலுமந்த அருப்பிரமம் வே
தைசக்தியில்லாததில்லல் சிச்சக்தியை ஈட்சணம்பண்ணியபடியே அந்தசக்தியுமத்துபெயாமாத்
திரமுள்ள அந்தவஸ்துவுக்கு வேறாதக்தியை ஒப்புக்கொண்டால் சித்தில்லாமைகுறதும்
நேரிடும் முக்தாதுக்கு புனரஜனம்பெத்தம் புனரமுத்தியும் அடிக்கடிநேரிடு அப்போதுசக
லசாஸ்திரமும்விபர்த்தமாகும்மோகைத்துக்கூத சாலிதிரமென்றதுமிகவும்அறிப்பட்டுவிடும்
ஆகையாலாதமாகு சிச்சக்திக்குமேலான ஒருசக்திலில்லை, சிச்சக்திஜனகத்துவமோவென
ருல்கூடிக்கூசுந்திரகோணிப்பிவித்துதென்றது போலவும்புரிந்துகினை ஜனப்பிவித்துதென்
றதுபோலவும் ஸாவகாஷைத்துக்குகாரணமாகையால் உபசரிக்கப்படுகின்றன, இப்படிஈகூ
ணமும் உபபாங்கப்பட்டும, அதுவுலபாதிருத்ததில் ஒருவிசோதமுமில்லை, எப்படி இரண்ணி
யகொப்பென்ற நான்வயம்செனமில்லாமலிருந்தபோதிலும் உண்டானவருகசொல்லப்படுகி
ரீது அப்படி அந்தசக்தியையும் அறியும் எப்படி அந்தசக்திக்கு அருபஸம்பந்தம் விதிக்கின்ற
னவோ அப்படி சிக்குபஸம்பந்தமும் சித்திக்கின்றன, எப்படி எனில், பிரம்மத்திலுடைய ஆனந்
தத்தைஎன்றசருதியில்லந்த ஆனந்தத்துக்கு பிரம்மத்துடன் சம்பந்தமாக னுமின்றனவோ

அந்த ஆனந்தத்துக்கே அவனுக்குரியமேசிரஸ்என்னொருதிற்பில் அருசாவதான். ஆன் தமயஜீவனுடன்ஸம்பந்தமேசரல்லப்பட்டிருக்கின்றன இப்பிற்புருசத்திக்குநிறகுபிரம்மத்ததுடன்அபாயமத்தசம்பந்தத்தைநீரிச்சித்திக்குக்கொள்ளும், அருபத்திலும்சித்தகுப்திலுமச்சத்திஸம்பந்தத்துக்காக ஆறுவது விபக்கிஸம்மாயிருந்தபோதிலுமிதாவுடையபுத்திரனபுத்திரனுடையபிதாவென்றதுபோல் சம்பந்தத்தைஅறியும் முன்னும்பின்னுமுள்ளமூர்தாமூர்தப்பிரம்மங்களுடன்மாயாசக்திக்கு எப்படிஸம்பந்தமோ,முன்னும்பின்னுமுள்ளசாரீரப்பிரம்மங்களுடன் அவித்தியாசக்திக்கு எப்படிஸம்பந்தமோஅப்படியேநிச்சயம்,இப்படியேவிஷ்ணுவுடையபரம்பதமென்றமைத்த இடத்திலும்தம் நிற்குணமாகையால் ஸம்பந்தமாய்த்தக்கது,ஸகுணவிஷ்ணுவுடையவைகுண்டமல்லவாபதமென்றதொல்லப்படுகின்றனவெனில் வித்துவான்களஸதாப்பார்க்கிறார்களென்றுமேலேசொல்லியிருப்பதால் வித்துவான்களஸபார்க்கத்தக்கவிதுபராவரமாவரம்பிரம்மமாகையாலும் பராவரதெருசனத்துலேயேறாதயக்கிரத்திபேதம்ஸர்வஸம்சயச்சேதம்ஸர்வகாமக்யமும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும்பிரகிருதவிஷ்ணுசப்தம்ஸகுணபரமாயிருந்தபோதிலும் அந்தபதமானதுவைகுண்டமென்றலோகமாகமாட்டா துநிச்சயம்,நிற்குணப்பிரம்மமான அந்தபதமானது ஸகுணப்பிரம்மஸம்பந்தத்தால் விஷ்ணுவுக்குகாரணமாயும் அத்துவைத அகண்டானந்தலக்ஷணமாயுமாகும்,அல்லதுஅருபமானவிஷ்ணுவுக்கு அந்தபதமானது காரியமென்று பரம்மத்துனுடைய ஆனந்தத்தைஎன்பதுஇடத்தில்முன்னெப்படி சொல்லப்பட்டிதோ அப்படிசொல்லலாம், விஷ்ணுசப்தத்தால் வந்துவியாபகமாகையால் ராகுவுடையிரஸ்என்றதுபோல்சாஸ்திரஸம்மதமான அபேதஸத்பந்தமும் கெதியுள்ளதாகவேஆகட்டும் விஷ்ணுவுக்குசகலவேதாந்தஸம்மதமான வியாபகத்துவமானது பிரகந்துவார்த்தமாகையாலநிற்குணப்பிரம்மத்துவம்வித்தித்தது, பரப்பிரம்மமான, விஷ்ணுவுக்கும்பதத்துக்கும்அபேதமாகையால் அபேதஸம்பந்தமும்மாகும்தில் விசாரிக்கவேண்டியதில்லை, விஷ்ணுவினுடையபுத்ததைஎன்றதுபோல்பிரம்மத்துனுடைய ஆனந்தத்து என்றஇடத்திலும் ஆகுமென்றசங்ககவேண்டாமாடுவெனில் அவாங்குஸகோசாவஸ்துக்கு ஒருவிதத்திலும் வேதநியந்துவஸத்தியிலாத்துவாவேதநியத்துவஸத்திக்குகாஆனந்தத்தைககாட்டி ஸம்பிரம்மம்அன்னியமாகிறபடியாலும்பிரியம்சிரஸ்என்ற இடத்திலும் ஆனந்தபவஸ்கோச ரூபமாகையாலுபலக்ஷிரமணமுகருதியில்சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் இப்படி அபேதஸம்பந்தக்கூடாது, பிரகிருசத்தில்பருசத்திக்கு சித்ரூபப்பிரம்மத்துடன் சொல்பேததால்பேதஸம்பந்தம்பேதஸம்பந்தமிகண்டிடுவாண்டுஅந்தபரப்பிரம்மசித்ரூபசத்தியானது பிரம்மவிஷ்ணுக்குத்திரர்களானமுடிமுர்திகளையும்ஸிஷ்டிக்குமுன்னிஷ்டிமுன்னிசெய்கின்றன,அதுரூபமாயும்சித்தஸமாயுமுள்ள அளவன் மோக்யதிச்சையுள்ளவர்களுக்குலகலவேதாந்தக்கனாஅம்போதிப்பிவிக்கப்படுகிறதேவன்செய்கமோகங்களைசேதிக்கிறவனோ அந்தபரமாத்மசத்தியோகக்ஷணம்செய்கிறவன், எவன் அபரேருகதாசஅநிர்ந்தவித்துவான்களஞ்சையுமபயமும்அத்தவர்களாகிறார்களோஎவனோபிரம்மவித்தைஎன்றுசொல்லுகிறதோ அந்தக்ஷணவனாவசர்சாஜகமல்லாமலியாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோஎவனாலேயேஸுறியாதிபெல்லாம்விளங்குகின்றனவோ அந்தக்ஷண,எவன்பொருட்டுநித்தசத்தியை அபேகிக்கிறவனவிக்ஷணங்கள்விக்ககாமங்களை அப்பலுமெய்க்கிவருக்கோ அந்தக்ஷண,எவனிடத்திலிருந்துவிவன் அநித்ததமா யசகவான்முதலெனதுகடும்லோகத்துமெண்டாச்சகதுகளோ அந்தக்ஷண,எவனுடையஸதபுத்ததைஅதுவைதமென்றுபிரம்மவாதிகள்சொல்லுகிறார்களோ அவளுக்கு அகண்டத்துவம்சிக்கமோ அந்தக்ஷண,எவனிடத்திலுமிதையாட்டினவர்கள் பரமஸதபுத்ததை அகண்டயுகிர்களோ எவனிடத்தில் ஆகைக்குக்குசாநயவருகின்றனவோ அந்தக்ஷண, அந்தசிச்சத்தியை விரியாமல்லவாகியமோகாரணானசகலவைவிக்ஷணங்களும் ஜீவேசவாவியாறிகளாமி பிரமி கிறார்கள், அந்தசத்திருடியாரும் நித்தியம்

ஸதநிர்வீசைஷ்சதன்னியஸ்யபியமுள்ள பரமாத்மாவுக்கு அந்தசக்தியுள்ளபடியாலேகதிரு
ருத்துவமசொல்லப்படுகின்றன, எவன்ஸமஸ்தத்துக்கும்ஆந்தரனும் ஸாக்ஷியாய்நிர்வீகல்ப
னாய்நிர்வீசனனாயும்ஜீவேசர்களுக்குமுக்கியநிர்மாநாவாயும்இருக்கின்றானேஅந்தஆதமாவே
தானே ஈஷணம்செய்யிறவன், எவனைத்தானேவிரிஷ்டிக்கு முன்னம்பிரளயத்துக்கு பின்னும்
நடுவிலும்ஸத்ருபனாகசகலவேதார்தங்களுக்கும் சொல்லுகின்றனவோ அந்தஃவன், எவனுலேயே
அவிறைமுதலானதுகூடஸத்தை அடைந்திருக்கின்றனவோ அவனுடன் ஐக்கியமானது
ஜீவனுக்குமகாவாக்ஷியங்களால்பொதிப்பிவிக்கப்படுகின்றனவோஅந்தஃவன், எவன்பொருட்டு
ஏதாந்தநிஷ்டர்களுள் யோகீந்திரர்கள் பிரத்தியகாத்மாமனாபுத்தி இந்நிரியங்களைத்தையும்
அப்பிக்கின்றார்களோ அந்தஃவன், எவனிடத்திலிருந்து உண்டான இந்தஜீவர்கள்எவனுலேயே
ஸமஸாரஸமுத்திரத்தை ஆயாஸமன்றியில், கடருகிரர்களோ அந்தஃவன், எவனுடையலேச
த்தைஇரதயத்தில் பார்த்துதேகத்திலிருந்து கிளம்பினவித்துவான், ஸஞ்சியனைபேறிக்கிருனே
அந்தஃவன், எவனிடத்தில்தானேலித்தவர்களுக்கு ஜகத்ஜீவனீசன் முதலானதுகள் ஒருக்கா
லும்தோத்தாதோ அந்தஃவன், எதுவகமாயும் நிர்மலமாயும்சாந்தமாயும் நிர்சலமாயும்ஸத்திய
யிக்கனமாயும்அஸத்துக்கு விலகாநாமாயும்இருக்கின்றனவோஅந்தநிற்குணப்பிரம்மமேகட்ச
னம்செய்கின்றன, எதைத்தானேமோட்சத்துக்காகமுன் அறியத்தக்கதாயும்பின்னுபாஸிக்கத்த
க்கதாயும்வைதிகாசுதந்தார்தமாகச்சொல்லுகின்றார்களோ அந்தஃவன், எதுவுல்லிற்ருண
ஸ்வரூபத்தில்தாரதம்மியமாகமோட்சங்கள்ஹவியர்களுக்குடுக்கப்படுகின்றதுளோஅந்தஃ
வன், எதன்பொருட்டர் பணம்செய்யப்பட்ட ஜடங்களானஇந்ததேகாதிகன் கூடசுகாதாரம்
போல்தோததுகிறதிகளோஅந்தஃவன், எதைக்காட்டிலும்பரமும்அபரமும்முமுஷுக்களால்
நிபத்தக்கதிலேயோஎதினிடத்திலிருந்துஸர்வேசுவர்களும்கூடப்படுகிறார்களோ அந்தஃவன்
எதுவுடையஆனந்தவத்தை அடைந்து பிரம்மவிஷ்ணுத்திரர்களும் பக்தர்களால்ஆனந்தி
களெனதுசொல்லப்படுகின்றார்களோ அந்தஃவன், எதுனிடத்தில்கிவன்முதலானசாலர்களும்
நங்களதங்கள் பிரளயகாலத்தில்தாத்மியத்தை அடைந்திருக்கிறார்களோ அந்தஃவன், பரப்
பிரம்மமென்றும் பரமாத்மாவென்றும் பராக்ஷினைத்து முன்னுயிதமாக எந்தஒருவனதுவே
சொல்லப்பட்டுதோ அந்தவஸ்துவேஇந்தசாஸ்தரத்தில் சுவயமீட்சனம்செய்கிறது, இவனைந்
தவிரகிருஷ்டாவேவா இல்லென்றசுருதியானது ஸர்வேக்ஷிதிருத்துவமிருப்பதால்இவனுக்கே
ராக்ஷிதிருத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கின்றனவெனில் பரமாத்மேகையில் திருஷ்டாவானஜீவன்
வேரைஇல்லாத்துல்ல அந்தசுருதியானது திருஷ்டாவளஜீவாத்மாவைபிரதி ஷேதிக்கின்றன
வேதவிரபரமாத்மாவுக்கேதிருத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கவந்ததில்லை, பரமாத்மாவுக்குதிருஷ்
டிருத்துவத்தையோதிப்பிவிக்கிறதே அந்தசுருதிக்குதாத்பரியமாகயிருக்குமாவில்பிஷ்குரோதா
விஞ்ஞாதாவென்றகேழ்க்கிறவன்மனம்பண்ணுகிறவன் அறியுகிறவனும் பரமாத்மாவென்று
சொல்லவேணும், பரமாத்மாவுக்குபிரவித்தமானசுரோதவியத்துவம்முதலானதர்மங்களுக்கு
ஹானியும்அவனுச்சன்னியனான ஜீவாத்மாவிடத்திலிருக்கின்ற சுரோதிருத்துவம் முதலான
தர்மங்களுக்கு வரவுமேரிமும், தெருசனிரவனாகிகளுக்கு பரமாத்மாவேவிஷயமாயிருந்த
பொதிலும், அதுகளுக்குகர்நாஜீவாத்மாவைகையால் அதுகள் ஜீவதர்மங்களாவே சொல்லப்ப
ட்டுதுகள், பரனுக்குதிருஷ்டிருத்துவமிருக்கும்போது சுரோதிருத்துவமே ஓகாதென்றால்கே
ளும்பத்மஜேர சொல்லியதெருசனமானது அதிந்திரியக்கிரியாபுபம் சிரவணமானதுகரோத்தி
ரோந்திரியக்கிரியாபுபம் ஆகையாகித்திரொண்டெர்மங்களுக்கும்ஸாமானுதிகரணணியமாசமா
ட்டாதது, ஆனால்சிரவணமும் அப்படியே அதிந்திரியக்கிரியாபுபமாக இருக்கட்டுமேஎனில்அதிந்
திரியாதவிஷயமாயிருந்தபோதிலும் அந்தஅதிந்திரியமானபரமாத்மாவின் செய்கையில்லாத்
துகூடாது, ஆனால்தெருசனமாவது அப்படியேஇருக்கட்டுமே எனில்அதிந்திரியத்தின்மி

யாபுபமாயிருந்தபோதிலும் அதின்விஷயமிஷாத்நுலாபுபகூடாது சுரோதிநேந்திரே
ந்திரியங்களுடையகர்மங்களான சிரவணநேரிசனங்களுக்கு ஸாமானுதிகரணணியமிருந்தபோ
திலும்பிரதிருத்தத்தில் ஸர்வேந்திரியகுணதீதமானநிற்குணப்பிரம்மத்தின்செய்கையானசுரண
மானது ஜீவேசவிரிஷ்டியாத்மாதசொல்லப்பட்டுதேதவிர நேந்திரேந்திரியகர்மமானசுரண
ம்கொல்லப்பட்டுவிட்டே, ஏப்படியசுரணமானது பரனுடையசெய்கையாதித்தோ அப்படியசிரவண
மமுதலானதர்மங்களுமாகட்டுமெனில் ரேண்டாவதத்தபரவித்மாவான விஷயத்தைஎவன்சிர
வணம்செய்கிட்டான் இந்தசிரவணமானதுபோதிப்பிவிக்கிறவனான அன்னியனை அபேக்ஷிக்கிற
தல்லவா, ஆனால்பரமாத்மாவுக்குவந்திருத்துவமும் சுரோதருத்துவமும் சுருதியில்சொல்ல
ப்பட்டிருக்கின்றனவேஎனில்அதுஉபலக்ஷணத்தமாகையால்விருத்தியில்லை அப்படியேவாக்கை
அறியவேண்டாமல்வந்தாவை அறியவேண்டுமென்ற கேவேந்திரனுடைய வசனமானதுபரமாத்ம
ஞானவிஷயமாககாணப்படுகின்றனவேதவிரபானுக்கு வந்திருத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிறதா
ககாணப்படவில்லையல்லவா, ஜீவனுக்குப்போலன்றியில்வேவாவீதமாயாவது பரனுக்குதிருத்
ட்டிருத்துவமிருப்பதால் அந்தகுணித்துவவசக்தாலதக்பதலக்ஷியார்த்ததுவவசனம்கருவின்
றான அப்போதுதக்பதவாசசிரித்தமான ஸகுணேசுவானுயிற்று அப்படியானவஸ்துவுடனஜீவ
னுக்கைக்கியமோ சுருதியில்மதமில்லை என்றுநீர்பிரமிச்சகவேண்டாம் எனெனில்அமாயிகுண
ங்களுக்காதாரமானநித்தியாத்மாவிடத்தில் நிற்குணத்துவமல்லவா பிரதிதமாயிருக்கின்றன,
ஜீவனைசுரணஞ்செய்கின்ற பூர்ணசுகாகாச பரமாத்மாவிடத்தில் சிரவணம்பண்ணுகிறவனுக்
குவிடைக்கவேண்டிய ஸாமானுதிகரணணியமானது தள்ளவேண்டியஅம்சமொன்றாயும்அபே
க்ஷிக்கவில்லை, ஈசுவாத்மித்திலிருக்கின்ற தள்ளத்தக்கன அந்தமாயிகுணங்களுக்கும் அந்தபா
னெடுத்துக்கொள்ளவில்லை இப்படியாகும்போது அவனுடனஜீவனுக்கு நேருகவேலுக்கியமு
ண்டாகிறபடியால் ஓயவிதியேலக்ஷணையால் பிரயோஜனமேஇல்லை “இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூப
மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவலாசுரயண அத்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்
தில் உ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று”

உக-வது அத்தியாயம்.

இனிபரமேசுவரநிர்ணயமானது உமக்குவேதாந்த ரஹஸ்யஅதத்தை பிரகாசிப்பி
விக்குமாகையாலதசொல்லப்போகிரேன், சூரியனுக்குள்ளிருக்கின்ற புருஷன்ஸ்வர்ணவாண
முள்ளவனென்றும் ஸ்வர்ணவர்ணம்போலுள்ள தாடிநேமங்களுள்ளவனென்றும் செல்லப
படுவதுபோல் பிருணிகளுடைய நேத்திரத்திலும் ஸர்வபாபங்களுமீத்து உகிக்கிறுனென்று
சொல்லப்படுகின்றான், இதிலந்தபுருஷன்பரமாத்மாவா அல்லது பிரத்தியகாத்மாவா அல்லது
ஜீவாத்மாவா அல்லது பரமேசுவரானவென்று முதலாவது ஸம்சயிக்கப்படுகிறது, பரமாத்மா
வுக்குநேத்திரஸஞ்சியங்களால் பரிச்சேதங்கூடாமெனும் பிரத்தியகாத்மாவுக்குஸ்வாணத்தா
டிமுதலானது அஸம்பவமாகையாலும் ஜீவாத்மாவுக்கு ஸர்வபாபமத்தது முதலானது அஸம்
பவமானதுபரமேசுவரனுக்குஇதெல்லாஸம்பவமாகையால் பரமேசுவரனே ஆந்தபுரு
ஷனுக்கேவனுமென்றால்பாபமத்ததர்மம்பிரத்தியகாத்மாவுக்காகையால் பிரத்தியகாத்மாவேஅந்
தபுருஷனுவான்ஸர்ணத்தாடி முதலானதர்மங்கள் பரமேசுவரனுக்கேயுத்தமாயிருந்தபோதின
மஅதுகள் தள்ளத்தக்ககாசையர்வெனிடத்திலுவிதக்கப்படுகின்றன, இந்தஆத்மபாபமத்தவ
லென்றமைத்தொருஇடத்தில்கொல்லப்பட்ட ஆத்மசப்தம்பிரத்தியகாத்மாவுக்கேதவிர பரமே
சுவரனுக்குமுக்கியமாகாதுபாபமத்தபிரத்தியகாத்மாஸப்படி பரமாத்மாவின்தர்மமோ அப்படி
ஸ்வர்ணத்தாடியுள்ளசுவரன் பிரத்தியகாத்மாவின் தர்மமாவனஜீவேசர்கள்தள்ளத்தக்கனகு

ன் முன்னவரின் உபநிசத்தத்தக்கனவன்பிரத்யகாதமா அரியத்தக்கனவனாயும் உபாலித்தத்தக்
 கனவனாயுமுன்னவன் பரமேஸ்வரனாயுந் தன்னாயும் "பிரம்மா" லோககாமேந்திரத்தவம்மதிர
 ன்ணியம்மச்சுருத்தவம்முல்லான சகல விசேஷங்களுமிருணபிரம்மத்தினிருப்பதாக்கிற்
 ன்னஞ்ஞவலித்தியின் பொருட்டு ஜனங்களுலவச்சியமரியவொடியதாவையாலும் அந்தந்திரு
 னப்பிரமத்தையெகெரியப்பட்டு ஸுகிததுகனகடம்நீலமென்றதில்நீலத்தவமானவொடத்தையெகெரி
 யப்படுத்திநதுபோல்லிரணுணியம்மச்சுருத்தவமானதுபிரம்மத்தையெகெரியப்படுத்திநதுதாத
 லாமே "பிரகுருமுர்த்தி" ஓய்வினியே அந்தாசனசொல்லின் பேதத்தாபிராண்டிமீமாசகசொல்லப்
 பட்டிருக்கிறான் எப்படினனில் ஸவயம்புவானையால் சிதாபானென்னும் அதிகாரத்தால்பிரம்
 மத்திதென்றும் அதில்முதலாவதுபட்சம் பாக்தமென்றகொணாமாகும் இரெண்டாவதுபட்சம்
 யெனத்திகம்முக்கியமாகும் இரெண்டாவதைஅனுசரித்து அதிகாரிகளுள் பிரம்மவித்தல்லவா
 அந்தாசனசிதாபானத்துவபக்தத்திலோவென்றால் ஸல்லியத்தாக்கும் கடத்தாக்கும்வியொகம்
 வறமைபோல் குணத்தாக்கும் குணிக்கும் வியொகம்வரமட்டாதானையால் ஜிவனுக்குநிறகு
 னைக்கியமொருக்காலும் ஸித்தித்தமாட்டாது அப்போதுதப்பதலாக்கியார்த்தத்துக்கப்பலாபமும்
 சித்திக்கப்போகாதில்லை இரெண்டாவதிலோவெனில் பிரம்மத்தையெகெரியப்பட்டு வொலையாகை
 யால்ஒருவிநேதமுயில்லைபடத்திலுள்ளதைல்லியமானது கடத்தையெகெரியப்படுத்தாதபடியால்
 கடத்தையெகெரியப்படுத்தாமென்ற சியமயில்லைஆகையாலுபமாவம்சரியில்லை, ஆனாலெப்படி
 எனில் எப்படி கடத்தவமானதுகடத்தையெகெரியப்படுத்திவற்றனலோ அப்படி அந்தாசனசொல்ல
 ஸத்தியஞ்ஞானதிருணமானது அந்தபரமாத்மாவை தெரியப்படுத்துமேதொடர் ஹிரண்யணியம்
 மச்சுருத்தவமானதுதெரியப்படுத்தமாட்டாது "பிரம்மா" லோககாமேந்திரத்தவம்மதிர
 மிருப்பதால் ஸ்வகலப்பங்கனிலும்இருக்கின்ற அந்தாசனவந்நித்தியருகுநாலவாபிரம்மாவான
 வாமுன்போலகுரியசக்திராக்கையிருஷ்டத்தாலொத்தருதியாலிசுவர்களுககுதிருநாவம்மாத்
 திரமறியப்படுகின்றன ஹிரண்யணியகெர்பன் குத்திருத்தமா அந்தரியாமின்றமுன்ரீசர்என்றபா
 மெகவானுலனுகிரகஞொய்யப்பட்டு அடுத்தகலத்தில்ஸர்லஞ்ஞார்களாயுலஸர்வசத்தியுள்ளவர்
 களாயும் சிருஷ்டஸதிதஸம்ஹாரங்களைச்செய்குவார்களாயுலஸர்வகலப்பதை அனுசரித்து ஈகத்
 தாரியத்தில் பிரயுகுத்திக்கிருக்கள் ஐகத்தாக்குத்தப்பத்தியானயுலஸர்வகலப்பதை அனுசரித்து
 போதினுமிந்த சசர்கள் ஆயிர்பாவதிருபாவங்களுடன்மாத்திரம்குடிவார்களே தவிர அவர்களு
 க்கொருக்காலுமுதப்பதிராசங்கனில்லைஆகையால்சுதமும்மூர்த்திகளுக்கும்சித்தியத்துவம்வந்
 தித்திது சித்தியத்துவத்தால்பரப்பிரம்மவியோகமும்ஸம்பவிக்மமாட்டாது "பிரகுருமுர்த்தி"
 ஸர்வவியவகாரமும்த்தவஸயமாக்ககாணுநிரயாபுலமகரப்பிரஸயசப்தமானதுஸாவாதுக்கிர
 ஹாதாவானநாலவதிசுவரனுக்குமாகும்அந்தமகாப்பிரஸயகாலத்திலிசுவரனுக்குநிதேருநான
 மமாதிரம்சொல்லப்படுமொலிப்போது சுருதிஸ்மிருதிகளில்சொல்லியதைவல்லியமவருக்கில்
 லாமலாகும்மும்மூர்த்திகளுக்கும் அவரவர்கள் கலப்பங்களில்கேவலத்திருணபிரம்மத்தினிடத்தி
 திலையமேதவிரதிரும்ப ஆயிர்பாவமொருக்காலும் கிடையாது, வேனா ஒரு ஜீவனவென்கால
 மாக ஸம்பாதித்த ஞானகர்ப ஸமுச்சயதவங்களுலந்த பாமேகவரத்துவத்தை அடைந்து அப
 படி தாரதமயியமாக அதிகாரினைமுன்போல் திரணணிய கொள்கிகளை அந்தந்த ஸ்வானத்தி
 ல பிரமமாக ஏற்படு செய்குரர் விருட்ஸ்வருட் ஸம்முட்டிர்மமாவிலுணு ருத்திரன் ஹிரண்
 ணியகெர்பன் ஸஞ்சிதருத்தமா அந்தரியாமி என்பது ஓய்விது சசர்க்குக்கும் பாமேகவரஅனுகி
 ரகத்தால் முன்போல் ஸிர்ஷ்டிருத்தவம் முதலானதாருது தாங்கி எழுத்திருந்தவன்போலெ
 னது முத்திய அதிகாரிகளுக்கும் வர்தமான அதிகாரிகளுக்கும் அபேதம் சொல்லக்கூடாது
 பிரம்மாவரு விஷ்ணுவிடத்தில்யம் விஷ்ணுவரு ருத்திராபுத்தில்யமென்றப்படி ஒன்ப
 துபெயர்களுக்கும் பிரமமாக உத்தத்திலயங்களைபொளறுணிகர்கள் சொல்லதே தவிரஇந்தனை

சயம்விருக்தத்தவிர மைத்தாசன் முதல் திரினம் வரையுள்ள ஸகலவிதாரங்களிலும் அ
 னித்தியத்தவஞ்ஞானமே விவேகமென்று சாஸ்திரஸம்மதம், இப்படி இருக்க மகாவாச்சியார்
 கச்சரவணமானபின் தந்தியகாமத்துவம் முதலான குணமுள்ள சகவரபகதி எப்படியுண்டாகு
 மளவனிடத்திலாவது நுகா வாக்கியார்த சிரவணமானபின் அந்தபகதி காணப்படுமாடுவனோ
 முகனென்று பெரியே நான் சொல்லுவார்கள் மந்தாதிசாரியர் தந்திலும் சிரவணத்துக்குமுன்
 னிருந்த அந்தபகதியை நுகுமுதியனுவாதத்தால் கிராகரணஞ்செய்யபடியால் குருவாச்சியத்
 தில் விசுவாசமில்லாத அந்தபாமரனுவன் மகாவாச்சியத்தை நுகுநாரியர்தந்தாமாவது கே
 டப்போதிலும் சிரவணத்துக்குச் சொல்லியபலத்தை கல்பகோடிதும் அடையமாட்டான்
 ததியமென்ததியமென்று மூன்றுதாம் சொல்லுகிறேன் இத்தலம் ஈரதேசத்துக்கு குருவாச்சியம்
 பெரிதான ஒளஷதம் அதில் விசுவாசமத்தவர்களுக்கு எப்படி ஸம்ஸாரம் நீங்கும் அபத்தான
 குருவாச்சியர் தேவத்த உபமை பெலத்தால் ஜீவர்களை அனுவித்திரத்தியப்பிரமைக்கிய
 ததை ஆகரவுலுபதேசிக்குறால்லவா ஆகையால் புத்திமாளுள்ளவன் குருவாச்சியத்தில்ம
 காபத்தியை முன்னிட்டெடுப்போன்றி கொஞ்சமயிற்றிருந்தபோதிலும் சசபத்தியைதள்ளவேண்
 டாயது கிருணப்பிரம்மத்திக்கு சகவரனேயாவது என்னுலையாவது எவ்வளவுமகாரியமில்
 லாத்துல அந்தபகதியானது மந்தனுக்கு விஷயப்பட்டுது குருமுதியான நான்கவர்களைக்கா
 ட்டிலும் அதிகனாக இருந்தபோதிலும் ஆத்மவித்துக்கு அமுக்கியகுருவாச்சியால் மனநன் ம
 னுஷ்யதேசமுள்ள முக்கியகுருவிடத்திலேயே சலனமததபத்தியைகேளுக்கசெய்து என்னைக்க
 ட்பதேசுனைகையால் பரித்தியாகஞ்செய்வான் என்னைப்பரித்தியைக்காப்பதிகின்ற உம்மைப்
 போலுள்ளதேவதைகளுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் தந்திரம் முகியுதலும் காண்கொல்லப்படுகிறே
 னேதவிர மனுஷியர்களுக்கு நான்குளைகுருவாகையால் என்னைக்காட்டிலும் திகழலாமனுஷி
 யகுருவாச்சொல்லப்பட்ட வாக்கியநியத்தவை உருதியாகப்படித்து புத்திமான்மாரியானச
 னிடத்தில் பத்தியைகள் ஓவான் இரண்ணியத்திலாசையுள்ளவர்களுக்கு இரண்ணியம்சருவிட
 த்தில் பத்தியுண்டாகும் காமங்களில் ஸத்தியத்துவஞ்ஞானமுள்ளவர்களுக்கு ஸத்தியகாமஞ்ஞ
 னரவிடத்திலப்பகதி யுண்டாகும் நிக்ராமர்வன் கிருணப்பிரம்மத்தை மாத்திரம் ஸத்தியமென்
 றெண்ணி மிகவும்கைரியத்துடன்சுடி சசன்முதலானவர்களை உதாஸனமசெய்குறார்கள் இப்ப
 டிகேட்டு விதியானவர்களைசேஷாதம் சிச்சயத்தால் ஸர்வஞ்ஞான இருந்தபோதிலும் அதுஉ
 ரிதிப்படவேண்டியதற்காக திரும்பவும்ஸத்தகுருவைபிரிவினம்செய்குறார் "பிரம்மா" மாயையா
 னது ஸத்தா அல்லது அஸத்தா ஸத்தாலுல் தவைநாநித்தியமாகும் அத்துவைதஸாஸிவமும்
 மகாவாச்சியங்கள் விபாதங்களாகும் அஸத்தாலுல் முன்சொல்லப்பட்ட இந்திரானி ரிதிரிச
 சயம் வியர்க்கமாகும் அந்தஉபமைவால் மாயையானது முக்காலத்திலும் ஸத்தாநுநதல்லவா
 பிரளயத்திலும் நாசமத்தபடியால் மோஷத்தில் கசிக்குமபடியாலும் ஸத்தென்
 னனும் உபயாதமகமாகச் சொல்லலாமென்றல் அந்தமோஷமானது ஒன்றுமே அல்லது
 சகலவிஷயங்களுமா ஒருவனுடைய மோஷத்திலும் மைத்தவர்களுக்காக அல்லது
 சர்வமோஷத்திலோவெனினிப்படி காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்துக்கு பிரகாசத்திருத்தின்றன
 ஒத்தவலமெடுப்பதொன்றை, தாவி வியாயமாக சஞ்சாரசகலத்தால் பிரலித்தமான அ
 மங்கலிலும் பிரலித்தம் ஆகையாலயா புலவானருவோசனாகுருத்தியாகுதிஎன்றுசால
 தா அஸத்தா திதின் விபரத்தை சிச்சயமாக எங்குதாங்கன் சொல்லி தியை அந்தமாயை ஸத்
 அம்மாவான் எனக்கு முன்னெது இல்லையோ அப்படி மோஷத்திலேயும் "புருகுமுர்த்தி"
 அதுமோஷயென்று விவேகத்தால்கீழ்மாவாடுகள் சொல்லுகின்ற திரிதரீகப்பட்டுதோ
 ஸய அனுசரித்தமாயையானது மத்தியபாஸத்தில் ஸத்தாகும் ஆனது அல்லது வறுககருதி
 காது முக்காலத்திலுமெது தெய்வப்படுவியையோ அதல்லவாமுத்தியை ஸத்தாலம் முக்கியமா

முன்னுபிள்ளும் அதுஸத்தா இருந்தபோதிலும் தனக்குமுன்னும் தல்லயதற்குபின்னும் அஸ
 க்தென்று அல்லவாஸ்பட்டமாகச் சொல்லப்படடுது, ஆகையால் அனிரவசியப்பயங்கிரமகாமா
 ராசத்தியைவிவேகத்தால் அஸத்தென்றுமதுசமென்றும் அனித்திமென்றும் சிச்சயித்துக்
 கொள்ளும், சாரணமானமாயக்கேமுன்னிலலாமையிருக்க அதினை நியமானஜகத்துக்குள்ள
 ன்சொல்லவேணும், ஆகையால் ஸத்தத்துக்குத்தவவவசனம் தென்னமென்று முன்னும்கொன்
 னெமே, தவைத்தத்துக்குத்தியத்துவமவருதிபடியால் முமுக்ஷு வாய் வன் அஸதகம்பட்டாது
 குருவனுடையமுத்தியில் எந்தமாயையும் அதினகாரியமானஜகத்துப் போத்துகிறதில்லையோ அ
 ந்தமாயையானது அன்வீபாளுக்காகஸத்தென்றுசொல்லப்பட்ட போதிலும் அஸத்தென்றே சிச்ச
 யம், நிற்குணப்பிரம்மமேஸத்தியமென்றவிசயம் வரும்போது அந்தமாயையானது பெருங்காத
 திலசரத்தாலமேகம்போல் சேறிக்கப்பட்டுதானேவியக்கின்றன், சசனுக்குஸர்வஞ்ஞானவாதி
 தர்மங்களை வளரலாக்க துக்களோ ஈசனுக்குமுன்னிருந்த அந்தமாயாசத்திக்குக்கூட அனித்திய
 த்துவம்ஸத்திக்கும்போது ஈசனுக்குள்ளென்கொல்லவேணும், ஓய்ப்தம்ஜோஸர்வபுச்சுணங்க
 னுடன்கூடியிருக்கின்றவனாக என்னை அரியாதயும் இதுமாயைசித்திரிப்பான் எனலுல் ஸிஷ்டி
 கப்பட்டுது, பரமார்தமாக நான் சார்த்தன் நிற்குணன் கிஷ்கியன் அமலன் அசரீரன் ஸ்வயஞ்
 சோதிஎன்னுள்ளும் உத்தேசத்திக்குப்பட்டுருக்கினேன், ஆகையால் அபுதமான இந்தஎன்னு
 டையமுர்த்தியானது பிரபஞ்சவிரிஷ்டமுதலானதுகளில்லாவிட்டாலும் ஸகுணமானகையால்
 அனித்தியமென்றுஸ்திரமாக சித்தயஞ்செய்யும், மோகேசசகங்களிடத்திலபிரமானத்தால் பாத்
 துவோபதேசமசெய்ததற்காகநிற்குணசித்திரியானனானுநித்தேகமெடுக்கப்பட்டுது, சொத
 ருநிபடியால் சரீரமேகத்திப்படுத்தியால் சரீரனது அனித்தியமாயிருக்க இதைநித்தியமெ
 ன்றுசொல்லவதைவன் கம்புவான், கிரிசேஷப்பிரம்மமிருக்கின்றனவென்ற புத்திநதுவனாயி
 னுண்டாகவில்லையோ அதுவனாகானிந்த ஸகுணமுர்த்திஸத்தியமாகும் அதுவும் அவன்பா
 வையில்தான், மாயாமயசரீரியான பரமேசுவரனை நிராகரணம்செய்வதினவ்வளவு பிரவசன
 ததைநன்னெடுதுககொண்டது மகாவாச்சியத்தற்கு அர்தம்ஸத்திக்கிறதர்காதவேதவிரவே
 ரில்லை, இப்படிஸகுணைகவர்களைதள்ளாவிட்டால் அதுக்குஸம்மாக நியாகிஞ்ஞானவது அதி
 ஸம்பத்திலியாகிஞ்ஞானவது மகாஜாக்கியபாசமுபசாரமாயவீதம், குணங்களுடன்சுடிஸை
 லோகதியா நியான அவித்தமுக்கிகள் சருநிஞ்ஞாலமிகவும் கிஷேதிகப்பட்டுருக்கின்றன
 வல்லவா, நாலுவிதமுத்தியும் என்னுடையஸகுணோபாஸனையாலுண்டாகிறது கைவல்லியமுக்
 திதுனுதார்பரமார்தகமென்ற அருதியாலநிற்குணைகவல்லியமான ஸத்தாவதுமுத்தியேஸித்
 தாந்தப்பட்டது ஆகையால்மாயையால்கலைக்கப்பட்டவிரண்ணியம்சருத்தவம்ருகலான
 சகலமாயாவிசேஷங்களும் நிர்ஸத்தேகமதுதியாகிமசெய்யும், நிற்குணப்பிரம்மஸகாத
 ராமானபித்தான் ஸகுணத்தை உபேகிக்கலாமென்று நிர்பிரமிக்கவேண்டாம், நித்தியாகித்
 தியவிவேகம் வந்தமாதிரிததிலஸ்வபாவமாக துக்கமத்தவன்னுலத்தில் போலுபேகிக்கலாம்,
 ஸவிசேஷம்நிர்விசேஷம் அநிதமென்று சருநிஞ்ஞாலம் அடையாளங்களாலும் பிரம்மம்முன்
 ருக்கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா அதிலுமுதலாவதான ஸவிசேஷப்பிரம்மத்தைகை
 வலயமோசேசகத்தோபேகிக்கவேண்டியது, முன்னுதான அதிப்பிரம்மம் தள்ளத்தகாத
 தாய்கொள்ள தக்காதாயும் அவராமஸகோசராயும் பிரலித்ததாங்களுக்குயோக்கியுமா
 யம்வெருவாச புலவஞ்ஞானப்பட்டுபடியாலையையும் உபேகிக்கவேண்டியதுதான் ஆகையா
 லுறொண்டாலதாயும் கடுகினுள்ளதாயும் ஸத்தியத்தினைநிர்விசேஷஸ்தஸவருபமாயும்விதே
 கமாயும்உள்ளப்பிரம்மத்தில் முமுக்ஷுகளால் அபேகைசெய்யத்தக்கது, மாயையையிசுரு
 தியாகவும்மாயியைமகேசுவரனாகவும் அரியவேணுமென்றசருதியால் பிரகிருதியைதகயிரமா
 யைவேனாயிலேன் தம்மகேசுவரனென்றபுருஷனைத்திரமாயியானஸகுணைகவரனவேனா

சயம்விருணத்தத்தன் மைத்த ஈசன் முதல் திரினம் வாயுள்ள ஸதலகொரங்கனிலும் அ
னித்தியத்துவஞ்ஞானமே விவேகமென்று சாஸ்தரஸம்மகம், இப்படி இருக்க முகாவாச்சியார்
தச்சரவணமானபின் தந்தியகாமத்துவம் முதலான குணமுள்ள ஈசவரபகதி எப்படியுண்டாகு
மளவளித்திலாவதுதான் வாக்கியார்த, சிரவணமானபின் ஆந்தபக்திகாணப்படுமாடுவனவனோ
முதலானென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள் மந்தாதிசாயித் தந்தியம் சிரவணத்துக்குமுன்
நிறுத்த அந்தபக்தியை நுமுந்நியனுவாதத்தால் கிராகரணஞ்செய்யபடியால் குருவாச்சியத்
தில் விசுவாசமில்லாத அந்தபாமரனுவன் மகாவாக்கியத்தை துருகராயிரந்தரமாவது கே
ட்டபொதிலும் சிரவணத்துக்குச் சொல்லியபலத்தை கல்பகோடிதிலும் அடையாமாட்டான்ல
த்தியமளத்தியமென்று முன்னுதரம் சொல்லுகிறேன் இந்தஸம்சாரஜோகத்துக்குருவாகியம்
பெரிதான ஒளஷதம் அதில் விசுவாசமத்தவர்களுக்கு எப்படி ஸம்ஸாரம் நிற்கும் அப்பருவ
குருவானவர் தேவதத்த உபமை பெலத்தால் ஜீவர்களை அனுவித்தபிரத்தியப்பிரமைக்கிய
த்தை ஆதரவுலுபதேசக்குறால்லலா ஆகையால் புத்திமாளுயள்ளவன் குருவாக்கியத்திலும
காபக்தியை முன்னிட்டெடுண்டு கொஞ்சம்யிஞ்சிறுந்தபொதிலும் ஈசபக்தியைதவளவெண்
றாது கிரகணப்பிரம்மவித்தற்கு ஈசவானுரோவது என்னலேயாவது எவ்வளவுகாரியயில்
லாததுலு அந்தபக்தியால்லா மந்தனுக்கு விஷயப்பட்டது குருமுந்தியான கானீசவரனைக்கா
ட்டிலும் அதிகஞ் இருந்தபொதிலும் ஆதம்வித்துக்கு அமுக்கியகுருவாசையால் மனநன் ம
னுஷ்யதேகமுள்ள முக்கியகுருவிடத்திலேயே சலனமததபக்தியைகேளுக்கச்செய்து என்னைக்
டபஜோஷைகையால் பரித்தியாகஞ்செய்வான் எனனைப்பித்தியகூழர்க்கபுதிசின்ன உம்மைப்
பொதுள்ளதேவதைகளுக்கும்ரிஷிகளுக்கும்பிரத்தியம் முகி யுதனும்சொல்லப்படுகிறே
னேதவிர மனுஷியர்களுக்கு கான்கெளணகுருவாகையால் என்னைக்காட்டிலும் அதிகமுள்ளமனுஷி
யகுருவால்சொல்லப்பட்ட வாக்கியபிரணயத்தை உருதியாகப்பிடித்து புத்திமாண்மாரியானஈச
னிடத்தில் பக்தியைதவளவான இரண்ணியத்திலாசையுள்ளவர்களுக்கு இரண்ணியம்சருயிட
த்தில் பக்தியுண்டாகும் காமங்களில் ஸத்தியத்துவஞ்ஞானமுள்ளவர்களுக்கு ஸத்தியகாமஞ்
ஈசனிடத்தில்பகதி யுண்டாகும் கிஷ்காமர்கவ விகுணப்பிரம்மத்தை மாந்திரம் ஸத்தியமென்
றெண்ணி யிகவும்தைரியத்துடன்கூடி ஈசன்முதலானவர்களை உதாஸினமசெய்குறார்கள் இப்ப
டி கேட்டு விதியானவநிர்விசேஷாதம் கிச்சயத்தால் ஸர்வஞ்ஞாச இருந்தபொதிலும் அதுஉ
நிதிப்படவேண்டியதற்காக கிரும்பவும்ஸத்துருவைபிரிவினம்செய்குறார் “பிரம்மா” மாயையா
னது ஸத்தா அல்லது அஸத்தா ஸத்தானுல துலைநா நித்தியமாகும் அத்துவைதஸாஸியமும்
மகாவாச்சியுக்கள் வியாதங்காளும் அஸத்தானுல் முன்சொல்லப்பட்ட இந்தானி பாதிரிச்
சயம் வியர்கமாகும் அந்தஉபமைவால் மாயையானது முக்காலத்திலும் ஸத்தானுலதல்லவா
பிரளயத்திலும் நாசமத்தபடியால் மோகத்தில் கிக்குறபடியாலும் ஸத்தென்றும் அஸத்தெ
ன்றும் உபயாத்மகமாகச் சொல்லலாமென்றல் அந்தமோகமரணது ஒருவிஷயமாக அல்லது
சகலவிஷயக்குமா ஒருவனுடைய மோகத்திலும் மைத்தவர்களுக்காகநிசம்சத்திருக்கின்றவா
சர்வமோகத்திலோனெனப்படி காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்துக்கு ஈசனிர வித்தமான அ
ருத்திவெகிப்பட்டுபிரகிந்தன, தாலா கியாயமாக சஞ்சரகலிபுத்தும்அருதினென்றுசால
மகன்களிலும் பிரகிந்தா ஆசையாலயா பிபவானருவோசனாகுபதியான அந்தமாயை ஸத்
தா அஸத்தா இதின் விபரத்தை விச்சயமாகஎனக்குகாயன் சொல்லுதலும் “முருகுமுர்க்கி”
ஆக்மாவான் எனக்கு முன்னேது இல்லையோ அப்படி மோகத்திலேநிர்விசேஷிக்கப்பட்டுதோ
அதுகமாரணயென்று விவேகத்தால்பிரம்மவாதிகள் சொல்லுகின்றனென்ற வறுகசருதி
யை அனுசரித்துமரையானது மத்தியகாலத்தில் ஸத்தாகும் அனுலத்தத்துவம் முக்கியமாக
ஈசு முக்காலத்திலுமெது செய்கப்பட்டதிலேயோ அல்லவாமுக்கியலத்தாகும், ஈசனுக்கு

முன்னுபிள்ளும்அதுஸத்தா இருத்தபொதிலும்தனக்குமுன்னும் தல்லயத்துக்குபின்னும்அஸ
த்தென்று அல்லவாஸபட்டமாகசொல்லப்பட்டது, ஆகையால் அனிரவசியபயங்கிரமகாமா
யாச்சதியைவிவெத்தால் அஸத்தென்றும்துசசமென்றும் அனித்திமென்றும் நிச்சயத்துக்
கொள்வம், சாரணமானமாயக்கேமுன்னிலலாமையிருக்க அதின்குரியமானஜகத்துக்குள்ள
ன்சொல்லலேனும், ஆகையால்ஜகத்துக்குதித்துவவச்சம் வெண்ணம்ன்று முன்னும்கொ
னெம், தவைத்தத்துக்குத்தியத்துவம்வருகிறபடியால்முமுக்க வாய் வன்அதைநம்பிக்கடாது,
ஒருவனுடையமுக்கியில் எந்தமாயையும் அதின்காரியமானஜகத்துப் கோத்துகிறதிலேயோ, அ
ந்தமாயையானது அன்வீயானுக்காகதைதென்றுசொல்லப்பட்டபொதிலும்அஸத்தென்றே நிச்ச
யம், நிற்குணப்பிரம்மமேஸத்தியமென்றநிச்சயம் வரும்போது அந்தமாயையானது பெருங்காத்
திலசுரத்தாலமேகம்போல் செறிக்கப்பட்டுதானெலயிக்கின்றன, ஈசனுக்குஸர்வஞ்ஞத்துவாதி
தாமங்கெவளாலாச்சத்துகளோ ஈசனுக்குமுன்னிருந்த அந்தமாயாச்சத்திக்குக்கூட அனித்திய
த்துவம்வித்திற்கும்போது ஈசனுக்குஎன்னசொல்லவேனும், துய்ப்தம்ஜோஸர்ப்புச்சுணங்க
ளுடன்கூடியிருக்கின்றவனாக என்னைஅரியாதயும் இதுமாயைசிந்தியினை என்னுல் விதிஷ்டிக்
கப்பட்டது, பாமரத்தமாக நான் சாந்தன் நிற்குணன் கிஷ்கிரிபன் அமலன் அசரீரன் ஸ்வயஞ்
சொதினென்றவரும் உத்தேசவிக்கப்பட்டிருக்கிறேன், ஆகையால் அதபுதமான இந்தஎன்னு
டையமுத்தியானது பிரபஞ்சவிரிஷ்டமுதலானதுகளில்லாவிட்டாலும் ஸகுணமாகையால்
அனித்தியமென்றுலுதரமாக கிச்சயஞ்செய்யும், மோகேசசகங்களிடத்திலபிரமானதால் பாத்
துவோபதேசமசெய்ததற்காகநிற்குணசித்தருபியானஎன்னுலிந்ததேகமெடுக்கப்பட்டது,செத
ருநிறபடியால் சரீரமேகத்திலுள்ளதெய்யால், சரீரமேகத்து அனித்தியமாயிருக்க இதைநித்தியமே
ன்றுசொல்லதைவன் கம்புவான், நிர்விசேஷப்பிரம்மயிருக்கின்றனென்ற புத்திநதுவனாபி
துண்டாகவில்லையோ அதுவனாகானிந்த ஸகுணமுத்தியத்தியமாகும் அதுவும் அவன்பா
வையில்தான், மாயாமயசரீரியான பரமேசுவரனை நிராகரணமசெய்வதில்லவ்வு பிரவசன
த்தைநர்னெடுதுதுகொண்டது மகாவாக்கியத்துக்கு அரதம்வித்திக்கிறதற்காதவேதவிரவே
ரில்லை, இப்படிஸகுணைக்வான்தள்ளாவிட்டால் அதுக்குஸம்மாக நியாகிளுள்ளருவது அதின்
ஸம்பத்திலையாகிளுள்ளருவது மகாவாக்கியாகமுபசாசமாயவிலும், குணங்களுடன்கூடினஸா
லோகதியாதிபுளான அவ்விதமுக்கின் கருகிறன்னுலயிகவும் கிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
வல்லவா, நானுவிதமுத்தியும் என்னுடையஸகுணோபாஸனையாண்டுகிறது கைவல்யம்முக
திதுன்றுதான்பாமரத்தமென்ற கருதியால்நிற்குணைகவல்லியமான ஐந்தாவதுமுத்தியேவித்
தாந்தப்பட்டது ஆகையால்மாயையால்செய்கப்பட்டவநிர்விசேஷம்சகருத்துவம்முதலான
சகலமாயாவிசேஷங்களும் நிர்விசேஷமதுதியாகம்செய்யும், நிற்குணப்பிரம்மஸகஷாத்
தாரமானபிரான் ஸகுணத்தை உபேகிக்கலாமென்று நிர்விசேஷிக்கவேண்டாம், நித்தியாகித்
தியவிவேகம் வந்தமாதிரிதிலஸ்வபாவமாக தீகமத்தவன்னுலத்தில் போலுபேகிக்கலாம்,
ஸவிசேஷம்நிர்விசேஷம் அதிதமென்று சருகிறனும் அடைவாள்களாலும் பிரம்மம்முன்
ருக்கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா அதிலுமுதலாவதான ஸவிசேஷப்பிரம்மத்தைகை
வலயமோசெச்சகருபேகிக்கவேண்டியது, முன்னுதானஅதிப்பிரம்மம் தள்ளத்தகாத்
காய்கொள்ளத்தகாததாயும் அவாகுணஸகோசமாயும் பிரிவினஉதாரங்களுக்கயோக்கியமா
யும்வெருவாக பூர்வஞ்சொல்லப்பட்டபடியாலதையும் உபேகிக்கவேண்டியதுதான் ஆகையா
லுலொண்டாயதாயும் கடுகிதுள்ளதாயும் ஸத்தியபித்தனநிர்விசேஷானுதலவருபமாயும்விதே
கமாயும்உள்ளபிரம்மத்தில் முமுக்ஷுகளால் அபேகைசெய்யத்தக்கது, மாயையையிசுரு
தியாகவும்மாயியைமகேசுவரனாகவும் அரியவேனுமென்றசருதியால் பிரகிருதியைத்தகிரமா
யைவேனாயில்லை என்றம்மகேசுவரனென்றபுருஷனைத்தகிரமாயியான ஸகுணை சுவரனவேலா

யில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஸவிசேஷத்துக்கு அபலாபம்ஸித்தித்துது, நிர்விசேஷத்திற்குப் பரமாத்மாவை அரியசக்தியந்தவர்களுக்குக் குருநியானது ஸவிசேஷத்தைப் பெரிப்பிவிக்கின்றன எவனறிந்து லஞ்ஞானத்துடன் கூடினவனும் ஸர்வபுகவிரிவததுடன் கூடினவனும் ஸர்வலோகேசுவரனும் தேவியாயுமிருக்கின்றன அவனே ஸர்வரென்று சொல்லப்படுகிறான் பிர்மம்ஸிஷ்ணுரீவரீதேயுருளவனாயும் ஸத்தியகாமத்துவமுள்ளவனாயும் ஸகாமோபாஸனையாலடையத்தக்கனவனுமுள்ளவனேன், எவன் ஆத்மாவாகிரிக்கத்தகாதவனோ இவன் அவனையாகிரிக்கத்தக்கனவனோ அவனேன், எவன் டித்தில்செய்யப்பட்டபிரம்மநிருடியானதுத் திர்ஷ்டமாகுமோபிர்மத்தினிடத்தில் செய்யப்பட்டவனுடையநிர்ஷ்டயானது அமமாகுமோ அவனேன், எவன் குணத்திரயத்தின்பரவரனாகிப் பிதிப்பின்பவருபியோ அவனேன், இந்தலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் போகக்களவனுடைய உபாஸனையால் ஜீவர்களுக்கு டைக்குமோ எவனுக்கு மேல்பட்டவனுடைய உபாஸனையால் மோகப்படுகிறோமோ அவனேன், எவன் புத்திரபித்திரகளைத்திரபிதென்று வர்க்களுடன் கூடினவனோ பூதாஸெதாத்திரபிதென லஸந்தோஷத்தையும் அடையுமிருக்கிற அவனேன், எவன் இருவிரதென்றது முதலான ஆருபிகாரங்களுடன் கூடினவனோ மாயையால் ஸர்வவியாபாரத்துடனும், கூடினவனோ அவனேன், எவன் ஸர்வஜகத்துக்களுடைய லிபிபூஸ்திநாசங்களுக்கு முக்கியகாரணமோ ஸர்வஞ்ஞானம் ஸர்வசக்தியுமிருக்கின்றன அவனேன், ஜீவோத்தமநியாதிக்களுக்கேதுவாயும் பிரஞ்ஞானகலக்ஷணமுள்ளவனும் வித்தியாபிரதிருதியுடன் கூடினவனுமுள்ளவன் பிரத்தியகாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறான், மாயான்காரமத்தவனும் ஸர்வவியாபாரமத்தவனும் நித்தியானந்தஸ்வரூபனுமுள்ளவன் பிசுன், எவன் பிராக்ஷததருக்கி வலிவல்லையோ மோகத்ததமாத்மிரங்குக்கிறவனோ பெற்றுக்களனியில்தன்னால் திருப்பியிடையத்தவனோ அவன், ஆத்மாவென்றேகிரிக்கத்தக்கனவனும் ஸர்வோத்திருஷ்டஸுகஸ்வரூபியாயும் பிம்பனும் ஸ்வயஞ்சேநியாயுமுள்ளவனே பிரசுன், பிரத்தியகாத்மபரமாத்மாக்களுக்கு ஸ்வகேதபேதமிருந்தபோதிலும் நிருகுணத்துவம்ஸமமாகவே வித்தித்திருக்கின்றவென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் அநுநியாகிரியென்றமகாவாக்கியரீதத்தத்துக்கு விஞ்ஞாததெனப் பண்ணுமிற்படியால் மாயையானசுனைதளவவேனுமென்றுமுன் சொன்னதைத்திரமாத்மனதிரித்துக்கொள்ளும் மனுஷியர்களுக்கேனிடத்திலு பேசைஷ்வந்தால் பிரத்தியகபிரம்மங்களான பரசைதன்ஸியத்துக்கு மனுஷியர்களைநியமனம்செய்துக்கூடியித்தப்படியால் அவர்களுக்கு ஸ்வகேதசாரம் நேரிடுமென்று உம்முடையமனதில் சங்கைவேண்டாம் ஏனெனில் அந்தஸைதன்ஸியம் நிச்சயித்திடக்கூடியிருப்பதால் ஸர்வஸாதாரணமான நியத்திருத்தவமில்லாவிட்டாலும் வித்துவான்களுடையமனேநியத்திருத்தவம் வித்தித்திருப்பதால் ஒருவருக்கும் ஸவேசாசாரம் வரமாட்டாதல்லவா, பிரம்மைக்கியிரலணத்ததாலுண்டாகின்ற ஞானகெந்ததுகூட இல்லாதபுகதுலையர்களானவனுஷியர்களுக்கு புகபதியானசகவானே மாயாத்தியால் நியத்தாவாகிறான், வித்துவான்களுக்கு ஸ்வானந்தப்பிரபந்தியின்பொருட்டு இந்தகிரீடமபிரத்தியகாத்மாவானவன் மிகவும்விமலமான வித்தியாக்மதியாவின்மீதில்தானே அடிக்கடிநேருன நியத்தாவாக இருக்கிறான் இப்படியாப்பயித்திரால்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வித்துவசாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உவது பாதத்தில் உச-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உஉ - வது அத்தியாயம்.

இனிவது லாத்மஞ்ஞானம் வித்தித்து புருஷவகிருகார்த்தனுவானே அந்தத்தவம்பகார்த்தத்தினிர்ணயத்தை சொல்லப்போகிறேன், சகலபதங்களுக்கும் சளணமுக்கியமாக இவ்வென்கிற அந்தங்கள் வித்துவான்களால் வர்ணிக்கப்படுகிறபடியாலதுவம்பதத்திளிப

போதுவிசாரிக்கப்படுகின்றன, தலைக்குநலான அவயவங்களுடன் விபந்தமாஸ்துலதேகத்தில் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற அந்தத்துவம்பதங்களான அல்லதூக்கியமா, நானபோகிமேன்நான் புஜிக்கிறேன் நானிருக்கிறேன் நீபோகிய நீபுஜிக்கிய நீ இருக்கிறான் நான்ப்பொழுதும் ஸ்பந்தமாகசகலறனும் பிரயோகிக்கப்படுகிறபடியாலதுவம்பதத்துக்கு சரீரத்தைத்தவிரவேனா, அந்தம்காணுமிருப்பதாலும் சரீரத்தில் முக்கியமென்பதும் தேகத்தைவம்பத்தித்தபுத்திரதாரதன்முதலானதுகளில் என்னுடையதென்ற அபிமானமிருப்பதால் அதுகளில்களணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சரீரத்தைக்காட்டிலும் அன்னியமான இந்திரியங்களில் துவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னுடையதேசமென்று பிரயோகக்காணுகிறபடியாலும் ஜனனமரணமாகாணுகிறபடியாலும் தேகத்தில்களணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஸர்வோத்திரியங்களுக்கும்தீதமாயும் சகலரூபமாயுமுள்ளமனதானது ஸர்வவிருத்திக்குமாதாமாயிருப்பதால்தான் துவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னுடைய இந்திரியங்களென்றுவேனாயாதக்காணுகிறபடியாலும் ஸர்வத்திலும் ஸ்வாதநிரியமத்தபடியாலும் அதுகளில்களணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இந்தமனதும்பிரணனால் கட்டப்படுகிறதாகருகியிருப்பதால் தேகத்தைத்திரிக்கின்றபிரணனிடத்திலேபேதவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னுடையமனதென்று அன்னியமாகக்காணுகிறபடியால் மனநினிடத்தில் களணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் புத்திமயனாயும் அத்தியக்ஷனாயும் விஞ்ஞானகாமவாயும் கர்சுவாயும்பிரணங்களைத்திரிக்கின்றவனுமுள்ள ஜீவனிடத்தில் முக்கியமென்றும் உன்னுடையபிரணனென்றுவேனாயாதக்காணுகிறபடியாலும் ஞானமத்தபடியாலும் பிரணனிடத்தில் துவம்பதங்களணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், குன்னியமாஸ்துத்தித்ததாயும் ஸுஷுத்திக்கு விஷயமாயுமுள்ள அஸத்தரூபத்தில்துவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னத்தவிர ஞானமில்லாததுவியவகாரங்காணுகிறபடியால் விஞ்ஞானதமாவிடத்திலதுகளணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இப்படி இன்னமும் அளேகத்துவங்களைஇதினுள் சொல்லித்தவங்களைத்தவங்க புத்திக்கணாரமாகத்துவம்பதாத்மநியைஞ் செகிருர்கள், ஸாமானியதெருசனத்தால் சொல்லப்பட்டபடியானந்தவாதங்களைல்லாம் அஸங்கதந்தான், ஏதுபரமார்த்தமோ அதைஉமக்குச்சொல்லுகிறேனேனேனுவாதங்களைல்லாம் ஸுஷுப்திவனாயுள்ள சகலவிகாரங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாயும்சித்தினமசனாயும் பிரத்தியகாத்மாவென்று பெயருள்ளவனும்கூடஸ்தனாயும் ஜாக்நிதமுதலான மூன்றுஅவஸாயானத்தவனும்பஞ்சகோசமத்தவனும் நாலாவதுவென்றும் தூறவதுவென்றும் சொல்லயளத்தவனும்பஞ்சகோசமத்தவனும் சகலறனும்முன்பார்க்கப்பட்டதனாயும் சர்வதாதுலப்பட்டவனாயும்ஜோதிர்மயபுருஷனாயும் சகலறனும்முன்பார்க்கப்பட்டதனாயும் சர்வதாதுலமாத்திரம்பார்க்கப்பட்டவனாயும் இந்ததேசத்துக்குள் இரதயுருஷஸூலிகடாகாசம்போலவிளங்குகிறவனாயும் அலெனகிகனாயும்முதலாவாபார்க்கவேண்டியவனாயும் ஸசகிதானந்தம்சனாயும்உள்ள பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் ஓய்பதம்ஸம்பவோதுவம்பதம் முக்கியமென்று அரியுருகுன்னியருபியாயும் ஸர்வலளகிகனாயுமுள்ள ஸுஷுப்தநிரிடத்திலந்தபதம் களணமென்றும் உருதியாகஅரியும், விசுவன்ஸைதஜஸன்பிரணுள்ள ஜாக்நிதசுவபின ஸுஷுத்தி இவளவுமெவ்னாஸைத்துப்போல் கோத்தகிருதுகளோ அவனே துவம்பததால் சொல்லப்படுகிறான், ஸ்தூலஸூக்ஷ்மநாரணமான மூன்றுதேசமும் எவனை அவலம்பித்துக்கொண்டுவித்தித்திருக்கின்றனவோ அவனேன், மூலாதாமமுதலான ஆகாரங்களில் நிர்வேபனாயும் நிரஞ்சனனுமுள்ள எவனைதியானமார்த்ததால் யோகிகளதேகிகிருர்களோ அவனேன், ஜீவஜன்மாதிகாரணனாயும் தடஸ்தலக்ஷணமுள்ளவனாயும் பிரகாசிக்கிறவனுமுள்ள எவனிடத்தில் பிராவஸ்துஒன்றுமில்லையோ அவனேன், எவனிடத்தில் மனதைநாட்டினவர்கள் மிகவும்சுத்தமான கரணங்களுடன் கூடுவார்களோ எவனைவலதுகண்ணுக்குள்ளிருக்கிறவனாகச் சொல்லுகிறார்களோ அவனேன், தேகநிவிசாரங்களை எவனைத்தவிர வேரில்லாமலிரந்ததுனால் புருஷர்களுக்குவருக

சியமுன்பு குமோர்வனேன், வெகுலன்களால் சுத்தப்பட்டிருக்கின்ற தேகத்திற்குத் தபோதினம் எவனது? ரிபோல் விளங்குகிறதே அங்னேன், எவன்சார்பலத்தைவிடக் கிறவனுடையது இருந்தபோதிலும் ஒட்டனியில்கர்ந்தாக்மம் பலமிருந்ததெனப்பிர காசிக்கிறதே அங்ன, இப்படி குருமுகமாகக்கேட்டு பதமபுவாவார் விளங்குதல்குடி லைகட்டிக்கொண்டிருந்துவாயும் வேக்கியமாயும் பிரசவம்செய்துரை 'பிரம்மா' ஸத்குரு வேதகுருவினாலே ஸர்வஞ்ஞானேசுவரத்தோடு திபிபித்திவசே என்சித்தத்திலொரு அர்த மதோத்திறிது அதைதாங்கள்கேளுங்கள், காங்கன்சொல்லிய பிரத்தியகாத்மாவுக்கு அன்னி யனாயும்மகாகர்சம்போல் எங்கும்பூணாயுமுள்ள பரமாத்மாவும்பதத்துக்கு முக்கியனென் றும் தேகத்தில்பரிச்சித்தனாக இருப்பதால்பிரத்தியகாத்மாவை அன்னென்றும் இதுசரிமேலில் லேயோஅனகரிச்சயித் துச்சொல்லுங்கள் "ஸ்ரீகுருஸ்ரீ" ஓய்மீரம்மாவேமியலும்பிரனாயும்புர் னனாயும்ஸ்சித்தானந்தலக்ஷணமுள்ளவாயும் அநான்டைகரஸாகாரனாயும் பிரத்தியகாத்மாவுக் கன்னியனாயும் ஸ்வயம்பிரகாசனாயும்மகாகர்சமெனாயும்நிர்மலனாயும் அமலனாயுமுள்ளபரமாத் மாலுருவனிருக்கிறான் ஸத்தியந்தான் ஆதினமவன்துவம்பதார்தமாகான், தத்பதார்தம்துவம் பதார்தமியொன்றிகளுடையவிலயத்துக்காதாரணசாரால் அபரேஷுஞானஸ்வரூபியான அவன் அஸிபதத்துக்காத்மாவான், இந்தகூடஸ்தன் துவம்பதார்தன் ஸ்வையான பிரம்மம் தத்பதார்தம் இரண்டுக்குமெக்கிய ஸ்வதுள்ளபரமாத்மா அஸிபதார்தன், சகலத்துக்குமுள்ளபட்டவன்கூட ஸதன்சகலத்துக்குப் வெளிப்பட்டதுபிரம்மம்உன் னும்வெளிமத்தவன்ஸ்வகெதபரமாத்மா, சத்பததால்பிரதானபிரம்மம்துவம்பததால் அனுவாஸபிரத்தியகாத்மாவும், இக்கியத் தில்அஸிபததால்பரமாத்மாவும், போதிபிளிக்கப்படுகின்றது, இப்படி இருக்கும்போது அண்ண டானந்தகேவலசித்தரூபபரமாத்மாவிடத்தில் துவம்பதமெப்படியாகும், நிர்விசாரநிதம்சனா யும்ஸததாயும்ஊவாயுமுள்ள பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் விபரிதமானபிரகத்தாவம் கூடாதெ ன்றபுத்தியத்தனா, தன்னிடத்திலாறோபிக்கப்பட்ட சகலவிசாரங்களுடைய அபலாபததால் பிரகத்தவம்தன்னாலேவருபெனது அனேகமாகநான்முன்சொன்னேன், ஆரோபிதங்கள்நான் கொம்புபோல்பொய்யாகையால் அவிஷயமானதுகளை எப்படிவிடாபனம்செய்யலாமென்றுசங் கிக்கவேண்டாமென்கூட உபமைபெலத்தால் சாஸ்திரங்களில் சொல்லியஸாதனங்கள் லல்லிலா பனம்செய்யத்தக்கதுதான், நான் கொம்புபோல்விசாரங்கள்மிகவும் இல்லாதபடித்ததில் துவம் பதமாவது தத்பதமாவது அஸிபதமாவது பிரயோகம்செய்யப்படமாட்டாது தேகாத்விசாரங் களுக்கும்போது தான்ஸ்வரூபோதஸ்வரூபனு கூடஸ்தனுக்குத் துவம்பதார்தத்துவம்வி டைக்கிறதுஅகையால் நான் கொம்புபூதை புரம்புமுதலான திருஷ்டாந்தத்தை அனுஸரித்து தேகாதிகளுக்குமிகவும் தீவ் லாமையைகல்பிடுகிறது யுத்தமில்லை, எப்படி பிரத்தியகாத்மாவை அபிததேகாதிகள், ஜடககளாயும் அஸ்த்ரூபங்களாயும் இருந்துமகத்தமதின் கண்ணுக்கு ஸத்துப்போல்காணுகிறதனோ, அப்படிசி குணஞ்சிரத்தியகாத்மாவும் தேகமமுதலான துக்களை அபிததமத்தியமதிருஷ்டிக்கு ன்ளங்குகின்ற அகையாலொன்றுக்கொன்று ஆதாரமாயி ருப்பதுஉதித்ததான், அவனியொன்னிரச்சிரயத்தமன்னியில் நிரம்சனாயும் ஸ்வதந்திரனாயு மிருக்கின்றபரமாத்மா ஒருவனெனவத்துக்குமாகாரனாயும் தனக்குவேரை ஆதாரமில்லாத வனாயும்ஸ்வதாவென்குகிறான், எவன்குருவாக் கியத்தால் பிரத்தியகாத்மாவை நன்றாக அரி யுகிறதே அவனே அகம்பதார்த விஞ்ஞானபிரத்தியகாத்மாவிக் தென்றுசொல்லப்படுகிறான், அவ ன்தானேபின்பிரம்மபதார்தத்தை எப்போதுபுஷ்டமாச அரிபுகிறதே அப்போதுதான் எசத் துவவிஞ்ஞானினையும் பிரம்மாத்மவிக் தென்றும் சொல்லப்படுகிறான், பிரகரிக்கும்போது ஆத் மாவைக்குறித்திருப்பதுவாயிருப்பதால் அன்னவயவியதிரேகங்களால் தமாவை நிச்சயிக்கவே ன்றபடி, இந்தநான் பிருணமயனாகையால் தேகபூமியில் மனோமயனாகையால்பிருணமயனு

மில்லைவிஞ்ஞானமயனாகையால் மனோமயனாயில்லை ஆனந்தமயனாகையால் விஞ்ஞானமயனு மில்லை ஆனந்தம்சனாகையால் ஆனந்தமயனாயில்லைநிரம்சானந்தனாகையால் ஆனந்தம்சனாயி ல்லைஇப்படி அன்னவயவியதிரேகங்களாகும் துவம்பத அகம்பதந்களால் லக்ஷியார்த்தனைகூட ஸ்தனைபூர்ணனந்தகனனு பரமாத்மாவிடத்தில் சேர்பிவித்தவித்துவான் ஸர்வஸ்வஸாரபா சங்களிலிருந்துவிட்டுச் சாகவதநிஷ்களித்தியுபாயஸ-சத்தை இவ்விடத்திலேயே அடையு கிறான் ஸம்சயமில்லை, அகண்டசிதானந்தாஸ்வரூபியானபரமாத்மாவைக் தேவாம்பதார்த்தத்துவ மில்லாதபடியால்ஊமுதிகநியாயமாகஸ்வரூபிதனை அபுபரிநுத்மாவக்குதுவம்பதார்த்தத்துவமி ல்லை சிலர்களந்த அருபவஸதுவுக்கே நிர்விசேஷசிதாத்மத் துவமிருப்பதாலதுவித்தார்தவஸ்து வாகையாலும் அதுக்கேதுவம்பதார்த்தத்துவமாகுமென்று சொல்லுகின்றார்கள், தத்துவமவிமு தலான மகாவாக் கியங்களுக்கோசரமாகச்சொல்லப்பட்டபடியால் அசப்தமான அந்தவன் து எப்படி துவம்பதார்தமாகும், ஸவிசேஷர்களாயும் சிதாபாஸர்களாயுமுள்ள ஜீவேசர்கள் எது னால் நிவித்திக்கப்படுகிறார்களோ அந்த சிதாத்மகமானவஸ்வதுவே நிர்விசேஷமாகும், அருப வஸ்துவிலோவெனில் நிவிருத்திப்பிளிக்கிற ஒருசக்தியை ஒருவருமொப்பவில்லை அந்தஅத்தை நிகளுமொப்பவில்லை, முன்னிருந்த அத்துவைதிகளந்த அருபவஸ்துவில் சக்தியை ஒப்பாமவி ருத்தபோதிவமிப்போதுள்ள நிமொப்புருமெனில் அநிலும் சக்தியிருந்தால் அப்போது முக்தர்களுக்கும் திரும்பவும்பெருகநேரிகெற்படியாலதுஉசிதமல்ல, அந்த அருப வஸ்துவி ல் பிரவிருத்திசக்திவேண்டாம் நிபிருத்தி சக்திஇருக்கட்டுமேசனில் ஓய் பதமஸம்பவரோ நிவி ருத்திசக்திதனக்கோ அதுக்கே பிரவிருத்திசக்தியாகுமாயகையால் அதுவும் உசிதமில்லை, எவன் ஜீவேசர்களைதானே ஈட்சணம்பண்ணிவிருஷ்டிகாலத்தில் ஜகதஸ்வரங்களில் பிரவிருத்திப் பிவித்தானே அந்தசித்தப்பிரயான பிரத்தியகாத்மாவே மோக்ஷ காலத்தில்தன்னுடைய பிச்ச க்தியினாலே அந்தஜீவேசர்களைசித்தனான தன்னிடத்திலேகியஞ்செய்யுமிருத்திப்பிளிக்கிறு ன் ஆனகயால் சிதம்ச கூடஸ்த சாக்ஷிநீரய பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் தான் துவம்பதம் முக் கிய மாகுமேதவிர அன்னியர்களான பரமாத்மாவிடத்திலும் அதேதனித்திலும் ஆகமாட்டா நிச்சயம் இப்படியானால் அதுவே நீ நீயேஅது நீயே நான்நானே நீஎன்று சருதியில் சொல்லப் பட்டவியதினாரமென்றது வினாசுமேனில் முன்சாரீரமீமான்னைஎன்ற பேயானகிஷேபித்த இடத்தில் சொல்லியிருந்தபோதிலும் இந்த விபதினாரத்தை வேறுகக்கொல்லாததுவிவ்விட இடத்தில் சொல்லவேண்டும் ஓய் கமலானனரோ சொல்லப்போகா அர்தம்மிகவும் னை-ஒஷமமாகை த்தில் பிராலலவேண்டும் ஓய் கமலானனரோ சொல்லப்போகா அர்தம்மிகவும் னை-ஒஷமமாகை யால் ஆதர்புடன்செரும் ஒன்றுக்கொன்றுஐக்கியஞ்சொல்லப்படிருப்பதால்லலவாமக்கப் படி சங்கைஷ்டாபித்து தத்துவம்பதார்த்தங்களுக்கெக்கியமிருந்தபோதிலும் ரூட்சமமாக பேதமுமிருக்கின்றன எப்படிஎனில் எப்படிவியிற்றாரமத்த தத்துவம்கின்றன கிடத்தில் தத பதமுமிருக்கின்றன எப்படிஎனில் எப்படிவியிற்றாரமத்த தத்துவம்கின்றன கிடத்தில் தத பதார்தனைத்தவிரதுவம்பதார்தன் வேனாயில்லாவிட்டாலும் ததத்தார்தனைத்தவிரததபதார தன்வேனாயாக இருக்கின்றதே எப்படிமகாகர்சத்தைத்தவிரகடநீராமவேரில்லாவிட்டாலு ம் கடாகாசத்தைத்தவிர மகாகாசம் வேனாயோ அப்படிபிரகிருத்திலும் பேதமிருக்கின்றன அதுவது முதலெக்கிய உபதேசத்தால் பரேஷுஞ்ஞானமுண்டாகும் இரண்டாவதைக்கிய உ பதேசத்தால் அபரேஷுஞ்ஞானமுண்டாகும், சொல்லியமகாஸங்க்யம் ஸாமான்னிய மாகை பதேசத்தால் அபரேஷுஞ்ஞானமுண்டாகும், சொல்லியமகாஸங்க்யம் ஸாமான்னிய மாகை யால் திரும்ப பிரதிலோடமாகச்சொலவதில்விசேஷார்தம் வித்துவான்களாலியப்படுகின்றன வல்லலாதத்துவமவிஷ்டாபனபதுகாஉபதேசாப்பியாஸத்தில்கூடமேலுக்குமேல்சங்கையை நிவித்திப்பித்ததனாலே முன்னுக்குமுன்பேதமிருக்கின்றன அனலோமமாகிறும்பிச்சொல்வது அப்பியாஸமென்றும் பிரதிலோமப திரும்பிச்சொல்வதுவிபதினாரமென்றும்நீர்மானம்இப் படிஇருப்பதில்பதார்தம் ஐக்கொன்றுக்கொன்றுதேசைபேதத்தால்சுலபபேதமிருப்பதால் க்கியங்கூடாது, ரூத்திரக்காரும் வியவகாரிதேசையில் ஜீவப்பிரம்மவிபாகத்தையும் பரமாத்

தெனையில் பிர்மம்மொன்றே ஸத்தியாதிசைஷ்யம். அந்நாசொல்லப்படுகி
ன்றன பிறகுஞ்ஞானக்கோவெனில்லம்பிரஸாதகருதியால் சரீரத்திலிருந்து கிளம்பி பாஞ்சோதி
பிடுகுப்பிசொல்லப்படுகின்றனவே தவிர கிளாபுகிறதற்குமுன்னின்று ஸத்தியத்தின்
கு முன்பிடுஞ்ஞானக்கு பிர்மமத்தவியிருக்கட்டும் அப்படியிருந்தபோதிலும் மத்திய காலத்தி
ல் பரப்பிர்மம்மத்தவியைக் இருப்பதால் ஸத்தியத்துவமவனுக்கு என்னந்தாமத்தியகா
லத்திலும் கடத்துக்குமண்போல் பிர்மத்தைத்தவிர வேனாஜதாரமில்லாததுதல் அபின்னத்
துவம் சொல்லலாம் அப்படியிருந்தபோதிலும் காரியமொன்று உபயோகிப்பதால் அபேதவசனமி
ற்பலம் தான், காரியமொன்றே தந்தாமலிருந்தால்லவா அதுசபலமர்கும் நீசன்தொடப்பட்ட
போதிலும் மண்ணை எல்லோரும் தொடுகிறார்கள் மண்மயமாயிருந்தபோதிலும் கடத்தகநீசன்
தொட்டால் மைத்தவர்களுள் தளளிப்போடுகிறார்கள் இப்படி அனுஷ்டானத்துக்கையோக்கியமான
அபேதவசனம் வியாதந்தான் பிறகுஞ்ஞான அவித்தை ஆவரணத்துடன் கூடிய பிர்மத்தின் காரிய
மாகையால் நேருகமண்ணிக்காரியமான ஸட்டம்போல்காரியமாகவில்லை, ஆகையால் ஸத்தியகாலக்
நில்காரியத்துக்குகரணத்துடன் முக்கியமான ஐக்கியமில்லை அநினைக்கேசாம்சத்திலிருப்பதால்
அபேதமுபகசரிக்கப்படுகின்றன இதிலிப்படியாகும் போது பிறகுஞ்ஞானக்கு அநிதனான கடஸ்த
திரியப்பிரத்தியகாத்மாவிடத்து லேயே துவம்பதம்பாரமார்திகமாயித்து ஆனால் பிறகுஞ்ஞானக்கு
பிர்மமான ஆத்மாவும் பிரத்தியகாத்மாவென்னும் பரமாத்மாவென்னும் இரண்டாகையால் அவ்வி
டத்திலுமஸத்தியத்துவம்கொள முக்கியமாகும் பரமாத்மாய் சித்ருபனென்னும் அருபனென்
து பிரண்டாகையால் அவ்விடத்திலும் இப்படியாகுமென்று சத்தியத்துவத்துக்கு ஒரூநிலையிலே
ன்னுசங்கிக்கவேண்டாம் ஏனெனில் துவம்பதஸத்தியத்துவமே பிரதிருதமாகையால் கடஸ்த
விடத்தில்கன்னுநிலைத்திருக்கின்றனவல்லவா ஸாமான்னியஸத்துவத்திலும் சித்ருபமே முக்கிய
மேதவிர சித்ருபம் அருப்பிரொன்மம் முக்கியமாகா து சித்ருபபரமாத்மாவுக்கு பரமார்திகஸத்தி
யத்துவமும் அருபாத்மாவுக்கு வியாவஹாரிகஸத்தியத்துவமாயிருக்கின்றனவல்லவா ஆனால் இ
ப்பட்டமே வியாவகாரிகமென்னும்கூடும் பிரசித்தமாயிருக்கிற விடத்திலெப்படி அன்னியதா
வாகசொல்லப்படுகின்றனவெனில் கேளும் பத்தமஜோ அந்த அருபவஸ்துவானது சகலத்துக்கும்
மேலப்பட்டது இருந்தபோதிலும் அந்தமர்வாக பிர்மமவித்து லேகடலோகத்திலுபிவிக்கடி
யோக்கியமாவையுபயனித்தவாகிய பத்தமஜோக்குதென்று வியவஹாரத்துக்குமாதிரியமோ
க்கியமாகையாலும் வியாவஹாரிசத்துவம் சொல்லப்பட்டுதென்று அறியும் அம்பஜோதபவரே அ
ந்த துவம்பதமானது அன்னியபதத்தை அபேகதியாமல் கடஸ்தனையும் மைத்தவிகாரசமுக்
தையும் நன்றாகப்போதிப்பிவிக்கின்றன அன்னியமான அகண்டப் பிர்மத்தையோ வெனில்தப்பத்
த்தை அபேகயிந்துபோதப்பிவிக்கின்றன கேள்வியுபயோகித்தாலும் நானென்ற அனுப
வத்தையெத்த அபேகையுன்றியிலடையுமுதாயால் சச்சிதானந்த அகண்டபோதாத்மாவை
போதிப்பிவிக்குறில் ஸ்வாதந்திரியமில்லை துவம்பதத்துக்கு முக்கியாத்மாக பிரசித்தமாயும்
தன் இருதயத்திலிருக்கிறவனாயும் கடடைவிரலாகாமுள்ளவனாயும் தனபோதருபியாயுள்ள
கடடஸ்தனெப்பார்த்து தேகம் விழந்தபின் ஸத்திரமண்டஸத்தை பேதிக்கிற இல்லையில்லை
என்றில்லித்தவாக்கியமாகுதேகமமுலானவிகாராகனைதள்ளித்ருக்குப் ப்ராபுமஇந்த தேகத்து
க்குள் லுாவலிக்குவனாயும் உள்ள ஆத்மாவைப்பார்த்து திரும்பவும்மாதானினுதரத்தை அடை
யுகிறுனில்கடடஸ்தகனையால் அந்த பிரத்தியகாத்மாயுஷ்மத பிரத்தியயமுள்ளவனாயும் அமைத்
ப்பிரத்தியயமுள்ளவனாயுமான அப்படியே ஸத்தான பிர்மமத்தவமும் ஜீவத்துவமுமுப
பிக்கப்பட்டுதுகள் இந்த கடடஸ்த ஆத்மாவுக்கு ஜீவத்துவமும் முக்கியமில்லை பிர்மத்தவமும்
முக்கியமில்லை ஆனால் சத்தவமும் ஜடாதிஷ்டானத்துவமும் இரண்டினாலேயே இரு
க்கின்றன, கடடஸ்தபோதாத்மாவுக்கு ஜீவத்துவமிருந்தபோதிது மனிதசித்தவமிருப்பதாலும்

தெனையில் பிர்மம்மொன்றே ஸத்தியாதிசைஷ்யம். அந்நாசொல்லப்படுகி
ன்றன பிறகுஞ்ஞானக்கோவெனில்லம்பிரஸாதகருதியால் சரீரத்திலிருந்து கிளம்பி பாஞ்சோதி
பிடுகுப்பிசொல்லப்படுகின்றனவே தவிர கிளாபுகிறதற்குமுன்னின்று ஸத்தியத்தின்
கு முன்பிடுஞ்ஞானக்கு பிர்மமத்தவியிருக்கட்டும் அப்படியிருந்தபோதிலும் மத்திய காலத்தி
ல் பரப்பிர்மம்மத்தவியைக் இருப்பதால் ஸத்தியத்துவமவனுக்கு என்னந்தாமத்தியகா
லத்திலும் கடத்துக்குமண்போல் பிர்மத்தைத்தவிர வேனாஜதாரமில்லாததுதல் அபின்னத்
துவம் சொல்லலாம் அப்படியிருந்தபோதிலும் காரியமொன்று உபயோகிப்பதால் அபேதவசனமி
ற்பலம் தான், காரியமொன்றே தந்தாமலிருந்தால்லவா அதுசபலமர்கும் நீசன்தொடப்பட்ட
போதிலும் மண்ணை எல்லோரும் தொடுகிறார்கள் மண்மயமாயிருந்தபோதிலும் கடத்தகநீசன்
தொட்டால் மைத்தவர்களுள் தளளிப்போடுகிறார்கள் இப்படி அனுஷ்டானத்துக்கையோக்கியமான
அபேதவசனம் வியாதந்தான் பிறகுஞ்ஞான அவித்தை ஆவரணத்துடன் கூடிய பிர்மத்தின் காரிய
மாகையால் நேருகமண்ணிக்காரியமான ஸட்டம்போல்காரியமாகவில்லை, ஆகையால் ஸத்தியகாலக்
நில்காரியத்துக்குகரணத்துடன் முக்கியமான ஐக்கியமில்லை அநினைக்கேசாம்சத்திலிருப்பதால்
அபேதமுபகசரிக்கப்படுகின்றன இதிலிப்படியாகும் போது பிறகுஞ்ஞானக்கு அநிதனான கடஸ்த
திரியப்பிரத்தியகாத்மாவிடத்து லேயே துவம்பதம்பாரமார்திகமாயித்து ஆனால் பிறகுஞ்ஞானக்கு
பிர்மமான ஆத்மாவும் பிரத்தியகாத்மாவென்னும் பரமாத்மாவென்னும் இரண்டாகையால் அவ்வி
டத்திலுமஸத்தியத்துவம்கொள முக்கியமாகும் பரமாத்மாய் சித்ருபனென்னும் அருபனென்
து பிரண்டாகையால் அவ்விடத்திலும் இப்படியாகுமென்று சத்தியத்துவத்துக்கு ஒரூநிலையிலே
ன்னுசங்கிக்கவேண்டாம் ஏனெனில் துவம்பதஸத்தியத்துவமே பிரதிருதமாகையால் கடஸ்த
விடத்தில்கன்னுநிலைத்திருக்கின்றனவல்லவா ஸாமான்னியஸத்துவத்திலும் சித்ருபமே முக்கிய
மேதவிர சித்ருபம் அருப்பிரொன்மம் முக்கியமாகா து சித்ருபபரமாத்மாவுக்கு பரமார்திகஸத்தி
யத்துவமும் அருபாத்மாவுக்கு வியாவஹாரிகஸத்தியத்துவமாயிருக்கின்றனவல்லவா ஆனால் இ
ப்பட்டமே வியாவகாரிகமென்னும்கூடும் பிரசித்தமாயிருக்கிற விடத்திலெப்படி அன்னியதா
வாகசொல்லப்படுகின்றனவெனில் கேளும் பத்தமஜோ அந்த அருபவஸ்துவானது சகலத்துக்கும்
மேலப்பட்டது இருந்தபோதிலும் அந்தமர்வாக பிர்மமவித்து லேகடலோகத்திலுபிவிக்கடி
யோக்கியமாவையுபயனித்தவாகிய பத்தமஜோக்குதென்று வியவஹாரத்துக்குமாதிரியமோ
க்கியமாகையாலும் வியாவஹாரிசத்துவம் சொல்லப்பட்டுதென்று அறியும் அம்பஜோதபவரே அ
ந்த துவம்பதமானது அன்னியபதத்தை அபேகதியாமல் கடஸ்தனையும் மைத்தவிகாரசமுக்
தையும் நன்றாகப்போதிப்பிவிக்கின்றன அன்னியமான அகண்டப் பிர்மத்தையோ வெனில்தப்பத்
த்தை அபேகயிந்துபோதப்பிவிக்கின்றன கேள்வியுபயோகித்தாலும் நானென்ற அனுப
வத்தையெத்த அபேகையுன்றியிலடையுமுதாயால் சச்சிதானந்த அகண்டபோதாத்மாவை
போதிப்பிவிக்குறில் ஸ்வாதந்திரியமில்லை துவம்பதத்துக்கு முக்கியாத்மாக பிரசித்தமாயும்
தன் இருதயத்திலிருக்கிறவனாயும் கடடைவிரலாகாமுள்ளவனாயும் தனபோதருபியாயுள்ள
கடடஸ்தனெப்பார்த்து தேகம் விழந்தபின் ஸத்திரமண்டஸத்தை பேதிக்கிற இல்லையில்லை
என்றில்லித்தவாக்கியமாகுதேகமமுலானவிகாராகனைதள்ளித்ருக்குப் ப்ராபுமஇந்த தேகத்து
க்குள் லுாவலிக்குவனாயும் உள்ள ஆத்மாவைப்பார்த்து திரும்பவும்மாதானினுதரத்தை அடை
யுகிறுனில்கடடஸ்தகனையால் அந்த பிரத்தியகாத்மாயுஷ்மத பிரத்தியயமுள்ளவனாயும் அமைத்
ப்பிரத்தியயமுள்ளவனாயுமான அப்படியே ஸத்தான பிர்மமத்தவமும் ஜீவத்துவமுமுப
பிக்கப்பட்டுதுகள் இந்த கடடஸ்த ஆத்மாவுக்கு ஜீவத்துவமும் முக்கியமில்லை பிர்மத்தவமும்
முக்கியமில்லை ஆனால் சத்தவமும் ஜடாதிஷ்டானத்துவமும் இரண்டினாலேயே இரு
க்கின்றன, கடடஸ்தபோதாத்மாவுக்கு ஜீவத்துவமிருந்தபோதிது மனிதசித்தவமிருப்பதாலும்

குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட, தத்வஸாமுபநித்தில்,

ஞானகாண்டத்தின் உவது பாதத்தில் உருவது அந்நியாயம். கசள

[illegible]

டைந்திருக்குதுகள் ஈசனுடையமர்வை அப்படிப்பட்டது அப்படியிருந்தபோதிலும் அதையும் திருப்பிக்குத்தம் தந்தாரியங்கனில் சேர்பிவிக்கவேண்டும் எப்படி எனில் உசிதமானகாலங்களில் தங்கள் தந்திரத்தில் தரவே சாஸ்திரப்பிரகாரமாகப் பாரவிமுகமாக இருந்நவஸைவிடவேண்டியது அதை அன்னிய புருஷனிடத்தில் ஆசையன்றியில்ஸ்திரீயுள்வளத்தையோனியில்கிரகிக்கவேண்டியது புருஷன் தந்தாரங்களில் யதேசசையாக மோகத்துடன் கிரீடிகட்டும் அப்படியேஸ்திரீயும் தன்புருஷனிடத்தில் கிரீடிகட்டும் அந்தமோகத்தால்புருஷர்தத்துக்குள்வளவும்குறையில்லகிரமமாக அதிலேயும்உபரதி உண்டாகும், தந்தாரங்களிலமாதிரம் பத்துதலுள்ளவன் ரக்ஸ்தாச்சிரமியாரிருந்தபோதிலும் யதிக்குதல்வியுனவான் தன் தாவிடத்திலமாதிரம் பத்துதலுள்ளஸ்திரீக்குபாதா இருந்தபோதிலும்லாதவனைப்போலதான் னைவையளவன் ஸ்திரீகளும்யதிகளும்இதில்மிகவும்மோகிக்கிறார்கள் வெனிவிதில்காணென்ன சொல்வேன் அவர்களை நெண்டிக்குரத்தரு வைவல்லவனிருக்கிறானே விதந்துக்களுக்கும்யதிகளுக்கும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி இருப்பார்களாயில் அவர்களுக்கு குறியொப்பஸ்தங்கனாலயமுண்டாகிறது எந்தஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு குறியொப்பஸ்தங்கள் அடங்கியிருக்குதுகளோ அவர்கள் பிரத்தியசூதல கஷம்காருயணர்கள் தான் எந்தஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு அன்னியஸ்திரீபுருஷர்கள் விலும் போல்மவ நில்தோத்துகுரர்களோ அவர்களுக்கித்தியர்கள் பிரத்தியசூதலகளோ மகேசுவரர்கள் தான் குறியொப்பஸ்தங்கனிடங்கி இருந்ததுஇல்லெகும்ஹுதியர்கள் பூர்வமிஹலோகத்திலும்பரலோகத்திலும் அபிகமானசுகத்தை அடைந்தார்கள் ஆதையால் பூமியில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் வேகுப்பிரயத்தினத்தால் குறியொப்பஸ்தங்களை சாஸ்திரப்படிவல்லவழியில் இரகூதிகவேண்டியதுஇனிசிறு திரேந்திரியத்தின்னிரண்டு விதவருத்திகளையும் கேளும் அபசப்தங்களுக்கும் பெரியோர்களை தூஷிக்கிற சப்தங்களுக்கும் கேழக்கிரது சுருதிஸ்மிருதியிலுள்ள இரஹவியார்தங்களைத் தசசப்ததியுடன் கேழக்கிருதுவிடமடசடர்களான கிருஷ்டர்களால் செய்யப்பட்டகானங்களைஎங்கும் கேழக்கிறது அந்தகானதின்மோகத்தால் வேசியன்மைபாஷனாகிலும் அந்தவழியாக ஒரு குறும்சிறுதமகாபாபகங்கு முண்டாகின்றன ஸ்திரீயானவள் கினிமுதவானசப்தங்களை கேழப்பதில்பத்துகிறாள் ஒருஇடத்தில்கேட்டதை மமத்த இடத்தில்சொல்லிவதனைவர்களுக்கு சந்தாருவாகுறாள் புத்திரபாரியைமுதலானவர்களுடையவசனத்தன்கேட்டுதொமார்கத்தில்பணங்களை ஸம்பாதிப்பதால் நாலுவிதத்திலும் பாபங்களைசேர்த்துக்கொள்ளுகிறாள் ஆகையாலிவ்விதமான கரோத்திரேந்திரியமும் அனைத்துதான் அப்படி இருந்தபோதிலும்தையும்கிரமமாகநல்லடத்தை யில் சேர்ப்பிவிக்கவேண்டியது நித்தியம் நித்தகைகளின் சிரவணம் வேதாந்த சிரவணம் ஸத்தரு ஸதுதியுடன் கூடியகானங்களுடைய உசிதமாக சிரவணம் ஸதுக்கருந்த குறியிமான தின் சிரவணம்இதுகளை செய்கிரவன் மிகவும் புண்ணிய புருஷனாவாஇந்த கரோத்திரேந்திரியமானது பாலன் போல சபலப்பட்ட தானையால் ஒரு சிரவணத்திலேயே ஸ்திரீமாக இருக்கமாட்டாது ஆகையால் நாலுவிதமான ஸத்தவியங்களில் லாளன்மாண்ணிசேர்ப்பிவிக்கவேண்டும் பாபத்துக்களுக்குக்காரணமானலென்கிரவணத்திலிருந்து மெள்ளமெள்ள கிரமமாகதிருப்பவேண்டும் சபர்வமாகவே இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் பத்தி இருப்பதாலோரு இந்திரியத்தையும் ஒருவனுமொருஇடத்திலும் பெலவந்தமாக இழுக்கக்கூடாது, இனிதுவக்கிக்கிரியத்தினிரொண்டிந்த விருத்திகளையும்கேளும் அந்தகமாயும் அயோக்கியமாயும் மிருதுவாயுமுள்ளபடுக்கையில் இரவும்பகலும்படுக்குறுதுதலைகாணிமுதலானதுகளை அபேகித்திருதுசுகமான சித்தத்தையும் சுகமான உஷணத்தையும்இச்சிக்கிறது மர்கனத்தை இச்சிசுரது உஷணகாலங்களில் பதிவாகவே குளிரந்த தென்னலகாததை அபேகித்திருதுதேகாலங்களிலடிக்கடி மிகவும் வெய்யிலை அபேகித்திருது மகாபாபஹேதுக்களானஸ்திரீதேகாலிக்னம்முதலானதுகளை தூர்மார்கங்கள்ஒலையாவதுமோகத்துஒலபேகிக்கிறது இப்படிப்பட்டதுவக்கி

ந்திரியத்தையும் கிரமமாக அதுகளிலிருந்து திருப்பி நல்லதானதில் சேர்ப்பிக்கவேண்டியதுநிர்
ஷணானம் முதலான படுக்கையிற் பரிபதிக்கவேண்டியதுதேகாலத்தில் ஸர்வதாபஞ்சாக்கினி
யிலிருந்து தவஞ்செய்யப்படும் உஷ்ணகாலத்தில் சாஸ்திரப்படி திருஷ்வணஸ்நானத்தைசெ
ய்யப்படும் தன்பாரியினிர்ணயினைகளினால் தன்னங்கமர்த்தத்தையும் அவிங்கனாதிக்கையு
ம்கிரமமாகவாஸிஷ்டசிக்சிக்கட்டும் எதிரிச்செய்யாக அடையப்பட்டாஸித்தநென்னல்வாயுவாஸி
கிடைத்த அந்தக்ஷணிகாலப்பஸுக்கத்தால் ஆத்மாவுக்கு என்னபிரயோஜனம் என்றுஎண்ணட்டு
ம் புத்தியுள்ளவன் துவக்கிந்திரியத்தை கெட்டஸ் பரிசங்களிலிருந்து திருப்பிநல்லஸ்பரிசங்
களில்சேர்ப்பித்துஇஹபாஸுக்கத்தை அடையுவான் இனிநேத்திரேந்திரியத்தினிர்ணயிதனிற்
த்திகளையும் கேளும் பரதாரங்களை ஆசையுடன்பார்க்கிறதானுடையிழைத்தலானதுகளிலிருக்கி
ற அனேகபாத்திரம் வஸ்திரங்களைப்பார்க்கிறிச்செய்யுலேஇந்தநேத்திரமானதுபுருஷனைநாடி
இடத்திலும்பிரமிப்பிவிக்குது தூர்லபமாயும் ரூபமுள்ளதாயுமேதாவதுஒருவன் தன்வக்கன
டாலதை அடையுகிறதற்காக புருஷனைநிர்நுட்தொழிலில்பிரவேசிப்பிவிக்கின்றான் அன்னிய
னுடையபுத்திரபாத்திரகிரஹித்தியானதனதான்வியம்முதலானதுக்களைகண்டு அஸ்துயைய
உண்டுபண்ணுகுறதொலக்களிலெதெதை பார்க்கிறானோ அதை எல்லாம்ஸம்பாதிக்கிறதற்கு
நேத்திரமானது அதிவசனானவனை எங்கும் ஸஞ்சாரிச் செய்கின்றது ஆசசரியம் நேத்தி
ரேந்திரியத்தின்பெரிதானசேஷ்டைபைஎன்னசொல்லுவேன் பார்க்கிறாயும் துக்கங்களையும்புரு
ஷனுக்கு உண்டுபண்ணுகிறதில்ஸாமாத்தியத்தையும் என்னசொல்லுவேன் நேத்திரேந்திரியத்
துக்க தினன் சுகலேசத்தை அடையுகிறதாயில்லை ஷ்ரீநாதனுக்கத்தை இரண்டுலோகங்களி
லும்அடையவுமசெய்கிறான் இப்படிப்பட்டநேத்திரமானது புருஷனுக்கு ஜன்மமரணங்களுக்கு
முக்கியகாரணம் ரொளவம்முதலானமாகபயங்கரநரங்களை அடையுகிறதற்கும்காரணம்ரூப
முள்ளவன் துவைப்பார்க்கிறதில் மிகவும் சபலமாயிருப்பதால்பார்வைபன்னியிலோருக்ஷணங்க
டகமமாயிருக்கமாட்டா அதையும்கிரமமாக கெட்டபார்வைகளிலிருந்துதிருப்பிநல்லதானதில்
சேர்ப்பிக்கவேண்டியது அன்னியதரங்களைமாதாஸிப்போலும் ஸ்வேதாநரங்களைபோலும்பா
ர்க்கவேண்டியது பரத்திரியங்களை சல்லியோட்டுக்குஸமமாயும் அன்னியனுடையகவார்ணப
பாத்திரங்களை உடைந்தபாண்டங்களைப்போலவும்பார்க்கவேண்டியதுபுத்திரானதன்முதலான
அன்னியனுடையஜகுவரியங்களைப்பார்க்கதால் மகத்தானதுக்கத்துக்கு காரணமாயிருப்பதாலி
து பாப்பலங்களுடன் ஸமமாகுமென்று மனதிலுள்ள அவிஷ்டயது பூமியில்மோகத்தைஉண்
டுபண்ணுகிறதெதை ஆடயத்தக்கதென்புண்ணுகளெண்ணுகிறார்களோ அதை அன்னியதா
வாக அடையத்தகாதென்று எண்ணுவான்ஸகல ஜனங்களுக்கும் எதெதெஸுசுநிஷ்பொருட்டு
ப்பார்க்கிறார்களோ அதைவித்துவானுனவனது கத்தின்பொருட்டென்றும் அன்னியர்களுக்
கத்தின்பொருட்டென்று குரகைஸுசுத்தின்பொருட்டுமெண்ணுகிறான் நேத்திரேந்திரியத்தை
வசப்படுத்தினவன் பரமகத்ததை அடையுகிறபடியால் பெரியோர்களால்பார்க்கத்தக்கனதைசா
ஸ்திரவழியால்பார்க்கவேண்டியது முன்வாசனைஒலேவைதபார்க்கவேண்டுமென்றுஇச்சையுண்
டாகின்றனவோ அதிலிருந்துநேத்திரத்தை திருப்பிபுத்திரமான்வெளவஸ்துயில்வக்கவேண்
டியது கட்டுவன்வசத்தை அடைந்து நட்டினம்செய்கிறவெளிபெருவனுடைய வசப்பட்டுநே
த்திரமானது ரூபத்தையபார்க்கின்றவனவோ அவனைசுசுவரன் இனிநிஹிவேந்திரியத்தினிர்
ண்டு விருத்திகளையும்கேளும்புறன்னத்தை ஸர்வதாபுஜிக்கிறது தந்தவுடன்குந்திருன்னத்தையு
ம்புஜிக்கிறது வடைநெய்யருப்புமுதலான பகதியேபோதியங்களிலாசையுடன் புஜிக்கக்கூடாத
அன்னங்களுல் கழுத்துவனாபூணம்செய்குறதாஸநேந்திரியமானதுமதுமாம்ஸம்முதலான
கெட்டவஸ்துக்களாலிழைக்கப்பட்டு புருஷனைஅவைதிகமானவாமசாத்தமார்க்கத்தில் பிரவேசி
ப்பிவிக்கிறது அபகதியத்தை பகதிப்பதில்பாமானது சாஸ்திரங்களில் சேஷிக்கப்பட்டிருக்கி

ன்றன் அதிலுள்ளசொல்லவேண்டிய குராவென்றுமில்லை தைவத்துலாவதுவிவேகத்தினாலா
வது மமத்தசுகல இந்நிரிய விருத்திகளும் தகயப்பட்டபோதிலும் இந்நிஹிவேந்திரியம்மாத்
திரம் பெரியகிழவன்களிடத்தில் கூடலோபிக்கிறதில்லை இதின் சபலத்துவமானது புருஷனை
ரக்களில்விழத்தட்டுகின்றன, இதுவென்புடிபாபவிருத்தியோ அப்படி ஒன்றுஒன்றுமுண்டா
கிறதில்லை எல்லாங்கூடஒலுமில்லை அசுத்தபோஜனம்செய்கிறவர்களுடையசித்தத்தில் தமோகு
ணங்கள்விருத்தியாகிறதிகள் மைத்தஇந்நிரியங்கள்சுத்தமாயிருந்தாலுமசுத்தமாகிறதுகள், பாய
சம்முதலானதை சுண்ணாம்பாரதமாகநத்திலெவனுடையநாக்குனுணியிலஜலம்சொட்டுகிறதோ
அந்தாஸனைக்குவசப்பட்டவன் எப்போதுமோக்ஷத்தை அடையுவான்களிகளில்உப்புப்புகா
ரங்களின் சுவல்பமானதத்தகுறாவைஅரியுகின்ற நாகு எப்படிவசப்படும்இராஜனுக்கு தூர்ம
திரிஒருவன்போல் பாபிகளுக்குபாவம் விருத்தியாகிறதற்கு ராஸனைஎன்ற இந்த ஒரு இந்நிரிய
மே போரும்மைத்ததுகளை தாக்குஇப்படிப்பட்டரானேந்திரியத்தையும் கிரமமாககெட்டதுக
ளிலிருந்து நல்லதானதில்சேர்ப்பிக்கவேண்டியது நித்தியம்புறன்னத்தையும் ரூந்திரத்திரிஷ்
வியத்தையும் கூடதள்ளவேண்டும் கிரகஸ்காச்சிரமியானால் ஸிவோஞ்சலிருத்தின்ற மிகவும்பரி
சுத்தமான அரிப்பினைஷாயித்து புஜிக்கவேண்டும் மைத்தபிரம்மசாரிவாஸப்பிரஸ்த ஸன்னியா
ஸிகள் சித்தியமென்ற பிக்ஷாவஸ்திரத்தில் விதிப்படிவிடைத்தஅள்ளத்தையுஜிக்கவேண்டும்துத்தி
யுள்ளவர்களுக்கு அருந்ஸத்துடன் கூடியிருந்தபோதிலும் புறன்னம் அநேகநேத்திரமானதிரத்
தில் விஸப்பிடும், பிகாவாவது தன்னாலவது சம்பாதிக்கப்பட்ட திருவியமெவ்வளவோ
அவ்வளவுவெலையேதன்கிரகத்திலுமிகவுமரஸத்துடன் கூடியுஜிப்பான்மதுமாமசம்முதலானகெ
ட்டதுகளை சுருதிமுதலானதுகளில்மிகவுமநிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும்காபாபங்களைவிருத
திசெய்கிறபடியாலும் பிறுமமணன் அவசரியம் தள்ளவேண்டியது இந்நிஹிவேந்திரியத்தை
வன் வசப்படுத்தினுனோ அவன் சுகலதேவர்களாலும் மும்மூர்த்திகளாலும் எப்போதும் பூஜி
க்கப்படுவான். எவன் பூர்வபுண்ணியபெலத்தால் இதைஜயித்தானோ அவனைஸ்வ வேதாந்த
ஞானந்தத்தை இவ்விடத்திலேயேஅடையுவான் அசுத்தமானபாயசம்முதலானதுகளைவிஷ்ணு
லஸியமாகவன்உளகிக்கிறானோ அவனொருவனே தன்னால்விளங்குகிறான்விஷ்ணுவேந்திரியத்தைஜ
யித்தவனைக்கண்டு பயத்தால்காத்ததற்கின்றன ஸ்ரீயனுக்கின்றன அக்கினியும்இந்திரமும்
ங்கள் தொழிலைசெய்கிறார்கள் ஸ்ரீதாபுநானமிருத்தியுவானவன் ஓடுகொன் இனிமிருனைந்திரிய
த்தின்னிர்ண்டு விதவிருத்திகளைகேளும் வேதிகளமுதலானஸ்நிர்ஸம்பார்க்கததால்பித்திக்கப்ப
ட்டிருந்தபோதிலும் பூச்சந்தனுகெந்தங்களைவிருனைந்திரியம்பத்துகிறதுஅதுவழியாகமனு
தன்வேசியளிடத்தில்பத்துகிறான் அதுவெல்லப்பாபங்களுண்டாகிறது நரகங்களில் விழுகிறான்
ஆகையாலதையும் கிரமமாக அதுகளிலிருந்துதிருப்பிநல்லதானதில் சேர்ப்பிக்கவேண்டும்குரு
பாதங்களில்கித்த ஜாதிப்புத்தம் முதலானதுகளால் அப்படியே நிர்மால்லியங்களான சந்தன
ங்களாலேயும் ஆத்மாவைதிருப்பிசெய்குறநரன் கிரமமாக ஆத்மகத்ததை அடையுவான் விஷி
த்தங்களான வசனம்முதலானதுகளும் சப்தம்முதலானதுகளும் எவனாவெளியிலிழைக்கவில்லை
யோ அவனதான் தசேந்திரியமாகவசப்படுத்தினவன் விஷயங்களுடையஸன்னிதிபிலும் என்
னுடையமனம்சுலக்கப்பட்டவியேயோ அது ஸர்வதாவிஷயமுள்ளவர்களுடையஹவாஸபி
ருந்து மெயனுக்கு விஷயஸூபத்தம்வரவில்லையோ அது எப்பத்திரகாதனங்கள் விருத்தியானது
மேஷயித்தாலுமேனினிநிஹிபங்களைவஸ்துக்களாகஇருக்கின்றனகளோ அதுன் ஆயிரம்வருக
ன்குடுக்கினோனென்றவசனத்தைசபித்திலேகட்டும்எவனிந்திரியங்களைசுசிக்கவில்லையோ அதுன்
எவனுடையஇந்திரியங்கள் தங்கள் தங்களுடையகைஜமானதூர்விருத்திகளில்விழுகங்களாயும் ம
கதிலேஸம்பாதிக்கப்பட்டவதவிருத்திகளிலுள்ளருகங்களாயும்அகின்றதுகளோ அதுன் எவனுக்
குபாபகர்மங்களில்போல்காட்டியபகர்மங்களிலும் மிகவும்விஸப்படுகிறதோ அதுன் விருத்தி

கருசு

குருஞானவாஸிஷ்ட தத்வவாராயணத்தில்,

யுள்ளவனுயிருந்தும் பிரவிருத்தியுள்ளவன்போலும் பிரவிருத்தியுள்ளவனுயிருந்தும் நிவிருத்தியுள்ளவன்போலும் எவன் அன்னியர்களால் இப்படி இரண்டு விதமாக பார்க்கப்படுகிறானோ அஃன் ஓய் பத்மஜோ எவன் விஷயங்களை நாளியும் தள்ள வில்லையோ விஷயமுள்ளவனுயிருந்தும் விஷயமற்றவனோ புத்தியுள்ள அஃன் எவன் தூர் னங்களைத் தள்ளி விடாது விடாது தள்ளவில்லை யோ புஜிப்பிருந்தாலும் புஜிப்பதவனோ அஃன் எவனைப்பார்த்தவர்களுடைய அனேககோடி ஜன்மங்களில் சேர்ந்தபாபங்கள் நசித்துவிடுமோ அஃன் மகாமாயாவியான பரமேசுவரனும் பிரயெத்தினத்தால் கூட எவனுடைய இந்நிரியங்களை அலைக்கிறதற்கு சக்தியுள்ளவருமொட்டாரோ அஃன் கருதிஸ்மிருதிபுருணங்களை வளைத்தானே மிகவும் ஸ்துதிக்கிறதற்கு எவனைச் சகலரு டு மாற்றிக்கத்தக்கவனோ அஃன் எப்படி மந்திரத்தால் கட்டப்பட்ட அக்ஷியானது திரு ணத்தைக்கூட நுகிச்சக்தியத்துப்போருமே அப்படி சகலவிஷயங்களும் கூடினாலும் ஜீதெந்திரி யனைகெடுக்கமாட்டாது மந்திரத்தால் கட்டப்பட்ட ஸர்பமெப்படி கடிக்கமாட்டாதோ அப்படி னவனிர்திரியம் தகயப்பட்டுதோ அவன்தான் ஜிசேந்திரியன் வெளிப்பட்ட இந்நிரியங்களுள்ள நரன் ஸர்வகாலஜனங்களால் நுகிக்கப்படுகிறான் உள்பட்ட இந்நிரியங்களுள்ள நரன் ஸர்வகால ஜனங்களால் நுகிக்கப்படுகிறான் வச்சியப்படாத இந்நிரிய ஸஞ்சாரமுள்ள எவன் தன்னை ஆத் மஞ்ஞத மிகவும் என் னுமிருனோ அவன் மூடாந்மாவும் ஞானகெந்தம்கூட அத்தவனுமல்லவா எவன் வச்சியப்பட்ட இந்நிரிய ஸஞ்சாரமுள்ளவனாக இருந்தும் தன்னை அனுகூலமாகவே மிகவும் என் னுமிருனோ அவனைப் பூர்ணவிஞ்ஞானத்தால் லங்கிக்கப்பட்ட வன்பரமாத்மாவுடன் சே ர்த்தவனுமாவான் நர்த்தனுடைய உள்ளிருக்கின்ற விஞ்ஞானமோ அஞ்ஞானமோ உள்ளகை இந் நிரியங்களை வெளிப்படுத்தித் தள்ளுதல் லவா அப்படியிருக்கவிருநாவாக தன்னை விலாசித்துக் கொள்ளுதலு லென்னப்பிரயோஜனம் மன்னுனலெதை நியானம் செய்கிறானோ அதை வாக்கு னால் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிறான் அதை நாமத்தால் ரெய்குறான் அப்படியிருக்கப் பிரயோஜனம் எப்படி விபுதிருத்திருக்கவிடாது நியத்தவன் தன்னைச் சவனாகச் சொல்லிக்கொண்டபோதிலும் அதை வனென்றே அரியத்தக்கனவனோ எப்படி கேர்பிசந்தனம் தாமரம் லிபுரிபுனைகளைத் தவ ன் தன்னை வனென்னவனாகச் சொல்லிக்கொண்டபோதிலும் அவை வனென்றே அரியத்தக்க னவனோ அப்படி தூர் விஷயங்களில் பத்தின இந்நிரியங்களுள்ளவன் தன்னை ஆத்மவித்தென்று சொல்லிக்கொண்டபோதிலும் அனுகூலித்தென்று அரியத்தக்கனவன் நரன் ஸர்வோந்திரியங்களு ம் ஆபிரம் விதமாக வெளி முகமாயிருக்கும் போது வேதார்த்தத்தை கேட்டபோதிலும் ஷன்னபல ததை அடையுலான் அவ்வதந்திரர்களான அவுக்ஷித்தில் லன நிகபோகவே நகலான வியாபா ரத்திலாவது ஸ்வாதந்திரியமெப்படி கும் புத்தி புள்ளவனுடைய இந்நிரியங்கள் பூர்வவாஸிஷ்ட யால் ஒருக்கால் தூர்விருத்திரிளோ ஆரம்பிவிக்கும் அனுகூலன் அதை ஆக்கியந்தம் நிர்வகிக்கமா ட்டான் ஆகையாலாதமாவை அரியுகிறதற்கால் இந்நிரியங்களை பிரயெத்தினத்தால் ஓய் நாயா ப்புலில் ஜனித்தவோ எப்போதும் வசப்படுத்திக்கொள்ளும் இப்படி அப்பயநிகழிதருல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் உ-வது பாதத்தில் உ-சு-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உரு - வது அத்தியாயம்.

இனி ஓய்பிரம்மாவேவித்தை அவித்தைகளா டுண்டாயிர அந்தக் கரணத்திலிருக்கின்ற இரண்டு விதவிருத்திகளையும் சொல்லப்போகிறேன், எனத்தேந்திரியங்களுக்கும் அபிபநியாபிபு ருஷணசுருஷாக்கிரத்திலும் சுவப்பனத்திலும் சுகதுக்கங்களை உண்டி பண்ணுகின்றனவோ அந்த அந் தக்கரணமானது மனதுபுத்தி அசங்காரமகித்தமென்று கருதிநான் விதமாக அரியத்தக்கன எப்

ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் உரு-வது அத்தியாயம். கருதி

போதும் ஸந் தேகத்துடன் ஸங்கலபவிகல்பங்களை சரித்திலுள்ளிருந்துகொண்டு செய்கின்ற னவனோ அதையே மனத்தென்று வித்துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஸஞ்ஞம் அர்த்தங்களை யும் அபிபநியாபிபுர்த்தம் அர்த்தங்களை யும் நிச்சயத்துடன் தானானாக அரியுகின்றனவோ அதை புத்தி என் னும் என ஸஞ்ஞனங்களை புத்தியும் ஓளநாஸின் ரியத்தை யும் நிகரத்தை யும் தன்னிடத்திலுத்தகா ஷஞ்ஞானத்தை முன்னிட்டெக்கொண்டு தரிக்கின்றனவோ அதை அகங்காரமென்றும் என முன் கேழ்க்கப்பட்டதாயும் தானப்பட்டதாயுமுள்ள அர்த்தத்தின் ஸ்மரணத்தை முன்னிட்டெக்கொண் டுத்தமாவைதுக்கத்தில் பத்தவைக்கிறதோ அதை சித்தமென்றும் சொல்லுகிறார்கள், அவித் தையாலுண்டிபண்ணப்பட்ட பிரபலமான இந்த அந்தக்கரணத்தினினை விதவிருத்திகளோ யும் கேளும், காமம் குரோகம் லோபம் மோகம் மதம் மாதஸரியமென்ற சத்துருக்களாரும் ஜீவனு டைய உயிருத்திகள், மேலுக்குமேல் காரியமாகையால் முன்னுக்கு முன்காரணம் காமத்தால் குரோகம் குரோதத்தால் லோபம் லோபத்தால் மோகம் மோகத்தால் மதம் மதத்தால் மாதஸரி யம் உண்டாகின்றன, இதுகளால் நினைவு முடிகிறது அது லுபுத்திரசிக்கிறது அது லுக் கிழெவிழுகிறது, குரோகம் முதலான சகலத்துக்கும் காமமே காரணமாயிருப்பதால் தைதள்ளி லுல்சகலமும் தள்ளப்படுமச்சயமில்லை, சகலஜ்ஞவுக்கும் காமத்துலேயே பெரிதானதுக்க முண்டாகின்றன, காமத்தினுபசக்தியில் சகலம்கிருதாரதராவார், சகல ஸம்ஸாரத்துக்கமும் காமத்துலேயே விருத்தியடையுகின்றன அது சாந்தியடைந்தால் பெரிதானகம்கிருத்தியா கும் காமத்துலேயே மனிதன் ஜனித்திருன் அது லேயே மரிக்கிறான் அது லேயே நரகங்களை அடையுகிறான் அது லேயே கிழெவிழுகிறான், புத்திரதாரதனசேஷத்திரிமித்தியம் உண்டாகி றதுக்கத்துக்கு முகதியதாரணம் காமத்தாலுக்கையால் காமத்தை தள்ள வேண்டியது, புருஷனுக்கு காமத்திலேயே அவமானமுமபெரிதானபயமும் உண்டாகின்றன பெரியவன்கூட காமத்தால் சிரியவனுகிறான் இந்த காமத்துலேயே தசேந்திரியங்களும் தபிக்கப்பட்டு வெளிநிலைவப்பட்டு மித்தியம் விஷயநிலையில் வளயவருகிறதுகள் கஷ்டம் மனிதன் சீதம் உஷ்ணம் சுகமதுக்கம் மா னம் அவமானம் இதுகளின்னை விட இல்லாமல் காமத்தாலேவப்பட்டு நாலுவாகிலும் ஸஞ் சரிக்குறான் ரெய்யால்க்கினிப்போல் போகத்தால் காமம் விருத்தியடையுமே தவிர ஒருக்காலும் சா ந்தியடையாது என ஜமான லேவப்பட்டு லேவகன் எப்படி வேகமாகவோ மொவோ அப்படி காமத் தாலேவப்பட்ட மனிதன் இரவுக்கலிலும் நாலுவாக்கிலும் ஓடுகிறான் எள்ளுச்செக்குலைக்கையான து எள்ளுகளைப்போல் ஸர்வஸாரத்தையும் அபஹரிக்குர இந்த காமமானது பளருஷமத்த புரு ஷனை நன்றாக மாதன் பண்ணுகின்றன, மகாசூரனிலும் மகாதீரனிலும் புருஷனவனுடைய ஸ ரவசநியத்தையும் சர்வதாரியத்தையும் பெல்லந்தமாகவே இந்த காமமானது அபஹரிக்கிறது ஆச்சரியம இந்த நரன் காமத்துலேயே பிரம்மஹத்திமுதலான மகாபாபங்களைச் செய்குறான் காமத்துலேயே இவனை ஜடன்கூட திரினமாசு எண்ணுகிறான் கஷ்டமொம்பவும் சோல்லி என் ன பலமஷப்பதம் ஸம்பவமோ நரர்களுக்கு ஸர்வஸம்ஸார அனாதங்களுக்கும் காரணம் காமத்தாலிதை த்தவிரவேனா பிலலைன்றிய நக்கது இப்படிப்பட்ட காமத்துடன் கூடினபடியால் தான் மன தும் அஸத்தாயும் அபிசஞ்சலமாயும் தன்னிடத்திலிருமும் ஆத்மாவுக்கு சோகத்தை உண்டிபண் ணுகின்றன மனதுபுத்தியுடைய பித்தமோக்ஷங்களுக்கு மனதேகபாணம் விஷயங்களில் பத்தின மனதுபெந்தத்துக்கு மித்தியானது மோக்ஷத்துக்கும் ஸ்மரிகாப்பட்டிருக்கின்றன காமஸங்க லபத்துடன் கூடினமகாசூர அந்தமென்றும் அதத்தத்துத்தமென்றும் மனது இரண்டு வித மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன மனதாருவியாதி நிவிருத்திகிறதற்கு உமக்குபாயஞ்சொல் லுகிறேன், எதுமனதுக்கிஷ்டமானதோ அந்தவஸ்துவை தள்ளுகிறவன் மோக்ஷத்தை அடையு மிறான் தனக்கனைமாயும் முக்கியவிதமாயும் உள்ள நிருசைஞ்ஞானமானது எவனுக்கு பெரி தாயிருக்கின்றனவோ அந்த புருஷப்புவைசமும் தன்னுடைய பெருஷத்தால் சாதிக்கத்தக்க

தாயும் தன்னுசையைத்தன்னுதிர ரூபமாயும் பூண்டமனச் சாந்திவிஞ்ஞானியின்பமான்மோசத்
கெடுகிடையாது எப்போது அஸங்கல்பமாகுந் சந்திரத்திஞ்ஞானித் தித்தமானது தேடுக்கப்ப
டுகின்றனவோ அப்போது ஸருவமாயும் ஸருவோதமாயும் சாந்தமாயுள்ளமீர்மத்தை அரி
யுகிறான் ஸம்ஸாரபாவையை விட்டுப் பரமாத்மாவையுடன் கூட்டுகின்ற தன்னிடத்தில்லய
ப்படுத்திக்கொண்டதாயும் பிரத்தியக்ஷை தன்னியதனுக்குமேல்பட்டதாயுமுள்ள பரமாத்மா
வை உருவியாகத்தரித்துக்கொள்ளும் அந்தபரமாத்மனை அறிந்துகொள்ளத்தால் சித்தத்தை அசி
த்தமாக்கி சித்தரூபமான இரதயாகாசத்தில் சித்தாகுராகத்திற் பூண்டால் மனதை சங்கை
யத்துக்கொல்லும் அப்போது உம்மைகாமாதிசத்துருக்கள் கெட்டமாட்டாது கலமனதாவ
து இவ்வளவாகாது அது என்னுடையது என்றிவ்வளவு மாத்திரத்தான் மனதென்றது எப்படி
ஆகாசத்தில் சரத்தாலத்தில் மேக மண்டலம் காத்தால் சித்திரப்போகின்றனவோ அப்படி அஸ
ங்கல்பத்தால் மனது உள்ளே சித்திரப்போகின்றன பிரளய காலவாததுக் காலகூட்டும் ஸ
முத்திரங்களைல்லாம் ஒன்றாகட்டும் பனிபென்னை ஓரியங்கலும் தடுக்கட்டும் மனத்தவனுக்கு
ஒருகேடுமில்லை அஸங்கல்பனமாத்திரத்தால் ஸாதிக்கத்தக்கவாதாயும் ஸாலலித்தியையும்கு
டுக்கிறதாயுமுள்ள அஸங்கல்பாதிஸாம்மியுக்கியத்தில் தத்தபத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு
இரும்மனதொருதிடத்திலும் சாஞ்சலலியமத்திருக்கக்காண்பீரில் அக்கவிசுஞ்ஞானம்போல்ம
னதுக்கு சாஞ்சலலியமான் தர்மமாயிருக்கின்றனது உத்திருடம்பரரூபமான இந்த சஞ்சலச
த்தியைமனதுனுடையதென்றும் அசஞ்சலசத்தியானது சித்தகருவிடத்திலிருக்கின்றனவென்று
மரியும் எந்தமீனது அலைவத்துதோ அதுமறிந்துகொண்டு சொல்லப்படுகின்றன அநேகவமென்
தும் சாந்திரசித்தாந்தத்தில் மோட்சமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன இந்தமனச் சாஞ்சலலிய
மானது அவித்தையின் வாஸனா ரூபமாகும் வாஸனா என்றயாந்தடு வருள்ள அந்தச் சஞ்சலலிய
த்தை விசாரத்தால் விஞ்சம்செய்யும்புருஷப் பிரயெத்திசெந்தா செவ்யமிடத்தில் மனதானது
சேர்ப்பிவிக்கப்படுகின்றனவோ அவ்விடமானது சாந்தமாயுமீர்விகல்பமாயும் பிரஞ்சனமாயு
முள்ளது மைக்க இடத்தில் பிரயத்தினைமன்றியில் சேர்ப்பிவிக்கப்படுகின்றனவெனதுகருத்து
கிச்சலலிமலதித்தியவிர்த்தவந்துவருபாதிசுவிஷ்கல்கித்தியமான அந்தபத்தை அடைந்து
ஒய் பாபமத்தவரே நிர்விக்கப்படுகும் அப்படியாகுரதரூபத்தமேகாரண மாகையால் புருஷ
ப்பிரயத்தினத்தை அறிந்து அசத்தித்தத்ததைகத்தகித்தத்தாலாகத்திரயித்துசொக மந்த பதந்
தை அவலம்பித்து ஆதங்கமத்தவருகவும் ஸ்ரேஞ்சலலியமத்தும் மனதைகவருகக்கிரகிப்பதில்
மனதேலாமரத்தியமுள்ளது இருதிக் கிரகித்தாழில் அருளுறனவ்வனதான் திரமையுள்ளவ
னுவான் ஸம்ஸாரமுத்திரத்தில் விழுந்து அசையா குரமுதலாயின பிடிக்கப்பட்டு கழிகளி
ல் வளயவருவானுக்கு அந்த ஸத்துவருணமுள்ளமனதுதான் தால் சத்தமானது அசத்த
மனதையும் ஸம்ஸாரபாசபெந்தத்தையும்சேறித்து ஆத்மாவை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கரைவத்
தும் இந்த உம்முடைய ஆத்மா அன்னியனுல் கரைவத்தபட்டாட்டான் உள்ளவர்க்கின்ற மன
தென்று பேர்ருள்ளவாஸனையானது எதுவுண்டானென்றானது அதைப்பிரகுஞ்ஞானவன்
பரிஹரிப்பானுதில் அப்போது அவித்தை சுயபிக்குமபொருளையைய தள்ளியின் பேத வா
ஸனையைத்தன்னும் பின்ஸதைத்துக்காண தள்ளி நிர்விக்கப்படுவாயும் ஸ்திரனாகவும் சிப்பியும்
அரியப்படுகி சகலத்திலும் ஆஸ்தையத்ததுவதுவோஇதே மீர்மாதம் இதோ அவித்தையின்
நாசம் ஆஸ்தையத்ததே மோக்ஷம் ஆஸ்தையுள்ளதே துக்கம் அஞ்ஞானித்தத்தில் அவித்தையா
னது இருக்கிறவஸ்துவாகவே காணப்படுகின்றன அவித்தையின் காரியமான இந்தமனதும் பர
மாத்மாமுசல்கொம்புபோல் அஸத்தாயிருந்தபோதிலும் அவர்களிடத்தில் சத்தரூபமாகவேகா
ணப்படுகின்றன மனதிருந்தால் துக்கமும்மில்லாவிட்டால் தருமுண்டாகுரபடியால்ககடு சை
யுள்ளவன்கேடுத்தில்மனதைஇல்லாமலசெய்யவேண்டியது மனது தித்தவதே பந்தமனதை

கட்டினால் மனோதயம் ஞானியின் மனது நிகர்கிறதுமனது ஞானிக்குவிவகல்வலவா ஆத்மா
னாத்மவிவேகம் முதலானதுகனத்தகனத்தகான் பிதவும் ஸம்ஸாரத்தில் பத்துகிருளே அவனே
மனதால்கட்டுப்பட்டவனென்றுபெரியோர்க்கு சொல்லுகிறார்கள் ராகத்துவேஷபயாதிகளா
ல்கட்பெட்டமெளவனகருமென்றென்னுகிருளே அள்ளவன் மனதுதல் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட
ஒன்றையும் அடையாமலிருக்கும்போது திரும்பவும் வேணும்வேணுமென்று ஸங்கல்பிக்கிறு
ளே அள்ள எவன்மனதுதல் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கோந்தியமென் ரெண்ணுகிருளே
ஸங்கல்பத்துதல் கெட்டுப்போன அந்தமூர்க்கனமனதால் கட்டப்பட்டவனென்றுள்ள மனதா
னது ஆத்மானாத்மவிவேகமத்தவனை பெலமாக கட்டுகின்றன விவேகியானவன் அதைகட்டுகி
ன்றான் அந்தமனதுபரமாத்மாவை விசாரித்தால் கூறுக்கிறது விசாரியாவிட்டால் விருத்தியாகி
றதுமனதின் விருத்தியால் பெந்தமும் அதின் கூடியத்தால் மோக்ஷமுமுண்டாகுரபடியால்கூய
த்தை சேர்பிவிக்கவேண்டியது குறோதமுள்ளமனதுதலயவன் கண்கள் மத்தியபானம் செய்த
வன்கணபோல் சுழலாடிக்காணுகிறபடியால் குறோதமுள்ளமனதைதள்ளவேண்டியது எப்படி
மிகவும் குருரமானவியாகத்திரதை ஸாதுவானபகவானது தொடமாட்டாதோ அப்படி குறோ
தமுள்ளவனை விவேகாதிருணங்கள் தொடமாட்டானகள் குறோதமத்தவன் நாச்சிரேஷ்டன் கு
றோத முள்ளவன் குறோதமனாகையால் குறோதத்தை ஹரத்தில்தள்ளவேண்டியது அகவவேகத்
துக்கு ஸாதிர்சகியத்தில் பகவிராஜன் சொல்லப்படுகிறான் அந்த பகவி ராஜனுடைய வேகத்துக்கு
ஸாதிருச்சியத்தில் வாயுவேகம்சொல்லப்படுகின்றன வாயுவேகத்துக்குஸாதிருச்சியத்திலும்மே
வேகம்சொல்லப்படுகின்றனமேவேகத்துக்குஸாதிருச்சியத்திலும்மேவேகமேசொல்லப்படு
கின்றன ஆகையால் அதிவேகமுள்ளதாயும் ஸஞ்சலமாயும்உள்ள இந்தமனதைவளவ தகயுகிரு
ளே அவனேபிரகுஞ்ஞானபரமேசுவரன் எப்படி எண்ணமுதலானதுகளின்னுபசமயில்லாதமனதுபசமத்தைய
முபசமத்தையடையாதோ அப்படி காமமமுத்தானதுகளின்னுபசமயில்லாதமனதுபசமத்தைய
டையாது எவ்வளவுகாலம்வனாமனது நகிக்கலிலையோ அவ்வளவுகாலம்வனாகத்திருந்துவ
ஸம்ஸாரமானது ஆத்மாவுக்குசுவிக்கக்கூடாததுக்கத்தை அடிக்கடி உண்பெண்ணும் மூலத்துட
ன்மனஉபாதிருக்கும்போது ஆத்மாவுக்கு பிரதிபிம்பிக்கிறதற்கிடமில்லாததுதல்ஸம்ஸாரபய
முண்டாகாது புத்தியில்காணுகிற ஆத்மபிரதிபிம்பமே லீவெனென்றுசொல்லப்பட்டுது புத்திய
த்தால் லீவத்துவமில்லை காமாதிபிரவாங்களுடன் மனதாருரதிறுஜன் மிகவும் உத்கர்ஷத்தை
அடைந்திருக்கிறான் அவனேசாஸ்திரங்களில் சொல்லியஉபாயங்கள்னுலேஹிச்சவேணுமேதவோ
பெலவந்தமாக ஒருகாலத்திலு லீவிக்கக்கூடாது டெம்பகெர்வங்களுடன் சுடினதாயும்அகங்கா
ரமத்தகனாலுயர்த்ததாயுமுள்ள மனதைதன்னிடத்தில் கிடங்கில்யானையைப்போலமென்ன பிர
வேசிப்பிவிக்கவேணும் பெரியபெருபெரியசத்தாருபெரியஇராஜன்சேவகன் குரு சிஷியன்
தாபுத்திரன் ஸம்மத்துகமத்தியம், எசஸ்ஸ-அபயெஸஸ்ஜனங்கள் ஸுருஸ்ரர்கள் பிரம்
மா விஷ்ணுமகேசுவரன் சகலமும்மனதுதான் பிரம்மத்தைதக்கிரமைத்ததெல்லாம் மனதா
ல்கலிக்கப்பட்டதுதான்மனதுமிகவும் நகிக்கும்போது பிரம்மமொன்றுதான் சேலிக்கின்றன
மனப்பிரசாதமத்தவர்களுக்கு மனோஎசம்வரிதாகையால் மனப்பிரஸாதம் லித்திக்குரதற்கு
மனதேபிரம்மமென்று உபாதிக்கப்படுகிறதுபிரஸன்னமானமனதில் நிர்மலமாயும்பிரம்மகார

கருஅ குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட பத்வலாஸ்யணத்தில்,

மாயு மிஷ்கிரியமாயும் மோக்ஷாதமாயும் குருஞ்ஞானபுருஷமாயுமுள்ள விருத்தி உதித்திவ் நன தன்னுலெப்பொழுதும் பரம்புகின்ற மனவிருத்திகளை எவர்களுடைய தாயமல் தாங்களும் பரப்புகிறார் களோ அவர்களுக்கு முத்திவன்ற வாக்குத்தானே எப்பொழுதும் ஜனக்கூட்டத்திலிருந்து எப் பொழுதும் வியவகரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஜனங்கள் ஏகாந்த நிலையத்தக்கன மனோலயத் தை எப்படி அடையுபவர்கள் சித்தவிசேஷபத்தாதிண்டாகின்ற பெரிதான அக்கந்த நித்தியம் அனு பயித்தும் எவன்பிரவிருத்தியைச் செய்கிறானோ அவன் நரக்கமுதையல்லவா பிரவிருத்தியில் பெரி தான அக்கம், சிவிருத்தியில் பெரிதான சுகமென்று எல்லாரு லுமரிப்பட்டுப் பிரவிருத்திக்கிறார் கள்கூட்டம் எவனுக்குப் பிரவிருத்தியில் மனதுக்கு அதிகாஸமுண்டாகிறதோ அவனை விவகித்து சொல்லுகிறவர்களுக்கு கைக்காட்டிலும் வேண்டின் மனாட்டியம் வேணும் பிரவிருத்திக்கும் சி விருத்திக்கும் ஸமகாலத்திலுதயமாகுமென்ற ஞானவஞ்சகவார்த்திலும் விசுவாஸமுள்ளவர்க ளிருக்கிறார்களேகூட்டம் ஆச்சரியம் எவன் அஃசு-ஒக்ஷம்புத்தியால் ஸ-ஒக்ஷமார்த்தத்தை அரிபுகிற னோ அவன் புத்தியுள்ளவனில்லை எவன் விஷயத்திலிருந்து புத்தியைத் தகையுகிறானோ அவனே புத் தியுள்ளவனாவான் எவன் சாஸ்திரமும் மதங்களான விவரஸாதனங்களால் புத்தியை நசிப்பிவிக்கு னானோ அவன் தான் புத்தியுள்ளவனென்ற ரியத்தக்கனவனெனவிர புத்தியுள்ளவன் புத்தியுள்ளவ னல்ல புத்திமான்னு வன் புத்தியை உள்குக்குவானே தவிர வெளியில் விஸ்தரிக்கமாட்டான், பு த்தியின் ஸங்கோசத்தால் வித்துவான் சோபிக்கிறான் விஸ்தாரத்தால் கெட்டுப்போகிறான் நான் நானு விதசாஸ்திரங்களில் மதியையிரவேசிப்பிவிக்கிறான் அதற்குப் பலம் போகும் மாதிரிமாகும் மதியை விக்கிரகித்தால் ஸ்வா மோக்ஷம் கிடைக்கும் வாதிக்கூட்டங்களை ஜபிக்கவேணுமென் ற இச்சைஞால் ஸ-ஒக்ஷமார்த்தத்தை அரிபுவதில் மிகவும் கிஸைப்படுகிறதாயும் புத்தியில் சாதாரிய முள்ளதாயும் எந்த புத்தியிருக்கின்றனவோ அது னுல்கிலேசம் மாதிரிம் பலமே தவிரவேனா யில்லை அகங்காரத்துடன் கூடின மனுவியன் சகலரைக்காட்டிலும் தனக்குத் தக்கதை எண்ணு கிறான் ஆகையால் ஸ்வகாரத்தின் சேஷ்டையை என்ன சொல்லுவேன் அகங்காரமத்தவனை சா ந்தியா ரூபக்ஷபியானவன் தானே பெலவந்தமாகவரிக்கிறான் உடனே ஸத்தான்முக்திகன்னிசை யையும் ஜனிப்பிவிக்குறான் அகங்காரத்துடன் கூடினவனை குறேதமாகுர அலக்ஷியானவன் தா னே பெலவந்தமாகவரிக்குறான் உடனே அஸத்தான சோகபுத்திரனையும் ஜனிப்பிவிக்குறான், இ லை சொல்லியவா லுக்கும் கன்னிகைக்கும் எப்படிச் சுவாகமாகும் வினோதமில்லையென்று சிலர்க ள் சொல்லுகிறார்கள் அவர்களை ஞானவஞ்சகர்களென்று அரிபடிக்கது வெகுபேர்கள் உத்தம பதத்தை அடைந்தும் அகங்காரத்தால் கெடுக்கப்பட்டு ஜெயெழந்தாரர்களாகையால் வித்துவா ன் அகங்காரத்தைத் தள்ள வேண்டியது அகங்காரத்தால் விரமிக்கப்பட்டவன் என்குமவமானப் படுவான் உலகத்திலுப்பெரியோர்கள் அகங்காரியைப்பார்த்தவுடனே முத்தத்தை குருக்கவையத்துக் கொள்வார்கள் அகம்பாவமுள்ளபர்தாவை பாரியைக்கடபார்ந்த சாதனில் போய் மந்தமாக ரிபிக்குறான் ஆகையால் அகங்காரியைகடும் அகம்பாவத்துடன் கூடினவனை தன்னைக்காரர்கள் கூட்டிப்போதும் ஸத்திருபமான பரிசுதத்தை மனாப்பிவித்ததுச் செய்கிறார்கள் அகங்காரத் தைத் தள்ளிப்போட்டால் பின் தள்ள வேண்டியது தானாயில்லை சகல அனாதைகளுக்கும் முக்கிய வினாயாகையால் அகங்காரத்தைத் தள்ளும் போனகாரியத்தைவினைக்கா விராசுலப்படுகிற அன

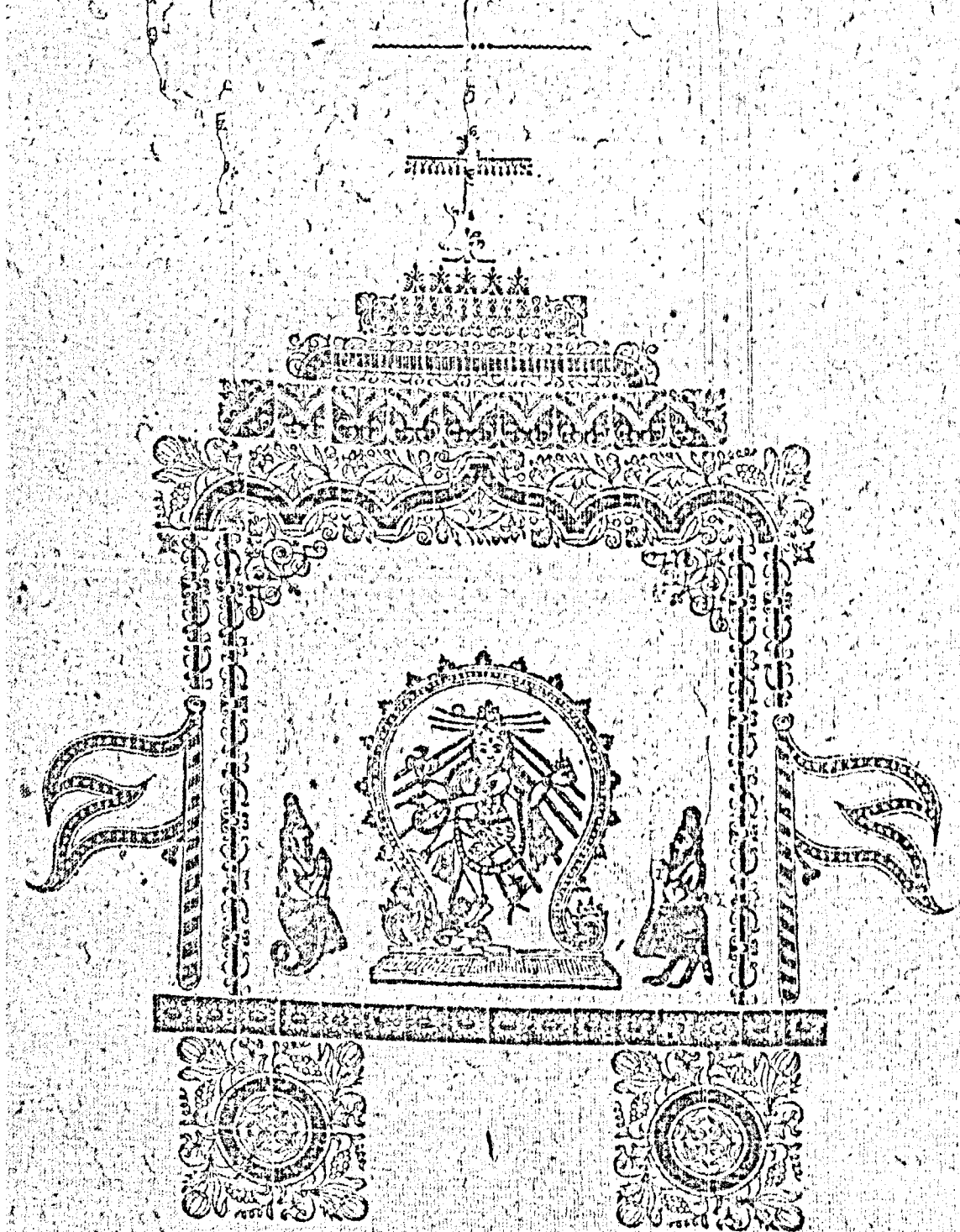
ஞானகாண்டத்தின் உ-வதுபாதத்தில் உரு-வது அத்தியாயம். கருக

த்தான சித்தமானது ஆகமாவையிசும்கலப்பிதது சித்தம்நிச்சிதால் ஸ்திரமான பிரஞ்ஞையு ண்டாகிமெருவானது போல் தானே சொபிக்குறான் வெகுஜனமரணங்களுக்கு காரணமான து இதுதிறிதமிது அகிதமென்ற விவகியில்லாததனால் மிகவும் மூடமாயிருக்கின்றன அல்லது அதுகவபாவத்தால் ஜடமாகையால் மூடமும் உசிதந்தான் அதை அனுசரித்த சித்தருப் புகமா வும் இப்படி மூடஞான அகஷ்டம் ஆதாரியம் புனக்குசோகத்தை உண்டிபண்ணினவனை வதம் செய்கிற அசரியான சிதைப்பல்லவேளில் அது சித்தத்ததைவதம் செய்யாதவனா சோகஸ்தானி வருகிறதில்லை ஆகையால் சித்தநாசமானது ஆகமம் உசிதமாகும்-சங்கை- சித்தத்ததைநசிப் பிவிக்க வேணுமென்று சொல்லுவது சரியில்லை ஏன்னில்- சித்தம் முசல்கொம்பு போலில்லாத வஸது வென்று கலவேதாந்திகளும் சொல்லுகிறபடியாலும் நசிப்பிவிக்குவவநசிப்பிவிக்கத்த க்கன தூசிப்பிவிக்குகாமம் மிந்தமுன்னும் அகங்காரஸ்தாததுக்குயிதபாஸ்திரா தப்படுகிராப் படியாலும் சித்தத்தை பொய்யென்று நிச்சயிக்கவேண்டுமே- எப்படிமுதையல்காரணப்பட்ட ஸாப் பமப்பொய்யென்று நிச்சயித்தது ஸைரப்பயமத்தான் யொருளானோ இப்படி சித்தம் பொய் யென்று நிச்சயித்தால் ஸாகமுண்டென்றதாக்கு-உத்தரம்- சித்தத்தை முசல்கொம்பு போல்வேதாந் திகள் சொல்வது பரமார்த்ததெசையை அனுஸரித்த சித்தவிரவியலஹாரதெசையை அனுஸரித்தத ல் ஸவியலஹாரதெசையில் ஸைலருக்கு மந்த சித்தமானது பெரிதானது க்கத்தை உண்டிபண்ணிக் கொண்டுருப்பதால்தை இல்லாதவஸதுவென்று புத்தியுள்ள ஒருவனும் சொல்லமாட்டான்- இப் பொழுதுப் பத்தியகூலித்தமாயிருக்கின்ற பேதத்தை பொய்யென்று சொல்லுகிறவர்கள் சாஸ்தி ரஸம் மதர்களான அத்வைதிகளாக மாட்டார்கள்- எவர்கள் பரமார்த்ததெசையில் அபேதத்தையும் வியவஹாரதெசையில் பேதத்தையுமொப்புக்கொள்ளுறார்களோ அந்த அத்வைதிகளே சிஷ்டா களான பிரம்மவித்துக்களால் சிலாக்கிக்கப்படுவார்கள்- இப்பொழுது வியவஹாரத்தெசையிலு மசித்தம் முதலானது பொய்யென்றும் அத்வைதமேஸ்த்யமென்று மெவர்கள் சொல்லுகின்றார்களோ அவர்களால் ஸவேதாந்திகளென்றும் ஸவேச்சாசாரத்தில் பிரவிருத்தி துலகத்தை கெடு தவர்களென்றும் னாதுகூள் தீர்மானிப்பார்கள்- சங்கை- இது ஞானகாண்டமாகையால்தில சித்தத்தை நசிப்பிவிக்கவேண்டுமென்ற கர்ம்மவிதிக்கூடாதே- சித்தத்தை நசிப்பிவிக்கவேணுமென்ற ஞானத்தாலே தான் ஸைலருக்கும் ஸம்ஸார பெந்தத்திலிருந்து மோக்ஷம் கிடைக்குமென்று பு க்தமாகக்காணுகுரதென்பதாரு- உத்தரம்- சித்தம் பொய் யென்ற ஞானமிந்தவியவஹார தெசையிலுபயோகமத்ததென்று முன் சொல்லியாயிற்று ஆகிலு மினியும் சொல்லப்படுகின்றன- இது ஞானகாண்டமாயிருந்தபோதிலும் திவிவதிதகாமவிதியானது குத்தப்பட்டதல்ல- கர்ம்ய கர்ம்மவிதியல்லவா வேதாந்தங்களிலடிக்கடிவிஷேதிக்கப்படுகின்றன ஆகையால் பிரம்மஞ்ஞான விதியைப்போல் சித்தநாசவிதியையும் முக்கியமாகவே எண்ணி அதர்க்கு சித்தங்களான ஸாதனங்களை அனுஸரிக்குரவித்துவானான் மிகவும் புத்தியுள்ளவனென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று- சங் கை- ஒரு அந்தக்கரணமே மானது புத்தி அகங்காரம் சித்த மென்றும் விருத்திபேதத்தால் நர கை- ஒரு அந்தக்கரணமே போல் சித்தமென்றும் சித்தமென்றும் சைத்திய மென்றும் மூன்றுக லாக சொல்லப்படுவது போல் சித்தமென்றும் சித்தமென்றும் சைத்திய மென்றும் மூன்றுக சொல்லப்படுகின்றனவோ- உத்தரம்- சித்தமென்று கட்டைசைத்யம் விஷயமத்தது சித்தமெ மென்றது கரணம் விஷயமுள்ளது சைத்தியமென்றது கார்யம் விஷயமாகுயிப்படி ஒன்றுக கொன்றுவிடக்கூண்மாயிருக்க ஒருவஸது வின்பேதமென்று எப்படிசங்கிக்கலாம்- மனது மு தலானநாலகளுக்கும்க்கித்த பேதமேதவிர வேரில்லை- சித்தமுதலான மூன்றுக்குமோவெ னில் விஜாதியபேதமே ஆகையாலொன்றேமூன்றுவிதமென்றோருக்காலும் சொல்லக்கூடாது- சங்கை- புவிக்குரஜீவன் புவிக்கத்தக்கன விஷயம் எவலசெய்குர ஈசனிக்ந்த மூன்றையு மென னி ஏகமானப் பிரம்மமானது மூன்றுகச்சொலிப்பட்டதென்று கருதியாலொன்றே மூன்று விதமாகக்காணப்படுகின்றவே-உத்தரம்- பிரம்மமானது பரமார்த்த தெசையிலொருவிதமாகவும் வியவஹாரதெசையில் மூன்றுவிதமாகவயிருக்குரதாககருதியின்கருத்தேதவிர ஒருதெசையிலே

சு. ௪௦. குருஞானவாஸிபுட தத்வவாஸ்யணத்தில்,

யேமூன்று விதமென்றருத்தல்ல-அத்தக்ஷணமோவென லொருயியவஹாரதேசையிலேயே
நாலு விதமாயிருத்தினறன ஆகையா லொன்று மூன்று விதமென்பதர்க்குச் சொல்லியசுருதி
சரியானநிஷ்டாந்மமல்ல இப்படி அப்பயதிகை அல்லமொழிபெயர்க்கப்பட்ட நத்துவசாஸ்யண
சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௨ - வது பாடத்தில் ௨௦ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨ - வது பாடம் முற்றிற்று.

சிவபுயம்,

ஞானகாண்டத்தின்

௨-வது பாடம் துடங்கப்படுகின்றன.

“பிரம்மா” மான்யவையசப்படுத்தி கொண்டவர்களாயும் ஸர்வநுஞர்களாயும்
கூறுவியாயும் உள்ளவர்களுடைய தங்களுடைய முகாரவிந்தத்திற்குத் துடிக்காத அத்ததை
புகட்டின, தங்களுடைய பிரஸாதத்தால் ஆதரவின்வாஸ்தவத்தை ஸ்தப்யமத்தியுகிறேன்
ஆகிலுமினியும் கொஞ்சம்கேழக்கவேண்டியதிருக்கின்றன அனதும் எனக்கூச்சொல்லவேணும்,
தசோபனிஷத்துக்களுக்குள்ளிருக்கின்ற சாந்தேந்திரிய உபனிஷத்திலும் த்ரேசேஷமாக இரகஸ்ய
அர்த்தங்களிருக்கின்றனவென்று கேள்வியாகிறது. ஆலென்னிடத்தில் பூர்ணதயவுடன்கூடியிரு
கிறதரங்கனந்த அர்த்தத்தையும் சொல்லவேணும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன், இப்படி கேழ்க்கப்ப
ட்ட குருமூர்தியானவர் வினயத்துடன் கைகெட்ட சாந்தரூபிருக்கின்ற பிரம்மாவைச் சொல்லு
கின்றார் “மூருகுமூர்தி” ஒப்பிரம்மாவே இப்படியே பூர்வமும் முடைய பிதாவான பத்மலோ
சனர்பக்தியுடன் விதிப்படி என்னை நமஸ்கரித்து ஸதுபயைமுன்னிட்டு பிரசினம் செய்தார்
“விஷ்ணு” எவரவேதாந்தங்களில் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட தன்னுணந்தருபியாயும் மகாத்மா
வாயும் விசுவத்துக்கூறுதாயும் சகலஸுரோத்தமர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தமுள்ள
வரூயும் ஸர்வவியாபியாயும் அவபிபத்தபாஞ்சோகிருபியாயும் பாபமந்தவரூபிருக்கின்றருளே
தக்ஷிணமூர்தியான அந்தரங்குன்னுடைய இந்தகமஸ்காரமிருக்கட்டும், எவரைப்பார்க்கிற
வர்கள் சித்திரத்தில் தேகமிருக்கும்போதே பிரமாதமைக்கியத்திற் நன்றாக அறிந்து இவடத்தில்
நானே முத்தியை அடையுகிறேனோ பிரம்மவிஞ்ஞானிகளெவரை குருகிரேஷ்டருக இரதயத்
தில் எண்ணுகிறார்களோ தகவிட்டும், ஸ்வாமியாயும் விபுவாயும் அஞ்ஞானசாலியப்படாததி
தாகாசநிதயஸ்வரூபரூபியுமிருந் அப்படி தேஜஸுண்களானுண்டான சகலத்துக்கு மீசரூபும்
ஸர்வத்துக்கும் அந்தரூபமாவாயும் ஸத்தியஞ்ஞான அத்னவயஸுரூபும் குணதீதபோதத்
தை உபதேசிக்கிறவரூபமுள்ளவரே தகவிட்டும், எவரால் நான பிரம்மாதவரே தேவீகனா
லபூஜிக்கத்தக்கனவனாயும் ஸ்வானந்தத்தில் ஸத்திரமான இருப்புகருவாத்துனால் யதாந்தமா
ன அர்சுமனென்ற பேய்ருள்ளவனாயும் ஆனேனோஸ்தாவா ஜங்கமமான சகலஜக்து மெவருல்
வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ தகவிட்டும், உலகத்தில் சகலரும் ஸகல ஆரம்பகாலங்களி
லும் தன்னிஷ்டப்பிரபுதிக் கா வெருவித நமஸ்காரங்களை பக்தியுடன் எவர்பொருட்டு செய்கி
றார்களோ, ஸச்சித்ஸுகஸ்தாநமான எவர்பொருட்டு வித அவான்கள்தங்க ஸச்சித்திராக
னோ தகவிட்டும், ஸகுணநிற்குன உபயருபியான எபரிடத்திலிருந்து ஜகத்துக்கும் ஜீவந்
சஞ்ஞானடாஞ்ஞானோலாயுஸ்-ஒரியன் அக்கினிதேவந்தரவிவர்களெல்லாம் எவரைத்தொட்
டுபயப்படுகிறார்களோ தேவர்களுக்கு அபெலமுள்ளயிருத்தியுடன்கூடுகிறெனென்று வேதம்கொ
ல்லுகின்றனவோ தகவிட்டும், எவருடைய பார்வையில் வீழ்ந்தபதித்கூட அக்கினிபோல்
பரிசுத்தவாவானே எவருடைய ஸ்வரூபத்தை இரதயகுணையில் தெரிசித்தவர்களுக்கு முக்தி
வலித்திருக்கின்றனவோ எவருடைய அகண்டமான ஸ்வரூபத்தைப்பார்தவர்களுக்கு ஸத்தியோ
முக்திவித்திருக்கின்றனவோ தகவிட்டும், கிரம்லி கிற்குனருளளவரிடத்தில் சித்தந்தை பிரதி
ஷ்டுசெய்தவர்கள் ஸத்தியோமுக்தர்களாகி எவரைத்தவிர அன்னியர்களைன்ற சொல்லுசரு
மாதிரிம்போகியர்களாக வலிக்கிறார்களோ இத்தகானுமெவரிடத்தில் பாமகுருபுத்தியை

வைந்துதன்னியனுயிருக்கின்றேனே தகதிட்டும், பகவானேசகலவேதார்த்தகல்யாணத்தொரு
 ஞானஸ்துருவே, முகநிவித்திக்காததங்கலாலியப்படாநொன்றுமில்லை, தன்நுடையகல
 த்விதகலையவந்தால் நானும்நத்துவத்தை அறிந்திருக்கிறேன், அப்படிநுந்தபோதிலும் இப்
 போதுஎனக்குகேழ்க்கவேண்டியது கொஞ்சமிருக்கின்றன, என்னவெனில், தசோபநிஷத்த
 க்ஞானபிராபிந்தமான சாந்தோக்கியபவநிஷத்தில் எனக்குமையமுண்டாகின்றன, அந்நிஷ
 ர்த்தங்களைத் தன் முகமாகவே நான்கேட்டிருந்தபோதிலும் திரும்பவும் இப்போதும்கையம்
 கேழ்க்கிடுக்கிறேன், சாந்தோக்கியத்தில் அறியுதலுத்தியத்தில் கவோதகேதுவென்பது
 நிரனையுருணி என்றபிதாவரணவர் வேறேசுவேதேதுவே அந்தஆதேசத்தை வனென்பதில்
 நீபரநிஷம்செய்ததில், கேழ்க்கப்பட்டதால்லாமெதுதான் கேழ்க்கப்பட்டதாகவே வனெ
 தனவே, அப்படியே எனம்முன்புபட்டதில்லாமெதுதான் மனம்மன்னப்பட்டுதான்
 வேறுகின்றனவோ அப்படியே அப்பட்டதால்லாமியப்பட்டதாகவேஅகின்றனவோ அதே
 ஸத்தியமென்றுசொல்லவா, அநிலைநகரநிரோதந்தோத்யதிறை, என்னவெனில், ஒருவ
 ஸ்தவைகேட்டமாந்திரத்தால்சலமுமென்பதில் கேழ்க்கப்பட்டதாகும், ஆகையாலயாகுருவ
 கோ தாங்கன்கருணாநிதியாகையால்சுருதியின்பிப்பிரயத்தையென்பதேசித்துள்ளனையிரு
 தார்த்தனக்கவேனும் "பிரிஞ்சுமந்தி" ஓய் பிர்மாவேஇப்படிநிறியால்கேழ்க்கப்பட்டுகொன
 ப்படி சொன்னேனோ அப்படியேஇப்போது சொல்லுகோன் அவதானத்துடன் கேளும், இப்
 கமலபத்திருக்காருளையிஷ்டனவேநர்ஸர்வஞ்ஞாதான் ஸம்சயமில்லை அப்படியிருந்தபோதிலும்
 லககேஷமத்துக்காத வல்லவா நீரிப்படிஎன்னிடத்தில் இன்னம்பன்னுநிரர் ஆகையால் சுருந்
 யாத ஸந்தேகமானதுஎல்லோருக்கும், என்னுடைய இந்த பிரதிவசனத்தால் உம்முடைய பிர
 னிவழியாகசேதிக்கப்பட்டதில் இந்தஅத்வைதபிர்மத்தைமொகூர்த்தமாகநிரவணம்செய்
 தால் அவனுக்கு பூர்ணகாமத்துவம் நித்திராபடியால்வேனாகேழ்க்கவேண்டியதில்லை ஆகை
 யால் போகார்தம் கேழ்க்கத்தக்கன ஸ்ருணபிர்மம் கேழ்க்கபட்டாமலிருந்தபோதிலும் கே
 ழ்க்கப்பட்டதுக்குதுலையந்தானென்று ஆருணியுடைய மதபெருநறியும் நிருணானை ஒரு
 க்மாயவ அறிந்தால் ஸ்ருணாதி சகலமும் அறியப்பட்டதாகவே ஆருமென்றுநிரகருதியும்
 சொல்லுகின்றன அறியப்பட்டதுக்குதுலையந்தானென்று சொல்லுக்கு இஷ்டமாகாதது அ
 ப்படியிருந்தபோதிலும் வேளாநெதி இல்லாந்துலப்படியே சொல்லவேண்டியதுதான்நிரு
 ணபிர்மத்தை அறியுநிறனுக்கு முக்திமரத்திரம் பலமாகுதே தவிர்க்கலபங்கடகாமியப
 மஸாருனோபாஸையால் ஸம்பவிக்குரபடியால் அவனுக்குண்டாகாத அணியாதிஅஷ்டசித்தி
 களும் நிருகாலஞ்ஞானமும்லோகார்த்தநுவிஞ்ஞானமும் அன்பியத்தாநிஞானமும் சகலமும்
 ஸ்ருணவிஞ்ஞான பலமென்றோ நிர்ணயித்திருப்பதால் அந்தஸ்து நிர்ஞுணய்களும் விருத்தந்
 மங்கலாகையால் சேர்ந்திருக்கவும்மாட்டாது பிர்மலோகத்தில் விமுக்தர்களுக்கு போகம்
 மோகதயிரன்பலமும் கேழ்வியாகுதேவெனில் பூர்வபுண்டியபலமாகையால்குத்தமில்லை
 அவ்விடத்திலும் ஸங்கலபமத்த வித்துவான்களுக்கு தேவநிதில்லாந்துதான் ஸங்கல்பத்தை
 னுசரித்தேபோகம்சொல்லப்படுகின்றன அவ்விடத்திலும் பிர்மம்கிரது வென்ற பிரிஷ்ட
 ஞானிக்கு போகம்நிஷேதிக்கப்படுகின்றன ஆகையால் ஸ்ருணவிஞ்ஞான பலமும்சரிபாசார
 து முக்தர்க்கிடத்தில் ஸம்பவிக்கமாட்டாது நிருணஞ்ஞானிக்கு நிருகாலஞ்ஞானம்முதலான
 அகன் தடையன்றியிலுண்டாகுமானால்அப்போது அந்நிஷத்தானுலையந்தானென்பவசன
 ருகாவாகும் ஸ்ருணநிருணபயஞ்ஞானிக்கும் ஸ்ருத்தர்க்காரண்களினிஷ்டயாதியத்த ஸ்ரு
 நியத்தை சொல்லிப்பதால் தடையத்தகவரியமில்லை இதுவேயும் ஓய்நிரியே வித்துவா
 னும்தடையுள்ளஹவரியமுள்ளவனாகையால் ஸர்வஞ்ஞத்துவமானது உபாநிஷப்படுதென்
 ரே நிசசயித்துக்கொள்ளும் ஆருணியானவர் சொல்லப்படுகாராபடி ஸாவஞ்ஞத்துவத்தைநிரு

பத்திருப்பதால் பிர்மமவிஷயமான அந்தஸர்வஞ்ஞத்துவம்கொணமேதவிர முக்தியமாகாது-ஆ
 ருணி-மேலோமமியப்படி ஓரே மிருத்திபிண்டத்தால் நானுவிதபாண்டங்களும்கிருத்தென்று
 ம ஓரே இலும்புமணியால் நானுவிதஆயுதங்களும இலும்பென்றும் ஓரே நகச்சேதத்தால் சுரு
 வமும் சுருத்த இலும்பென்றும் அறியப்படுகின்றனவோ அப்படிகாரணமானபிர்மத்தை அந்நி
 தால்காரியமான சகலமுமறியப்படுகின்றன காமரூபங்கள்பொய்தான் வியவகாரநிஷேதில்
 ிக்கப்பட்டதுகள் பரமார்த்தசையில் காரணத்தேததவிர காரியம்வேனாயில்லை ஹேதுபத்தி
 ரிஷ்டகாரியமான ஜகத்தெல்லாமுத பத்திக்கு ஸ்ருணகாரணமான பிர்மத்தைத்தவிர வேனா
 இல்லாதபடியாவிப்போது காணப்பட்டபோதிலும் பரமார்த்த ஸத்தியமாகாது ஸத்தான
 பிர்மமேமுன்னிருந்தபடியால்இந்தகாரியத்துக்கு காரணத்திலுள்ளமானுநிர்ணய மிரு
 ந்தபடியாலும் உத்பத்திக்குமுன்காரியகாரணங்களுக்கு ஐக்கியம்சித்தித்தது "சுவேதகேது"
 பகவானும் ஸக்குருவாயும் தாத்ரூபுள்ளவரே ஸத்தியமான காரணப் பிர்மம்துக்கும்
 அஸத்தியமானகாரியவிஷயங்களுக்கும் ஐக்கியம் எப்படிக்கும் ஒன்றுக் கொன்று விநோதியான
 இந்நவனிச்சங்களுக்குப்போல் ஸாமானுதி-கணியங்கடாதேகாரியகாரணங்களுக்கு பே
 தத்தை ஒப்பாத விஷயத்தில் இது காரியம்த காரணமென்று சொல்லவமுடையல்லாமல்பொய்
 விடம் காரியமான விஷய சகதுக்கங்களுடன் கூடியவன்காரணமானபிர்மம் கேவலானந்த
 முள்ளதென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள் இப்படி விசேஷமிருக்கும்போது ஐக்கியங்
 கூடாது ஆனால் பேதம்பேதமிருக்க மிருக்கட்டெனினில்அப்போதுபேதவாதமொருவிஷயம்
 அபேதவாதம வேனாவியமென்று காரியகாரணவாதமுமவேனாவியமாகும் இதுஒல்கரு
 திக்கு அன்னுவயமும்கித்தியது காரியமானவிஷயங்களுக்காரணமான பிர்மம்துடன் ஐக்கியம்
 நித்திக்காலல்லவாகுருதின்குக்கன்னுவயம்சித்திக்கும் ஜிவப்பிர்மங்களுக்கு ஸாம்மியத்தை
 ஒப்புக்கொண்டால் ஐக்கியவாதம்சித்திக்கும் காரியகாரணவாதம் சித்தியாது அதுகளுக்கு
 அஸாம்மியத்தைஒப்புக் கொள்ளால் காரியகாரணவாதம்சித்திக்கும் ஐக்கியவாதம்சித்தியாது
 ஆகையால்ஜிவப்பிர்மங்களுக்கு ஸாம்மியமும்அஸாம்மியமும் ஆகாதென்று சொல்லப்பட்ட
 ஆருணியானவர் ஹேதுநிரியேசுவேதகேதுவைச் சொன்னா "ஆருணி" ஹேதுபத்திரானே சில
 ஸக்காரியவாதிகள்முன்னிதி ஸத்தாச்சுதென்று சொல்லுகிறார்கள் அது மிகவும் அஸமஞ்ச
 ஸத்தான் முக்காலத்திலும் காரியம்ஸத்தென்று அவர்களுடைய மத மாகையால் காரியம் கார
 னயிமென்றும் ஸத்தென்று அவர்களுக்குமத மென்று சொல்ல யிடமில்லை வைலகஷணியம்
 நித்திக்கவெண்டியதற்காக காரணம் அஸத்தாகநேரிமெ முக்காலத்திலும் காரணம் ஸத்தெ
 னது அவர்கள் சொன்னதுநிஷேதயாது மலடியினம்கன் ஸத்தென்றுசொன்னமாதிரிதில்லாத்
 தாக வில்லையல்லவா காரியத்தினை ஸத்தென்றுஅவர்க ளொப்புக்கொண்டதுவேயேகாரணம்
 அசத்தாச்சுது ஸுஷூப்தன் பிர்மம் காரணமென்றும் அவர்களுடைய மத மாகையாலும்
 அவர்களுக்குஅஸத்தகாரண வாதத்துவம் வித்தித்தது, இப்படிப்பட்டஅந்தவாதம் எப்படி
 ஸமஞ்சஸமாகும், அஸத்தான ஆகாசபூதபதிலிருந்துகெந்தம்முதலானதுகளுண்டாகுமா,ஆ
 கையிலுஹேதுபத்திரித்தஸமஸ்தகாரியமும் உத்பத்திக்குமுன்ஸத்தானபிர்மத்தைத்தவிர வே
 னாஇல்லையென்றுஸமசயம்க்கரிந்துகொள், காரியகாரணவாதமுமஐக்கியவாதமும விநோதம்
 ன்றியி லெப்படியிஷ்டிக்குமோ அப்படிசொல்லுகிறேன்கேள், ஸத்தியகாரியம்அஸத்தியகாரிய
 மென்று காரியமிகொண்டிதம், இதென்றசபத்தினிலகலியார்தமான பிரத்தியகாமாவாகிர
 காரியம் ஸத்துதிப்போரியோல்ஸத்தான பரமார்த்தாதித்திலிருந்துண்டானது அதுஸத்திய
 மாகையால் காரணத்துடன்ஐக்கியத்தைஅடைபுகிறது, வாச்சியார்தான காரியஜிவனுபாதி
 யுள்ளவனாகையால் அவிததயிலிருந்துண்டானவன் அஸத்தியன்தள்ளத்தக்கவன், இந்தவாச
 சியார்தஜீவனுக்குபிர்மம்துடன் ஸர்மானுதி காரணியங்கடாது, இவனுக்குஅஸத்தேகாரண

வைந்துதன்னியனுபிருக்கின்றேனே தகதிட்டும், பகவானேசகலவேதாத்ரகஸ்யாப்தவ
ருணஸத்குருவே, முக்திவித்திக்காகதங்கலாலியப்படாததொன்றுமில்லை, தங்களுடைய
தீரகனையவத்தால் நானும் தத்துவத்தை அறிந்திருக்கிறேன், அப்படி இருந்தபோதிலும் இப்
போது எனக்கு கேழ்க்கவேண்டியது கொஞ்சமிருக்கின்றன, பன்னவெனில், தசோபபிஷத்
க்குள் பிடிபிற், மான சாந்தோக்கிய உபபிஷத்தில் எனக்கு மாயமுண்டாகின்றன, அந்நி
ரதங்கோதங்கள் முகமாகவே நான்கேட்டிருந்தபோதிலும் நீரும்பவும் இப்போது மாயம்
கேழ்க்கிச்சித்திறேன், சாந்தோக்கியத்தில் அறுவது அத்தியாயத்தில் கவேதகேதுவென்
திரன் ஆருணி என்ற பிரதவானவர் வேறகவேதகேதுவெ அந்த ஆதேசத்தை ஏனென்ற
நீபரணம் செய்கிறீர், கேழ்க்கப்படாததெல்லாமெதுவால் கேழ்க்கப்பட்டதாகவே வ
தனவே, அப்படியே எனமும்புள்ளப்பட்டதில்லாமெதுவால் மனம் பன்னப்பட்டதாக
வே, அந்நிதனவே அப்படியே அப்படாததெல்லாமியப்பட்டதாகவே அந்நிதனவே அச
ஸத்தியமென்று சொல்லுவா, அந்நிதனவே அந்நிதேசத்தோக்குமிது, என்னவெனில், ஒருவ
ஸ்தனவகேட்டமாதிரித்தால் சலமுமென்பது கேழ்க்கப்பட்டதாகும், அந்நிதனவே அந்நித
கரோ தங்களுக்கருகிதயாகையால்சுருதியில்பித்திரயத்தை உள்பட உபதேசித்துள்ளேயிரு
தார்த்தனக்கவேனும் "புருகுமூர்தி" இய பிர்மாவே இப்படி நிரியாகேழ்க்கப்பட்டுகொ
ப்படி சொன்னேனே அப்படியே இப்போது சொல்லுகிறேன் அவதானத்துடன் கேளும், இ
கமலபத்திரகருணாவிஷ்ணுவேநீர் ஸர்வஞ்ஞான ஸம்சயில்லை அப்படியிருந்தபோதிலும்
லககேழ்க்கத்துக்காக வல்லவா நீரிப்படி என்னிடத்தில் பிரதிபலிப்பதுவிரி ஆகையால் சுருக்
யாத ஸந்தேகமானது எல்லோருக்கும், என்னுடைய இந்த பிரதிவசனத்தால் உம்முடைய பிர
திவசனத்தோடு இக்கப்பட்டும் இந்த அத்வைதப் பிரம்மத்தை மோகூர்த்ரமாக நிரவணம் செய
தால் அவனுக்கு பூர்ணகாமத்துவம் நித்திரகூபடியால் வேனாகேழ்க்கவேண்டியதில்லை ஆக
யால் போகார்தம் கேழ்க்கத்தக்கன ஸ்ருணபிர்மம் கேழ்க்கப்பட்டு அமளிக்குப்போதிலும் கே
ழ்க்கப்பட்டதுக்கு அல்லியந்தானென்று ஆருணியுடைய மதமே, அந்நிதும் நிருணான ஒரு
கமாயவ அந்நிதால் ஸ்ருணாதி சகலமும் அந்நிதப்பட்டதாகவே ஆருமென்று திகாருதியும்
சொல்லுகின்றன அந்நிதப்பட்டதுக்கு அல்லியந்தானென்று அவர்களுக்கு இஷ்டமானது அ
ப்படியிருந்தபோதிலும் வேனாகேதி இல்லாததுவல்லபடியே சொல்லவேண்டியது நான்கிரு
ணபிர்மத்தை அந்நிதவனுக்கு முக்திமாந்திரம் பலமாகுதே தவிரகலப்பெட்டகாமியப்ப
லமஸுருணோபஸஸையால் ஸம்பவிக்குப்படியால் அவனுக்கு உபதேச அந்நிதவிரிஷ்டசித்தி
களும் நிருகாலஞ்ஞானமும் ஸோகார்தகருகிவிஞ்ஞானமும் அந்நிதவிரிஷ்டசித்தி
ஸுருணவிஞ்ஞான பலமென்றே நிர்ணயித்திருப்பதால் அந்நிதவிரிஷ்டசித்தி ஸ்ருணபிர்மம்
மங்கலானகையால் கேர்ந்திருக்கவும்மாட்டாது பிர்மலோகத்தில் விருத்தாகருக்கு போகம்
மோகூமிரணபலமும் கேழ்க்கியாகுதேவெனில் பூர்வபுண்பிர்மபலமாகையாலுத்தமில்லை
அவ்விடத்திலும் ஸங்கல்பமத்த வித்தியாங்களுக்கு தேகாதிதிலலாத்துவால் ஸங்கல்பத்தை
ஹசரித்தேபோகம் சொல்லப்படுகின்றன அவ்விடத்திலும் பிரமமாகிறது வென்ற நிர்ணய
ருணிக்கு போகம் நிரேதிக்கப்படுகின்றன ஆகையால் ஸ்ருணபிர்மம் ஸ்ருணபலமாகையால்
து முக்தாக்நிதில் ஸம்பவிக்கமாட்டாது நிருணஞ்ஞானிக்கு நிருகாலஞ்ஞானம் முதலான
அந்நிததையன்றியுண்டாகுமா இவ்விடத்தில் அந்நிதவிரிஷ்டசித்தி ஸ்ருணபிர்மம்
ருகாவாகும் ஸ்ருணபிர்மம் ஸ்ருணபலமாகையால் ஸ்ருணபிர்மம் ஸ்ருணபலமாகையால்
நியத்தை சொல்லியிருப்பதால் தடையத்தகலகவிரியில்லை இவ்விடத்திலும் ஒய்ந்தவா
னம் தடையுள்ள ஸ்ருணபலமாகையால் ஸ்ருணபலமாகையால் உபசரிக்கப்படுகின்றதென்
ரே நிச்சயித்துக்கொள்ளும் ஆருணியானவர் சொல்லப்படுகிறார், ஸ்வஞ்ஞானத்துவத்திற்கு

பத்திருப்பதால் பிர்மமவியமான அந்நிதவஞ்ஞானத்துவம்கொணமேதவிர முக்தியமாகாது-ஆ
ருணி-தேவலோமியப்படி ஒரே மிருக்பிண்டத்தால் நானுவிதபாண்டங்களும் மிருக்தென்று
ம ஒரே இலும்புமணியால் நானுவித ஆயுதங்களும் இலும்பெனும் ஒரே நகச்சேதத்தால் சரு
வமும் சுருக்த இலும்பெனும் அந்நிதப்படுகின்றனவே அப்படி காரணமான பிர்மத்தை அந்நி
தால்காரியமான சகலமுமியப்படுகின்றன காமருபங்கள் பொய்தான் விபவகாரணத்தால் சக
லிக்கப்பட்டதுகள் பரமார்த்தசையில் காரணத்தைத்தவிர காரியம்வேனாயில்லை ஹேபுத்தி
ரதிகாரியமான ஜகத்தெல்லாமுத பத்திக்கு ஸ்ருணகாரணமான பிர்மத்தைத்தவிர வேனா
இல்லாதபடியாவிப்போது காணப்பட்டபோதிலும் பரமார்திக ஸத்தியமாகாது ஸத்தான
பிர்மமே முன்னிருந்தபடியால் இந்நகாரியத்துக்கு காரணத்தில் ஸாமானுசிபிண்ணிய மிரு
க்தபடியாலும் உத்பத்திக்கு முன்னகாரியகாரணங்களுக்கு ஐக்கியம்சித்தித்தது "சவேதகேது"
பகவானும் ஸக்குருவாயும் தாத்ரபுருள்ளவரே ஸத்தியமான காரணப் பிர்மத்துக்கும்
அஸத்தியமான காரியவிஷயங்கடும் ஐக்கியம் எப்படி கடும் ஒன்றுக் கொன்று விருே நியான
இருள வெளிச்சங்களுக்குப்போல் ஸாமானுசிபிண்ணியக்கடாதேகாரியகாரணங்களுக்கு பே
தத்தை ஒப்பாத விஷயத்தில் இது காரியமே காரணமென்று சொல்லவும் இடமில்லாமல் போய
விடம் காரியமான விஷய சகதுக்கங்களுடன் கூடவனவனகாரணமான பிர்மம் கேவலானந்த
முன்னதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இப்படி விசேஷமிருக்கும்போது ஐக்கியங்
கடாது ஆனால் பேதம்பேதமிருண்டு மிருக்கட்டுமெனில் அப்போது பேதவாதமொருவிஷயம்
அபேதவாதம் வேனாவியமென்று காரியகாரணவாதமும் வேனாவியமாகும் இது ஒருசரு
திக்கு அன்னுவயமும்கித்தியாது காரியமான விஷயங்களுக்கு காரணமான பிர்மத்துடன் ஐக்கியம்
கித்திக்காலல்லவாசுருதிசுருக்கன்னுவயம்சித்திக்கும் ஜிவப்பிர்மங்களுக்கு ஸாமியத்தை
ஒப்புக்கொண்டால் ஐக்கியவாதம்சித்திக்கும் காரியகாரணவாதம் கித்தியாது அதுகளுக்கு
அஸாமியத்தை ஒப்புக் கொள்ளுதல் காரியகாரணவாதம்சித்திக்கும் ஐக்கியவாதம்சித்தியாது
ஆகையால் ஜிவப்பிர்மங்களுக்கு ஸாமியமும் அஸாமியமும் ஆகாதென்று சொல்லப்பட்ட
ஆருணியானவர் ஹேபுத்தியேதவேதகேதுவைச் சொன்னார் "ஆருணி" ஹேபுத்திரனே ஸ
ஸ்தகாரியவாதிகள் முன்னிதிபுண்ததாச்சகதென்று சொல்லுகிறார்கள் அது மிகவும் அஸமஞ்ச
ஸ்தான் முக்காலத்திலும் காரியம்ஸத்தென்று அவர்களுடைய மத மாகையால் காரியம் கார
ணமென்றும் ஸத்தென்று அவர்களுக்குமத மென்றுச் சொல்ல யிடமில்லை வைலஷணியம்
கித்திக்கவேண்டியதற்காக காரணம் அஸத்தாகநேரிமே முக்காலத்திலும் காரணம் ஸத்தெ
ன்று அவர்கள் சொன்னதுகித்தியாது மலடியின்மகன் ஸத்தென்று சொன்னமாதிரித்தில்ஸத்
தாத வில்லையல்லவா காரியத்தே ஸத்தென்று அவர்க ளொப்புக்கொண்டதுவேயே காரணம்
அசத்தாச்சுது ஸுஷுப்தன் பிர்மம் காரணமென்றும் அவர்களுடைய மத மாகையாலும்
அவர்களுக்கு அஸத்தான வாதத்துவம் வித்தித்துது, இப்படிப்பட்ட அந்நவாதம் எப்படி
ஸமஞ்சஸமாகும், அஸத்தான ஆகாசபுஷ்பத்திலிருந்துகெந்தம் முதலானதுகளுண்டாகுமா, ஆ
கையால் ஹேபுத்திர திதஸம்ஸ்தகாரியமும் உத்பத்திக்கு முன்னகாரணபிர்மத்தைத்தவிர வே
னா இல்லாமென்று ஸம்சயம்க்கிந்துகொள், காரியகாரணவாதமும் ஐக்கியவாதமும் விருே நம
ன்றிப் பெப்படி கித்திக்குமோ அப்படி சொல்லுகிறேன்கேள், ஸத்தியகாரியம் அஸத்தியகாரிய
மென்று காரியமிகொண்டிதம், இதென்சபத்தினிலதநியார்தமன பிரத்தியகாதமாவகிர
காரியம் ஸத்திப்பொரியோல்ஸத்தான பரமாத்மாவிடத்திலிருந்துண்டானது அது ஸத்திய
மாகையால் காரணத்துடன் ஐக்கியத்தை அடையுமிது, வாச்சியார்தனை காரியவிஷயபாதி
புள்ளவனாகையால் அந்நிதவிரிந்துண்டானவன் அஸத்தியன் தள்ளத்தக்கவன், இந்தவாச
சியார்தவிஷயங்கு பிர்மத்துடன் ஸாமானுசி காரணமென்கடாது, இவனுக்கு அஸத்தேகாரண

மாகையால் ஸத்தானபிரம்மம் காணாமலாகாது. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 ன்றும் உடமென்றும் காணமுமிரண்டு விதமாகையால்குத்தமில்லை, பரமார்பதெனச் சொல்லித்
 தான பிரம்மம் காணமானது போலியாவதானால்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 ருப்பதில் திரெண்டுகும் ஸம்பந்தமானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 ம்பாப்பிழைக்கும் ஸத்தருபத்தவம் ஸம்பந்தமானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 மியமிருப்பதில் உடமென்றும் காணமுமிரண்டு விதமாகையால்குத்தமில்லை, பரமார்பதெனச் சொல்லித்
 ரங்கனாகாது என்றும் பேதமிருப்பதானது போலியாவதானால்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 லே ஆனால் ஸத்தருபத்தவம் ஸம்பந்தமானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 தில் தான் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில்
 ஸத்தென்றும் பிரம்மம் மென்று காணாமலாகாது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 தகாரியவாதத்தானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 பத்தியில் ஸம்பந்தமிருக்க இல்லாததில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில்
 த்பத்தியை ஒப்பாது என்பதில் காணாமலாகாது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 க்கு விவரதவானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 குகெடுதில், மன்கொண்டதில் மன்கொண்டதில் மன்கொண்டதில் மன்கொண்டதில் மன்கொண்டதில்
 பாதிருந்ததில் காணாமலாகாது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 தியாஸம் முதலானபேய்களானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 லாதவாதத்திற்கும், இப்படி காணாமலாகாது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 பட்டபடியால் ஸத்தியுண்டானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 திவனுபவங்கள் ஸத்தியுண்டானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 யபத்தியில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில்
 ன் ஆகையால் ஸத்தான இந்தகாரியம் முன்னதாகவே இருப்பது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 ப்பாப்பிழைக்கும் ஸம்பந்தமானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 த் போதிலும் பிரகாலத்தில் உடமென்றும் காணமுமிரண்டு விதமாகையால்குத்தமில்லை, பரமார்பதெனச் சொல்லித்
 ன்று புத்தியுள்ளவர்களின் கொள்ள வேண்டியது இப்படி விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில்
 கப்பட்ட தத்வஸாராயணத்திற்குரிய ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௧-வது
 அடியாயம் முற்றிற்று.

உ - வது அத்தியாயம்.

“ஆகுணி” ஹேபுததிர உனக்குளது ஞானகாரணம் பிரம்மம் ஸத்தென்ற புத்தியுண்டிரு
 மோ அந்தகாரியவிரிஷ்டத்தினால் திரெண்டுகும் ஸம்பந்தமானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 ன் ஆகையால் ஸத்தான இந்தகாரியம் முன்னதாகவே இருப்பது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 ப்பாப்பிழைக்கும் ஸம்பந்தமானது என்பதென்குத்தமில்லை. ஆனால் காணாமலாகாது என்ற வெளிப்பாடு
 த் போதிலும் பிரகாலத்தில் உடமென்றும் காணமுமிரண்டு விதமாகையால்குத்தமில்லை, பரமார்பதெனச் சொல்லித்
 ன்று புத்தியுள்ளவர்களின் கொள்ள வேண்டியது இப்படி விடக்கொள்ளாததில் விடக்கொள்ளாததில்
 கப்பட்ட தத்வஸாராயணத்திற்குரிய ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௧-வது
 அடியாயம் முற்றிற்று.

வாயுவானது தெஜஸ்ஸை விரிஷ்டத்துதாவெனில் சொல்லுகிறேன்கேளதைத்திரியவசனபெலத்
 தால் வாயுவே தெஜஸ்ஸை விரிஷ்டத்துதென்று யுத்தம் வாயு ஜடமாயிருந்தபோதிலும் பிரம்ம
 சைதன்னியத்துடன் கூடியபடியால் விரிஷ்டத்தாவாகும் இந்த உபரிஷத்திலும் மேல் அந்த அ
 ப்புசனிக்ஷணம் பண்ணித்துகள் அன்னத்தை விரிஷ்டத்துதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்
 றன ஆகையால் குத்தமில்லை. இந்தபேரிதான் அடையாளத்தால் தத்தென்ற சப்தம் நபுமஸகமா
 யிருந்தபோதிலும் வாயுபரமாகும் பிரம்மம் காணன்றசத்தை வேண்டாம் ஒரிடத்தில் சொல்லப்ப
 டாதவிசேஷம் மைத்தொருவிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தால் கிரகத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற
 நியாயத்தால் தத்திரியோபனிஷத்தில் விசேஷமாகச் சொல்லியவாயுவை கிரகத்துக்கொள்கிறது
 சித்தரஸ்தெஜஸ்ஸின் விரிஷ்டத்தால் வாயுவின் கிரியையாகவே இருந்தபோதிலும் பிரம்ம
 சைதன்னியத்துடன் கூடியபடியால் பிரம்மத்தின் கிரியை என்று முப்பதாமாகச் சொல்லலாம் ஆ
 தமா ஆகாசம் வாயு இவற்றை ஸத்திய அப்பு அன்னங்கள் முன்னையும் திருவிருத்தர
 ணம் செய்ததுகள் ஐகத்துக்கு காரணங்களாகச் சதுகள் திருவிருத்தரணத்தில் சக்தியுள்ள ஸகுண
 ஈகவானே முதலியமாக ஜகத்காரணமாகியிருந்தபோதிலும் அவனுடைய போகத்தால் பூதங்களும்
 காரணமென்று உபசரிக்கப்படுகின்றன, விகாரமான பூதத்தையும் கிரகிகாரமான ஆத்மாவுக்
 கும் காரணத்துவமானது கருதில்மிருதுகலானதுகளில் ஸித்தமாயிருக்கின்றன ஆனால் சொ
 ல்லம்பேதத்தால் லொவ்வொருவிடத்திலும் காணமாகவும் சொல்லப்படும் முக்கியமாகவும்
 சொல்லப்படும் அது ஸத்தியவாதமாகக் கருதக்கூடாது என்பிரம்மம் கிரஹணம் தத்துவம் மென்
 னு சொல்லப்பட்டுதோ அந்தேவதையானது பிரம்மவிரிஷ்டத்துதென்றமென்று தேவதைகளை
 ஈகணம் பண்ணி விரிஷ்டத்துதென்று அந்தமென்று தேவதைகளும் அண்டமும் ஜீவமும் உத்திஷ்டம் ஸ்வ
 தஜமென்று காணுவிதப்பிரிவினிகளையும் விரிஷ்டத்திதகாதிருவிருத்தரணத்துலொனபதநாம
 ருபங்களுடனும் கூடித்துதிகள் ஸ்வேதஜமென்றதில் விடக்கொள்ளாததில் சொல்லப்படாமலிருந்தபோ
 திலும் மைத்திடுததில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் குத்தமில்லை பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதத்தா
 னுண்டு பண்ணப்பட்ட ஐக்கியத்திலே விசேஷத்தே ஸ்வனுடன் அனுவாக அனுப்பிவேசம் செய்
 த அந்தபேசுவதையானது உத்திஷ்டத்துலேயே நாமருபங்களை திருவிருத்தரணபூவமாக செய்
 வித்து திருவிருத்தரணத்தால் முன்னுஜீவனுமென்பதிலுள் பதாரித்தோ அப்படி அகாறுகிறுன்
 அமரத்தினாலுள் திருபாதபிரம்மமானதற்கும் திருவிருத்தரணத்தால் ஓனபதருபயிருக்கின்
 றன அனுப்பிவேசத்திருத்தவம் பரமாத்மாவுக்கு ஒப்புக்கொண்டவரென்ப நாமருபத்திருத்
 துவத்தை அவனுக்கு சொல்லவில்லை எனில் கேள் நதிஸ்முத்திரம் பாவதம் முதலானதுக்கு ஈச
 தும் தடம்கவர் முதலானதுக்கு ஜீவனும்கரதவாயிருப்பதால் சகலத்துக்கும் பரமாத்மாத்
 னுமாட்டான் அந்தஜீவேசத்திரியமபானே கிருஷ்டத்தபடியால் அவனே சகலத்துக்கும் காதன
 வாவெனில் ஜீவேசர்கள் செய்குரவர்களாயும் பரன் செய்குரவனுயிருப்பதால் காதவா
 கான் ஆகிலுபசாரமாக கிருத்தவம் சொல்லலாம் ஜீவேசர்களை அபேக்ஷியாமல் பான்
 ஜகத்காரணகாரணிகளிருஷ்டப்பாணிகளென்போது அவனுக்கு கிருத்தவம் முக்கியமாகும் அ
 னுபோதில் உடப்பட்டகர்மத்தில் பான் சுவதத்திராக இருந்தபோதிலும் வெளிப்பட்டகர்ம
 ம் விகாரத்து அபேக்ஷித்தபடியால்தான் பான் அசரிக்குகையால் அவதந்திரனதான் ஆனால் ஜீ
 வேசர்களுக்கு ஸ்வசுவாதந்நியமிருக்கட்டுமெனில் உட்கர்மத்தில் சகலகாரணிகளையாணை
 தவிர வேண்டில்லாமையாலும் அதுகூடாது பானுக்கு ஸ்வசுவாதந்நியமிருத்தவதையும் சொன்
 னால் அப்போது புண்ணியபாபத்திர இருத்துவமும் அவனுக்கே கேரிமும் அப்போது அதிக
 னின் பலபோகமும் அவனுக்கே வித்திக்கும் காதாவுக்கே அவ்லலா பலத்தின் புசிப்பு திரயானி
 கப்பட்டிருக்கின்றன பானுக்கு காமபலபுசிப்புண்டாகில் அப்போது இந்த தேகத்திலுள்ள
 இரண்டாதமாக்களி லொருவன் புசிப்பன்றியில் ஸாக்ஷியாகப் பிரகாசிக்குறு னென்றி கரு

நிவசனம் வினாகுமே பாயமத்தவ னென்றது முதலான சப்தங்களும் நிஷ்டா நிஷ்டிரியாதி சப்தங்களும் அனேகமாக சுருநிலிக்குக்கிறதான் கோபித்துக்கொள்ளும் பாயமத்தவசுருபோ கத்திருத்தவம் நேரிடுமெவென்று சங்கித்து ஸஞ்சிதநிஷ்டாரும் விவகாரமதெவையில் ஜீவபா விபாகத்தை சொல்லிடுகிறார் ஆகையால்வினாக்குக்திருத்தவமும் பாயமத்தவசுருபுத்ருத்தவ மும்ருகிவினா னென்றுருவருக்கும் பேதநாக்கிவித்து நிவித்துவானாகு அபேதவ்ஞான த்ருவலேயே முக்கியன்று எங்கு முதலோலிக்கப்பட்டிருத்தபோதிலும் இந்த பேதவ்ஞான மன்றியிலைந்த அபேதவ்ஞானம் ஒருவருக்கும் நித்திக்ருதநிலில் அதையால் தர்மம் பேதநா லவர்களுக்கு பேதத்தை நீ அரி "சுவேதகேது" ஸஞ்ஞருவெதாங்கன் சொல்வது எப்படியா கும் உலகத்தில் தர்மபேதமிருந்த போதிலும் தர்மியங்கு அபேதமல்லவாகாணப்பட்டிருத் தின்றன குடத்துக்கும் சட்டிக்கும் ஆகாரத்தால் பேதம் கண்டபோதிலும் தாரணமான மண் ணால் அபேதமாகாணப்பட்டிருப்பதால் பேதம்முக்கியமில்லை தர்மங்கள் வாசாரம்பணமாத்திர மென்றும் மண்ணோஸ்தியமென்றும்சொல்லிடுப்பதால் தர்மிக் பேதமெயாகும்செய்ஞரவீவ னுக்கும் செய்க்கிராசனுக்கும் தர்மத்தால் பேதமிருந்தபோதிலும் தர்மியானவொன்றொன்றிற் தரியாமிகளுக்கும் ஐக்கியம் சொல்லப்படுகிறது. யிகாரியளான ஜிவேசர்க்காலியையாமும் லக்ஷ ணையால் தன்னதக்கதாய்மிருப்பதால் தர்மமாவார்கள் நிஷிகாரியையாமும் ஸாக்ஷிசாராயுள்வ அந்தரியாமிகள் விஷயியாகையால் நிஷ்ருபத்தவம் சமமாகையாலும் தர்மிகளாவார்கள் இப்ப டிக் தாவான ஜிவனுக்கும் அகர் தாவானபரனுக்கும் தர்மத்தால்பேதமிருந்தபோதிலும் ஸ்வரூப த்தால் அபேதமேஆகும் ஸ்வரூபத்தாலும்பேதமாகுமாவில்போது அந்வைதவசன்மெல்லாம் நிருலம்பமாயலிடும் ஆகையால்பேதபுத்தியானதுவிருதாவென்ப்படிபணக்குத்தேவாத்துரைய சரியோ தரியிலையோ எனக்குத்தேரியாது உள்ளபடிநாமகொள்கு சொல்லவேண்டியதுஇப் படிபுத்திரனுவகவேதகேதுவால்பிரசினம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறான்வர்புத்திரனுடையஸஞ்ஞ மபுத்தியை நினைந்து ஸந்தேரத்ததுடன்சொன்னா "ஆருணி" டிவெ தர்மதேவதேவசொல் லப்பட்டபோதூ ல்லவதுதரம் தத்துவோபதேசமானதுஇப்போதேஉபதேசகவேண்டியதா யித்து ஆசநீகியம் குடத்துக்குமண்களையும் சட்டிக்குமண்களையும் இப்படி தர்மம்போக்தர்மி யும்பேதித்திருக்கின்றன ஐக்கியத்துக்குமுந்தர்மங்களுக்குப்போல் தர்மிகளுக்கும் பேதநிதித் தேடுருக்கின்றன வாசாரம்பணமாத்திரமென்றதுதர்மாவைதர்மத்தவக்கு மாத்திரம் அறித் தையாலுண்டாசபடியால்நாமரூபங்களை விட்டென்று தள்ளித்தர்மத்தேவதேவோபாடியாலு ம் சொல்லாமேதவிர அகர்த்திருதர்மத்தக்கு மித்தியாத் தவகுதாருவி திவெ திவெயாக வேஇல்லை ஆனந்தநிதிகளெல்லாம் ஆகமவித்தையா லுண்டானது அல்லவா ஸத்திவ்ஞானான நதாதிசகலபிரம்மதர்மங்களும் ஏவ்ருரூபம்வறா ரஞ்செய்யத் தக்கதென்றுகொள்ளத்தக்கதாக சொல்ஷப்படுகிறதங்கள் ஆகையால் அகர்த்தவக்குதண்ணைத்தவிர தனத்தகந்தர்மியமிஞ்ருவனில்லாத் துனால் ஜிவேசநிருஷ்டாந்தம்பிரகிருத்தில்கூடாதுதேவதத்தவபணமெலத்தாஸ்திவேசர்களை தள்ளித்தக்கனவர்களைநையால் அந்தரியாமிகளைக்கியமும் முக்காலும் கூடாது உத்தபத்திக்கு முன்னம்பிரளயங்களுக்குபின்னும்அபேதமிருந்தபோதிலும்நிதியகாலத்தில் அந்தரியாக்தரியா யி அனுலாயும் அசாந்திரியாமிகத்தாய்மிருப்பதால் பேதமிருக்கின்றன ஒருக்காலத்தாலான ப் பேதமில்லாதநிஷ்யத்தில் சகலத்துவைதவசனங் ளும் நிருலம்பமாயலிடும் அப்போது அபே தபுத்தியும் விருதாத்தாள் போதத்துக்குமுன்னே அபேதமிருக்காமாவில்போது உன்போரு ட்டெனாலுச்செய்யப்படுகிறஉபதேசமெகர்க்காக்சொல்லு ஹேபுத்திராகர் தாவானலாகியிரத் தியகாத்மாவக்கும்அகர்தாவானலாக் பரமாத்மாவக்கும் பின்னபேதமித்திக்கிறதற்கால்லல லாமுன ப் பேதமனுவிக்கப்படுகின்றன செய்ஞரவனும்குச்செய்க்ஞரவனுமுள்ள ஜிவேசர்க்கோ சகலதயத்தர்மங்களும்குச்செய்ய அவர்களுக்கு ஸாக்ஷிசாரா இரண்டுஅந்தரியாமியானுக்கும்விஷயி

ளாசவும்கண்டாசனாடருவருபிகளாகவுமிருப்பதால் பேதமிருந்தபோதிலும்மோசனாவஸ்தவைய அபேகதிததர்மசயமன்றியில்அபேதத்தை அரிந்துகொள்-கவேதகேது-அய்யாபிகாவேஜிவேசா ர்களசெய்ஞரவர்களுள்ளும் பரள செய்கித்தவனொன்றும்தாங்கள் முன்சொன்னதுக்குத்திப் போதுசெய்க்ஞரவனொன்றித்தேன்றதுவிஞ்ருதமாகின்றனவே "ஆருணி" விவேகியாதி ஸஞ்ஞ மத்தர்மாவாயுள்ள ஜிவாத்மாவை அபேகதித்துகூடஸ்தனு பிரத்தியக்தமா செய்ஞரவனுவா ன் எப்படி காமமிபகர்மமாதிகளில்மோகத்துடன்கூடி அவிவேகியானஜிவேசுஅபேகதிததாச வரன்செய்க்ஞரவனுவானே அப்படியியதர்க்கதுபிரத்தியகாத்மாவக்-கண்ணியனுபரமாத் மாவும் ஸர்வஞ்ஞனும்ஸர்வகர்தாவாயுமுள்ளாசனேஅபேகதித்துஅப்படியேசெய்ஞரவனுவா ன்முன்ஜிவனொன்றும்பரனொன்றுமிரண்டுவிதமாகவேபிரகிருதமாகையால் கர்திருத்தவமத்ததா யும்இரண்டாயுமுள்ள செய்க்ஞரவசெய்யாததுஎன்றதர்மமங்களுக்கு பரமாத்மா ஒருவரி ட்டத்திலேயேசெதிருக்கின்றன ஹேபுத்திரவ்விடத்தில் ஆத்மாவ்ரவனுன்னுல்காலகப்பிர கிருதனுமிருக்கின்றனல்லவா ஸாக்ஷிசாராகொள்ளத்தக்ககலவிஷயிசுப்பிரத்தியக்ப்ருளிொண்ம ஸாக்ஷியங்களான தள்ளத்தக்கனவிஷயங்கள்ஜிவேசர்க்கிரண்டுமுன்சொன்னதுஸாமான்னியிவ சனம் இப்போதுசொன்னது விசேஷவசனமாகையாலென்னுடையவசனங்களில் பூர்வோத்தர விஞ்ருதமெவ்வளவுமில்லை வேறகவேதகேதுவேரானு ஸஞ்ஞஷ்டிக்கப்பட்ட ஸ்தூலதேகத்தில் தைஜஸனென்ற ஜீவன் பிரவேசித்தவன் ஈசன் அனுப்பிரவேசித்தவன் பிரத்தியகாத்மாவில் சிரு ஷ்டிக்கப்பட்ட ஸஞ்ஞமிதேசத்தில் பிருஞ்ஞனென்ற ஸஞ்ஞலீவன் பிரவேசித்தவன் கூடஸ்த னென்ற நிற்குணப்பிரத்தியகாத்மா அனுப்பிப் வேசித்தவன் பிரவேசமனுப்பிரவேசமிரண்டு மொருவனுலேயே செய்யப்பட்டதில்லை குறையில்பிரவேசித்தஆத்மாஇரண்டுஎன்ற இடத்திலு யிப்படியேயருந்து சரீரத்தில் ஸேவ்யஸேவகர்களான ஜிவேசர்களும் பிம்பப்பிரதிபிம்பாகளா வஜிவப்பிரத்தியகாத்மாக் ளும் அம்சாமசிகளானபிரத்தியக்பரதக் ளும் இருக்கிறார்கள் பரளபு ர்ணாகுமிருந்தபோதிலும் குடைக்காரன் நியாயத்தால் அவனுக்கும் இந்ததேகத்தின்குப்புட்ப சரிக்கப்பம்ஜிவனெருவனே காமபலபோகியாயிருத்தபோதிலும் அவனுடன்கூடன்படியாளி சனுக்கும் பிரத்தியகாத்மாவக்கும் போகமுபசரிக்கப்பம் ஆகையால்பிரவேசமசெய்த ஜிவ னுக்கே சகலஸம்சாரப்பமும் ஆருமேதவிர அனுப்பிரவேசம் செய்தகூடஸ்தபிரத்தியகாத்மா வுக்காது எப்படியிவனுத்திரமிக்குரபேது பிருன்ன அனுத்திரமிக்கிறுனென்ற இடத்தில் அ னுவென்ற சபத்தாலாதபேதக்சனத்தோ அப்படியே பிரகிருத்தினு மரியத்தக்கது ஆகைபா ல்பிரவேசகர்தா ஜிவனென்றும் அனுப்பிரவேசகர்தா கூடஸ்தனென்றும் விஸ்பஷ்டயாயிற்று இப்படி அப்பய திஷிதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞான காண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௩-வது அத்தியாயம் முற்றியது.

௩ - வது அத்தியாயம்.

"சுவேதகேது" அய்யாதாரிதியான பிகாவேதங்கள் முன்சொல்லியதேஜன அப்பு அன்னவென்றதுவகளுடைய ரூபங்களை அரியவேறுமென்றிச்சேருதேன் "ஆருணி" அக்கினி யேதேஜன அனூரூபம்கூப்பு, அப்புக்களின்குபம்வெருப்பு, பூதியிவ்ருபம்சுருப்பு, இந்த்ஜ னனுரூபங்களும் பிரளயத்தில் கூடஸ்தலிடத்தில்லயித்து மருபடியும்உண்டாகுரதுகள், நாம னனுரூபங்களும் பிரளயத்தில் கூடஸ்தலிடத்தில்லயித்து மருபடியும்உண்டாகுரதுகள், நாம ரூபங்கள் பொய்யாகையால் ரூபம்போகும்போது பிரவயத்தில அக்கினிக்கு அக்கினித்துவ ரும் லலத்துக்குதலத்துவமும்பூமிக்குபூமினுமேபேரேச்சுது,தேஜோமயங்களான ஆதித்தச ருத்திரன் பின்னல்முதலானதுகளுக்கும் அந்தந்தராமரூபங்கள் போசுதுகள்,இந்தமூன்றுரூபங் களுநல்லததை,கூடஸ்தபோதிவாயிதவும்ஸஞ்ஞமமாகையால்ஸ்தூலதகளான அக்கினியாதிச

கொடியேபாஷத்து ஸத்தியங்கொன்று அநிர்வாகொன், அத்திறமுதலானமும் காரியமானையா
கொடியாகும், சகப்புமுதலானமும் காரணமாகவல்லமெய்யாகும் ஹேபுத்திரகேதுப்படி
பூமித்தியுங்கள் சொல்லுகுர்தன், ஆகையானிதில் ஒருவனும் கோபாததைச்சொல்லவும்
கடா அநிர்வாததைகண்ணவங்கடாது, அந்தபூர்விகள் சொல்லியமூன்றுபங்களுக்கும்
காரணமான இவைகள், கிஷகிய கிருணசாத்ரமாகப் பிரஸித்தப்பிரமுகதைதேஜஸஸுஅப்பு
அன்னங்களுபையவும், பிரம்மவிஷ்ணு ருத்தரங்களுடையவும் திருவிருத்தகண பேதத்தையும்
அநிர்வாதகள்ளலவா அந்தபூர்வம்மமானதுநித்தியானந்ததுக்கு முன்பொருஷமாயிருந்தபடி
யால் அநியப்பபட்டதுபோலாயித்தவன்றாக அநியப்படவில்லை "சுவேதகேது" ஸத்துஸந்திரஜ
ஸஸுத மஸஸுஎன்று முக்குணங்கள், பிரம்மவிஷ்ணுமகேசவரனென்று மும்முர்த்திகள்,
சகப்புவெருப்பு சுருப்பென்று மூன்றுருபங்கள், தேஜஸஸு அப்புஅன்னமென்று மூன்றுபுத்
ங்கள், இவ்வாறும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, இதில்பிரமமுண்டர் இல்லையா இதவிஷயந்தி
லெனக்கு வெருவாதலம் சமமுண்டாயிருக்கின்றன, கிருணசாத்ரமாவசேகிப்பிபிக்குராதர்
காக்குணமுதலானதுகளை அவசியம்விவாபனம்செய்யவேணும், அங்குலேயேஉத்பத்தித்தி
ரமரூபிருக்கும், தத்துவக்கிரமமனிரிபி லுத்தத்திருத்திலும் கீழ்க்கப்படவில்லை, ஆகையா
லித்தகால மூன்சி வெவ்விதமானகிரமம், மூன்றுருபங்களுடன் கூடியிருப்பதால்மும் மூர்த்திச
லும்காரியங்களாகும், முக்குணங்களுடன் கூடியிருப்பதால்மூன்றுருபங்களும்காரியங்களும், கு
ணங்கள் ரூபங்கள் சகங்களிதுகளுக்குமேலுக்குமேல்காரியத்துவமும் மூன்றுக்குமுண்டகாரண
த்துவமும் இருப்பதால் இதில்லப்பத்தமனகளை கிரமமரியப்பட்டிருக்கின்றன, பூதத்திரயமானது
ளதுகளுக்கு கடுவிரிசுருக்கவாம், சகவரணுக்கு முன்னுண்டாயிருந்தால் லப்போது சகவரணபூத
ஸம்பந்தப்படுகின்றன, மாரியான சகனுக்கு பளதிகத்துவத்தை காரிப்பதன்ருளியோகிவனா
னலுமுதலதரு மொப்பவில்லை, சகவரணத்திற்கு பின்னுண்டாயிருந்தால் அப்போதுபளதிக
மான இக்கிரியங்களில் தாதாத் பியத்தை அடைந்திருந்திர தேகியானிவாத்மாவக்கு மோக்ய
ம்சித்திகிரதர்க்காக ஸத்தியலோகம்முதலான உலகங்களுக்கு அவசியம் போகவேணும்
அப்போது பிரஸித்தமான ஸத்தியோ முத்திக்கு அலித்திதேகிரிமம், ஆகையால் குருவேதிரண
வெசித்திலும் விடுகமேயுண்டாகின்றன இத்தள்ளுண்டையஸம்ரயத்தைசன்னுதகிறபணத்தால்
லதாங்கள்கேதில்கவேண்டியது, "ஆருணி" புத்திமுதலான இத்திரியங்கள் வியாதிருத பூதங்
களுடையகாரியங்கள், இத்தன்தாலதேகமானது திருவிருத்தகணத்தாலுண்டானது திருவிருத்
க்கிருத்தங்களுக்கும் வியாதிருத்தங்களுக்கும் மேலான அநியாயிருத்திதே அப்புஅன்னங்களுடன்
மும்முர்த்திகளுடைய சரித்தனும் அந்தஅநியாயிருத பூதங்களின் காரியமானையால்ஜீவங்கு
உலோகாரத்தரமெனமனிரிபிலே சசஉபேகஷயை முன்னிட்டே ஸத்தியோ முத்தியாகும்,
வியாதிருத்தங்களில் பத்தியதேவிராளுக்கு அநியாயிருத்தில் வயாதிருத்திரபடியால்கேளுமவே
நிக்குணப்போம்மப்பிராப்தி உண்டாகும், இதிலிப்படியாகும்போது சசப்பளதிரென்னும் அ
பளதிகனென்று நினைக்கிவிதமாகவும் எண்ணத்தக்கவனலுமிருப்பதால் ஹேகவேதகெதுவே
பிராத்தியயவிட்டென, அநியாயிருத பூதத்திரயத்திலிருந்துண்டானபோதிலும் சகவரண்களு
டைய மூன்றுதேகமும் வியாதிருதபூதங்களின்காரியமில்லாந்துணல்அபளதிகமென்றுசொல்ல
ப்படுகின்றன, ஆகையால்சக்பிமுதலானவர்களால் மாரியானபாமேசவரணத்தால் சொல்லப்ப
பட்ட அபளதிகத்துவமும், தேகிக்கு ஸத்தியோ முத்தியும் வித்தித்தது, ஜனனிருத்திர
சரிக்க சசனல்திருவிருத்திருத பூதத்திரயத்தால் சரிமனிரிஷ்டக்கப்பட்டுது, பூமிமில் காண
ப்படுகிரஅன்னம் அப்பு தேஜஸதுக லோகக்காக கிரிஷ்டிக்கப் பட்டுது கடுவில்கே
ள், தேகியால்பூதிக்கப்படுகிர அன்னமானது தூயர அநிர்வாத்மாவத்தவம் செய்யப்பட்டு
தூலம்மத்தியமம் அணுவெவ்வாமூன்று அம்சபேதத்தால் மூன்றுவிதமாக பிரிக்கப்படுகிறது,

அதில்ஸ்தூல அம்சம் புரீஷமாக்கவும்மத்தியமாம்சம்மாம்ஸமாகவும் அனுவம்சம்மனதாக்கவும் ஆகின்றன. அப்பின்ஸ்தூல அம்சம்மூதரம்மத்தியமாம்சம்இரத்தம் அனுவம்சம்பிருணன், தேஜஸ்ஸின் ஸ்தூல அம்சம்இலும்பு மத்தியமாம் சம்சதை அனுவம்சம்வாக்குமுன்னில்லாதது அன்னத்தி
க்கப்பட்ட அன்னத்தினம் சம்புரீஷமாகலாம் மாம்ஸமும் மனதும் முன்னிருப்பதற்குமத்திய
மாம்ச அனுவம்சங்கள் மாம்ஸ மனதுகளாகுரதுகளைன்பது சரியில்லை. ஆகவே முன்னிருந்த
போதிலும் மாம்ஸமனதுகள் புதித்த அன்னத்தின் மத்தியம் அனுவம்சங்களால் விருத்திபண்ண
ப்பங்குரபடியால் அன்னவிகாரத்தவ முப்சரிக்கப்படுகின்றனபோஜனத்துக்குமுன்புரீஷமும்
ஐடரத்திலிருக்குது அதைபுதித்த அன்னமானது விருத்திபண்ணுரது, இப்படியே அப்புக்கும்
தேஜஸ்ஸுக்கும் முன்னிருக்கிர ஆரு அம்சத்தையும் தான்னுதன் ஆரு அம்சமானது விருத்தி
பண்ணுகின்றனவென்று புத்தியுள்ளவர்களைன்னத்தக்கது அன்னம் அப்பதேஜஸ்ஸுக்குடைய
விகாரங்கள் மனதுபிருணன் வாக்குகளைன்று எண்ணக்கூடாது அதன்களின் விருத்திகள் மா
த்திரம் விகலிக்கிரபடியாலும் அக்கினியானது வாக்காக பவீத்துமுகத்தை பிரவேசித்துதேன்
ரது முதலான இடங்களிலும் விருத்திலாபம்மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் விருத்தி
கள் மாத்திரம் அன்னவிவிகாரங்களாகும் இப்படியன்றியிலத்தவங்களும் அன்னவிவிகாரங்
களென்று சொன்னாலுக்குதிகளில்கேழ்க்கப்படுகிறதற்கிரிய உத்தபத்திலயக்கிரமங்களுக்கு கேவே
ரும் கருதிகளாவது இந்த ஆத்மாவிடத்திலிருந்துபிருணன் மனது ஸர்வேந்திரியங்களுமுண்டா
கிறதுகளென்றும் வாக்குமனதில்லயித்தாமனதுபிருணனில்லயித்துபிருணன் தேஜஸ்ஸில்லயித்து
தேஜஸ்ஸும்பிரதேவதையிலயிகுறதென்றும் உத்தபத்திலயக்கிரமம் சொல்லப்பட்டிருப்பதில்
வாக்குபிருணன் மனதுகளை தேஜஸ்ஸு அப்பு அன்னம்களின் காரியங்களாக கிரீணயித்தாலமன
துபிருணனிடத்திலும் பிருணன் வாக்கினிடத்திலும் லயக்கிரமமாகும் இந்தநீர்ணயம் கருதி
கு விருத்தமல்லவா ஸஞ்சீரக்காரர் முதலான ஸ்ஷ்டர்களுக்கும் கோபம் நேரிடும் ஆகையால்
அன்னம் முதலானதுகள் மனது முதலானதுகளில் விருத்தியளாக ஆயித்துகளைத் தவிர்த்து
வங்களாகவில்லை என்று நீ அறிந்துகொள் இப்படி பிதாவாலுபதேசிக்கப்பட்ட புத்திரன் திரும்
பவும் எனக்கு சொல்லுங்களென்று சொன்னதை பிதாகேட்டுநீரும்பவும் சொல்லுகிரா “ஆ
ருணி” ஹேபுத்திர நான் சொல்லிய அந்தத்தில் திருஷ்டார்த்தம் சொல்லுகிறேன் எப்படியுடய
பட்டதயிரிலிருந்துநிலை உயரக்கிளம்புகிறதோ அதுநெய்யாகுரதோ அப்படி அன்னத்தின் அ
னுவம்சம்மனதாகும் அப்புக்களுக்கும தேஜஸ்ஸுக்கு மிப்படி யே அரிஹைச வேதகேதுவே
ஷோடசகலபருஷனை அரியவேனுமென்று இச்சிப்பாய்க்கிளசொல்லுகிறேன், கேள், பதினஞ்சு
நாளன்னுதாரம் நீ செய்யக்கூடாது வேண்டியவரை ஜலபானம்செய்யாதுதூல் பிருணைக்கிரு
ந்தின்றுது இப்படி பிதாவால் சொல்லியபடியிருந்துபதினாறுவதுதினத்தல்பிதாவிடத்தில் போய்
அய்யாபிதாவேநானென்னசொல்வேனென்று கேட்டவனைபிதாவானவர் நீ அப்பியாஸஞ்செய்த
நிகுமுன்னாள் வேதகளைச் சொல்லு என்று சொன்னார் அப்போது அந்தவேதங்களை
என்றுத்தோத்திரிலை என்று சொன்னான் “பிதா” ஹேனென்மயிமபெரிதான் நீக்கிடங்கிலிருந்து
ருபொரிசை எடுத்தி அதைத்திரும்புகளால் மெள்ளவிருத்திபண்ணுவதுபோல உன்னிடத்தில்
சேலிக்கிருக்குரபிருணனென்றகலையை அன்னத்தால்விருத்திசெய்தால் அப்போது வேதங்க
ளை அரியபாய் ஒன்றுபிதாசொல்லியபடி செய்தபுத்திரன் அப்படியே ஆனபடியால் மனதுவிருத்
தியானது அன்னமயமென்று நிச்சயமாச்சுதேவிர மனது அன்னமயமில்லைமனத்தத்தவமும்
அன்னமயமாகுமாயில் அப்போது உபவாஸத்தால் மனதுக்கு லோபம்வாவேனுமேபுத்திரனி
டத்தில்லது வரவில்லையே ஸாவனித்ததிலும் அன்னலோபம் வந்தபோதிலும் தேகத்திலிருந்து
கிளம்பிபிருணனுடனும் இந்திரியங்களுடனுமுயரப்போரபடியால் மனது நகிக்குரதில்லை அ
ன்னத்திலுண்டாகுறது மன்னமத்தால் நகிக்குறதும் ஸ்தூலதேகத்துக்குக்கண்டிருப்பதால்தே

கம்மாதிரிமன்னமயமாகும் அன்னமாவதுபிரணிகளால் புழிக்கப்படுகிறபடி யாலும்பிரணிகளைபுழிக்குறையாலும் அன்னமென்றுசொல்லப்படுகின்றபிரணிகளுத்தத்தில்அன்னம்சுப்பதற்குக் குஜோர்அந்தமேதவிர பூமி அந்தமில்லே வேதார்த்தமன்னதில்நன்றாகவேதத்துமிதற்கு நித்தி னாரோபிஷ்டமதலானது வரும்பிரணிகளுக்கும் அன்னத்தைஅதிகமாகபுழிக்கவும்கூடாதுகா விலொருபாகம்சுஷ்ணஞ்சாரத்தத்தாகஇடம்விட்டுமென்றுபாகம்சுஷ்ணம்கரிகள்கள்கள்க ள்னுலே பூரணஞ்செய்யவேண்டுமென்று வேதாந்திகள் சொல்லுகின்றார்கள் ஆகையால் புத்தியு ள்ளவன் மிதாஹாரம்மிதபான்ம் மிதபாஷின்ம்களைச்செய்வான்மிரமமாகபுத்தியையும் அடை யுவான், இப்படி அப்பயதிகதிதருல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்வஸாஸ்திரம் சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩ - வது பாதத்தில் ௩ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ச - வ து அ த் தியாயம்.

“ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய் தாமரக்கண்ணனுள்விஷ்ணுவேசுவேதகேதுவென்ற அந்தப்புத்திச னுக்குஉத்தாலகஆருணிஎன்றபிதாவானவரொன்பதுதாம்சத்துவமவளின்அடிபதேதிந்காரொப் படிஎனில், “ஆருணி” ஸ்வப்னத்தினந்தமான் ஸுஷுப்திவந்தானத்தலைச்சிதானத்தமான் என் ருபத்துக்குஅபின்னமாக ஆதரவுடன்அரி, ஸ்வப்னத்தத்தையும்ஆமரிதாந்தத்தையும் என்னுல் பார்க்கிறோனேஅந்தமகானாயும்விபுலாயுமுள்ள ஆத்மாவைஅநித்துநிர்ணாயின் வன்சொகப்படமா ட்டானென்றுகடவல்ஷுபுனிஷத்திலும்இந்தஅந்தமேஅரியப்படுகின்றனமாண்டுக்கிய உபனிஷ த்திலும் துரியனையே அரியவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால்கவப்பனாந்த ரத்துக்கு ஸ்வப்னமத்தியமென்று அந்தம்கூடாது இருளால்முடப்பட்டபடியால் ஸுஷுப்த ததனியத்தக்கமேன்மையுள்ளவனாகமாட்டான் எப்போது ஜீவன்ஸ்வப்னதேருதனத்தை யிட்டு துங்குகிறானென்று சொல்லப்படுகிறானேஅப்போது ஸத்தின்ஸமீபத்திலாகுளுஸ்த தின் ஸமீபத்தில் நாடிகளும் புத்தத்தென்றநாடியிருப்பதால்அக்கத்துக்குஅந்தநாடியே ஸ்தா னமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகின்றார்கள் பரமாத்மாவின் ஸமீபத்தில் ஸமீபத்திருப்பதால்உர கருகிறானென்று சொல்லப்படுகிறான் எப்படி பாசத்தால் கட்டப்பட்ட பகியானது மிகவும் நாலுதிக்குகளிலும் விழுந்து ஒரு இடத்திலும் இருப்புக்கிடையாமல் கட்டி விடுவது நன்குட்டு க்குப்போகாததிறத்து அந்தபாசத்தையே அடுத்து உபசாரகமாகிருக்கின்றனவே அப்படி ம னதென்றசப்ததால் இலெகிக்கப்பட்ட ஜீவன் அவித்ததகாமகாமாதிகளாகுதிக்குகளில்லி முந்து மிகவும் சிரமப்பட்டு சுஷுப்தத்திருனனை தவிரவேறா ஆதாரத்தை அடையாமல் ஸு ஷுப்தத்தியுள்ள விசயியானபிரணனையே அடைகிறான் எப்போது உங்குகிறோ அப்போ து பிரணானிடத்திலொன்றாகுருளென்று கருதியாலும்சொல்லப்படுகிறது ஆகையால் பிரண னுக்கும் பிரணானுகிற பரமாத்மாவைஆசிரியிக்குளென்றசுஷுப்ததவர்தம் அனுமதிசுஸந்தா ன் இந்தபகிதெந்ததால் சுஷுப்தத்தில் பெந்தத்துக்கு எவ்வளவும் நன்குகிறானுத்திர ல் சுஷுப்தப்பிரம்மவாதிகள் நன்றாக கிருகரணம் செய்யப்பட்டார்கள் ஹேபுத்திரனே முன்ச ஷித்தித்தானம் நாடிகளென்றுசொல்லப்பட்டது இப்போதுபிரணனென்றுபூர்வோத்தரவி ரோதமென்ற சங்கை உனக்குவேண்டாம் விவானுக்கும்பிரணனுக்கும் நாடினே ஆசிரியமா யிருப்பதால் ஆசிரியத்துக்கும் ஆசிரியிக்கும் அபேதமிருப்பதாலும்இரண்டிலேகமாகச்சொ ள்ளதுகுத்தமில்லை பரிபுட தாகரும் எனக்கு அபின்னங்கொண்டது அநிந்தாரகாலத்திலுருஷன் அன்னத்தைபுழிக்கிறோ அப்போது அப்பின்னத்தானே அதை திரவப்படுத்திஎப்படிதேகத்தில் சேர்ப்பிக்குறதுகளோஅதைச்சொல்லுகிறேன் கேள், எப்படிநோபாலன்சொல்லையும் அகவ பாலன் அகவங்கையும் நோபாலன் நோகையும் அந்தத்திடவ்களில்சேர்ப்பிக்குறதுகளோஅப்

படியே நானுவித ரஸங்களுடன் புஜித்த அன்னங்களை பிரணனேசொபிவித்ததுனுண்டான் இத்ததேகம் ஆலமரத்துக்குவினா பால் காரணமதததாகாது கரரியமானஇந்தச்சலதேகத்துக் கும் சுக்கிலசோணிதருபங்களான அன்னமேகாரணமாகின்றன இந்த அன்னத்துக்கு மூலம் து ப்புக்கள் அப்புக்களுக்கு மூலம் தேஜஸ்ஸு சகலப்பிரணைகளுக்கும் ஸத்தேமூலம் விசுவிக த ஜஸ்பிரஞ்ஞர்களென்ற ஜீவர்களு தேஜஸஅப்பு அன்னமென்ற பூதங்களும் பிணனென்ற பெயருள்ளதாதையால் ஸத்தானபிரம்மமே நிதருணம் ஸகலபிரணைகளுக்கும் ஸத்தானபிரம்ம மேமூலம் அதேஇருப்பிடம் அதிலேயே லயத்தைத்திரியொபனிஷத்திலெப்படி கேழக்கப்படுகி ரதோஅப்படியே அரியத்தக்கது “சுவேதகேது” ஸ்வாமி ஓரேஸதசப்தத்துக்குஇரண்டிடத்தில் சொல்லப்பட்டதுவிண்ணுதமெப்படியாகும் உத்பத்திக்குமுன் ஸத்தானபிரம்மமென்று ம் சுஷுப்தியில் ஸத்தானதுஜீவனென்றும் தாங்களே அன்னியதாவாசொல்வதுசரியில்லையே பிரம்ம் ஸத்தாகில்மைத்ததெல்லாமவிகாரமாகையால்அஸத்தேநேசொல்லவேணும்சுஷுப்த தியில் ஸத்தென்றசப்தமிருப்பதாலது பிரம்மமாகவேணும் ஜீவனென்றுதங்களைப்போலுள்ள பெரியோர்கள்சொல்வது உசிதமில்லை ஆனால் சுஷுப்தியில் அஞ்ஞானம் கேழவியாகிறது அ துனுஸ்ஜீவனென்று சொல்லக்கூடாது பிரம்மத்தினிடத்திலேயும் அஞ்ஞானம் ஸம்பவிக்கலாம் இரண்டாவதைஅரியாததேபிரம்மமென்றுசுருத்தியாநிபிரமானங்களில்ஆபிரந்தாம் ஸ்பஷ்டமா ககாணப்படுகிறதல்லவா இருளால்வமானம்பண்ணப்படுகிறானென்றுஜீவனுடையவிஷயமே தவிரபிரஞ்ஞபிரம்மவிஷயமில்லை ஸ்வயம்பிரகாசமான ஸுஷுப்தனுக்கு அவமானமேதுச ஷுப்தனுக்கன்னியம்நாலாவது பரப்பிரம்மமென்றால் அப்போதுமுடிவத்த வியவகாரமும் ஸ த்து அப்பிரத்தியக்ஷமென்றும் குத்தங்களஸம்பவிக்கும் ஆகையால்குஷுப்தனெனத்து நிர்கு ணம், நிஷ்கிரியம் விபுஸத்திய நிலகூணம்பிரம்மமென்று எனக்கு உரிதியானரிச்சயம் எப்பொ முதுமிருக்குது “ஆருணி” ஹேசுவேதகேதுவே ஸத்துகளுக்குபரிஹாஸஸ்பதமான் இந்த நீ சொன்னவசனம்லனகர்களுடைய அனுபவத்திலிருக்கின்றன ஸுஷுப்தவாதிகளால் சொல்ல ப்பட்டு உபநிஷத்துகளில்சொல்லிய அலனக்கித பரப்பிரம்மமானது உன்னால் சொல்லப் பட்ட இலக்ஷணங்களுள் தமதத்துக்களானபிரம்மவித்துக்களால்சொல்லப்பட்டதுஆனால்ஹே புத்திரனே பிரம்மத்தின் பரியாயநாமங்களனைத்தும் சுஷுப்தனிடத்திலும் சுருதிகளால்சொ லப்படுகின்றன அப்படிஇருந்தபோதிலும் பிரம்மத்தினேக தேசாம்சத்தில் ஸாதிருச்சயமிருப் பதாலும் ஸமீபபியமிருப்பதாலும் சுஷுப்தனிடத்திலந்த நாமங்களுபசாருந்தமென்று என் னத்தக்கது ஸத்தியஞ்ஞான ககானந்தாத்துவயசிக்கனப்பிரம்மத்தினிடத்தில் அஞ்ஞானம் அ ன்ணியதாஞ்ஞானம் அன்னியமாவது எப்படியும் இரண்டாவதை அரியாமலிருப்பது பிரம்ம தத்துக்கு அஞ்ஞானத்துவத்தை போதிப்பிவிக்கமாட்டாது உள்பிரஞ்ஞையுமில்லைவெளிப்பிரஞ்ஞ னுயுமில்லை என்றதுமுதலான சுருதிசப்தங்களால் ஸவபிரஞ்ஞத்துவம்சொல்லப்பட்டிருப்பதுந ல் பிரஞ்ஞானகருபனாகுதுரியனை ஒப்புக்கொண்டால் அஞ்சாவது ஆருவகென்ற அனவஸ்தா தோஷமொன்றும்வருது சுருத்தியந்தங்களிலவ்வளவுதத்துவங்கொப்புக்கொள்ளப்பட்டிரு க்கின்றனலோ அவ்வளவுதத்துவங்களைகிரகிக்குறது தானயுத்தமே அலஸது தன்னிக்கைப்படி சொல்லத்தக்கதல்லவே பெயர்மாதிரமுள்ள அருப்பபிரம்மம்பிரகிதமாகஒப்புக்கொள்ளப்ப ட்டிருக்கப்பாலனவஸதைக்கவகாசமில்லிதித்தியாஸனத்துக்குமுன்பிரம்மம் புரோக்ஷமாயிருந் தபோதிலும்பிரப்பேரோக்ஷமாகுதுஸுஷுப்தனுக்குபரோக்ஷாபரோக்ஷமென்றஇரண்டுஞா னவிஷயத்துவமுயில்லைசுஷுப்தியிலுன்முகனாயுள்ள வனுக்கேஇரிளனுவமானம் கேழவியாகுர படியால் தமோபிவசப்தமும் சுஷுப்தனிடத்திலேயேசுத்தித்துதேதவிர ஸ்வப்னஜாக்கிரத் துக்களில்லை சுவப்னஜாக்கிரத்துக்களில்பிரமான்யானதைஜஸவிகவஜீவர்கள் தாமஸங்கால் வமானப்படுகிறார்கள் சுஷுப்தியபிரமான்யான பிரஞ்ஞன் தமஸ்ஸுனுவமானப்படுகிறான் சு

ந.வது அத்தியாயம்.

५५

மேளனில்லுணம் நிர்ருணமென்றுவது சித்ருபமருபமென்றுவது பிரம்ம மிரோனெ விதமா கையால் குத்தமில்லை, அவைதகேது, ஜிவன்சுராலத்திரயத்திலும் பிரம்மமென்றதில்சுருத்திகளில் சொல்லிய இரண்டு ஸர்பம் முதலான அனேகதிருஷ்டாந்தங்கள் எழுக்குடாக ஸேஸ்பப்பிரும் திக்குமுள்ளும்பின்னும் நதினிலும்பரமார்தமாக திரஷ்டாவே இருக்கின்றனவேதவிரஸர்பமொ ருக்காலுமில்லையே, பிருத்தனுடைய கண்ணில் ஸர்பங்கண்டபோதிலும்பரமார்தமாக ஸர்பமில் லையே, அந்தபிருத்தனுடைய பார்வையையித்துவான்சர்பிரமார்தமாகிரித்தக்கத்தகறுமில்லை பிருத்தனுடையவலகத்தில் ஸத்தியத்தை அஸத்தியமென்றும், ஸத்தியத்தை ஸத்தியமென்றும்பி கலும்பிபரிதமாகச்சொல்லுகிறானல்லவா, ஸர்பமென்றபிரித்தபிரித்தனெவ்விடத்திலாவது அந்த ஸர்பத்தால்கழக்கப்பட்டு மரணத்தை அடைபுலானுதில் அப்பிராய அந்தஸர்ப்பம்ஸத்தியமென் னுசொல்லலாம், ஆனால் ஸத்தியமென்றதெப்படி என்னில், அந்தவிரிஷ்டமென்றும் தெரியாதபு லன்கெரித்தபுலானிருவரும் கைமுதலான அங்குஸப்பிரித்தா னுண்டானகன்னல்லால் அங்குமினி ட்ஷணமென்று எப்படி அறியுமுள்ளோ அதேஸத்தியமாகும், ஆகையால்சுராலத்திரயத்திலும் ஜீவன்பிரம்மம் தான்வேறாஇல்லை மத்தியகாலத்தில் கண்ட வரதுவத்துக்குபிருத்தியேசுரான ம், காரியஜிவனுக்கு காரணப்பிரம்மத்தின்வத்தைசுராயத்தவியவேறாஸத்தையமார்தமாகதிருக் குமாகில் அப்போது ஜிவன்ஸத்திரிதாபிரம்மம்நிறைந்தவிசேஷையாக இருக்குமென்றும் சொல்லலாம், அதோடுஇல்லை, பரமார்தமாகக் கல்க லுள்ளே அல்லவா சொல்லப்பட்டிருக்கி ன்றான, இப்படிபுத்திரனுடைய வசனத்தைகேட்டுத்தங்குத்தபேரிப்பிவிக்கிரிதில்ஸமர்தரு ன மகாதேஜஸ்ஸுள்ள உத்தாங்குருணியானவர் பிரிதிரிசொல்லுகுறார், ஆருணி, இரஷ்டாஸா பாதிதிருஷ்டாந்தங்களேகம் சுருதிபிலிருக்கட்டும் அதுகள்ஸவான பூமியை போதிப்பிவி க்ருத்துகளாகையால் பிரிருத்ததிருபயோகமில்லை, அதுகள் ஸம்மியத் தெருசின்னிடத்தில் ஸ மல்களாகுறதுகள் வேறுபுத்திரனே ஸம்மியத்தெருான இச்சொயுள்ளவனே தவிர ஸம்மிய க்தெருசில்லவே, தேசிகரும்பிருத்தனுடையதிருஷ்டாந்தகண்டபிரி அதுவந்தித்தேதேர்த்தியஅர் தத்தைத் தள்ளிவாஸ்தவத்தைபோதிப்பிவிப்பார் ஆகையால் அந்தபிருத்தனுடையபார்வையும் வித்துவான்களால்பிரமர்ணமாகவேபிரித்தத்தக்கது அப்படியில்லாவிட்டால் ஸத்தியமென்றவா தாகியமும்பிருத்திரசம்முதலான அகலும்ஸம்பலிக்கமாட்டா துலண்டுதேரஸர்பமென்றவரன் த்துக்குபிரிதிரசம்மியத்திலுள்ளவனவனதை, பேசுதிப்பாளுதில் அவருத்தருகவும்மாட்டார், ஆகையால் பிருத்தருணவன் அஸத்தியவ்ஸத்தையும் ஸத்தியப் போல் தான்பிரிப்பான், ஸ ர்ப்புத்தியால் முர்க்கைமுதலான அம்பிருத்தவிடத்தில் காரணப்பட்டிருக்கின்றன, தேசாதிக்ரு டையஸத்திகாலத்தில் பாலான அவித்துவான்களும் அபாஸனவியத்துவான்களும் துக்கம் தா ரதமியமாகக்காரணப்படுகின்றன, மத்தியகாலத்திலுள்ள ஜீவத்துவமான அபிரும்பிபிபத்தன் மா யிருந்த போதிலும் உத்பத்திக்குமுன்னும் பிராயத்துக்குபின்னும் பிரிசெமையல்களில்லாத விசேஷமானதுக்காதியுடன கூடியிருப்பதால் ஸத்தியத்தான், பரமார்ததெரையில பிரம் மஸத்தையும் ஸயவகாரதெசயில் அவித்தையின்ஸத்தையும்பிரிப்பதால் பிரம்மஸத்தையத் தவிர அவித்தியின் ஸத்தையமுண்டுஇரெண்டு தெரைவித்திருந்தாரகஸத்தையமுண்டுஇரெண்டு ன்று அவ்ஸியம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் அன்னியதாய்ஸுல ஸங்கரியம்வந்து சேரும், எப்படி முத்தியில் பிரம்மத்துக்கு ஸ்வாதந்திரியமானது பரமார்திகமே அப்படி பெர்த்ததி ல் ஜிவனுக்கு ஸ்வாதந்திரியம் வியாவஹாரிகமாகும் ஜீவனுக்குத் திருத்துவமானது பிரம்மத் தை அபேகித்ததாய்கையால் ஸ்வாதந்திரிய மில்லை என்னில் பிரம்மத்துக்கும் பிரிவார்த்தியே ஸ்வாதிருக்குதென்று சுருதி ஸக்திரிங்கள் பிரித்தமாயிருப்பதால் குத்தமில்லை ஜிவனுடைய உத்பத்திக்கு முன்னும் பிரிபோதத்தின் ஸத்திகாலத்திலும் பிராயகாலத்திலும் ஏகரூபமாயிருப் பதால் திருகாலத்துவைதவாதம் ஸித்தித்துதெனில் எதுனுடைய உத்பத்திகாலமும் பிராயகா

லமும் சொல்லப்பட்டதோ அந்நி ஸத்திகாலத்தையல்லவா சொல்லவேண்டும் ஆகையால் ஜீவ னுடைய உத்பத்தியகாலத்திலும் பிரிபோதத்திகாலத்திலும் காட்டி திருகால அத்துவை தவாதத்தை ஸகாபிப்பது புத்தியுள்ளவர்கள் சிரிக்க இடமாகும் பிரிபோதத்தின்ஸத்திகாலமா னது ஜிவனுடைய பிராயகாலமாகையால் அதுக்குவர்தமான வேளைஎன்றபெயர்கூடாது அந் தப்பெயரைச்சேரனால அப்போது முன்பின்காலங்களையும் வேளாயாகச்சொல்லவேண்டும் அ தில் பிரிபோதத்துக்குமுன் சிதாபாஸனம்மத்தியில் சித்ருபமும் பின்அந்தத்தில் அருபமும் ஸி த்திக்குரபடியால் ஆத்மவஸ்துவானது முக்காலத்திலும் ஏகரூபமாகவில்லை தத்துவம் அவிஎன்ற முன்றுபதவனில்முதலாவது பதத்தைதன்னுக் சோதனைசெய்குரேன் ஸாவதான்மனதாககேள் ஸத்தியம் ஞானம் அளந்தம் நிஷ்களம் நிஷ்கிரியம் விபிரபம்முதலான தத்துவநித்யம்என்று பிரித்தமாக எந்தப்பிரம்மம் சுருதிமுதலானதுகளில் கேழுவியர்கின்றனவோ அந்தஅத்துவை தநிச்சலவஸ்துவே தத்தத்தின் நிலையார்தமென்றும்பத்தர்களாலுபாஸிக்கத்தக்கதுஉபாதி யுள்ள அன்னியமான ஸருணப்பிரம்மமென்ற ஈசன் அதிவாச்சியார்த மென்று மரி, மாயயா னுண்டுபண்ணப்பட்டதாயும் பிரம்மா விஷ்ணு ஈசனென்றதாயும் குணியாயும் சரீரத்துடனும் வர்ணத்துடனும் கூடினதாயும் உள்ள அந்தவாச்சியார்த வஸ்துவானது சகல முமுஷூக்களா னும்தள்ளத்தக்கது ஜஸந்திருதிகளபோல் மாயயில் பிரிபிப்பித்ததென்று சுருதியில்கண்டுடா க்தியால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் தள்ளத்தக்கதென்றுசொன்னது உசித்ததான் பாமரர்கள் ச ரியிகள் பத்தர்கள் யோகிகள் மைத்தவர்கள் சகலர்களானும்க்கிரிக்கப்பட்டிருப்பதால்த ஸ ருணம்தள்ளத்தக்கதுதான் சகலர்களானும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாலேயே அதுவிளா வத்தக்கதென்று நீ சங்கிக்கவேண்டாம் சகலரும்மாயயால்குருடர்களாகிருக்கிறார்களல்லவா வச்சியமாயுள வித்துவானுயி புருஷனேவெனில் அத்துவமான பிரம்மமே ஸத்தியம்மைத் ததெல்லாம் பொய்யென்று உருதியாக அறியுமிருன் இப்படி ஸத்தியத்தை அறியுமிருஷன்பு ம்ண்டலத்தில் தூர்லபன் ஆபிரம்மனுயியர்க்களிரொருவன் ஸத்தியத்தை அரித்திருப்பான் பிரம்ம னத்தைத் தவிரமைத்த சகலரும் மாயாகாரியங்களான அனிமாதிகுலவரியங்களில்விசேஷமாக மோகிக்ருப்பியாலவர்களாலொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கேகவரன் அவத்தியமென்றதுவித் தவாஸ்குடைய கிரணயம் ஸருணமானது ஆறுவிகாரங்களுள்ளது சரீரமுள்ளதுகிருணமா துவாஸ்குடைய கிரணயம் ஸருணமானது ஆறுவிகாரங்களுள்ளது சரீரமுள்ளதுகிருணமா னதுவிகாரமத்துசரீரமத்தென்றுஸத்துக்களுடையமதம் ஆகையால்தப்பதமானது அத்துவை தப்பிரம்மத்தையே போதிப்பிவிக்கும்மந்தாதிக்கரியின்பொருட்டுருணமானதுருக்களாலது வதிக்கப்படுகின்றனபஞ்சிகுருபஞ்சமகாபூதகாரியமானசுருசரஜத்தத்துக்குதாவான் அந்தச ன ஆதிகாரிகளமாயையும்அவித்தையும் நிவேசர்களை ஆபாஸகர்களாகசெய்துதுகொன்றகருதி யாவிசனுகுமாதாமாயஎன்னுதித்தித்துது வேகார்த்தத்தில் பிரம்மத்தைத்தவிரமைத்ததுக்கு பிரித்திலுலாந்துதான் சொல்லானது கேட்டவர்களுக்குடனே ஸத்தியாதிலகஸ்ப பிரம்மத்தையேபோதிப்பிவிக்குவதுஅது ஸத்தியமென்றுளனாலுஸ்பஷ்டமாகசொல்லப்பட்டி ருக்குது ஆகையால்வேறுபுத்திரனேதத்தமானது அத்துவைதகிருணப்பிரம்மத்தைப்போதிப் பிவிக்குகென்றுநீ அரி, "சுவேதகேது" அப்பாபகவீரனே சொல்லிய ஸருணநிர்ருணப்பிரம்மங்க ருக்கன்னியமாயும்அருபமாயும்சகலமும்சகித்தகாலத்திலிஞ்சினதாயும்துவந்துவங்கத்ததா யும் அவாஸதம்ஷு ஸகோசாமாயும் துவைதாத்துவைதாதி, அத்ததாயும் ஞானஞ்ஞான காரியா காரிய துரானுரணவாச்சியவாசகல்கதியலகணுஞ்ஞானுதிருஞ்ஞானி பெந்தமோஷாநிலேயோ பாதேயநுகளத்ததாயும் ஸதாநிஷ்டிரியோகிகமாயும் உள்ளப்பிரம்மமே தத்தத்தத்துக்கு அந் தமென்று ஸ்ரளக்குபுத்தியுண்டாகுது இதில் நிச்சயமான அர்த்தத்தை தாங்களே ஸாவஞ்ஞர்களா கையாலறிவர்கள் தாய்களே எனக்கு மிகவுயி அப்தர்களாகையாலெல்லவாம் பொய்சொல் லமாட்டமற்ற அப்படி இருந்தபோதிலும் பெரியநகத்திரங்களைக்காட்டி பின் சிரிய நகத்திர

த்தை காண்பிவிடப்படுபதால் பொய்யான ஸுருண விர்ஞானபிரம்மம்மனைச் சொல்லிவிடுவதென்று
என்னவாகுமோ உலகத்தில் ஆபதர்களான ஸத்ருருக்கள் சிவபிரகடைய சித்தப்பிரகடத்தை அ
நுபரித்து அமுக்கியார் ததையும் முக்கியார்தமாவதே உபதேசிப்பார்களல்லவா ததவருடைய
நிருபைபுலந்த உபயாதிதப்பிரம்மத்தை நானித் துவிட்டபடியால் நான் கண்டொத்தியால்
சொல்லாவிட்டாலும் பின்னெனக்கு சொல்லவேண்டுமென்று ததவருடைய மனநிலைக்குக்கு
ததவருடைய ஸ்வனத்திமாதிரித்தால் மந்தளகட்ட உத்தமனாய் விடுவான் உத்தமர்க்காலரியத்
தக்கன் அந்த அருப்பபிரம்மத்தை நானிப்போது அநித்தவிட்டேனல்லவா மந்தாபிகாரிக்கு
ஸுருணப் பிரம்மபுத்தேசிக்கப்படுவது மத்தியமாதிகாரிக்குநிர்ஞுணப் பிரம்மபுத்தேசிக்கப்ப
டுகிறது உத்தமாதிகாரிக்கு இந்த அநிதப்பிரம்மபுத்தேசிக்கப்படுகிறது ஆனால் என்னமத்திய
மாதிகாரியென்றென்னி தாக்களப்படி உபதேசித்தீர்கள் அக்காலத்தில் நான் படிப்பே நானி
ஞாதேய இப்போது ததவருடைய ஸ்வனத்திமாதிரித்தால் உத்தமாதிகாரியாய்விட்டேன் இப்ப
டி மந்தாமாவான் ஆருணியானவர் பத்திரசுடைய வானத்தைக்கேட்டு நிரப்புகின்றவனென்பது
உதும் கூட விவிய மிகுந்தமாத் ததவருடைய சொல்லுதருர் "ஆருணி" அடே அடே அடே புத்தியு
ள்ளவனே என்ன சொல்லுதருய தானே ஆதமத்ததக்கவும் அக்காலத்தால் பிடிவசப்பட்டவ
ருடவுங்கொண்டுதன்னியதும் சிலாநெத்துக்கொள்ளுதருய உன்புத்தியிக்குத் தரு அருககைகள்
நீட்டத்திலுமாடுபனஞ்செய்குருயேன ஸ்வனத்தியிக்குத் தருவனிர்ப்படி உன்னைப்போலாகவும்
மாட்டான் ஆனவனுமில்லை ஆருவனுமில்லை நீயோவெனில் உள்ளடக்கிடுக்த அந்தகேட்
டசங்கககொள்ளுன விதானத்தால்வெனில்சுக்குருய ஆன உயர்வன்னிதிக்குத்தமுள்ளதல்
லே புத்தியினேவித்திருக்கிறோகமகான் அந்த அருப்பபிரம்மபுத்தேசிக்கப்பட்டுதோ அ
துதான் ஸ்வனத்திரப் பிரளயத்தால் சேவிக்குத அப்படி இருந்தபோதிலும் மிகவும் அருபமா
தையால் தத்துவமனவினாது முதலானசகலமகா வாக்கியங்களுக்கும் துரமாயையாலும்
வாக்கியலாசகலநியலக்கணாநியத்ததென்றுநீயேதப்புகொண்டிருப்பதாலும் அதைத்தப்பதார்
தமாத்கொல்லக்கூடாது நெருக்கவேதே துவேதானந்தஸ்வரூபஸ்வயமாகான்முன்னுனக்கு
புத்தியத்ததததை அருணியாமல்என் விருதாவததுன்னியவஸ் துவைக்கொல்லுதருய
நீ சொல்லிய அந்த அருபவஸ் துவை அருபவனக்கும் அஸத்துக்குருபதேசிக்கத்தானது நா
னுனக்குமிகவும் அருபவன் உன்னிடத்திலிருக்கவும் நீதியுள்ளவனுய் மிருக்கிறேன் உயர்வியில்
லே அருகபிரஸங்கியாகையாலுனக்கு அப்படிப்பட்ட தர்புத்தியுண்டாதித்த உன்னிடத்திலுந்
திரபாவனேனெனக்கு ஸ்நேகயில்லை உத்தமநிலியபாவனேனது தமாதிகாரத்தை என்னித்தா
னுனக்குமத்தியமமான சித்ருப்பபிரம்மத்தை அருவனுபுதேசிக்கென்போது துரிதாய்க் திர
வசனாகத்தாநிகாரியாகுருய் இப்படி உன்புத்திகேட்டுப்போனது அருபவாதிகருடைய ஸம்ஸர்
கதோஷத்தாலென்று உனக்குமோ அருபவாதியல்லவா அதமன் ஸருணவாதிகத்தியம்ன்
நான் சொல்லிய சித்ருணத்திருபத்தில் மிகவும் பிரமையுள்ளவன் உத்தமனென்று உருதியாக
கிச்சயித்ததொன் ஸ்வேசசாப்படி நடக்கமனமுள்ளவனாயும் காசானகொண்டவனாயும்வத்
சகனாயுமுள்ள அருபதன் தான் அந்த அருபத்தை சிவியனக்கு முத்கியமாக உபதேசிப்பான் ஆ
னந்த அருபத்தை உனக்குபிரகாலத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றெனக் கென்னமுண்டாயித்
து ஆதியும் தத்பதார்தமாக ஒருக்காலும் சொல்ல என்னவிலலை அல்லது இப்போது அதை
தத்பதார்தமாக நானுபதேசித்தால் தததுவமனவின்ற உபதேசத்தால்படியே நீ அறியவாய்
அப்போது மனவித்தியானசங்கருடையில்லாததுனுனக்கு ஸ்வேசசாப்படி நேரிடும்
அதுதல் அதப்பதனமும் வித்திக்கும் சந்தடி ஆகையாலாய்தனது ஸ்வனத்தி அருபத்தைத்
ததார்தமாக ஒருக்காலும் உபதேசிக்கத்தக்கதல்லவெனில் உண்டானதுயோனதுவித்திருக்கியோ
ளவில் நிலிக்கப்போகுதோ அந்த பெரிதான பிரம்மமே தத்பதார்தமாகும் என்பதற்குபமா

அந்த வஸ்துவே இருக்குகென்ப பரேஷுமாக முதலாவது அறியத்தக்கனது பின் அதெனா
னுருநென்று அபரேஷுபரக அறியத்தக்கனது அந்த அபரேஷுநானமுய அந்தநிதித்தியாஸ
னமன்றியிலொருவனுக்கும் அப்பின் துணிபோல் கூர்ந்தபுத்தியுள்ளவனுக்கு முண்டாகது
சித்தியானனத்துக்கு யோசனையமானதும் அந்தசித்திருப்பபிரம்மமே தவிர அருபமாவது ஸ-
ஷ-பதமாவது அந்தரியாமியாவது ஆகது அபரேஷுவிஞ்ஞானத்துக்கு எதுகோசமாக நி-
சங்கப்பட்டுதோ அதேதான் பரேஷுஞ்ஞானத்துக்கும் கோசமாகும் ஆகையால் சித்ருபமா
யுமஸத்தியசித்தனமாயும் நிர்விசேஷமாயும் மத்தியிலுள்ள பிரம்மத்தையே தத்பதார்தமாகக்
சங்கித்துக்கொள் ஆனலமத்தியிலுள்ள தென்று சொன்னதுதலதல் தமனவருணப்பிரம்மமெ
ன்று நீ சங்கிக்கவேண்டாம் இகத்ததக்கும் பிரம்மத்ததக்கும் மத்தியிலிருக்கிறதாக நான் சொ
ல்லாததுதலும் இகத்தகாசமான ஸுருணத்துக்கும் அருபத்துக்கும் நடுவிலிருக்கிறதாக நான்
சொன்னதுதலும் சித்ருணமேதவிரவேரில்லை ஸ-ஷ-பதனுக்கும் அந்தரியாமியக்கும் ஸதாமா
யை அறித்தககனின் ஆவேசத்தால் ஸுருணத்துவமிருப்பதால் ஒருக்காலும் தத்பதார்தத்துவன்
கிடையாதுகாரணவியல்ஷ ஸமஷடிக்விமபிரமணிகான அந்த ஜீவேசர்களுக்குள்படி தத்பதா
ரத்தவங்கிடக்கும் ஆனலவாச்சியார்தமாயாவது அனக்குத்தத்பதார்தத்துவமிருக்கின்றன அ
ன்னியமான அருபத்துக்கோவெனில் ஒருவிதத்திலுமில்லை இப்படி அப்பயசேகிதருல் மொழி
பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவவாசுனத்தில் ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது
பாதத்தில் ௩-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௩-வது அத்தியாயம்.

"ஆருணி" நெருத்திரானே சகலப்பிரஜைகளும் சஷ-பதியில் ஸ்வமயமான ஸமயான
தத்தில் பத்தி நிரும்பிவந்து அதை எப்படி அறியவில்லைஎனில் கேள் லேஷோமயிய எப்படி
பூர்வதிகைச்சேருகிரகெங்கைமுதலான இந்தநதிகளெல்லாம் உன்கொல் மேலதிகத்தில்விட்
ப்பட்டு நிரும்பவும் தன்னுயகருன சமூகத்தித்தைசேருகின்றனவோ அநிலைக்கியத்தை அடைந்
ததுபோல் வேலாயாகத்தனை அறியவில்லையோ இப்படி சகலப்பிரஜைகளும் சஷ-பதியில்ஸத்தி
விருந்து வந்து ஸத்ததை அடைந்திருந்தோமென்றியயில்லை ஸத்திவிருந்துவந்த அந்தபிரஜை
ளுக்கு அன்னியதரீஞ்ஞானம்சேழியாகுரப்படியால் அபேதஞ்ஞானமில்லைஎன்று ஸம்சயமத்தா
வேதாந்த சிவவனுதி தளாலே அக்கதை அடைந்து மருபடியுமவந்தால் அப்போதுபிரஞ்ஞ விவர்
தளான பிரஜைகள் இந்தகாரணத்தெத்தவிருந்து என்மபிதாரீயமானயிமலஸாகபாரு கோதியை
அடைந்து சித்தியகெவலபரமபதத்தை அடையுவார்கள் சிலர்கள் ஸ-ஷ-பதனைசேவலென்று
ம் பாஞ்சோநிள்ளும்சொல்லுதருர்கள் அவர்களை உத்தமயித்துவன்களென்று ஸுடலகத்தார்
கள்சொல்லுதருங்கள் இது ஆசசரியம் பிரம்மத்ததது ஆனந்தம் சத்திலல்லவா ஸ-ஷ-பதனிரு
ஷ்டார்தமாகசொல்லப்பட்டதான் எப்படிவிபுரவவாம்சத்திலாகாசமும் லோகியம் சத்தில் ஆ
தித்தனும் சொல்லப்பட்டதோ அப்படி அறியத்தக்கது ஆகையாலவ்வசாரதேசையிலவேசா
யாயிருக்குந் பரமாதகெசயிலபிரம்மத்தைத்தவிரவேரில்லாமலாகுருய இனிவேறுகவேதகேது
வே துவம்பதத்தை சொதிக்கிறேன் நன்றாககேளினுலேயே அத்தியாதம் சாஸத்திரமஸபல
மாகும்தேநிர்க்கியங்கள் மனதுபுத்திருணியமிதுகளுக்கு ஸாக்ஷியாயும்சித்தினம்சமாயும்கூட
ஸதனாயும்பிரத்தியகர்தமாவென்றுபெயருள்ளவனுய்மிருக்கின்ற இவனே துவம் பதத்தால்சொல்
வப்படுகுருக்கடாகாசம் போலுள்ளிருக்கின்ற சித்ருப்பனாயும் அகங்காரத்துக்கு பரனாயும்
அகங்காரத்தாலேயே அறியத்தக்கவனுய் மிருக்கிறவனே துவமென்று சொல்லப்படுகிறான்
அகண்டசிதானந்த ஸக்ஷணனாயும் ஸ்வகெத்தபும மகானாயும் இருக்கின்றவன் மகாதாசம்

குருஞ்ஞானவாலிஷ்ட தத்வஸாரப் பனத்திஸ்,

ஞானகாண்டத்தின் ஈ-வது பாதத்தில் கூ-வது ஐந்தியாயம். கௌ

ஞ்ஞன் பீர்ம்மமென்று ஸுஷுப்தவாதிகள் சொல்வதில் பிறுஞ்ஞன் சரீரத்திலிருந்துவிளம்பு கு
ரது பிரயோஜனமத்தகாதிரதாபுபீர்ம்மத்துவப்பிறுந்திக்கு அபாயம் வருகுதற்காகவிளம்பு
கிரவசனம் பிரயோஜனப்படுமெனில் விளம்புகிறதாக்குமுன் பிறுஞ்ஞனுக்கு பிறுந்திருப்பதா
லப்போது பீர்ம்மமாகான் நிர்விசேஷ சிதானந்த நிச்சல நிர்மலகேவலசித்திய பரப்பீர்ம்மத்தி
னிடத்தில் பிறுந்தி இருக்கிறதெனவசனம் அஸம்பவமாகையால் பிறுந்தியுள்ள பீர்ம்மமென்று
சொல்வதுசரியில்லை ஜாக்மிரத்தவப்னங்களுக்கு முக்கியவிஷயமான இரண்டு தேகத்திலிருந்
துள்ள பீஸம்பிரஸாதனென்ற பிறுஞ்ஞ ஜீவன் சுஷுப்தியில் பீர்ம்மமாகுமுன்னின்று வித
பிறுஞ்ஞன் நிர்விசேஷசிதானந்த பரமாத்மாவாகையால் மோக்ஷாதிகளாலுபாஸிக்கத்தக்கள
வனென்றும் சுஷுப்தவாதிகள் சொல்வது மிகவும் அஸம்வஞ்ஞஸந்தான் ஆகையால் ஸர்வமதங்
களினும் நீகிருஷ்டமான அந்த ஸுஷுப்தபீர்ம்மவாதத்தை நிராகரணஞ்செய்துவிடு பிரகதா
ண்ணியகமென்ற உபநிஷதத்தில் ஸம்பிரஸாதனென்ற பெயருளது பிறுஞ்ஞனென்ற ஜீவாத்மா
விடத்திலேயேயேசெழுக்கப்படுகிறது அப்படி இருக்க அவனுக்கு ஜாக்மிரத்தவப்னங்களில் பிரஸக்தி
யேது, ஆகையால் விசுவதைஜஸ ஜீவர்கள் இரண்டுதேகத்திலிருந்துவிளம்பி ஸுஷுப்தியை
அடைந்து ஸம்பிரஸாதனென்ற பிறுஞ்ஞ ஜீவத்துவத்தை அடையுகிறார்கள் நிர்விசேஷசிதாத்
மத்துவமுபாயத்துவம்முதலான தசன் சுஷுப்தனுக்காகுமாயில் அப்போதுபகபகிமுதலா
னதுகளெல்லாம்பீர்ம்ம நிஷ்டர்களாகும் ஆச்சரியம் கஷ்டம் இந்த சுஷுப்தபீர்ம்மவாதம் ஸ
ர்வவிதத்திலும் துர்பெஸமாயிருந்தபோதிலும் சிலாசுளால் மிகவும் பிரபலப்படுத்தப்பட்டிரு
ப்பதாலதை நிராகரணம் செய்யவியவளவு எத்தினம் என்னுலசெய்யப்பட்டுது 'சுவேதகேது'
ஜாக்மிரத் ஸுவப்னங்களில் போல் விம்மும்புளில் முதலான விசேஷங்கள் சுஷுப்தியில்காணு
த்துனல்நிர்விசேஷப்பீர்ம்மமென்று சொல்லப்படுகின்றன, தூங்கியெழுந்திருத்தலனுக்கு நான் தூ
ங்கினேனென்ற பிரஞ்ஞைகாணுகுரபடியால் அதுபிரஞ்ஞானபரப்பீர்ம்மமென்றே சொல்லப்படு
கின்றன, சகலஜனமுந் சுஷுப்த்தியில் ஆத்மாவை இருக்குவதுக அபிபுருாதே தவிரதில்லா
வதுக அபியவில்லை, ராசியில்லை என்றரிவிருந்தாலப்போது ஆத்மாவென்று சொல்லலாம்
ஆத்மாவோபீர்ம்மத்தின் பரியாயசப்தமாக சகலசாஸ்திரங்களிலும் 'பிரம'பத்யாபாஸ்யாதி
ன்றெங்கும் ஐக்கியம் காணுகுரபடியாலும் ஸவிசேஷத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது, ஸவிசேஷங்
ளுக்காவது ஸவிசேஷநிர்விசேஷங்களுக்காவது ஒன்றுக்கொன்றுவிருத்ததர்மங்களாகையால்
ருனிடத்திலு ஸமக்கியம்கூடாது, ஸுஷுப்தபீர்ம்மத்துடன் ஐக்கியத்தை அடையுருபடி
யால் விசுவனுடன் சேர்ந்ததை ஜஸனும் நிர்விசேஷந்தான், அய்யாகுருநாயகரேவியாக்மிரமு
தலான விசேஷங்களாள் ஜலம்போல் மாயாமாதிரமாகையால், தைஜஸனுக்குக்கூட உசிதங்
களில்லை, ஆருணி, வியர்க்கிறுதிகள் சுஷுப்த்தியில் ஸதுவன-ஏகம்ங்களாக இல்லாவிட்டாலும்
காரணகுபமாக இருக்கின்றனவல்லவா, தூங்கியெழுந்திருத்தலனுக்கு தூங்கினேனென்றபிரஞ்
னையும் ஸவிசேஷமேதவிர பீர்ம்மபிரஞ்ஞைய காது, ஸுஷுப்ததியில் ஜீவாத்ம இருக்குற
னென்று சகல ஜனமும் அபிபுருாதேதவிர பரபரத்தமா இருக்குறனென்று ஒருதருமரியவில்லை
ஆகையால் சுருத்தியில் ஜீவனே சொல்லப்படுகிறான், பீர்ம்மபரியாயமா எழுத்தாலும் பரப
மத்தபரமாத்மாவேதவிர பரமுள்ளமுன்று விதம்ஸரிஜிவ்னுமாகான், ஐக்கியமுந்தரியை
ள நிர்விசேஷ அம்சகூடல்தனுக்கும் தூரியாதேனை நிர்விசேஷ அம்சபரமாத்மாவுக்கு மேத
விர ஜீவர்களுக்கில்லை, ஸுஷுப்தனுக்கேஸவிசேஷது வம்ஸித்தித்திருக்கும்போதுநானுவிசா
ரமுள்ளதைஜஸனுக்கு ஸவிசேஷத்து வத்தினென்ன சொல்லவேணும் ஆனால் விசுவனுக்குதைஜ
ஸனிடத்தில் போல்தை ஜஸனுக்குபிறுஞ்ஞ ஜீவத்திலக்கிய முண்டாகுரது, ஆகிலும் நிர்விசே
ஷைக்கியத்தால் முத்தியேதவிர வேரைவிடத்தாலில்லை, வியாக்கிறுதிவிசேஷம் காணுதவே
துவாலேயே ஸுஷுப்தனை நிர்விசேஷப்பீர்ம்மமென்று எப்படி சொல்லாம், அந்தவிசேஷமத்த

மூர்ச்சைமுதலான அவஸ்தைகளில் முக்தியடைந்ததாக சொல்லப்படவில்லையே, துவைகதே
ருசனமில்லாததுவுலகவுப்தன் பிரவிசேஷப்பிரம்மமாவானுஷ்டிப்போது மூர்ச்சையடைந்த
வனுமப்படி இருப்பதானேகுமாட்டான், அளத்துவாவானது, அபாருவானதுக்கும்
அன்னியனுதன்னைக்கடவுரியாதபிறகுஞ்ஞானிடத்தில் விஷைபெய்தவன்எப்படி ஆத்மவிதத
வான், தூங்கியெழுந்திருந்தவனுக்கு முன்போல் விஷயமோகங்காணுகுறது பிரம்மவிஷை
நிபுருத்தெழுந்திருந்தவனுக்கு அப்படிக்காணவுமில்லை ஒருநியாமம் சொல்லப்படவில்லை, ஆ
கையுலகவுப்ததன்மபிரம்மமென்றும் அவனிடத்திலேக்கியத்தால் முக்தியென்றும் சொல்லு
கவுப்ததவாதிகளுடைய கெட்டமதத்தைத்தள்ளு, பிரம்மப்பிரயாணத்தில் சொம்பேரிய
ளானஅந்தகவுப்ததவாதிகள் ஸூலபமாக ஆத்மவிததைடைக்கவேண்டு மென்றவாருலகவு
ப்ததவாப்திப்மவாதம்முதலானதுகளைபிரயம் பிரதானமாகச்சொல்லுகுறாக்கம், அவர்களு
ருதாமகிரவனம்செய்தமாதிரத்தால் பரமாத்மநியாபுப்பியான ஆயானமில்லாமலஅருபத்
தையர்வது கவுப்ததவாவது அடைந்துதன்னியர்க்காகட்டும், ஹேபுவேதகேதுவே அப்
பியானமத்த அந்தவிஷைஉளக்கு வேண்டாம்,அப்பியா ஸஞ்செய்முறில்சொம்பலத்தீனி
யாபியானத்தை ஸர்வதாசெய், இப்படி அப்பய்யதிகிறால் மெரழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்
ஞான வாஸிஷ்டதத்வஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில்வது பாதத்தில் அவது
அத்தியாயம்முற்றியது.

எ - வ து அத்தியாயம்.

ஹேபுத்திரனே ஜாக்கிரதஸூவபன்னசுபுத்தியில் அடிபடுகிற இந்த ஜீவன் என் டிரிக
ளில்லை அதில்திருஷ்டார்தம் சொல்லுகிறேன்கேள், ஹேஸனம்மிய முன்னிருக்கின்றபெரிதான
இந்தமாதத்தினுடைய அடியில் ஆயுதங்களாலடித்தால் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்காஅந்த விருக
தநிலிருந்துபாப்பெருகுமேதனினப்படியாமம் சோஷித்துப்போகாதோமத்தியிலும் ஸூனிய
துஷ்டித்தாலும் அந்தகொப்பு சோஷிக்குமேதனிர விருகத்தொக்குறாஸிஸில்லையோஅப்படி
கேதத்தில் வளக்குரஜீவன் ஜாக்கிரதஸூவபன்ன அடிபட்டதுனால் ஸூலஸூ
க்தமகாரணபுபங்குள்ள விஷயங்களுக்கு அபாயம் வருமேதனிர ஜீவனுக்கபாயமில்லை, எப்
போதுமகரவாக்கியார்தநிர வனமன்னரித்தியானனவனாலஞானவிஞ்ஞானஸிபியகஞ்ஞான
கஞ்ஞானாச்சதுகளோ அப்போது,ஜீவனுடைய முன்றர்ச்சுக்கும் நிக்ஞாதுகள்,ஸூலஸூ
க்தமகாரணதேகாதம்ஞ்ஞானமாஞ்ஞான அந்தமுன்றர்ச்சுமும்நித்தபோதிதுப்பிராபத்ததோததுத
ல்லால் சேஷித்திருக்கின்றமைத்தஅம்சமுமுறையும் நித்தியஸமாநியால் நசித்துப்போய்விடும்,
வேதாந்தசிரஸூனிகளன்றியி ல்கொகாதிகளிலே உலகத்திலாவரும் மரணத்தை அடைபு
குறா களல்லவா அதில் சொல்லுகிறேன்கேள், அந்தஅஞ்ஞானிவர்களுக்கும் நேசம் நிக்ஞா
தேகவிர ஜீவநித்ததேகத்தையிடும் பரலோகத்தில்வளக்குரபடியாலவனுக்குமரணமில்லைக
மானுஸாரமான்பலத்தை அந்தலோகங்களில் பித்தபின் மருபடியும் இந்தலோகத்தை பிர
வேசுக்குறானேன்று சாஸத்திரங்க்களின்கின்றயம் சொல்லியஜீவனுடையபலகழிக்கப்பட்ட பிரத
கியகாதம்ஸவருபமே இக்கலகமெல்லாம் அதேஸத்தியம் அதே நீயாகுறாய், ஜாக்கிரதஸ்வ
பன்னஸூப்திமுதலிய பெரிதான ஜகத்தானது,நிகவும் ஸஞ்சம்மானஸஞ்ஞாபு பிரம்மத்தி
ந்ஞாபப்படி உண்டாயித்து இதிலும், சொல்லுகிறேன்கேள், இந்த ஆலமாத்நிலிருந்து துருப
தத்தை கொண்டுவாவென்று சொல்லப்பட்டது, அதனே வானவனுடனே கொண்டுவந்தான்,
பிராவானவர் அதை இரண்டெண்ணுள்ளாரா, புத்திரன், அப்படியேசெய்தேன், பிதா, தி
லென்ன இருக்குதுகள், புத்திரன், அனுபுபந்ளான விசைகவிருக்குதுகள், பிதா, அதுக
வி

லொருவினையை இரண்டெண்ணு புத்திரன், அப்படியேயென்னினேன், பிதா, அதிலென்ன
இருக்குது, புத்திரன், ஒன்றுமில்லை, பிதா, ஹேபுத்திரனே எப்படிக்காணப் பட்டாக அனுவான
இந்தவினையாரணமாயும் கொப்புக்கவர் படுங்கருடன் கூடியஸூலவிருகமும் காரியமாய் மிரு
தகின்றனவோ அப்படியே துத்தமாவும் ஜகதும்காரியகாரணங்களென்றி, அந்தஇந்த ஆத்மா
அனுஇவனுடைய ஸவருபமே ஜகத்து அதேஸத்தியம் அதே நீயாகுறாயென்று முன்வியாக்கி
யானித்தபோதிலும் இப்போதும் வியாக்கியானிக்குறேன், இலக்ஷணையை அனுஸரித்து நாம
பரமாக அர்த்தம் சொல்லவேண்டாம் கவுப்தனுக்கு அத்துனைத்தெருசன ; மிருப்பதால்ஸை
ருபந்தான் மைத்தவிசுவதை ஜஸாக்ளித்திலப்படி இல்லாத்துனால் ஸத்தாமரட்டாகளெனி
ல்துதில்திருஷ்டார்த்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்கேள், ஹேபுத்திரஇந்த உப்புக்கட்டியைஜலத்தி
லப்போகிறாரே உதயகாலத்திலென்ஸமீபத்தில் வாவென்றுசொல்லப்பட்ட புத்திரன் அப்படி
செய்து போட்டு உதயத்தில் பிதாவிடத்துக்குப்போனான், பிதா, இரவில் ஜலத்தில்போட்டஉப்
புக்கட்டியைகொண்டுவா; புத்திரன், கய்யால்துளாவிப்பார்த்தேன் உபபைக்கானவில்லை, பி
தா, எப்படிஜலத்தில் உப்புலயித்துப் போச்சுதோ அப்படியே ஜாக்கிரதமுதலானமூன்னதுவி
தப்பிரபஞ்சமும் பரமாத்மனான ஜலத்தில் லயிக்குறது, ஹேபுத்திரனே அந்தஜலத்தில் ஆதி
அத்மத்தியங்களில் பானம்செய், அப்படியேபானம்செய்தபுத்திரனேஎப்படி யிருக்குதென்று பி
தாக்கேட்டதாரு முன்றுதரமாசமனம்செய்ததிலும்உப்பாக வேயிருக்குதென்றான்,அதைகேட்
மிபிதாவான் ஆருண்சொல்லுகுறா, ஹேகுமுந்தையே எப்படி முன்றசுமனத்திலு முப்புர
ஸத்தையே அரிந்தாயோ அப்படிஜாக்கிரதஸ்வபனகவுபத்திஎன்றமூன்று அவஸ்தை களினு
ம்விஷயானந்தமேயிருக்குதென்று அரிதுரியாத்மானவையு இப்பிவிக்குர இந்தசத்தோதகத்
தைஆசமனம்பன்னிபின்னென்னிடம்வாவென்றுசொன்னபடியேபுத்திரனசெய்தான் ஆருணி
தேறமாகபுத்தியுள்ளவனே இந்தலவனதிருஷ்டார்த்தத்துனால்ஜாக்கிரதஸ்வபனங்களுக்குப்போல்
கவுபத்திக்கும்அஸத்தியத்வமேஸித்தித்துது, சுத்தஉதகம்போலசுத்தமானதுரியபிரம்மமேஸ
க்தாயித்து, ஸத்திச்சேந்து அரியவில்லை என்றிடத்தில் இலக்ஷணையே கூடும் ஹேலொ
ம்மிய எப்படிவழிநின்றபாகும புருஷனுடைய திருவியங்களை திருடன் அபகரிசுதக்கொண்டே
வனையும் கயர்க்கால்கட்டி வழியைவிட்டுப்பெரிதான காட்டில் தள்ளினபின் அவ்விடத்தில் திக
பிருந்தியுடன் கட்டிவிட்டான், வெருவாகக் கூசுபத்ததைசெய்துதயவுள்ளமைத்தொருவழி
ப்போக்கனால் கட்டிவிருந்து விடுபெருகுறா பின்னிந்ததிகவழியாகப்போவென்றுஅவனால் சொ
ல்லப்பட்டு அந்தஜனங்களிடத்தில் வழிகேட்டி கிரமத்தினமேல் கிரமமாகதன் லீட்டுக்குப்
போய் சேருவானே மூடனாக உள்ளவன் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தைஅடைந்தால்திக்குதேசாந்த
ரங்கள் தெரியாமல் பயந்து காட்டிலேயே வளயவந்து மகத்தானதுக்கத்தை அடையுவானே,
அப்படி ஸம்ஸாரபாசத்தால் கட்டுப்பட்டு ஞானபுத்திரங்கெட்டுப்பேரன புருஷன்பரமாசர்
ரியகிருபையால் பிரம்மவித்தாவான் அந்த ஆசாரிவனின் பிரம்மவித்தக்கு எவ்வளவுகாலம்
வனையிருபத்தம்பிபெடவில்லையோ அவ்வளவுவளையும் தான்காலக்ஷபமாகும் தகம்விருகி
மதற்குமுன் சித்ருப்பிரம்ம நிஷ்டனாகி பின்னரப்பிரம்மத்தை அடைந்து மோக்ஷாதிக
ருள் சித்ருபனான அவன் அனு இவனே சகலமும் அதே ஸத்திபம் அதே நீஎன்றி சித்ருப
துடனுனகைக்கியம்கூடுமே தவிரஅருபத்துடன் கூடாதென்றுமுன்னேசொன்னேதியானுதி
விஷயமாக சித்ருபமும்தியானுதி அவிஷயமாக அருபமும்வேனாயாகபிரசித்தமாகையாலும்பின்
னையுருகுனேனர ஸ்பஷ்டவசனத்தாலும்பிரம்மங்களுக்கு பேதமிருப்பதால்அபேதவசனம்
கூடாது சித்ருபத்தேகம் விருகிதற்குமுன்னேயிருப்பிரம்மப்பிரப்தியாகுமாகிபின்னடை
புகிறுனென்ற சுருநிசப்தத்துக்கு என்னபிரயோஜனம் "சுவேதகேது" எப்படி கிரமமுமுக்ஷ
வுடைய மரணகாலத்தில் வித்தித்தபாபக்ஷயமாகுது லோகார்த்தத்துக்குபோகும்போது பாதி

வழியில் சித்திபித்த புண்ணியசூதையுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டுவோ அப்படி ஸத்தியோ முழு
 கூடவுடைய சரீரஸ்திதிகளில்லாதில் வித்தித்த அருப்பபிரம்ம பிழம்பியானது தேவகூடத்தில்
 ன சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது ஆனாலும் தத்துவமொன்றை வாய்விட்டுச் சொல்லுதல்
 தமான் அருப்பபிரம்மபவதையில் அந்தம் ஸமஞ்சலத்தான் "அருணி" வித்தவாஸிதத்திலும்
 சரீரஸ்திதிகளில்லாதில் மனவாக்குமுதலானவைகள் பிறுபிபாஸித்யாவது இருப்பதால்தன்
 வாக்குமனதுகளுடைய லயகாலத்திலடையத்தக்கன அவாங்கமனல்கோசர அருப்ப பிரம்ம
 மடையப்பாது: பாபகூயம் மூன் சொல்லப்படவில்லை பிரம்மபிழம்பிசொல்லப்பட்டிருந்தின்
 மனதுகையால் சொல்லிபிறுத்தாந்தம் விஷமந்தானு சிதமில்லை சரீரமிருக்கும்போதே ஸத
 குருவின் கருணைபலத்தால் ஸாதகனுடைய அப்பிராஸிதேஷத்துனாலும் பிரம்மபிழம்பிசொ
 ல்லப்படுகின்றன சப்தாதிதருக்கு அகோசரமாகப்பரிசுத்தா யிருக்கின்ற அருப்பபிரம்மமெ
 ப்படி தத்துவமஸிமுதலானதுகளுக்கு கோசரமாயுள்வாசியவாசகலகதிலகஷணகுருசிஷ்யா
 தி அந்த அந்த அருப்பபிரம்மத்தினிடத்திலெப்படி உபதேசவாக்குக்டமில் ஸசப்தத்துவமும்
 அசப்தத்துவமும் விருத்த தர்மங்களுையவொருக்காலும் ஸாமாஸ்திகாணனியத்தை அ
 டையமாட்டாது ஆனாலும் ஸப்தமான சிஞ்ஞபஸப்பிரதிபோகிசப் பிரம்மம் சரீரஸ்திதிகா
 லத்தில் முழுக் கூடக்காலடையத்தக்கது அசப்தமான அருப்பபிரதிபோகிசப்பிரம்மத்தேச
 விஞ்சகாலத்தில் முக்கூடக்காலதானே அடையத்தக்கது பிறுபத்தத்துடன் கூடிய ஆதமாவுக்கு
 ரூபத்தமத்த ஆதமாவிலகண்ணினில்லானது சொல்லக்கூடாது எப்படி ஸமிசேஷத்துக்கு அஞ்
 ஞானத்தால் விவத்தவமும் பிரதிசேஷத்துக்கு அஞ்ஞான அபாபத்தால் பிரம்மத்துவமும் ஸி
 திக்கின்றனவோ அப்படி பிறுபத்தமிருக்கும்போது ஆதமாவுக்கு சிஞ்ஞபபிரம்மத்துவமும் சி
 ரூபத்தமத்ததேபோது அருப்பபிரம்மத்துவமென்று நிச்சயித்துக்கொள் வெருணம் பந்தமிரு
 க்கும்போது மில்லாதபோதும் அத்தினி ஸமாயிருக்குமாயில் அப்படி பிறுபத்தமிருக்கும்போ
 து மில்லாதபோதுத சிதாத்மாவமாவான் பிரம்மத்துக்குமூர்தமாயும் அமூர்தமாயுமிரண்டு
 படுமனத் கருதியாலும் ஸகுணம் சிஞ்ஞனம் அதிதமென்று முன்னறிதிரியப்பட்டே இருக்கின்ற
 ன்முதலாவது விபத்தியால் ரூபங்கனும் ஆளுவதுவிபத்தியால் ரூபமும் உஷ்ணமும் வேனாய
 க்க்கொல்லப்பட்டிருப்பதால் ரூபரூபிஜக்பேதரூபசரிஞ்சு படியானும் பேதமேயாலும் பி
 ளகமாவொண்டு ரூபமுள்ளபிரம்மமானது இரண்டு ரூபங்களுக்கும் அந் பிதாவுமூர்தரூபம்
 வாயிமனையால் அமூர்தரூபம்சாணமாகும் அருப்பபிரம்மமொன்று காரியக்காண மத்ததே
 னது சொல்லப்படுகின்றன அமூர்தரூபத்துக்கு மூர்தரூபமானது ஆந்திரயீரானால் கிரு
 னாயான அருப்பபிரம்மம் அன்னியமென்று பிரசயித்துக்கொள் அருணகாரியத்துக்கு சாண
 மல்லவா ஆந்திரயமாக உஷ்ணத்தில்காணப்பட்டுருகின்றன காரணத்தக்கு காரியமானது ஆத்
 ரேயமாக காணப்படவில்லை யே என்று உஷ்ண சகலகலெண்டாம் பிருணனுக்கும் சரீரத்துக்
 குமேபோல் பிருணனுக்கும் ஜீவனுக்கும் பேதமும் காரியகாரணக் கூட்கன்னியோன்னியாச்சி
 யத்துவமும் காணப்படுகிறதால் குத்தமி லே பிருணானதில்தேசமொருவிடத்திலும் திரு
 க்கிறதில்லையோருதுவில்லே தேசமன்றி பிருணனும் தன் காரியத்தை ஒருவிடத்திலும்செ
 யுறியுமில்லை இப்படியாயிரான்களான மூர்தரூபத்தகூடத்துக்கு அன்னியோன்னியாச்செய
 தத்துவம் சித்திக்கத்தக்கது அசந்ததேறனவ காரியத்துக்குகாசம்வருபடியால் சித்தவா
 னுக்கு புனர்ஜன்மமில்லாததுமே காரணம் கசித்ததுனால் விஞ்ஞதமில்லை மூர்தரூபத்தின்
 சிலாஸமகாலத்தில் அமூர்தரூபமும் அருப்ப பிரம்மத்தினிடத்தில் ஸதித்தத்தானென்பதமத்த
 ப்போகிதது இப்படி அமூர்தபிரம்மமும் ஸதிப்போகிததாயிருந்தபோதிலும் அந்தமத்தியம
 மான ஸத்திகாணக்கலகஷண அமூர்தரூபமும் மெய்வித்தவான்களால் ஸமாதிகளாலே அடை
 யத்தக்கது மானையால் கல்பிக்கப்பட்டபொல மூர்தரூபம் தளவத்தக்கது அருப்ப

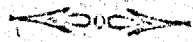
பிறுபத்தி கருதியில் சொல்லிபிறுக்குதென்று நீசங்கிக்கவேண்டாம் சித்தரூபபிரம்மத்தாலது அ
 டையத்தக்கதேதவிர ஜீவஞ்ஞலடையத்தக்கதில்லை அமூர்தபிரம்மாத்மைக்கியத்தை அடைந்த
 வித்துவான் பிறுபத்தகஷணகாலத்தில் அந்த அருபத்தை அடையுமிருனே தவிர மூர்தமான சரீ
 ரமுள்ளவன் அடையுமிருனில்லையல்லவா ஆகையால் அசண்டமாயும் பரிபூரணபோதமாயும் அ
 மூர்தரூபமாயும் விசுத்தமாயும் விருணமாயும் விபுத்தமாயும் அருப்பபிறுபத்திக்குகாரணமாயும்
 உள்ள சிதானந்தபிரம்மத்தை இந்ததேசமிருக்கும்போதே மூர்தரூபத்தியாசத்தாலரியவேண்
 டது மூர்தமானஸகுண சகவரணே அடைந்தால் அன்னியமான அமூர்தஸ்வரூபம் வித்துவா
 னுக்கு தன்னுலேயே ஸித்திக்குமென்று சொல்லக்கூடாது ஏனெனில் ஸகுணத்தை அபித்தவனு
 குக் ஸத்தியோமுக்திகிடைக்கமாட்டா தல்லவா இப்படி அப்பயதிகுதிதரூபமொழிபெயர்க்கப
 பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாரூபண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் உ-வது
 பாதத்தில் எ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ - வது அத்தியாயம்.

வெறுபுத்திரனே வித்துவானெந்தக்கிரமமாக அருப்பபிரம்மத்தை அடையுமிருனே அந்
 தக்கிரமத்தை சொல்லுகிறேன் ஸாவதானமாக கேள் ஜுவாநி ரோகங்கனால் ஸந்தாபத்தை
 அடைந்திருக்கிறவித்துவானே ஞானிகள் சித்திக்கொண்டு என்னை அரியுமிருயா என்னை அரியு
 மிருயா வென்று கேழ்க்கிறார்கள் எதுவனாவித்துவானுடையவாக்கு மனதில்சேர வில்லையோ
 பிளைய பிறுணனில்சேரவில்லையோ பிறுணனுமதேஜஸ்ஸான கிர்குணப்பிரம்மத்தில் சேரவில்
 லையோ ஸர்வாதாமாயும் விபுவாயும் ஸப்பிரதியோகமாயும் உள்ள அத்ததேஜஸ்ஸம் பாதே
 வந்த என்ற நிஷ்டாநியோகத்தில் சேரவில்லையோ அதுவரை நீ புத்திரன் நீ பிறுதா நீ மா
 தாபிதாவென்று அரியுமிருள் எப்போது வாக்குமுதலானதுகள் மேலுக்கு மேலத்தத்துவங்கள்
 ல் சேர்ந்துகொளர பின் அவர்களை அரியுமிருனில்லை இந்தக்கிரமமே அவித்துவானுக்குமென்று
 மிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதுமிகவும் அஸமஞ்சலம் அருப்பபிரம்மச்சேர்க்கை வரை இர
 ன்பெருகுதல் ஸாதுமாகுமாயில் அப்போது ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் என்னபேதம்வித்து
 வானுக்கு புனர்ஜன்மமில்லை யென்றும் அவித்துவானுக்கு புனர்ஜன்மமுண்டென்றும் பேதஞ்
 சொல்லுமிருள் இதைக்காட்டி மூலம் அஸமஞ்சலம் வேளைஎன்ன இருக்கின்றன இரண்டிபோ
 களுக்கும் பிரம்மபிறுபத்திஸமானமாக கிடைக்கிருக்க அதுலொருவனுக்கு புனர்பெத்தமும் ஒ
 ருவனுக்கு மோஷமும் கிடைக்க காரணமென்னவெனில் ஓரொருவன்கள்காரணங்களை
 னு சொல்லுகிறார்கள் பிரஞ்ஞானஸமான பிரம்மபிறுபதியில் அஞ்ஞானத்துக்கு பிரசத்தி யே
 து ஸஞ்ஞப்தியில் பிரம்மத்தின்னஞ்ஞான மிருப்பதுபோலாகுமெனில் அதில்ஜீவனேதவிரபி
 ம்மமில்லை என்னுதிரமானஞ்சொல்லிப்போட்டே மே ஆனால் கண்டாபாணதிருஷ்டாந்தத்தால்
 அஞ்ஞானமவராமேளையில் அநிலும்மாரி இருக்கின்றனவேதவிர அஞ்ஞானமில்லை அடையபு
 படாதவன் துவின் விஷயம் அஞ்ஞானம்முன்ன மூத்த வஸ்துவின்விஷயம் மாத்ரீஎன்றிப்படி அ
 ஞ்ஞான நிலமரணங்களுக்குபேதமிருப்பதால் ஸாண்டாதுதிவிப்படியாகும்போதுபாமா
 குஞ்ஞான நிலமரணங்களுக்குபேதமிருப்பதால் பிராபுபிரம்மத்தை அடையுமிருனென்று சொ
 த்மஞ்ஞானியானவன்போல் அஞ்ஞானியும்நிம் பிராபுபிரம்மத்தை அடையுமிருனென்று சொ
 ல்கூடாதல்லவா பிரம்மவித்தானவன்பாதனை தகதுகிறுனென்றேருதியும் பிரம்மஞ்ஞானிக
 குத்தரூபபிபிறுபதியைசொல்லுகிறதே தவிர தகதுகிறுனாக்குசொல்லில்லையாகையாலிர
 ன்பெருகுதலுக்கும் பிரம்மபிறுபத்திஸமந்தரூபமும் பிரம்மமிகவுக்கெட்டதுஎப்படி கஷ்டபத
 னைபிரம்மமென்றுசொல்லுகிறார்களோ அப்படியிதது ஸித்தகிறுந்தனையும்பிரம்மமென்றுசொ
 ல்லுகிறாள் அப்படி உத்திறுந்தனபிரம்மமென்றுவருபபுறவனைதத்துவாசாரியனென்றுஉலக

எவர் ஜகன்மயமாகி எழுந்திருந்து ஸாம்பலிவனைகமஸ்கரித்து ஸர்வஸம்பரித்தவாகஞ்செய்து பரப்பிரம்ம ஸமுத்திரத்தில் நீஞ்சாவர்போல் போய்விட்டார் அப்படிஸன்ஸரியானியாப்போகி நபுந்திரனை கிருஷ்ணத்துவையானொன்றபிதாவாஸவியாஸமுனிபார்ந்து புத்திர வியோகத்தில் பவந்து பிந்துடர்ந்து சகாவென்றழைத்தார் அப்போது ஸ்தாவாஜங்கமமான சகஸுதந்து ம் என்னவென்று பிரதிசப்தங்குமித்துது ஸகலாகாரமான அந்தசப்தத்தைஸந்தியவநிஸிப்புந் திராணவியாஸர்கேட்டு புத்திரனுடன் கூடி பிரிநியல் பரமானந்தத்தைஅடைக்கார் "ஆருணி" ஹேசுவேதகேதுவே இப்படி பிர்மமாவால்தேவாளுக்குபதேசி உபபட்டிம்மகாவாகியொத்தந் தை உனக்கு நானுபதேசித்திருப்பதாலிதை நீ அரிந்துவிருதார் ஞானவேண்டியது "ஸ்ரீகுருமூர்த்தி" ஒப் பிர்மமாவே எப்படி ஆருணிஎன்ற பிதாவானுபதேசிக்கப்பட்டமகாவாகிய அந்தத் தை புத்திரானு கவேதகேது கேட்டு கிருதார்தகுறே அப்படி தத்துவமஸிஎன்றதில் பிரதி யகப்பிர்மைக்கியிந்தை நன்றாக நீருமரிந்து என்னுடைய ஆஞ்ஞானவருக்கும்உபதேசேயும் இப்படி அப்பய நிகிராஜல் மொழியெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாருயண சந்திரசையில் ஞானகாண்டத்தில் கூ - வது பாதத்தில் ௮ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கூ - வது அத்தியாயம்.

"ஸ்ரீகுருமூர்த்தி" நாரதனொன்ற மகாபுனிமான்வர் போகீந்தானுஸந்தகுமாரனா கம ஸகாருதிகனைச்செய்தபகவானே தத்துவத்தைச்சொல்லவேணுமென்று அபேகித்தார் அப் போது ஸந்த குமாரானுவர் ஹேநாரத நீ யெதை அரிந்திருக்கிறாயோ அதைச்சொல்லுபிதா நா ன் சொல்லுகிறேனென்றார் "நாரதர்" பகவானேரிக்கு வனுஸஸாமம் அந்தவணம் இதிபாஸம் புருணம் பிதிருவேதம் ஹோதிச்சாஸ்திரம் நிசேஷபாஸ்திரம் வாகமவாகியமேகாயனந்தேவ லித்தை பிர்மமவித்தை புகவித்தை கூத்திரவித்தைகூத்திரவித்தைஸ்பாதிவித்தைசகலத்தை யும்அரியுலேவென்றுவனவையும் நானரிந்துமந்திரம்நெரிந்தவகுறேனெனதவிர ஆகமவித்தா ன் ஸ்சேசாமத்தவனல்லவாஆகமவித்தென்றுபெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள் ஸர்வதாசோ கப்படுகிறேனே ஆகையால்என்னதாய்கள்கிருபைகுலேரோகந்திலிருந்து கையேழ்ந்தொகிந் தவேணுமென்றுபிராநிக்கிறேன் ஆனால்சகலவேதமந்திரங்களை அரிந்தபிதாவாஸுடையமந்திர தத்தையும்அரிந்தபடியால்ஒத்தவித்தென்றுஎன்பது சொல்லாமெனில்மகாவாகியபாந்தவித்தா னவன் பறேகூஞ்ஞானியாகையால் அபறேகூஞ்ஞானியில்லாதான் அனந்திவித்தென்றதுஅக் தந்தான் சப்தப்பிர்மத்தில் வித்துவானு கள்ளவன் பரப்பிரம்மத்தை கள்கிரியாவிட்டார் ல் அவன்சிரமப்பட்டதெல்லாம்மலட்டுப்பதவை இடுக்கிப்பதப்போல் நிராநாதநிதிரம் பிரதோ ஜனமுள்ளதாரும் இப்படி சப்தார்த்ததை மாந்தாமரிக்கவல் தன்யனாகமையால்பரப்பிரம்ம அபறேகூஞ்ஞானம் பித்திக்கிறதற்காக தாகான் தயவுசெய்யவேண்டியது இப்படிநாரதருடைய வசனத்தைமகாதேஜோரூபியானஸனக்கும்நியோகீத்திரர்கேட்டு உத்தரம்சொன்னார்-ஸனத்ரு மார-ஹேநாரதநீ அப்பயித்திரிக்குமுதலாம் சகலவித்தையும் நாமந்தானாகையால்காமத்தை உபாஸி நாமத்தைபே பிர்மமென்னவனுப சிக்கிறுறே அவனுக்கு இருதனுக்குப்போல் காமசாரபலம் சித்திக்கும் "நாரதர்" நாமத்தாரும்பெரிதெது "ஸனத்குமாரர்" வாக்கானது ரிக்கு முதலானசகலத்தையும் அரியச்செய்யிற்படியால் பிரதிவிமுதலானசகலஜகத்தையும் அரியச்செய்யிக்கிரபடியாலும்வாக்கே பெரிதும்இதிலும்காமசாரபலம்விசேஷமாகும் அந்த வாக்குக்கும்பெரிது மனது கைமுஷ்டியில் பிரண்டு நெல்லிக்கனியைப்போல்மனதானவாய் னையும் நாமத்தையும் அடக்கிக்கொள்ளுகிறதல்லவா இதிலும்காமசாரபலம் விசேஷமாகும் ஹேநாரத அந்தமனதுக்கும் பெரிது ஸங்கல்பம் எப்போது மனிதன் ஸங்கல்பிக்கிறுறே அப்

போதுமனதுவிஸ்தரிக்கிறதுவசனிக்கிறுன் ஆகையால்சகலமும்சங்கல்பம்நான் சங்கல்பத்திலே யேஸகலமும் பிருக்கின்றன பிரதிவிமுதலான ஜகத்துக்குவருஷமும் வருஷத்துக்கன்னமும் அன னத்துக்கு பிருணங்கனும் பிருணங்களுக்குமந்திரங்கனும் மந்திரங்களுக்குகாமங்கனும் காமங் களுக்கு லோகங்கனும்ஸங்கல்பிக்கிறது ஆகையால்சகலமும்ஸங்கல்பருபமாகையால்ஸங்கல்ப த்கையே பிர்மமென்றுபாஸி இதிலும்காமசாரபலம்விசேஷமாகும் அந்தஸங்கல்பத்துக்கும் பெரிது சித்தம் சித்தத்தல்லல்லவா ஸங்கல்பிக்கிறுன் ஆகையால்சித்தத்தை பிர்மமென்றுபாஸி சித்தத்துக்கும் பெரிது நியானம் பிரிதிவிஅந்திரிசுஷமும்ஜகத்தும் நியானம் செய்கிறதுபோ லிருப்பதால் தனம்வித்தைமுதலானகுணங்கள் தினுண்டாகிறபடியாலும் நியானத்துக்குமாகாத் மியம்ஆகையாலதையும்பிர்மமென்றுபாஸிநியானத் துக்கும்விஞ்ஞானம்பெரிதாரும்சகலவேத ங்களையும் தேவாஸ-ஞானையும் சகலலோகங்களையும் சகலமதங்கனையும் வானுசிரமங்கன் காம பத்தி ஸாங்கியோகங்கள்பிரதிவிபாதிசுபகபகிகளநிஸமுந்திரங்கள் பாவதங்கள்விருஷ ங்கள் பழங்கள் பந்திர புஷ்பங்கள்ரிதுக்கள் இருஜாக்கள்இரதஜதாரகபதாநிகள் தீர்த்தசுஷ த்திராமருபங்கள் சகலமும்விஞ்ஞானமேதவிரவேனாவெளிப்பட்ட சமுசாஜகத்தில்லாத்து னால் விஞ்ஞானத்தைத்தவிர பிரபஞ்சம்வேனா இல்லை மனதுகாதுதோல்கண்முதலானஇந்நிரி யங்களும்விஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேரில்லாத்துனுவெளிப்பிரபஞ்சம் மாந்திரமவேரில்லைஎன் றென்னவேண்டாம் வாக்கு முதலான உள்பிரபஞ்சமும்விஞ்ஞானத்தைத்தவிரவேரில்லாத்து னால் பாஹியார்தவாதிகளைக்காட்டிலும் விஞ்ஞான வாதிகள் சிரோஷ்டாகளானார்கள் "நாரதர்" வெளிப்பிரபஞ்சமெல்லாம் விஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேனாஇல்லை எனில் அப்போது சகலமும் விஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிறது நதிஸமுந்திரபாவதம்முதலானசகலமும் ஈசுவரானுணபெண் ணப்பட்டதென்றும் விஞ்ஞானமானது ஜீவனுடைய கரணமென்றும் பிரசித்தமான அந்தத் துத்தி விருேதம் வருமின்றன சில இடத்தில் விஞ்ஞானமயன் ஜீவனென்றுஒப்புக்கொள்ளப்ப ட்டிருந்தபோதிலும் அந்தவிஞ்ஞானத்தை ஈசுவரனென்றவது ஜகத்தை சிருஷ்டித்துதென்றோவ னு ஒருவிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை சிரிஷ்டிக்கப்பட்டதெல்லாம் சிரிஷ்டித்தவனை தவிர வேனாஇல்லை ன்னுசொல்லவது யுக்தமாகையால் இந்தஸ்துலஜத்து ஈசனைத்தவிரவேனாஇ ன்லைஎன்று சொல்லலாமேதவிர விஞ்ஞானத்தைத்தவிரவேனாஇல்லைஎன்று சொல்லக்கூடா தே விஞ்ஞானம் அனுபூபமாஸுபாலதைக்காரணமென்றும் ஜகத்பெரிதாகையாலதை காரிய மென்றுபிரதோலவது மிகவும் அபுக்தவான கடம் சவருமர்முதலானதுகளை ஜீவன்சிருஷ்டிக் கிறுனே தவிர ஜகத்தை சிருஷ்டிக்கவில்லை ஜகத்பிரஷ்டி கர்மமமானது சர்வவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களுள்இவனை அபேகித்தது அதுகள்கிருபைக்குண்டேதவிரஜீவன்கிஞ்சித்தஞ்ஞானென்று பி ரசித்தமே அப்படி இருத்த ஜீவனுக்கு ஜகத்காரணத் துமெப்படிசித்திக்கும் தாய்கள்சொல்லுங் கள் ஈசன் மகாமிந்நியாஸ்திரஜகத்தைசெய்துமுதற்குமசெய்யாமலிருக்கிறத்கும்அன்னி யதாவாக செய்குறதற்கும் வல்லமையுள்ளவனுவார் ஆகையால் ஈசனைத்தவிர பாஹியார்தம்வே னா இல்லைஎன்று சொல்லவேணுதேதவிர விஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேனாஇல்லைஎன்றுதாய்கள் சொன்னாசரியில்லைஎன்று எனக்குத்தோணுகிறது இப்படி நாரதருல் கேழ்க்கப்பட்ட மகா பிச்சியுள்ளவரும் மகாதேஜஸன்ஸாஸவரும் நியாகிகளுக்கெல்லாம் பெரியவரும் மகாத்மாவு மாக இருக்கின்ற ஸனத்குமாரர் உத்தரவுசெ லுமின்றார் "ஸனத்குமாரர்" ஈசுவரனுலேயே பாஹியார்தப் பிரபஞ்சம் திரமானம் பன்னப்பட்டது நிச்சயம் ஆகிலும் அந்தஈசனையும்விஞ் ஞானமே சிருஷ்டித்தபடியால்புத்திரனுடைய நாமத்தைபிதாவுக்குபசாரமாகச்சொல்வதுபோ லிசேஷுடைய கர்மத்தை ஜீவனுக்குபசரிப்பதுயுக்தந்தான் இப்படி யாகும்போது விஞ்ஞானத் தைத்தவிர ஈசனும் பிரபஞ்சமும்வேனாஇல்லை என்றாயித்து ஹேநாரதவிஞ்ஞானத்துக்கும்ஈச வானுக்குமே காரியகாரணத்துவம்ஸ்பபட்டமரிருக்கவிஞ்ஞானஜகத்துகளுக்குஅதிலென்னஸந்

தேகம் ஒரு ஜீவனுக்கே ஞ்ஞானகர்மதபோபெலத்தால் ஈகவருநிசாரம்விடைக்கிறபடியால்தான் ஜீவனுடையகர்மியமென்றதும் யுகத்தான் நானுவயஸ்ஸின்னவஸானகாலத்தில் முன்னுள்ள ஈகவஸவஸியத்தை அடைவதற்குள் அப்போது ஜீவன் மொழக்கில் சுவர்ணப்பொடிபோல் மாயையில் சேவித்திருக்கிறான் இந்த ஜ்ஞானியை இந்திரன் போல் அந்தமாயையை ஜீவன் அதிக புண்ணியத்தாலெப்போது ஆவியகனம் செய்கிறானோ அப்போது அவனாகவாருநிசான் ஸர்வஞ்ஞத்துவாநிசுணங்களுடனாகுகிறான். புகத்தின் இருஷ்ட ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களையும் செய்கிறான் இதுனுமும் பிரபஞ்சமானது ஜீவகாரியமாகும் ஜீவன் ஈகவஸநியாக ஜகத்துக்கு காரணமாக இருக்கிறதற்கு நேருகவும் காரணமாக இருப்பதை சொல்லுகிறேன் என்பது இரஞ்ஞானியிலிருந்து பிடிக்கப்பட்டபடியால் ஈகமானது இரஞ்ஞானியின் காரியமாயித்தோ அப்படியிருக்கிறதோ லாக்ஷ்மீவேகல்பித்தவனென்று சொல்லப்படுகிறான் லெப்பிர்மமவாதிகள் விவர்த்தவாதத்தை அடுத்துவிஞ்ஞானம்மாவான இந்த ஜீவனுக்கேஜாதல்பகத்துவத்தை சொல்லுகிறார்கள், ஆறே பிதங்களை அபவாதஞ்சேய்யதிசரிக்குரவர்களால் ஜகத்திசவான் ஜீவன் தருக்குமேலுக்குமேல்காரணத்துவத்தை அவசியம் அரியவேணும் சகல்வேதங்களும் சஞ்சரலோகங்களும் மலையினம் ஸுஸுரர்களும் யக்ஷனியாதார்களும் விஞ்ஞானகல்பித்தவர், ஆகையால் சகலபிரபஞ்சமும் விஞ்ஞானகாரியந்தான், விஞ்ஞானமான ஜீவன் அப்பிரபஞ்சமானையால் விஷயிசேவி, ஜகத்தானது பிரபஞ்சமாகையால் விஷயம்சேஷம், இதில் சம்சயமில்லை, விஞ்ஞானத்மாவிடத்தில் போர்த்துத்துவங்காணுபடியால் சேதனத்துவமும் லோகத்தில்பெர்ஜ்ஜியத்துவங்காணுபடியால் அசேதனத்துவமும் பிரதித்தமாயிருக்கின்றன எனவிறலோகத்தை சரிஷ்ட, க்விதர்த்துசகவாதத்து மன்றியிலாத்மாவுக்கு சக்திபக்தபோதிலும் ஸத்திப்பிரகார்த்தியினால் சரிஷ்ட, சக்தியை சிச்சயித்தர்கொள்பிருதிபாவிக் ஜீவனுக்கே விபாஸஸாரிக் ஜீவத்துவம்சுருதிஸ்மிருதிகளில் சித்திக்கிரபுய்யால் ஜீவனால் செய்யப்பட்டது ஜகத்தென்று சிச்சயம், சிவர்கள் ஜகத்துமீ ஜீவனுமீ சஞ்ஞானையாரியமென்று சொல்லுகிறார்கள், அந்தபக்தர்கள் சிச்சேஷாத்மத்துவவேலிகள் ஸுட்கன், ஜீவனீசுவரகாரியமாவானுமீசுவரானுபரினாயிக்குரமேக்தியாகும் அது ஸாயுஜ்யமே தவிரகைவல்பமில்லை, ஆதமவித்திபிரணன்சுருக்குத்திருத்தியில்லை இவிலேயே லக்ஷணங்கொள்ளுகருநிக்குகேதான் தெரிவிக்கின்றன, ஈகவானும்தேகமுள்ளவனுக்கையால்கித்தியனாகின் ஆகையால் அந்தஸாயுஜ்ய முக்தியும் அனித்தியக்தான் ஸத்தேகமில்லை தத்வதயாச்சியார்த்தத்தில் ஜீவனுக்கைக்கியமும் சொல்லப்பட்டவில்லை, வாக்கியார்த்தனும்தான் அவநித்தவஸஸையர்ஜ்ஜிலக்தியநிலைக்கியஞ்சோல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவசேஷாத்மகருக்குமேலுக்குமேல் காரிபத்துவத்தை சங்கையன்றியில் என்வாக்கியத்தாலரி, "நாரதர்" பகவானே ஸத்ருருவேளப்படி "அம்சாமிசுனம் தத்துவம்பதஜிலக்தியார்த்தத்தொ மாகிருக்கின்றபிரதிபயிர்மம்மகருஷ்ட ஸத்தியமொப்புக்கொள்பபட்டிருக்கின்றனலோ அப்படி அம்சாமிசியாகல்பம், பிம்பபிரதிபிம்பங்களுக்கவாதுத்துவம்பதவாச்சியார்த்தங்களான ஜீவேசர் கருக்குமைகியம்வரலாமே, ஸனத்ருமாரர், விபரீதருமுள்ளவர்களையாலும் ஸனாதித்துவமீலோகனுமும் வாக்கியார்த்தங்களான ஜீவேசர்களுக்கு இலக்தியார்த்தங்களான பிரதிபயிர்மம்மகருக்குப்போலக் கியம்கூடாது ஜீவனுக்குகூடஸத்பிரதிபிம்பத்துவமானது நேரு விச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஆகையால்கிப்பிரதிபிம்பத்துவமவனுக்கு ஒருவிதத்திலும் சொல்லக்கூடாது, இப்படி இருக்கையாலும் சத்துவமெப்படி சொல்லலாம், தேவகாரதிறுமலிஷ்ணுக்களை ஈகவரும்சயகனாக அரி, விவேகாதிகளால் ஜீவனீசுனை உபஸமஸாரஞ் செய்கிறபடியால்கிவனுக்கு ஜீவன் அம்சி என்றவது உபமொன்றவது சொல்லலாம் அதிதைவத சர்வதிரங்கல்பிருகான்றியமுள்ள அந்த விவேகாதியத்தபக்தர்கள் ரமிக்கட்டே இந்த அத்தியாத்ம ஈகவஸத்தில் ஜீவனுக்கே பிருதானன்றியமிருப்பதால் இவிலேயே விவேகாதிடப்படுத்து அத்தியாத்ம ஈகவஸத்தை அடுத்து ஞானத்தால் இருதா

ர்த்தஞுவனுக்கு கைவல்லியங்கிடைக்கிறபடியால் ஸுனபக்தியாலென்ன ஆகவேணும் ஸவஸ்வ ரூபவிசாரத்தால் ஜீவனுக்கு கைவல்லியம் ஸம்பவிக்கிறபடியால் ஸவப்னத்தில்கூட ஒருவிதத்திலு மீசுனுடைய அபிசேஷத்தில் ஆகையால் பாஷியார்தவாதிகளைக்காட்டிலு மிக் தவிஞ்ஞானவாதிகள் உத்கிருஷ்டவாதிகள் என்று சிச்சயித்து கிருதார்த்தருவாய் இப்படி அப்பயதிசுபிதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தின் ௨ - வது பாதத்தில் ௯ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கய - வது அத்தியாயம்.

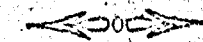
◀(*)▶

ஸனத்ருமாரர் இனி சொல்லிய விஞ்ஞானத்துக்கும் பெரிதான பெலத்தைச் சொல்லப்போகிறேன் இதை மகாமதியுள்ள நீ அறிந்துகொள் அன்றாறாத் தால் மனதுக்குண்டான அரிவின் விளக்கமே பெலமென்று சொல்லப்படுகின்றனகளும்புகிறதுபோகிறதுவருகிறதுமுதலான ஸாமர்த்தியம் சரித்திலும் காணப்படுகிறது பெலமுள்ளவன் ஒருவன் தானே தூறுபிறுணிகளை நடுகப்பண்ணுகிறான் அன்னபெலத்தால் ஒருயானையானது தூறுமனுஷ்யர்களை நடுகப்பண்ணுகிறது அன்னபெலத்தால் சிச்சயெழீந்திருந்துருகைக்கரியாதிகளையும்செய்குறான் குருவின் சமீபத்திலும்போய் குருவுக்குப்பிரியவாகவும் ஆத்மாவையும் பார்க்கிறவனாகவும் ஆகுறான் மகாவாக்கியார்த்தங்களைகேழ்க்ருவனும்மனநிதித்தியாஸனங்களைச்செய்கிறவனுமாகிறான் அந்த பெலமேபிரதிவி முதலானதுகளுமாகும் ஆகையால்பெலத்தை நீ உபாசி தேறாராத அந்த பெலமும் அன்னத்தாலுண்டாகிறபடியால் பெலத்துக்கும்பெரிது அன்னமாகும் ஆகையால் புஜிக்கத்தக்கன அன்னத்தை பிர்மம் புத்தியுடன் நீ உபாஸி அந்த அன்னத்துக்கும்பெரிது அப்புத்தியாளும்பப்போது மழை யுண்டாகவில்லையோ அப்போது ஸவ்ஸியாதிகளில்லாத்துல பிறுணிகள் மிகவும் துக்கியளாகுறார்கள் மூர்த்தமான அன்னத்துக்கு மூர்த்தங்களான அப்புத்தியாளில் விருத்திகாணுபடியால் அப்புத்தியாளில்பிர்மமென்று உபாஸி அந்த அப்புத்தியாளும் பெரிது தேஜஸ்ஸாகும் தேஜஸ்ஸானது அப்புத்தியாளுக்கு காரணமாகின்றன எப்போதுவாயுவை வடக்கிக்குகொண்டு தேஜஸ்ஸானது ஆகாசத்தைபிக்குரதோ அப்போது மழையாகஜலத்தை வர்ஷிக்கிறது ஆகையால் பிர்மமசெஜஸ்ஸை கிடைக்கிறதற்கு தேஜஸ்ஸை தர்மமென்றுபாஸி வாயுவில் சேர்த்த அந்த தேஜஸ்ஸைக்கும் பெரிது ஆகாசம் ஸூரியன் சந்திரன் பின்னல்கூத்திரங்கள் அக்திணி இதுகளெல்லாம் ஆகாசத்துக்குள்ளிருப்பதானதே ஸர்வகாரணம் ஆகாசத்தால் சப்தத்தின் ஜீவன்கேழ்க்கிறான் எல்லோரும் இந்த சப்தத்தில் ரமிக்கிறார்கள் பூமியில் வினாபோட்டால் ஆகாசத்தைபார்த்துக்கொண்டே ருணிகள் வெளிப்புரப்படுகின்றன ஆகையால்க் ஆகாசத்தை பிர்மமென்று விஸ்தாரமாகிறதற்குபாவி "நாரதர்" பகவானே இப்போதுதங்களால் சொல்லப்பட்ட பிர்மமசப்தமானதருடியா ஆல்ஸது யோகமாவென்று எனக்கு ஸம்சயமுண்டாகின்றன ஆகாசத்தில்பிர்மம் புத்தியைசெய்யவேணுமா ஆல்ஸது பிர்மமத்திலாகாசபுத்தியைச் செய்வேணுமாவென்று வேணாஸம்சயபித்த இன்னெல்லம்சயத்தையும் சேதியங்கள் "ஸனத்ருமாரர்" பிரகிருதமானபிர்மமசப்தம் ரூடியாகாதயோகதான் ரூடியால்சேதனமான கிருணப்பிர்மமல்லவா சொல்லப்படுகின்றன அந்தப்பிர்மமானது ரூடியாலும் ரூடியோகத்தாலும்சித்திரபாருபபேதத்தால் ஸலக்ஷணமென்றும் அலக்ஷணமென்றும்இரண்டினதமாகும் ஸலக்ஷணமென்றது பெரிதென்று வியுத்தபத்தி செய்யப்படுகிறபடியால்ஸத்தியஞ்ஞானஸுருபமாயிருக்கின்றன, அன்னியமான அலக்ஷணமென்றதுவியுத்தபத்தி செய்யப்படாமையால் அருபப்பிர்மமென்றுபெயர்மாத் தாமுள்ளது இந்த இரண்டிதப்பிர்மத்தையும் நானிவ்விடத்தில் சொல்லவில்லை யோகவிருத்தியால் ஸாமான்னியமாக ஆகாச,

தைபெரிதென்று சொன்னேன் தேஜஸ்ஸுக்குச் சென்றும் ஆகாசம் பெரிதென்றும் சொன்னேன் தைவிரதெஜஸ்ஸையும் ஆகாசத்தையும் ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மமென்றும் அனாதைக்கிரிபிர்ம்மம் வேளா இல்லை என்றாவது சொல்லவில்லை குடியார்த்தனை அபிப்பிராயப்பட்டே பிரம்மசப்தம் சொல்லப்பட்டிருக்குமாயில் அப்போது ஆகாசத்தில் பிரம்மபுத்தியைச் செய்யவேண்டுமென்று அந்தம்நேரிடும் யோகார்த்தனை அபிப்பிராயப்பட்டல்லவா பிரம்மசப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டது ஆகையால் பிரம்மத்தினிடத்திலாகாச புத்தியைச் செய்யவேண்டியது ஹேதாந பிரகிருதமானப் பிரம்மம் ஆகாசத்தைத்தவிரவேனா இல்லையெனவிசுவம்ஸத்தாயுள்ளவனே ஆகாசத்துக்கு ம்பெரிது ஸமாமென்றதற்கும் இப்படியாகும்போது பிரம்மசப்தமானது எப்படி முத்தியமாகும் சொல்லு பிரம்மசப்தத்துக்கு குடியார்த்தமே முத்தியமென்று வித்துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள் ஸச்சிதானந்தஸ்சனமான பிரம்மத்துக்கு பெரிதான ஸமாமவேனா இருக்குதென்று சொல்லு அபுத்தமாயகையாவிடத்தில் பிரம்மசப்தத்துக்கு யோகார்த்தமே அபியத்தக்கது ஆகாசத்துக்கும் ஸமாத்துக்கும் உகிலாவது ஆகாசத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் உகிலாவது சொல்லப்பட்ட பிரம்மசப்தமும் கௌணந்தான் அன்னம் பிரம்மமென்று தைத்திரியசூத்திரில் சொல்லிய பிரம்மசப்தமானது பிரணுமிமேனிகோசம் சொல்லியபடியாலெப்படி கௌணமாகித்தோ அப்படியாயித்தக்கது அவ்விடத்தில் பிரணுன்மனது ஞானம் ஞானந்தம் என்றும் பிரம்மமென்று சொல்லப்பட்டிருக்குதுகளமயசப்தமில்லாவிட்டாலும் ஐத்தாவதுவனும் இவனாக சொல்லப்படுகிறான் ஆனந்தத்தைத்தவிர பிரம்மம் வேரில்லை யென்று சொல்லப்பட்டதே தவிரவேறையதில்லை, விஞ்ஞானமயனுக்குமானந்தமயன் பெரியவனாகையால் யோகவிரூபியால் ஆனந்தமயன் பெரியவனானது சொன்னதே தவிரவேரில்லை ஆகையால் லன்னுமி களில்போல் ஆனந்தம் பிரம்மத்தின்மீதுவிசேஷணமாகையால் கௌணமாகாதென்று சங்கைவேண்டாம் எனெனில் முன்போல் கத்து குதல்லவா அவ்விடத்தில் பிரம்மமனா ஸன்னியாஸி யென்றதுபோல் அனந்தாவிசேஷணத்தில் இதாவன்று வாகாத்துஞல் விசேஷியவன்று எக்குலொபமில்லை ஹேதாநதபிரம்மசப்தத்தாலான நதமயனுக் கன்னியனுக் நிச்சயித்தா லப்போது விஞ்ஞானம் பிரம்ம மென்று நினைப்படியே நிச்சயிக்கவேணு மல்லவா இந்தநிச்சயமானது புத்திக்கு விஞ்ஞானம் அப்படியானில் இரண்டுபிரம்ம சப்தங்களும் முத்தியார்த்தமாகுதானது லொன்று ஸபலமும் அன்னியம்விபலமும் குதல்லவாபிதாவான வருணம் புத்தியான பிரகிருவுக்கு அன்னமய னுக்கவ்வினமாக பிரம்மத்தை உபதேசிக்கையில்லை ஆகையால் பிரகிருதத்தினு ம்ப்படிபே உளிக்கந்தக்கது ஹேதுபுத்தியுள்ளாரகதநதிதானந்தப்பிரம்மத்தைத்தவிர ஆகாசம் வேறையில்லை யென்று உளிக்கக் கூடாது ஆகாசத்திற்கு ஸமாநப்பெரிது ஸமாநவது ஸபிரகிருதியாகும் ஸமாநமிருத்தால்நானே ஆகாசத்தின்ஸார்த்தக்கவளர்குதானது ஸமாநமிருத்தியோ இருக்குதானுக்கடஇல்லாதது போலகாணப் படுகாதுதான் ஸமாநமத்தா லொன்றுக்கொன்று சொல்லிக் கொள்ளுகுதானுக்ககூட அபியவில்லை ஆச்சரியம் கெழுகவேண்டியது உளிக்கவேண்டியது அபியவேண்டியது லொன்றும் ஸபிரகிருதியில் செய்குறாக்கில்லை உலகத்தில் ஐனக்களும் ஸமாநத்தானுலேயேயுத்திருதினாயுட்பகவாதிக்கையும் அபியகுறாக்களாகையால் ஸமாநபிரம்மமென்று ஆதரவுவதுபாவி ஆகையால் விஞ்ஞானமென்றவா மேமந்திரங்களை ஐக்கிக்கும் கர்மங்களைச் செய்யவும்சகலத்தையும் இச்சிக்கவும் காணாநாடியால் ஸமாநக்கும் ஆகாசம்பெரிது ஆகையாலானசையபிரம்மமென்றுபாவி ஆன்சக்கும் பெரிதெனச்சொல்லுகுறோன்கள் ஐந்துவிருத்திகளுள்ளபிரணுன் ஆசைக்குபெரிதானுமெப்படியானில், இரத்திக்குடத்தில் ஆசைக்கால்கள் பேசவித்தகமெல்லாம் பிரணுனிடத்தில் பிரிக்கப்பட்டிருக்குதல்லவா பிரணுன் பிரணுனுடன்போகுதா பிரணுன் பிரணுனாகுருகுகுதாவாயுதா பிரணுனே பிரணுனாகுருகுகுதாவாயுதா ஆகாரியா பிரம்மமனாதினும், பிரணுனிடத்தில் பிரமாத

லான யோகமிருப்பதால்நான் பிரமாதலானவர்களில் எவரையாவது நீயென்று ஏகவசனமாகபிரயோகிக்கால் அவனைப்பத்திலுள்ளவர்கள் துஷிக்குறார்கள், பிரமாதலானவர்களுடைய பிரணுனத்தேகங்களை தகனம் செய்தாலும் அவனைபெரியவாள் கூடபாயியென்று துஷிக்குறாக்களில்லை எவனிப்படிசகலத்துக்கும் பிரணுனேபெரிதென்றரிந்து நாமம்ருதலாசைவரைதன்னிச் சொல்லுகிறானேசகலதகத்துக்கும் பிரணுனே ஆத்மநானென்று சொல்லுகாவனை அநிலாதிஎன்று எவருவதுசொல்லுவார்களாகில் ஆமென்று சொல்லவேண்டியது அதைமரைக்கவேண்டாம், நாரதர், பிரணுனே ஆகாசத்துக்குப் பெரிதென்றுகூடச்சொல்லுதுசரிஇல்லையே அப்படியிருக்கல்மாம் ஆசைக்குப் பெரிதென்றுதாங்களெப்படிசொல்லலாம், பிரணுனப்பஞ்சபூதங்களுடையஇரகோருணம், சமல்லவாநே திகமாயகையால் ஆகாசத்தின் காரியமென்றுபிரஸித்தம், பிரணுன் ஆசைத்துக்குகாரணமென்றொருவிடத்திலும்சொல்லப்படவில்லை ஆகையால் தாங்கள்கொள்ளதைதாங்களே யிரோகமன்றியிலெனக்குசொல்லவேணும் ஸனக்குமாரர், அவ்விபாதிருதங்களென்றும் வியாதிருத்தங்களென்றும் பஞ்சிருதங்களென்றும் பூதங்களென்று விதங்களாக சொல்லப்பட்டிருக்குதான்கள் ஆகையால் பிரணுன்பூதகாரியங்களும் பூதகாரணங்களுமாகும் இந்த ஆத்மாவிடத்திலிருந்துபிரணுன்மனதுசகலத்திந்திரியங்களும் ஆகாசவாதுதெஜஸ் அப்படியாகியிருக்கும் உண்டாயித்துக்களென்றாகருதியாலும் பிரணுன் ஆகாசாதிசகலத்துக்கும் பெரிதென்றரிப்பட்டே இருக்கின்றன, ப்ரிகுருமுர்த்தி, ஐயபிரம்மாவே இப்படி அந்தகுருவிடத்தில்கேட்டு சிவியனாகியநாரதப்பிரணுனே ஆத்மாவென் அபிரிந்துஅதுஞல் தன்னையிருதார்த்தகவுமென்னினார், அப்போது ஸனக்குமாரானவர் அந்தசிவியனை அந்தபொய்ஞ்ஞானத்திலிருந்துகிழே இரக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைப்படி உபதேசித்தாரோ அப்படி சொல்லுகுறேன் ஸாவதானமாகக்கேளும் ஸனக்குமாரர் "ஹேதாநதவன்ஸநதியுத்தால் அநிவதிக்குறானே அவனே அநிவாதிவாவானே தவிரபிரணுவாதிவாநவன் அநிவாதிவாகார், ஸத்தியத்தையே அபியவேணும் ஸத்தியத்தை அநிந்தேசொல்வான் அதை உள்கித்தே அபியவாதிசுரத்தையுடன் உகிப்பான் கிஷ்டயாலேயேபிரத்தையை அபியுவான், உர்மத்தையும்ககமாகச்சொல்லார், எனபெரிதோ அதே ஸூகம் அதே முமுஷூகளாலரியத்தக்கனது அல்பத்தில் துக்கமே அதிகமாயகையால்கமில்லை இப்படி ஸனக்குமாரஞல் போதிப்பிக்கப்பட்டநாரதர் பெரிதானதை எனக்குச்சொல்லுகளென்றார், இப்படி அப்பயதிகிறஞல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத்தானதை எனக்குச்சொல்லுகளென்றார், இப்படி அப்பயதிகிறஞல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டகுருஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் கூ-வது பாதத்தில் கக - வது அத்தியாயம் முற்றித்த.

கக - வது அத்தியாயம்.

ஸனக்குமாரர், அகண்டிதானந்தமும்பிரகிருணமமானந்தபாமாத்மாவிடத்தில் உத்தமஞ்ஞானியானவனிடெண்டாவதைப் பார்க்குறானில்லையோ இரண்டாவதை கேழ்ஞானிலில்லையோ இரண்டாவதை அபியகுறானில்லையோ, இந்தநிர்விகல்பிசுரஜனவனதுவேவெதார்த்தப்பிரசித்தபெரிதானவனதுவென்று அநி ஆத்மனா ப்ருதித்திக்காக இந்த பிரகாணமாரம்பிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆத்மாவைப்பார்க்குறானென் னுக்கிச்சயித்துக்கொள், இந்தபூமாவென்பாமாத்மாவுக்குழேப்பட்டஸூஷூப்தனிடத்திலல்லவா தன்னையும் அன்னியமையும் பார்க்கவில்லை என்றுசுருதியுத்தியுதுகுகிசுருக்குதுகள், இந்தபூமவுக்குமேல்பட்ட அருபப் பிரம்மத்தினிடத்திலும்பெருசுருதியசனம் அஸம்பவமாகையால் தன்னையும் அன்னியமையும் பார்க்கவில்லை என்றுதானவியத்தக்கது ஆத்மாவைப்பார்க்குறானென்பவியவகாரத்தில் யிவுமெல்லுமமான நிரூபடாமுதலானிருபுடியை வித்தியாசத்திலுரிதானந்தருபமான பிரம்மத்தைப்பார்க்கவேணுமென்ற இச்

சையினுள்சொன்னதெவிர அவிதயாஜனிதபதார்தவிஷயமானதெருசனாகிறுபுகடி யைச்சொன்னதாகது, நிதித்தியாசனகாலத்தில்பார்க்குவான்புறதலானதெருபுகடியானதுஸ்நாஸமாசுசொல்லப்படுகிறது, நிர்விகல்பஸமாநிதாலத்தில் அதுஸ்நாஸமாசுமாமும், ஸ்நாஸிந்தஸுக்ஷ்மபேதமும் நேராரத-மோக்ஷாதெதெசையில் ஸிந்திப்போகுதுஇப்போது நீமுழுட்சுவாகையானதுனக்கு அந்ததெசையில்லைவிஜாதியஸனாஜியஸ்வகெதங்களைன்மூன்றுபெதமும்எவ்விடத்தில்தன்யுபமோஅந்தஅவஸைதஉனக்கிப்போதுஉசுதயிலிலை, அருப்பிர்ம்மஸ்வரூபமாவ அந்தஅவஸைதையஜிவன்முத்தனுக்குக்கட உபதேசிக்கக்கடாதாதையாலஜிவன்முமுக்ஷாவான உனக்கென்னனுதுபதேசிக்கத்தக்கதில்லை, நீயும்ஸ்வப்பனத்தில்உடஅந்தஅவஸ்தையென்னிடத்தில் பிரதினம்செய்யக்கடாது. கவானுபுதியுள்ள ஜிவன்முத்தனு ககல்லவாபிராப்தக்ஷயகாலத்திலந்தஅவஸ்தையானதுதன்னுலேலித்திக்கப்போகுதுநா-ரதர், ஸுவாமிமோக்ஷாதெதெசையானதுஉபதேசமன்நிபிலெப்பதானேவித்திக்கின்றானவோ அப்படிமோக்ஷாவஸைதயானது முமுக்ஷாவுக்கென்சித்தியாது, ஆனால்அந்தஅஞ்ஞானம்ஸந்தேசம்விபரியமென்ற பிரதிபெத்தக்களால் முமுக்ஷாஅசுத்தனாகுப்பதால் அவனுக்கு தன்நெருசனாகியேன பேசைகயிருக்குநெவரிஸ்அப்போது அருப்பிர்ம்மத்திலும் அதிஸ்நாஸமாயாவதுதெருசனாகி ஸாதவங்களைபேசைமுத்தனுக்கு வரட்டுமே, பிர்ம்மரத்தமித்தினிடத்திலிருப்பதச்சிவதேசத்துவருப்பதால் இதன்விருத்திக் காலஸ்வஸாதனைநாயும்மிகிக்கவேணும்ஸ்வவா-ஸனத்ருமார்-ஸேவிராஞ்ஞானே அருப்பிர்ம்மத்தினிடத்தில் ஸ்வதர்மமுமத்தபடியால் காரணமானதெருசனாகியுடைய அபேசையிலிலேநேராரதமுசுல்கொம்புக்குஸமமான அந்த அருபவஸ்தையில்பிரச்சினம்செய்யத்தக்கனதுமுதலானபிர்ம்ம ஸுக்ஷணங்களைஸ்வாம் பிரதிஷேசிக்கப் பட்டிருக்குதல்ஸ்வாபிராப்தத்தோத்துதல்விருத்திக்காதிருபாதிர்ம்மத்தின் ஒருஅம்சம்கால்கெயினுக்குருவானுபதேசிக்கப்படுகின்றன ஜிவன்முத்தனுக்குயிதெசமுத்திவித்திக்கிரதர்சுஸ்நாஸமாசுபிரதிபெயாகிகப்பிர்ம்மமுபதே சிக்கப்படுகின்றனவே தவிர அன்னியமானகிஷ்பிரதிபெயாகிகப்பிர்ம்மமுபதேசிக்கப்படாது தேத்தாக்கொட்டைப் பொடியானது எப்படிஜலத்தில்நானே மடியுகிற தோஅப்படியிருப்பத ஸுதமான சித்ருப்பிர்ம்மம் ஸிக்குரது, அந்தசித்ருப்பிர்ம்மமும் காரணப்பிராப்தமும்ஸிக்குரதிலும் அருப்பிர்ம்மத்தையடையுருதிலும் சரிஸ்திரத்தில்சொல்லிய ஸாதனத்தின் பேசை இருக்குமாகில் அப்போது சொல்லியதிருஷ்டாந்தம் வியர்த்தமாகும் அதுயுத்தயில்லை எந்தகிருஷ்டாந்தங்களில் இடையிடாதசித்ருப்பிர்ம்மத்தியானம்முதலானது அபேசிக்கப்படுகின்றனவோ அந்தவஸ்துமுதலானதெருஷ்டாந்தங்கள் முமுக்ஷாவிடத்தில் தேழ்க்ப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏகையால்தியானம்முதலான அபியாஸரூபமானஸாதனம்சித்ருப்பதிலில்லை என்றுஸானுக்கருக்குஸம்மதமானபிர்வயம்அந்தமோக்ஷாதெதெசையாது அவாஹ்மஸே சாநிஷ்பிரதியோகிகபிர்ம்மத்தினிடத்தில் தியானத்துக்கவகாசமுமில்லை மோக்ஷதெசையான சந்தவாஹ்மஸகோசர ஸப்பிரதியோகிக்கப்பிர்ம்மத்தினிடத்தில்தியானத்துக்கவகாசமு மில்லை ஸாதனங்களை அபேசிக்கத்தாலெவ்ருமபேசிக்கவேணும் அபேசியாவிட்டாலொரு விடத்திலும் அபேசிக்கக்கடாதென்றுபிகவும் அஸத்துக்களானஅருபவாநிகளுடைய மதந்தான் அஸமஞ்ஜஸம் அவித்தையின் ஸம்பந்த மானஸுவபனத்தில்அன்னியத்தைஅன்னியன்பார்குரபடியால் அநெல்லாமல்பமாயித்து அல்பமாகையாலேயேஜாக்ரத்திலுள்ள விகாரங்களைத்த சிக்கனமானபூமாவே அமிருதம்அதேதூரியாத்மாதத் என்றசப்தத்துக்கும் அமிருதசப்தத்துக்கும் ஸாமானுதிகரணவிய மிருப்பதால் பூமாஅமிருதத்தான், ஆனால்நித்தியனும் எகத்தவானுபவருபியும் அமிருதமாமக இருக்கின்றபூமாத்மா எவ்விடத்திலிருக்குருனெனில் சொல்லுகுரேஸ்கேள் தன்னைத்தவிர வேரை இல்லாதமகத் ரூபமானமிமையாளஸத்தியசித்ருபியிடத்திலேயே இருக்குருனென்று நிச்சயித்துக்கொள் அந்தபூமாவா

னதுதன்மநிமைமேலேயே இருக்கவில்லையென்று சொல்வேண்டுமென்போது பூமாவுக்குஸ்கலகருதிகளிலும்சொல்லப்பட்டபூமத்துவம் ஸித்தியாது இப்படியேஉலகநிலும்ஸகலசம்பத்துடன் கூடியபூமாவான இருஜனிடத்தில்குருதியையானேகளி ருக்கின்றனவென்று சொல்லுகுருர்கள் மகிமையானது இருஜனிடத்திலிருந்தபோதிலும் இருஜனிடத்திலிருக்கவில்லை யல்லவாநாநிப்படி சொல்லவில்லை சித்தனமானதிருப்பிர்ம்மமானது நித்தியாமிருதமாகையால் தன்மக்கிணையிலேயேயிருக்கு தென்ரல்லவா சொல்லுகிறோம் பூமாவே மகிமையென்று சொல்லப்படு குறது அதில் பேதமில்லை ஆகிலும் தன்னுடைய மேல்பாதத்தில் தன்னுடைய கீழ்ப்பாதமிருக்கின்றன எப்படியாகியத திருகுணத்தால் கீர்மானம்செய்யப்பட்ட இந்தமுதல்பாதமானதுகாரணதமோருணமயமானஇரண்டாவது பாதத்தி லிருக்கின்றனவோ அப்படியேகாரணத மோருபமான ஸ்சிதானந்தபூமாவானது காரணஇரண்டுருணமானது மூன்றுவதுபாத மாகியதன்மகிமையிலேயே இருக்கின்றன அப்படியேகாரண இரண்டுருப ஸ்சிதானந்தபாதமும்காரண ஸத்துவருணமயமான நல்லாவது பாதமாகியதன்மகிமையிலிருக்கின்றன அந்தகாரணஸத்துவருணபாதமும் அந்ததிருபாத பிர்ம்மத்துக்குமேல்-சொல்லப்பட்டமிகாமருபங்களைத்து மிருக்கின்ற பிர்ம்மத்திலிருக்கின்றன அது அவாஹ்மஸ ஸகோசர மாகையாவிப்போது உனக்குச் சொல்லத்தக்கதில்லை ஆகிலும் பிரஸங்கத்தால் சொல்ல வேண்டியதுநேரிட்டதுஸத்தாஸார்மான்னியமென்ற அந்த நிஷ்பிரதியோகிகத்தில் நீமனதுவைக்கக் கடாது, ஆனால்சொல்லிய ஸ்சிதானந்தஸுக்ஷண பூமாவானது தன்னிடத்திலேயே இருக்குரதாகசொன்னதுனால் அதுகருணர்வசெதத்த வம்விருத்திக்குரதெனில் அந்தஸப் பிரதியோகிகபூமா வேதமும்மேலும் பின்னும் முன்னும் தெர்க்கும் வடக்கும் இருக்கின்ற பரமார்த்ததெசையில் இந்தசுக்ஷணத்தும் அந்தபூமாவான பரமாத்மாவேதவிரவேரில்லை இனி அகங்காரத்தினு தேசமெப்படி என்னிப்பூமா னந்தஸ்வரூபமானநானேகீழும்மேலும் பின்னும் முன்னும்தெர்க்கும் வடக்கும் சராசரகல் ஐததம்நானே இனி ஆத்மாவினுதேசமும் முன்போலரிப்படி ஆத்மாவைபாரதரித்திந்து நன்னுக் அரித்தவன் தன்னிடத்தில் ரமிக்குரவன் தன்னிடத்தில் கிரிடிக்குரவன், அன்னசுக்ஷணத்தாநி ரெண்டாவதாக அடைந்தவன் அவன்தன்னுனந்த முள்ளவன் தன்னுள்விளங்குரமேன் அவனுக்குசுக்ஷணகல்களிலும் காமசாரபலம் சித்திக்கின்றனஇதுகேட்டர்களால் நித்திக்ஷணங்கள் ஸ்வெச்சாசாரமாகாது, தங்களுக்குவேரைபதியுள்ளனவர்கள் அன்னியதாவாக அரியுலர்கள் அவர்களுக்கு சாகவத்தலோகங்கிடையாதுகாமசாரபலம்கிடையாது, "நாரதர்" பசவானே குருவேவித்வானுக்கு நித்திக்கப்பட்டாத காமசாரமும் கூடாது தன்னிடத்திலேயோ காதியுள்ளவென்பபடி பாலோகத்துக்கு போருவனுவான், ஒருவனும்சுவதந்திரகூபாலோகங்களுக்கு போருவனாகக் காணப்படவும் கேழ்க்கப்பட்டவுமில்லை, இந்தபூலோகத்தில வித்துவானொருவனும் கிடையாதெனவும் சொல்லக்கடாது ஸாவஜனங்கரிலேயிருவனாவது இருப்பானல்லவா சகலலோகங்களிலும் தடையன்றியில்போருது ஸ்குன்உபாஸகொருவனுக்கு சித்திக்குமென்று தங்களுடைய உபதேசத்துலேயு மரியப்படுகுரது, சிர்குணத்தமாவிடத்தில்தியுள்ள ஜிவன்முத்தனுக்கும் அதுசித்திக்குமாகில் ஞானஞ்ஞானிக்கும்அருணஞ்ஞானிக்கும் பேதமில்லாமை நேரிடுகுது, வித்துவானுக்கு போகருவரவில்லை என்றவேதாந்ஸாஸத்திரங்கள் வியர்த்தமாகும் ஸ்தூலதேசத்துலாவது வித்துவானுக்குலொகார்த ரகேதிலில்லை என்று சுருதிகளால் எப்படித்தமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன ஆகையால் தாங்கள் சொன்னது சந்தேகத்துக்கிடமாகிருக்கின்றனவே-ஸனத்ருமார்-சிஷ்டர்களால் நித்திக்கப்பட்டாத ஜிவன்முத்தர்களுக்குச்சொல்லிய காமசாரபலமானது ஆகிகாரிகர்களுடைய விஷயமென்றுநீ அரி ஸ்தூலதேசத்துடன் லோகார்த ரங்களுக்குபோருவித்துவான்ஸத்தியம்ஞ்ஞானம்இரெண்டையும்அடைந்தவன் அவன் ஆகிகாரிகர்களைத்தகலியுத்திலெவ்கேகாணப்படுவான்,

வேதசாஸ்திரப் பிரவர்த்தகானான ஆதிக்காரிக விததுவாஸ்கரில்லாவிட்டால் கவியுதத்தில் எப்படி வித்துவானுவானெனில் யுகாந்தரத்திலிருந்த வேதவியாஸர் முதலானவர்களால் செய்யப்பட்ட சாஸ்திரத்தால் பீர்ம்மவித்தை யுண்டாகுமல்லவா சுவியில் அதிகாரபற்றி விவ்முத்தர்களுண்டு காமசாரபலமில்லை, கவியில் ஜிவன்முத்தர்களுடனாகவும் ஸ்தூலதேசத்துடன் லோகாந்தரங்களுக்குபோக வல்லமையுள்ளவர் துறாகமாட்டார்கள் பூமியிலிருக்கின்ற ஸகுதேவாஸகர்களுக்கு ஸ்தூலதேசத்துடன் லோகாந்தரத்துக்குப் போக்குகத்தியாய ஸ்வாருஜ்யியஸம் பத்தை அடைந்த அந்த இந்த ஆத்மவித்துக்கு விஞ்ஞான உதயத்துக்குமுன் ஸ-அ-அ-ப்தி மூர்ச்சையிடுவது உத்தமகருந்தி முதலான அவஸ்தைகளில் பிறுணன்முதலான அகருக்குப்பத்திகாசங்கள் அஞ்ஞர்களுடா பசரிக்கப்படுகிறதுகளே நவிரவாஸ்தவமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள் ஸதருபவிஞ்ஞானம் வந்தபோது பூர்வமனுதம் விடத்திலுண்டான பிறுணனிகளுக்கு இப்போது ஆத்மவிடத்தில் லயமாகிறது வாக்குமுதலான தத்துவலயக்கிரமத்தைச் சொல்லுகின்ற கருதியில் பிறுணனுக்கு தேஜோமயமான ஆத்மவிடத்திலேயே லயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால்காரணியாண்டிவிதமாகும் ஆசைமுதலான முன்புமிகளும் உத்தப்பதிக்கு விபிரமாத வித்துவாஸுக்கு ஆத்மவிடையே லயிக்கிறதுகள் யெதார்த்தத்தைப் பார்த்தவன் மரணம் தோகம் துக்கம் இதுகளை இதுகளாகப் பார்த்திருக்கிறான் லை நானேஸர்வரூபியாசினர்வத்தையும் தன் ஸ்வரூபமாகவே எங்கும் பார்த்திருன் அந்தவித்துவான் தன் ஸ்வரூபத்தாலே வருவதுகுறள் ஸத்சிஷ்யனுல் முன்ருகிருன் இரண்டாகவிலை ஏனெனில் முதலாவது பாரமார்த்திகரூபமொண்டாவது தன்யியாவகாரிக ரூபம் முன்ருவது திஷ்யனுடைய கவரூபம் பின் பிரசிஷ்யனுடன்கூடி ஸ்தூலாகுறள் தனக்கிரண்டுரூபம்போல சிஷ்யனுக்கும் ஸம்பவிக்குறதல்லவா ஏழுரூபம் ஒன்பது ரூபமிப்படி சிஷ்யப்பரம்பனாயல்வித்துவானுக்கு வருகுறபங்களாகிறதுகள் அல்லது கிரமமுத்தருக்கு யோகசக்தியால் ஸங்கல்பித்தபோது பீர்ம்மலோகாதிகாரிலேனே தேசங்களுண்டாகுறதுகள் ஆகையால் ஆத்மவித்தானவன் பீர்ம்மவித்தையிற் பாரம் பரியும் சித்திகிறதற்கு ஆத்மதத்துவத்தை ஸத்சிஷ்யனுக்கு ஆகாவுடனுபகேசிக்கவேண்டியது இப்படி அப்பயதிகைதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞான வாலிஷ்ட தத்துவ ஸாஸ்யாண சாந்திரிசைகில் ஞானகாண்டத்தின் ஸ-வது பாதத்தில் கக - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கக - வது அத்தியாயம்.

தேஹபிரஞ்ஞாராத இனி பீர்ம்மவித்தைக்கு முக்கிய காரணமான சுத்தான்னபோதனை சொல்லப்போகிறேன் வித்தியாந்தியான பீர்ம்மசாரியானவன் இரவுபகல்களிலும் பிசுதாவிருத்தியால் கிடைத்த அன்னத்தை புஜிப்பான் கிரகஸ்தாசிரமியானவன் மிகவும் சுத்தமான உஞ்சவிருத்தியால் கிடைத்த அன்னத்தை புஜிப்பான் சப்தாதிஷ்யயஞ்ஞானம் ஆகாரமென்று சொல்லப்படுகிறது அந்த ஞானத்துக்கு காமமோகாதியத்தால் சுத்தியாச்சது இக்கஞ்சாதியே முக்கியமாயிருந்தபோதிலும் முன் சொல்லிய கண்ணாடிகாரகத்தியை அவச்சியம் அபேகித்திறது அதுவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டிலித ஆஹாரகத்தியமிருத்தால் தான் ஸத்வமென்ற சித்தத்துக்கு சுத்தியுண்டாகும் அன்னியதாவாகல்பகோடியிடுமாகாது ஸத்துவ சுத்தியுண்டாகும்போது அரியப்பட்ட பூமாவான பாரமாஸ்மாவிடத்தில் உலக்கு இடைவிடாத பீர்ம்மாத்மத்தியானரூபமான ஸ்மரண முண்டாகும் அத்தஸ்மரணத்தின்கடையில் அமித்தையின் காரியமான சகல அனாதி இரதயக்கிரந்திக்கும் மோகமுண்டாகும் இதில் சிலர்கள் சுத்தஆகாரிகளால் பீர்ம்மஞ்ஞான முந்திற பின்னசுத்தாகாரத்தால் குத்தமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் முன்வழக்கப்பட்டதாவிதரமான ஆஹாரம்மகாந்திராக்ருக்குண்டாகாதாசையால் அது அ

ஸங்கதந்தான் கெட்ட ஆகாரங்களில் யதேசசையாக புஜிக்கவேண்டுமென்ற இச்சையானது அபிமானத்தின் முக்கியகாரியமாகையாலபிமான மத்தவித்துவான் ஜிதேந்திரியாகை இருப்பதுதான் ஒருவிடத்திலும் கெட்ட அன்னத்தை புஜிக்கிறவனுக்கான்முன் வழக்கப்பட்ட ஆகாரத்தை அனுசரித்தே ஞானம் வந்தபின்னும் வாசனையுண்டாகுதேவிர அன்னியதாவாகாது கெட்ட அன்னத்தை புஜிப்பானால் அந்தபாதி அனுகம்வித்துவிட்டார்களால் பெஷிஷ்காரஞ்செய்யத்தக்கவெனென்று சாஸ்திரத்தின்னனுசானமிருக்கின்ற ஞான உதயத்துக்குமுன் கெட்ட அன்னத்தைத் தள்ளிவிடாமல் பின் விஸக்ஷனாக இருக்கவேண்டியதற்காகமருபடி அதைக் கிரவேண்டுமென்று என்னுகிருன் இப்படி தாபுத்தியால் கெட்டமனதுள்ள அகிகப்பிரசங்கியானவன் மகாபயங்கரங்களான ரௌவாநிரகங்களை அடைபுவான் என்ற காலம் முதல் மனுஷியன் சுத்தான்னத்தை புஜிக்கிறதே அதுமுதலவன் ஞானி என்று நிச்சயித்துக்கொள் ஸம்மியக்ருதேயத்துக்கு சுத்தாகாரமே மூல மாகையால் ஆகார கத்தி யசத்திகளால் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்குப் பேதமாகும் மனுஷியன் மதுமாம்ஸாதிகளான கெட்ட அன்னத்தை புஜிப்பானால் அனுகம்வித்தும் நராதமனுமாக இருக்கும் அவனுக்கு பிறுய்ச்சித்தம் செய்விக்கவேண்டும, வாமசாத்தர்களுடேவனில் அனுகம்ஞ்ஞர்களாக இருந்தபோதிலும் கூத்திரியர்களாக இருப்பார்களாகில் பிறுய்ச்சித்தமில்லை பிறுமணர்களாகில் பாபிகள் தான்தேவியுபனிஷத்தமுதலான இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அந்ததர்மங்கள் கூத்திரியர்களுடைய விஷயந்தான் பிறும்மணனுக்கு ஸ-ரூபானம்கூடாதென்று ஸ்பஷ்டமாக சுருதிஸ்மிருதிகளிருப்பதால் கூடாது பிறும்மணர்களிலும் இதரபுகங்களிலுள்ளவர்களுக்குத்தான் கூடுமேதவிர கவியுபபிறுமணர்களுக்குப் பருசாரால் கிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் மிகவும் கூடாது "நாரதர்" ஸ்வாமி பூர்வாத்தியாயத்தில் தங்க ளால் சொல்லப்பட்ட ஆத்மவிடத்திலிருந்து பிறுணனுண்டாயிருந்ததென நினைக்குபெரிதான ஸம்சயமுண்டாயிருக்கின்ற ஸத்தருவே அனுகம்விடத்திலுண்டான பிறுணனிக்காரங்களாத்மவிடத்திலெப்படி லயிக்கிறதுகளைத் சொல்லுகின்ற இந்த பூதங்க ளெதிலுண்டாயித்தாக ளோளதுஞல் ஜீவிக்கிறத்களோ எதில்லயிக்கிறத்களோ அதுபீர்ம்மமென்ற சுருதியாலும் இந்த ஆத்மாய்விருத்த பிறுணனுண்டாகிறதென்ற சுருதியாலும் நிர்விசேஷ ஆத்மவிடத்திலிருந்தல் ஸ்வா பிறுணனிகளுக்குத்தத்தி கண்டிருக்கின்றன சகலகாரியத்துக்கும் அஸத்துக்காரணமாக தென்று சகலசுருதிகளாலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அனுகம்வானது விகாரங்களுக்கு காரணமென்று கூடாதே உத்தத்திகாரணத்துக்கு லயகாரணமெனியமெனில் சகலவேதாந்தங்க ளிலும் துணிக்கப்பட்டது வைதவாதம் நேரிமே பூமச்சுருதிக்கு தகைச்சலும் நேரிமே நிர்த்துவந்துவரின்விசேஷிதாத்மாவான பூமாவென்ற பீர்ம்மத்தினிடத்தில் ஆல்பமான சித்திறது வைதம் கிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் பேதசலபனம் கூடாது அத்துவைதகாரண வாதுத்திலோ வெனில் சுருதியுபபிபனுபவங்களுக்கும் சிஷ்டாகளுடைய ஸம்மதத்துக்கும் யாதொருவிருதமுமில்லை ஆகையாலெனக்கு மிகவும் ஆபத்தர்களான தாங்களெனின அத்துவைதவாதத்தால் இஹாசியங்கள் அனுபத்தர்களுக்கு சித்தப்பட்ட காரணத்தவய விஷயமாகாது வைதவாதம் வேண்டாம் இப்படி நாரத முனியால்கொல்லப்பட்டவரும் தயாவிதியும் ஸர்வஞ்ஞருமாக உள்ளன த்ருமாரா சொன்னான் "ஸனத்குமாரர்" தேஹாத அத்துவைதப்பீர்ம்மமே காரணமென்று நீ சொல்வதுசகல சுருதியுத்தியுபவங்களுக்கும் விருத்தமாகின்றன ஏனெனில் உத்தத்திகாரணமான பீர்ம்மம் பிஷ்பிரதியோகமாகுமாகில் அப்போது சர்வசத்தியுமத்ததப்பீர்ம்மமென்றவசனம் விபாதமாகும் லயகாரணமான பீர்ம்மம் ஸப்பிரதியோகமாகுமாகில் அப்போது ஸர்வசத்தியுமுள்ளது பீர்ம்மமென்றவசனம் விபாதமாகும் சுத்தியுள்ளதே பீர்ம்மமெனில் முத்தர்களுக்கும் திருமபவும் பெந்தமகேரிமேசத்தியத்ததே பீர்ம்மமெனில் மிகவும் பெத்தர்களுக்கவாசமில்லை ஆகையால் பெந்தமோஷங்கள் வித்திக்கிறதற்கு ஸசத்த அசத்த பேதத்தால் காரணப்பீர்ம்ம

மீரன்விதமாகவே விசயம் எப்படிபெற்றமோகூடியதற்குக்கொன்றுநிதாவும் விசேஷத்தால்
பேதமாயித்தோ இப்படி உத்தத்திலயங்களுக்கும்பேதமேயுத்தமாரும்எப்படிவிசைதவித்தை
கள் பெற்ற மோகூடியதற்கு காரணமோ அப்படி ஆத்மனாத்தமாக்களுத்தத்திலயங்களுக்கா
ரணங்களுக்கும்எல்லா விசேஷமான அனுநிதாவானது பிறுணுதிதருடைய உத்தத்திற்கு கார
ணம் நிர்விசேஷமானஸ்தாத்மாவின் அனுநிதாவுடையதற்கு காரணமென்றிப்படி இந்தக்கா
ரணபேதமானது சகல சருஷியின்மேல்பலவகளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் எம்மத்தந்தான்
வேறாகாத உனக்கிடல் ஸந்தேகலேசங்கடவேண்டாம் எல்லாம் அவித்தையின் காரியமென்ற
பிரசித்திவசத்தினால் அனுத்மா காரணமென்று எப்படிபாதிருப்பதைவனால்கிரித்திசெய்ய
கூடும்பிறுணுதிவிசாரங்களுடைய உத்தத்திற்குமுன்வெகு அனுத்மாவிருந்துதுவதுகளைவிட அ
வியத்தம் மகததுமுதலானவகளும ஆகாசம்முதலானபூதங்களும் அவ்வியத்தத்துக்குமேல்பட்ட
வன்தான் ஸந்திதானந்த புருஷன் சருஷியின்சொல்லப்பட்டிருக்கிறான் ஆகையால் பிறுணுதி
களுக்குநேருணாமானம் அனுத்மாதானென்றிஸத்தான ஆத்மாவுக்கு ஸகாரணத்துவமிருப்
பதால் காரணத்துவத்தை சொல்லுகா சருஷிகளை நேஷ்டிகையிலே அல்லது அவ்வியத்த
மென்று காரியத்திற்கு உத்தத்திகாரணம் நேருக ஸத்தான ஆத்மாவே இருக்கட்டும் பிறுணுதி
க்கு நேருக உத்தத்திகாரணமாகமாட்டாது இந்த ஆத்மாவின்விடத்திலிருந்து பிறுணுதி
விசத்தென்றது முதலான சருஷியானது ஸந்தானியமானவால் பிறுணுதிக்கும் ஆத்மாவுக்கும்
நிலிதள்ள தத்துவங்களை பாதிக்கமாட்டாது விசேஷமந்த அநிகவிசேஷங்களைசருஷிகளிட
ல்சொல்லப்பட்டிருந்தாலெடுத்ததுக்கொள்ளலாமென்று ஸர்வசம்மதம் பரமார்த்ததெசையில் அ
தத்துவத்தையிரிவிடாதித்திருப்பதால் துவைதவாதம்நேரிடுகிறதென்றது முதலானகுத்தி
க்சருஷியிலே அத்துவைதவிதானந்தஸ்வானு பூகிவனொப்புக்கொண்டிருப்பதால் மோகூடு
காரண அடைந்தவனிடத்தில் பூமசருஷிக்கு தகசசுவமில்லை ஆப்தர்களைன்று அபினயம்செய்
கிற ஸ்ஷூப்காதத்துவைதவாதிகளை ஸர்வதாவிஷியவகுசர்க்களாதி அனுப்தர்க்களாவர்கள் நா
னேவேனில் மிகவுமுனக்காப்பதன் ஒருவிடத்திலாவது அன்னியதாவாகசொல்லமாட்டென்றிவிப
னுடையஸந்தாபத்தைஎன்னுடையதைப்போலியுதாவன் ஆகையாலவேறாத என்னுடையவச
னத்தில் விசாரியாமலே விசுவாசத்தைசெய் அல்லது பிரசித்தேசேய் உனக்குமோகூடும் விச
திசகிறதற்கு என்னுடைய வசனத்திலுருதியான விசுவாசமவேண்டியது “ஸ்ரீகுருமுர்த்தி”
ஓய்பீரம்மாவே இப்படி பகவானுதிய ஸனத்குமாரன் அதிகாரியான காரதனுக்குதிருளின்கனா
காரணாகாரணபிவித்தான் பூதங்களுடைய உத்தத்திப்போளயம் வரவுபொக்கு வித்தை அவி
த்தை இத்தனைபையும்அரித்தவனே பகவானென்று சொல்லத்தந்தள்ளன் திரதயத்திலிருக்கின்
து இருக்கத்துவேஷாதிகளான கஷாயம் எவனுக்கு மாதனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ அ
வனேமகாபுத்தியுள்ள அதிகாரியாவான் எப்படி ஆத்மாவேவுத்திரனென்ற பேயருயித்தென்ற
சருஷியால் பிதிருபுத்திராதினென்போர்களுக்கும் நில அம்சங்களால் அபேதமாயித்தோ அப
படியே குரு விஷயர்களுக்கும்அபிப்பிராயப்பட்டி அந்தஸைக்குமாரனென்னுடையபுத்திரானி
யஸ்கர்க்களென்றுசொல்லுகிறார்கள் எனக்கும்ஸகந்தனுக்கும் எப்படி ஐக்கியமோஸ்கந்தனுக்கு
மன்னத்குமாரனுக்கும்எப்படி ஐக்கியமோஅப்படியேஎனக்கும்உடக்கும்ஐக்கியம்ஓய்பீரம்மா
வேஇதில்எம்சயமில்லை இப்படிஅப்பயதிசேதிதனொழிபெயர்க்கப்பட்டகுருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட
தத்துவ ஸாராயண சத்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் க - வது பாதத்தில் கஉ - வது
அத்தியாயம் முத்திற்று.

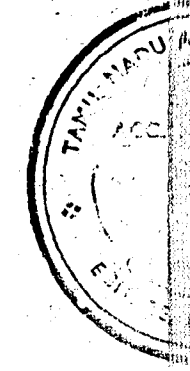
“பீரம்மா” சருணுவிந்துவான ஸத்குருவே சார்தோக்கிய உபநிஷத்துனுடைய ஆறு
வது ஏழாவது அத்தியாயங்களுடைய அர்த்தத்தை விஸ்காரபூரக தங்களுடைய முகாவித்தத்தி
லிருந்து நான் கேட்டேனல்லவா அதில் ஸத்தித்தையும் பூமித்தையும் பிறுதானமாகக் காண்
பிவிக்கப்பட்டுகள் இந்த வித்தைகளுலேயே புருஷன் கருதார்தனவானிதிலெவ்வளவும்
சந்தேகமென்மனதிலுண்டாகவில்லை அப்படி இருந்தபோதிலும் எட்டாவது அத்தியாயத்தில்
தகரவித்தை சொல்லப்பட்டிருக்குதென்று கேழ்வியாகுரபடியாலதையும் கேழக்கவேனுமெ
ன்றிச்சிக்கிறேன் “ஸ்ரீகுருமுர்த்தி” ஓய்பீரம்மாவே இனி எட்டாவது அத்தியாயத்திலாவது
சண்டம்வனா ஆத்மவித்தம் மகாபுத்தியுள்ள வருமான ஸனத்குமாரன் தான்ஹார்தவித்தை
யைச்சொல்லுகிறார் எட்டாவதுத்தியாயத்தினுதியில் ஸனத்குமாரனவன் பின்னென்றசப்த
த்தை பிரயோகித்தான் அதுமுதலாவது அத்தியாயமுதலேவது அத்தியாயம் வனாயுள்ள
அர்தங்களை அரித்தபின்னென்று அர்தமுள்ளதாகும் “பீரம்மா” ஸத்குருவே ஆறுவதத்தியாய
த்தில்சொல்லிய மகாவாக்கியத்தை ஒருகாம்கேட்டமாத்நிதில் ஸாதகன்கிருதார்தனவானே
அதைத்தவிரவேளைஎன்னகேழக்கவேண்டியிருக்கிறது ஏழாவதுஆத்மாதி ஆத்மக்கிரீடனென்
ற சருஷியால் ஜீவன் முத்திபலம்வனாப்பிரகாரன் வயத்தமாபிருக்கின்றன அதில் சொல்லிய
பூமித்தையும் சகலவித்தைகளுக்குமுத்தமென்று பெரியோர்களுடையமதம்பிரகிருதமான
தகரவித்தையானது ஸகுனோபாஸனாருபம் காமியபலேசசுக்களான மந்தாதிசாரிகளுக்கு
தான் சொல்லத்தக்கது நிருணப்பீரம்மருபமும்பிரத்தியஷ கைவல்லியகாரணமுமாக இருக்
கின்ற அந்த பூமித்தையில் அதிகாரமத்தவர்கள் தகரவித்தையிலதிகாரியனாவார்கள் ஸத்திய
காமத்துவாகிருணங்களுள்ளஸகுனேசுவரன் சொல்லியிருக்கிறபடியா லெட்டாவதுத்தியாயம்
ஸகுனார்தமென்று வித்தித்தது அல்லதுதகரோபாஸனமானது கிரமமுத்திக்காவது சித்தசுத்தி
க்காவது புருஷர்களுக்கிருக்கட்டும் இவ்விடத்தில் ஸத்தியோ முத்திக்காகாத ஜீவன்முத்தனுக்
கு காமியயார்தமான அந்த உபாஸனம் ஏதுக்குஆத்மாவிடத்திலாதிமுதலானதுகளுள்ளஜீவ
ன் பூதித்துக்கு காமியயார்த்தத்தில் துச்சபுத்திகேழக்கப்படுகிறதல்லவாமுதலத்தியாயம் முதல்
எட்டாவது அத்தியாயம் ஸாகிரமமாக மேலுக்குமேல் ஸாத்தியமெனில் அப்போது நாரதச
வேதகேதுகளுக்கு அமைமியத்தெருசித்துவமாகும் முதலாவது அத்தியாயம் முதல்அவர்கள்
சிரவணம் செய்யவில்லையே ஆனாலவர்களை அஞ்ஞானிகளென்றும்சொல்லக்கூடாதே ஆகையா
ல் அத என்ற சப்தத்துக்கு அப்படிவியாக்கியானம் கூடாது மங்களபாமாவது அல்லதுகர்மா
னுஷ்டானத்துக்குபின்னென்றுவது வியாக்கியானம்கூடும்-ஸ்ரீகுருமுர்த்தி- ஓய்பீரம்மாவேநர்ச
தரும்சுவேதகேதுவும் தங்களுடையருருக்கள்முகமாக தத்துவத்தை சிரவணஞ்செய்த மாத்தி
ரத்தில் ஜீவன்முத்தர்க்களாகவில்லை சிரவணமானபின் மனநிதித்தியாஸனங்கள் செய்யவேணு
மென்று சருஷியிலேயே சொல்லியிருப்பதால் அவர்களிக்கும்ப்படியே தியானநிஷ்டயால் முக்
திவிடைத்ததாகும் வித்தித்தியாஸனமென்ற அந்தத்தியானமே தகரோபாஸனமாகும்ஆகையால்
தகரோபாஸனவிஷயமாக சொல்லப்போகிறஅத்தியாயத்தினுலேயே அவர்களும்முத்தியடைந்த
வர்கள் ஒருஉபநிஷத்தில் மைத்த உபநிஷத்துகளில் சொல்லியஅர்தங்களும் சொல்லாத அர்தங்
களுமிருக்கிறதோயல் ஒருஅதிகாரியாலும் ஸர்வோபநிஷத்துகளி னர்தங்களும்அரியத்தக்கது
கள் சுவேதகேதுவிக்கு பூமித்தையினபேஷையுண்டு தத்துவமவிளன்ற மகாவாக்கியவி
ஷயமான ஸத்தித்தையினபேஷை நாரதருக்குமுண்டு அந்த இரொனடிபேர்களுக்கும் நே
ருக கைவல்லியகாரணமான இந்தகர வித்தையினபேஷையுண்டு பிருகு மைத்திரேயீஜனகர்
முதலான அன்னியர்களுக்கும் அந்தஅபேஷையுண்டு நாலுபேர்கள் வழிப்போக்கர்களில் அரி

குருஞானவாஸ்திஷ்ட தத்வவாஸ்துயணத்தில்,

தியகாமனும் ஸ்ரீமத்காமவாஸ்துயணம் தள்ளத்தக்கவன், மாயாபுத்திரனின்னும் அவித்தியாபுத்திரன் ஜீவனெனும் ஸெருகருநிசொல்லதால் இரெண்டுபேயர்க்கையும் தள்ளுதல் எள்ளவும் சங்கைகூடாது. அதிகாரபதப்பிரிபி வழியால் கிரம முத்தி இச்சையுள்ளவர்களாகில் அப்போது ஸ்ரீகுருநிசொல்லதால் ஸமுச்சயமாக உபநிப்பார்களையில் ஸ்ரீகிரகிக்குறன் காவில்லை ஒக்கிரென்றிவ்வித சுருகிவாக்கியங்களால் அந்த உபயாத்மகப்பிரம்ம ஸபஷ்டமாக அரியப்புகிரதில்லவா, காமசாரபலவசனத்தால் பிரிக்குத்திலும் அதே சூகும் ஆதிகாரிகள் போகமோகமிரெண்டையு மடையுறர்களல்லவா "நாரதர்" உபகிரமத்திலெப்படி இவடத்தில் வித்தவயம் காண்பி விக்கப்படுகின்றனவோ அப்படி உபஸம் ஹாரததிலும் புனருவிருத்தியில்லையென்று சொல்லியிருப்பதா வித்தஅத்தியாயம் பூர்வாத்தியாயத்துக்கு சேஷியாகாது, ஒரேவகத்தால் பூர்வாத்தியாயம் ஸத்தியோ முத்தியிலமுடிந்த ப்படியா வித்தஅத்தியாயம் கிரமமுத்தியில் முடிந்தபடியாலும் இதுசேஷமென்றும் அதுசேஷி என்றும்நிச்சயிக்குறன் "ஸனத்ருமாரர்" இதுவனாவிலும்இந்தஅத்தியாயம்பூர்வாத்தியாய்சேஷியானபடியால் கிருணபிரம்மமாதிரிப் பிரகாசத்துவமாயித்து ஸமுச்சயமில்லையெனவிடக்கிதுபக்கிரமித்த கிருணப்பிரம்மாத் மோபாஸனமானது முன்சொல்லியபூமவித்தையால் ஜீவன் முத்திபலத்துகாகச் சொல்லப்பட்டுது, இனிசொல்லப்படுகிர உபயவிக்காத்மோபாஸனமானது காமசாரபலமானகிரம முத்திக்காகவென்றறி ஸவிசேஷைக் விக்காத்மவிஞ்ஞானம் நிஷ்பிரயோஜனந்தான், ஸம்ஸாரவிஷயமான அகாமசாரமே பலமாகும், அதுபுனருவிருத்திக்கு ஹேதுவாகையால் முமுக்ஷுக்களால் தள்ளத்தக்கதுதான், ஆகையாலிந்த அத்தியாயத்திலுதிலில் பூர்வாத்தியாயச் சேஷித்துவம் வித்தித்துது, எப்படி இந்தலோகத்தில்கர்மத்துனால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதனுதி ஜடலோகமானதுசுஷியிக்குன்றனவோ அப்படியேபுண்ணியத்தால்ஸம் பாதிக்கப்பட்ட சுவர்கலோகப் பிரம்மலோக பலங்களும்கர்மிகளுக்கும் ஸகுணோபாஸகர்களுக்கும் ப்ருதினமாகையால் புனருவிருத்தி ஸம்பவிக்கிறபடியாலும் காமசாரபலம் விடையாது என்றறி, எவர்கள் வேதாந்தங்களாலே உபயாத்மமான பிரம்மத்தை அரியுகிறார்களோ அவர்களே காமசாரபலத்தை அடையுவார்களென்றும்றி, ஸத்தியோ முத்தியில் பாபமத்த ஆனந்தகனமான கிருண ஏகவிக்கப்பிரம்மமரியத்தக்கனது, கிரமமுத்திக்காக ஸகுணிக்ரீசு உபயவிக்கமுள்ள பிரம்மமானது புருஷர்களாலியத்தக்கது, போகத்துக்காக ஸகுணைக் கவிக்கமான மாயா சபா ஈசுவரனென்ற பிரம்மமரியத்தத்து, ஒருதமாவுத்தே பாபமத்தது முதலான எட்டுவிசேஷணங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் வஸ்துபேதமில்லை எனில் அருநிசேஷசப்தங்களி ரெண்டுவிதி சப்தங்களுக்கல் வயமில்லாத்துலப்படிசொல்லக்கூடாது, பாபம் ஜரைமரணம்மோகம் பகிநாகம் இவ்வாரு தர்மங்களு மத்தபரமாத்மாவுக்கு ஸத்தியகாமம் ஸத்தியஸங்கல்ப மிரெண்டுதர்மங்களுக்கூடாது, சரீரமுள்ள ஸகுணைசுவரனுக்கு பகுவிக்கின்ற விபுத்தி தியிலுல் இரெண்டும்கூடும், அண்டபோகைக பரமாத்மவஸ்துவினிடத்தில் காமஸங்கல்பகுணங்களுக் கெங்கே இருப்பாரும், ஆகையால் ஸகுணநிர்குணங்களைப்பிரிது ஸாதகர்களால் பாணே அரியத்தக்கனவன் ஸகுணான இதரனரியத்தக்கனவனில்லை, இப்படி அபய்யந்திவிதரு ஸ்மெர்ழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாஸ்திர சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩ - வது பாதத்தில் ௬ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௪ - வது அத்தியாயம்.

எந்த ஆதிகாரிகள் ஸகுணப்பிரம்மத்தையும் கிருணப்பிரம்மத்தையும்பிரிந்து ஸத்தியாதிசொகங்கலாவது பூலோகத்திலாவது விளங்குகிறார்களோ அவர்கள் முத்தர்கள் தான்நிச்சயமாக வென்றுசெங்கிரதில் சொல்லுகிறேன்கேள் துரியனுவன் ஆவரணமத்தசைதன்

சபும், பிதிருலோகாதிகாரி விசையிருந்தால் ஸங்கல்பமாதிரத்தால் பிறருக்கள் முதலானவர்கள் கிரமபுத்திரன் ஸவர்களுடன் கூடிமானிக்கப்படுகிறான், அந்தகாமங்கள் வித்துவானது ஸங்கலிஷயமாகையால் பரமாத்மா அஸத்தியங்களாழிருந்தபோதிலும் அஞ்ஞானிகளுக்கு விஷயப்பட்டு ஸத்தியங் ஸாசகதுகள் கஷ்டம், அஞ்ஞானமனது அந்தஸத்தியகாமங்களைம ரைக்குரபடியால் அஞ்ஞானிகளிடத்திலும் அந்தஸத்தியகாமங்களுக்காவிர்பாவமில்லை, இதனால் ஸகுணஞ்ஞானம் கிருணஞ்ஞானமென்றிரெண்டுவிதி ஞ்ஞானமுண்டென்றறியவேண்டியது, அஞ்ஞானிகளான சகலபிறுணிகளுக்கும் அஞ்ஞானத்தால் ஸத்தியகாமங்கள் மரைந்திருப்ப தில் அனுபவப்பிரம்மமானவிற காரணஞ்சொல்லுகிறேன் நாரதகேள், அவித்துவானுடைய பி தூபிரதாமுதலானவர்கள் பரலோகஞ்சேர்ந்த பின்னவர்களை திரும்பவுயிர்விடத்திலப்படியே பார்வல்லமையத்திருக்கிறுனல்லவா, ஸகுணசித்தனென்ற ஸத்திய காமனுக்கு தன்னுடைய பூர்வபெந்துக்களானவரும்சரீரத்துடன்பார்க்கத்தக்கனவர்களாதஸங்கல்பமாதிரத்திலாவார்க ளல்லவா இரதயபுண்டரீகமத்தியிலிருக்கின்ற ஸகுணப்பிரம்மான ஈசுவரனிடத்திலமுன் சொ ல்லிய அஸத்தியமென்ற ஸத்தியகாமங்களிருக்கிறதுகள் ஆனால் தனக்குள் ஸவிபத்தி விருப்பதி னால் சகலபிறுணிகளுமதை அடையலாமே எனில் உள்ளது தான் அப்படியிருந்தபோதிலுமிதி ல் விருேதமிருக்கின்றன் உலகத்திலெப்படி பூமியிலிருக்கின்ற ஸுவாணகிதியை பூமியின்மேல் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுமிருந்தும் ஜனங்கள் நிதிராஸ்திரந்தெரியாததுனலதை யரியவில்லையோ, இப்படி சகலபிரஜைகளும் ஸகுணத்தைமறைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாடி விசேஷத்தை பிரதி தினம்சுஷுப்திகாலத்திலடைந்து ஸத்தியகாமத்தவகுணமுள்ள ஸகுணப்பிரம்மத்தை அரிபு கிறார்களில்லை இரண்டுவிதி அஞ்ஞானத்தால் ஸகுணநிர்குணஇரண்டி ஸ்வரூபத்திலிருந்தும் வெளியில்தள்ளப்பட்டிருப்பதால் கிருணபிரம்மத்தையும் அரியுகிறார்களில்லை பிரம்மபுரமான தேகத்தில் கிரமமான இரதயபுண்டரீகத்தில் தகரமான அந்தரூகாசத்திலென்றிப்படி முன்று எழாவது வேத்துமைசுருதியிலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதாலிரதயத்திலிருக்கிறுனென்ற ஆந் மா ஸகுணநிர்குண உபயாத்மகனென்று நிச்சயம் பிரதிநிதியிப்படி உபயாத்மவித்தானவன் கிருண ஸ்வரூபத்தை சேர்பிவிக்குரபடியால் ஸுவர்க்கமென்றுசொல்லப்பட்ட சதுர்முகப் பிரம்மலோகத்தை தேவபீனமார்க்கத்தாலடையுகிறான் அல்லது நிஷ்காமஸகுணோபாஸனை யார்த்து சித்தத்திக்கிரமமாயாவது கிருணப்பிரம்மப்பிரிபிக்கு ஹேதுவாகையால் பிரம்ம லோகத்துக்கு ஸுவர்கசப்தமாகலாம் அல்லது கிருணோபாஸனைசெய்கின்ற பிரஜைகளைநிர்கு ணப்பிரம்மமானது ஸ்வரூபத்தை உடனே சேர்பிவிக்கிறபடியால் யோகவிருத்தியாலும் அந்த கிருணப்பிரம்மத்துக்கே ஸுவர்கசப்தமாகலாம் "நாரதர்" பதவானே சுருதியில் சொல்லிய பிரம்மலோகசப்தத்துக்கு பிரம்மலோகமென்ற வியுத்தத்தியால் ஜீவர்கள் பிரதிதினம் கிருண ப் பிரம்மத்தை யடையுகிறார்கள் ஸம்சயமில்லை ஆகையால் சகுணப்பிரம்மப்பிரிபுயாவது நா டிப்பிரிபுயாவது பிரஜைகளுக்கு சொல்லக்கூடாதென்று என் சித்தத்தில் தோத்துறிறது "ஸனத்ருமாரர்" ஸுவரூபப்பிரம்மனாதிகளுடைய இப்படிப்பட்ட வியாக்கியானம் இரண் ணிய நிதிருஷ்டாந்தத்தில் சேருமைமால் மிகவும் அஸத்தாகும் உலகத்தில் நிதிராஸ்திரந்தெர் யாதவர்களும் இரண்யநிதியை மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற பூமியில் சஞ்சரிக்கிறார்களே தவிர இரண்ணியநிதியின்மேலேயே சஞ்சரிக்கவில்லை ஹேமகாபுத்தியுள்ள நாரத இப்படியேகிருண ப் பிரம்மஜீவனியத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற நாடியுடன் சேர்பிறுஞ்ஞஜீவனிடத்தில் பிரதிதினம் இந்தபிரஜைகள் சேருகிறார்கள் அக்காலத்திலபிரஜைகள் அபானுவரணமுள்ளபடி யாலஜோகிகளுக்கெல்லாம் ஜோதியும் ஸத்தியசிக்கனமும் துரியமுமாகின்றப் பிரம்மத்தை அ ரியவில்லை ஆனலிந்த அபானுவரணமானது துரியனுக்கா அல்லது பிறுஞ்ஞனா அல்லதுசை து ஸனனக்கா வென்றுசெங்கிரதில் சொல்லுகிறேன்கேள் துரியனுவன் ஆவரணமத்தசைதன்

னிய ஸ்வபாவனாகையால் தைஜஸன் விசேஷபசுத்தியுள்ளவனாகையாலும் பாரமார்திகனென்று
பெயருள்ள பிரஞ்ஞனுக்கே ஆவரணமாகும் அவனே சகல ஸம்சாரங்களுக்கும் விளைவென்று
கருதிகளில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறான் ஆனால் விசேஷபசுத்தியுள்ளவன் தைஜஸன் ஆவரணசுத்
தியுள்ளவன் பிரஞ்ஞனென்ற இந்த கிரமத்தால் அவித்தியாசத்தியுள்ளவன் துரியனுவான் அவி
த்தியாசத்தியின் காரியம் ஆவரணசுத்தி அநிந்தாரியம் விசேஷபசுத்தி என்று மூன்று சக்திகளுக்
கும் காரியகாரணத்துவமிருப்பதால் பூவிந்தை ஆவரணம் விசேஷபமென்ற மூன்றுசக்தியுள்ள
வன்பிரஞ்ஞன் அவித்தை என்ற ஒருசக்தியுள்ளவன் துரியபரமாத்மாவென்றிப்படியாகும்போது
மாயாப்பிரதி பிம்பமான ஈசனைப்போல் பரனும் வித்தியாப்பிரதிபிம்பமாகிருநெனில் துரியன்
நிர்மலனாகையால் காரியகாரணங்களான இரண்டு சக்திகளும் பிரஞ்ஞனுக்கேயாகும் ஸுஷு
பதினென்றும் காடஸுஷுப்தியுள்ளவிரண்டுவிதமிருப்பதால் ஸுஷுப்தியுள்ள பிரஞ்ஞன் ஆவர
ணசுத்தியுள்ளவனென்றும் காடஸுஷுப்தியுள்ள பிரஞ்ஞன் அவித்தியாசத்தியுள்ளவனென்று
நிச்சயம் காடஸுஷுப்தியுள்ளவன் காரணப்பிரஞ்ஞன் ஸுஷுப்தியுள்ளவன்காரியப்பிரஞ்
ஞனென்றமரியத்தக்கனது இதுனால் துரியனாகட்டஸ்தன்சித்தினம் சமாகையால் வித்தியாம்
சுத்தியுள்ளவனாகையாலுமொருக்காலும் பிரதிபிம்பமும் அவித்தியாசத்தியுள்ளவனுமாகானவே
நாரதபபிபிகாரணவியஷ்டி ஸ்வரூபமான பிரஞ்ஞனின் காரியகாரணபேதத்தால் விரண்டு வித
மானானே அப்பிகாரணஸம்ஷ்டியான அந்தரியாமீசுவரனும் அஸத்துவாவரணமாகுரகாரியத்தி
னாலும் மாயையாகுரகாரணத்துனாலும் இரண்டு விதனாவான் அண்டபிண்டபேதத்தால் வியஷ்டி
ஸம்ஷ்டிகளானஜீவேசர்களுக்குபேதமானதுகருதின்மிருதிகளில் பிரசித்தமாயிருக்கின்றனநிர்ம
லகனான ஆத்மபரமார்த்ததேசையில் ஒருவனாகிலும் ஸ்தூலஸுக்ஷ்மாதிபேதத்தால் வியவகா
ரகையில் நான்குவிதனாவான் ஸ்தூலனும் ஸ்தூலபோகியுமாக இருப்பதுனாலும் ஐக்கித்துனாலு
ம் ஆனந்தபோகத்துனாலும் அந்த ஆத்மா நான்குவிதன் ஜாக்கிரத்தில் சதுஷ்பாதம் ஸ்தூலனும்
ஸ்தூலப்பிரஞ்ஞனும் விசுவபோகியும் பத்தொன்பது முகனும் எட்டங்கனும் ஸர்வகெதனும் பிர
புஷுமாக இருக்கிறவன் விசுவனென்றும் விசுவஜித்தென்றும் வைகவானரென்றும் புமாரென்று
ம் நான்கு ஆத்மாவாகச் சொல்லப்படுகிறான் இதுமுதல்பாதம் ஸுவப்னஸ்தானத்தை அடைந்த
பிரபுவானவன் ஸுக்ஷ்மபிரஞ்ஞனுள்ளவன் தன்னுலேயே எட்டங்கனும் ஸ்வரூபனான
விர இரண்டாவதில் இவன் தைஜஸனென்றும் பூதரூபமென்றும் விரண்ணியகர்ப்பெனவிந்
ஸ்நூலாந்தென்றும் நான்குவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறான் இது இரண்டாதுபாதம் இதில் பூத
மாவானவன் வாஸனாமயமானசகலகாமத்தைபூதஇச்சிக்கிறான் எவ்விடத்தில் ஒருகாமத்தைபூத
இச்சிக்கவில்லையோ சுவப்னத்தையும் பார்க்கவில்லையோ அநே ஸுஷுப்தமாகும் ஸுஷுப்தியி
லேகமாகிபிரஞ்ஞானகனமும் ஸுகியுமாகி வித்தியானந்தமயனும் ஸர்வஜீவர்களுக்கும் அன
ந்தனாகவும் இருந்தபோதிலும் ஆனந்தபோகியும் சேகோ முகனாமாயிருக்கிறான் இவன் ஸர்வ
கெதனென்றும் அவ்விதயனென்றும் ரசவரனென்றும் பிரஞ்ஞனென்றும் சொல்லப்படுகிறான்
இதுமூன்றுவதுபாதம் துரியனுவன் ஸர்வேசுவரனும் ஸர்வஞ்ஞனும் ஸுக்ஷ்மபாவனனும்
ஸர்வத்துக்கும் அந்தரியாமியும் காரணனும் சகலபூதங்களுடைய உத்பத்திலாயிஷ்டானனமா
க இருக்கிறவனிடத்தில் ஸ்வப்னம்போல கருபகனும் மாயாமாதிரமாகுர படியாவிர்த்ததுரிய
னேஸ்வரோபரமஸாதகன் இந்தரலாவதுபாதமான ஆத்மாவும் ஸத்தென்றும்சித்தென்றும்
காஸனென்றும் அஜனென்றும் நான்குவிதமாவான் இவன்கட்டைவிரலாகாரமுள்ளபரத்தியகா
தமா துரியனிடத்தில் முடிந்தபடியாலும் ஒன்றுக்கொன்று அனுஸரித்தபடியாலும் ஒதாவென்
றும் அனுஞ்ஞாதாவென்றும் அனுஞ்ஞானமென்றும் அவிதல்பஞ்ஞான ஸாதனமென்றும் சொ
ல்லப்படுகிறது இவ்விடத்திலும் ஸுஷுப்தம் ஸ்வப்னம் ஆந்தரமானமுஸுறு விதல்பத்தையும்
மாயாமாதிரமாக அரிந்து ஸத்திதேகாஸனான அஜன் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறான் இது ஆதேசம்,

ஸ்தூலப்பிரஞ்ஞமில்லை, ஸுக்ஷ்மப்பிரஞ்ஞமில்லை, ஸப்பிரஞ்ஞமில்லை, அப்பிரஞ்ஞ
மில்லை, உபயப்பிரஞ்ஞமில்லை, ஆந்தரப்பிரஞ்ஞமில்லை, அப்பிரஞ்ஞமில்லை, பிரஞ்ஞ
கனமில்லை; அதிருஷ்டமில்லை, அதுமாயாதிலக்ஷணமததும் அத்தவயமும் துரியமும்
ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுமான பிர்மம்மத்தானே விளங்குகிறது விசுவனுக்குவைஞ்ஞனுக்குமைக்
கியசித்தானது ஒதாவென்று சொல்லப்படுகின்றன பிரதி பாஸிகனுக்கும் ஸுத்திரதமாவுக்கு
மைக்கியமானது அனுஞ்ஞாதிருசித்தென்று சொல்லப்படுகின்றன பிரஞ்ஞனுக்கும் பிரஜாத்மா
வுக்குமைக்கிய சித்தை அனுஞ்ஞானகாஸமென்று சொல்லுகிறார்கள், ஸம்ஷ்டிவிஷ்டி துரியைக்
கியமானது அவிதல்பசித்தென்று சொல்லப்படுகிறது ஒதருசைதன்னியத்தை இந்த அனுஞ்ஞா
தவிடத்தில் விலாபனம் செய்யுவான் அந்த அனுஞ்ஞாதிருசைதன்னியத்தை அனுஞ்ஞான
ஸாத்மாவிடத்தில் விலாபனம் செய்யுவான், அனுஞ்ஞானகாலோதாவை அவிதல்பத்தில் விலாப
னம் செய்யுவான் பிரதிபாசியுடன் கூடிய அகல்ப்பிரபஞ்சத்தின் விலாபனத்துனால் அவிதல்ப
மென்றும் துரியதூரியபதத்தாலுஜ்ஜுவலமான எதுசேஷிக்கின்றனவோ அதுசின்மாதிரமென்ற
ஞானத்தால் முனியானவன் சின்மாதிரனாவான் இரண்டு துரியங்களுடைய ஐக்கியத்துனால்
நிச்சயிக்கப்பட்ட சின்மாதிரமானபரப்பிர்மம்மானது வித்தியாசத்தி ஸூழிதமானஸப்பிரதி
யோகிகமென்றறி, வித்தியாசத்தியினம் சமானபிரகிருதியில் பிரதிபிம்பித்த அந்தப்பிர்மம்மா
னதுபுருஷனென்றுபேய்ருடன் துரியஸம்ஷ்டியிலாகும் அந்த பிரகிருதியினம் சத்துடன் கூடின
புருஷாம் சமானசித்ரபகூடஸ்தபிரத்தியகாத்மாவானவன் துரியவியஷ்டியிலாவான் பிரகிருதி
யம்சத்தின் சாயையானது அவித்தை என்று சொல்லப்படுகிறது, அதில்பிரத்தியகாத்மாவின்
பிரதிபிம்பாத்மாவானவன் பிரஞ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிறான் இப்பிரகிருதியின் சாயை
யானதுமாயை என்றும் அதில்புருஷனுடைய பிரதிபிம்பாத்மாவான வனிசனென்றும் சொல்
லப்படுகிறான் ஓரோவிசேஷபசுத்திக்கு வியஷ்டியில் விசுவதைஜஸர்களுக்கும் ஸம்ஷ்டியில் விருட்
வருட்டென்ற இரண்டுபுருஷர்களுமானார்கள் அவித்தை ஆவரணமென்ற இரண்டுசக்திகளு
க்கும் வியஷ்டியில் பிரஞ்ஞனொருவனேயானான் மாயை ஆவரணசுத்திகளுக்கு ஸம்ஷ்டியில் நிர்யா
மின்ற ஓரோசுவரனான இடிலிப்படியாகும்போது தைஜஸர்களுன்ற சகலபிரணைகளும்
ஸுஷுப்தநிற்ருணப்பிர்மத்தை அடையுக்கிறார்களென்றெய்ப்பிசொல்லக்கூடும் அஞ்ஞானத்
தால் மனாக்கப்பட்ட ஸம்பிரணாதென்ற பிரஞ்ஞ ஸுஷுப்தஜீவனுனவன் மகாவாக்கியார்த
கிரவனாகினால் ஸ்தூலாதிமூன்றுசரித்திரிசுந் துமுடனேகினம்பிரோகிகளுக்கு ஜோதியும்
வித்தியாப்பிரகிருதிகளுடன் கூடிய ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுமான நிற்ருணகேவல்பரப்பிர்மம்
புருஷன் பிரத்தியகாத்மவழியால் அடைந்துபின்வாச்சியலகதியார்தங்களுக்கு தாரமும் அவா
ம்மனஸகோசமும் அநுபமுமாக இருக்கின்ற ஸ்வரூபத்துடன் தானேசேருகிறுன்சித்ரூபமும்
அநுபமுமுள்ள அந்த ஆத்மா உபயவிங்கமுள்ளவனும் அயிருதாபயலக்ஷணமான பரமாத்மா
வென்றறி பிரகதாரணணிய உபனிஷத்தில் ஸம்பிரணாதென்றபேயர் ஸுஷுப்தஜீவனுக்கே
சொல்லப்பட்டிருப்பதால் சுஷுப்தியில் நிர்விசேஷபரப்பிர்மம் பரமாத்மாவென்ற ஸுஷுப்த
வாதினனுடைய பக்ஷங்கள் மிகவும்கள்ளத்தக்கதுகள்தான் ஸத்தியமென்ற பேயிரேவெனில்
ஸத்தியமொன்ற அனந்தமென்றகருதியால் பிர்மம்மான பரமாத்மாவுக்கேயாகும் ஸத்தியமெ
ன்றபேயருக்கு ஸத்தியமென்று மூன்றுவழித்துக்களுண்டு உச்சாரணத்துக்காக இகாரம்கூடித்து
தகாரமர்த்தத்திலுள்ளஸகாரமானதுஸத்தகாரமாயித்து அதுஅயிருதமானபிர்மம் திகாரமானது
மர்த்தியமாகும், யகாரமானதுமர்த்தியாமர்த்தியங்களாகின்றமுந்திய இரண்டுமூத்துக்களை
யும் தனக்குள்ளடக்கிறது ஆகையால் பிர்மத்தின் பெயருத்துஅயிர்த்தத்துவம்முதலானதுகளி
ருக்கஅந்தப்பெயருள்ள விபுவானபரமாத்மாவுக்கு என்னசொல்லவேணும் பெயர்மாதிரமுள்
ளவனுக்கே இப்படியானால் பெயரும்ருபமுமுள்ள அகன்னைகூட ஸாத்மாவுக்கு அயிருதத்துவா

கிளியென்ஸெல்லவேனுர், "நாதர்" ஸ்வாமி பெயர்மாதிரிமுள்ள அந்தபிரம்மமானது சர்வத்துக்கும் தந்தைமார்வாசொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவதுகுக்கும்மேல்பட்டஅவா க்மன்ஸகோசாமாந் தவன் துவைக்காட்டிலும்கிற்ப்பட்டெவாக்குமுதலானதுகருக்குக்கோ சாமாபியும் நாமரூபமுள்ள சிதாத்மாவுக்கு ஆகிக்கியமெப்படிசொல்லுகிறீர்கள், நாமரூபங்க ளைதள்ளிஎன்றசருதியாலோவெனில் ஸரூபரூபங்களுள் இரண்டுபிரம்மங்களும் தள்ளத்தக் கதாகலேசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன நாமமாதிரிமுள்ளநிஷ்பிரதியோகிவஸ்துவகருமேலா னதுமொருவிடத்திலும்சொல்லப்படவில்லை ஆகையால்ஸ்ரவஸம்சயங்களுக்கும் தரிப்பிவிக்கின் மதருணரிதியே என்கிறப்படியுண்டாயிருக்கின்ற ஸம்சயத்தை நிவிர்த்திசெய்யவேண்டியது "ஸனத்ருமார" நாமம்மாதிரிமுள்ள அருபவஸ்தவுக்கே ஸத்தைஇல்லை அப்படி இருக்கநா மமுயில்லாததுக்கிவ்விடத்திலேப்படி ஸத்தையுண்டு ஸர்வாதிதமானஅருபவஸ்தவுக்கு ஸத்திய மென்ற பெயருபசரிக்கப்படுகிறபடியாலது முசுல்கொம்புபோலாகும். நாமரூபங்களுக்கருஸாமா னதிகரணியும் பிரவித்தமாபிரூபதால் ஸச்சிதானந்தபிரம்மமே நாமரூபமுள்ளதுமாரி கங்கரும் ஆவித்தியகங்களுமான நாமரூபங்களைதள்ளவேனுமென்றசருதியால்கொல்லப்பட்டி ருக்கின்றனவேதவிர ஸச்சிதானந்தபிரம்மத்தின்நாமரூபங்களை தள்ளும்படிஇல்லைநாமரூபங்க ளைதள்ளினவனுக்கு புருஷப்பிரூபதியாகிறபடியால் புருஷன்பூர்ணரூபியாகையாலும் இவன் நாமரூப மத்தவனல்ல மகாத்மாவான் இந்தபுருஷனுக்குவாசாரம்பண நாமரூபவகனில்லாத் துனலிவன்நாமரூபங்களைத்தவனுமாவான் ஆகையால் ஸச்சிதானந்தநாமரூபங்களுள்ளவன் கிற்ப்பட்டிருந்தபோதிலும் சகலத்துக்கும்கிளென்றறி முந்தர்களாலடையத்தக்கதாயும்முமு கூடக்களால் அபேதமாக உபாவிக்கத்தக்கதாயும்சித்தசுத்திஇச்சுக்களால்பேதமாகஉபாஸிக் கத்தக்கதாயும்பபுஸுணம் நிற்குணம்நிதமென்றுமூன்றுஅடயாளத்துடன்வேதாந்தங்களில் பிரவித்தமும்வேதமும்சுருபுயகரும் ஆலமத்தின் மூலத்திலிருந்திவரும் பிரம்மலங்காளாவே தோந்தவாக்கியங்களால் தன்னுடையமூன்றுவிதத்தைஉபதேசிக்கின்றவருமானதேகநிணமூர் தியைஎப்பொழுதும்நமஸ்கரிக்கிறேன் முதலாவதுமாயாமயதிவ்விததேகமுள்ளவனும்இரண்டா வதுஆனந்தசுதேகரூபமும் மூன்றாவதுமிகவும் அருபமும்மாக இருக்கின்றதுந்நுயிதும்புவை கிரமமாக அடையுகிறேன்குருநாயகருனதேகநிணமூர்த்தியுடையசகலதேவதைகளாலும்ஸ்ர திக்கப்படுகின்றமாயாமயரூபமானது அதிகாரமத்தமந்தர்களாலுபாஸிக்கத்தக்கனது மதிகார மத்தஉத்தமர்களால்தள்ளத்தக்கதுமாக இருக்கின்ற பாரங்களும்அபரர்களமாக இருக்கின்ற தேவதைகளாலும் சகலஆதிகாரிகர்களாலும் பிரத்தியக்ஷமாக உபாஸிக்கத்தக்கனவர் பூமியிலு ள்ளவர்களுக்கு அப்பிரத்தியக்ஷமாகையாலுத்தமாதிகாரியானவைவல்லியே முமுக்ஷுவானவன் அந்தஸ்துருமுர்த்திருபத்தைதள்ளிப்போட்டு நிற்குணரூபத்தை ஆச்சிரியிக்கவேண்டியது பாமருத்தமருகிலும் அவருடைய முந்தரூபமானதுமாயாமயமாகையால் ஸத்தியோமுக்திச் சுக்களால் தள்ளத்தக்கதுதான் அவருடைய அமூர்தரூபமானது மாயாநிதமாகையால்கொள் ளத்தக்கதென்றுகருகிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன தள்ளவும்கொள்ளவுங்கடாத அவாய மலஸகோச நாமமாதிரிஅருபமானது சரீரத்திலிருந்துமுத்தர்களாலடையத்தக்கதாகட்டும் அப்படி இருந்தபோதிலும் இந்தஅமூர்தசிடானந்தரூபத்தாலேயேயிழுத்தி என்றபலம்ஸித்திக் கும் "இப்படி அப்பயதிகிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவஸாரூபசந்திரிகையில்ருள காண்டத்தில் ௩-வது பாதத்தில் ௧௪-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று."

௧௫ - வ து அ த் தியாயம்.

ஸ்ரவ்வியாபகனும்பரமத்ததுமுலானலக்ஷணமுள்ளவனும்பரஞ்சொநிருபலமாகச் சொல்லப்பட்டஆத்மாவானவன் சர்வத்தையும் தரிக்கின்ற அணியாகிறான் பிரஞ்ஞதைஜஸவி

கவர்களென்ற ஜீவர்கள்களாகாமலிருக்கிறதர்க்காகஅணைபோலாகின்ற ஆத்மாவின்மகிமை யைவித்துவான்களாலெப்படி வாணித்தக்கமே பிரகிருதத்தில் சுருதியில் சொல்லப்பட்டோ கசப்தமானதுஜீவபாமேதவிரஸருணைசகவானைஅணையாகச்சொல்லி ஜீவஸ்ரவஸபரமாகா தெளெண்ணவேண்டியது, வர்ணச்சிரமாதிகள் கலப்பாகாமலிருக்கிறபுருஷனைசுவானுடை யகர்மம் ஆகையாலமந்தபுத்திக்காரனுக்கிஷ்டமான ஸருணபரமாகாது, லேரதசப்த்துக்கு புவஸபரமாக அர்த்தத்தைசொல்லி இலக்ஷணைநிற்ருணப்பிரம்மபரமாக எவனுலதுசொல் வானஆகிலுமிந்த இடத்தில்கெதிரிபுபதால் லக்ஷணையினபேணைஇல்லை கெதியத்தஇடத்தி லல்லவா இலக்ஷணைசொல்லவேண்டியது நிற்குணரூபமான இந்தஆத்மாவைப்பகல்கள்தான டமாட்டாதுகள் ஈப்படிஜீவேசர்கனிரவுபகல்களான காலங்களால்பரிச்சினைகளும்ஜனனமா ணங்களுடன் கூடினவர்களுமாகிறார்களோ அப்படி இந்த ஆத்மாவால் மரிச்சினனனும் ஜன னமரணங்களுள்ளவனுமாகவில்லை என்றுசொன்னம் இதில் ஜனனமரணங்கதியை விஸ்தரி க்கிறோம் சகலப்பிராணிகளுக்கும் ஜனனமரணங்களை சகலதுன்பங்களுமுண்டு பண்ணுரு படியால் அதை நீக்கத்தகுந்த யதன்ம் செய்யவேணும் "சங்கை" பிராணிகளுடைய ஸ்தூல தேகத்துக்குள்ளிருக்கின்ற பிராணாதித்துவங்கள் நசியாமல் ஜனனமரணத்துன்பங்கள் திருதா கையால்அதுகள் நசிக்கது உபாயமாகும் "உத்தரம்" பிராணதிகள் நசிக்கபிரம்மாத்மைக்கிய த்தியானியோகரப்பிராஸமே முக்கியஉபாயமாகும் அந்ததியான யோகத்துக்குச் காரணமான அந்த ஜிக்கியஞ்ஞானம் முதலாவதுண்டாகவேணும் "சங்கை" அந்தபிராணதி தத்துவங்களை தேகமென்று சொல்லலாமாஅல்லது ஜீவனென்றுசொல்லலாமா "உத்தரம்" தேகவெத்தன ஜனித்தான் மரித்தானென்ற ஜனனமரணயியவகாரமானது ஸ்தூலதேகத்தைப்பத்தியபடியாலு ம் பிராணன் இந்திரியமென்று அத்தியக்ஷன் என்றுசொல்லப்படுகிற தத்துவஸமூகத்துக்கு தே வதெத்த சரீரம் மரணநாலத்தில் வெளியிலுத்திரந்தி கேட்டியாருபடியாலும்பிராணதிகளுக்கு மரணமில்லை அந்திஜீவன் மரிக்கிறதில்லை என்ற சுருதியை ஸ்ரவசரித்து பிராணதிகளை ஜீவனென்றேசொல்லவேணும் பிராணதிகளைக்கு மரணமில்லை என்ற இந்தவசனமும் முக்கி யமாகாது என்னையில் தேகத்துக்குப்போல் ஸத்திலில்லாமெனில் ஜீமகூம் தெதிக்கு வன் நாமத்திருப்பதால் மரணமில்லைஎன்று உபசாரமாகசொல்லப்படுகின்றன வேதவிர போலு த்தில் மரணம் வித்தமாகவே இருக்கின்றன பிராணதிகளுக்குப்பத்தியானது சுருதியில் சொல் லப்படுமிருக்கின்றன உத்தபத்தி சித்தித்ததுனால் மரணமும் சித்தித்ததுஇதுனால்ஜீவனுக்குத் பத்தி இல்லைஎன்ற ஸஞ்சிரகாரருடைய வசனமேகதேசாபிபிராயமாகஎண்ணவேண்டியது ஸ்ரவத்திலுண்டானவரில்லை என்று எண்ணவேண்டியது அகினிநிணத்திருஷ்டாந்தத்தில் பிம்ப னர்களான பிரத்தியகாத்மங்களுக்கே உத்தபத்தி வித்தித்திருக்க பிரத்தியகபிம்பாதனான ஜீவாக ளுக்குப்பத்தி விஷயத்திலென்ன ஸம்சயம்குக்கின்றன ஆகையால்பிரம்மத்தைந்தவிரமைத்தஜீ வன் கர்மம் ஸம்சாரம் சாஸ்திரம் அவித்தைமுதலான சகலத்துக்கும்சொல்லிய அனுகித்துவ வசனம் கெவுண்டான நெண்ணத்தக்கது பிரம்மத்தைப்போல் ஜீவாதிகளையும் முத்தியஅனதி யாக ஒப்புக்கொள்ளுதில் அதுகளுக்கந்தமுண்டென்பதுசரியில்லையே உத்தபத்தியத்த வஸ்து யக்கு கரசமெப்பத்தித்தமே பிரத்துவம்ஸர்பாவம்போல் கூடுமெனில் அப்போது பிரம்மத்துக லுக்கு கரசமெப்பத்தித்தமே பிரத்துவம்ஸர்பாவம்போல் கூடுமெனில் அப்போது பிரம்மத்துக லுக்கும் சொல்ல இடமேகிரிசும்ஆகையால்ஜீவாதிக ளுக்கும்ஜனனமரணங்களை முக்கியமாகஒப்புக் கொள்ளவேண்டியது "சங்கை" பிரம்மத்தினிடத்திலிருந்துஜீவாதிகளுக்குதப்பத்தியைஒப்புகொ ள்வதில்பிரம்மமாகப்பித்தமுத்தர்களுக்கும்புத்தியம்ஸம்ஸார பெந்தம்நெரிடுமே-உத்தரம்-ச னுபுள்ளபிரம்மமுத்தபத்திக்குக்கூட இன்னொருமசத்தியத்தப்பிரம்மம்ஸதனுக்குக் காரணமே ன்றும் முன்னிருப்பதிலிருப்பதால் இந்தமில்லை சத்தியுள்ளதைஆடைந்த பின்சத்தியத்ததைஅ

மலோகாலத்திற்கும் மைத்தவனுக்கிலை காம்சாரபலமிவர்களுக்கும் இரண்ணிய தெர்பலோ கப்பிராப்தி சால்லப்பட்டி ராபதால்லுடியேதவிரயோகமில்லை இலகம்மிக்கும் உபாஸகனுக்கு உத்தகிருந்திரிகா தததசொல்லுகிறேன்கேள் மாம்ஸபிண்டருபமான இரதயத்தில்கேழ்வியா குரநாடிகள் அனாபிளசுக்கிலிலிபிதலோகிதங்கொன்ற வர்ணங்கருடைய ரணங்கொல்புர் னங்கொகியிருக்குரதுகள் பித்தமென்றது கர்ம்ம ஸம்பந்தத்தால் தன்னாலே பிங்களவர்ணமா கின்றனலஹிரியஸம்பந்தப்பட்ட அதேவாத மதிகப்பெும்போது அநீலமாகின்றன அதேகபம திகமாகும்போது சுக்கிலமாகின்றனபித்தவாதகபங்கள்மமமாகும்போது பித்தவர்ணமாகின்றன இரத்தமதிகமாகும்போது ஹேமோகிதவர்ணமாகின்றனபித்தவாதகபங்கள்மமமாகும்போது பித்தவர்ணமாகின்றன இரண்டுகிராமங்களைப்படுத்தி ஒரு இரப்படி ஹிரியகிராமங்களும்திரண்டிதங்களுக்காடிபி லும் வெளியிலும்போகிறதிகள் எக்காலத்தில் இந்த சுஷும்தன் புண்ணுக்குஜலம்போல் தெ ளிவாயில்லப்பனத்தை அரியுகிருனில்லையோ அஞ்ஞானுவரணங்கொல்லுருடனுகிமன்கல்கள்முத லானதுபோலாகிறுதே அக்காலத்தில்காரியாகாபிவிவேகாதி களத்தநாடியையசெருகிறுன் அ வணகாரியோபாதிபாலுண்டானபாபமான துலபரிசிக்கமாட்டாது ஆத்மாவின்கார னோபாதிபாலுண்டானபாபத்தால்லவாஸபரிசிக்கப்படுகிறுன் ஜாக்ரீதஸ்வபனத் திலுள்ள ஸ்தூலஸஹ சூக்ஷ்மஸூபமத்தபடியால் ஸுஷும்தனுக்குநீர்லேபத்துவமுபசரிக்கப்படுகின்றன அப்போது மேஜஸ்தென்று பேருள்ள நாடிவிசேஷத்தில் சேர்க்கிறுப்பதால் ஸ்வபனமுள்ளவனும் தைஜ ஜஸ்தென்று சொல்லப்படுகிறுன்றேநாநாளப்போதுமரணுவஸ்தையில் துர்பெலுகிறு தேஅ ப்போது அவணோதிகள் வந்துகத்திக்கொண்டு பிதாவாகியள்ளை அறியுஞ்ஞாப புத்திரானுகியள ன்னை அறியுகிறுயாவென்று சொல்லுகிறார்கள் அவன்கர்மியாகிலும் பாபமானதிலும் உத்தகிருந்தி அடையாதவனா பிதாபுத்திரன் முதலானவர்களையறியுஞ்ஞாபுக்கொப்பத்திக்கொண்டிருந் தி அடைந்தபோது அவர்களை அறியுகிருனில்லை நன்காமுத்தாக்கனுளரித்தயமலோகத்தை யா வதுஸ்வந்தலோகத்தையாவது அடைந்து உசிகமானபலத்தையும்புரித்துமுன்னுள்ள கர்ம்மத் துடன் திரும்பவும் பூமியிலிங்குகிறுன் பிர்ம்மசரியாதி ஸாதனங்கருடங்க ளுடன் உபாஸகனாவ பிர்ம்மஞ்ஞானிதுபரேக்யாவதுலங்காரத்தாலாத்மாவையானம்செய்து ததகத்தைத்தள்ளு ம்போதுஉடனே அவன்மனது ஆதித்தனைச்செருகிறது அந்த ஆதித்தப்பட்டுப்பதியானதுபிர்ம்ம லோகப்பிறுப்திக்கு ஸுழியல்லவா தலையுச்சிலுழியனறியல்கண்காதுமுக்குவாய்முதலானநாலுல ரக்கிலும்உத்திரமித்த மைத்த ஜனங்கள் ஆதித்தனிடத்திலிருந்து தகயப்பட்டுஅமிருதத்தைஅ டையுகிறுர்களில்லையெனசாரப்பிறுப்திக்கு காணமானநாடியகளைப்பத்தியபடியால் ஸுஷும் னாடியைப்பத்தாதபடியாலும் புகைமுதலானமார்க்கமாகசர் நிரமண்டலப்பிறுப்தியவர்களு க்காருபடியாலும் புனர்ஜன்மமேயாகும்பிர்ம்மலோகத்தை அடைந்தவர்களிலும்புலிஸகருனோ பாஸகர்ஸ்ஸ்வர்கத்திலிருந்து போல் திரும்பிவருவார்கள அவர்களுக்குசுஷும்தனாதுபிற் பதியில்லை-நாதர்-பிர்ம்மலோகத்துக்குப்போனவர்களுக்கும் புனருவிரும்த்திவருமாகிலப்போது லிருணப்பிர்ம்மத்தை அடைந்தவர்களுக்கும்புனருவிரும்த்தியாகும்ஸம்சயமில்லையமலோகதிந் திரலோகங்கொ அடைந்தவர்களுக்கல்லவா அந்த இரண்டும் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றனகுரு வேதேவயர்ணமார்க்கமார்க்பிர்ம்மலோகத்தை யடைந்தவர்களித்தமான்லாவார்த்தத்தை அடை யமாட்டார்களென்று கருதிகொல்லுகின்றனவேபிர்ம்மலோகத்திலிருந்து புனருவிரும்த்தியிஷ யத்தில் கருதியாவது ஸ்மிருதியாவதிருந்தாலப்போது அதுயுத்தமென்று எனக்கு புத்தியுண்டா கிறது தாங்களிசுஷும்தர்களாகையால் தங்களுடையவசனமேபோரும் ஆகிலும்கருதி ஆசாரியரிண்டு பிரஸாதங்களால் தத்துவநிர்ணயமென்று பிரஸித்தமாயிருப்பதாலதை அ பேசுகிறேன் சொல்லிய அத்தத்துக்குகருதிமுதலானபிரமாணங்களிருத்தபோதிலும் சரி யானயுத்தியும் தாங்கள்கொல்லவேனும் பிர்ம்மலோகத்துக்குப்போகிறவர்களுக்கு மார்கமத்

[illegible]

கசு-வது அத்தியாயம்.

பாபநிஸ்திரிமைமுதலான ஆகனும்ஸத்தியகா மததுவம்முதலான ஆகனும்மிரண்டெவிதத
ர்ம்மங்கனடையாளமுள்ள எந்த ஆத்மாவுடையதேதெனதுமுதலானது சொல்லப்பட்டுதோஅந்
த ஆத்மாவை உருகிப்படுத்திறதற்காக திரும்பவும் அதின்மேல் கிருந்தங்களில் சொல்லிய
வினோசன இந்திர உபாக்கியானத்தால் சொல்லுகிறேன் ஓய் பிர்ம்மாவேமுன்னிருந்த ஒருபிர
ஜாபதியானவர் எவன் நிஷபாபத்துவம் முதலானகுணங்களுள்ள ஆத்மாவைதேடி அரியுகிற
னோஅவன் சகலலோகங்களையும் சகலகாமங்களையும் எங்கு மடையுகிறுனென்று சொன்னார்
இதை ஸூரர்கள் அஸூரர்களிரண்டு பேயர்களு மறிந்தார்கள் ஆத்மாவை தேடியதார்த்தமாக
அறியுமோ மென்றொன்றுக் கொன்று சொல்லிக்கொண்டு ஏதார்த்தஸ்தலத்துக்கு போனார்கள்
பின் ஸூரபதியான இந்திரனும் அஸூரபதியான வினோசனும் பிரஜாபதியிடத்தில் சிவி
யலக்ஷணத்துடன் போனார்கள் தேவவருஷகணக்குக்கு முப்பத்திரண்டு வருஷம் குருசுச்சுரு
ஷையான பிர்ம்மசரியத்தை அனுஷ்டித்தவர்களை பிரஜாபதिसொன்னார் "பிரஜாபதி" எதை இச்
சித்துக்கொண்டு நீங்கள்விவீடத்தில் வலிக்குீர்கள்-இந்திரவினோசனர்கள்-நீங்கள்சொல்லியஆ
த்மாவை அரியுகிறதற்கு "பிரஜாபதி" கண்ணுக்குள் காணப்படுகிறபுருஷனே ஆத்மாஅவனே
அமிருத அபயலக்ஷணமுள்ளபிர்ம்மம் என்று பிரஜாபதिसொன்னதை கேளாமல்தானே அவ்வி
ருவாகளும் கண்ணுக்குள்ளிருக்கின்ற பிரதிபிம்பமான சாயாபுருஷனைவிரகித்துக்கொண்டிருந்
வை பார்த்துக்கொன்னார்கள் பகவானே ஜலங்களிலும் கன்னாடியிலும் காணப்படுகிற ஆத்மாக்
களிலெந்த ஆத்மாவைதாங்கள் சொல்லுகிறீர்கள் அல்லது வெய்யிலைஅடுத்திருக்கின்றசாயை
யைச்சொல்லுகிறீர்கள் இப்படி அவர்களால் கேழ்க்கப்பட்ட மகாபுத்தியுள்ளபிரஜாபதिसொன்
னார் நீங்கள் அறிக்கஞ்சட்டி ஜலத்திலாத்மாவை பாருங்களதிலரியாவிட்டால் பின்என்னசொல்
லுங்களென்று சொல்லப்பட்டவர்கள்ப்படியே ஜலத்தில்பார்க்கும்போது பிரஜாபதिसொன்னார்
என்னபார்க்கிறீர்கள் -சிவியர்கள்-நாங்களிந்த அறிக்கஞ்சட்டி ஜலத்தில் பிரதிபிம்பமான ஆத்மா
வை கிரஸு-முதல்-தகம்வரை நன்றாகபார்க்கிறோம் "பிர" வஸ்திர பூஷணங்கள்னால் நன்றாக
அலங்காரம்செய்துக்கொண்டுபாருங்கள் "சி" பகவானே அப்படியே அலங்கரித்துக்கொண்டு
பார்த்ததில் நல்ல அலங்காரத்துடன் ஆத்மா காணப்படுகிறான் என்றதை பிரஜாபதிகேட்டு உ
ள் கிருப்புடன் சொல்லுகிறார் நான் கண்ணில் சொன்ன ஆத்மா இவன் தான் அமிருத அபயல
க்ஷணபிர்ம்மமும் இவன் தான் என்று கேட்ட பின் மனதுக்கு ஸமாதானத்துடன்குருவிடத்
திலனுப்பிவித்துக்கொண்டு பரப்பட்டு போய்விட்டார்கள் -பிர்ம்மா- கானுபதேசித்தஅகநிபுரு
ஷனை கேளாமல் வேரை சாயாபுருஷனை தாங்களாகவே பார்த்தசிவியர்கள் குருவாக்கியத்தை
அதிலங்களம்செய்தவர்களாகையாலவர்களை மருபடியும்சேர்த்துக்கொண்டு உபதேசித்ததுபிர
ஜாபதிக்கு பெரிதானகுற்றமாயித்தே குருவாக்கியத்தைத்தள்ளின சிவியர்களை கிருகரிக்கவே
ணுமல்லவர் ஆனால் மந்தாதிகாரிகள் குருவாக்கியத்தை அன்னியதாவாக கிரகிப்பது யுத்தந்தா
னெனில் அப்போதுகுருவானவர் தயவுடன்திருப்பவும் அகநிபுருஷனையே உபதேசிக்கவேணு
ம் அப்படியன்றியில் சாயாபுருஷனையே உபதேசித்து அந்நிஷியர் கோவஞ்சித்தது ஆத்மஞ்ஞ
ருள பிரஜாபதிக்குயுத்தமா -பிரகுருமுர்த்தி- மகாத்மாவானபிரஜாபதியானவரார்வஞ்ஞருகை
யால் பின் சிவியாதிகாரத்துக்கு சிதமானபடி உபதேசித்தபடியாலும் அவரிடத்திலிருத்தயில்
வருணானவர் பிருகுவுக்கன்னமயனை ஸத்தியமென்றுமுதலாவது உபதேசித்ததுபோலிவிட
த்திலும்கூடும் பிரஜாபதியானவர் அந்த வினோசன இந்திரர்கள் போனபின்மனநி லெண்ணின
தென்னவெனில் அகநிபுருஷனைப்பாராமலும் பின் அகண்டமாகஅறியாமலும் இவர்கள்போன

புறியால் இவர்களுக்குபதேசித்த சாயாத்மஞ்ஞானத்தாலனைவரும் கெட்டுப்போவார்தனே கஷ்
டயுள்ளதுஇப்படியிப்பிரஜாபதிக்குபச்சரத்தாபம்காணுகிறபடியால் மகாத்மநயேயுள்வருக்கு யா
தொருதோஷமுமில்லைசிவியர்களமந்தபுத்தியுள்ளவர்களாயிருந்தால் ஆத்மவித்தானகுருனனை
செய்வார் அவ்விருவரினொருவனான ஸூரேந்திரன்திரும்பிவந்துபிரஜாபதி முதலநத் பரமீதம்
வைசிரவணம்செய்தானென்று அந்த உபநிஷத்திலேயே அறியப்படுகின்றன ஆகையால் குரு
வானவர் சிவியனுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்தபடி உபதேசிப்பார்பின் வினோசனானவன்
மைத்த அசுரர்களுக்கிந்த உபநிஷத்துக்கு குருவிடத்திலிருந்துதானறிந்த சாயாபுருஷ விஷய
மான அந்த இந்த உபநிஷத்தை உபதேசித்தான இந்ததேகமேஆத்மாவும்பூஜிக்கத்தக்கவனு
மாகையாலிதை பூஜிக்கிறவன் இரண்டிலோகங்களையும் அடையுவானென்றுஅவனுடைய நிர்ண
யம் ஓய் விதியே இந்த அபிப்பிராயத்துனாலே தானிப்பவும் சிஷ்டர்களும் அஸூரப்பிரதிக்கா
க பிரதோலங்காரம் செய்கிறார்கள் பின்னிந்திரன் தேவானோச்சேர்த்து குருவின் வசனத்தை நி
னைத்து நினைத்து சாயாபுருஷனைஅறிந்ததில் பிஷ்டுதப்பிராத்தான் இந்த சரீரத்தை வஸ்திரபூஷ
ணங்களாலலங்கரித்தால் சரீரமும் அப்படியே காணுகிறதானையால் சரீரம் நசிக்கும்போது
அவனும் நசித்துப்போவான் ஸம்சயமில்லை ஆகையால்தில் ஸூவல்பமும் பலனைக்காணவில்லை
என்றெண்ணி திரும்பவும் ஸமித்தை கையிலெடுத்துக்கொண்டு பிரஜாபதியிடத்தில் வந்துசோ
ந்தான் வினோசனனுடன்பேரனவனென் திரும்பி வந்தாயென்றுகுருவால் கேழ்க்கப்பட்டுஇந்தி
ரன் சொல்லுகிறான் பகவானே சரீரத்தை நன்றாக அலங்கரித்தால் தானுதமாவும்பட்டி யாகு
ருனாகையால்தில் பலனைக்காணென்றதை பிரஜாபதிகேட்டு ஹேதேவேந்திர அப்படியான
து முமுக்ஷு-களால் நெருசனம்பண்ணத்தக்கவன் பரஞ்சோதிருபமான ஆத்மா முன்னுபதேசி
த்த அகநிபுருஷனே அவனைதிரும்பவும்விஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லுகிறேனினி முப்பத்திரண்டுவரு
ஷம்வஸி என்ற குருவசனப்படி இருந்தஇந்திரனுக்கு முதலபரியாயத்திலுபதேசிக்கப்பட்டஅகநி
புருஷஆத்மாவை நிர்தேசித்தது அவனுடைய பிரபோதம் விசேஷமாக சித்திக்கிறதற்காகஅவ
னிடத்திலாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஜாக்கிரதஸூஸன சுஷுப்தியுள்ளவர் அவஸ்தைகளை
விலாபனம் செய்ய யதனப்பட்டு இரண்டாவது பரியாயத்துனால் பிரஜாபதியானவர் ஜாக்நித
தில் விளங்குகிற ஸ்தூலதேகரூபியான ஆத்மாவை இந்திரனிடத்தில் சாயாபுருஷனைபோதிப்பி
வித்து விலாபனம் செய்தார் பின் ஸூக்ஷ்மதேகரூபியான சுவப்னத்திலிருக்கின்றதை ஜனை
விரகானம் செய்கிறதற்கு முன்னுருவது பரியாயத்தில் ஹேகரேசுவர உனக்குச்சொல்லிய அ
கநிபுருஷன் சுவப்னத்தில் விளங்குகிறவனே யாரானென்றார் அதைக்கேட்டுதெனலோகத்து
க்ஷி புருஷன் சுவப்னத்தில் விளங்குகிறவனே யாரானென்றார் அதைக்கேட்டுதெனலோகத்து
க்குப்போய் முன்போல் விசாரித்துப்பார்த்தஅநிலும் தேவேந்திரனுக்குதோஷதிருவிடியின்
டாயித்து எப்படி எனில்இந்தஸ்தூலதேகத்தைப் போலிரகத்தமாம் ஸாதிகளத்திருந்தபோதிலு
மந்தஸ்வபனத்திலுள்ளதைஜனனிந்ததேகம் நசிக்கும்போது நசியாமலிருந்தபோதிலும்யமபு
ர்களவனை அடிக்கிறபடியால் அப்பிரியமானநாகாடிகளை அடைந்துமிகவும் ரொதனம்செய்குந
ஜீவனாகையால்திலும் பலமில்லை என்றெண்ணி மருபடியும் வந்துசோந்தான் -பிர்ம்மா- அப்பா
உத்தமகுருக்களே நிச்சயார்தமான எவசப்பதமொருவிடத்திலும் போனியானஇவசிபத்தமெவரு
விடத்திலும்இந்தசுருதியிலிருப்பதால் வெகுலைஅனுஸரித்தேஒன்றுக்காத்மசொல்லிலேனும்
இப்படியாகும்போது யமபுடர்களடிக்கிறபோல் தோத்துகிறதேதவிர அடிக்கவில்லை என்று
விதிக்கிறாள் -பிரகுருமுர்த்தி- ஓய்விதியே எங்கும்நிச்சயார்தமேஎண்ணத்தக்கவனுஅன்னி
யதாவானால் ஸ்வப்னத்தில் விளங்குகிறவனுக்குஜீவத்துவம் வித்தியாதுபிர்ம்மத்துவம்நேரிடும்
அது ஒருக்காலம் யுத்தமாகாது நசித்திர ஸூக்ஷ்மதேகமுள்ளவனுக்கு ஸம்னாரித்துவம் சித்தி
க்கின்றனவல்லவா ஆனால்ஸூவப்னம் மாயாமாதிரமாயகையாலந்த அபிப்பிராயத்தால் பேர
லென்றது வெனிஸமரணத்தை அடையுகிறவனுக்கு யமஜிம்சை பிரசித்தமா யிருப்பதால்

உதல்

குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வஸாராயணத்தில்,

நியில்லை பிரஜாபதியானவரிந்நிரனுக்கு ஸ்வப்னத்திலும் பிரம்மத்தை உபதேசித்திருப்பதற்கு குருவாக்கியத்தினால் பெருமையில்லாமைநேரிடாமலிருக்கவேண்டியபட்சம் பரமமஹிமையுடைய நிரனுத்தானென்றே சொல்லவேண்டியதெனில் நிரவணமானபின்னனம்வழிகப்பட்டிருப்பதால் குருவாக்கியத்தைச் சொந்திசுநிதாஸம்பவிக்கிறபடியாலும் குருவாக்கியத்தைச் சொந்தியாமல் வசவசிக்கவேண்டுமென்றதில்லை ஸ்வப்னத்திலே பிரஜாபதியானவரிந்நிரனுக்குசாயாபுரஷ்டையும் அமிருத அபயலக்ஷணங்களுள்ள வனென்றே உபதேசித்திருக்கிறார் ஆகையால் லோகத்தில ஆசாரியர்கள் சிஷ்யனுடைய சித்தத்தை அனுசரித்து உபதேசிப்பார்கள் அது அவர்களுக்கு குத்தமில்லை அஸத்தியத்தையும் ஸத்தியம்போலாநிலில் உபதேசிப்பார்கள் சமசயமில்லை சிஷ்யனுடைய யுக்தியினாலே ஆரியத்தக்கது முன்போலிதையும் கேட்டுப்பேசுவன் நிரும்பவும் பிரஜாபதியிடத்தில் வந்தபடியாலே நிரனுக்கு ஸ்வப்ன ஆத்மாவிடத்தில் பிரம்மபுத்தி யுண்டாகவில்லை என்று ஸ்பஷ்டம் ஆகையால் போலிசபத்தங்களிலும் நிச்சயார்த்தமே எவ்வணத்தக்கது சொல்லியபடி வெருவிறோதங்கள் நேரிடுமிறபடியும் அந்நிபநாவாக நிச்சயசபத்தின்போலியர்த்தம் சொல்லக்கூடாது - இந்திரன் - ஸௌஷ்டீரமுள்ள ஸ்வப்னத்தில் யமஜிம்சைமுதலான நிரும்பதாலதில் அமிருதத்துவம் முதலான இச்சையுள்ள வனுக்குதான் பலனைபார்க்கவில்லை - பிரஜாபதி - ஹேதேவேந்திரனே அது அப்படி தான் அமிருத இச்சையுள்ள உனக்கு இந்த ஆத்மாவை இன்னமும் விசேஷமாகச் சொல்லுகிறேன் கேள் சித்தகந்திக்காக குருகுலவாஸம் முத்தியமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலின்னமும் நிரும்பத்திரண்டிவருஷம் நவமி அப்படியே குருநிச்சைகளுக்கென்று கொண்டுருந்த இந்திரனுக்கு பிரஜாபதியானவராய்வுடன் கூடி இகரபரியாயத்தைச் சொன்னார் அநிகரத்தையாவது ஆத்மஞ்ஞானத்தையாவது இஷியர்களுக்கு உண்டுபண்ணுகிறதில் பிரஜாபதிக்குமாமத்தேவர்களில் ஒருவருமில்லையல்லவா - இப்படி அப்பயநிகரமல்ல மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வஸாராயண சூத்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் உ - ஸது பாதத்தில் ௧௬ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௭ - வது அத்தியாயம்.

பிரஜாபதி, ஹேஸு-ரேசுவரனே பிறுஞ்ஞானென்றஜீவன் எந்தஸுஷுப்தியவஸ்தையிலுள்ளபதன ஸ்வப்னத்தை அறியுருகுவிக்கையோ அந்த அவஸ்தை யிலுள்ளவனே உண்டபடைய ஆத்மா, அவனென தெரிவானவன் அமிருத அபயலக்ஷணமும் ஸகலஸேதாந்தப் பிரஸித்தமும் சிதாந்தமகரமானபரப்பிரம்மமும் அவனே - புத்தருமுந்நி - இந்திரனதையும் சேட்டுஸைமாதானத்துடன் போய் அதிலும் பெரிதானபுத்தைக்கண்டானமுபடியும் வந்துருவிடத்தில் சொன்னான் இந்நிரன் - பகவானே நான் இப்போது நானிருக்குமென்ற ஆத்மாவையும் இந்தபூதங்களையும் அரியவில்லை குருவே இருவராவது குரியப்பிர காசத்தால் போலித்த ஸுஷுப்தினைவன்விசாரிக்கும்போது நாசத்தை அடையுருளுள் அபானுவரண இருவரால்தவகுர பிருஞ்ஞானஞ்ஞானக்கண்ருருடலுக் கிவவிடத்தில் காணப்படுகுறள் ஆகையாலிவ்விடத்திலும் சித்தித்துப்பார்த்த நான்ஸ்வஸப்பக்கட புதிக்கத்தக்கனதை காணவில்லை - என்று சொல்லப்பட்ட பிரஜாபதியானவரிந்நிரனுப்பாதுச் சொன்னார் - ஹேஇந்திரனுப்படி தானிது இவனை இன்னம் விசேஷமாகச் சொல்லுகிறேன் ஸாவதானாகுகேள் நான் சொல்லப்போகுர ஆத்மாபரமார்த்தத்திஷ்டானகண்ணாகுள் சொல்லிய ஆத்மாவைத் தவிரவேரையில்லை துரியனான அமிருத அபயலக்ஷண அயிபுருஷனைத் தவிர வேரையாகஜீவத்திரயமில்லை ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் ஹேபிகவும் சுகத்தமனதுள்ளவனே இன்னம் ஐந்துவருஷம் நவமி என்று சொல்லப்பட்ட ஸு-ரேசுவரனுப்படியே வஸித்தான ஆகையாலிவ்விடத்தினாலுள்ள ஸு-ரேசுவரனிரஜாபதியிடத்தில் தாது நொருவருஷம்

ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௧௬-வது அத்தியாயம் ௧௭-வது

பிரம்மசரியத்தை வஸித்தானென்று சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இதுவால் பிம்மவித்தையா னது அநிகமான சிரமத்தால் லடையத்தக்க தெனதுவனஞ் சிப்பிவிக்கப்படு குரபடியால் புத்தியுள்ளவன் பிரம்மவித்தை ஸு-லபமென்ற புத்தியைவிட்டும் ஒரேதரம் கேட்டமாதிரத்தில் ஸம்யக்ஞானம் உதிக்குமென்றவர்களுக்கு சிரோதித்துவமெப்படி கிடைக்கும் - பிரஜாபதி - ஹேமகவா வேமர்த்தியமாகக் காரணப்படுகுர இந்தசரீரத்திரயமும் தொண்ணுத்தரந்தது வங்களுக்குள்ள டங்கிரமாத்மாவை போதிப்பி விக்குரதாரு ஸாதனமாகச் சொல்லப் பட்டிருப்பதால் பரமாத்மாவுக்கு காரணமாயித்து சொல்லியதத்துவங்களில் ஸங்கல்பம் முதலான சிலத்ததுவங்கள் பசு பக்ஷிமுதலான களுக்கில்லாததுவால் ஞானமுண்டாகித்தில்லை லோகத்திலும் பசு பக்ஷிமுதலானதுகளைவேதாந்த நிரவணதிகளால் ஸ்வரூபஞானத்தை அடைந்ததாகக் காணவில்லையே ஆகையால் மனுஷ்ய சரீரமாவது தேவசரீரமாவது மொகஷஸாதனமாகும் அதுதரல்பம் அப்படியிருந்தபோதிலும் நசிக்ருதாதான் சரீரமுள்ளவன் பிரியாப்பிரியங்களால் பாதிக்கப்படுவான் - சரீரமத்தவனை அவ் விநெண்டும் தொடர்ந்தபடியே அநுநுத்தமஞானிக்கு ஸுகதுக்கமத்தபடியால் ஜீவன் முத்தநென்று தத்துவஞ்ஞானான பிழைப்புகள் சொல்லுகிறார்கள் - இந்திரன் - விசுவதை ஜஸர்கள் ஸுகதுக்கங்களுடன் கூடினார்கள் என்றும் காரணதெகியானஸுஷுப்தன் ஸுகம்மாதிரமுள்ளவனென்றும் துரியன் - ததுக்கமத்தவனென்றும் கேளவியாகுரபடியால் ஸுஷுப்த தியவஸைதயே பெரிதென்றுசுனக்குதேர்த்துகின்றன ஸுஷுப்தியுள்ளதுகாரணதெகமாகையாலுள்ள புருஷன் தான் பிரம்ம அதர்க்கு கீழும்மேலும் முள்ளது பொய்தான் ஆய்யாகுருக்களே ஸுஷுப்தியிலுதுக்கலேசமாவதிருக்குமாகில் அப்போது அந்தகாரணதேகம்நசிக் தத்தக்கனதென்று சொல்லலாம் ஸதுலஸ-ஒஷமதேகங்களை போலிது ஸுகதுக்கங்களால் பிடிக்கப்பட்ட வில்லையே, இந்தவேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் காரியத்தக்குத்தாநாசமொப்புக்கொள்ளப் படுகின்றன காரணத்துக்குநித்தியசத்தத்துவம்முதலானதொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் நாசமில்லை காரியகாரண மிரண்டுக்கும் நாசமொப்புக்கொண்டால் குன்னியவாகமல்லவா நேரிடுமலையால் ஸுஷுப்தியுள்ளவன் பிரம்மத்தான் பின்னும் மூன்றவஸ்தைகளுக்கு பேதமிருந்த போதிலும் துக்குள்ளவனொரு வனாகையால் பேதமில்லை மூன்றுசுருக்கும் நாமரூபங்களபேதித்திருந்த போதிலும் ஜீவசப்தங்களில் அத்துவைதபுத்தியோபுத்தமாகும் விசுவன்முதலான மூன்றுஜீவர்களுக்கும் ஸமகாலத்திப்பிரவிருத்திகானப்படுமகிவப்போதுமூன்றென்றது ஸார்தசமாகும் ஜாக்கிரத்தினை அப்பிரகுஞ்ஞானகாணவில்லை இப்படி இருக்க எப்படியு ஜீவன் மூன்றென்று சொல்லலாம் - ஒரு ஸுஷுப்தி ஸு-ரேசுவரனான மூன்றென்று என்னென்னம் பின்னும் ஒரு ஸதுலதேகவசத்துவால் வதுவேரந்தவித்தமான துரியாத்மதிரஷ்டியாலாவது நான் ஜீவனுக்கேகத்து வத்தைச் சொல்லிப்படுவெனிக அனுபவத்தால் ஒருஜீவனே மூன்றவஸ்தையிது மென்றும் விகாரங்கள் பின்னங்காளா யிருந்தபோதிலும் விகாரமுள்ளவன் அபிஷ்ண நென்றுஞ் சொல்லுகிறேன் இப்படி இந்திரனுல் செய்யப்பட்ட ஜீவசப்தத்தை பிரஜாபதியானவர் நன்றாகக்கேட்டு தத்துவத்தை ஸு-லப பகவான் உள்கிருப்பான் சொன்னார் - பிரஜாபதி - விசுவதை ஜஸர்களுக்குப் பிரால்ஸுஷுப்த தனுக்கும் ஆத்மஞ்ஞானமத்தபடியாலதுக்கமும் நாசமுமுண்டென்று நிச்சயித்துக்கொள் ஸுகம்மமாகப்பார்தால் அஞ்ஞானத்தைத் தவிர வேரைதுக்கமில்லை விஷயானந்தம் பூர்ணமாயிருப்பதால் ஸுஷுப்தனுக்கு ஸுகமுப்சரிக்கப்படுகின்றன - அசரீரியான பிரம்மத்துக்கு ஸுகதுக்க மில்லாமையைச் சொன்னதுவால் நிர்விகார சிதானந்தஹானியை ஒருவனும் சங்கிக்கக்கூடாது ஸனிகாரஸு தத்துக்க தித்தவ்ரூபமென்றுமட்டும் சொல்லப் பட்டபடியால் ஸுஷுப்தியானது ஸர்வவித்தத்திலும் சிரேஷ்டமாகாது - சுருதியில் ஸுஷுப்தத்துக்குப் பரனே பிரம்ம மென்று கேழ்வியாகுர படியால் ஸுஷுப்தியுள்ளவன் காரணதேகத்துடன் கூடியபடியாலும் அவன்ஜீவன்தான் பிரம்மமாகான்

இசு

தைஜஸனை அபேகிதுவணுஷ்டபதன்காரியமாவான் இப்படிப்பட்ட அமுக்கிய காரியகாரண
காரணத்தை ஜஸ்பிரஞ்ஞர்களுக்கு நாமம்வந்ததினால் ரூன்னியவாத்மாவாக்காலும்வருது நாம
மரூபங்கள் பின்னமாயிருப்ப தால்ஜீவனும் முன்றாக பின்னந்தான் நிலத்தில் கட்டடாடுகள்
நாமரூபங்கள் பின்னங்களாக இருக்குவது களல்வா மூன்றுபேயர்களுக்கும் மைகாலத்தி
லபிரவிந்தி கள்குருதுகள் நிச்சயம் ஆனாலொருவனால் மைத்திருவர்களுக்கவமானம்நே
ரிட்டிருப்பதால் விருத்திகாணவில்லை அநெப்படிவனில் பகலில்ஸஞ்சியனால் அக்கிலி கஷ்டத்
திரம ஆந்திரன் பின்னல் முதலானதுகள் போலும் பாலில் விட்டஜலம் பொலவும் தெகமான
துமைத்த பூதங்களுடனட்டியிருந்தபோதிலும்பிரதிவிமயமென்றது தபொலவும்சதுங்கலை
ன்னியங்களைத்த இறாஜன் இரெண்டு மூன்று பிரத்தியர்களுடன் கூடியிருந் பொதிலும் ஏகாதி
என்று சொல்வது பொலவும் புண்ணியகர்மத்தின் பலகாலத்தில் பாபங்களும் பரபகர்மத்தின்
பலகாலத்தில் புண்ணியங்களும் அடங்கி இருப்பது போலும் லொகாந்த ரங்களி ருந்தும்
காணப்பட்டதது போலும் - அவஸதாத் தி-தித்திலும் ஜீவத்திரயமீ நித்திய மிருக்கின்றன,
ஹேகா நாயகனே மூன்றுபேயர் மூன்று ஜீவனுக்கும் கவுணமுக்கியமாக ஹேகாஸ்
தானங்களே ன்றியத்தக்கது விசுவஸீ ஜாத்மிரத்தில் ஜீவிக்கும்போது தைஜஸப்பிரஞ்ஞர்கள்
நசிக்கவுமில்லை தைஜஸன் ஸ்வபன்னத்தி ஜீவிக்கும்போதுவிசுவப்பிரஞ்ஞர்க்குமில்லை
பிரஞ்ஞன்ஷட்பத்தியில் ஜீவிக்கும்போது விசுவதைஜஸர்கள் நசிக்கவுமில்லைமூன்றுபேயர்களு
ம் எப்போது மிருக்கவே செய்கிறார்கள் ஒருவனிருக்கும்போது மைத்த இரண்டுபேயர்களும்
கசித்திருப்பார்களாகில் அப்போது திருமடவும் ஜன்மம் வருது அடிக்கடி மூன்றுபேயர்களுக்
கும் ஜன்மம் ஸபஷ்டமாக காணுகிறதே ஆகையால்ஹேதேவேந்திரனேஜீவஅத்துவைதபுத்தி
யை விட்டு விவகாரத்திலும் ஜீவன் மூன்றென்றே நிச்சயித்துக்கொள் முன்றவஸதைகளிலு
மொருவனே ஜீவனென்றால் அப்போதுகொண்ணாத்தானு தத்துவம்நினைச் சொல்லிய சுருதி
வினாகும் ஜீவத்திரயத்தைதாம் சொத்தல்லவா தொன்னாத்தானுத்தத்துவம்நினைவருகோ பனிஷ
த்துச்சொல்லியிருக்கின்றனஆகையால்ஹேகாநாயகனே அன்ன யதாவாகாது-இந்திரன்-அய்யா
குருவே ஸம்பிரஸாதனென்ற பேயருள்ளஸசரீரஜீவனுக்கு அசரீர பரஞ்சோதி வழியால் ஸவ
ருப்பப்பிரபுதிஎப்படி -பிரஜாபதி- வாயுமேகம்மின்னவிடி இதைஎனப்படி அசரீரங்களாயிருந்து
கிரீஷ்மகாலத்திலொகாசத்திலிருந்து கிளம்பி அநித்தனுடைய பரஞ்சோதியை எங்கு மடைந்து
வருஷப்பிரயோசனத்துக்காக ஸ்வரூபத்துப் பிரசுருகிறதானோ அப்படி அநியத்தக்கது அலை
வினால் வாயுவும் யானைமுதலால் ரூபத்தால் மகமும் ஜியோதிலதை ரூபத்தால் மின்னலும்
சொர்ஜித்தத்தால் இடியும் காணப்படுகிறது இங்கு திருஷ்டாந்தத்தைதலைமுறியவேண்டியது
நீருறக அநிந்தால்விஷம்பப்பட்டிருக்கிறது தம் தார்ஷ்டாந்தத்திலன்னுவயிக்கமாட்டாதுதிருஷ்ட
டாந்தத்தில் கிளம்பி வஸ்துவுக்கசரீரத்துவஞ்சொல்லப்படுகின்றனதார்ஷ்டாந்தத்திலதுக்கு
ஸசரீரத்துவஞ்சொல்லப்படுகின்றன-இப்படிஹேதேவேந்திரனானமைத்த வெகுதர்மங்களிரண்டுகளி
லுமிருக்குதுகள் ஆகையால் வாயுமுதலானதுகளுக்கு அபிரியயதகால் தான் அசரீரத்துவம் கி
டைக்கும்-இப்படி எவன் ஆத்மவித்தம் ஜீவன் முத்தியும் புருஷோத்தமனும்அரீயஜோதியைஅ
டைந்தபடியால் ஆவரணமத்தவனும் மகானுமாத்ருனே அஹம்ஸம்மிக்லாகத்தில்தன்ஸ்வரூப
த்துடன் வியாபகனாகையால் மகாகாசம்போல் தன்மிக்லேயே வியாபிக்கிறான் அனேகவித
போகங்களை புஜிக்கிறவன்போல் விளங்குகிறான் காமமலைகளில் மிருகங்களுடன் கிரீடிக்ஹிவ
ன்போலவும் ஸ்ரீகளுடனும் வாசனங்களுடனும் இஷ்டர்களுடனும் கிரீடிக்ஹிவன் போலவும்
அநியத்தக்கனது மனதுஸ்மாத்நிரம் கிரீடிக்ஹிபடியால் அந்த கிரீடையானது போலியர்த்த
மாயித்து எப்படி இந்த பூலோகத்தில் வித்துவானுக்கு மனதுலேயே புசிப்பு வஸ்துக்களாயி
ததுகளோ அப்படியே ஸத்தியலோகத்தில் அனேகவிதவஸ்துக்களாகும் இந்தபூலோகத்திலுள்ள

ள ஜீவன்முத்தனுக்கு பிரம்மலோகத்திலடையத்தக்கவா ஜகஷணம் முதலான ஜகவரியமொரு
விதத்திலும் கிடையாதுதேவேந்திரனாகட்டெம் நரோந்திரனாகட்டெம்சகல ஜீவன்முத்தனிடத்தி
லும் சகலபோகமும் கூடிமன்றது மிகவும் அனுசிதந்தான் சிஷ்டர்களுக்குச் சம்மதமானதன்னு
ச்சிரமத்தில் கல்ல ஆசாரத்திலிருப்பதால் ஜீவன்முத்தனுக்குஸ்வேச்சாசாரம் வரஇடமில்லை,
ஜீவன்முத்தனுக்கு பிராரபத்தேகம் விழுவாவரைவர் ண்சிரமகிர்ப் பத்தியிருப்பது லவன்வி
தேகமுத்தனாகான், அந்தவித்துவானுக்கு நைமித்திககர்மங்களிலும் காமமித்திரமங்களிலும்
விதிநிஷேதங்களில்லைஎன்று வெகுவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, மித்மாயும்
ஸாதுவிகமாயும் புசிக்கிரஜிவன் முத்தனுடைய தேகத்திலிருக்கின்ற பிரணனுக்குஜிஜ்ஞஸ அமி
தபொகங்குளில்பெலமில்லை ஸருபநாசம்வந்தசித்தப்பிரணங்களுள்ள வித்துவானுக்குபோக
வாஸனையானது முன்னிருத்ததைக்காட்டிலும் அதிகமாகஇருக்குமா லப்போதுஸம்பவியாத
தெல்லாம்ஸம்பவிக்கும்ஜீவன்முத்தன்ஸத்தியஸங்கல்பமுள்ளவனாகையால் லவனுடையஸங்கல்
பமுள்ளது பிரம்மசாரியின ஸங்கல்பம் பொல்லியதுவாகாது, ஆந்தரமானபரமாத்மாவே பதார
தங்களைபார்க்குதார்கு ஆக்கிறுணஞ்செய்கிறதார்கும் மைத்தக்கிரியைகளுக்கும்நேத்திரக்கிறுண
திருபனாகச் சொல்லப்படுகிறான், உனக்குமுதலாவது நானுபுதேசித்தஅகதி புருஷனேதகான்
போல்தேருசனசிரவணுகளால் பூர்ணனாவான். இந்தஅகதிபுருஷனாகியபிரத்தியக்கேதனாத்மா
விடத்தில் ஜாக்ஹிமுதலானதுகளுடைய அத்தியாரோப அபவாதங்களால் அவனுக்குபரமா
த்மத்துவம் வித்திக்கிறது,நேத்திரத்திலிருக்கின்ற பரமாத்மாவை தெந்தர்வன்மனிதன் அன்னி
யர்களாவதுஅறிந்து சர்வகாமங்களையும் அடையுகிறார்கள் ஸம்சயமில்லை "ஸ்ரீகுருமுநி" ஓய்
பிரம்மாவே இப்படிபிரஜாபதியானவர் தேவேந்திரனுக்கு ஸாமவேத உபநிஷத்தைச்சொன்
னார் ஆகையால் நீரினர்த்தத்தை முக்கியமாகசெய்யும், ஒப்புத்திமான்களுக்காகச் சிஷ்ட
ரோன்சொல்லியஅர்த்தத்தின்மனனநிதித்தியுலாஸனைசெய்யாமலிருக்கிறதில்இந்தஉபதே
சம் விஷ்ணுமாயிவிடும், சிரவணஞ்செய்த உத்தரகாலத்தில் அதிஷ்டனம்செய்யவேணும், கா
லாந்தரத்தில் மனனம்செய்யுமென்றெண்ணி விருதாவாயிருந்தால் கேட்டதுமர்ந்துபேரூய்
விடும், கேட்டதுமர்ந்துபோய்விட்டால் பின்அதின்மனனம் எப்படிசெய்யலாம் மனனமேஇல்
லாதபோது கெட்கியுலாஸமெப்படி பரமாத்மத்தியான மில்லாதபோது பிரம்மஸ்வரூபமான
ஜீவன்முத்திஎப்படி ஜீவன்முத்தியத்தபோது துக்கஷயமெப்படிஆகையால் ஒப்பதம்ஜரேஉம
முடைய சிரோஸஸீகாநீரீஜிதெந்திரியனாகி காலவிளம்புண்டியி ஸிப்பேர தேகானுபேசேந்தி
தைமன்னம் செய்யும் இப்படி அப்பய்யதிகிறதால் மொத்திரப்படிப்பட்ட கக்வஸாறுயண
சந்திரிகையின்ஞானகாண்டத்தின் மூன்றாவது பாதத்தில் - ஐ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஅ-வது அத்தியாயம்.

பிரஜாபதி,இனிஹேஷு-ஹே சுவஸ்தேநிபிர மக்திவிருஞ்சபளத்தை என்றதுமுதலானம்ந்
திரும்புத்ததைச் சொல்லப்போகுதென் ஸாபதானமாகக்கேள், அந்தமந்திரமானதுதேகிகு
க்குதன்ஸ்வரூபத்தைஅந்நியரதனமரகதிபிக்கத்தக்கன தென்றுவெதார்த்தத்தில்பிரஸித்தம்
பாபிகளுக்கது துல்லபம், தமோகுண-பிரதானஅஸத்தியஅவித்தையால் கருப்பானசகலவி
லோகத்திலிருந்து நாலிஸத்து வப்பிரதான அஸத்திய மாயையால் சபளருஸஸத்தியலோகாதி
பதியாகிய குருவை பிரத்தியக்ஷமாக அடையுருடன்,ஞானகர்மம் ஸமுசசயத்தால்ஹி-ணிய
கெர்பஸ்தானத்தை ஜீவனடையிருபடியால்சபளத்தைஅடைந்தநான்பஞ்சீருத பிரபஞ்சவி
ரிஷ்டிக்காககிரமமாகதிரும்பவும் சியாமத்தைசபளத்திலிருந்தடையுகிறேன்,இப்படியமந்திராத
மானதுமனுஷ்யர்களுக்குஹிமமுக்கிக்கென்றியத்தக்கது,இப்போது ஸத்தியோமுக்திக்காகவே

ஊ அந்தஸ்தவ்ணிக்விதேனேன் சொல்லியதருப்பிவிருந்து விதந்தையுடையபுளமானநிர்குணப் பிரம்மத்தை அடையுமிதேன் ஸம்பிரஸாத சுருதியால் ஜீவப்பிரம்மம் கிடையத் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனுக்குப் பிரம்மப்பிராப்தியும், சொல்லியசபனத்தை அடைந்த நான் பிராப்தகார மபேக்ஷதத்துக்குத் திருமபவும் ஜீவனுக்கு அனுஸரிக்கிறபடியால் அந்தசபனத்திலிருந்து சியாமதூத அடையுமிதேன், பிரம்மத்தை அடைந்த இந்த ஜீவனுக்கு பிராப்தபோகம் வித் திக்விதநர்க்கர் பிராப்தபாஸிக ஜீவத்துவம்சசல வேதந்களிலும் கோஷிக பபடுகின்றனவல்ல வா ஸித்தபு பிரம்மசுன்னுபோல் ஜீவத்தியமும் ஆபாஸமானபடியால் ஸ்வப்ன அபிமா னியை பிராப்தபாஸிகனென்று சொன்னதாகவண்ணவேண்டாம், பிங்குநிரையானது உரோம ங்களைப்போல் பாபங்களை உதரிப்போட்டு முக்தியடைந்தவன் இறுகுவால் விடுப்பட்டசந்திர ன்போலவிளங்குகுருந்து அந்த இந்த நான்சுனனத்தையாலது நிர்குணத்தையாவது உபயாத்தம் கத்தையாவது அடையுமிதேன் ஸ்வரூபத்தை அடையுமிதேன், இந்தபூர்ண ஆகாசருபியால் ஆத்மாவே ஜீவனுக்கி அபஞ்சிகிருத நாமபூங்களைவிடவிக்ருதுன்சசுகிபஞ்சிகிருத நாமபூ களை நிர்வக்கிகுருன், ஸத்தியோ முந்திசங்களால் தள்ளத்தக்கன குணங்களுள்ளவர்களாக சொ ல்லப்பட்ட அந்தஜீவேசர்களுக்கு கன்னியனுன ஆத்மா அவியாவிருதநாம் ரூபங்களை நிர்வக்கிர வன் பிரம்மமென்றவன், அந்தஇந்த பூர்ணனந்த சிதாத்மாநாசமானது அந்தஜீவேசர்களை யும் நிர்வக்கின்றன, அந்தஅகண்டசுகிதாநாசாவந்தஸ்வரூபத்துடையமத்தியில்தான் ஜீவே சர்களுடைய நாமரூபங்களுக்குதுகள் அதேபிரம்மம் அபிருதமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்சிதானந்த அனந்தஸகஷண முள்ள அந்தபரமாத்மாவேஸகலஜீவர்களுக்கும் ஸகல ஈசர்களு டும்பரமார்த்திக ஆத்மா-ஆனந்தபந்மார்த்திகசப்தத்தானுல் ஸ-ஷூப்தனைசங்கிக்கக்கூடா து - அந்த-தில் சுருதியிலெயே சொல்லுகுரபார்மார்த்திகதுவம்ஒளபசாரிகமாகையா ல் முக்தியமாகப் பிராப்திக்கவம்அ-ஷூப்தனக் கன்னியனுபரமாத்மாவிடத்திலே யாகும், இந்திரன், அபியாஸக்குருவே சிதாநாசநிர நிர்குண பரமாத்மா வுக்கு அந்தியாச டாத்துவம் தங்கனால் சொல்லப்பட்டுதல்லவா-அதுனால் ஜீவேசர்களுக்குப் ப்ரேவனுக்கும் அசுத்தத்துவமவரும் அதுனால்பத்வம்அதுனால்மர்த்தியத்துவம்அதுனால்ஹேயத்துவமென்றி- ந்த குத்தங்கள்மேரிமேயேஜோபதி-ஹேஸுநாயகனே அந்தஅபிருதஅபாநிர்ருண பிரம்மத் தினிடத்தில் அசுத்தத்துவம் முதலானகுத்தங்களைப்படிநேரிமே வித்தியாசபளத்துவத்தைச் சொன்னதுனால் அவனை ஜீவ-ஷூப்தியைநக நீசங்கிக்கவேண்டாம் அவனிடத்தில் குணஸவஷம் யமில்லையல்ல - அது-ஷூப்தியைநகநிர்குணத்த அவாந்மளஸகோசரப பிரம்மமொ னதுதுக்கன்யமாக இருக்கின்ற - அதுநாம்ரூப நிர்வாகசக்த தியத்தபடியாவிலிடத்தில் முசலகொம்பு முதலானதுகளுக்குதுல்லியமான அந்தவஸதுபிர கிருதமில்ல வித்தியாசபள மான பிரம்மஜோநியை யடைந்தபின் பிராப்த தேகத்தினவ ஸானகாலத்தில் அதுஜீவன் முக்தனுக்கு தஸ்வரூபமாக கித்திக்கப்போயினான் ஜீவன் முமுஷுவுக்கு தெருசன சிவ னைகளாலடையத்தக்கனது வித்தியாசக்தியுள் பிரம்மமென்று வேதாந்தபிண்டம் - ஆகையால்ஹேயத்துவகனே ஆகாசபத்ததால் கிள்கத்தியுடன் கூடிய நிர்மலபரமாத்மாவே சொ ல்லப்படுகுகுருனென்று அறிஅன்னியகாவாக அப்யக்கூடாது இரூபபிராஜபதி முகமாக அபி ரூபு வாநிலகஷண ஆத்மவை இந்திரனறிந்துசொல்லப்போகும் மீதிரத்தாலெண்ணுரு செ ப்பபுளனில் அவஸதாத்நிரியாதிகுத்தப்பிரம்மஸவரூப வித்தான நீர்பிரஜாபதியின் நிர்மல பதில் அந்த கிரகத்தை அடையுருகென் அந்தகிரகமானது அசுத்தனுடைக்கூடாத தாகையால் இவ்விரு-ததுவி யிருக்கின்றநான் அவருடையபிரேமைக்குஆஸ்பதனுகுருன் நான்சைவரோம் மணர்களுக்கு யெசஸ்ஸானபரம் சிவனுக்கும்வைஷ்ணவ க்ஷத்திரியர்களுக்கு ரூபேசஸ்ஸானமகாவிஷ்ணுவாகவும்பிரம்மமனைவையசியர்களுக்குள்சஸ்ஸானபிரம்மவாகவும்

அந்தப் பெரியோர்களுள் ஸ்வேசுவரனையும் அனுப்பிரவேசித்து அந்தநிரயமியாகி மகா காசம்போல் நான்ஸ்வயியாகுக யிருக்கிரபடியால் எனக்குஸ்வாத்நிரியமித்துவம் யுத்த ந்தான் அந்த இந்தநான்ஸ்வயிசுருக்கு எசஸுதான் "பிரம்மா" அம் குருநாயகமே தே வருத்திரனென்று பிரஸித்தையிருக்கின்ற இந்திரனுக்கு ஈசத்திரயாந்தரிய மித்துவ பெப்படி க்குமிட, விரிஷடி ஸித்திஸம்ஹாகாதாகளான பிரம்மவிஷ்ணு ருக்மீரகஜீவர்களுல் பிரா மமணசுத்திரிய வைசியர்களைன்று சுருதியில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறார் ஆனால்சைன விய மேகரூபமாகையால் வர்ணசசிரமபேத வசனம்கூடாதென்று தருகளை சொல்லப்படுமொ டில் வர்ணசசிரமஸாங்கரியத்தால் ஸவேச்சாசாரமநேரிமே என்னுவிஷ்ணுவும் விஷ்ணு வால் தங்களுக்குப்பூஜஜியத்தம் விட்டுபோகும் பரமார்த்தசயில் அந்தபூஜஜிய பூஜகத்துவம் பொய்யாகிலும் விவகாரதேசயில்லவா ஜீவன்முத்தனுமிருக்கிறுன் இந்திரன் ஜீவன்முத்தனா கையால் அவனுக்கு ஈசபூஜகத்துவ மிருக்கின்றன ஆகையால்வனுக்குத் திருமுர்த்தியதி தத்து வம் சொல்லக்கூடாது ஸ்ரீகுருமுர்த்தி- இந்திரனுக்குப் பிராப்ததேகமிருப்பதால் திருமுர்த்தி யாரூபகத்துவம் ஸித்தித்து அதுனால்குருமுர்த்தி பூஜகத்துவமிந்திரனுக்கு விடவிஷ்ணுபிரம் மாத்மஞ்ஞானமவனுக்கிருப்பதால் திருமுர்த்தியாதிக்கியம்வித்தித்து அதுனால் திருமுர்த்தி யதி தத்துவமவனுக்கு சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லக்கூடாது, வித்துவான்களுக்கு விவகா ராதேசை எவ்வளவுதர்லம்வனாயிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுதர்லம்வனாவர்ணசசிரமஆசா ரம் அபாயமன்றியிலே வித்திக்கின்றன தேகங்களுக்கு தேகாத்மஸத்திய புத்தியானது எதுவ ரைநமுவவில்லையோ அதுவனா வர்ணசசிரமாசாரம் ஸத்தியமாகவே வித்திக்கின்றன வித்து வானுக்கு ஆசசிரமகர்மங்களில் பாரமார்த்திக ஸத்தியத்துவமில்லாவிட்டாலும் வியாவகாரிக ஸத்தியத்துவமிருப்பதால் கர்மித்துவமிருக்கின்றன ஆகையால் ஓப்பதம்ஜரே ஸத்திசாசார ததுகிடமில்லை இந்திரன் பிரம்மவிஷ்ணுஈசநாஸுபேர்களுமேமேலுக்குதேவஸிசோஷ்டகன் னுஷுபூஜஜியபூஜகதாமத்துக்குவிட்டுமனநிலில்லவாநான் ஆத்மவித்தைநிஷித்திப்பிவிக்கு ரேய ஆகையால் பிரம்மாவே அந்தகெட்டசங்கையவிட்டுவிடும் "பிரம்மா" அபயபகவ் னே ஞானதேதிரத்தால் ஆபிரம்நேதிரங்கனையும் ஸபலமாக்கின இந்திரன் பின்னென்னெ ன்ணினுனதைச்சொல்லுங்கள் "ஸ்ரீகுருமுர்த்தி" பிரஜாபதியின் பிரஸாதத்தாலும் தஸ்பிரயெத் தினத்தாலும் ஸத்தியஞ்ஞான ஸ்வரூபியான இந்திரன் பின்னென்னெனின் தென்னவெனில் சொ ல்லுகிறேன் - இந்திரன் - பிரம்மாத்மைக்கியத்தை அடைந்து ஸ்வசெதாத்மாவான் என்னு டையவெனும்பெரிதுமான இந்த ரூபமானது வேதபாஹியர்களால் தர்க்கிக்கக்கூடாதது பரவசேந்திரியங்களுள்ள அசுத்தர்களால் சிந்திக்கவும் கிரகிக்கவும் கூடாது ஸச்சிதானந்த அ ததுவைதநிகுண உத்தமஜோதியானது தர்க்கிக்கக்கூடாத வெனும்புள்ளது என்று தலைமா ரிச்சொல்லதினாலும் தாதாத்மியத்தை உருதிப்படுத்துகிறேன் அதுனால்லவா கிருதகிருத்திய னுனேன் இந்தனக்குபாஹிய கர்மசேஷத்துவமில்லாததுல் விதிகள் மூடங்கிப்போய்விட் டபடியாலும் இப்போது நான் யாகாதிநிர்வியை அடையவில்லை இந்த எனக்கு நித்தியகர் மவிதிகளிருந்தபோதிலும் காமியநையத்தன்விதிகள் விபலமாய் விட்டபடியால் ஆத்மாவுக்கு அவிதி சேஷத்துவம் வித்தித்தது இதில்நிர்வியில்லை, ஸகலவிதிசேஷத்துவமானது அனைத் மஞ்ஞானக்கல்லவா கேழ்க்கப்பட்டிருக்கின்றன "ஸ்ரீகுருமுர்த்தி" அந்தஇந்தஅப்ரேசுஷஆத்ம ஞ்ஞானத்தை முன்பிரம்மாவானவர் பிரஜாபதிக்குச் சொன்னார் அவர்மனுவுக்குச்சொன்னார் அவரெல்லோருக்கும்சொன்னார் எப்படி ஆத்மவித்தையானது தேவேந்திரனுக்கு ஸபலமாகபி ராகித்ததோ அப்படிநிக்மாமகர்மங்களுக்குபலம்சொல்லப்படுகின்றன ஆசாரியகுலத்திந் ருந்ததேதத்தை அத்தியயனமசெய்துபின்னிரகஸ்தாச்சிரியாகிசியானதேசத்திலுத்தேசத் தைபாருயனம்செய்து வித்தியயின்பம் பனாஸித்திக்கிறதர்க்காகிவிபர்களானபுத்திரர்களைபி

குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டதத்வலாராயணத்தில்,

தீர்ச்சுவர்த்துணங்களுக்கு ஆகாரமும் முக்கியமேயுந் தியும்பிக் குரவுமென்ற அந்தஸ-ஞரி
யுடைய உணர்வுகூர்ச்சுமொகின்ற இந்தஸ-ஞரியனுந் திகழும் பிராணைகளுக்கும் நாதஞானமும்
வதஸுரத்துக்கு அபயனமாயித்து அந்த அபயனங்கள் சமஸ்திரஸ-ஞரியப்பிரதானமாகச்
சொல்லப்படுகின்றன யாகங்களுக்கும் கிணர்களுக்கும் முதலானதுகளையும் பெய்தசர்மிதன் அந்த
புண்ணியபலத்தை புதிக்கிறதற்கு சந்திரலோகத்தை அடையுதிருக்கள்பேர்த்ததால் கர்மம்மநசி
க்குப்போது திரும்பவும் பூமியில் வருகிறார்கள் இதைதான் அபரப்பிராம்யே பாஸகே குபலமா
கபெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் பின்வர்கள் அங்குஷ்டபுருஷனுடைய பரப்பிரம்மத்
தைசிரத்தயால் பிரம்மசரியத்தாதிதபஸால்வித்தையாலும் உபாஸிக்கிறார்கள் அவர்கள் பிர
ணங்களுக்காச்சரியமும் அமிருதமும் அபயமும் பரப்பிரம்மமும் பருபணமென்று சொல்
லப்பட்டிருக்கின்ற இந்தஸ-ஞரியனை அடையுதிருக்கள் அந்த உபாஸனையால் அடையப்பட்டபிரம்
மலோகத்திலிருந்து அங்கு வந்திருப்பிரம்மவித்துக்களாக அகியஸ் திரும்பி வருகிறதில்லை
பிரத்யானமார்த்தத்தில் பேரூரகர்மிசுருக்கு ஸ-ஞரியபட்டித்திருந்து தகச்சலுண்டாகின்
றன ஹேமந்தசிரிசுரிதுக்களை ஒன்றுக்கி ஒன்றுபாத்தமுள்ள ஸம்வதஸரூபியும் பனிரொண்டுமா
ஸங்களாருத ஆகாரமுள்ளவனும் ஆகாசத்துக்குமேல் ஜலமுள்ளவனும் சகலத்துக்கும் பிரதா
ஸமாக சூரியனை சிலகாலவித்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள் சிலர்கள் ஏழுசக்கரமுள்ள ரெதத்தில்
எப்போதும் ஸஞ்சரிக்குவனும் காலாதிதஸமான அந்தஸ-ஞரியனிடத்திலேயே ரதனாபிரலா
ககால்கள் போல் ஸர்வமும் அறப்பிக்கப்பட்டிருக்குதென்று சொல்லுகிறார்கள் மாஸம்பிரஜாப
திக் கிருஷ்ணபக்தம் அகின்ற ஒரு அம்சமான சந்திரன் அன்னமிதுகளாயிற்று சுக்கிலபக்தம்பிர
ணன் அகித்தியன் திக் கி அக்கினி இதுகளை பிரணதெரிசிகள் சுக்கிலபக்தமென்ற பிரணனாக
ப்பார்க்கும் அந்த பிரணதெரிசிகள் கிரஷ்ணபக்தத்தில் யாகத்தைச் செய்தாலும் சக்லபக்த
த்சிவசெய்ததால் அகியுதிருக்கள் மைத்தவர்கள் சுக்லபக்தத்தில் செய்தாலும் கிரஷ்ணபக்தத்தில்
செய்ததாக அகியுதிருக்கள் விசுவகஸிஸ்திரிகளிடத்திலிருந்து வருவார்கள் அவர்களுக்கு
ஆயுஸ்ஸ-கூழிக்கும் இரவில் செய்தால் அதே பிரம்மசரியமாகும் கெல் தீர்முதலான அன்ன
குபமாக கோதஸஸில் பரிணமித்து ஸ்மிதியோனியில் விடப்பட்டது ஸ்மிதியை பிரணைகளை பிரஜா
பதியானவர் உண்டுபண்ணுகிறார் எவர்தாதிதஸ-ஞரியனிடத்தில் சேருவிற பிரஜாபதியிருத்ததை
பதலில் நடத்தவில்லையோ அவர்கள் அந்தப் பிணத்தை பிரிப்பிவிக்கிறார்கள் அந்த கர்மிசுருக்கு
சந்திரப்பிரபுபிரபமானபலம் சொல்லப்பட்டது அல்ல பிரம்மலோகங்கிடைத்த போதிலும்
புறாவிருத்தியுண்டு எவர்களுக்கு பிரம்மசரியாதிதபக்திவருவாக இருக்கின்றனவோ ஸத்திய
மும் ஸ்திரமாக இருக்கின்றனவோ பெரியும் காபட்டியும் கௌடில்லியமுமில்லையோ அந்த
நிக் காமிகளுக்கே சுத்த ஸத்துவப்பிரதானமான இந்தப் பிரம்மலோகம் திரும்பி வருமென்கிற
பதிகிடைக்கும் அந்த அதிகாரிகளுக்குத்தான் பிரித்தால் தாறுவையஸ்ஸர்ன உடனே அவருட
ன் கூட கைவல்யமுக்திகிடைக்கும் பின் வைதர்பனென்ற பார்வன் வினயத்துடன் கருணா
நிதியும் சூருசிரோஷ்டருமான அந்தப்பிரதானையே பிரசினம் செய்தான் பார்வன் பகவானே
ஸதுலதேகரூபமான இந்தப் பிராணையை எத்தனைதேவ மந்திரிகளார்கள் இறலெவன்கிரோஷ்ட
ன் இதைப் பிரகாசிப்பிவிக்குவனெவன் பிப்பலாதர்-ஞ்சபூதங்கள் வாக்கு சித்தம் நேத்திரம்
சரோதிரமித்தனை பேர்களும் இந்தபாணத்தை எடுத்திரிப்போமென்று சொன்னார்கள் இப்படி
பெருமைக்காக விவாதித்துமோகத்தை அடைந்த அவர்களை முக்கியப்பிரணானுவன்மோகத்
தை யடையாதயங்களுண்டு ரொண்டுன் இந்தபாணத்தைநானே அஞ்சுகிறேன் அன்னியனை
அபேஷியுடன் சரிக்கிறேனென்றவன் கெட்டிமைத்தவர்கள் முக்கியப்பிரணனிடத்தி லபிமான
த்திலுள் சிரத்தையுடன் இருக்கள் அந்த முக்கியப்பிரணானுக்கிறுந்தியை அபிளபம்செய்யும்

5299

ஞானவாஸிஷ்டதத்வலாராயணத்தில், உகத

யிருந்தார்கள் எப்படியோகத்தில் வண்டானது தேன் கூட்டிலிருக்கும் போது இருக்கும்
கிணம்பும்போது கிணம்பிலும் காண்கிறதோ அப்படியறியத்தக்கனது பின்வாக்குகிறானாக
ன்பிரணனை நகவானென்று ஸத்துத்ததனாக அதுகனி அகிஷ்டான ஸ-ஞரியன்
அக்கினிஸ-ஞரியன் பர்ஜன்யன் இந்திரன் வாயுபிரதிவிசந்திரன் ஸதாதித திரும்பும்
ரெதனாபிரயில் அரங்குபோல் பிரணனிடத்திலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இக்குயஜ-ஸ்ஸ-ய
ஞஞங்கள் கெஷத்திரம் பிரம்மம்பிரஜா பதிசகலமும் நீதான்மாதாப்பிராக்களுடைய கெர்பத்தி
னும் நீயே ஸஞ்சரிக்குறும் நீயே உண்டாகுறும் மனுஷியர்கள் முதலாபிராணைகளுள் பொருட்
டேதுவாரங்களைப் பெலியைகிரகிக்குறார்கள் இந்திரதி தெவர்களுக்கு அவிஸ்ஸைச்சரி
விக்ராவனும் நீதான்சகஷ-முதலான இந்திரயன் களுக்கும் அக்கிரஸ் முதலானிரிவிசுருக்கும்
எதுஸத்தியமான சரித்திரமோ அதுவும் நீதான் பிரணனாகிதும் பிரணன் நீதான் நாயகன்தே
ஜஸானுல நீயேருந்திரனாகுறும் சகலத்தையும் ஸம்ஸாரஞ்செய்து இரெகிக்குவான்நீயே அந்
திரிக்ஷத்தில் ஸ-ஞரியனாக ஜோதியுருக்கியாகவும் ஸஞ்சரிக்குறும் நீயே எப்போது மெகமா
கியுமியில் ஜலத்தை வர்ஷிக்குறேன் அப்போது இந்திராஜை-அ-நத்தை அடைந்து உன்
னைச்சேர்ந்தவர்கள் அந்தநத்தை விசுத்திக்கொண்டு அதிகமான அன்னம் கிடைக்குமென்று
ச்சயத்துடன் ஆனந்தரூபியாக இருக்குதுகள் ஸம்ஸை அன்னங்களையும் புசிக்குறாடா அக்கி
னியும் நீதான் எங்களுக்கெல்லாம் நீயே பதியாகவும் இருக்குறும் இந்தநாங்களை உனக்கு அ
விஸ்ஸைக்குக்கிறவர்கள் வாயுவுக்கும் நீயே பிரதவாகுறும் வாக்குமுதலானதுகனிருக்கின்ற உன்
சரித்ததை சார்தமாகச்செய் உத்திரியாதே இந்தஜகமெல்லாம் உன்வசத்திலேயே இருக்கின்ற
கஸ்வர்கத்திலும் ஸமத்த இடங்களிலும் இருக்கின்ற சகலமும் உன்வசத்திலேயே இருக்கின்ற
ன ஆகையால் மாதாவானவள் புத்திரர்களைப்போல் நீயே உன்னுடைபவர்களான எங்களை இரெ
கித்திலேன்றாயது எங்களுக்கு நீயே சகல ஐசுவரியங்களையும் ஆதம்ஞானத்தையும் குடுக்க
வேண்டியது இப்படிவாக்குமுதலான பிரணங்களால் சருவருடியாக முக்கியப்பிரணன் ஸ
துதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஹேபார்க்கவரியும் அந்தமுக்கியப்பிரணனைத் தீர்ச்சிரோஷ்டஞ்
நி-பார்க்கவன்-ஸ்வாமிமனதைக்காட்டிலும் பிரணனெப்படி சிரோஷ்டமாகும் தைத்திரியஉ
னிஷத்தில் பிரணன்நிரிஷ்டனாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்குதேபஞ்ச பூதங்களுடைய ஸத்துவ்ரு
ண ஸமஷ்டியில் மனதுண்டாகுகிறானென்றோருண ஸமஷ்டியிலுண்டாக்கது ஆகையால் ம
னதேசிரோஷ்டமாகுது மனதுக்குலனிகை-வைத்திருக்கான் மனப்படுகின்றன பிரணனுக்
குடாத்மாவாகையால் ஞானம்காணப்படவில்லை ஸுஷ-ப்தியில் மனதுலயித்தபோது ஜாக்
கிரததாயிருந்தும் உள்ளும் வெளியு முன்னசப்தம் முதலானதுகளை அறியுதிரதில்லை இர்தசரி
திலிருந்து உத்திரந்தி அடைபுகுமமேமயஜீவனை பிரணன் அனுத்தாமிக் குரதென்று கரு
திரிருப்பதால் தலசருகித்திரர்களான தங்களால் மனதைக்காட்டிலும் மந்த பிரணன் கிரோ
ஷ்டனென்று சொல்லக்கூடாது பிப்பலாதர்-ஹேபார்க்கவ ரதத்திரியசருத்தியில் சொல்லியமன
துக்குஞானமிருப்பதாலது யுத்தந்தான் அப்படியிருந்தபோதிலும் அந்தமனதின் ஞானத்தைத்
துச்சமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும்-அந்தஞ்ஞானமும் பிரணனை அபேக்ஷிக்குரபடியாலும்
ஸ்-ஷ-ப்தியில் பிரணன்-ஷ-ஞ்சபடியாலும் மனதுபிரணனிடத்திலுயிச்சுரபடியாலும் பி
ருணானுமனதுகட்டப்படுகிறதென்று கருதியிருப்பதுனாலும் பிரணனன்றியில் மனதில்லாது
னாலும் மனதன்றியில் பிரணனிருப்பதுனாலும் பிரணனை தரிக்குறவன் மனதுக்கும் அத்தியகூ
ளுதெனென்றும் இந்திரியங்களுக்குமாதிரி அக்கியகூமானமனது ஸத்துவாம் சமாயிருந்
தபோதிலும்காரியத்தில் வைஷ்ணவியம்ஸப் பவிக்குமாகையால் பிரணனிடத்திலுமனதுனித்து
தென்று அறியும் வித்துவானுடைய பிரார்த்தனையமைந்தில் வாக்குமனதிலும் மனதுபிரண
னிலுமல்லிக்குரதென்று கருதியிருப்பதால் மனமயஜீவனது கிருத்திரி-என்று பிரணனை அ

பேஷிக்ரூபடியாலும் பிறுணை பெரிதாகும் உதானன் உளத்துவகெ/ன சர்வாவென்றகரு
திருணுகுறல்வலாகர்த்தாவும்பொக்தாவமாகதேகத்தில்வலிக்குரலிவனுகு பகலிக்குஉயர்க்கி
ளம்புருவர்க்கு மனப்பிறுணைத்தெரெண்டுசிரகுகளாகஅறியும்(பார்சுவன்)ஸவா மிவாயுவுக்கு
பிறுணைபிதாவென்று தர்விகள் சொன்னது அயுத்தமென்று என்சித்தத்தில்தோந்துகுராதே
வாயுவானதுபிறுணைமுக்குதுவாதத்தில்பிரவேசித்தானென்றுசுருதியிருக்கின்றன வல்லவா
பிறுணைக்கு முன்வாயுவிருந்ததாகக் காணுகுரபடியால் பிறுணைக்குவாயுகாரணமென்றெசு
ருதிசொல்லுகின்றன (பிப்பலாதர்) அபஞ்சிசிருதவாயுவுக்குபிறுணைகாரணத்துவம் சொல்லப்ப
ட்டிருப்பதால் பஞ்சி சிருதவாயுவானது பிறுணைவிடத்திலுண்டானதென்று அறியும்வாயுவும்
தேகமுள்ளவனாகையாலவனிடத்திலும் பிறுணை அந்தரியாமியாவான் இந்தபிறுணை சகல
தேகத்துக்குள்ளுமிருப்பதுனால் வாயுவையும்தரிக்குரதாரகும்இப்படிஅப்பயநிசுதரூல்மொழி
பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாரியுண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில்௪௯-
வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உய - வ து அ த் தி யாயம்.

பின் களஸல்லியென்றஆகவலாயனானவர்க்கல அர்த்தம்நகயும்அறிந்தவரும்சாந்த
மனதுள்ளவரும் குருவுமான பிப்பலாதனாபிரசினம்பண்ணினான் களஸல்லியன்-பகவானேஇந்
தபிறுணைஎனினிடத்திலிருந்து உண்டாயித்து எப்படி இந்தசரீரத்தில் வருகுது எப்படிதன்
னைஐந்துவிதமாகப் பிரித்திருக்குது தயாகிதியே அதை எனக்கு ச்சொல்லுங்கள் இப்படிசே
ழ்க்கப்பட்டபிப்பலாதர் பிரசனத்தின் சாதாரியத்தைப்பார்த்து ஸந்தோஷித்து பிறுஞ்ஞான
சினியனைமுன்சந்தோஷிப்பித்துச்சொன்னார் -பிப்பலாதர்- ஹேஆகவலாயன நீர்பேரிதானசே
ழ்வைகேழ்க்குமபடியால்பிரம்மவிஷ்டருகுரீர்ஆகையாலுமக்குச்சொல்லுகுரேன்ஸகலவதார்
தவச்சிலும்பிரசித்தனும் சித்ருபியும் அகண்டானந்தஸத்ருபியும்ஸ்வத்துக்குமாசரீரனும் நிர்க
ரீரனும்அமலனாகின்றபரமாத்மா விடத்திலிருந்துபிறுணைனுண்டாகிறதுபுருஷனிடத்தில்
பிறுணைஅபஞ்சிசிருதவிசாரமாமனதுடன்இந்ததேகத்திலவருகின்றன தேத்திரம்முதலான இந்
திரியங்களைவெவ்வேருக்கியோகிக்கிரதுதானம்மலஜலதவாரங்கலிசிருக்குதுஎழுஅர்சிபுள்ள
ஜாடருக்கினியிலாகுதிசெய்யப்பட்டஅன்னத்தை ஸமாமாகச்செய்திற் ஸமானவாயுநாபியிலிருக்
கின்றனசகலத்துக்குமாத்மாவான இந்தபிபிறுணைதன்சத்தியினாலேயேபுரிக்கப்பட்டுஇரதயத்
திலிருக்கின்றன இதில்தூத்தொருநாடிகளுண்டு ஒவ்வொன்றுக்கும்நூருதுருவீதம்பேதருண்டு
பின்னும்எழுபத்திரபிரம்மாடிகளிருக்குதுகனதுகளில்வியானவாயுஸஞ்சரிக்கின்றதுஉதானவாயு
ஒரேநாடியாலுயரேபுண்ணியலோகத்தைபுண்ணியந்தாலும்பாபலோகக்கிதாபத்தாலும் சேர்
பிவிக்கிறது-புண்ணியபாபமிரண்டுஹம்ஸஸூரியலோகத்தைசேர்பிவிக்குரதுவெளியில்காணப்ப
டுகிறதுஇந்தஸூரியனு மிந்த பிறுணைதான் தேத்திரத்திலிருக்கின்ற இந்த பிறுணையும் இந்த
ஸூரியனேஆனுக்கிரகிக்கிருன்பிரதிபினைதித்தானதேவதையானதுஅபானவாயுவையும் ஆகா
சாதிஷ்டானதேவதையானது வியானையும்தேஜோதிஷ்டானதேவதையானது உதானையும்
சேர்ந்துக்கொண்டு இதர தேகத்தை அடையுதிற ஜீவனுடையமரணகாலத்தி விர்திரியங்க
ளுடன் கூடினமனதில் சேர்ந்து பிறுணை அடையுதுருது தெஜஸ்ஸுடன் கூடியஅந்த பிறு
ணானது புளிக்கிர ஆத்மாவுடன் இந்தலோகத்தில்போகம்முடிந்தஉடனேபரலோகபோகத்து
க்காகசெய்யப்பட்ட கர்மங்களின் பலத்துக்காககல்பித்தலோகத்தை புஜிக்குரவனை சிக்கிர
த்தில் சேர்ப்பிவிக்கிறது இப்படிஎவன் பிறுணை அறியுவானே அவனுக்கு ஒருக்காலும் ஸந்

தநிசிக்காது கிரமபிசு பிறுணைம ஞானதால் அவன் அமிருதனாகவு மாவான் பிறுணை
டைய உத்தபத்தியையும் வரவையு விபுத்துவத்தையும் ஐந்துவிதமான ஆத்தியாத உதஸ்தாசுத
தையுமிர்து அமிருதத்தைபுசிப்பான்பின்னெளரியாயணியானதார்கியனானவனுகுருக்கிலுத்த
மருளஅந்த பிப்பலாதரை பிரசினம்செய்தான் பகவானே புருஷனிடத்திலெதுகள் தூங்குது
துகள் இந்தஜாக்கிரத்திலுமீ எதுகளிருக்குதுகள் எந்ததேவன் ஸ்வப்னங்களைப் பார்க்குருன்
இந்தஸூகமெவனுக் குண்டாகின்றன வாக்குமுதலானதுகளெல்லாமெவனிடத்திலிருக்குதுகள்
என்ப்படிபிரசனம்செய்த கார்த்தியனுக்கு ஸ்வஉத்தரங்களையும் அறிந்த வர்களுக்குள் பெரிய
வருள பிப்பலாதர் சோனனா-பிப்பலாதர்-எப்படிஸூரியகிரணங்களைமண்டலத்தி லெவ்விராசு
பின்னுதயகாலத்திலவெளியில்கிட்டுகுதுகளேஇப்படிஸூரியமும்பாதேவனு கிளமனதிலொன்
ருகுரபடியால்புருஷன்கேழ்வும்பார்க்கவுமில்லையெனகெந்தம்ஸபரி சங்கனையும்கிரகிக்குருனி
ல்லவாங்கவும்சொல்லவும்விஷயிக்கவும்மலத்தைத்தள்ளவும் ஸஞ்சரிக்கவுமில்லை தூங்குமாத்
திரமசெய்குருன் இந்தசரீரமாகுறபுரத்தில் பிறுணைங்களாகுற அக்கினிகள்ஸபஷ்டமாகமுழித்து
க்கொண்டிருக்குதுகள் அபானன்கார்பத்திய அக்கினிபிரணயனத்துனால் பிறுணை ஆகவனீ
யஅக்கினி வியானவாயுவானது அன்னுவாஹாரியபசனம் தெகுகிணாக்கினியாகச் சொல்லப்
பட்டான் ஸமானவாயு வுடனே இந்த உச்சவாஸ நிகவானங்களை ஸமாமாக கப்பிபிவிக்குரது
உதானவாயுவானது பஜுடனாக விஷ்டமான இருள்மய ஸுஷுப்த ஸகுணப்பிரம்மத்தை
சேர்பிவிக்குது கஷ்டம்அந்த ஸ்வப்னத்தில் தேவனுன் தைஜஸனென்ற ஜீவாத்மா மகிமை
யை அனுப விக்குருன் முன்காணப் பட்டதைப் பார்க்குருன் முன்கேழ்க்கப்பட்டஅர்த்தத்தை
யும்கேழ்க்குருன் திக்குதேசங்களுடன்அதைஅனுபவிக்குருன்காணப்பட்டது காணப்பட்டது
கேழ்க்கப்பட்டது கேழ்க்கப்பட்டது ஸத்துஅஸத்து சகலத்தையும் பார்க்குருன்ஸ்வதைஜஸ
னுட்பார்க்குருன் அந்ததைஜஸஜீவவெப்போது தெஜோமயமான நாமவிசேஷத்தால் பங்கப்
படுகிறது அப்போது ஸுஷுபத்தியை அடைந்து ஸ்வப்னங்களைப்பார்க்குருனில்லைஇந்த
ஸூகமானது ஸுஷுபத்தியில் பிறுஞ்ஞானக்கு ஸபஷ்டமாகுறது ஸம்பந்தத்தால் தைஜஸ
னுக்குபசரிக்கப்படுகின்றன எப்படி வலிக்குறதர்க்காகவிரகூததைப்பகலிகளெத்திருக்குது
களோ அப்படிபிறுஞ்ஞானென்றஜீவனிடத்திலஸ்தைஜஸனிருக்குருன்பிரதிபிமுதலானதுகளும்
தன்மாத்நிரைகளும் விஞ்ஞானமாவான புருஷனும் சருசரமானசகலமும்ஸுஷுப்தனுக்கு
அபின்னந்தான் இந்தமுன்றுவதானஸுஷுப்தஜீவனைதரீய மும்சாயைத்ததும்சரீரமத்ததும்
இரத்த மத்ததும்சத்தமும் அக்ஷரமும் நிஷ்களமும் பாஞ்சோதியும் உத்தமமுமாகின்றபிரம்
மமாகவான்பார்க்குருனே அவனைஸ்வஞ்ஞன் ஸம்மியக்ஞானியாகுரு னென்றுஅகருதியிருக்
கின்றன ஹேகார்த்தியனைக்கு சாயையத்ததுமுதலானகததர்மங்கள்சொல்லப்பட்டுதுகளோ
அதுகளெல்லாம் பிறுஞ்ஞானனுக்கு பின்விசேஷணமாக அறிமுன் விசேஷணமாக அறியாதே
மூன்று சரீரங்களிலிருந்து னெம்புருதர்க்கு முன்பரஞ்சோதியில்லாததுனால் ஸம்பிரலாதசு
ருதியாலும் இந்தஅர்த்தமே அறியப்படுகின்றன நின்ம்புருதர்க்கு முன்னேஜீவனுக்கு அந்தகா
மங்களிருக்கு மாகிலப் போது கருதியில் சொல்லியது ரீயசப்தம் வீனாகுழே முன்றவஸ்
தைகளிலுள்ளவர்கள் ஜீவாத்மாக்களென்றும்காலாவதுஅவல்தைபிலுள்ளவன் புரமாத்மாவென
றும்சகலசரீரங்களிலும் கொலிக்கப்படு கின்றனவேஆனால்தரீயனான பரமாத்மாவிடத்தி
லெந்தசப்தங்கள் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்குதுகளோ அதுகளெல்லாம் கருதிஸமிருதிகளில்
ஸுஷுப்தனிடத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்குதுகள் ஆகிலும் ஸம்பத்தி சிருப்பதாலுபச
ரிக்கப்படுகிறதென்ற இந்த அர்த்தத்தை ஹேகார்த்திய மிகவுப்புத்தியுள்ள கீமரக்ககூடாது
ஸுஷுப்தியில்சகலப் பிரஜைகளும்அகண்டகரஸநிரஞ்ஞனப்பிரம்மத்தை அடையுதுதுகளே
ன்றுசொல்லுகிறவர்களுடையமதம் தான் ஜிவத்திரயவசனத்துக்கவகாச மில்லாததுளக்கெட்

டதாரும் ஸம்ஸாரத்துக்கு முக்கியபாத் திரமான விசுவதஜஸுப்பிராஞ்ஞனின் உஜீவத்திரவமான
கூடாக்கிரத்து முதலான முன்றவஸ்தைகளிலிருக்கிறதாகவும் திகாரஸம்பந்தப்பட்டதாகவும் மு
முஷூகங்களால் தள்ளத்தக்கதாகவும் வேதாந்தங்களில் பிரதித்தமல்லவா ஜீவனென்றது அவித்
ஜீவின் ஸம்பந்தப்பட்டதாயினால் ஜீவனிருக்கிறதென்று ஒருவனை கல்பிக்கிறதில் எவ்வளவு
பிரயோசனமில்லை எனில் அப்போது ஸுஷூப்தி அவஸ்தையை அடையுமிதிரைகள் சித்தி
க்கவில்லை ஒரு அவஸ்தையுள்ளவன் மைத்தொரு அவஸ்தையை அடையுமானேதவிர ஒரு அவஸ
தைபுரானது மைத்தொரு அவஸ்தையை அடையமாட்டாது பிர்மம் அவஸ்தையத்ததர்கையாலது
தானிந்த அவஸ்தைகளை அடைந்து தென்றும் சொல்லக்கூடாது ஆகையால் பூமியில் ஸுஷூப்தினை பி
ர்மம்மென்று வரதிக்கிறவர்களுடைய மத்ததைகளை ஜீவனென்று அபுருதமாவானவன் அவித்தையி
துண்டானபோதிலும் அவித்தியாஸ்வரூபியானபோதிலும் அவன் அஸத்ஸ்வரூபிதானென்று சொ
ல்லுகிறார்களிப்படியாகில் ஸபஷ்டமர்க்கானப்படுகிற இந்தவியாகாரதேசை சித்திக்கவேமாட்
டாது சுருதியில் சொல்லியவியவாரணத்தை ஒன்றுக்கொன்று இடையிடையே சாஸ்தரம் செய்யப்பட்டால்
அப்போது புருஷர்களுடைய மோஷார்தமான இவ்விதபிரயத்தினப்பலமாகும் ஸுஷூப்தி
ஸ்தையானது அபரமார்தமாகில் போது ஸுஷூப்திக்கும் பெருமையே பிர்மம்மென்று கருதுக
அடைந்தவனென்பதும் விட்டவனிடத்தில் கண்டாய அருஞ்ஞாநம் இருக்குதென்ற வசனமெ
ப்படிக்கடும், ஸுஷூப்தி பிர்மம்மவாதத்துக்கு பிரதான கெந்தகர்த்த இல்லாததுதான் அதை
கிருகரணஞ்செய்துதலில்வளவு யத்தினம் செய்யவேண்டாம் ஆகிலும் சிலர்களாலந்த வாதம்
பிரபலப்படுத்தப்பட்டிருப்பதானவ்வளவு யத்தினம் செய்யப்பட்டது சகலபிரஜைகளும் நித்திய
ம் ஸுஷூப்தியில் புரீதத்தென்ற நாடியில் சயனித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் அதிலிருந்து திரும்ப
வும் எழுந்திருந்து ஸம்ஸாரத்துக்கங்களில் மிகவும் விழுதிரார்களிப்படி இருக்கபிர்மத்தை அ
டைந்தார்களென்றெப்படி சொல்லலாம் எதில் பிரணானுக்கு நாசம் சித்திக்கிறதோ அநேகஜீத்
துவப்படுகிறது ஆகையாலதிற்கு ஞானமாவென்ற புத்தியை நன்றாக நீ விட்டுவிடுகிறதென்கொ
ந்த பிரஜைகள் தினந்தோறும் ஸுஷூப்தியில் பிர்மத்தை அடையுமிதருகென்று மட்டும்
சகலவேதாந்தங்களும் சொல்லுகிறதென்கொண்டு அது ஸுருணமென்றுவது பிர்மம்மென்றுவது
நிச்சயித்துச் சொல்லவில்லை வியாக்கியானித்தபரீட்சை வெளியிலுள்ள பிர்மம்ம நிர்ஞானத்துவை
தஜோதியே ஸுஷூப்தினை என்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர்கள் நசிக்கத்தக்கது கனத்த இருள்
ஸருணமென்றும் சொல்லுகிறார்கள் அதிலிரண்டாவதே என்னுடைய மத்தம் சுருதிகளிலெங்கும்
மேல் சுருதிகளால் சொல்லப்பட்ட திரியாத்மாவுக்கே நிர்ஞானத்துவம் சான்றுபடியால்
மைத்த சகல இடங்களிலும் அந்த சுஷூப்திக்கு தன்னறிவும் அன்னிய அறிவுமில்லை என்ற
சப்த மிருப்பதாலும் தள்ளத்தக்கது ஆனந்தஸ்வரூபியானபோதிலும் பகமுதலான சகலஜாது
க்களுக்கும் ஸாதாரணமாக இருப்பதினாலும் சுருதியால் சொல்லப்படாத அந்தத்தை எப்படி
நிர்ணயிக்கலாமென்று உன்னதில் சங்கைவேண்டாம் இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூபமொழிபெயர்
க்கப்பட்ட குருகுஞானவாசுவீர்த் தத்துவஸாராயண சந்திரிகையிலுள்ள காரணத்தின் உகரு
பாதத்தில் உகரு அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உகரு அத்தியாயம்.

பின்னுத்தமகுருவான இந்தப்பிப்பலாதனை சிபிஷின் புத்திரான ஸத்திய காமனென்
தவன் ஸத்தியத்திலேயே முக்கியமானதுள்ளவனுமொருவன் செய்தான் (ஸத்தியகாமன்) பசுவா
னே எவன் மனுஷியர்களுக்குள் மரணம் வரை இடைவிடாமலோங்காரத்துக்குள்ளிருக்கின்ற

கிருணப்பிர்மத்தை அபித்தியாலிம்செய்கிறதே அவன் அந்த அபித்தியானத்தாலெந்தலோ
கத்தை ஜபிக்கிறான் சுருணானிதிவே அதைச் சொல்லுங்கள் இப்படி பிரணவாதத்தைத் தீர்வவே
ணமென்று இச்சையுள்ள ஸத்தியகாமனை பிப்பலாதர் சொன்னார் பிப்பலாதர் - ஸருணம் நிர்ஞ
ணமென்றும் பரம் அபரணென்றும் பிரதித்தமான பிர்மம்மே ஒங்காரமாகும் அதை அநிந்தவ்
னதையே அடையுமிதரு பரணவமாத்தனை பிரித்தால் பரப்பிர்மமாகிறது பிரியாவிட்டா
ல் சப்தரூபமான அபரபிபிர்மமாகும் அது ஜபத்துக்கு மாத்திரமுபயோகப்படும் வெருமாத்தி
னைகளுள்ள பரப்பிர்மமாபித்தியானத்தால் பிர்மாத்மைக்கியம் ஸம்பவிக்கிறபடியால் பரப்பி
ர்மமத்தியானம் செய்கிறவன் பிர்மம்மஸ்வரூபத்தையே அடையுமிதரு ஒழைத்தினையு
ள்ள அபரப்பிர்மத்தியானத்தால்க் பிர்மம்மணியம் ஸம்பவிக்குமபடியானந்த அபரப்பிர்மத்
தியானம் செய்கிறவன் மனுஷியலோகத்தை அடையுமிதரு பிரணவாதில்வருபிகளான ரிக்வே
தங்களிந்த மனுஷ்ய லோகத்தை விடைந்தவனுக்கு அத்தியமான ஸர்வ லோகவரியத்தையும்
சேர்ப்பிக்கிறார்கள் ஒங்காரத்தின் மத்தியம் மாதிரி ஸ்வரூபிகளான யஜுர் வேதங்களந்தரி
சுத்திலிருக்கிற சந்திரலோகத்தைச் சேர்ப்பிவித்திருக்கிறார்கள் அந்த உபாஸகந்தேவானிகளால் புஜிக்க
த்தக்கன போகத்தை புஜித்தின் பண்ணிய உபயித்தபோது மனுஷ்யலோகத்தை அடையு
வானென்றஸமிருதிப்படி பிர்மம்மவும் பூமியிலிருந்து மூன்றுமாத் தினையுள்ள ஒங்காரத்தா
ல்பரமபுருஷனை எவன் திரீதனம் செய்வானே அவனை ஸாமவேதங்கள் ஆதித்தியன் வழியால் பி
ர்மம்மவருடைய பதத்தைச் சேர்ப்பிவிக்குகிறார்கள் அதர்வணஸ்வரூபமும் திரீயமாத் திரஸ்வரூபமும்
பரமபுருஷனும் பிரத்தியகாத்மாவுக்கு மேல்பட்டவனுமாயிப்பரமாத்மாவை அபித்தியானத்தா
ல் பார்ப்புவனதையே அடையுமிதரு இதில் மூன்றுமாத் தினாகள் நாசமுள்ளன ஒன்றுக்
கொன்று சேர்ந்திருக்கிறார்கள் பிரிவத்தனாகளாக பிரயோகிக்கப்படுகிறார்கள் உள்வெளியிடுக்கிரி
யைகளில் பிரயோகிக்கப்படும்போது ஞானியானவன் பயப்படமாட்டான் ரிக்வேதங்களாவின்
த பூர்வாகத்தையும் யஜுர் வேதங்களாலந்திரிசுத்தையும் ஸாமவேதங்களால் பிர்மம்மலோகத்தை
யும் அடையுமிதரு என்று ஏதைகவிகளையுமிதருக்கொள்கிறார்கள் அதைவித்துவான் ஒங்காரத்துலேயே
அடையுமிதரு சொல்லியதுதான் சாந்தியையும் அஜாதத்தையும் அயிருதத்தையும் மிகவும் அப
யத்தையும் அடையுமிதரு ஸத்தியகாமன் ஸ்வாமி மூன்றுமாத் தினாகள் நசிக்கிறார்கள் அதுப
படி சொன்னார்கள் அகாரம் முத்திரானந்தமாத் தினைகளித்தியமான பிரணவர்த்துக்கல்லலாசொ
ல்லப்பட்டிருக்குகளை பிரணவத்துக்கு நாசம் வந்தால் போது அதுதான் சொல்லப்படுகிறபடியா
ல் பிர்மம்மத்துக்கும் நாசம் வரும் ஸம்சயமில்லை பிப்பலாதர் - மூன்றுலோகங்களையும் அடையுமித
ற்கு ஸாதனமாக மூன்றுமாத் தினாகளால் சொல்லப்பட்டபடியால் அதுகளுக்கு நாசம் புத்தத்தான் அ
ந்தமாத் தினா என்ற காலவது மாத் தினாமாத் திரம் அகண்டப்பிர்மம்மப்பிராப்தி ஸாதனமாகையா
ல் நித்தியமாகும் அகாரத்திமூன்றுமாத் தினாகளால் சொல்லப்பட்டபடியால் அந்தமாத் தினா பி
ந்தபோதின மில்விடத்தில் ஸருணந்தான் அந்தமாத் தினா பி னர்த்தமான பரமாத்மாவான
வன் அமாத் திரனென்றும் காலவதுவனென்றும் பரமாத் திரனென்றும் நித்தியசேதனனெ
ன்றும் மைத்தொரு விடத்தில் சொல்லப்படுகிறார்கள் சிவபத்தர்கள் - காலமாத் திரையுள்ள
பிரணவத்தை பிர்மம் விஷ்ணு ருத்தி ரேசுவர பரமாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஸருகோபனி
ஷத்து முதலானது களாலனேக மிடத்தில் நிர்ஞணப் பிர்மம் பரமாக சொல்லப்பட்டிருப்ப
தாலுயுத்தியில் காலமாத் திரைகளும் முக்கிய விருத்தியால் முமுஷூக்களுக்கு நாலு
ல்பிர்மம்மத்தையே ஆதரவுடன் போதிப்பிவிக்குகிறார்கள் அகாரமான முதல் மாத் திரமாத் திர
ம்மஜீவேசுவரரூபமான முதல்பாதத்தை போதிப்பிவிக்கும் மைத்தமூன்றுகளும் திருபாத் பிர்ம
மத்தை போதிப்பிவித்து கிரமமுக்கதியையும் ஸத்தியோமூத்தியையும் கொடுக்கும் - ப்ரீகுருமு
ர்த்தி பின்னித்தப்பிப்பலாதனை கேசனென்றவனும் பிரிவினவித்துக்களுக்குவானும் புத்தியு

எனவனுமானபார்த்து வாணவியத்திடைக்கடிபிரசினுசெப்தான் - ஸ்கேசன் - ஸர்வஞ்ஞரு
ஸைக்குருவே கௌணல்வியனுன ஹிரணணியநாபனெனா தீருசபுத்திரன்என்னிடத்திலவந்து
ஒருபிரசினம்செய்தான்-ஹிரணியநாபன்-ஓய்பரதுவாஜோஷேர்டசகலையுள்ளபுருஷனைநீர்அநிய
வீருவென்றுகேட்டவனை நானறிவேனென்று செரன்னேன் எனக்குத்தெரிந்தால் சொல்லமா
ட்டேனுவென்றும் நான்சொன்னதைகேட்டு அந்ததீருசபுத்திரன் மௌனத்துடன் போய்விட்
டான் அறிபாததைச்சொல்லுகுவானும் அறிந்ததைச்சொல்லாதவனும்வம்சத்துடன் நசித்துப
பேவானல்லவாஆகையாஹ் நான்சொல்லவில்லை ஆகையாலந்த ஷோடசகலபுருஷனை தங்கனி
டத்திலநீர்நீர்ஷேழ்க்குரோன் அவனெவ்விடத்திலிருக்குமுனெனக்குச்சொல்லவேணும்தாங்களா
ர்வஞ்ஞருகையால் தத்துவமாகச்சொல்லுங்கள் -பிப்பலாதர்- ஷேனளம்மியனே எவனிடத்தி
லிருணன் முதலானபதினாருகலைகரு மூண்டாயிக்குதுகளோ அந்தபுருஷனிடத்தேசத்துக்கு
ள்ளெஇருக்கிறான் வியவகாரதெசையில் அந்தபுருஷன் ஜீர்த்துவத்தை அடைந்து புதிக்கிறவ
னாகி இந்த சரீரத்திலிருந்தெவன் உத்திரூந்தியடைந்தால் நான் உத்திரூந்தியை அடையவேன்
எவனிருப்பிலிருந்தால் நானுமிருப்பிலிருப்பேனென்று நாசனம்மெய்தான்இதரசருதியாலும்
பிரகிருதத்தில் பிருணலிரிஷ்டிருத்துவம் காணுகிறபடியாலும் உத்திரூந்திகர்மத்துக்குஜீவனே
பிரதானமாகக்காணப்படுகிறதெவனில் உத்திரூந்திகர்மத்துக்கு பிருணனே
பிரதானனென்றும் கீழேயும்சொல்லப்பட்டிருப்பதால்மாணாகாலத்திலபரலோகத்துக்குப்போ
கத்தக்கனஜீவனை பிருணனேகொண்டுபோகிறபடியாலும்பிருணன்மீதவனுக்குஅலைவுகூடில்
லாத்தனாலும் உத்திரூந்திகர்மமானதுபிருணப்பிரதானமாயித்தாலீவன் பிருணனேநிரிஷ்டிருத்தப
டியாலும்ஸர்வகர்மபலத்தையும்புஜிக்கிறபடியாலும்பிருணாதிசகலத்துக்கும்அத்தியக்ஷணகையா
லும்அவனுக்குபிரதானனியம்குடும்பப்படிஉலகத்திலசமயல்செய்குரபிரத்தியனிடத்தில்புசிப
பும்புசிக்கிறஇருஜனிடத்திலசமயல்செய்கையும்காணப்படவில்லையோஅப்படி பிருணாதிசுக்கை
ல்லாமநாதனிருந்தபோதிலும்ஜீவனுக்குபோகார்தமானஉத்திரூந்திகர்மம்நதிலபிரதானனிய
மில்லை முக்கியப்பிருணனுக்குத்தானது வித்திக்கின்றனஅந்தஜீவன்ஐந்தகிருத்திகளுள்ள பிரு
ணனே சிருஷ்டத்தின் சரத்தைசையிருஷ்டத்தானபின் ஆதாசம்வாயஅக்கினிலும்பித்திவிஸை
லஇந்திரியங்கள்மனதுஅன்னம்வீரியுந்தபசுமந்திரங்கள்கர்மம்லோகங்கள்பெயரிந்தபதினாருக
லைகளையும்விரிஷ்டத்தானஇந்தகலைகளெந்தபுருஷனிடத்திலிருக்குதுகளோ அந்தபரமாத்மாவே
ஷோடசகலையுள்ளவன் பரமனுடைய அம்சகுண்கையால்அபரணஜீவனும்ஷோடசகலென்று
சொல்லப்படுகிறான் எப்படி ஹ்ருபமாகப்பெருகின்ற இந்தநதிகளெல்லாம் ஸமுத்திரத்தைஅ
டைந்து லயத்தை அடையுமுதுகளோ செங்கை யமுனைஸர்வதிளன்ற பெயர்க்கையும்வெரு
ப்பு கருப்பு ககப்பு ரூபங்களையும் விட்டு வேனா நாமரூபங்களைஅடைந்துஸமுத்திரத்தைத்தவி
ரவேரில்லாமல் ஸமுத்திரமென்று சொல்லப்படுகிறதுகளேதவிர நதிகளென்று சொல்லப்பட
வில்லையோ இப்படி ஸர்வசாக்ஷியானபரமபுருஷனுடையபதினாருகலைகளும்புருஷனையே அடை
ந்து தத்துவமலிருதலானமகாவாக்ஷியார்தநிதித்தியாஸனத்தாலுண்டானஸம்மியக்ஞானத்தால்
சிக்கனபாமாத்மாவிடத்தில் லயிக்கிறதுகள் பிரகிருதபுருஷனை கலையுள்ளவனென்றும் ஸகுண
மென்றுமெண்ணி தள்ளத்தக்களவெனென்று எவனுவதுசங்கிப்பரன் அந்தசங்கையுத்தபில்லை ஏ
னெனில் இந்த கலைகளந்த புருஷனிடத்தில் அரூபகாசத்தை அடையுமுதுகளல்லவா ஆகை
யாலவனுத்தமகிர்குணபரமாத்மாவே தவிர ஸுருணஜீவனாகான்ஜீவன் பிருணனுக்கும்நிசுலகை
யால் ஷோடசகலைகளும் அவனுக்கும் உண்டு ஆகையால் ஷோடசகலன் ஸுருணனுவான் ஆதி
லும்பிரகிருதகலைகளுக்கவனிடத்தில் நாசம்வரத்தக்கதில்லை ஆகையால்அவன் பரமாத்மாதான்
பிருணாதிசகலகைகளும் முன் அனேகவிதமான ஸம்ஸாரதுக்கங்களைகுடுக்கிறதாயிருந்தபோதி
லும் எவனே சேர்ந்துதானே ஜீர்ணங்களுக நசிக்கிறதுகளோஇந்தகலைகளுக்குஎவனே அடையு

நெதானது எவனுடைய அன்னியத்துவ பஜனத்தால் முழுக்கூவுக்குப்பவிக்குமோ பூர்ணனு
 மபாமனும் ஜோதிர்மயனும் கிஷ்கினுமான அந்த புருஷனையே பதிக்கிறேன் தினம்தோரும்
 ரேசகாதிஸுபமான ஹடயோகூர்பியாஸத்தாலும் உத்திருந்தியாலும் அந்த கலைகள்தானே சமீ
 த்தபோதிலும் அந்த பரம்புருஷனை அடையமாட்டான் சுவேதார்த்திததஅத்துவைதபுருஷ
 னுகிறுனென்று சித்தியமெக்கப்பட்டு அமலபரத்தியானத்தாலேயே அடையுவான் இரதநாபியி
 ல் ஆனாக்கால்களப்போலெவனிடத்திலிருந்தக்கலைகளிருக்கின்றனவனோ அரியத்தக்கன அந்தப் பர
 மபுருஷனை அறியுங்கள் அறிந்தாலுங்களுக்கு மிருத்தியுவின் துன்பமில்லை இவ்வளவுதான் என
 தனமான பரப்பிரம்மத்தை நானறிந்தேன் இதற்குமேலறிந்தக்கது கருதினியிருக்கின்றிலொன்
 னுமில்லை இப்படி குருவான பிப்பிலாத மகரிஷியால் கௌரவப்பட்ட அந்த ஆறுசுவியர்களும்
 ஸந்தஸ்து சித்தர்களாகி பூஜித்த மருபடியும் சொன்றர்கள் அய்யா குருநாயகரே அவித்
 தையின் பெரிதானகரையை எங்கு எத்தனை வத்ததற்குகளே எங்களுக்கு பிதாவாசுரீர்கள்
 விச்சயம் -பிரம்மா- பிரசினம் செய்த இந்த ஆறு சுவியர்களும் குருவிடத்தி லொன்றக்கடி
 பிரசினம் செய்தார்களா அல்லது வெவ்வேறுக பிரசினம் செய்தார்களா பிரசினம் வெவ்வேறு
 ருத இருப்பதால் ஒன்றுக்கொன்று வேறாயாக கேட்டார்கள் என்றும் சொல்லிவிட்டுக் கொண்டு
 எங்களுக்கு பிதாவென்று ஒருவரை சொன்னார்கள் என்றும் சொல்ல இடமாயிரு
 க்குது பிரசின உத்தரகாலங்களில் வெவ்வேறுக இருப்பார்களாகில் அப்போது ஆறுபேர்க
 ளுக்கும் அவித்தையை தாண்டி ஸ்மானமாகாது ஸர்வப் பிரசினங்களிலும் ஸர்வார்
 தமும் சொல்லப்படாதது ஒருவரையாக பிரசினம் செய்தபோதிலும் அப்படியே வேறாயாக
 சிரவணம் செய்ததாகக் காணப்படாதது ஒன்றும் வேறன்றியிலொன்றாகவே இருப்பார்களாகில்
 போது கருதிகளையார்த்தங்களை ஸதஸ்ஸிஸுத்தேசஞ்செய்கிறது அயோக்கிய மாகையால்குருவு
 க்கேபெரிதானகுத்தம் நேரிடுகிறது லோகத்தில்திகாரிகளும் ஸம்புத்தியுள்ளவர்களாகமாட்டா
 ர்கள் அந்த ஆறுபேர்களுக்கும் பிரசினம் விசத்திரமாகக்கண்டபடியால் புத்தியும் ஸம்மாகக்கா
 னில் ஆகையாலந்த ஆறு சுவியர்களும் ஒன்றக்கடி சிரவணங்கள் செய்தார்களா அல்லது
 வெவ்வேறுக இருந்தார்களா வென்ற இந்த என்னுடைய சமீகையை நிறுக்காணம் செய்யுங்கள்
 பிக்குருமுத்தி- ஓய் விதியே அந்த ஆறு சுவியர்களும் கூடியே குருமுக்கமாக சகல அர்தத்
 தையிச்சிரவணம் செய்தார்களா திலெவ்வளவுமச்சயம் வேண்டாம் மோக்ஷமார்த்தத்தில் சமான்
 அதிகாரிகளலோசத்திலுண்டு அவர்களுக்கு இரஹஸியமான தத்துவார்த்தத்தை அதஸிலும் கு
 ருவானவருபதேசிப்பார் இதுவால் ஸர்வார்த்தத்தானகுருவுக்கொருகுத்தமுமில்லை பிரசினம்
 விசத்திரமாயிருந்தபோதிலும் புத்தி ஸமானமாக இருப்பது விசுரோதமில்லை ஒரே சுவியனுக்கு
 ம் வெகுப்பிரசினம் காணுபெரியால் அந்த ஆறு சுவியர்களும் ஸர்வார்த்தத்தையும் அறிந்தவ
 ர்தளென்று விச்சயித்துக்கொள்ளும் முகலாவது குருவிடத்துக்குப் போகிறபோது அந்த ஆறு
 பேர்களுமெப்படி சேர்ந்தேபோனார்களோ அப்படியே பிரசினகாலத்திலும் சிரவண காலத்தி
 லும் சேர்ந்திருந்தார்களே தவிர வேரிலலை எப்படி ஒருகுருவுக்கனேகம் சுவியர்களாவார்களோ
 அப்படியே ஒரு சுவியனுக்கனேகம் குருக்களாவார்கள் ஸம்சயமில்லை சுவியர்கள் அன்னியர்
 களிடத்தில் தனித்தவர்களாயிருந்தபோதிலும் குருவாலேயே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து இரக்சிக்கப்
 பட்டபடியால் குருவேருக்கிய பிதாவென்றென்னத்தக்கது -பிரம்மா- அய்யாஸத்குருநாயக
 ரே பிறுணுகுகளான பதினாருக்கைகள் பரமாதமாவிடத்திலுண்டாகி அதிலேயே லயிக்கிறதா
 களென்று தாங்கள் சொல்லியதினெனக்கு ஸம்சயமுண்டாவிறது சகல சம்சயத்தையும் தாங்களே
 நிவிருத்திசெய்ய யோக்கியர்கள் தத்துவம்ஸ்யாதிவாக்கியங்களால் காரியகாரணங்களுக்கெக்கிய
 ம் கேழ்வியாகுரது பிறுணுகிகள் காரியமாகிப்போது அதுகளதுவம்பதார்த்தங்களாகும் பிறு
 ணுகளுக்கு அசேதனத்துவம் ஸ்பந்தமாயிருக்கின்றன காரணமான பரமாதமாவுக்கே சேத்

உகஅ குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டதத்வலாராயணத்தில்,

னத்துவம், வித்திக்கின்றன இப்படி இருக்க அபேகத்தியானத்தாலாவது எப்படி சேதனசேதனங்களுக்கு ஸாமானுதி கரண்ணியம்சமே சித்தினம்சனாகையால்கூடஸ்தனுக்கு அதுகூடும் துவம்பதார்த்தத்துவமும் தத்பதானன்னியத்துவமும்கூடம் பிறுணுதிக்குக் கூடஸ்தானன்னியத்துவம் வித்திக்குதாமிதும் ததுவமவிளன்று ஐக்கியம்சொல்லப்பட்டவில்லை எந்தஇருவர் களுக்கு ஐக்கியஞ்சொல்லப்படுமே? அவர்களுக்கே காரியகாரணத்துவம்பிரசித்தமாயிருக்கின்றன ஆகையால் பிரத்தியகாத்மா பிரணமே தவிர பரமாத்மாகாரணமாகான் - ப்ருகுருமூர்த்தி - அந்தப்பிரத்தியகாத்மாவானவன் பிறுணுதிகளுடைய உத்பத்திக்குகாரணமாகானே தவிர அகண்டத்வாத்மாவில்லாத்துவம் பிறுணுதிலயத்துக்குகாரணமாகான் அகண்டசித்ரபிர்மம் ப்ருபதிவன்றியில் பிரத்தியகாத்மாவிடத்திலுள்ள பிறுணுதிகளுக்கு நாமவ்ருதுகூடஸ்தபிறுணுதிகளுக்குத் ததுவம்பதார்த்தத்துவமில்லாவிட்டாலும் ஜனனியஜனகத்துவமிருப்பதால் காரியகாரணத்துவமுண்டு பிறுணுதிராசத்துக்கு பரமாத்மாவே ப்ருபதியகாரணமாகிலும் கூடஸ்தன்வழியாக நகிக்கிறபடியால் கூடஸ்தனுக்கும் காரணத்துவம் சொல்லப்படுகின்றன கூடஸ்தப்பிரிபிவகளுக்கு ஐக்கியம் காரியகாரணத்துவம் தத்துவமனியாதிலகூறியத்துவம் ஸர்வமும்கூடம் நின்ற சித்ரபிர்ம நிரவிகல்ப நிரஞ்ஜனப் பிர்ம மாகுரே னென் றத்திபுன் கத்திருத்துவமானது சேதனத்தாலாவன பிரத்தியகாத்மாவுக்கே தவிர அசேதனமாகையால் பிறுணுதிகளுக்கு தியான கத்திருத்துவமில்லை பிறுணுதிகளும் பிரத்தியகாத்மாவுக்கும் ஸாமானுதிகரண்ணியத்தை இவ்விடத்தில் சொல்லவுமீச்சிக்கவில்லை பிறுணுதி அசேதனங்களுடைய அபாயவழியால் பிரத்தியகப் பருத்தமாக்களுடைய ஐக்கியமானது நான் பிர்மமாயிரேனென் றுவித்தவான்கவாலனுபவிக்கப்படுகின்றன பிரதிருத்புருஷன் ஸம்ஷ்டபுரியில் சயனிக்ஞாபடியால் பூர்ணானுபரமாத்மாவாவானே தவிர அன்னியனு பிரத்தியகாத்மாவாவது ஜீவனாலாவது ஈசுவரனாகவாவது ஆகமாட்டான் விவ்ஷ்டபுரியில் சயனிக்ஞாவனல்லவா பிரத்தியகாத்மா வென்று சொல்லப்படுகிறான் புரீதத்தென்றநாடியில் சயனிக்ஞாவன் கூடஸ்தன் கூடஸ்தனுக்கதிகன் பரமாத்மா இவன்பூர்ணனுமளங்கும் வியாபகனுமாவான் புருஷாத்மைக்கியனானதால் தேகத்திரயருபமான மலத்தூததள்ளி நிஷ்களமானஸ்தானத்தில் வித்துவானெப்பொழுதும் விளங்குறான் ஷோடகம் புள் ளநிஷ்கள பரமாத்மஞ்ஞானமுள்ளவனுடைய பதினூரிலொரம் சம்தேவர்களாகார்களுக்கொல்லியகலைகளுக்கிடையானது அத்துவைதநிஷ்கள புருஷோத்தமமே எவர்களறியவில்லை உத்பத்தமனிதர்ள் தன்புருஷர்களுக்குள்ள தமர்க்களதலையுள்ளவனும் ஸ்ஷுப்தியிலிருக்கிறவனும் புருஷாத்மனுமான அபர ஜீவனே பரனென்று எவர்களறியுகிறார்களோ அவர்களும் புருஷாத்மர்கள்தான் வேதாந்தங்களாலறியத்தக்கினவனு மசகலஸ்வரூபியும் அதுவிதீயனும் நித்தியனும் ஷோடசகலனும் மகாத்மாவுமான புருஷனே ஆப்தவசனங்களாலும் மனனத்தியான விருத்திகளாலும் அறிந்துபாபமத்தபுருஷர்களே தன்னியங்கள்ஸச்சிதானந்த ஏகாஸமுள்ள புருஷனே நானாகுரேனென்று அப்பியாஸிக்குவர்களுக்கு ஸம்ஸாரபெந்தத்தால்பயமேது ஆகையால் அந்தஷோடசகலபுருஷனே விபுவாவான் அவனே நாராயணனும் பரமசிவனுமாவான் இவனைத்தவிர இதரமொன்றுமில்லை இப்படி அப்பய்யதிஷ்டதரூபமொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவ ஸாராயண சுந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் உ - வது பாதத்தில் உக - வது அதிகபாயம் முற்றிற்று.

உஉ - வது அத்தியாயம்.

பிர்மமமா பகவானே பூர்வம் அக்ஷிரமகரிவியானவர் செளனகருக்கு அக்கினிமூர்த்தவாதிகுணங்களுள்ள பூர்ணபுருஷனைச் சொல்லுரென்றுகேழ்விப்பட்டிருக்கின்றன அந்தபுரு

ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் உஉ-வது அத்தியாயம் உஉ

ஷனை நானென்றுவல் ஸ்பஷ்டமாக அறியவேண்டு அந்த அர்த்தத்தை கருணாஸமுதிரருனதாங்க ள சொல்லுங்கள் - ப்ருகுருமூர்த்தி - முண்டகோபனிஷத்தில் சொல்லிய அந்த அர்த்தத்தை உம கருச்சொல்லுகிறேன் ஹேபங்கஜோத்பவரே அதைஸாவதானமாகக்கேளும் னத்துவானும் மகாத்மாவுமான அக்ஷிரனுனவர் செளனகருக்குபராபரங்களான இரண்டி வித்தைகளைச் சொல்லிய பின்னிந்த அர்த்தத்தைச் சொன்னார் - அக்ஷிரன் - அக்கினிவே தலைசுந்திர ஸஞ்சியர்களே நேத்திரங்கள் திருக்களேகாதுகள் விஸ்தாரங்களான வேதங்களை வாக்கு வாயுவேபிறுணுன்னிரப்பஞ்சமே இரதயம் பிரிநிவியே கால்கள் இப்படிப்பட்டவன் ஸர்வபுருஷர்களுக்கும் அந்தரூபநீர்வாவான் அந்தரூபநீர்வாவிடத்திலிருந்து அக்கினி ஸமித்துக்கள் பிஸஞ்சியன் சந்திரன்மேகம் ஒவிநிக ள பிரதிவியிலும் உண்டாகி அதுகளை புசித்தபுருஷன் ஸர்வ இடத்தில்ககலிதன்தனைக்கொண்டிருள் ஆகையால் புருஷனிடத்திலிருந்து வெகுபிரஜைகளுண்டாச்சுதுகள் அவனிடத்திலிருந்து ரிக்யஜுஸஸாஸாமங்களென்றவேதங்களும் திசையுஞ்ஞங்களும் சர்வகிரதுக்களும் தகைகளைக் குமும் ஸம்வத்ஸரமும் யஜமானனும் லோகங்களும் சந்திரன்-ஞ்சியர்களும் உண்டானார்கள் அவனிடத்திலிருந்தே வெகுவிசுதேவர்களும் ஸாத்நியர்களும் மனுஷியர்களும் பசுக்களும் பகைகளும் பிறுணுபாளங்களும் விரீகியவைகளும் தவம் சிரத்தை ஸத்தியம் பிர்மம் சரியம் விதிகளுடைய பிறுணுணங்களும் ஏழு அக்கினிகளும் ஏழுணமித்துகளும் ஏழுஹோமங்களும் இந்த ஏழுலோகங்களும் இந்த பிறுணிகளின் இரதயகுண்டியில் ஸஞ்சரிக்கின்ற எவ்வேழுபிறுணங்களும் ஸமுத்திரங்கள் பாவதங்கள் ஸர்வருபிகளான நிகள் ஸர்வ ஓஷதிகள் இரஸங்களும் ஐகருணைகவரன் வழியாக உண்டாயினார்கள் இந்த ஈசனுமே பிரத்தியகாத்மாவும் எவனும் பூதங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ அவனே ஆந்தரூபநீர்வ பரமாத்மா இந்த பரமபுருஷனே ஸகலமான கர்மங்களும் தவமும் பிர்மமும் பருமிருத்தமும் இரதய குண்டியிலிருக்கின்ற இந்த பிர்மத்தை எவன் அறிந்தானோ அவனிடத்திலேயே புருஷனே தயின் கிரந்தியைசெதரிவிவிவான் எவனிடத்திலே பிரபஞ்சம் ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகின்றனவோ இந்த பிர்மமே ஜோதியை அந்த அவித்தியாக்ஷிரத்தியத்தவனே அறியுவான் அந்தபுரீமாத்மபுருஷனே எவர்களிஷ்காமர்களாகி உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் இந்த வஸ்துவதுந்து சோந்ததை அருத்துவிடுமென்றெண்ணிதையித்துடன் கூடிருக்கிறார்கள் எவன்காமங்கலையெவெஞ்ஞானித்துதிச்சிக்கிறுறே அவன் காமங்களுடனே கூட அங்கங்கே ஜனிக்கிறுன் மிருதார்த்தனு நிஷ்காமனுக்கு ஸர்வகாமங்களிவ்விடத்திலேயே நகித்துப்போகிறார்கள் அந்த ஆத்மா அதிகவசனத்தாலுப் ஸஞ்ஞம்புத்திரனும் வெகுசிரவணத்தாலும் அடையத்தக்கவனல்ல இந்த ஆத்மாவே எனேவரிக்கிறுறே அந்தவரணத்தாலிந்த பரமாத்மா வானவன் அந்த ஜீவனுக்கு தன்ஸ்வரூபத்தை பிரதியாகவரிக்கிறுன் பின்னும் இந்த ஆத்மா பிரத்தியகாத்ம தெரிசன பெலமத்தவனுலும் வாணாச்சிரம ஹானிருபமான பிரமாதத்தாலும் விங்க மென்ற மனன மத்தவ மென்ற நித்தியாஸனத் தாலும் அடையத்தக்கவனல்ல இந்த தெருசன சிரவணமளன நித்தியாஸன உபாயங்களால் மோகத்துக்காக எந்தவிதவான்றதின்மசெய்கிறுறே அவனுடைய இந்த பிரத்தியகாத்மாவானவன்பூர்ணப் பிரமமே ஜோதியை பிரவேசிக்கிறுன் இந்த பரமாத்மாவை அடைந்தறிவுகளான ததால்திருபதர்களு மகிருதாத்மாக்களும் இரகமத்தவர்களும் பரசாந்தர்களுமாகிசகலத்தையும் ஏங்குமடைந்துதிரர்களாகிவசியேந்திரியர்களும் கிஸர்வத்தையும் பிரவேசிக்கிறுர்கள் வேதாந்த விஞ்ஞானத்தாலிச்சயமுள்ளவர்கள் பிர்மமாவுடன் மோகத்தை அடையுகிறுர்களென்றது முன்னியாகவியாஸிக்கப்பட்டது ஸம்மியஞ்ஞானியின்பிராரப்தகஷயகாலத்தில்கிரத்தை முதலானபதினஞ்சுக்கைகளும் மேலப்பட்ட பதினரும் அதின் காரணத்தில்கலிக்கிறார்கள் சகஷமுதலானசகலஇக்கிரிய அநிஷ்டான ஆத்தியாத்மிகதேவதைகளும் ஆதிதைவிகங்களான ஸஞ்சியாதிகதேவதைகளிடத்தில்கலிக்கிறார்கள் கர்மங்களும் விஞ்ஞானமய ஜீவனும் சர்வமும் அவ்வைதபரமாத்மாவிடத்தில்கமகிறு

துகள் எப்படி நுகர்வார்களோ அப்படியே அப்படி விதவாள்
பரமபுருஷனை அடைபுகிறான் என்பதும் பரிமத்தை அறிந்தானே அவனுடைய குலத்தில் அப்பி
ரம்மவித்துணிக் கொட்டான் இவ்விடத்திலேயே சோகத்தையும் பாபத்தையும் காண்குறான் இர
தயத்திலிருந்த சகலகாமங்களையும் விட்டுப் புண்ணிய ஊனங்களுக்கும் குழுவலாவது வனதும் நித்திய அ
மிருதனாகவும் பவிக்குறான் ஸநானஸ்தியாவந்தனாகியிருப்பான் என்றும் பிரத்தியகாத்மவிஷ்
டர்த்தமும் முக்கியரிஷியான அக்கினியை ஆறுதிக்குரவர்களும் பெரியோர்களிடத்தில் சிரத்
தையுள்ளவர்களும் விதியுடன் கிடு விருத்ததை அனுஷ்டித்தவர்களும் மானகருத்திரியர்களுக்
கேதிர்த்தம் பிரம்மவித்தையை சொல்லித்தக்கது ஹேசனாக இதே ஸத்தியமென்றும் கிருஷ்ண
தம்னுஷ்டியாதவளிர்த உபநிஷதம் ஆத்தியயனம் செய்யக்கூடாதென்றும் அங்கிரனுவர் ச
ளனகருக்கு முன்னொரு பிரம்மா பிரம்மத்தை அறிந்தவன் பிரம்மமாகவே ஆகுறனென்றதி
லெனக்கு ஸம்சயமுண்டாகுது ஸத்தகுறவே அதைக்கேளும் இவ்விடத்தில்கொல்லப்பட்ட பிர
ம்மமொன்று இரண்டாக அத்துவைத சுருதியாலொன்றென்று பிரமாவிக் கப் பட்டிருக்கின்றன
வே ஸகுணம் பிரக்குணமென்று இரண்டாகவும் அறியப்படுகின்றனவே பிரக்குணமும் ஸலக்ஷண
மலக்ஷணமென்றிரண்டாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே பிரம்மவித்துபரத்தை அடை
புகுறனென்றும் பிரம்மாகிப் பிரம்மத்தை அடையுறனென்றும் இதர சுருதிகளில் பிரம்மமிரெ
ண்டாகக்காணுகுறதே அப்படி பிரகிருத்திலும் இரண்டு பிரம்மசப்தமகாணுகுரபடியாலெ
னக்கு ஸம்சயம் வந்ததுபுத்தர்தான் பின்னும் பிரம்மபிரகருணென்ற இவ்விடத்திலும் தத்துவ
மஸிவாக்கியத்துக்குப்போல் பிரம்மமாகப் போகுறனென்று வியாக்கியம் செய்தவேனும் அப்ப
டியன்றியில் கெதியில்லையே பிரம்மத்தை அறிந்தமாதிரி பிரம்மவித்துக்கு பிரம்மத்துவம் ஆகுமா
லுப்போது வியவஹாராதிகளன்றியிலிருக்கவேண்டிப் பிரம்ம வித்துக்களுக்கொவியவஹாராதி
கள்கொல்லப்பட்டும் காணப்பட்டுமிருக்கிறதுகள் இதைப்போலிவிக்கிறதாய்க்கில்லையாகையா
ல் வித்துவான் பிரம்மமாகப் போகுறனென்றெனச் சொல்லவேண்டும் அங்கிரமகரிஷியும் மகாத்மா
தான் பிரம்மவித்துத்தான் ஸம்சயமில்லை ஆகிலும் வியவஹார மிருப்பதால் பிரம்மமானவரில்
லை பிரம்மானவர்களிடத்தில் வாக்குமுதலான ஸ்வேந்திரிபுக்களும் தப்படியால் அத்துவைத
ஸ்வரூபிகளான அவர்களுக்கு வியவஹாரங்கூடாதி ஆதமாவை அறிந்த ஸமியக்ஞானிக்கு விய
வகாரமுண்டென்றும் ஆதமாவை அடைந்த ஸந்திப்பிரஞ்ஞனுக்கு வியவகார மில்லை என்றும்
சுருதியில் பிரஸித்தம் ஆகையால் ஆதமவித்துகளுக்கு கிரெஷ்டரும் குருமூர்த்தியும் தயா
நிதியுமாக இருக்குரவர்களே பிரம்ம வித்துப்பிரம்மாகவே ஆகுறனென்றதில் நிச்சயமான
அர்த்தமெனக்குத்தோத்தவில்லை- ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- ஓம் பிரம்மாவே பிரகிருத்திலிரெண்டிப் பி
ரம்மசப்தத்தாலும் நிருணஸலக்ஷணாத் வைதப் பிரம்மமே சொல்லப்படுகின்றனவே தவிர
வேரில்லை இதர சுருதியிலப்பட்டி சொல்லியிருந்தபோதிலும் இவ்விடத்திலப்படியாகாது எந்
தப்பிரம்மத்தை அறிந்தானே அதாகவே ஆனென்று சொல்லப்படுகிறது- பிரம்மமாகுறனெ
ன்ற இடத்தில் அப்போதே பிரம்மமாகியிருப்பதால் தத்துவமஸிவாக்கியத்தில்கொல்லப்போ
குற அர்த்தமாகச் சொல்லக்கூடாது பிரம்மத்தை அறிந்தமாதிரித்தில பிரம்மானவனாக நிச்சயி
பதில் வியவகாராதி களிருக்கு மாகையால் பிரம்மமானவனுக்கு வியவகாராதி இல்லை என்ற
வசனம் கிருதாவாகுமே கிர்விகல்பஸமாதியில் பிரம்மான வித்துவானுக்கு எழுந்திருந்த
பிளசர்வியவகாரமும் ஸம்பவிக்குரபடியால் வியவகாரத்தை களில்வாக்குமுதலான இத்தி
ரியங்களிருந்தபோதிலும் ஸருபநாசம் வித்தித்தபடியால் பிரம்மானதுக்கு குறாவில்லை பி
யவஹாரமுள்ளவன் ஸம்மியக்ஞானி வியவஹாசமத்தவன் ஸந்திப்பிரஞ்ஞனென்றது ஸத்திய
ந்தான் அப்படியிருந்தபோதிலும் ஆதமஸ்வரூபத்தை அடையாதவன் ஸம்யக்ஞானியாகால்
அல்லது ஸமாதியில் வசனங்கள் காணத்தகுள் அச்ச இருவர்களுக்கும் ஒருக்கால் ஸம்மிய

மாகும் இருவரும் நிருணபிரம்மத்தையே அடைந்தவர்கள் சம்சயமில்லை அலக்ஷணபிரம்ம
த்தை இருவரும் அடையப்போகுரவர்கள்தான் அந்த அலக்ஷணபிரம்மம் இவ்வேதத்தையே
விருப்பதால் முழுக்ஷ-வானசெளனகருக்கு அங்கிரனுவர் சொல்லப்படவில்லை பிரம்மாவே அ
ந்தவஸ்த்துவானது ஸக்ஷணமத்திது நிர்தேசிக்கக்கூடாது ஸ்ருவித்திலும் கிரகிக்கக்கூடாது
வாக்குதல் சொல்லத்தக்கது காதுலொருவனும் கேட்கத்தக்கது வாக்கு மனதுகளுக்
கெட்டாதது வாக்கியவாசஸகரிய ஸக்ஷணங்களத்தது என்று நானமுன் வெகுதாம் சென்
னெனலலவா ஆகையால் ஸத்தியஸகானந்தமும் ஸத்ருபமும் நிருணமும் பரமும் வேதந்த
வாக்கியங்களால் நிர்தேசிக்கத்தக்கனதும் அகண்டத்துவாநிலக்ஷணமுள்ளதும் அப்போதுமாத
கிரகிக்கத்தக்கனதும் சுத்தவாக்குமுதலானது கருக்குகொளும் போத்தியபோதகர்களுட
ன்கூடியதும் சுருதியில் கேட்கத்தக்கதும் ஸகுணத்துக்கு மேலப்பட்டதும் அலக்ஷணத்துக்கு
கீழ்ப்பட்டதும் நடுவிலுள்ளதும் ஸ்ரீணமும் அதுவைதமும் ஆகின்ற பிரம்மத்தையே அங்கிர
சொன்னார் அந்தஇந்தப் பிரம்மத்துக்கு அக்கினிதலை முதலான குணங்களில்லை மாயியானதாக
லேசவானுக்குத்தான் அனேகம்விதம் பிரஸித்தமாயிருக்குதுகள் அப்படியிருந்தபோதிலும்
அந்தாசுவரன் பிரமிருதப் பிரம்மத்தினபரூபமாகையானந்த நிருணப் பிரம்மத்துக்கும்
அந்தகுணங்களு பசரிக்கப்படுகுறதுகள் சைதனனியமேகருபமாகிலும் உபாதிகளனேகரூப
மாகையால் உபாதிவசந்தால் பிரம்மத்துக்கும் ஸர்வகுணங்களுமாகட்டும் உபாதியிலுள்ள
குணங்கள் நித்திய மாகையால்தகுணங்களால் வஸ்துவுக்கொருஹானியுமில்லை மாயாருபிகரு
ம் அநின்காரியருபிகளுமான உபாதிகளும் அனேகமாக சைதனனியஸன்னிதியில்லை ததுக்களபோ
ல்தனவிவேகமத்தவர்களுக்குத் தோதுகுறதுகளை ஸத்ஸ்வரூபத்தின் ஸம்பத்திலெது ஆகின்றபி
டைபோலிருக்கின்றனவே அது உபாதியின்று சொல்லப்பட்டது அந்தவஸ்துவானது அஸ்த
தம் அது உமாவுமாகும் அந்த உபாதியில்கேடும் வஸ்துதின் நாலொருபாகத்துக் கொப்
புக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் வஸ்து முழுமைக்கும் கேடில்லை நிருபாதிகளும் அதுவை
தமும் நிரமசமு மாகச்சொல்லப்பட்டப் பிரம்மத்தில் பாகவார்த்தையேதென்று நிர்சங்கிச்ச
வேண்டாம் பாதசுருதியால் ஸத்து அம்சமுள்ளதும் அகண்டத்துவத்தால் நிருபாதப்பிரம்மம் அ
ம்சமத்ததுமாகும் மூன்றுகப்பிரகிக்கப்பட்டது எப்படி அகண்டமாகுமெனில் நானுத்தாவமத்தப்
டியால் குத்தமில்லை ஸாக்ஷித்துவத்தால் பிரம்மமெகருபமாக இருப்பதால் அந்தந்தசரீரேதத்தா
ல் பிரம்மத்துக்கும் நானுத்தவமாகுமென் றெனணவேண்டாம் தேகங்களு ஓளபாதிகள்களா
கையால் தேகிகளுக்கு நானுத்தாவம் ஆகும் நித்தியமும் ஸாக்ஷியுமானதைக்கியவஸ்துவுக்
கு அதாகாது நான்கருப்பனென்று ஒருவன் சொல்லுகுறான் நான்ககப்பனென்றொருவன் சொ
ல்லுகுறான் இப்படி வர்ணனைகளுல் தேகம் பின்னமாயிருந்தபோதிலும் ஆதமா பேதிக்கவில்லை
நான்கம் பின்னொருவன் சொல்லுகுறான் நான்கத்தென்றொருவன் சொல்லுகுறான் இப்ப
டி தர்மாதிகளனுல் ஜீவன் பின்னனாயிருந்தபோதிலும் ஆதமா பேதிக்கவில்லை எல்லாவிடத்திலும்
அகம்பதம் ஸமானமாகையால் சித்ருபஸ்திய பரமாத்மாவிடத்தில் பேதவசனம்கூடாது இது
னுல் பரமாத்மாவிடத்தில் நிருபாத்பேதமில்லை என்று சொல்லக்கூடாது விஜ்ஜியஸஜாதியங்க
ளான இரெண்டிபேதங்களு மில்லாவிட்டாலும் ஸ்வகேதபேதமிருக்குதல் ஸ்வபரமாத்மாவான
வனதன்னுல் ஸ்வபதார்த்தை இருந்தபோதிலும் அகம்பதார்த்தத்தின் விலயத்துக்கிடத்தான
னாகையால் அகம்பதார்த்தைச் சொல்லுகுறர்கள் பிரபோத உதயத்துக்கு முன்னகம் சப்த
முன்னது அபுருத்தம் பரமாயிருந்தபோதிலும் பின் ஸாமானுதிகாரணத்தால் பரமாத்மபரமாக
சொல்லப்பட்டது ஆதமாவென்று கிரகிக்கத்தக்கது பிரம்ம மென்று ஸ-ஒத்திரக்காரர் சொ
ல்லியிருப்பதால் அகம்பிரத்தியயதுக்கத்தினுள் அஸம்தபிரத்தியயகோச ரளிருக்குறன் எவ
ர் அகம் பிரத்தியய முள்ளவனை தள்ளி அஸம்தபிரத்தியயமுள்ளவனை எப்போதும் காணுக அறி

யுருளுகை அந்தவிதனுவானே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மோக்ஷதவையடைபுகுளுன் அகம்பிரக்திய யமுள்ளவீட்டிலுள்ள அஸ்மத்பிரக்தியயமுள்ளவன் பரமாத்மா பரமாதத்தில் அஸ்மத்பிரக்தியமுள்ளவரானேக்தவிர ஜீவன்வேரில்லை ஆகிலும்வியவகாரங்களில் கர்த்திருத்துவாறிகுணங்களுடனகடிய ஜீவாத்மாஸம்சார்பும துக்கங்களுக்கு பாத்நிரனுமாக ஒருவனிரும்புருன் அக்யாலோயச தாரமுதரேஇரெண்டு தெசைகளை அபேகித்து பெந் மோக்ஷவீதிக்கரக துவைய தீக்ஷை கங்கல்ஸத்தியங்களைனு திச்சயித்துக்கொள்ளும் இப்படி அப்பய தீக்ஷிதருல்மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிணையில்ஞானகாண்டத்தின் உ-வதுபாதத்தில் உ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ-வது அத்தியாயம்.

பிரம்மா பகவானே தக்ஷிணமுந்நியே ஸர்வஞ்ஞானபயோகிதியேசமகாரேகோகோ தபதிப்பிரகாரத்தை எனக்குகிருபையுடன் சொல்லுங்கள் -புருருமுந்நி- ஓய்பங்கஜோத்பவ ரோகேதேபனிஷத்தில் சொல்லிய இந்த அரத்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் ஸாவதானமாகக்கே டும் பஞ்சிக்குதபஞ்மகாபூதங்களாலுண்டு பண்ணப்பட்டிம்கடினத்திர வஉஷ்ணசலசை-ஷி ராகங்களான அஞ்சலக்ஷணங்களிலிருக்கிறதும் எரிப்பு துவர்ப்பு கசப்பு புளிப்பு உப்பு தித்திப்பு என்ற ஆறாணங்களுக்காச் சிரமமும்நிஷாதரிஷபகார்தராஷ்ட்ஜமத்தியமதைவங்களைன்ற ஆரு ருனயோகமுள்ளதும் வெளுப்பு கசப்பு கருப்பு கபிலம் தூயிரம்பாண்டாரம் பிதமென்றேமு வானங்களாகிறதாதுக்களுள்ளதும்ஸ்தூலம்ஸ-ஸுக்ஷ்மமானவமென்ற மூன்று மலமுள்ளதும் தெவதிறயக் நரர்களான மூன்றுயோனியுள்ளதும்பகதியம் போலியம் லேகியம் சோலியமெ ன்ற நானுத்த ஆறுமூன்று தும்சரீரமர்கும் தரிக்கிறதிலிரதிகியும்பின்டம் செய்கிறதில் அப பும ரூபாகிபார்வையில் தேஜஸ்ஸும்நடையில் வாயுவும்ஒடங்கொடுப்பதிலாகாசரூபயோக பபமேதேவதத்தனுடைய ஆருரஸமுமொன்றுக்கொன்றுசேர்ந்து எப்போது ஏகமாயித்தோ அ ப்போது அந்த ரசத்திலிருந்து இரத்தமுண்டாகும் அந்தஇரத்தத்திலிருந்து மாம்சம் அகிலிரு ந்து ரதை அகிலிருந்து இலும்பு அகிலிருந்து மைஜ்ஜனன்ற மாம்சம் அகிலிருந்து சுக்லிம் சு க்கிலசோணித சோகத்தால் இரதயத்தில் கெர்ப்பம்நரித்து நிரும்பிவருகிறது அக்கிலிஸ்தாநா க்கில் பித்தம்பித்தஸ்தானத்தில் வாயுவாயுஸ்தாவதில் இரதயமுமிருக்கின்றன ரிதுகாலத்தில் பிரஜாபதிப்பிரயோகத்தால் ஒருநாளாவதித்து கலிலமாகின்றன எழுநூள் வஸிற்று நீர்குமிழ் டொலாகின்றனபதினஞ்சுநாளைக்குள் பின்டமாகிறதுஒருமாஸத்துக்குள் கடினமாகிறதுஇரண் டமாசத்தில் தலைபுண்டாகுறது மூன்றுவதுமாசத்தில் பரதமுண்டாகுறது அனாயுமவயருமகா லாவது மர்சநதினுண்டாகிறது ஐந்தாவது மாசத்தில் முதுகிலும் புண்டாகிறது ஆறாவதுமாச த்தில் முக்குக்காதுகளும் உண்டாகுறது ஏழாவது மாசத்தில் ஜீவனுடன் கூடுகிறது எட்டா வது மாசத்தில் ஸர்வபூர்ணமாகுறது தேஜஸை-அந்மகாலுல் புருஷப்பிரஜைஜனிக்கிறதுஇரெ கதமிகமாலுல் ஸ்திரீபிரஜைஜனிக்கிறது இவென்டம் ஸமமானுல் நபும்ஸகப் பிரஜைஜனிக்கி றது மனக்கலக்கமுள்ள காலத்திலசோந்தகம்பதிக்கு ஜனிதகவர்கள் பூர்வகர்மானு ஸாரத்தா லும குருடர்களும்நொண்டிகளும் குள்ளர்களும் கனர்களு ம்குறாக்கள் வாயுவின் பிடையா லொன்றுக் கொன்று கலிலமே ரெண்டாகும்போதுஇரெட்டப்பள்ளையாவது சோணிதமிரெண் டாகும்போது இரெட்டப்பெண்ணுவதுஜனக்கும்அந்தஜ்ஜுபூதயிகாரமானதேகமுள்ள ஜீவா தமாவானபிஸ் ஒன்பதாவது மாஸத்தில்ஸமர்த்தனதி ஓவகாரத்தை சிந்திக்குறான் பிஸ் அக்ஷர மானவன் துவையும் எட்டிப்பிரகிருதிகளையும்இரெண்டெவிதகிருதிகளையும் அறிந்து இந்தபு

சிருதசரீரத்தில் ஸர்வசரீரிகளுக்கும்கெர்ப்பமானது ஸர்வலக்ஷண பூர்ணமாகின்றன அதில் ஜாதிஸ்மரானிருன் முன்செய்த புண்ணியபாபகர்மங்களைஎல்லாம்தன்னாலுந் திருந்தாதாவின் னுதரத்திலிருக்கிறவன் அந்தஒன்பதாவதுமாசத்தில் சுத்தசத்தவகுனேதயத்தால் பூர்வஞ்ஞா னமுண்டாகி அந்த பெலத்தால் மீனதிலென்னுகிறதென்னவெனில் நானுத்தியோனிஸனு ஸ் களைப்பார்க்கதேன் நானுக் ஆகாரங்களையும் புதித்தேன் நானுவிதஸ்தன்னியங்களையும்பா னம்செய்தேன் இப்படி அடிக்கடி ஜனித்தும்மரித்தும் துக்க ஸமுத்திரத்தில் முழிகின் நானிது ேரு பிரதிக்கிரியையைப்பார்கவே இல்லை இனி இந்தயோனியைவிட்டுவெளியில்போனவுடனே அப்பக்ஷயத்தை செய்கிறதும்பலமுத்தியை குடுக்கிறதமான ஸாக்ஷியயோகத்தைசுபிச்சியம் அடுக்கவேணும்மகேசுவரன் ஜனார்தனன் உத்தம குரு இவர்களை அடையவேணும் பின்னும்வே தாரத சிரவணாதிக்களைஎடைவிடாமல்செய்து தன்னியனுகிபரமபதத்தைஅடையவேணும்மிகவு ம் ன வர்ணசுசிரமாசாரங்களில் தவறாமலிருந்து சார்திதாந்திமுதலானதுகளுடன் கூடிமுனி யுக்கவேணும் புண்ணியபாபங்களில் விழுக்கனவும் நிஷ்காமனுகவும்விஜனஸ்தலத்தில் முத்திக் காக ஸர்வதாவஸிக்கவேணும் நிதித்தியாஸனவிஷ்டயால்ஐஞ்சிதாக்காமிகளை நசிப்பிவிக்குற பிர ம்மாத்மைக்கியத்தை அடையவேணும்நிர்விகல்பஸமாநியால்மிகவும் துர்லபமான பிராரப்தமா நியை அடையவேணும் கடினமான ஆசாரமுள்ளதானபோதிலும்பிரம்மஞ்ஞானேதயத்துக்கு காரணமானஸன்யாஸாச்சிரமத்தை பயமன்றியில் அடையவேணும்மோக்ஷத்துக்கு சத்துருக்க ளான புத்திரதாராதிபெந்துக்களை தூரத்தில்தியாகஞ்செய்யவேணும் மனக்கலக்கம் முதலான துக்களைசெய்கிற ஸ்திரீஜனங்களையும் பணக கூட்டங்களையும் கண்ணால் பார்க்கக் கூட கூடாது புத்திமோகத்தைசெய்கின்ற ஸித்தியுள்ளபிருந்தர்களை தள்ளிஞானியைமாதிரும் அடுக்கவே ணும் ஆகியிலுள்ள ஐகுணப்பிரம்மத்தையும் அந்தத்திலுள்ள அருபபிரம்மத்தையும் உபேக்ஷி த்து நடுவிலுள்ள நிர் குணப்பிரம்மத்தை புழுவண்டைப்போல் நித்தியம்தியானம் செய்யவேணு த்து ஸுஷுப்தப்பிரம்மவாதிகளும் நிருகால் அத்துவைதவாதிகளுமானஜனங்களுடன் ஸங்கம ம் ஸுஷுப்தப்பிரம்மவாதிகளும் நிருகால் அத்துவைதவாதிகளுமானஜனங்களுடன் ஸங்கம ன்றியில் காலத்தைதள்ளவேணும் ஒருதரம் சிரவணமாதிரத்தில் ஸம்மியக்ஞானமுண்டாகு மென்ற வாதிகளும் ஸத்காரியவாதிகளுமான ஜனங்களுடன் ஸங்கமன்றியில் காலத்தை தள்ள வேணும் புத்திரதாராதி பரிஜனங்களுக்காக நான் சுபாகபகர்மம்மகளைச்செய்தேன்பலத்துக்கு பாசிகளான அவர்கள் போய்விட்டார்கள்நானொருவனாகிப்போது அந்தசுபாகபகர்மமத்தால் த ிக்கப்படுகிறேன்வழிப்போக்கர்கள்போல்வந்து கூடினபெந்துக்களை தன்னுடையவர்களென் னும்சாகவதமாகஇருப்பார்களென்றும்எண்ணி அவர்களை இரகஷிக்கிறதற்காக இரவும் பகலும் பிறுந்தனுளேன்கஷ்டம்இரத்தமாம் ஸ அஸ்திரேமங்களுள்ள பாஞ்சபளதிகதேகங்களில் நானெ னனுடையதென்றஎண்ணத்தால்விருதாவாகதுக்கியானேனேகஷ்டம் புத்திரதாராதிபளத்தவனு க்குபூமியிலென்னஸ-கமிருக்கு தென்றெண்ணி ஸம்சாரத்தில்முழுதி டுவிலேகியான ஏன்னை கடு சுடு, அனேகம்மனுஷிய ஜன்மங்களும் நாய்பன்றிமுதலானஜன்மங்களும்பூமியிலெனக்கு ண்டாச்சுதுகளேகஷ்டம் இனியோனியைவிட்டுவெளியில்போனால்திரும்பவுழ்ஜன்மத்தை அ ருக்கிறநிர்மலப்பிரம்மத்தைஅடைய வேணும்சமசயயில்லைஎன்றிப்படி சிந்தித்துநாதாவின்ன ருத்திலும்புகளால் பிடிக்கப்பட்டு கஷ்டங்களான புழுக்களால் கடிக்கப்பட்டு மிருக்கின்ற சிகவானதுமிகவும் துக்கத்தை உடையுக்கிறதபின் பத்தாவது மாஸத்தில் தனஞ்ஜபனென்ற வாயுவால் தள்ளப்பட்டு கிலேசுத்தடன் பூமியில் ஜனிக்கிறது ஜனஸமயத்தில் மாதாவின் ேருநியந்திரபிடையால் ஈருவள்ளுல்போல் துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டு ரோதனம் செய்து கொண்டு ஆதாரனாக பூமியில் விழுந்து அந்த சிகவின் பிதாமுதலா அவர்கள் சிகவின்ரோ தனத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களேதவிர சிகவின் துக்கத்தை அறியுகிறார்களில்லை மோகத்தின் வையவமாச்சரியம் ஜனித்த மாதிரத்திலந்த சிகவானதையையென்றவைஷ்

னவவாயுவால் நேருக ஸ்பரிசிக்கப்பட்டு ஜனனமானது கபாசுபத்தை ஸ்மரிக் கிறதே இல்லை பகவானதுபோல் நான் ஸ்யாதே. தேகத்திலுள்ளதால் மனோக்கப்பட்ட விவேகாதிபுள்ள தா கிறது. ஞானாக்ஷிணி தெருசனாக்ஷிணி கோஷ்டாக்ஷிணி என்று மூன்றக்கினிகள்தேகிகளுடையதே தத்துக்குள்ளிருக்கிறதுகள் அந்நீலகோஷ்டாக்ஷினியானது புதித்த அன்னஜலலேகியாகினை சீ க்ஷிணத்தில் பசனம்செய்விக்கிறது தெருசனாக்ஷினியானது ருபாதிபுனை செருசிப்பிவிக்கிறது ஞா னாக்ஷினியானது சகலத்தையும் அறிவிக்கிறது இரதயத்தில் தெருசனாக்ஷினியும் உதரத்தில் கார் கபந்திய அக்கினியும் முகத்திலாகவனீய அக்கினியும் என்றிப்படி மூன்றக்கினி கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன சரீரியாகிற யஜமானனுக்கு புத்தியாகிற பதநினியை குடுத்து சந்தோஷமாதினை தீகைகூடியும் இந்நிரியங்களைகாதி சகலயஞ்ஞபாத்நிரங்கனையும் சிரஸ்ஸாகிற கபாலத்தையும் கேசங்களாகிற தெர்பங்கனையும் முகமாகிற அந்தர்வேதியையும் இரண்டு பதினாறுபல்வாறாகிற பார்சுவவேதிகளையும் தாத்ரெட்டிமர்மத்தையும் எட்டாயிரம்ஸந்தியையும் தொளாயிரம்மும் புதனும் எட்டு கோடிநேரமங்கனும் இரதயத்துக்கு எட்டொமர்சங்கனும் நாக்ருக்குபனிொன் டியிர மஸங்கனும் பித்தம் நாழிகபம் ஒருமர்க்கால் நெதஸஸு இரெண்டு மர்க்கால் மரம்ஸமிரென் பேடி மூத்திரபுரீஷங்கள் அனீயத்திரம்மேதாரும் அன்னபானப் பிரமானமாகச் சொல்லப்படு குரது ஹேசதுர் முகப்பைப்பலாதமான இந்தமோஷசாஸ்திரம் முத்தித்து இதிஸெதாவதுமக் குஸம்சயமிருந்தால் நேரும் - பிரம்மா - ஸத்குருவேதாவது மாஸத்தில் ஜீவஸம்யோகம்சொ ல்லப்பட்டதில் மூன்றுவிதம்விசுப்பிக்கப் படுகுரது அதில் நிச்சயித்த அர்த்தத்தை எனக்குதாய் கள்சொல்லவேணும் லோகார்தரத்தில் பலத்தைபுஜித்தபின் ஆகாசம்புகைமேகம்மழைமுத லானதுவழியாவிந்த ஜீவன்கர்ப்பத்தையடையுருளுனென்று சிலர்கள்சொல்லுகுருர்கள்மழாவ துமாசத்தில் பஞ்சபூதங்களுடைய சேர்க்கையினால் ஞானுத்தமாவான ஜீவனலோகார்தரத்திலி ருந்தாருமியிழாவது மாஸத்தில் சிசுவின்குச்சியைப்புளந்து பிரவேசிக்கருனென்றுசொல்ல ப்படுகுரது இந்தமூன்றுபகஷங்களில் எந்தபகஷம்சாநிர ஸம்மஸ்தமும் நல்லதுமாகும் எந்தப க்ஷங்கள் நல்லதுகளில்லைஅதைச்சொல்லுங்கள் - ஸ்ரீகுமார்த்தி- யாகாநிசெய்வதவர்களுக்குசந்தி ரனிடத்தில்போகத்துக்காக உண்டான ஜலருபசரீரத்தினம் சமமல்லவா ஆகாசாதிவழியா ல்லநிவினதுஅதுதானேமூலபாசத்தில் பூர்ணமாகுறது அந்தகெர்ப்பத்தின் சிரஸ்ஸை லொ கார்தரத்திலிருந்தஜீவன் பபுளந்து பிறவேசிக்கருனென்று சுருதியின்ஸம்மத்தமிதேநல்லது எ ழாவதுமாஸத்தில் ஞானுத்தமாவான ஜீவன்தன்னுண்டாகுருனென்றமதம் சுருதிப்பிரமாண மில்லாத்துனாலே அஸத்தாகும் ஆகையால்குத்தமுள்ள முதலாவது இரெண்டாவதுபகஷங்கோ த்தள்ளிநிர்மலமான மூன்றாவது பகஷத்தையே ஸநிரமாகமனதில் தரித்துக்கொள்ளும் முதல் பகஷத்தையாவது இரெண்டாம்பகஷத்தையாவது ஒப்புக்கொண்டால் கொப்பந்திலிருக்குரகிகளி ன்சிரஸைப்புளர்ந்துபிரவேசிக்குரதாக சொல்லுகின்றனரேயமுக்கிய சுருதியானது வியர்த மாகுரது ஜீவனுடையபிரபேசத்தைச் சொல்லுகின்றன ஆயிரம் சுருதிகளிருக்குதுகள் அது களுக்கும் தகச்சலன்றியில் மனனம் செய்வதேருத்தமத்ததாகும் ஆனல்பிரவேசத்துக்கு மூன் ஜீவன் பூர்லோகத்திலிருந்தபடியாலவனுக்கு நித்தியத்தாவும் ஸித்தித்துது அதுனால் ஜன் மாதிகளில்லைஅதுனால் பிரம்மத்துக்கு துல்லியனுனான் அப்போது ஸம்சாரித்துவாதிகளில்லை பெந்தமோஷங்களுக்கு மவகாசயில்லை எனறிவ் சிதகுத்தங்கடி நேரிடுமேளவில் ஜீவனுக்கு ஸதுலதேகத்திலிருந்து ஜன்மயில்லையேதவிர பரப்பிரம்மத்திலிருந்து அக்கினிகணம்போல்ஜன் மமுண்டு உத்தத்தியிருப்பதால் மோஷத்தில் நாசமும் ஸித்தித்திறது ஸம்சயமில்லை ஸம்ஸாரி த்துவாதி சித்தித்ததுல் பிரபோதத்துக்குமுன்பெந்தமிருக்கின்றன ஜீவனுக்குபிரம்மத் வமேசித்திக்கிறபடியால் பிரம்மதுல்லியமென்றதுகடாதுபுளம்ஸாரியான ஆத்மாவில்லி ஷை டகைடக்கிறபடியால் போதுமோஷத்துக்கும்இடமாயித்து ஜீவன்தேகத்துடனுண்டாகிருன்

ஸதாதேகத்துடனிருக்கிறான் தேகத்துடன் நடுக்கிறுனென்று இந்தவாதம்சாஸ் தரங்களில்பித்தி கப்படுகிறதல்லவா சரீரம் நடுக்கப்போது ஜீவன் லோகார்தரத்திலுள்ள மூன்றுவருகிரு னென்ற நிச்சயத்துக்கே ஒருநேடுமில்லை தேகம்நடுக்கும்போதும் ஜீவனுக்கும் நாசம்வருமாகி ல் பூர்வவாஸனையை அனுசரித்துச்செய்கிறுனென்று எப்படிச் சொல்லலாம் ஒய்விதியே தேசம் நடுக்கும்போது ஜீவனுக்கு நாசம்வந்தால் ஞானஸாதனமானவேதாந்த சிரவணத்திலே த நடுக்கேள் செய்யவேணும் பூர்ணசரீரம் நிபந்தனையும் ஸ்வேச்சாசாரங்கடாதென்றும் பான் வேணும் ஆகையால் மோஷஸ்வரூபமான இந்த ஜீவனுசமானது தேகிகளுக்கு தேகநாசத்துட ன்கூட ஆகாது இதில் விசாரிக்கவேண்டியதில்லை இப்படி அப்பயதிக்ந்ததால் மொழிபெயர்க்க ப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩ - வது பாதத்தில் ௨௩ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨௪ - வது அத்தியாயம்.

பிரம்மா ஸவாமி அமிருதபிரது உபனிஷத்திலெனக்கு பிரசினம்செய்யவேண்டியஅ ம்சம் வெகுவாயிருப்பதாலந்த உபனிஷத்தையானியான தாய்கள் சொல்லுங்கள் - ஸ்ரீகுரு மூர்த்தி- சுத்தமென்றும் அசுத்தமென்றும் மனதுஇரண்டெவிதம்அதில்காமஸங்கலபமுள்ளதுஅ சுத்தமானது காமமதத்து சுத்தமானது மனுஷியர்களுடையபெந்தமோஷங்களுக்கு மனதே காரணம் விஷயத்தில் பத்துதலுள்ள மனது பெத்தத்துக்கும் விஷயமத்தமனது முத்திக்கும்ஸ் மரிக்கப்பட்டது நிர்விஷயமான மனதுக்கேமுத்திலுதுதுவம்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் மு முகூஷுவால்நிர்விஷயமாக மனதை நித்தியம்செய்யத்தக்கது விஷயாச்சயைவிட்டு மனதானது எப்போது இரதயத்தில் தகயப்பட்டு ஆத்மாவை அடையுகிறதோ அப்போது அதுபரமபதம்எ வ்வளவுகாலத்தில் இரதயத்தில் மனதுஷயிக்கிறதோ அவ்வளவு வரைதகயவேணும் இதேஞா னமும் நியானமும் மைத்த நியாயமெல்லாம் விஸ்தாரந்தான் சிந்திக்கத்தக்கதுமில்லை சிந்தி க்கத்தகரததுமில்லைசிந்திக்கத்தக்கதாயுமிருக்குறது சிந்திக்கத்தகரததுமாயுமிருக்கிறது பகஷபாதம த்த அந்த பிரம்மத்தை அடையுகிருன் நிச்சயம் நிர்விசுப்பமும் அனந்தமும் நேறது திருஷ்டா ந்தமத்ததும் அப்பிரமேயமும் அனதியுமான அந்தப்பிரம்மத்தையே அறிந்துவித்துவான்மோ ஷத்தை அடையுகிருன் நாசமுமில்லை உத்தத்தியுமில்லை பெத்ததுமில்லை ஸாதகனுமில்லைமுமு கூஷுமில்லை முத்தனுமில்லை என்ற தேபரமார்தம் ஜாக்நிரத் ஸ்வப்ன கஷ்டப்பதிகளில் ஒரே ஆத்மா எண்ணத்தக்கனவன் மூன்றுஸ்தானஅதிதனுக்கு புனர் ஜன்மமில்லை பூதங்கள் தோது மொரோ ஆத்மாதானிருக்கிறான் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பித்த சந்திரன்போல் ஒருவிதனும் வெகுவி தனுமாக காணப்படுகிறான் கெடத்தைக்கொண்டுபோகும்போது கடற்பாகிரதே தவிர கடந தால் சுத்தப்பட்ட ஆகாசமெப்படிபோகவில்லையோ அப்படி ஜீவன் ஆகாசதுல்லியனுனவன் க டம்போல்நாநாகாரமாகஅடிக்கடிபெகிக்கின்றதேகத்தேகபேதத்திலறியுருனுனில்லைநிதியு ம்அவன்அறியவும் செய்குருன் தாமரப்பூவுக்குள்ளகப்பட்டவன்டானது இரோல்வெளியில் போகாதில்லை தானொன்றுபிறந்துகொண்டு தாமரப்பூவிலும்அதர்க்குபின்னய இருளிலும் ஏகத்துவத்தையே பார்க்கின்றன இப்படிப்போல் சப்தமாயைகளால் சுத்தப்பட்ட வன்மாயா காரிமானதேகத்துக்கும் தனக்குமேகத்துவத்தையே பார்க்குருன் சப்தாக்ஷரம்க்ஷணமாகும் போதுளதுஅக்ஷரமா யிருக்கின்றனலோ அந்தஅக்ஷரமான பரப்பிரம்மத்தை அறிந்தவன் தன க்கு சாரதியை இச்சிட்டானால் அந்தஅக்ஷரத்தையேதியானம்செய்வான்சப்தப்பிரம்மமென்று ம் பரப்பிரம்மமென்றும் இரண்டெவித்தகளறியத்தக்கதுகள் அதில் சப்தப்பிரம்மத்தில் திரப் பட்டவன் பரப்பிரம்மத்தானது அனபயனுன் மேதாவியானவன்கிரந்தத்தை அபியஸித்துஞானவ்

உருஞ்ஞானவாஸிஷ்டதத்வ்ஸாராயணத்தில்,

ஞானதத் பரஞ்சிதானியார்த்தியானவன் அதின்வைக்கல் புல்லுக்கோப்போல் கிரந்தம்மு முளையும்புறம்பிபிரிந்திருக்கக் கள அனேகவர்ணமாயிருந்த போதிலும் கிரமோரேவர்ண மாயிருக்கிறதுக்கிரந்தைப்போல் ஞானத்தைப்பார்க்குறான் பசுக்கோப் போல்விங்கதேவிகளைப் பார்க்குறான் பாவில்பெய்தோர் சீலபூதங்களிலும் விஞ்ஞானம் வலிக்குறதுஇந்தவிஞ்ஞான தத்த மனதில் அமனஸ்க நிலையாகுமத்தனாலும் ஸர்வதாகடையிடுமும் ஞானநேத்திரத்தைக் கிரமித்து அக்வினிபோல்ஜுவலிக்குர நிஷ்களரிச்சலசார்தபரப் பிரம்மத்தைநானேன்று ஸ் மரிக்கப்பட்டதாக உயரகிளப்பவேண்டியது ஸர்வபூதங்களுக்கு மிருப்பிடமும் ஸர்வபூ தங்களிலுமிருக்கின்றதுமான அந்தப்பிரம்மமே ஸர்வானுகமிக்கஞ்செய்குரவாஸ—தேவர் அவ ரோனாகுரேன் ஒப்பிரம்மாவே இப்படிப்பட்ட இந்த உபனிஷத்தினு மருள்வீத ஸந்தேகமெ வ்விடத்திலைதனனக்குதடையத்துச்சோல்லும் -பிரம்மமா-பகவானேமுமுக்ஷாக்காளாலறியத் தக்கதும் அப்பிரமேயமுமாக சால்லப்பட்டபிரம்ம் கிருஷ்டாந்தமத்ததாகையால் நிஷ்பிரதி யோகிகமாகும் சுருதிமுதலானதுகளால் பிரமேயமானப்பிரம்ம்ம் ஸப்பிரதியோகிகம் மகா காசம்போலென்றதுமுதலான திருஷ்டாந்தங்களால் போதிப்பிவிக்கின்றன அப்பிரமேயவஸ் துவானது முமுக்ஷாக்காளாலறியத்தக்கதல்ல வென்று தாங்களிஷ்டத்திற்குக்குரிகள் இவ்விட த்தில்அறியத்தக்கதென்று ஸ்பஷ்டமாகசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன உத்பத்திசுபெந்த மோக்ஷமொன்று மில்லை என்ற சுருதியில்ஸப் பாதியோகிகஸ்சிதானந்தப் பிரம்மம்பிரகிருதமெ ன்றுசொல்லக்கூடாது ஜாக்ரத்து முதலான அவஸ்தைகளிலொரோ ஆத்மாவின்விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்குறான் பூர்வம்விசுவன் முதலானபேதத்தால் ஜீவன்மூன்றுக சொல்லப்ப ட்டுது கடஸ்தர்னமானதேகத்துக்கு சலனமும் ஆகாசஸ்தானமான ஜீவாத்மாவுக்கு நிசசல னமும்சொல்லப்படுகுறதுஅப்போதுஜீவனுக்குத் கிருந்திமுதலான சுருதிவியர்த்தமாகும் ஜீ வாத்மபரமாத்மா இரொண்டிபெயர்களுக்கும் ஆகாசதல்யத்துவ மெப்படிச் கூடுத்தேகத்தி க்குள்ளிருக்கிறதாக சொல்லியிருப்பதால் பரமாத்மாவைச் சொன்னதில்லை ஜீவன்கடாகாசம் போலம் சனென்றுசொல்லியின் ஜலசந்திரன்போல் பிரதிபிம்பனென்றும் சொல்லப்பட்டிரு க்கின்றன ஒருவனுக்கேபிரதிபிம்பத்வமும் அவச்சின்னத்வமும்ஏகத்துவமும்வெகுத்துவமும் விருத்தங்களாகையால் கூடாதுஒருவனுக்கே எப்படிஏகத்வமும்வெகுத்வமும்வாஸ்தவமாகும் இரண்டும்பொய்யெனில் சூன்னியமேவஸது வாகநெரிமும் திருஷ்டாந்தமிரொண்டிலும்சேர்ந்தி ருப்பதால்ஒன்றுஸுத்தியம்அன்னியம்அஸத்தியமென்றதற்கு அடையாளமுதலானதொன்றுமி ல்லை ஸீரம்போல்அதுவைதரூபமாக எந்தஞானம்சொல்லப்படுகுறதுஅதுஜீவஸ்வரூபமாஅ ல்லதுபிரம்ம்ஸ்வரூபமா ஜீவர்களனேகவிதமாகஇருப்பது மூன்றுவிதமாகயிருப்பதுஒருஹே துவாலும்சொல்லக்கூடாதுபிரம்மங்கள்அனேகவிதமாகஇருப்பதுஅனாவது மூன்றுவிதமாக இருப்பதுஅனாவது ஹேதுவாலும் ஏகத்வம் சொல்லக்கூடாதுஅருப்பப்பிரம்மத்துக்குமா த்திரமெப்போதும் ஸர்வதத்துவந்து வழுமத்திருப்பதால்ஏகத்துவம் சொல்லலாம் பசுக்கள் போல் அனேகமானவஸ்த்துக்கள் அனித்தியஸித்தமாகையால் அனிக்யங்களுமாகும் அருப ப்பிரம்மத்தின் விதியை விடுவென்று அடிக்கடிதங்களால்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவிமரிசு க்கும்போது அத்தேஅடிக்கடிதன்னால் வந்துவிழுகுறது இந்தவிமரிசமோமனனரூபவாகையால் அவச்சியும் செய்யவேணும் ஆகையால்ஸர்வஞ்ஞானம்சுருதிபிரமனஸத்குருவேநானென்ன செய்வேன் தாங்கள்தான் இரொகிக்கவேணும்-புரிகுருமூர்த்தி-அறியத்தக்கதாகச் சொல்லியிருப் தால்சுருதியைத்த விரமைத்தப் பிரமானங்களால் அப்பிரமேய மானஸ்சிதானந்த ஸப்பிரதி யோகிக்கப்பிரம்மமே பிரகிருதமாகும் பூர்ணதிருஷ்டாந்த மத்தபடியால் திருஷ்டாந்தமில்லை என்றுசொன்னதுஆகாசம்போல்விபுத்ததுவாம் சமானது ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் பெரிதெ ன்றுசொல்லப்பட்டிருப்பதால் வியபிசரிக்கின்றன அறியக்கூடிய புத்தியிலேருகிறதற்கு

ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாத்தத்தில் உ-வது அத்தியாயம் உ-வது

காக இவ்வித திருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லப்பட்டுனதெனவிர பூர்ணதிருஷ்டாந்தங்களாகாது கள் ஆகாசம் முதலான சிலதுகள் இலேபிரம்ம்ம் திருஷ்டாந்தமுள்ளதொருகிலப்பிபாது அ ருப்பப்பிரம்மமும் முசலக்கொம்புமுதலானதுகளால்படியாகும் உத்பத்தி நாசம்முதலானது களில்லைஎன்றசுருதியால் பெருந்தீமோக்ஷாதி தாரமாகக்கோவிபாகுறபடியால்அது அருபந்தா ன்இதிவிப்படியாகும்போலத்திருபஅருபங்களான இரொண்டிபிரம்ம்ம் விஷய மிந்தப்பிரகாண மென்று எண்ணவேண்டியது ஹேபதம்ஜரே அன்னியதாவாக எண்ணக்கூடாது, அருப்பப்பிரம் மம் கைவல்யமுத்திக்கும் தூரமாகையால் ஸர்வோக்கியாதிகளுக்கு மாதிரிமதூரமென்று சொல்லத்தக்கதில்லை ஸாலொகித்யாதி மொகஷங்கள் பெந்ததை நிவிருத்தசெய்யத்தக்கதாகை யால் கைவல்யமோக்ஷமே பிரகிருதத்தில் நிஷேதத்துக்கு விஷயமாச்சுது பிரஜாபதிஇந்திர ஸம்வாதத்தில் ஜீவன்மூன்று விதனென்று நன்றாக நீருபிக்கப்பட்டது ஆகிலும் இவ்விடத்தி லும் பிரஸ்தித்ததால் கொஞ்சம்சொல்லுகுறேன் ஒவ்வொரு அவஸ்தையிலொவ்வொருதனு க்கு பிரதானனியமிருப்பதால் ஸாமான்னியமாக ஏகத்துவமும் முக்கியமாகதிருதுவமும் சொல்லப்பட்டது சீரத்தலாப்போல் ஜீவனையும் கடஸ்தானமாக நீரறியும் அன்னியனானபிர த்நியகாத்மாவிடத்திலும் பரமாத்மாவிடத்திலும் ஆகாசதல்யத்துவத்தையு மறியும் ஆகை யால் ஜலசந்திரன்போல் பிரதிபிம்பமானஜீவனுக்கு சஞ்சலத்துஷ்வி வித்திக்குர படியால் உத்கிருந்திமுதலானதும் வித்திக்கின்றன ஜீவனுடைய ஸமீபத்திலிருப்பதால் பிரத்தியகாத் மாவுக்கும் உத்கிருந்திமுதலானது கருபசரிக்கப்படுகின்றன ஆகாசம்சம்போல் ஸாக்ஷியான பிரதியகாத்மாசலனமத்தபடியால் அவச்சின்னனா கடஸ்தத்துக்கு பிம்பத்துவம் நிச்சயிக்க ப்படுகிறது ஜீவனுடையளஹ சரியத்தாலவனுக்கும் ஜீவத்துவமுபசரிக்கப்படுகிறது உபா தியினபேதத்திலேகமும் உபாதிபின் பேதத்தி லனேகமுமாகும் ஏகத்துவமும் அனேக துவமும்தெசையின்பேதத்தால் வித்திக்குரதுகள் இரொண்டு தெசையின்வசத்தாலிரெண்டுமீஸ த்தியமேதவிர பொய்யில்லை அசத்துபிம்பதிருஷ்டியால் ஜீவைகத்துவவெகுத்துவ மிரெண் டிம்பொய்யாகும் இரொண்டுக்கும் மிக்கியாத்துவம் ஸமமாயிருப்பதாலொன்று ஸத்தியநென் றும்மைத்தது அஸத்திய மென்றும் பேதம் சொல்வதுக்கு அடையாளமொன்று மில்லை ஆகையாலந்த ரெண்டிலுந்திருஷ்டாந்தங் கூடும்பால்போலேகமாகச் சொல்லப்பட்டஞ்ஞானம் பிரம்ம்ஸ்வரூபம் பசுக்களபோல் ஜீவர்களஞானபேதத்தால் வெகுவாகும் ஹேபதம்ஜரேஎப் படிஅவித்தையின்வசத்தால்ஜீவனஅனேகவிதமானுறே அப்படிஅந்தத்தேகபேதத்தால் பிரம் மத்துக்கும் அனேகவிதத்துவம் வித்திக்குறதுசிறவணதிகளாலொருவன்சிறுப்பப்பிரம்மத்தை அடைந்தபோது அன்னியஜீவனாலும் அடையத்தக்கதாயிருப்பதால் பிரம்ம்ம்அனவருக்கும் வேவ்வெருதான் அப்படி இருந்தபோதிலும் பிரம்ம்ங்களுக்கு நாமரூபபேதமில்லாததுனால் ஸக லஜீவர்களாலும் அடையத்தக்கன பிரம்ம்ங்களுக்கு கேகத்துவம் சொல்லலாம்வித்தியின்பேதவ ரத்தால் பிரம்ம்த்துக்கும் தன்னுல்பேதவசுனமானதால்அதிச்சிபத்வத்தையும்மித்தியரதுவத் தையும் நீர்சங்கிக்கக்கூடாது அருப்பப்பிரம்ம்ம்ஸர்வதது வந்துவரும்த்தபடியால் அதுக்கு ஏ கத்துவமும்னேகத்துவமுமில்லை ஆகையால் ஸத்தியஞ்ஞானந்தபரப்பிரம்ம்ம் வஸானமாக மனனத்தை நீரிடைவிடாமல் செய்யும் தேழ்விஉத்தரங்களுக்கனர்கமாகையால் அருப்பப்பிரம் மஅறிவிஷயமான மனனத்தை நீர்செய்யக்கூடாது நானெவன் எவ்விடத்திலிருந் துண்டானே அறிவிஷயமான மனனத்தை நீர்செய்யக்கூடாது நானெவன் எவ்விடத்திலிருந் துண்டானே ஸம்ஸாரத்துக் கமுள்ளவன் எதுனு லெனக்கு மோக்ஷம் கிடைக்கும் ஸ்வாமியை வுடன்தொல்லவேணு மென்றுஅநிகாரியான ஸத்தியியனுடைய பிரசினம் எப்போதுண்டா யித்தொ அப்போது குருவானவர் அந்தசிறியனை சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய லக்ஷணங்களு ள்வனிவனென்றெண்ணி அவனைப்பார்த்து சோல்லவேண்டியது என்னவெனில் பிரதத்யைக் கென்ற பேய்ருள்ள ஜீவனுக்குய் ஸப்பிரதியோகிகப் பிரம்மத்தி லிருந்துண்டானவன் பிரம்

மத்தின் அஞ்ஞாந்தாலேயே துக்கமுள்ளவனாக இருக்குறும் பிரம்மஞ்ஞானத்தாலேயே மெய்
கூடும் கிடைக்கும் எனில்பூர் ஞானத்தா லீந்த பெந்தம் வந்திருக்கின்றனவோ அந்நிஞானத்
தாலேயே மெய்கூடிச் சொல்லப்படுகின்றன ஆகையால் முக்திக்காக சித்தஞ்ஞானம் அமலமும் அ
னபிரம்மத்தை அறிவா யென்புப் பிரசின உத்தரங்கள் சாஸ்திரஸம்மீதங்களும் புத்திர
ஞ்ஞாநியுமாகுமனின் சித்தியாய் ஹேசனா முகரேன விருதா ிகம்செய்குரீர் அக்ரோ
ளதமான அருமப்பிரம்மதர்கதாலுமக் கென்ன பிரயோஜனம் அந்நிப்பிரம்மமானது மிகவும்
அதர்க்கியமென்றல்லவா சொல்லப்படுகின்றன சித்தஞ்ஞானம் அந்ர்க்கியமென்று சொல்
லப்படுகிறது ஆகிலும் லௌகிக சூத்தங்களால் தர்க்கிக்கூடாதென்று கருத்தே தவிரவைதக
பதங்களாலும் தர்க்கிக்கூடாதென்பில்லை மோகத்தையடைபுகுற தர்க்காக இருப்பிரம்ம
தைமனிதன் தர்க்கிப்பா னுள் அவன் ஸ்வேச்சாசாரமாகுர பாழங்கிணத்தில் விழுந்து உட
னேசித்துப்போவான் பிரம்மமா- ஸுபாருப உபயாத்தமகப்பிரம்மமே பிரகிருதமாகையால்
அருப்பிரம்மதர்கம் தன்னுண்டாகுமே சித்திக்கத்தக்கதுமில்லை சித்திக்கத்தக்காதது மில்லை
என்றது லுபயாத்மகப் பிரம்மமேகருதியால் சொல்லப்படுகிறது ஆகையால் லுபயாத்ம
மே அறியத்தக்கது உபயாத்மகத்துவத்தி லிருள் வெளிச்சங்களுக்குப்போல் விருகமிருந்த
போதிலும் கருதிபெலத்தால் ஸ-ஒத்திரக்காரருள் வியாசர் சொல்லி யிருப்பதால் ஸமஞ்ஞ
மாகும் எப்படிக்கிறம் முக்திக்கு ஸவிசேஷ நிர்விசேஷ்வ முகிகமோ அப்படி ஸத்தியோ
முக்திக்கு சித்தஞ்ஞானமும் முகிதமாகும் சித்தஞ்ஞானம் அன்னியமும்மேலானதுமாக அருப்ப
பிரம்மமேசொல்லப் படுமாவில்போது எனக்கருப்பிரம்ம புத்தியே பெலவந்தமாகும்லொக
கதிலெவனுக்குத்தான் கீழானவஸ்துவில் புத்தி பிரகிருத்திக்கும் ஆகையால் சித்தஞ்ஞானம்
வைத்தவிர அன்னியமும் பெரிதுமாக ஒருவஸ்துவில்லை என்றுவிச்சயமாக தாங்கள்கொல்லு
ங்கள் - ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- சித்தஞ்ஞானம் கந்தான் ஸம்சயமில்லை அப்படி இருந்தபொதினும்
தில்சரீரிகளுக்கு புத்திபிரகிருத்திக்கவேமாட்டாது அதுபுத்திக்குகோசமாகாதென்றல்லவாசா
ஸ்திரங்களில் கோஷிக்கப்படுகின்றன புத்திமுதலானதுகள் கருதிக்கும்போது அதேசேஷித்திர
ஒய்விதியேவெருவேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டதும் ஸர்வாதீதமும் அருபமுமான அந்த
பிரம்மமேவரை இல்லை என்று நானெப்படி சொல்வேன் உபயாத்மமென்று சொன்னது ஸ
ஞ்சஸந்தான் அப்படி இருத்தபோதிலும் ஸமனன்மேவையாக ஸம்பவிக்கவேமாட்டாது அரு
ப்பிரம்மமேவையாக கேழ்க்கத்தாததுபோல் வேறையாக ஸம்பவிக்கவேமாட்டாது அரு
வுந்தகாது ஸுபுப்பிரம்மமோவெனில் விசத்தபுத்தியால் திரிங்கத்தக்கதென்று பிரவித்தமாக
யால் சரவணிகள்கூடும் ஆகையாலாய்விதியே அகண்டகாஸமும் சித்தஞ்ஞானம் பிரம்ம
மேஸத்தியம் அதேநீ ஆருருளன்று தேசிகா முகமாக சரவணம் செய்துபின்மனம் செய்துபில்
ஜனமத்தவிடத்திலிருந்து சித்தியம் அதையே நன்குசத்தியரன் செய்யும் ஓயதாமரைப் பூவிலுண்
டானவரே நிர்சித்தபவந்தெரிசனத்தால் ஸத்தியோ முகதருனால் தன்பிராப்தகேஷ்யகா
லத்தில் சிக்கிறமாக அந்த அருபவஸ்துவாக இருப்பை அடையுயிர்பெந்தகேசியிருக்குற இச்ச
அசித்தபவரானது பொய்யல்ல மொகத்தில்கித்தபமானது பொய்யல்ல இப்படியேமேஷ்யாதி
கதேசையிலுமும் பொய்யல்ல ஆகையால் ஸத்தியமும்மூன்றுவிதமாக சொல்லப்பட்டது இப்ப
டி அப்பய்யதிக்கிதருல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்வஸாராயணத்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தி
ன் உருவது பாத்தில் உருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

உரு-வது அத்தியாயம்.

பிரம்மா அய்யா ஸ்ரீகுருநாயகர்களே எதிலிவ்ஞானத்தால் நான் ஸம்ஸாரபெத்த
திலிருந்து விடப்பட்டவனும் கிருதார்த்தனுமாவேனோ அந்த அத்தியாயத்தின் ஸம்ஸாரத்தை

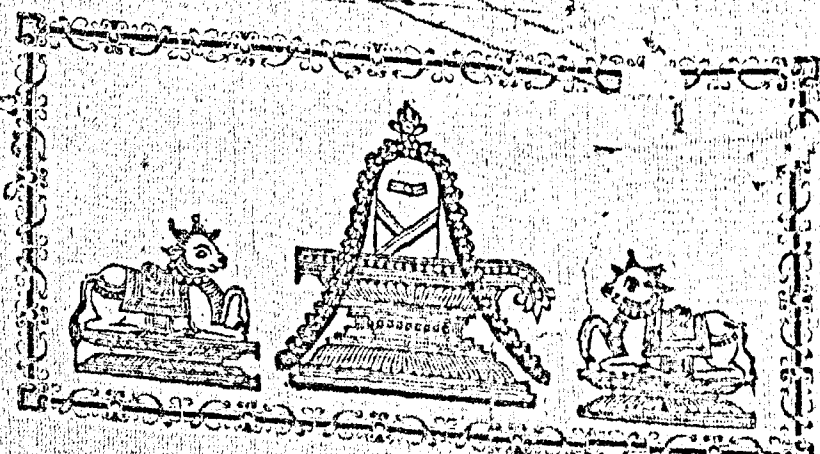
னக்குச்சொல்லுங்கள்- ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- அந்த அத்தியாயமானது ஸ்தூலஸ-ஒம்காரண தூரிய
பேதத்தால் நாலுவிதமாகும் இல்லாதத்திலிருந்து புத்தியையும் இருந்தியிலாதபுத்தி
யையும் அத்தியாயமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதில் ஸ்தூலாதி பேதத்தால்
நாலுவிதமான அத்தியாச பிநுக்குமபோது பிரம்மாத்மைத்திய விஞ்ஞான மொருவருக்கு
ஸம்பவிக்கமாட்டாது அந்த அத்தியாஸம் நசியாமலிருக்கும்போது ஆறுமலைகடல் முகலான
உலககாரணமான ஸுஞ்ஞாநிர்மமத்தாலிலக்கப்பட்ட நிரகருணப்பிரம்மத்தை அறியலா
ம ஆகிலுமாதமாவாக ஒருவனும் அறியக்கூடாது ஸர்வத்துக்குமாத்மமான கடல்த அந்
ந்துவியு ஞானமானது ஸர்வ அத்தியாஸத்தையும் தள்ளிவிடாதுமே தவிரவெளிப் பிர
பஞ்சத்தைள்ளினமாத்நிரத்தாலுண்டாகமாட்டாது - பிரம்மமா- ஸ்வாமிஸர்வசாஸ்திரங்க
ளிலும் அகந்தையை தள்ளத்தக்கதாக பிரதிபாதனமிருக்க இவ்விடத்தில் கொள்ளத் தக்கதாக
தங்களாலெப்படி சொல்லப்படுகிறது ஆத்மாவிடத்திலுத்தம்புத்தியும் அனாத்மாவிடத்திலா
தம் புத்தியும் அக்கியாசமென்று சொல்லப்படுகிறது அதில் ஒன்று விருகிக்குறது என்ன
வெனில் சாவ அனாத்மாவிலும் நிர்விகாரமும் புத்தியானது பிருஞ்ஞான களான முழுக்ஷ-
க்களால் செய்ததக்கதென்று சாஸ்திரங்களில் கோஷிக்கப்படுகிறது பரமாத்மா விடத்தில்
சகலவிகாரங்களும் முன்னில்லாத்துனால் முன்காணப்பட்டதின் தாதத்துலே அத்தியாஸ
மென்றது கூடாது கண்டவிதிமுகலான இடத்தில் முன்காணப்பட்ட வெள்ளியல்லவா பின்
சிப்பியில்மனிதர்களால் பிறந்தியாலாரே பிக்கப்படுகிறது முன்காணப்படாததை ஒருக்கா
லுமாரொபிக்கவில்லையே பரமாத்மாவில்குணனாகையால் பிராந்திக்கிலேதுவுமாகான் ஸமான
ருபமுள்ளவஸ்துவில்லவா அன்னியதாவாக பிறந்தியுண்டாகும் கயத்தில்காணேழுத்திரம்போ
லெப்போது கோணலுண்டாயித்தோ அப்போதுபாம்பென்ற பிறந்திகாணுகிறதகயறுநேருக
திருக்கும்போதில்லை என்கேட்டு ஸர்வஞ்ஞானம் ஸர்வசக்தியுள்ளவருமான மகாதேவர் வின
யத்துடன் கூடிய பிரம்மாவைப்பார்த்து கெம்பிரமானவசனத்தால் சொல்லுகிறார் - ஸ்ரீகுருமூர்
த்தி- காரணத்தில் காரியத்தின் ஸாமியமும் அஸாமியமுமிருப்பதாலேகதேசாம்சத்தால் ஆ
த்மாவுக்கு பிறந்திய நிஷ்டானத்துவம்வித்தித்தது அஞ்ஞானமென்று மன்னியதாஞ்ஞானமெ
ன்று பிரண்மிதப்பிறந்தியில் அன்னியதாஞ்ஞானமானது கோணல்கயித்தில்போல் அஞ்ஞானி
யிடத்தில் ஸம்பவிக்கிற படியால் அதிஷ்டானம் சித்தித்தது ஆத்மபோதத்துக்கு முன்விகாரங்க
ளிருந்தபடியால் ஸமியக்தெரிசியினிடத்தில் முன்காணப்பட்ட வஸ்துவின் தோத்துதலும்கா
ணப்படுகின்றன அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகலவிகாரவஸ்துக்களிலும் பின்னொரு அம்சத்தா
ல் பிரம்மத்தின் பிரவேசமே அத்தியாஸமென்று சொல்லப்படுகின்றன காரியத்தினக்கியாஸ வித்தி
க்காக சிலர்கள் அனுதி என்று சொல்லுகிறார்கள் முன்பின்னென்றவ தனம் சித்தியாத்துல
லும் காரியத்துக்கு விச்சேதமில்லாத்துனலும் அந்த பகஷம் அஸத்தில்லவா அவாந்தரப்பிரள
யத்திலோ வெனில் ஸுஞ்ஞாநிர்மமே இருப்பதால் நிரகருணப்பிரம்மத்துக்கத்தியாஸாதிஷ்டான
த்துவம் சித்திக்கவில்லை ஆகையால் நான் சொல்லியபடியே அத்தியாஸம் சித்திக்குமேதவிர அ
ன்னியதாவாக அனேகாயிரம் யுக்திகளாலு மிதினுப்பத்திலில்லை ஓய் பிரம்மாவே அத்தியா
ஸத்தின் நிர் சொல்லிய விருதத்துக்கு பரிக்காரம் சொல்லுகிறேன்கேளும் அனாத்மாவ்களிலா
தம் திருஷ்டியானது எங்கும் உத்தமமாக ஸம்மதம் ஆத்மாவைத்தவிரவேரில்லை என்ற விஞ்
ஞானஸ்வரூபமான அந்த திருஷ்டியல்லவா முத்தியைசெய்கிறது, அனாத்மாக்களிலாதமாத்
ம ஸமானது ஸம்ஸாரத்துக்கத்தை உன்டென்னுகிறது அது அனாத்மாவைத்தவிரவேரில்லை
என்ற ஞானரூபமாகையால் விருகிக்கவில்லை, அகந்தையானது ஆருவிதமாகையால்தில் வாச
சியமானமூன்றுதள்ளத்தக்கது இலக்கியமானமூன்றுகொள்ளத்தக்கது, நானொருவன் முன்னிரு
ந்தேனென்றும் நான் பிரம்மமாகிறேனென்றும் அகங்காரத்துக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் ஸாமான

திரஸ்ஸிமபெய் ஹனுக்கியவசனமிருப்பதால் ஸ்ரீமாத்ருத்வஸாராயணத்தில் அங்கார
தைதன்விதிக் கியமென ஸ்ரீமாத்ருத்வஸாராயணத்தில் அங்காரதைதன்விதிக் கியமென
மனிதன் அகம்பாவத்துலேயே அகம்பாவத்தை கருப்பிப்பினாலாகையால் ஆத்மபரமாகவும் அ
னாத்மபரமாகவும் அங்காரை விளக்கிவிட நினைப்பதுக்கு குத்திமிஸ்ஸிர்ம்மத்திலகம்பாவம் நம
சிம்போதேகத்தில் அகம்பாவமுண்டாகும் தேகத்திலகம்பாவம் மூலம்போதுபிர்ம்மத்திலக
ம்பாவமுண்டாகும், எப்படி ஸ்ரீயாதிபிரகாசம் நமஸ்காரம் போது நமஸ்காரம் பின்பற்றுவோ அ
ப்படியே இறந்த நமஸ்காரம் போது உடனே பிரகாசமுண்டாகின்றன, எனதுக்கு தேகாதிசுரர்களி
லகங்காரலேசங்கட இல்லையோ ஆத்மபரத்தாலவனே அகங்காரமத்தவனாவான், எனதுதன் தே
கத்திரியாதிசுரனால் ஸாதிக்கப்பட்ட காமங்களில் தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தை எண்ணவில்லை
யோ, எனதுக்கு புத்திரமித்திர கிருகஷேத்திரதன் தானிரியஸமிருத்தியில் என்னுடைய
தென்றபுத்திரியில்லையோ, நானென்னுடைய தென்ற அபிமானத்தால் தான்மனுவியர்களுக்கு
ஸாஸநாஸர்வதுக்கர முண்டாகிறது என்ற நிச்சய மெவதுகிருகமின்றனவோ, அவனே
அகங்காரமத்தவனாவான் ஸம்ஸாரிசஞ்சுரு தேகாகம்பாவதானுண்டான பெரிதானதுக்கமா
னது பிர்ம்மபரம்பாவத்தால் சேதிக்கத்தக்கதே தவிர அன்னியதாவாக கோடி நல்பஞ்சனி
லமாகிறது ஆகையால் பிர்ம்மபுத்திரதேகாத்திரியத்திலகம்பாவத்தால் அகங்காரமத்தவனாவான்
குடாமல் இரவும்பகலும் பிர்ம்மத்தில் நமஸ்காரமிருப்பான் அமனஸ்காத்தம்பாவனையினால் மனதை
விருத்தியத்தாகச்செய்வான் விருத்தியத்திற்கும் போது அதிகமான ஸுகமுண்டென்றதில்லா
ஷுப்பதியே பெரிய உபமையா இருக்கின்றன உபமையான பிர்ம்மத்தின் ஸுகமே ஸுப்பதியி
லென்று சிலர்கள் விருத்தியத்தது சமமாயிருப்பதால் சொல்லுகிறார்கள் அதுமிகவும் அழைந்து
கான் கஷுப்பதியில் ஸர்வ சித்த விருத்தியதும் ஒக்கிவிருக்கு அகனே தவிரஸ்வப்பனாக்கிரத்தா
களில் திரும்பவுழுகிற படியால் கஷுப்பதியில் எவன் கஷுப்பதியில் விருத்தியடக்கத்தைப்
பார்த்து சித்தம் நசித்துப்போனதாக எண்ணுகிறதே அவன் முன்பின்யோசனையத்தபடியால்
மனது புத்தியுள்ளவனாக அறியத்தக்கவன் அவ்விடத்தில் பிர்ம்மத்தியானவசத்தால் சித்த நா
சம் வந்தபோது விருத்தியுதித்தபோதிலும் முன்போலாகாதென்று வேதாந்தங்கள் சொல்
லுகிறார்கள் பிர்ம்மா காரமனே விருத்தியானது எனதுக்கு நிச்சயமாக உண்டாயித்தோ அவன்
மெளபிர்ம்மத்தியுள்ளவனாகிலும் அவன்மனது நசித்ததென்றே பெரியோர்களுடைய மதம் எவன்
ஸ்வகல்பவிகல்பாதி சகலத்தையும் தள்ளி நிச்சயமும் ஸர்வவியாபாரங்களிலும் விருக புள்ளவ
னுமானதே அவனேமனதை வசப்படுத்தி புருஷன் வாராய் பரிபாப்தகாமனேஸ்வரனுனே
ஸ்ர்வ பூஜியனே அருணவே அமலனே வென்று தேவர்களாலுமெவன் ஸம்போதிக்கப்படுகி
றானே போக விஷயங்களாக இச்சைகளுமெவனேக்கண்டெடும் ஸானேக்கண்டகாமினிகள் போல்
விமுகங்கனாகுமோ ஸதிரங்கனானசகலதேவபோகங்கள் கூட எவனுக்குச் சமாச செய்ப்பட்ட
டுதோ எவனுக்கு மனம் துடிக்கப்பட்டாடுதே, தேவேந்திரனு ஸ்ரீப்பப்பட்ட அர்ஸாஸுகளு
டையுட்பட்டும் தூயிக்குத்தகாதவனான எவன்பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிரதோ, தம்முசாவிடத்
திலிருந்து போலிவனிடத்திலிருந்து சகலரும் பயப்படுகிறார்களோ தனசான்னிய வஸ்திர
பூஷணங்களை துதிக்குரவன் எவனிடத்திலிருந்து அவமானத்தை அடையுருறானே விருகியான
வஸுடைய சித்தத்தை அலைக்குறதாக்குமேம் விஷ்ணுவும் சிவனும் கூட சக்தியத்தவர்களோ அ
னிமாதினட்டு வித்தி இச்சையுள்ளவர்க ளெவனிடத்தில் மனோரதபங்கத்தை அடைந்து
ப்பொருதும் ஸங்கரியம் செய்கிறார்களோ அவனே மனதை வசப்படுத்தி புருஷன் ஆன்
யால்மனது வசப்படுகிறதற்காக சித்தத்தை மிகவும் சோதிக்கவேண்டியது சித்தத்தை நன்றாக
சோதித்தால் பிர்ம்மமான பிர்ம்மம் கண்ணல் ஸ்பிரிக்கும் சித்தசோதனம் செய்பாத அன்னியர்
களுக்கு சித்தமாகிற அகியினியானது விஷயங்களாகுற வெரகுளால் அபிவிருத்தியாகிறது

கருகனாகிற என்னப்பெருக்கால்தன்னால் விருத்தியாகின்றன ஸர்வத்துக்கு காரணமான ஸ
ம்ஸாரமும் சித்தந்தான் சித்தமத்தால் ஸம்ஸாரத்திலெவ்வளவும்துக்கமில்லை சித்தமும் துஷ்ட
ங்களான விஷயங்களாலெவ்விடத்தில் ஸ்பந்தமாகக் காணப்படுகிறதான விஷயங்கள் ததால் சித்த
மே இல்லை ஸ்தூலஸூக்ஷ்மபூரணசகலவிஷயங்களும் கஷுப்பதியில் பிர்ம்மபரமாக இருப்பத
ல் அதில் சித்தம் நசிக்குமே இல்லை ஆச்சரியம் சித்தத்தின் மலையை என்னசொல்வேன் நல்
விவேகத்தாலதின் கொழுப்பை எல்லாம் அடக்கி விருத்தபோதிலும் ஸ்வல்ப அபிவேகம்வந்த
போது அபிவிருத்தியடையுமது எப்போது சித்தத்தை சோதிக்கிறதற்காக விவேகாதிபிர்
விருத்திக்கிறதே அதுமுதல் தான் சித்தத்துக்கு அதிகமான பெலமுண்டாகிறது எப்படி கொ
ல்லுகிறவனல் கொல்லுகிறதற்காக கிரகிக்கப்பட்டவனுக்கு பெலமுண்டாகு மோ எப்படி எ
ண்ணையதத தீபத்துக்கு அதிகமான பிரகாசமுண்டாகுமோ அப்படியறியத்தக்கது ஆருருக்ஷ
க்களான சிலநர்கள் மரிக்கப்பேரகிற சித்தத்தின் வேகத்தில் பரவசங்களாகி பிரமாதத்தால்
அந்த சித்தத்தை மருபடியும் லீவிப்பிவிக்குறார்கள் ஆகையால் சித்தவினாசத்திலிச்சையுள்ளவன்
பெலமானவிவேகத்தால் அந்த சித்தத்தின்மரணம் வராமிகவும் உத்தியோகத்துடன் மிகவும்
ஸாவதானவான் ஆத்மாவினோ அம்சத்திலிருக்கின்றன விஷயங்களாகுர ஸ்பந்ததால் க
டிக்கப்பட்டதுமான சித்தத்தை சேதியாவிட்டால் தனக்கு பூறுவாக பூயம் நேரிடும் இத்தக
ித்தத்தைமகாமேருமுதல் ஸாதைப்போல் பெரிதாகவிவேகிகளெண்ணவே ஸுமேஷை தாழ்குமே
அந்த சித்தத்தை பிர்ம்மபுத்திர அகிதாசசமாகவும் எண்ணுவார்கள் சித்தத்தை அப்பமென்ற
ண்ணினாலுபேசைனாலதின் ராசத்துக்காக பிரயத்தினம் செய்யமாட்டான் பெரிதாக எண்ணி
லும் அதையித்துலுப்படியே செய்யமாட்டான் ஆகையால் மகாபுத்தியுள்ளவன் சித்தத்
தை கிருதென்றும் பெரிதென்றுமெண்ணி அதிஞ்சத்துக்காக ஸாதிரங்களில் சொல்லியஸாத
லங்களை தன்னுலகவேண்டியது சித்தம் நசித்தபோது மோக்ஷசதுருக்களான சித்தவிருத்தி
நளும் நசிக்கும் அப்போது மோக்ஷம் கைகொள்ளும் சித்த வியாக்கிரமானது ஸம்ஸாரகாட்டி
ல் விவேகமிருக்ககளை புலித்தனனால் மதித்திருக்கின்றன அதை உசிதமான உபாயங்களால் புத்
தியுள்ளவன் வதம் செய்யவேண்டியது வதம் செய்தவனே புத்தியுள்ளவன் சித்தந்தான் அவிவே
கிகளுக்கு சித்தியம் பயத்தைகொடுக்கிறது சித்தமத்தால் பயமில்லை விவேகம்பிரபலமாகும் சி
த்தம் அவித்தைபுடையதாகையாலதுக்கு ஸத்தை இல்லை என்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்களோ
நெண்ணி ஸாமான்னியஞ்ஞானமாதிரத்தால் தீரர்கள் போல் சிலர்களிருக்கிறார்கள் அவர்க
ள சித்தமித்தங்களான வெகுவிதவிசேஷங்களால் மிகவும் உட்கூப்பட்டு பெரிதானதுக்கத்
தை அடையுமிருக்க கஷ்டம் ஆகையால் சித்தத்துக்கு ஸத்தை இல்லை என்றது கூடாது சித்த
மிருந்தால் பெரிதானதுக்கமும் சித்தம் நசித்தால் பெரிதான ஸுகமும் வித்திக்குமென்று வே
தாந்தங்களடிக்கடி கோஷிக்கிறார்கள் எவன் சித்தத்துக்காக பிரயத்தினமன்றியில் விருதா
வாஸஞ்சரிக்கிறதே அகிதாசசமாகுமோ சித்தம் மிகுமோ சருபமன மிருத்தியானது இவ்விடத்திலேயே
விருத்தியாகுமோ என்ற மாயையும் மக்களும் அகங்காரமும் மனோபுத்தி சித்தக்களும்
ஆகாசமுதலியும் இத்திரியங்களும் பிர்ம்மபுத்தி சித்தக்களும் தேவர்களும் மைத்தாசர்
களும் அஸுரர்களும் இரக்ஷஸர்களும் சகலலோகங்களும் குணகுணங்களும் சகல சாஸ்தா
மும் அசாஸ்திரமும் நாமரூபங்களும் ஷட்பாவஷ ரீமிகளும் தேகத்திரயமும் ஜீவத்திரயமும்
லோகத்திரயமும் வாஸனத்திரயமும் தாபத்திரயமும் கர்மபத்தியோக உபாஸனை ஞானத்தியா
ளங்களுடைய விவேகபத்தையும் நசிப்பிவிக்குறஸமாதியும் சகலமும் சித்தந்தான் சித்தமத்தால்
புருவித்திலும் செய்யத்தக்கதொன்றுமில்லை ஆகையால் புத்தியுள்ளவன் ஸர்வபிரவிருத்திகளை
மும் தள்ளிவைக்கியதுடன் கூடி சித்த வினாசத்துக்காக பிரபலமானயத்தினம் செய்யவேண்
டியது எனதுக்கு சித்தராசத்தில் ஒருக்காலாவதிச்சையுண்டாகவில்லையோ ஸம்ஸாரமாகிற உ

வர்மணீசகமக்நிற் அந்த ம்னுஷியகமுதையைச்சுடுவன்சிந்தசோதனத்தில்புகழியன்மியில்
எப்பெரழுதுங்கெட்டியவகாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறுனே நிஷ்பலமான ஆயுஸ்ஸுள்ளவ
னும் மூடனுமான அந்தநானுக்நிற் நானாயும் மருபடியும் சுடு எவனுசிதங்கொள ஸாதனங்களா
ல் சித்தத்தை ஸர்வதாசோநிக்குறே அவனேசகலதேவர்க்குமும் பூஜிக்கத்தக்கன மனுஷிய
சிரேஷ்டன் எனன் விடைத்தபேச்சங்களைக்கூட தள்ளிப்போட்டு சித்தத்தை மாதனம் செய்கிற
திலெத்தினமுள்ளவனே அவனே நித்தியம் நான்கூட சிரஸ்ஸால் வலிக்குறேன் ஆகையால்வித்த
வானுனவன் சித்தத்தின் போக்குவரத்தை நன்றாகப்பார்த்து சுருமியாசாரியர்களால் சொல்லி
யமார்க்கத்தால் சித்தத்தைநிப்பிப்பான் ஒய்ப்தம்ஜோஸமஸ்தமனப்பிடைதேகபிடைசனின்
கூயத்துக்குக்காரணமான இந்த ஒருவித உபநேசத்தை நீர் அனுசரித்து நிருதார்த்தமும் சித்
ம்ருக்கும்போது தேகாதி ஸமஸ்த விகாரங்களிலும் முன்சொல்லிய அத்தியாஸமானது ஒருவ
னுக்கும் நிவிருத்தியாகாது அத்தியாஸமேசகலதுக்கங்களுக்கும் காரணமாககாணப்படுகிறதல்
லவா ஆகையால் அந்த அத்தியாஸத்தை பொய்யென்று வித்துவான்கள் சொல்லக்கூடாதுசா
ஸ்திரத்தில் சொல்லியுமார்க்கத்தால் அத்தியாஸத்தை நீக்கின புத்திராலியானவன் அத்தியாஸ
மத்ததேகத்தில் கெடுக்கமாட்டான் சித்தினம்சமுன கூடஸ்தன் பிர்ம்மந்துடனேகமாணாதி
ல் அனுப்பிரவேசமில்லாதது விசாரிகனெல்லாம் அலைவத்ததுகளாகும் மனுஷியர்களுக்கு
அத்தியாஸத்துனால் பெருநமும்அதத்ததுனால்மோகமும்சித்திக்கிற தென்றுபேரியோர்களுடை
யமதம் ஆகையாலத்தியாஸமத்தவன் முத்தந்நான் ஸம்சயமில்லை அத்தியாஸத்தால் துக்கமுண்
டாகிறதென்று வியவஹரித்த மாத்நிரத்தாலொருவனும்த்தியாஸ மத்தவனும் பரமாத்மவித்து
மாகான் ஆகையால் சகலவேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டதாகும் அனேக சிஷ்டர்களால்
வேருதரம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதுகளான முக்கிய உபாயங்களை தன்குருசொல்லியமார்க்கத்தா
ல் மிகித்து மனிதன் தன்னத்தியாஸத்தை நீக்குவான் தேகாதிகளில் அத்தியாஸமுள்ளவன்சக
லவேதங்களையும் அறிந்தபோதிலும் அதுகளைபோதிப்பிவிக்குரதில் ஸமர்த்தனாயிருந்தபோதிலு
ம்விசயானந்த சமுத்திரத்தில் முழுவின அந்தரங்க முள்ள புத்திசாஸிகளாலே தள்ளத்தக்க
னவன் அத்தியாஸமென்றபாசங்களை அருத்து பிர்ம்ம விஷ்ணு ருந்திரர்களாலாறுதிக்கத்தக்க
ன ஆகமத்துவத்தை அறிந்தவன் ஒப்பிர்ம்மாவே பிரபலான ஸம்சாரஸமுத்திரத்தைக்கட
ர்ந்து ஸகலமும் பூஜிக்கத்தக்கனவனாவான், இப்படி அப்படி திகழிறால் மொழிபெயர்க்கப்
பட்ட குருஞ்ஞான வாஸிஷ்ட தத்துவசாராயணத்தின் ஞானகாண்டத்தில் ௩ - வது பாதத்தில்
உரு - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௩ - வது பாதம் முற்றிற்று.

ஞானகாண்டத்தில்
௪ - வது பாதம் துடங்கிற்று.

பிர்ம்மா நிஷ்களகுகரும் தயாவிந் துஷமான ஸத்திரவேதங்களுடைய முகாரவிந்த
திலிருந்து மைத்திரேயி உபலிஷத்தை நான்கேட்டறித்திருக்குறேன் இப்போது புத்திசாஸியா
னசாகாயன்னிய மகரிஷியாலிருஜனுக்கு பதேசிக்கப்பட்ட மைத்திரயணிய உபலிஷத்வசனங்
களைகேழ்க்க இச்சிக்குறேன் - ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- ஒய்பிர்ம்மாவே பிருகதாதனென்ற அந்தருஜனுக்
குருணாநிதியான அந்தசாகாயன்னியமகா முனியானவர் நான்சொல்லப்போகும்படியும் சொன்
னார்-சாகாயன்னியர்- ஹேராஜாவே இந்தபரப்பிர்ம்மவித்தையும்ஸ்வஉபலிஷத்தையும் பூர்வ
ம்பகவாஸூகிய மைத்திரேயரால் எங்களுக்கு சொல்லப்பட்டது ஹேபிரகதாதனே நீ என்னு
லஸம்ஸாரக்கடலைக் கடருவாயோ அந்தஇந்தசுபஉபலிஷத்தைச் சொல்லுகுறேன்கேள் பின்பா
பமத்தவர்களும் பிரஸித்தர்களும் ஆதித்தியஸம் தெஜஸ்ஸுள்ளவரேளும் உளர்த்துவரேதஸ்
க்களும் ஸாதகர்களுக்குள்ளத்தமர் களுமான வாலகிலயர்கள் சார்தர்களும் வினயத்துடன்
கூடினவர்களுமாடுமுன் பிரஜாபதியைச் சொன்னார்கள் வாலகிலயர்கள் ஸ்வாமிவண்டிபோல்
அசேதனமான இந்தசர்வசரீரமும் எவனுல்சேதனமுள்ளதாக செய்யப்பட்டுதொ இந்தமகி
மையெவனுடையதோ ஸர்வஞ்ஞான பிரஜாபதியேஸ்ரவேந்திரியங்களுமத்தவன்இந்தசரீரத
தைவறாறே அவனைஎங்களுக்குச்சொல்லுங்கள் என்றிப்படி அந்தவாலகிலயர்களால் பிர
ச்னம்செய்யப்பட்ட ஸகலவேதாந்த வித்தானபிரஜாபதியர்னவர் அவர்களைப்பார்த்துச்சொன்
னார்-பிரஜாபதி- எவன்வாக்குக்கு மேலிருக்கின்றனே அந்தஇவனசுத்தனும் அதிபாவனனுழி
காரருன்னியனும் சார்தனும் அப்பிறுனனும் அனந்தசேதனனும்அஷ்யனும்ஸகிரூபனும்அஜ
னும்நிர்குணனும் நிர்மலனும் விபுஷம் புறானனும் சாகவதனும் நித்தியனும் ஸ்சிதானந்தலக்ஷ
ணனும் ஸ்வதந்திரனும் ஸர்வசேஷியுமான அவன்தன்மகிமைமேலேயே இருக்குறான் இவனுலி
ந்ததேகம்சேதனமுள்ளதாகசெய்யப்பட்டது விசாரியான இந்ததேகத்தை ஏவரவனுமவன்
நான் அவன் நிர்விகாரபாருஜோதி ஸ்வரூபனும் ஸத்தியசித்தனனுமா யிருக்குறான் - வாலகி
லியர்கள்-பகவானே- இந்ததேகமெப்படி சேதனமபோல் செய்யப்பட்டது நிர்குணனான அவ
னுமெப்படி இதைஏவரவனுனான் -பிரஜாபதி- ஸ-ஹிஷ்மனும் அக்கிரூரமியனும் ஸதுஸ்த்திருஷ்
டிகளால் பார்க்கத்தகாதவனுமான அந்தபுருஷன் நிர்குணனாக இருந்தபோதிலும் தன்னி
த்தையின்குணங்களுடன் கூடினவனும் நிரஞ்ஞானனும் அகண்டைக ரஸாகாரனும் பரமாத்மா
வும் ஸ்வயம்பிரபையுள்ளவனும் ஸர்வவேதாந்தங்களால் நன்றாக அறியத்தக்கனவனும் விபுஷ
ம்ஸப்பிரதியோகிகனு மான அவன்தன்னுடைய ஒரு அம்சத்தாலனுருமியாகித்தேகத்திலிரு
க்குறான்-ஹிவனென்ற பெயருள்ளவனும் புத்தியைமுன்னிட்டவனும் ஸ-ஹ-ப்தனென்று பிர
ஸித்தனும் ஸக்கல்பம் நிச்சயம்முதலான அடையாள முள்ளவனும் சேஷத்திராஜ்ஞனென்றுபே
ய்ருள்ளவனும் சர்வதேகங்களிலும் பின்னனும் கர்த்திருத்துவ மமுதலானகுணங்களுடன் கூடி
னவனுமான அந்தசிகாபாஸனுலேயே தேசமானது சேதனமுள்ளதாக செய்யப்பட்டது அவ
னேஇந்த அசேதன தேகத்தை ஏவரவன் இதிலொரே உத்தரவுருவிரெண்டி கேழ்விக்கும்
ஸமாதானம் வருவதால் குத்தமில்லை இப்படிசொல்லப்பட்ட வாலகிலயர் களாஸிப்படிபப்ட
டவிபுவான பரமாத்மாவுக்கொரம் சத்தாரூபப்பெப்படிஎன்று மருபடியும் கேழ்க்கப்பப்ட

பிரஜாபதியாவார் அவர்களைப்பார்த்துச் சொன்னாற்படியானில் அந்தபரமாத்மாமுன் அம்சமத்துருவனாகவேஇருந்தான் அதுவேயே அவனுக்கு நிரீடையுண்டாக வில்லை பின்னாலுடைய இதர அம்சத்தை அடுத்துதன்ஞல்தன்னை நியானம்செய்து தன் சக்தியினாலேதேகமாத்திரங்களான வெகுபிரஜைகளை விநிஷ்டர்தான் அப்போது பொதுமத்தும் துண்போல் சலனமத்தமிருக்கின்ற அதுகளைப்பாடித்து அதுகளுக்கு போத முண்டாகுதார்க்காக எண்ணினுனெப்படி எளில் ஆத்மாவைவாயுவைப்போல் கெய்துநடுத்தலைவழியால் பிரவேசிக்குரேனென்றுபின்தானொருவனாக பிரவேசியாமல் வாயுவைப்போல் செய்ததன்னைபிரணாபானுதிபேதந்தாலேநதுவிதமாகப்பிரித்து நாடிக்கூடிய யியாபித்துக்கொண்டிருந்தான்பிரணானுக்கும்தெகத்துக்கும்மத்தியிவிவனே ஸ-ஒஷ்மருபியும் அந்தரியாமியும் உஷ்ணஸ்வபாவனும் புருஷனுமான ஜாடருக்கிலியாகி புஜிக்கப்பட்ட அன்னுதியைபாகம்மெய்குர அக்நியின் கோஷம்மேழ்க்கப்படுகுமதல்லவாஎப்போது உக்கிருந்திருக்கின்றதனதுகுறையேஅப்போதுஆவறாரபசனமில்லாததுஎன்றதோஷத்தைஇவன்கேம்குறையில்லைஅந்தஇந்தபிரணான் இரதயகுறையில்வைக்கப்பட்டஇஹ்நுவிதமாகஇருந்துபுத்தித்திரியங்களுடனும்கூடதானேபிரபுவாசிகலயிஷ்யங்களையும்புசிக்குறும்மனோமயனும்பிரணதேகனும்தேஜோருபியும்ஸத்தியபரவனையுள்ளவனும் இருதார்த்தனுமான இவன்புஜிக்குரேனென்மெண்ணினுன்இவனுக்குதேகமாகுமஇரதம்இந்திரியங்களாகுமவெகுவேகமுள்ள குதிரைகள் மனதாகுராஸா ரதிபிரசிருநியாகுராக்ஷிரம் பிரமிக்குமதுஎப்போதுஇந்ததேகம் மரித்திதோ அப்போதுசேதனமுள்ள துமல்லஅதைவரவனும்அதுக்குள்ளோருவனுமில்லை தேகத்துக்குள்ளிருக்கின்றஇந்தஆத்மாநேகம்மோரும்புண்ணியபாகர்மபலவள்ளாநீத்திய மெப்போதும்அவமானிக்கப்பட்டிருந்தாவாக இருந்தபோதிலும் பரமார்த்தமாக அகர்த்தனுவான் அவியத்தனும் ஸ-ஒஷ்மனும் லௌகிகர்களால்அநிருக்கியனும்சிரகிக்கக்கூடாதவனு மென்னுடையதென்றது அத்தவனும் அவஸ்தைகளத்தவனும் வியவஸைத யுள்ளவனும் விசத்த-ஆத்மாவும் ஒன்றனும் பூசப்பட்டாதவனும்அலைத்தனும்ஸ்திரதம்சகலத்திலுந்நேசயத்தவனும் வித்தனும் நிற்க்குணனும் ஸ்வயம்ஜோதியுமான அந்தஇந்த ஆத்மாவானவன்அவித்தியின்ருண்மாகிற் கெட்டவஸ்திரத்தால்வேஷக்காரன்போல் தன்னைமறைத்துக்கொண்டிருக்கிருன்-வாலகிலியர்கள்-ஸ்வாமியள்கு மிருக்கின்றவிபுவான் அந்த பரமாத்மாவுக்கு அவித்தியினருணங்கொலெப்படிமறைவுகூடும்அவித்தையென்றதென அவிஆத்மாவைவியாபிக்குமாயில்அப்போதுபரமாத்மாவுக்கு வியாபகத்துமெப்படி சொல்லலாம் மறைக்கியிருவனுக்கு நாகுணங்களால்மறைக்கப்பட்டு குரவனுக்குநிர்குணத்துவ மெப்படியாகும்அஸ்மஸரித் துவமுமஅத்துவைதசிதானந்த ரஸாத்மத்துவமு மெப்படியாகும் அய்யாஸ்வஞ்ஞானபிபுவே ஏதாவதொருவஸ்துவுக் கெப்போதாவது ஒருக்கால்வியாப்பியதுவம் நேரிடுமரயில் அவனுக்குவியாபகத்துவம் முக்கியமாகாதல்லவா அவன்முன்னியாபகனாகிலும் பின்வியாப்பியானு னென்றசொல்லக்கூடாது முக்காலத்திலும்மொத்தவமல்லவா ஆத்மாவுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபரமாத்மாவுக்கு வியாபகத்துவமானது அவித்தயால் கெடுமாகில் அப்போதவரிடத்தில்பூர்ணத்துவமானது முழுக்கூக்களால் கல்பிக்கத்தக்கதுதான் கல்பிக்கப்படுகும பூர்ணத்துவமும் தூதனமாகவந்தபடியால்இரஜஸூர்பாதினைப்போல்பொய்யாவதுகூடாதினைப்போல் அனிக்தியமாகவதுஆகும முக்காலத்திலும்எவனுடைய பூர்ணத்துவமான தொருவிடத்திலும் பாதிக்கப்படவில்லையோ அவனுக்கேவியாபகத்துவம்முக்கியமாகும்வேரை ஒருவனுக்குமாகாதஇந்தபரமாத்மாவுக்குசகலசாஸ்திரங்களிலும் மறைகாசதிருஷ்டார்த்ததால்விபுத்தவம்சொல்லப்படுகுதுதேகத்தைஏவரவனும் ஒருவிடத்தில் பரமாத்மாவென்றும்ஒருவிடத்தில் பிரத்தியயகாத்மாவென்று ஒருவிடத்திலஜீவனென்றுமொருவிடத்திலீசனென்றுமொருவிடத்திலபஞ்சபிரணாங்களுள்ளும் ஒருவிடத்தில் ஸாடாஅக்கினிள்ளும் தேகாந்திரியமினய நாராவாசு

[illegible]

தருக்கு ஸாக்ஷித்துவமுமிவ்வாறு விபத்தியபிமானிகளாகையால்விசுவாதிதீவர்தருக்கு ஸாக்ஷித்துமில்லையெய் அப்படி யறியக்கூடியது மூன்று ஜீவர்களும்மூன்றீசர்களிடத்திலு மகிரமமாகலித்தபோது தாரீபர்தமாவானஜீவ சாட்சியானவன் ஈசஸாட்சியானபரமாத்மா விபத்தியில்லிக்குறெனினில் உள்ளது இப்படியாகும் ஆகிலும் சாட்சியோமுத்தியிடையாதபிர் மமலோகாதிப்பிரபுத்திரமமாகிமுகும் மிமைக்கும் ஸேவாவல்லியர்களை கிரமமுத்தியில் வேரை ஒருவிருத்தமு மிருக்கிறது என்னவெல் பிர்மமாவின்னாருவயஸ்முடிவில நரர்க ளுக்குகைவல்லியங்கிடையாது பிர்மலோகம்சேர்ந வர்களும் ஈசசுமகாரணசரீரநாசத்துக் காகவகுண்ட கைலாஸங்குச்சுப்போகவேணுமெய் தருநேரிடுகிறதுஇதுவுல்லிமமுத்தியிரு திக்குக்கும் ஸத்யோமுத்தியிருத்தியுக்கும்மிசுவும்கோ ம்நேரிடுகிறபடியா லந்த பதம்அளம ளுஜஸந்தான் குணங்களால் மனாக்கப்படுகிறதையும் பரமாத்மா முழுமைக்கும் சொல்லவில் லே நாலுபாத கருதிசப்தந்தால் பரமாத்மாவினோம் சத்துக்கேசொன்னேன் தமோருண ப்ரியதானமும் இடமுமான அவித்தையால் ஆக்மாவின் ஒரு அம்சம் விவாதிக்கப்படுமெதவி ர அதுவுல் திருபர்த்தபிர்மமாத்மாவின் நிர்ருணத்துவா கெருக்கு ஹாஸியில்லை நிர்ருணத்துவா க்கு பூர்ணத்துவமானது முக்காலத்திலும் தன்னால் நித க்திருக்கின்றனவேதன் ஸாட்சிய மாதிகளில் விந்நுனுவாதிகளைப்போல் கலிக்கத்தக்கதில்லை விந்நுனுவாதிபு பரமாத்மாவிடத்தில் அந்தபூர்ணத்துவாநிசுணங்குளிருப்பதால் நாத வந்ததுக ளென்னுவது பொய்களென்னுவதுசுவபனத்தில்கடசங்கிக்கக்கடாதுபரமாத்மாவின்பூர்ணத்து வாநிகளைருணங்களைவிவியவகரித்ததுவுல்லசுருணமென் றுசங்கிக்கக்கடாதுஅநிருசியத்துவா நிசுணங்களுள்ளவன்பரமாத்மாவென்னுல-ஒத்திரக்காரர்சொல்லியிருக்கிறால்லவாஅவித்தியா குணங்களால்விவாதிக்கப்பட்ட ஜீவனிருந்தாலும் கசித்தாலும் பரனுடைய விபத்துவாதிகளுக் கொருக்காலம்ஹாஸியில்லைஸத்தியோமுமுஷு-அக்கள் அந்தபூர்ணத்துவாதிகளை பரவிடத்தில்ம கதுவுல் கலிக்கத்தான்செய்கிறார்கள் அப்படி இருந்தபோதிலும்அதுகள் முன்னிருந்ததுகளே தவிர தானதிகள ல்லஆகையால்ஸகல்மே தார்த்தங்களில்சொல்லப்பட்டதும்ஜீவேசுரர்களுடை ய உத்தபத்திராசங்களுக்கு காரணமும் முக்காலத்திலும்கெடுக்கப்படாததன் தர்மங்களுள்ளது மானதிருபர்த்தபரமாத்மாவிடத்தில்கியாப்பியத்துவசங்கையில்கித்தியாகுணங்களால்அவித்தி யாகுணங்கள் நிகர்கிறதானதவிர அப்படி அவித்தியாகுணங்களால்சுருகிகுளிலும்சொ ல்லிய வித்தியாகுணங்களானதுகளிருளால் ஜோதியானதுபோல்கித்தமாட்டாதுகள், இப்படி அபயபதிக்கிதழ்ஸ் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வஸாராண சந்திரி கையின் ஞானகாண்டத்தில் ச - வது பாதத்தில் ச-வது அத்தியாயம் முற்பிழை.

உ - வது அத்தியாயம்

சாதாயன்
குறே அனத்சொல்
எவன் புண்ணியபாப
யையும் அஸதான
துவத்துவங்களால்
க்காக பஞ்சதன்
ததேகமென்று பொ
சொல்லப்பட்டிருக்
தேசில் தாம
குணங்களால்

நிறும்பலம் வால்கில்
கேள் - பிரஜாபதி
கப்படுகிறதெய்ததான்மே
வியையும்அடைகிறதெய்த
ரத்திலவளயவருகுறே அந்தஜீவனுக்கு போகது
பபடுகுரதுகள் பஞ்ச தர்களுடைய கூட்டமேடு
றர்கள்புதமயமாபியாபுநாத்மாவென்னுரீரமே
ன் நடுகிறிருக்கின்ற ஜீவாத்மாவானவன்பரமாத்
ஸங்களுபோதிலும் இவ்வியவஹார தெசையில்
அவமரணத்தால் மெளட்டியத்தையுடையுருளு

இதுவுல் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற ஞானமே நித்தியஸ்தவியைப்பார்க்குருளில்லைவிசுரு ணைமுக்களால் மலினமும் ருப்தியடைந்தவனும்திரிமத்தலுமும் ஆசையுள்ளவனும் அ டிக்கடிலோபத்தை அடையுதரவனுமாகிஅபிமரணியாசுருள் நானென்னுடையதென்றதுவுல் கட்டப்படுகுருள் விலைவுல்பீர்தன்னால் தன்னேகட்டிக்கொண்டிவளயவருகுருள்கஷ்டம்முச சரியும் இந்தபுருஷன் அக்ஷினியால் தடுக்கப்பட்ட இலம்புக்கட்டிபோலிந்தியங்களுடன் ஸக கத்தால் நானாவாருருள் என்பத்தராலுலகும் யொயிமயபானஜகத்தே நானாதவத்தின்குபம் திருகுணமும் அத்தமுமும் சிந்திக்கத்தக்கது ஸகலமானஜீவருபங்களையும் புருஷனைவன் குணங்களால் வண்டிக்காடி வண்டிகையகுவினை முதலானதுகளால்போல் நாலிடத்திலும்சே ர்பிவிக்குருள் சரீரங்களுள் சாரீரர்களும் குணங்களால் நானாதவத்தை யடையவர்கள் ஸ சசிதானந்த லக்ஷணமும் நித்தியமும் ஸாக்ஷிபு மான புருஷன் அதை அடைய மாட்டான் இ லம்புகளும் ஜுவாலையும்ருபங்களால்நானாதவத்தையடையுருதுகளை தவிரஎகருபமுமஅ துகளுக்கன்னியமும் இலம்பைத்தபித்ததுமான அக்ஷினியானது நானாதவத்தை அடையாதது போலறியத்தக்கதுஇந்தசரீரம்மான்ஸாதித்திருவியங்களுடன்சுடினதுஅசுத்தம்வெகுவான அன னியமலங்களுமும் பரிபூர்ணம்சிசயமத்ததுமோகம்பயம்விஷாதம்நித்திராதந்திரி விருணம்ஜ ரா படி தடகம் நார்புண்ணியப் சோகம் குறெதம் மதம் இச்சை அஞ்ஞானம் மாத்ஸரியம்ந றஸ்திகியம் மூடந்துவம்நாதி காருணியும் செய்தகின்மரநிவெக்கில்லாஸம்அளமத்துவம்கோ வம் ஆசைஸ்நெஹித்தமோருணம் லோபம்இமித்தை யால்சுத்தப்படுகிறதுவேஷம்அஸ-ஒ யை அகிககாமம் அஸ்திரத்துவம் சஞ்சலத்துவம் திபாகத்திரிசைஅந்தமமுதலானதின்ஸம் பாதனம் அனிஷ்டமான இத்திரிய அர்த்தங்களில் பரிக்கிறகஸமாச்சிரயம்நித்திருனுக்கிறகனம் இஷ்டர்களிடத்தில்குவேஷம்அஸத்ததுன்சேர்க்கைஇருஜஸரகளுடன்சேர்க்கையென்ற இந்தரு ணங்களால்வமானப்பட்ட இந்தஜீவனஸம் ஸாரதுக்கத்தையடைந்து நானாருபங்களை அடைய குருன்பெரிதான ஆரலேபோல்பூர்வகர்மயிவனுக்குநிஸமுத்திரத்தின்கரையானது போலிஷு குருயிருத்தியுயின் வரவுதகையக்கடாதது கட்டுப்பட்டவனுடைய கட்டானது கட்டுப்பட்ட குருயிருத்தியுயின் வரவுதகையக்கடாதது அப்படி யறியத்தக்கது யமவிஷயப்பட்டவனுக்கு வனுலே எப்படி நிவர்த்திசெய்யக்கடாதோ அப்படி யறியத்தக்கது யமவிஷயப்பட்டவனுக்கு ப்போல் ஸ்வாதந்தரியமுமில்லை இவனுக்குஸம்சாரஸ்திக்குகாரணங்களானபயஅவஸ்தைகள் அனேகங்களுண்டு மத்தியப்பானத்தால் மதித்தவன் அப்படியே மதித்தவனைபோலவும்பாபத்தா ல் கிரகிக்கப்பட்டவன்தரப்பிறுந்தனைப்போலவும் விபத்துவை கடிக்கப்பட்டவனை ஸர்பத்தர ல் கிரகிக்கப்பட்டவன்தரப்பிறுந்தனைப்போலவும் விபத்துவை கடிக்கப்பட்டவனை ஸர்பத்தர ல் கடிக்கப்பட்டவன் போலவும் பெரிய இருளுள்ளவன் இருகத்தால் குருடனைப்போலவும் அ துதமாமனாயைய இருதிரலாலம்போலவும் ஸவப்னமானது பொய்ப்பார்வையைப் போல வும் சதளின் ஒர்பமானது அஸ-அர்களைப்போலவும் நடிக்கிறவன் நானாவெஷத்தைப்போல வும் சித்திரத்தில்தியானதுபோலவும்இப்படிப்பட்ட ஜீவனுக்குவித்தையும்தன்கர்மானுஷ்டான் மிரொண்டும் மிரிவிதியுக்கும் ஞானசிரமத்துக்கு சிவலாஹ கர்மானுஷ்டானததால் தான் ஜீ வனுயர்ந்த கெடுதியு யில்புடையான் அன்னியதாவாவினல்கிமேனிழவேசெய்வானில் விசரிக்க வேண்டியதில்லை வேல் தளில் சொல்லிய தனதர்மங்களில் கூடினவனே ஆச்சிரமியாவான் ஆ ச்சரமத்திலிருக்கிறவனே தபஸ்வி என்று சொல்லப்படுகிறான் தபஸ்ஸு-ஹல் தனக்குச்சொல் னிய ஸத்துவம்முதலானசகலத்தையும் அடையுகிறான் ஆகையால் வித்தையுடன்கூடிய தன்னாச மிரடி விஷ்டயே செய்யத்தக்கது - பிரகததன் - எப்படிபிர்மம்வித்தைக்கு அஸ்வாதந்திரியத்தை சொல்லுகிறார்கள் அநானிய அபேகையுயன்றியில் கைவல்லியமோஷுத்துக்கு ஸாதனம்ல்லவா அப்பாகுருநாயகரே சர்மகனுதும் பிராஜனதும் தனத்தாலும் இல்லைஎன்ற கருதியால்கர்ம மத்தியாகத்தாலல்லவா அமிருதத்திலும் சொல்லப்படுகிறது வித்தையானது பிப்பிரதிபெந்த மாயிருந்தால் அன்னியத்தினபேகையுள்ளதாகுய நிஷ்பிரதிபெந்தகமும் அபிஷேஷஸ்வருபமு மாயிருந்தால் அன்னியத்தினபேகையுள்ளதாகுய நிஷ்பிரதிபெந்தகமும் அபிஷேஷஸ்வருபமு

உசுஅ

குருஞ்ஞானவாழ்வரின் தத்வவாழ்வுநீதி

மான இரங்க வித்தைவான அப்பபயிற்சி வித்தையும்மேலானதை அபேகரி
கருமே தவிர தேசத்தையுடைய அபேகரித்தல் தன்ஞ்செய்யும்மற்றை அபேகரிக்காதே அவி
த்தியாகாரியமாதேசமும் வாசாரம்புணியத்தொழிவாலை அறிந்த கர்மங்களில்வித்து
வானுக்கு ஒருப்பிரயோஜனமுமில்லையே வேதாந்த ரிவணாதிசுர லுண்டாகிற ஸத்யித்தையி
னாதயத்தவகருமுன் கூடகர்மமுபரிபரியல்லவே இப்படி இருக்கின்றதையானது தன்னுதயத்து
க்குப்பின்னும் ஐடமானகர்மத்திற் றப்படி அபேகரிக்கும் தன்னுச்சிரமத்துக்கு நிச்சயிக்கப்
பட்ட கர்மத்தை வித்துவானபேகரிப்பானுடில் தேகத்தினுள் தன்னை லோபயில்லாதது
னால் அவன் அவித்துவானாகவே ஆவான் எதுவனாதேகம்மயிற் றானமானது நரர்களுக்கு
அபாயமத்திருக்கின்றனவோ அதுவனா வர்ணாச்சிரமாதார முன்டென்று வேதாந்த நிர்ண
யம் அய்யாபிரபவே தேகம்மபுத்தியை விட்டுபிரம்மமோனானுரோனென்றிர்த வர்களுக்கெ
ப்படிவானுச்சிரம நிர்ணயமாகும் தீவந்துவததினபாயத்துக்காகவித்து வானுளால் பிரம்மத்
துவமடையப்பக்குரது அவித்ததா லுண்டான தீவந்துவத்துக்கு ஆத்மவித்தையால் அபாயம்
ஸம்பவிக்குறபடியால் சகலநேதன்களினும் சொல்லப்பட்டபோதிலும் வர்ணாச்சிரமாதாரங்க
ளனால் அதுக்குகவல்பமும் அபாயம்நேரிடாது அசாகாயன்னியர் தன்னுச்சிரமத்துக்குச்சொல்லி
யகர்மமானதுவித்தை உதிக்குரதார்குமுன்னும்பின்னும் அபேகரிக்கப்படுகிறது தியாகவசனமான
துகாமியகர்மத்துக்கேதவிர் வேரில்லேபரிபந்தமத்த வித்தையின்லாபத்திலும்பிராப்ததேகத்
தோத்துதலிருப்பதால் கர்மம்மும் அபேகரிக்கப்படுகின்றன வித்துவான்களுக்கும் தேகத்தின்லா
ந்தவஸ்திரம்போல் ஆத்மபுத்தியுண்டாகுறபடியால் தன்னுச்சிரமங்கனால் நிர்ணயம் கூடுமகர்ம
ங்கல்வித்தைக்கு அங்கங்களாகையால் தன்னுச்சிரம ஆசாரங்களை அபேகரித்தவேதாந்தரிவண
திகளாலேயே வித்தையுண்டாகுறது ஸத்தியும் பிரம்மம் தன்னை அமொனத்தால் கர்மத்தை
அபேகரியாமலிருப்பானுடில் அந்த அவித்துவான்தன்னிச்சைப்படி விகரிப்பான் அதுதலவனுக்
கு அநப்பதனமும்வரும் எப்படி அவித்தை காமியகர்மங்களால் ஜீவந்துவமாயித்தோ அப்ப
டி விந்தை நிஷ்காமகர்மங்களால் பிரம்மத்துவமாகும் வித்தை அவித்தை கர்மம்முதலான இ
ந்த விஷயத்தி லீசாவாஸ்யமென்ற கருதியானது ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப் படுகின்றன பி
ரகராதனேதேள் ஈசனென்ற எந்த சித்தரூபப்பிரம்மத்தாவிர்த ஜகமெல்லாம் வளிக்கப்படுகிற
தோ அவனுடன் சேர்ந்து தியாகஞ்செய்யப்பட்ட ஜகத்திலுள்ள அன்னுதிகளால் பிராரப்தத்தை
புதிதொருவனுடைய தனத்தையும்விகையாதேரித்தியகர்மங்களைச் செய்வனொண்டே நூறுவருஷ
ம் ஜீவிக்க இச்சிப்பான் இப்படி இருக்கின் னானுடைய விடத்தில் அன்னியமானகாமியகர்மம்
மில்லாதபகஷத்தில் நித்தியகர்மத்தால்கேடில்லை காமியகர்மம் இருனால் வியாபிக்கப்பட்ட
அஸூர ஸம்பந்தமான லோகங்களை காமியகர்மங்களாலேயே ஆத்மஹத்திசெய்தவர்களுக்
குத் துல்லியர்களான கர்மிகளையுதிருர்கள் அசஞ்சலமும்மற்றதற்கும் மேலானதாகையால்
வெகுவேகமுள்ள துமானஇத்தப்பிரம்மத்தைதேவர்களும் அடையவில்லை அந்தப்பிரம்மானது
நுகிறவாக்குமனதுமுதலானதுகளை கடந்து இருக்கின்றன அவனிருப்பதுனால் வாயுவானவன்
ஸகலபிராணிகளுடைய கர்மங்களையும் தரிக்குறஞ்சஞ்சலமும் அசஞ்சலமும் தாரத்திலும் ஸமீப
த்திலுமான அந்தவஸ்து இந்தஸகலப் பிரபஞ்சத்தினுள்ளும் வெளியு மிருக்கின்றன எவன்சர்
வபூதங்களையும் தன்னிடத்திலும் சாவபூதத்தில்களையும் பார்க்குறானே அவன் பின்னிரெ
ண்டாவதைப் பாறாதுதான் இலகஜ்ஜ யடையு குறானிலை அறிந்தவனுக் கெவ்விடத்தில்க
கலபூதங்களுமாதமாவாகவே ஆயித்தோ அந்தசமா தியிலேகத்துவத்தைபார்க்குற வனுக்குசேர
கமோகங்களைது சுக்கிரன்போல்ஜோதியும்பிரமத்ததுவமிருந்து தன்நரம்புகளத்த துய்கத்
தமும் பாபங்களைத் ததுமஸர்வஸாகரியாகையால் போனதுகளையும் அறிந்ததும் புத்தியுள்ளதும்
எங்கும்விடமுமும் ஸவயம்புவும் வெகுஞானாக எதாரதமாக வியலகாரபதார்த்தங்களைநி

ஞானகாண்டத்தின் ச - வது பாதத்தில் வது அத்தியாயம் உசுக

வித்தியைவான அந்தப்பாபு நயிவ லும் அறிந்துக் கொண்டிரு குருஞ்ஞ
வர்களுகாமியகர்மங்களாகிற வித்தையை உ திக்ருந் னோ அவர்கள் ஸவர்கமோ
கிறபெரிதானதுருளை அடையு ர்கள் அதைக்கட்டுதும்பிரதாக என்னிதை தாமத்துவா
திருணங்கருணயித்தையி லெவர்கள் பத்தினர்களுே அந்நகரும்பிரம்மமோனா சவரியமாதி
றிருந்நா அடையுவர்கள் சொல்லியவித்தை அவித்தை இ ண்டெக்கு மன்னியுமேகவயவ
மென்றுபூர்வாசாரியர்கள் முகமாககேட்டிருக்கிறோம் சொ லியவித்தை அவித்தை இ ண்டெ
யுமெவன் பரப்பிரம்மாயின்னமா வே அந்நகரே அவர் அவித்தை என்ற பரோகஷ்ஞ்ஞ
னத்தால்ஸகலபாபருபமரண ருத்தியுனைவகடர்ந்துவித்தை என்ற அபரோகஷ்ஞ்ஞ னால் அமி
ருத்ததை அடையு ண் னவர்களுளாகர்மஸமுச்சயானுடை னமான அஸம்பு ட்புபரஸி
க்கிறுர்களுே அவர்கள் ஸ்வர்காதிபத்தியருபமானபெரியிரு ன் அடையுவர்க லு அந்நகரே
பத்ததைக்காட்டிலும் பிரம்மாவின்பதம்பெரிதென்றெண்ணி னவர்கள் ஸ குணமிருணமுச
யோபாஸனை செய்கிறுர்களுே அவர்கள் பிரம்மமோகமாகிற இருளை அடைகிறுர்கள் புனரவி
ருத்தியுத்தபாதினும் ஸத்தியோமுத்திக்குவிருதமாகையாவிரு ணென்றதுகுத்தமில்லை வி
பரமத்ததைவலயஸூகமானது சொல்லியஸம்பவத்துக்கும் அஸம்பவத்துக்கும் அன்னியமே
ன்றுதீரர்களானபெரியோர்களுடைய வசனத்தைகேட்டிருக்கிறோம் சொல்லிய ஸம்பவத்தை
யும் அஸம்பவமென்றவிராசத்தையும் நிற்குணப்பிரம்மத்துக்கபின் னமாக அறிந்தவன் பரோகஷ்
ஞ்ஞ னமாகிறவிஞ்சத்தால் விபரியயமாகிற மிருத்தியுனைவகடர்ந ஸத்திப்பிரஞ்ஞயாகிற
அமிருத்ததை அடையுதிருன் ஸவர்ணம்போல்ஜோதியாயமான ஸூரியமண்டலத்தால்பிரம்
மத்துடையமுகம்மகாக்கப்பட்டிருக்கிறது ஓய் ஆதித்தியனே அந்தஉம்முடையஉஷ்ணமான
மண்டலத்தைநீக்கும் உம்முடையஸத்தியஸ்வரூபத்தைதெரிசிக்கிறதற்கு ஸத்தியத்தைஉபாஸி
த்தவன் ஸவர்கான உலகத்தைபோலிக்கிறவரும் ஒருவருகஸஞ்சரிக்கிறவரும்பிரஜாபதியின
புத்திரனுமானஸூரியனே உம்முடையகிரணங்களைசுருக்கிக்கொ ள்ளும் உம்முடையகலஸியு
ணரூபனைப் பூர்ச்சுகொன் இந்த ஆதித்தியாந்தரியாயியாலுப லகிக்கப்பட்ட பிரம்மமென்ற
புருஷனேநானுமேன் பிருணவாயுவானது பூதவாயுவிழியால்மிருத்ததை அடையட்டெம் பின்னி
ந்தசரீரம்பஸ்மாந்தமாகட்டெம் ஹே பூகாரத்தாலுபாவிக்கப்பட்டஸ்வரூபனேபால்லியமுதல்
நான்செய்தகர்மங்களைநீடியும் ஸம்மநத்தாலுபாலிக்கப்பட்டவரே நான்செய்தஉள்ளுபாஸ
னையுமில்லமரியும் ஹே அக்கினிபக நானே எங்களைகலலமார்கததால் மோகஷத்தைசேர்ப்பி
யுமும் எங்களுடையகர்மங்களையும் கு ண் னுதெம் அறிந்தநீர் எங்களுடையபிபுங்களைநீக்கும்
காய்களசுத்தர்களாகி இஷ்டத்தை அடையுமோம் இப்போதுபிருணங்கருக ஸங்கடத்தை
அநுபவிக்கிறபடியாலுமமைவே னமாக ஆறுதிக்க அசகதாளாகி அதிகமானமஸ்காரா
களைவாக்குளுலேமாதிரம் கெய்ப்பிறும் இதலீசாவாஸ்யமென்றமுதல் மந்திரம் ஸன்னியா
விக்காகவும் இரண்டாவதுமந்திரம் பிரகஸ்தனுக்காகவும் சொல்லப்பட்டு இத்தஉபனிஷத்
தினமந்திரங்களைகுருப்பிர ஸாதத்தா லு ன் னும்பின்னும் ஆலோசனை செய்துபார்த்தவர்களுக்கு
வித்தியாகர்மஸமுச்சயத்தால் கைவள சிய முத்தி வித்திக்கு மென்ற நிறையமுண்டாகுமிதில்
ஸம்சயமில்லை இருள்வெளிச்சங்களுக்கு வித்தைஅவித்தைகளுக்கும் பூர்வவித்தியாகர்மங்களு
க்குஒன்றுக்கொன்றுவிருதமில்லை ண் னுக்கெதபலமோ அதேஅக்கினிஹேரதுதிருதிசு ண்
கென்றேஸூத்திரக்காரும் சொல்லியிருக்கிற நரனிடத்தில்கர்மமொட்டாதென்ற திரண்டா
வதுமந்திரமும் இத்தருமமானபிரமாண ஆகையால் வித்தியகர்மமானது வித்துவானுக்கு
மன்னாவானுக்கும்போகார்தமாகாது போகத்துக்காகசொல்லியமைத்தகர்மம்நா ண் னுக்கு அவித்
தையாலுண்டுபண்ணப்பட்டதாகையாலு ண் னுக்கொன்றுவிருதமுள்ளதாகையாலும் வித்தையு
டன்சமுச்சயங்கடாதுவித்துவானென்றஜீவனமுத்தனுக்குதேகத்தின்மாதியைச்செய்திறந்தி

ண்டாகுது ஸகலத்தின் மேலாகமே சாகமோசங்களின் மோகாரும் ஸ்திதப்பிரஞ்ஞர் களிடமிருண்டாகுது ஆன விதிவிலக்கில் ஸாம்ஸாரபுமான் முன்னிலைதப்பிரசி ருதியும் அதில்திரிபித்திதே தனபுருஷன் ஸாக்ஷிமும் நிர்குணத்தான் குணவெண்ம யியில்லாதது ஸகுணத்துவ கூடாது நிர்குணனுக்கையாபிரகிருதிஸம்பந்தப்பட்டிருஷ ணம் அஃஸாரிதாஸ்பிரகிருதிஸம்மயம்விஷமமானதுகிருதியுள்ளவிகிருதியில்லாததேமுன் டிரகிருதியானது ஸத்துவகுணத்தின் மேன்மைமேல்பொதுவிகிருதியை அஃது அவி மத்தமென்ற ஆவரணசக்தியாயித்திர அப்பொது அதுதான் உச்சால்லப்படுகின்றன அ ல்ல பிரதிபித்திதஸாக்ஷிதனமேவச்சியாமாயின்னா பிரஞ்சு சொல்லப்படுகின்றன அ ளகத்தின் விரிஷ்டிஸ்தி ஸம்ஷூகர்மங்களுக்காதிசந்தாதிவாஸ்துவிஷவசக்தியுள்ளவ னும் ஸந்நனும் ஸசரீரனும் இவற்றின்முன் ரூபனுமான இவ்வந்தனிடத்திலையித்த சகலசுர சரஜகத்தை திரும்பவும் உண்டிப ன்னு குருஸ்விரிஷ்டிமுதலான வியாபாரத்தால்மாயில்பாரச னாயிருந்தபோதிலும் அவன்னை ல்லியத்துக்குதடையிலலாத்துனால் வச்சியமாயித்துவம் சொ ளப்படுகிறது வஸ்திரம்மடிக்கும் விரிக்கவும் படுகிறதுபோல் பிராணிசர்மவசத்தலீசன்ஜகத் தைவிரிக்கிருள்பிராணிகர்மகூலத்தால் அடக்குறன் இந்தசகலப்பிரபஞ்சமும்சுருக்கினவஸிதர ம்போலவனிடத்திலே யிருக்கின்றன பிரம்மாவானவர்முன்போல் கல்பித்தாரொன்றுசுருதியு மிவ்ருணசகவரனிடத்திலிருக்கின்ற அஸத்துவா வரண சக்தியால் மகத்தத்துவ மென்ற பதமுள்ளவிசேஷசக்தியுடையித்த சகத்தத்துவாத்மகமான அந்த சக்தியில்திரிபித்தித சரவரணதன்னிபமானது தன் ஸ்வரூபமென்ற பெயருள்ளதாயித்து மகத்தத்து வாபிமா னிபாதிவன் ஸ்பஷ்டமும் பஷ்டமுமாக்ஷரமுள்ளவனாவான் இரண்ணியெகர்ப்பென்ற ஈசன்மத்திலேநாருகனாய்க்கு அதியாஸ்த மாருணம்மேலிட்ட அதுங்காரமென்ற ஸ்தூல சக்தியானது ஆயித்து அதில்திரிபித்திதசக்தி ஸம்ஷூகர்மமாயித்து அவன் ஸ்தூலாபி மாணி ஸ்தூலமான சகலசாகத்தையும் இரகதிக்கிறவன் விஷ்ணுவும்ஸ்பஷ்டமானதேகமுள்ள வனுமும் ஸ்ரீராமும் பிரதான்புருஷனுமாவான் அந்த ஆத்மாவனிடத்திலிருந்து ஆகாசமும் அதி லிருந்து வாயுவும் அதிலிருந்து அக்திரியும் அப்பும் பிரதிவியும் பஞ்சதன்மாத்மிரைகளுமுன் ஈசசக்திகள் ஸத்துவாதிமுகுணங்களும் உண்டாச்சக்திகள் பின் அந்தபிரபுவானவன் ஸ்தூல ஜகத்தை ஸ்ரீபுத்திர இச்சையுடன் தமோருணத்தால் ஸஞ்ஞமமாத்திரைகளை ஸ்தூலமாக்செ ள்வானது தன் ஹைபங்கல இந்தபஞ்சிரணத்தை உணக்குச்சொல்லுகிறேன் கேள் உத்பத் திசு முன்னிருந்த ஆகாசாதி ஐந்துபூதங்களையும் ஒவ்வொன்றை ரொண்டிரொண்டாகச்செய்து அதிலொவ்வொன்றாக உண்கிறதன் தன்னிரண்டம் சங்களுடன் ரோத்து இருபத்தைந்தா னுடிகொண்டு ஸம் இப்படி பஞ்சிசிருதபூதங்களால் பிரம்மமண்டங்களை பிரபுவானவன் விரி ஷ்டிததன் அந்தந்த அண்டத்துக்கு சிதமானபதினாபுவனங்களையும் அந்தந்த புவனத்துக்கு யோக்தியமான திராளைக ஸகிதமான ஸ்தூலதேகங்களையாவிரிஷ்டிததான இரஜோருணம்சப ஞ்சபூதங்களை நாலாக்கி மூன்றுபங்குனால் பஞ்சவிருத்தி புள்ள பிராணியையும் நாலாவதுபங்கு னால் கர்மேந்திரியங்களையும் விரிஷ்டித்தான் அதுகளுடன் ஸத்துவாமசத்தையும் அபுத்தியே நாலாக்கி மூன்று பங்கு லில் பஞ்சவிருத்தியுள்ள ஸமஷ்டியத்தக்கரணத்தையும் நாலாஐபங் குனால் ஞானேந்திரியங்களையும் விரிஷ்டித்தான் ஸத்துவங்களுடைய ஸமஷ்டியா திரியபால கர்களையும் ஸ்ரிஷ்டி இப்படி சிரிஷ்டித்த சகலத்தையும் அண்டத்தில்போடான அவனு டைய ஆஞ்ஞையாலதகனெல்லாம் ஸமஷ்டியுடத்தை வியாபித்துக்கொண்டிரு துதுகள் வனுடைய ஆஞ்ஞைனால் விரட்டானவர சங்காரத்தை அடுத்து ஸ்ரீராம இரஜோத் தானமிரவியெகர்ப்பனம் அவனுஞ்ஞை ஸ்ரீராமங்களை இரகதித்தான் அவனன்றியில் அண்ட த்திலுள்ள குகளொருவிடத்திலும் அகில கூடசக்தியுள்ளதா காதுகள் பின்னிவந்தானே அதுக

ளை பிரமாண்டத்தையும்சேதனமாகச்செய்யஇர்த்து தான் பிரம்மந்திரங்களுனவியல் ஸ்தூல வகஸ்து அனுப்பிரவேசித்தானஹைபங்கலஅப்பே அது அதுகளை அங்களாயிருந்தும்சேதனத்தன் போல ஐதங்கள் கர்மங்களை செய்துதுகள் மாயயின்பேசுதுடன் கூடியசகனும்ஸ்வஞ்ஞை ள்விபுஷ்டிதேகத்தை பிரவேசித்துஅதுனால் மோகிக்கப்படு தி ஜீவத்துவத்தை அடைந்தான் ரீரத்தாயதாதாத்தியத்தால் கதிருத்துவம் போகத்ருத்வம் ஜாக்ரதஸ்வபன் ஸஞ்ஞைத்தி மூர்ச்சைமேல் கனையம் உடைந்தான் கெடியந்திரத்தால் பால் கசக்கப்பட்டவனும்மிகையு மரித்தவன் போலுண்டானவ்னுருந்தகொசவன் சக்திரத்தின் வியாயமாகலாவதாபிரமிக்கிருண் பைங்கலர் - அய்யா யாஞ்ஞைல்க்கியரே மரித்தவன்போலே ராசபத்தால் ஜீவனுக்கு ஜனன மரணங்களில்லை உறையப்படுதது பிரம்மத்துவைதத்துவம் சித்திக்கிறதற்காக ஜீவனுக்குத னனமரணங்கள் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்குதுகள் ஜீவனுக்கு ஜனனமரணங்களில்லாத ப கூத்தில் அத்துவைதத்துக்கு ஹானிரேடுகிறபடியால் அதுகார அவசகியமொப்பவும்ஜீவனு ம அய்யாதபாணிதியே மோகத்திலும் ஜீவன் பிரம்மத்தைத்திர வேனாயாக இருக்குறானெ னதுத்துவைதிகள் ஜீவனுக்கு நித்தியத்துவத்தைச் சொல்லுகிறர்களல்லவா ஆகையாலிந்தசம சயத்தை நிவிருத்தியெய்யுங்கள் - யாஞ்ஞைவல்க்கியர் - ஹைபங்கல தவைதிகளுடைய பக்தத்தை அனுசரித்து ஜீவனுக்கு ஜனன மரண மில்லாமையை நானிலவிடத்தில் சொல்லவில்லை ஜனன மரணசப்தங்கள் ஸ்தூலதேகத்தைப்பத்தினதுசுளேதவிரஜீவனுக்கு தேகத்தைப்போலுக்கடி ஸந்ததியில்லாத்துனால் மோகமும் வரை நாசமில்லாத்துனாலும் நித்தியத்துவமுபசரித்தப்படுகி ன்றன இதே தவிரமோகத்திலும் ஜீவன் ஸ்ரீராமங்களை அனுபவிக்கிருளென்று அந்நித மில்லை பெந்தாவஸதையில் ஜிவாத்மபரமாதமாக்களுக்குபேதநுந்தபோதிலும்மோகாத யின் அபேதமல்லவர் சகல சுருதிமுதலானதுகளை அனுசரிப்புகளாலொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன காலத்திரயத்திலும் ஜீவன் பிரம்மத்துக்களவியனென்று துவைதிதனுடைய ஸம்ம தம் காலத்திரயத்திலும் ஜீவன் பிரம்மத்துக்களன்னியனென்று அத்துவைதிகளுடை சம்மதமு இத்த இரண்மெதத்தையுமுபேக்ரித்தபிரபோதத்துக்கு முன்னன்னியத்துவமும்பிஷ் னன்னி யத்துவமும் நல்லதான வ்னமதமென்று பைங்கல நீ அறி இவ்விடத்திலும்படியாகுடபோதுது வைத அத்துவைத சகல சுருதிகளும் அனுக்கிரகிக்கப்படுகிறதுகள் அர்த்த ஜரதீய வசனமில் லே ஆகையால் சர்வ ஸம்மதத்தான பெந்தமோகங்களிரண்டும் வித்திக்கிறதா அவைதசு ருதிகள் அத்துவைத சுருதிகளிரண்டையும் ஸத்தியமென்ற அறிப்படி ஐலமே ஆலங்கட்டி யாறமதோ திரும்பவும் ஆலங்கட்டியே ஜலமாகிறதோ அப்படி பிரம்மமேஜீவனுகிறதுஜீவனும் பிரம்மாகிருன் ஆகையால் பிரம்மத்தினொருபாகம் ஜீவனுக்கு இரண்மொபிரணைமாதம்முக தியமென பரிச்சயித்துக்கோள் அனுதித்துவ உபதேசமும் உத்பத்திகால் கிஷ்காணைததனை யமே தவிர உத்பத்தியத்த விஷயமில்லை இப்படி அப்பயதிக்கிறால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவ ஸிஷ்ட தத்துவஸாரூபண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தின் - வது பாதத் தில் ௩ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௫ - வது அத்தியாயம்

புருஷமர்த்தி - ஓய் விதியே பைங்கலஞானவர் யாஞ்ஞைவல்க்கிய முகமாக இப்படி ட்டபின் நும்பவும் சாந்தரும் சர்வஞ்ஞைம கருணாநிதியுமான யாஞ்ஞைவல்க்கியரை பிர சினம் செய்தார் பைங்கலர் - பகவானே ஸர்வ லோகங்களுடைய ஸிஷ்டி ஸ்திதி ஸம் ஹாரங்களைச்செய்கின்ற விபுவான ஈசவரன் ஜீவத்துவத்தை எப்படி அடைந்தார் அதைனைக் குச்சொல்லங்கள் - யாஞ்ஞைவல்க்கியர் - ஸ்தூலம் முதலான மூன்றுதேகங்களினுத்தத்தியூர்வ

வகமய ஜிவேகவரஸ்வரூபத்து உன்சு பித்தசுரோஸ்ஸுகிறேன் இதுனால் ஸ்வ ஸம்சுபய
களைச் செதிக்கப்படுமானையால் த ஸ்வத் துமனதுடன் கூடி ஸஞ்சமபுத்தியால்கேள் ஹே
பங்கல அந்திரபுலான ஈசுவர பஞ்சேருத் பூதங்களுண் டியலேசங்களை எடுத்து ஸமஷ்டி
வியஷ்டி தேகங்களை கிரமமாக சி ஷ்டித்தார் மண்டையோடு தோல் மாம்ஸம் நரம்புகள் நக்ஷ
கள் இலும்புகள் இவ்வளவும் பி திவியினம்சங்கள் இரக்தம் வேர்வை நாக்ஞஜல்ம் பூத்திரம்
தலானதுகள் ஜலத்தினம்சங்கள் உஷ்ணம் மொஸ்பதிகளானதுகள் அக்
னியினம்சங்கள் நடக்கிறது ண்டுகிறது மூச்சுவிடிக்ிறது இது வாயுவினம்சங்கள் கா
மக்குறோதாதிகளான அன்னியங்கள் ஆகாசத்தினம்சங்கள் கர்மத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட
தும் ஸங்காதமும் தோல் பூதலானதுகளுடன் கூடினது பால்லியம் முதலான அவஸ்க
ளுள்ளதும் தோஷங்களுக்காச் சரமும் ஜடமும்ஸ்தூலமும்ஷடபாவங்களுடன்கூடியதுமாகச்
சீரத்தை அநி வேறபைங்கலஇர ஜாம்சத்தினமூன்றுபாகஸம்ஷ்டியால் அபஞ்சிசுருதபஞ்சபூதக்
கரல்பிறுணை அந்தபுருஷன் ஷ்டித்தான் பிறுணைகளைப் பஞ்சப்பிறுணைகளும் இரதயாதி ஆ
தாரங்கலிலிருந்தென்ற நாகாதி பப்பிறுணைகளும் ஆர்சதுகள் முன்சொல்லியநாலாவதுபாக
த்தால் வாக்குமுதலானகர்மே திரியங்களையும் வசனாதிவிஷயங்களையும்நிர்குணான அவனேசிரி
ஷ்டித்தான் பஞ்சபூதஸத்துவகுறும் சத்திரயத்தால் அந்தக்காணத்தையும் அதின் விருத்திகளா
ன ஸைகல்பாதிகளையும் சி ஷ்டித்தான் அதின் நாலாவது பாகத்தால் கழுத்து முதலான ஜ
தாரங்களையும் சிரிஷ்டித்தான் காது முதலானனானேந்திரியங்களையும் அதின் விஷயங்களான
கத்திகளையும் திக்குமுதலான ஷ்டித்தான் இப்படிசிரிஷ்டிக்கப்பட்ட
தது உட்களில் ஐந்து கோசங்களாச்சதுகள் அதுகளாவது அன்னமயப்பிறுணமயமனோமயவி
ஞ்ஞானமய ஆனந்தமயங்களுள் ஸொல்லப்பட்டதுகள் எது அன்னரஸத்துலேயே விருத
தியை அடைந்து தே ஷ்டுமாகி அன்னமயமானபிரதிவிடிலேயே லயிக்கின்றனவோ தலைகை
முதலான லக்ஷணங்களுள்ள அந்ததேகமே அன்னமயகோசமாகும் கர்மேந்திரியங்களுடன் கூ
டியபஞ்சப்பிறுணைகளே பிறுணமயகோசமாகும் இதுமுன்சொல்லிய அன்னமயத்துக்குமு
ன்பட்டது ஞானேந்திரியங்களுடன் கூடியமனதமனோமயகோசமாகும் அப்படியே ஞானேந்தி
ரிடங்களுடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாகும் இந்த மூன்றுகோசங்களும் விங்கசரீர
ஸம்பப்பட்டது ஐந்தாவது ஆனந்தமயகோசம் ஸ்ப்ருபாஞ்ஞானமே இரண்டிதேக
ங்களுக்கும் காரணசரீரமாகும் இதுலேயே ஸஞ்ஞப்பதப்பிரம்மவாதிகள் வைதிகர்களால்தூ
ரத்தில் தள்ளப்பட்டார்கள் ஞானேந்திரியங்களைந்து கர்மேந்திரியங்களைந்து பிறுணைகளைந்து
அகாசாதிகளை ஷ்டித்தான் முதலான தூரலுக்காமம் கர்மம் தமஸ்ஸுகள் எட்டுபுரங்கலிவளவையும்
விருட்டானவன் சூரஞ்ஞயால் வியஷ்டிதேகத்தை பிரவேசித்து புத்தியிலிருந்து வெண்டு விச
வனென்ற ஜிவத்துவத்தை அடைந்தான் ஹேபைங்கல இந்த விசவனென்ற ஜிவதுக்கு விஞ்ஞா
னம்மாவென்ற தூபாஸனென்றும் வியாவஹாரிக னென்றும்ஸ்தூலதேகரூபமானிஎன்றும்
ஜீர்கிரத்தென்றும் கா ஷ்டித்தான் பெயர்கள் ஜனனமாணசகருமிவனுக்கே அடிக்கடிசொ
ல்லப்படுகிறதுகள் ஸஞ்ஞிறுத்தமாவானவன் சூரஞ்ஞயால் ஸதூலத்திற்குள்ளி ள்கின்ற வியஷ
டிஸஞ்சமதேகத்தை பிரவேசித்தமனதிலிருந்து தைஜஸனென்ற ஜிவத்துவத்தை அடைந்தா
ன் இவனுக்கிதைஜஸனென்றும் பிறுதிபாசிகனென்றும்ஸ்வபனகல்பிகனென்று விங்கதேகாபி
மானிஎன்றும் பெயர்கள் அவ்வியத்தத்துடன் கூடின மாயோபாதிபானவன் சூரஞ்ஞயால் விய
ஷ்டிகாரணத்தை பிரவேசித்து பிறுஞ்ஞ ஜிவத்துவத்தை அடைந்தான் இவனுக்கு பிறுஞ்ஞ
அவச்சின்னன் பாரமார்திகனென்றும் அஞ்ஞன் ஷ்டித்தியபிமானிஎன்றும் பெயர்கள் அவனு
க்குத்தானபிரம்மத்துடன் ஐகியத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் அவ்வியத்தத்தின்லேசமான அஞ்
ஞானத்தால் மலாக்கப்பட்ட இவனுக்கே தத்துவமஸி முதலான வாக்கியங்களால் அபேதமடி

கா சொல்லப்படுகிறது மைந்த விசுவதைஜஸஜிஷ்டிபிரம் ததின் ஸமீபத்திலில்லா அனூல
வகளுக்கையமில்லை அந்தக்காணத்தில் பிரபிப்பித்தன தன்னியமே மூன்றவஸ்து
லு சங்கடப்பட்டு ஜிவனென்று சொல்லப்படுகிறது ஜாக்கித் ஸ்வபனம் சஷுப்திமூர்சைமா
ன மைந்த ஐந்தவஸ்தைகளும் ஜிவனுக்கேதவிர் ஈசனுக்கில் தேவதானுக்கிரசத்துடன் கூடி
கரதுபு தலான காரணங்களால் சப்தாதி விஷயஞ்ஞானமே ஜீர்கிரத்தென்றுசொல்லப்படுகிறது
அதில் புரவங்கலிஸிடைபை அடைந்த ஜீவன் சிரஸமுல்லபாதம்வனா வியாபித்துச்சு
க்கிரஸைகளுக்கும் கர்த்தனும் பலத்துக்கு போக்தஜமரகிறார் சர்மியான அந்தஜிவன்லோகார்
தரத்தை அடைந்து அந்தகாமமபலத்தை புதிதிறுன் வியவகரத்தால் மிகவும் சிரமப்பட்டு உ
ள் பிரவேசிக்க எண்ணுகிறுன் எப்படி ஸார்வபௌமனான இரூபுவியவகாரத்தால் சிரமப்பட்டு
அரமனைக்குள் போகிறதற்கு துவாரத்ததை புதிது நிரப்பாறே அப்படியறியத்தக்கது ணங்
சரினுபரமத்தில் ஜாக்கிரத்தின் வாஸகலிஸிடைபைதிபோதமுள்ளதும் கிரவிக்றவனும் கிரகிக்
கத்தக்கனதுமான ரூபமுள்ள ஸ்ப்ருணமஸ்வபன மைன்று செல்லப்படுகிறது ஜாக்கிரத்தின்
வகாரத்தின் லோபத்தால் பிசுவனுனவன் நாடிபில்ஸஞ்சரித்து கொண்டு ஞானத்துவத்தை
அடைந்து தன் ஜோதியாஸ்சகலத்தையும்வெள்குகிறுன்மாயாயாதிரமுடி விசித்திரமும் சக
லபோஷிக்காஸ்பதமும் வாஸனாமயமுமான ஜகத்தை தன்னிச்சனசப்படி புஜிக்கிறுன் பின்சித்
தத்தின் முக்கிய தாரணையானகஷுப்தியவஸ்தையிலஜாக்கிரத்ஸ்வபஞ்ஞானிலசிரமத்தைஅடை
ந்தவன் அஞ்ஞானத்தையும் தன் சுகத்தையும் புஜிக்கிறுன் ஹேஷங்கல ஒருபகலியானது வ
யவந்ததுனால் சிரமப்பட்டு இரண்டிரகுக்ளையுமொடி கொண்டு கூட்டையடைந்துபு
சுகத்தைஅடையுறிகிறே அப்படி அறிவனுலக்கைதெண்டம்முதலானதுகளாலிருந்தாப்பிரா
ருந்தடிபட்டுதேகநடுக்கத்துடன்பயுதினுல்மோகத்தைஅடைபுகிறுனே அவனுடையமரணத்து
க்குதூல்லியமான அந்த அவஸ்தையேமூர்ச்சையாகிறதுசொல்லியநாலு ஸ்தைகளுக்கும்அன்
னியமான மரணவஸ்தையானதுபிரம்மமுதலுக்குளும்புவனாசகல ஜீவர்களுக்குப் பயத்தை
குடிக்கும் சகலருக்கும் சமான ஈகவேஸ்தூலதேகத்தைதள்ளுகிறதுகாமகர்மங்களு ன்கூடிய
இந்தஜிவன் கர்மேந்திரியஞானேந்திரியங்களையும் அதின் விஷயங்களையும்பிறுணைக்களை உபஸ
ம்கரித்துசெதமசனும் தமோரூபமானதன் ஸவித்தையாலும்பஞ்சபூதங்களாலும் சத்தகலஸை
காரந்தரத்தைஅடைந்து இந்தலேகத்திலிருந்து இதரலோகச் சத்தஅடையுருமுன்முன்கர்மப்பா
பரிபாகத்தால் நீர்ச்சுழிக்குள்ளகப்பட்டபுழுவானதுபோசுக்கடிவளயுருகுறனேதவிர்விச
சுருந்தியைஅடையுருாதேயிலலெவருஜன்மங்களுடைய தலேஸத் தம்மத்தின்பரிபாகத்தா
ல்புருஷனுக்கு மோக்ஷஇச்சையுண்டாகுது அப்பே துஸத்குருவை ஆசுமிப்பரன் ஸத்கு
ருவின்புமத்த நித்தியஸேவையால் கிரமம் ஸ்ரீமன் இந்தஸம்ஸார பெந்தத்திலிருந்து
மோக்ஷத்தை அடையுருகுன் அவிசாரத்தால் பெந்தபுது விசாரத்தால்மோக்ஷமாகும் ஆ
கையால் நரன் ஸர்வதாசிரலாதி விசாரத்தை சிசயவேண்டி அத்தியாறோபீபவாதங்கலா
ல்ஸ்வரூப நிச்ச மவருமாகையர் ஜகஜீவபுரதமாக்களை சித்திபு சிசாரிக்ககேண்டியதி
த்துவமஸிமுதலான வாக்கியார்த்தச்சிரவனாதி ரூபமான அனைகம் அரம்செய்யப்பட்டவிசா
ரத்துனால் ஜகதுக்கும் ஜீவனுக்கும் நாசம்வரும்போது பிரம்மம்சேஷ ஞானபைங்கலா அ
ய்யாபகவானே குருவே சகலனுக்கல்லவா ஜீவத்துவம்தங்களால் சொல்லப்படுகிறது
வெளித்தத்தில் ஸம்சயமுண்டாகுறது காரியப்பிரம்மாவென்ற ஈசனுக்குநாநவ
புலபரமானகைவல்யம்சொல்லப்பட்டிருக்க எப்படிஜீவத்துவம் சொல்ல
னுக்குநிர்விசேஷபாப்பிரம் மஞ்ஞானமிருப்பதால் ஜீவத்துவங்கடாது கூடுமா
மோக்ஷாஸ்திரம் விருகாவாகும் மூன்றுவதுஜீவனுயி ஸஞ்ஞப்பதனுக்கு
மொல்லப்படுகிறது வாஸியார்த்தனுதையால்து கூடாதுவிசுவதை ஜஸர்

[illegible]

பெரியோர்கள் சொல்லுமுற்படிபால் மொகூத்துக்கு விருேதிகாரம் கொள்ளுமாறு சங்கிய
தேமோகூட்டுமுன்னித்தித்திருந்தால் அனாதியமென்று சொல்லலாம் பூர்வாத் தரிலலாத்துனல்
ஸாத்தியத் தவங்கடும் ஜீவன் பார்மமாக இருப்பதேமோகூட்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது அது
முன்னே அடையப்பட்டிருக்கையில் அப்போது உபதேசம்வினாகும் ஆகையானிந்த ஜீவனுப
தேசத்துக்கு முன்னும் பிர்மம்தானென்ற அதுவையித்குண்டையவா தம்மிகவும் அமைஞ்சுமையு
வஜ்ஜம்மங்கலிளும் ஜீவனுல்பிர்மமடையப்பட்டு தானென்று அவர் களுடையமதம் பிரஸித்தமா
யிருக்குது பிர்மம்தை அடைந்திருந்தவனுக்கு எப்படி ஜன்மம்வரும் பிர்மம்தை முன்னடைந்
தேசத்திலும் அஞ்ஞானத்தால் திரும்பவாயுண்டாம் மெனில்வஸ்துவை அடைந்தவனிடத்தி
லேப்படி அஞ்ஞானமொழியாகுமபிர்மம்தை அடைந்தபோது மோகூதமாகும்ல்லவா அப்படி
திருக்கபெந்தத்தை விட்டவனிடத்தில் அஞ்ஞானமேது ஆகையால் பூர்வம் ஜீவனுக்கு பிர்மத்துவ
மிருந்தபகஷத்தில் அஞ்ஞானத்துக்கவகாசமில்லை சீசயம் உதபத்திக்கு முன்பிர்மம்ததால் அஞ்ஞ
ானமாச்சிரயிக்கப்பட்டதோ வெனில் லீலையால் டைந்த படியால் குத்தயில்லை லீலையும்ஸ்வதந்தி
ரானுக்குக் காணுகும் பிரபோதத்துக்கு முன்னவாதந்திரியமில்லை ஆகையால் பிரபோதத்துக்கு மு
அஸ்வதந்திரான ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானம் லீலையால் குமென்று சொல்லக்கூடாது ஹேமுனியே
பிர்மம்ததால் லீலையால் ஜீவத்துவமடையப்பட்டபடியால் ஸம்ஸாரஸுகத்துக்காரிப விக்கா
தெனறுசங்கிக்கத்தக்கதில்லை அஞ்ஞானத்தை யெடுத்துக்கொண்ட பாலத்திலதனக்கு நிர்லேப
த்துவாதிகளின் மாதியால் ஸவிகார ஆத்ம ஸத்தியத்துவஞ் ஞானமுள்ளபடியால் ஸுகது
க்காதிஸம்பவிக்கவே செய்யும் பிரஞ்ஞானகனரூபனுக்கு தன்னஞ்ஞானத்தின் கொள்கையெ
ம்சாமிசிபாவத்தை வித்துவான் கனொப்பாதபகஷத்தில் பிரஞ்ஞானரூபமான பிர்மம்முழுக்க
மாயியரூபமாகி காரணம் அஸத்தாகிவிடுமே ஆனால் பிர்மம் அவயவத்துடன் சாடியதாகி ஸாஸ்திர
ப்பிரஸித்தமான நிர்விசேஷத்துவாதுக்கு ஹானியருமென்று உன்குஞ்சுகை வேண்டாம் மா
பிகங்கனும் ஆவித்தியகங்கனும் கலவிகாரங் கனும் தப்படியால் திருபாத்திர்மம் திவிடத்
தில் நிர்விசேஷத்துவம் ஸித்தித்ருக்கின முத்தனுக்கு பிர்மம் உபத்துவமிருக்குமபோது
பிர்மம்தத்துக்கு ஜீவத்துவமே தவிரமு கில்லை யென யெப்படிச் சொல்லலா மெ
னில் ஹேபைங்கலகேள் பிர்மம் நித்திய சக்தியுள்ள தென்று சொல்லப்படுகுரபடியால் ஜீவ
த்துவத்தை அடையுதில் சரி ன்றேதுவிருக்கின்றன முத்தனுக்கு சக்தியிருந்து முடனே
அருபப் பிறுப்தியால் சக்தி தப்படியால் திரும்பவும் ஜீவத்துவம் வராததற்பிர்மம் பிர்ம
முத்தனுக்கு ஆகுமெனில் ஜீவன் முதலானஸிர்ஷ்டிகர் திவ மத்துப்போகுரபடி
யால் தமில்லை இந்தவியவஹாரதசையில் ஜிவாதிகளபித்தியகூடா பிறுப்பதாவிதுகளு
க்கு உத்துவத்தை பிர்மஞ்ஞானிகளாலும் சொல்லக்கூடாது இந்த ஜீவாதி பிரபஞ்சம்
ஞானிகளுக்கும் கூடதோத்தகுரபடியாவிதுக்கு அத்துவத்தை ஸ்திதப் பிரஞ்ஞான்களாலும்
சொல்லக்கூடாது அவர்களுக்கு மியவகார மில்லாத்துனல் சொல்லமாட்டார்கள் வித்துவான்
ருக்குள் சிரேஷ்டனான அஸ்திதப்பிரஞ்ஞானிடத்தில் ஜீவாதிகளில்லை என்றுமத்தவர்களால்
சொல்லலாம் அந்த வரனங்களை அருகருக்கு என்னப்பிரயோஜனம் ஹேபைங்கலவெகு
வாகச்சொல்லியென்ன சுருக்கமாகச்சொல்லுகுரேன்கேள் விபவகாரதெசுக்கு ஆஸ்பதனு
னஜிவனபிர்மம்தைத்தவிர வேரையாக இருக்கவே செய்குறன்பிர்மம்தினம் சமாயகையா
ல் ஸஜாதியகுகிருக்குறனே திரமன்னம்மகல்லம்போல் விஜாதியகுவேரையிடத்தில் இரு
க்கவில்லை ஜீவனுக்குமோகூதத்தில் பிர்மம்ததுடன் ஐக்கியமெப்படியாகுமதோ அப்படிதேசத்
துக்கு மோகூதத்தில் ஜீவனுடன் ஐக்கியங் காணப்பட்டத்துனல் பிர்மம்தத்துக்கு ஜீவரூபமாக
பிரிமமெப்படி ஆபித்தோ அப்படி ஜீவனுக்கு தேசரூபமாக பிரிமமாயித்தேன்று நீசீசயம்

குருஞ்ஞானவாலிஷ்டதத்வஸாரூ னத்தில்

செய்யாதேபிரம்மம் என வந்துவந்ததை அடைந்துதென்றது வவசனநிச்சயமாகப் பரிணாமத்தை நிரூபிக்கவேண்டிய நவிரவிவரத்தினை ஸாநிதிகவேகடாஸ்ஸநூலதேகத்துக் கவநுஸ்ஸுஷமதேகத்துக்காவநூலானதேகத்தொகையுடத்துவாமிருபதால் ஸம்ஸாரதூதகம் பவிகத்தமாட்டாதுபிராம்மமாவுக்கும் ஆனந்தத்தால் ஸம்பூர்ணானால் துக்கமகடாஷஸ்யாலஸம்ஸாரத்துக்கமுள்ள ஜிவனெருவனுண்மையுடத்துதைத்தவிரதிரானுனவிவனிஸ்ஸே யெனது சொல்லுதறவர்களுக்கு கைவல்யமுத்தி ஒரு காலுட்புத்திக்கப்போருநதில்லை அவர்கள்நங்களைப்பிரம்மமாக யெண்ணிக்கொண்டிருக்குறார். நேதவிரபெரிதானபொய்யைச் சொல்லுதறமுதமுள்ளவர்களாகையால் ஜிவர்களாகவே வித்துவர்கள்இப்படி அப்பயதிகூதருல் மெழியர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவ உத்யயன

ச - வது பாதத்தில் ௫ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கூ - வ து ஐத்தியாயம்

[illegible]

12. என்காண்டிநீர் - வது பாதத்தில் கா - வது அந்

ளாலும் ஸ்வானு பூதியாது நறிமைத்தொன்றுது அடையாது
 மாக சித்திருக்கின் பரித்மாவினிடத்திற் பமான இல்லை விட
 வித்தைய நனையும் உன் பித்தத்துவ தரிஷ்டி ரவில்கத ததுவம்மாத்தி நக்கின்றன
 பிரசுததுக்கு வியபிசாரமில்லை ததுனால் சாரிக திருஷ்டியும் பிரகாசமதா
 அத்துவைதந்தானிருக்கிறது பிரசுததுக்கு வியபிசாரமில்லாத்துனால் அத்துன பதமென்று
 சசனமும் எப்பொழுதும் பிரகாசந்தான் ஆதகயால் மனனந்தானயுத்தமாகும் பெரிதான இந்த
 பிந்தமெவனுக்கு தன்னாலேயே பிரகாசித் தோ அவன் ஜீவனுமில்லை பிரம்மமுமில்லை அன்னி
 பமுமொன்றுமில்லை அவனுக்கு பாணங்கருமில்லை ஆச்சிரமங்களுமில்லை அவனுக்கு தர்மமுமி
 ல்லை அதர்மமுமில்லை விதியுமில்லை நிஷேதமுமில்லை எப்போது சகலமும் தன்னாலேயே பிரம்மஸ்
 ரூபமாக விளங்குகிறதோ அப்போது துக்கம் முதலான இந்தபேதம் ஆபாஸமா க்கூட
 இது பருத்மவித்தானவன் ஜகஜ்ஜீவாதிருபமாகப்பார்த்தபோதிலும் அதை பிரம்மவஸ்
 துவாகப்பார்ப்பானேதவிர ஜகஜ்ஜீவாதிருபமாகப்பார்க்கிறானில்லை பேதமிருந்தால் தான் பிரம்ம
 தர்மித்துவவார்த்தையைமுண்டு பேதமாவது அபேதமாவதுபேதா அபேதமாவது ஸர்வாத்நா
 மாத்மாவுக்கு தன் பிரகாசத்தைத்தவிர வேரில்லாதானமாத்தி ஸர்வதா இருக்கின்றன வஸ்து
 வாலும் அவஸ்துவாலும் பிரம்மமே எப்பொழுதும் இருக்குது அப்பேயே பிரம்மவித்தும் எதைகிர
 ிக்கிறுனெதைத்தன் னுகிறுன் அதிஷ்டானமும் உபமானம்தத்தும் அவாநகமனசகோசாமும் அத்
 திரோட்சியமும் அக்ருஹ்யமும் அகோத்திரமும் ரூபம்தத்தும் கண்காத்தத்தும் அர்த்தத்துக்கதீதமும்
 கைகாலத்ததும் நித்தியமும் விபுஷம்ஸ்வகேதமும்த் தவம் ஸஞ்சம்மமும் அவியயமுமானப்பிரம்
 மனேஇந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாம் அமிருதம் பிரம்மானந்தமே முன்னும் பின்னும் பிரம்மானந்த
 மேதெற்கும் வடக்கும் எப்போதுதன் னாலேயே சர்வத்தையும்பயமத்து பார்க்குறாது
 அப்போது அவன்பெத்தனுமில்லை முகத்தினுள் பெத்தனுக்கேமோகமுண்டு இப்படிப்ப
 டபரவித்தையானது ஸத்தியத்தினாலும் தபஸ்ஸாலும் பிரம்மசரியாதிரம்மங்களாலும் வே
 தாந்தமாரக்கத்தாலடையத்தச்சுதித் திச் சரீரத்தில் ஸ்வயஞ்சோதியான பாம்புத்தினைவருபத்
 தைபாபமத்தவர்கள் பார்க்குறார்களேதவிரமாயையால்வியாபித் திட்ட மைத்தவர்கள் பார்க்
 கிறார்களில்லை இப்படிப்பட்ட ஒருநான்கெந்தயோகிக்கிருக்கின்றனவோஸம்பூர்ணரூபமானஅ
 வனுக்கு ஒருவிடத்திலும்போ தில்லை எப்படிஎகரும் ஸம்பூர்ணமுமான ஆகாசம் ஒருவிடத்து
 க்கும் போகிறதில்லையோ எப்படி பிரம்மாத்ம்வித்திசொஷ்டனொருவிடத்துக்கும் போகிறதில்லை
 வித்தத்தாததைத்த த இரதயம் சித்தத்தமாகும் பகித்தக்கடியதை பகித்தாஸித்
 தத்தக்கு தன்னால் தபுண்டெனத்ததும் சமாநோபோது கிரம்மு
 இரபுக்கிரத்திகளரூபம்தபாமம் விஞ்ஞானம்ததவனுக்குத் தான் பகித்த கட்டாததுன்ஸெம
 மியக் தானிக்கு ஸகலமும் ஸ்வரூபமாகையால் பகித்தக்கட்டாத தானனுமில்லை அன்னமும்
 அன்னதது புலிக்கிறவனும் நானென்றதல்லவா பிரம்மஞ்ஞானம் பிரம்மவித்தானவன் சுகலத்
 தையும் பிரம்மவித்தால் பிரம்மாத்ம்ஸ்வரூபமாகவே கிரகிக்கிருன் பிரம்மசுத்திதேவஸ
 லாமெவனுக்கு அன்னமும் பித்தியுவானவன் மேல் நனைக்கறநெய்யுமாயித்தோ அவனைஅரி
 ந்தவனும் அப்படிப்பட்டவனல்லவா இந்த பிரபுவடையமாகாதமியத்தைஇப்படிப்பட்டதென்
 னெவனறியுவான் பிரம்மஸ்வரூபவிஞ்ஞானத்தவிரந்த ஜகத்புஜிக்கத்தக்கதாருப் எப்போதுஜக
 த்தானது ஜகதமாவாகவே வெளங்குகின்றனவோ அப்போது சகலமும் புசிக்கத்தக்கதுதான் எ
 டுபோது பிரகாசரூபத்தால் சுகதது முழுமையும் லயித்துப்போயித்தோ அப்போது சகலமும்
 பிரம்மாத்ம்ஸ்வரூபத்தால் பகிக்கப்பட்டதாகவே ஆயித்துபிரமானத்தால் தன்னால் விளங்கு
 கிறவஸ்துவானது பகிக்கப்பட்டதுதான் நிச்சயம் தன் ஸ்வரூபத்தை தானேபுலிக்கிறுன் தன்
 னைத்தவிர புலிக்கப்படுகிறதனாலில்லை வேனாயாயிருக்குமாகில் இருக்கிறதென் மலகண்ணா

உரிமை குருஞ்ஞானவாஸ வலாறுயனத்தில்

வைகுந்திமாதி இவ்வேகவியலும்பாலேகவியலும் பிரென்னைதமா பெரியோர்கள் சொல்லுகுறாள் அதிலவாப்போகு போகவியலும் குறாப்போகவியலும் இவ் வேகபோகமு பிரென்னைதமாகும் காமங்கல் வாப்போகவியலும் காமங்கலால்புற வதமுமென்றிதென்க்கும் பேதத்தையும் நீர்மலித்துக் கொள்ளும் பாலேகவியலும் பழம்ஸவர்கலோகவியலும் பிரம்மலோகாதி வியலுமாக இரென்னைதமாகும் இதில் குறாப்போகவியலுமாக இரென்னைதமாகு ஸாதனமாகு மைத்தமுள்ளுத வையுக்கிய முள்ளவனே அதிகாரியாவான் பிராப்தபோகவியலுமெவனுக்குபுறகனமாகிடுக்குறே அவனெமகாவாக்கியாந்த சிவனாகியாரியென்று சிலர்கள் சொல்லுகுறார்கள் சிவனாகிய ஸாலனியப்பட்ட ஓனிகளுக்கு பிராப்தபோகமுண்டென்று சகலருமும் மொப்புகொள்ளப் பட்டிருப்பதால் அதுயுத்தமிலே ஆகையால்லி வேகத்துடன் பிராப்தபோகமுள்ள வனாகித் து மதகு சிவமத்துக்கு சிவமான இவ்வேகத்தில் எரடபோகமு போகத்தைடெனே உ. வேகத்தே வேண்டியது ஸ்திரீயிடத்தில் வாந்தவிஷ்டை மூலானதுகளைப்போல் சித்தம் வனாமென்றுசொல்லிய வையுக்கியமானது ஸன்னியாசியுடியமே அன்றிரகஸ்தனாக குவித்திருப்பதால் அவனுக்குச் சொல்லியதென் நெண்ணக்கடாது ரிதுவாகிபதினாரு சினத்துக்குள்பரியாஸம்போகம் செய்துதிரவேணுமென்று சுருதியில்லியானது கிரகஸ்த னுக்குபிரபலமாகஇருக்குதல்லவா, அன்னியதாரம்தான் ஸர்வவிதத்திலும் பிஷ்டிக்கப்பட்ட பதக்கிது, நாலாச்சுரிசுளுக்கும் ஸம்மாகருதியிருப்பதால் கிரகஸ்தனுக்குபிரம்மஞான ததிலதிகாரமில்லை என்றுசொல்லக்கடாது, வையுக்கியமத்தவனுக்கு பிரம்மஞானத்திலதிகார மொரும ததிலும் சொல்லப்படவில்லை, ஆகையால்வையுக்கியமானது நானசொல்லியபடியா குமேயல் பிஷ்டைவியமில்லை, காமமியகர்மமயுகளில்வையுக்கியமத்து நாயசோஷணத்தில்பிர யுத்திக்கிதிருக்கில், சிவமநதபுஷ்டி தாபஸவேஷந்தரித்திருக்குறர்கள் அவர்களைதானேயி, கதர்களைன்று சிலமநதபுத்திகளை னுறிகள் அவர்கள் ஸாலமானபார்வையுள்ளவர்கள் ஆகையால் பரமார்தவிரகதர்களை பியமாட்டார்கள் உலகத்திலும்வாஸ்தவ வையுக்கியமுள்ளவ னதார்பநதன், வனே அறியத்திரமையுள்ள ஸஞ்ஜமபுத்திக் காரன்மிகவும் துர்லப வன, வையுக்குள்வையுக்கியமா அன்னியய்க்கிபொல்லுதலோ நோ, வெளிப்பட்டவர்க ளாலறியப்பட்டதே வையுலேதே கலலோகங்களும்திருவி ச்செய்யப்பட்டதுகள் விவே தத்துடன்கடியவையுக்கியமானது புருஷர்களுக்கு அபயம் மிரது, அன்னியமானகஷ்கவை யுக்கியமானது பிரபாணமாகிறது, ஆகையால்லி இவ்வேகமுள்ள புத்திசாலியானபுருஷன் சொல்லுத முள்ள வையுக்கிய மென்ற இரண்டாவது ஸாதனத்தை ஆதரவிடன் ஸம் பாநிக்கவேண்டியது இப்போது முன்னு ஸாதனமான சமாதிஆறுகளையும் சொல்லுகிறேன் கேளும் அதுகுலேயே புருஷனுக்கு இந்தியங்களுல்லாம் வசப்படும் ஆறுகளாவது சமம் தம் கூர்ந்தி திதிக்கை சிரத்தை ஸமாதானமென்று சொல்லப்படும் சர்வபாறிய இந்நிரிய ன்களையும் அந்தந்த விஷயங்களிலிருந்து தன் தன் காளகத்தில் ஸர்வதாதகையுக்கிறதே சமமா கும வதல்பம கலவிருத்திகளிலிருந்து அந் தகரணத்தை இரதயத்தில் தகையுலதே தம் மாகும் பதே யயத்திரமிருக்கும்பேதபுதிசெய்யாமல் சகலககங்களையும் ஸபிப்பதே கூர்ந்தியாகும் சோஷணம்சகம் துக்கம் மானம் அவமானம்இதகளில்ஸாமானியஸமத்து வன்னபே திதிக்கையாகும் குருக்களாலும் சாஸ்திரங்களாலும் சொல்லியமார்க்கங்களில்ப ரகளை ன்னென்பதிலும் பிரம்மமுண்டென்பதிலும் விசு ராஸமேசிரத யாகும் தன்னு சகிரமத்தது சூச சொல்லிய அக்கினிஹோத்திரம் முதலானகாமங்களை வித்தியங்களைலா ஸம்செய்குரதேஸமாதர்னமாகும் விவேகவையுக்கியங்களுடன்கடிய இந்நசமிதி ஆறுப்புரு ஷர்களுக்கு ஸர்வஅந்தத்தையும் சேர்ப்பிவிக்கும் இதில்ஸந்தேகமில்லைஇந்நிரியவகள் விசே

ஞானகாண்டத்திற் ச. வதுபுயத்தில் அ - வது அத்தியாயம்.

பத்தை அடைதால் பெரிதான துக்கமுண்டாகுதலுமாதியுள்ள புருஷனிடத்திலுந் துக்கம் மூலத்துடன் சிக்கும் தயவத்தவர்களும் குருர்களான இருக்ஷஸர்கள் கூட சமாதிகளுள்ள புருஷன்கண்டு ஸாதனவிக் களாவர்கள் ஸம்சயமில்லை சமாதியுள்ளபுருஷனுக்கு உலகத்தி லெவன்தான் சத்துருவாவான் இவனெவனுக்குத்தான் சத்துருவாவான் ஆதையாலவனெல் லோருக்கும் இஷ்டந்தான் ஹேதாமரைப்பிலுண்டானவனே சமாதியுள்ளவனுக்கு தேவேந சிருதிகள்கட்டஸர்வ தாகிங்கர்களாவார்கள் இனிவிவேகமென்றுகருடன்கடிய நாலாவதா னு முமுக்ஷுத்துவமென்ற ஸாதனத்தைச் சொல்லுதறேன் கேளுந்நித்தியநிர்க்குண கைவலய மோக்ஷஇசை எவனுக்குண்டாயித்தோ அந்தபுருஷ சிரேஷ்டனே முமுக்ஷுவென்று சொல் லப்படுகுறன் ஸாலோக்யமமுதலான நாலுவிதமுத்திகளும் அனித்தியங்க ளாகையால் அந்த வகுணமுத்திகளிலிச்சையத்தவனே பிரகிருதன் பேதோபரஸனை களாலுண்டாகுர அந்தல்கு ணமுத்திகள் காம்பியருபங்களாகையால் முமுக்ஷுவானவனதுகளை இச்சிக்கமாட்டான் ஸவர் கலோகத்திலிருந்துபோல் பிரம்மோகத்திலிருந்தும் கீழிரங்கவேண்டியது ஸ்மிரு தியில் சா லப்பட்டிருப்பதால் நிற்குணகைவலய முகதினேதேசா சுவதமாகும் இப்படிப்பட்டபுரு ஷுத்துவமானது மந்தம்மிகவும் மந்தமிவிரம் மிகவும்விரம் மத்தியமென்று மனேகவிந் மாகும்முமுக்ஷுத்துவமென்றி வேதாந்திரவணத்தில்காருகிலும் தேவனுதிலும் அன்னியனுகி லும்அதிகாரியாகான் மோக்ஷமாவது உர்வஅனாதத்திலிருத்தியும் நித்தியானந்தப் பிரபுத்தியும் புருஷர்களுக்கு பெரிதானபிரயோஜனம் அதேமோக்ஷமென்று சொல்லப்படுதது ஜீவன் னந்தருபன் பரப்பிரம்மம் ஆனந்தருபம் ஆகையால் பரப்பிரம்மப்பிரபுத்தி இச்சையே முமு க்ஷுத்துவமாகும் ஜீவத்துவம்கிவிருத்தியாகும்போது பிரம்மத்துவமானது வித்துவானகளால் டையப்படுகுறது பிரம்மத்துவமடைபபப்டும்போதும் ஜீவத்துவம்கிவிருத்திக்குறது அவந்த விருத்தியிலேயே மோக்ஷமென்று சிலப்பண்டிதர்கள்சொல்லுகுறார்கள் சிலப்பண்டிதர்கள் ஆன ந்தப்பிரபுத்தியிலேயே மோக்ஷமென்றுசொல்லுகுறார்கள் இதில்நாமபிரணயம் சொல்லுகுறேம் பிறவித்தங்களான இந்தபக்ஷங்களுக்கு வைலக்ஷினணிய லலரத்தனாலிரெண்டு பக்ஷத்திலும் இரெண்டையும் சேர்க்கவேண்டியது வித்துவான் புண்ணியபா ன்களை தள்ளிவிடான்ற இடத் தில்சத்துருமித்திரர்களால் உட்கெகப்படுகுறது சொல்லாமலிருந்தபோதிலும் அன்னியவால் த்தில்சொல்லியதை எடுத்துக்கொள்வதுபோல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது லய விதிமே பிரகாசமுதித்து கெனவாதத்தில் இருள்ஹானிஎப்படி வித்திக்குறதோ இருள் கசித்துதெ ன்வாதத்திலும்பிரகாச உதயமெப்படி வித்திக்குறதோ அப்படி ஆனந்தாவாப்தி வாதத்தில் அனந்தருத்தியும் அனந்த நிவிருத்திவாதத்திலானந்த லாபத்தியும் எண்ணத்தக்கது இப்படிஅனேகதிருஷ்டாந்தங்களிருக்க அந்த இரெண்டுக்கும் யெவர்கள் பேதத்தை என்னு குறார்களோ அவர்கள் அஞ்ஞாணர்கையா லொருனும் முத்தியை அடைய மாட்டார்கள் அஞ்ஞானமானது சகலஅனந்தங்களுக்கும் முனமாகையாலதே அனந்தங்களுக் கதிப்பியா கும் அந்தஇந்த அஞ்ஞானமென்ற அனந்தம்நிவிருத்திக்கும் போது மோக்ஷமென்ற அந்த முண்டாரும் அஞ்ஞானத்துக்கும் துக்கத்துக்கும்அனந்தத்துவம் ஸாமானாகையால் த்து வான்கள் அபேதத்தையேஎண்ண வேண்டியது அபேதம்காரணமென்றும் துக்கம்காரியமென் னும்பண்டிதர்களேபேதம் சொல்லுகுறார்கள் ஆகிலும் துக்கத்துக் கபேதம் பாரபிரகையா ல்அந்தஅபேதமானது துக்கத்துக்கு அநிபதியாகும் இப்படிப் பிரம்மமானந்தி ஸ்வரூபமாக நிச்சயித்தமோக்ஷத்தி லெவனுக் கிசை யுண்டாயித்தோ அவ்னே உத்தம புருஷன் விவேகா கிழின்று ஸாதனமுள்ளவனும் பதப்பிரம்மத்தில் மிகவும்சிகுதிக்கப்பட்டவனும் பத்திசையி யானபுருஷனும்முமுக்ஷுத்துவமென்றி முத்தியடையமாட்டான் சொல்லியவ் துண்களா ன்றியில் சிலர்கள்மொக்ததால் மோக்ஷத்துக்காக யெத்தினம்செய்குறார்கள் அவர்கள் தர்கள் அவர்க

உள்ள குருஞ்ஞானவாலிஸ்கவ்வலா முற்றத்தில்,

ருடைய சிவமும் பிரயோஜனமத்ததுடன் சிலர்கள் நாலுஸாதனங்களுடைய உபநாமத்தவர் களாக இருந்து புர்வஜனத்தில் அந்தஸாதனங்களைடையபுட்டதுகனிப்பேர்து. ஸாதனமன் லி அதிப்பவா ன் னானம்வந்திருக்குதேன்றுமோகத்துடன்சொல்பிருருள் னன்மாந்நிதில் செய்ப்பட்ட மூன்றுஸாதனங்களால் மோகிச்சையுண்டாருட் ஆறிலும் அவர்கள் முன்சொ ல்விய இலக்ஷணங்களுடன் கூடியே இருப்பார்கள் ஸம்சயமில்லை எப்படி. கர்மாதிகாரத்துக்கு அர்த்தம் ஸாமர்த்தியம் விதனம் மூன்று ஸாதனம் அவச்சியம்வேணுமோ அப்படி பிரம் மாதிகாரத்துக்கு சொல்லிய நாலு சாதனங்கள் அவச்சியம் தேவர்களுக்குங்கூடவேணும் அப் படியிருக்க மனுஷியர்களுக்கு கேழ்கவேண்டியதென்ன சில ஜனங்கள் சொல்லிய ஸாதனங் களன்றிய ஸாத்நியமானபோதத்தையுடன் உச்சிமலையிலிருக்கின்ற தேனைப்போலும்நரிற் திரல் குடிச்சிற் கீற்றியைப்போலும் இச்சிக்கிறார்கள் சிலர்கள் அந்த ஸாத்நியத்தை அடையா மலே அடைந்தாயித்தென்று விருதாவாக ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் ஸைவ்நியமத்தநாஸார்வ யே மனை செயித்ததாக எண்ணி சந்தோஷித்துக்கொள்ளு. யதுபோல்தாங்கனோ ஸந்தோஷிக்கி றார்கள் அது வினல்லவா ஓய் விதியே மனுஷியர்களுக்கு புர்வ புண்ணியங்களாகிமாந் இருக் குமாகில் சொல்லியஸாதனங்கள் ஸுலபந்தான் அதுகளை அடையுயறில் கிரமலேசங்கூட இல் லை துல்லபமென்று சித்தத்தில் தோத்துமாகில் அப்போது அவன் அல்பபுண்ணியமுள்ளவனெ ன்று காணுகிறது அவனுமென்னுபாஸனையை பெலமாச்செய்து ஸாத்நியமாக இந்த ஸாதனங்க த அடையுவான் இப்படி அப்பயநிகழ்தறல் மொழி யர்க்கப்பட்டகுருஞ்ஞானவாலிஸ்ததத் துவ ஸாறயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்திற் ச - வது பாதத்தில் அ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க - வது அத்தியாயம்

இனி முமுக்ஷுவான புருஷன் புகவும் நத்த சித்த குரிகதற்கு ஸாதனமானபிரத்தி யகாத்மதெரிசனத்தைச்சொல்புப்போகிறேன் அடிமைத்தியோய் நாமாதெருசனம்பன்னவே ன் னன்னென்று ஸத்தருவான யாஞ்ஞவல்க்கிய மகரிஷியான ஸ்ரீரன் பாரியானவருக்கு பிரக ரண்ணிய உபநிஷத்தில் முதலாவதுசொல்லிய ஆத்மதெரிசனமானது கூடஸ்தனான பிரத்தி யகாத்மதெரிசனமாகும் இந்ததெரிசனமானது வாக்கியாந்த சிவனாத்துக்கு ஸாதனமே தவிர தன்னத்தவிரஜ்ஞனமானவஸதுவின் திபானத்தாலுண்டானதாயகால் சிவவணுதிகளால் வந் ததியமானதெரிசனமாகாது இந்த பிரத்தியக்கென்றுபேயருள்ள ஆத்மாவால்துணிவிட்ட பிரல் லேவால் துணி ஓட்டைச்சாண்முதலான ஆகாரமுள்ளவன் இரதயம்நேத்திரம் முதலான ஸ த்நியங்களில் பிரதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறதென தவிர அகண்டசிதானந்தஸ்வரூபனும் ஆகாசமபேர் ல புலும் ஸம்மியத்தெருசனத்திற்கு கோசமான பரமாத்மா தித்தேசிகாப்படவில்லைதெரி சனம்பன்னவேண்டியவன்சிரவணம்பன்ன வேண்டியவன்மன்னப்பன்னவேண்டியவன்நித் திய வணம்பன்னவேண்டியவனென்று நானிடத்திலும் வேண்டியவனென்றது ஸமானமாக இ ருப்பதுனும் சொல்லியமுதலதெரிசனமானது சிரவணத்துக்கங்கமாணயாலும் அந்த தெரிச னத்துக்கங்கங்கப்பட்டவன்பரமாத்மாவின்மேலும் ஜீவாத்மாவின் பிற்புறமாக இருக்கின்றபி ரத்தியகாத்மாவே யாவான் சொல்லிய நாலுவாக்கியங்களுக்கு மேல்வாக்கியங்களிலும்சிரவண னிகளுக்குப்பாலதெரிசனத்தைநிர்மூன்றுவது விபக்கியால்தொல்லியிருப்பதால்சிரவணதிகளே ப்போல் தெரிசனமும் சாதனமேதவிர ஸாத்நியமாகாது முதலாவதுசொல்லிய இந்த தெரிசன மே சிரவணதிகளில் ஸாதிகத்தக்கன ஸம்மியத்தெரிசனமாகுமாகில் அப்போது சிரவணதிக ள் வினாகும் தெரிசனம் பன்னவேணுமென்று சொல்லியுடத்தில் யுருவென்று ஒருசப்தத்

நானகாண்டத்திற் ச - வது பாதத்தில் க - வது அத்தியாயம் எளக
தைச் சேர்த்த கொள்ளுகிறேமெனில்மேலுள்ள சிரவணதிகளிலும்பட்டியே கேள் தக்கொள் ளுடம்பட்டி அனர்த்தம் வந்து சேருமாகையாலதுக்குமல்ல ஓசிதஸ்தல சால் மாதிரம் சப்தத்தை நாதனமாக சேர்த்துக்கொள்ளப் பிரமாணமிருப்பதால் முதல் தெரி சிரவணதென்ற சப்தத்தைச் சேர்க்கவேணுமேதவிர மைத்தசிரவணதிகளில் கூர்செனில்வே னா அர்த்தம் சொல்வது அனு தமாக இருந்தாலல்லவா நாதனசப்தத்தைச்சொல்வது அக்கொள்ள வேணும் ஓய் பிரம்மாவே துவ்விடத்தில் ஸாதனபரம னாதனத்துக்கு அர்த்தம்சொல்வது சிதமாக இருப்பதால் சப்தம் சேர்க்கவேண்டியதில்லை அன்னியதாவாக உப்பத்திலல்லாதவி டத்தில் தான் இலக்ஷண மு லானதை ஆச்சிரயிக்கவேணுமென்று பிரமாணமுண்டு இவ்விட த்திலனுபபத்தி ஒன்றுமில்லைய தெரிசனம்முதலானஇந்தநாலுசாதனங்களும்மெலி குமேல் ஸாத்நியமாகையால் முன்னுக்கு முன் ஸாதனமாகும் அக்குஷ்டாதிப்பிரமாணமுள்ள கூடஸ் தாத்மதெரிசனமன்றி மகாவக்கிபுர சிவணம்செய்திறவனுக்கொருங்காலும் அந்தஞ்ஞான முமுண்டாகாது புருவங்கக கு முக்குக்கும் ஸந்தியில் சித்தத்தையார்பணம் செய்வாருல் அப்போது சந்திரன் ஸூரியன் சூர்த்திரம் திபமிதுதற்கு துல்லிய மான ஜோதி தன்னல்ல புரிக்கும் இந்த ஜோதியை விசாரம் த ஜனங்கன் ஸகுணமென்று சொல்லுகிறார்கள் ஸ்வா னத்தாடிசேசம் முதலான அடையா மில்லாததுனால் அதுநிர்குணந்தான் கிருணம் விபுவா கையால் பரிச்சேதம்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள் தீப்போற்றிபோல் சித்தினம்ச மாகையா லது யுத்தமில்லை பரிச்சினததுவ குணத்தால் ஸகுணமென்றாலப்போது அபரிச்சினத்துவ குணத்தால் அம்சியும் ஸகுணமென்று இல்ல வேண்டிவருமே இந்த தெரிசனமானது காம் மியபலத்துக்குபயோகப்பட்டதாகில்பிரமாத்ம ஸகுணமென்றுசொல்லலாம் இந்தப்பிரத்தியகா த்மவித்தனுக்கு தேவயானமார்க்கத்தால் கிரமமுத்தி சொல்லப்பட்டிருப்பதால் கிருணந்தான் ஸம்சயமில்லை ஸத்தியவித்தை சாண்டிலவியித்தை தக்கரித்த வைகவான ரவித்தைமுதலா னவித்தைகளில் சொல்லப்பட்ட இந்த ஆத்மா வித்தைவே கோவிக்கப்படுகிறான் வித்தை களில் பிரசித்தான இந்த கூடஸ்தனுக்கு அகண்ட ஸாத்நியத்தில் வயம்சொல்லப்ப ட்டிருக்கிறது ஆவிலும்பரமாத்மாவுடன் ஜீவியம் வருகிறதற்கு முன் நேத்திரம் முதலானது களில் பரிச்சினனாகக் காண்படுகிறபடியால் கண்டத்துவம் வித்திக்கிறது எப்படி ஒரு சிப் பொறியை எடுத்து அதை கிருணங்களால் விருத்திசெய்கிறேனே அப்படி இந்த கூடஸ்த ஆத்மா வை தெரிசித்து சிரவணதிகளால் விருத்திசெய்யவேண்டியது அக்கினியுத்த சாமபலில் சொ யப்படுகிற ஆகுதிபேல் இந்த கூடஸ்தாத்மதெரிசனமத்தவனுக்குபதேசிக்கிறதானால் விதி னர்த்தமாகும் ஸுலவரணத்தினம்சத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதிசையதட்டாவிடத்திலுருத் தால் பின்னவனொருகேமே நேரிடாததுபோலிந்த ஆத்மாவை தெரிசனம் செய்தபின் சிர வணதிகளில் பிரவிருத்தித்தால் ஒரு ஹானியும் நேரிடாதுஇந்ததெரிசனமத்தவனல்லவாஉதத் தில் சிரவணதிகளால் ஆத்மாவுக்கு ஜே-திஎன்றதும் குணழாகையால் கூடாதென்றுசொல்லு கிறான் தன்னை ஞானிஎன்றும் அபினயம்பண்ணுகிறான் கஷ்டம் முதலாவது சொல்லியபிச்சி ன்னதெரிசனமன்றி மைத்த சிரவணதிமுன்ன துக்ராலடையத்தக்கதும் அகண்டஜோதியாகையா லப்படிப்பட்ட அனுபவ மத்தவன் எப்படி பிரம்மாத்ம வித்தென்று சொல்லப் படுவான் கண்டாத்ம ஜோதிர் தெரிசன மத்த சிரவணதிகளால் அகண்டாத்மஜோதி வந்தானவ னுக்குஎப்படிவித்தி குமத்தாமாவுக்கு அகண்டத்துவம்தன்னுலலித்தித்ததுகண்டத்துவமுபாதி யால்வித்தித்ததுஆகையால்பூர் தெரிசனமானதுஅபூர்ண தெரிசனத்தைஅபேக்ஷிக்காதெனில் ஸத்தியம்தான் ஆகிலுள்ளப்படி ஞானநி இரெண்டில்லேயோ பத்தும் தூறுமில்லையோ தூறு க்குமேகத்தினபேணை இருக்குதோ அப்படி அகண்டதெரிசனமும் கண்டதெரிசனத்தை அபேக்ஷிக்கிறது ஆகிலுள்ளப்பதனமுள்ளவனுக்குத்தான் பிஸ் ரணதனத்துவம் வித்திக்கிறது பதய

245

யவது அத்தியாயம்.

உய்ப்தம்மனம்பவதி இனி எதுவுண்டாகுற ஞானத்தால் கிரமமுத்தகனைக்கு
மோஅதுசிரவணம் அந்நால்வருரேன் தத்துவமனிஎன்ற இடத்தில் வாட்சியார்தர்களா
னஜிவேசர்களைவிட்டு வயுத்தம்களான கூடஸ்தபிரம்மங்களுக்கு ஐக்கியத்தைகேழ்க்குர
தேசிரவணமென்று சொன்னார்கள் அதில்கிலர்கள் சிரவணமங்கிஎன்னும்மைத்தமனனவித்
தியாணமிரென்றும் உய்க்குகளென்னும்பெயர்வுகிறார்கள் நன்றுகவிசாரிக்கும்மோஅதெரிச
வசிரவணமேலுக்கு மோத்தியாகவும்கிழக்குக்கீழ்க்குமாய்க்காணுகிறபடியாலதுசரியில்லை

[illegible]

அருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்வஸாநுயனாத்திஸ்

என்காண்-தநின் ச-வது பாதத்தில் க- விது அத்தியாயம். உளநு

ரக்காகசொல்லப்படுகுத சிரவணமும் வெதார்தசிரவணமென்றும் பதார்த்தசிரவண மெ
ன்றும்வரக்கியார்த்தசிரவணமென்றும் ஸமாதி சிரவணமென்றும் நாலு விதமாகஅரியும்அது
கள்புத்திசாலிகளாலநிரபமார்க்ச் செய்யத்தக்கனதுகள் இந்த சிரவணங்கள்நாலும் மே
மேல் காரியமாகையால் முன்னுக்கு முன்காரணமென்றெண்ணவேண்டியது ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம
காரணனாரியங்களென்று நாலுவிதமாக தாரதமியுபயம்என்றும் சொல்லப்படுகிறது புருஷர்க
ளுக்குக்காதி பிரபஞ்சங்களில் பொய்யென்ற நிச்சயமானதெதுனுண்டாகுமோ அந்த இந்
தசிரவணமே முக்கியமாகும்நிர்விாரசிதானந்தச் சூருபஞ்ஞானமுமெதுனுண்டாகுமோஅந்த
சூரூபந்த சிரவணத்தையே எப்பொழுதும்செய்யத்தக்கதுஆக்மாவைதெரிசனம்செய்தவனுக்கும்
எந்த சிரவணமத்தால் ஞானித்துவ மில்லையோ எது மனனத்தியானங்களுக்கும் ஹேதுமே
தசிரவணமபெரிது எதுனால் அஸத்துவாவரணரூபமான அஞ்ஞானமும் நிவிரூத்திப்பாகுமோ
அந்த இந்த சிரவணமே முக்கியநிதிநில் ஸந்தேகமில்லை நானிதென்றதுவைதவிருத்தியை எதுந
சிப்பிவிக்குமோ இந்தசிரவணமன்றியில் எவன் தான் துவைதப்பிரூத்தியிலிருந்துவிடுபடுவான்
அத்துவைதப்பிரம்மாத்தமைதத்துவதிகாசா மாள ஸாக்ஷிவிருத்தியை எது உண்பெண்ணமோ
இந்த சிரவணமானதுஉத்தமோத்தமமாகும் நரர்களுக்கு இகபரலோகபோகவாஞ்சைகளென்
ருல் லயிக்குமோ இந்தசிரவணமே சிரோஷ்டம் சாவவேதார்த்தங்களிலும் சொல்லியபரமாத்மவி
தனையானது எதுனால் புருஷனை வரிக்குமோ இந்த சிரவணம்பெலமுள்ளது என்றுபெரியோர்
கள் சொல்லுகிறார்கள் கூடஸ்ததெரிசனத்தால் பிரம்மலோகத்தை அடைந்தபோதிலும் எதன்
றியில் நிரும்பியுருமலிருப்பது வித்தியாதோ அந்த இந்த சிரவணம் சிரோஷ்டம் பிரம்மவிஷ்ணு
மகேசுவரர்கள் மூவரும் தங்கள் தங்களிலோகத்துக்கு வந்த விஷ்காமோ பாஸகர்களுக்கு இந்த
சிரவணத்தையே செய்விக்கிறார்களேழ்க்கப்படாததெல்லாமெதுனால் கேழ்க்கப்பட்டதுக்குது
ல்லிய மாகுமோ அந்த இந்த சிரவணத்தை விட்டுமைத்தசிரவணங்களாலென்ன பிரயோஜனம
உய் பத்மஜோ உலகத்தில சிரவணம் செய்கிறான் ஹ்ருபமாகயிருப்பதுனாலும் சிரவணத்துக்
கு மகத்துவத்தை அனுபவிக்கலாம் ஸமஸ்த இந்திரியங்களுக்குள்சுரோத்திரேந்திரியம் சிரோ
ஷ்டமாகையாலும் பிரகிருதமான சிரவணம் சிரோஷ்டமாகும் ஆத்மஞ்ஞானத்தில் விமுகர்களா
ன நரர்களை அதிலுன் முகப்படுத்த முக்கியஸாதனமாக இந்தசிரவணந்தான் விதிக்கப்படுகிறது
சிலர்என பிரவாகம்போஷிடைவிடாத விலையியாபார்களிலிருந்து நிரூப்புகிறதற்கு மனன நி
தித்தியாஸனங்களே முக்கியஸாதனங்களென்று சொல்லுகிறார்கள் கில்லை ஞானவே
இந்தசிரவணமும் விஷயத்திலிருந்து நிரூப்புகிறதில் ஸாதனமாயிருப்பதால்விது ஞானி பல
அக்கும்காரணமென்று சிஷ்டர்களுக்கு ஸம்மதம் -பிரம்மாஸ்வாமி சிரவணம் விதித்துப்படுகி
றதென்றெப்படிச்சொல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கில் சிரவணமும் கர்மமுகாமோ புண்ணியகர்
மமகத்தாலும் விஷயசுகமுண்டு பண்ணப்படுகிறதென்றெங்கும் சொல்லப்படுகிறதேதகோ மோ
கூழ்னுண்டாகுமென்று ஒருவிதக்கிலும்சொல்லப்படவில்லையே கர்மத்தாலுண்டானதும் நித்தி
யிராகாது பிரம்மத்துக்காவது அதின்ஸ்வரூபமாகிற மோக்ஷபலத்துக்காவது மோக்ஷ வேறு
வானஞ்ஞானத்துக்காவது அந்தஞானவேறுவான சிரவணத்துக்காவது விதிசேஷத்துவத்தை
ச்சொன்னாலப்போது ஸ்வர்காதிபலம்போல் அநித்தியமென்றெண்ணி ஜனங்கள் சிரவணத்தில்
விரஸப்படுவார்கள் ஸ்வாமிவேதார்த்தங்களில் சிரவணவிஷயங்களான சீப்தகன் செய்வவேணு
ம் செய்யத்தக்கது செய்வாடுன்னம்ஸ்விதங்களாக கேழ்வியாகிறதனாகிலும் அதுகள் விதிருப
ங்களாகாது எதெனில் அதுகள் தத்துவத்தை போதிப்பிவிக்குரசப்தங்களாகையாலும் கர்மம
காண்டத்துக்கிதமான ஞானகாண்டத்திலிருப்பதாலும் சம்ஸனரூபங்களேதவிர சாஸனரூபங்
களில்லாததுனாலும் விதிருபங்கள் காது ஜகத்குருவேகர்மம்காண்டத்திலுள்ள யாகாதிவிதிசப
தங்கள் மாத்திரம்சாஸனரூபங்களாகும் எதுனால் சகலவிதிகளும் முடங்கிப்போகுமோ அந்த

உள்ள குருஞ்ஞானவாலிஷ்டதத்வலாருயித்தில்

இந்தவேதார்த பிரபலமும் எப்படி விதியும் எதனால் பிரபலமாக இருந்தனும் நசிக்
 கிறதனோ அது எப்படி இருளாகும் அய்யா ஸ்குருத்தமோ அது வயிருத்தியுள்ள கூடல்
 மூலத்தில் கூடவிதவார்த்தை கூடாதே அப்படியிருக்க ஆகத்துவதபிசும்மவிஷயமான
 ராவணத்திலெப்பி விதி கூடும் ஆகையால் ஸ்குருவே சிவனும் ஸ்ரீமன்னவனுமென்ப சப்
 தத்துக்கு விதிருபதாவம் கூட தென்று எந்தோதேர்த்துறது எதார்த்தத்தைசொல்லுங்கள்
 'பிரகுருமூர்த்தி' ஓய்விதியேசிரவணமானது ஸ்ரீமன்னவனாகையால்காம்பியப்பிரயோஜனம்தக
 தாலும்விதியிருத்தபோதிலும்கர்மமாகாது ஆல்வதுவித்காமஉத்தமபுண்வியமாயையால் ஸ்ரீமன்ன
 ஸ்ரீயாகமோகபுத்துக்கு காரணமாகும் பிர்மம் மோகபுண் ஸ்ரீமன்ன சிவனும் இந்த காலக்கும்
 ஸ்ரீமன்னவனும் யுக்கமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் இந்த சிவனமானது இந்திரி
 யார்த்தம் அநிக்நிமித்தப்பிர்மவிஷயமாகையாலும் அகண்டைகர ஸாகாரப் பிர்மப்பிற்
 பதிக்கு ஸாதனமாகையாலும் இதன்பலமானது ஸ்வர்காதிபோல் அநித்தியமாகாது இதிலொ
 ருவரும் விரஸப்படவும் மாட்டார்கள் ஸ்ரீமன்னவன்ததிலும் சாஸ்திரபங்கலாசப்தத்தன்கு
 க்குதுகள் விதிருபதங்களை அந்தசப்தங்களைப்படி விதிளாகாதுகள் அது பிரகுருயென்ற
 சிலசப்தங்கள் சம்ஸனாபங்கலாகி இருந்தபோதிலும் மைத்தஅநேகசப்தங்கள்சாஸனாபங்க
 ளாக இருக்குதுகளே வேதார்த சிவனானிதிப்பிரபலமாகையால் யாகாதிவிதியைப்போலொ
 ருவிடத்திலும் முடச்சப்ப்படாது மனதுனாலேயே மனவதச்சேதிந்தென்று சுருதிப்பிரமானம்
 போல் பிரதிருதவிதிவளையே மைத்த கர்மவிதிகள் நசிக்நிறுதுகள் அத்துவைத விஷயமா
 ன இந்த சிவனத்தில் கூட விதிவார்த்தையுத்தமாயிருக்க கூடல்கெறிசனத்தில்விதிவார்த்தை
 க்கு என்ன ஸம்சயமிருக்கிறது ஆனால் சுருத்திரத்தாலெதுகேழ்க்கப்படாதோளதுனால்கரு
 த்திரமானது கேழ்க்கிறதோ அதேப்பிர்மமென்றிலிவித வசனங்களுக்குவிருதமுண்டென்று
 நீர் சங்கிக்கவேண்டாம் ஆத்மாவை சுருத்திரத்தால் வெளிச்சப்பதங்களைபோல்வேளையாகநே
 ழுக்கக்கூடாமையால்அன்னியமாகக்கேழ்க்கக்கூடாதென்றவிஷேதவசியும்யுத்தமேதவிரதன்வ
 ருபமாகவும் கேழ்க்கக்கூடாதென்றது யுத்தமில்லை இந்தஆத்மா அந்தமானசுருத்திரேந்திரி
 யத்துக்கு அவிஷயனாகிலும் சுத்தமான சுருத்திரத்துக்குவிஷயந்தான் அன்னியதாவாலிலிவ்வி
 டத்திலொருவருக்கும்ஸ்ரீமன்னவந்திசுமாட்டாதல்லவா பார்த்தக்கூடாததாலிலும் பார்த்தக்க
 கென்னும்விரகிக்கத்தகாததாலிலும்விரகிக்கத்தகதென்னும் அறியத்தகாததாலிலும்அறியத்தக்
 தென்னும் எப்படி சாஸ்திரங்களில் கோஷிக்கப்படுகின்றனவோ அப்படியேதேரிசனம்பண்ணப்
 பட்ட ஆத்மாவைப் பிரதிருத சிவனத்தில் விஷயப்பட்டஆத்மாவைச் செய்
 யத்தகாதவனாகிலும் சாஸ்திரம்காதுபடியால் சிவனம்செய்யத்தக்கவனென்று அறியும்
 முதலாதுபார்க்கப்பட்ட ஆத்மாபரிச்சின்னனாகையால் அவனுக்கு அபரிச்சின்னத்துவத்தை
 சிவனம்செய்குரபடியாலும் பார்க்கப்பட்ட ஆத்மாவின் விஷயமான சிவனமில்விடத்தில்
 சொல்லப்படவில்லை தெரிசனசிவனமன்னிதித்தியாஸனங்களில் மேலுக்குமேலாதிரவுக்கு
 விசேஷமிருப்பதாலெகருபத்துவம்சொல்லக்கூடாது இந்தவிசேஷத்தாலாதிரவானிசேஷனுமா
 கான் மானய அவிக்கையாலுண்டான விசேஷமத்தபடியாலும் வித்தைகளின் விசேஷத்துடன்
 கூடியபடியால் நிர்விசேஷத்துவம் ஸம்பவிக்குரபடியாலும் தள்ளத்தக்கன விசேஷமாகாது
 இந்த இரதயபுண்டிகத்தில் வியாபித்தசைதன்னியருபமாக எவன் பூர்வம்பார்க்கப்பட்டாரோ
 இந்தஆத்மாவானவன் ஆப்தர்மமாகஉள்ளுமெனியும்வியாபித்ததிருணபரமாத்மாவென்று
 சிவனம்பண்ணவேண்டியவன் ஆகையால்மகாவாகியத்தில் அது ஸ்ரீமன்ன சொல்லப்பட்டஅ
 த்மாவிற்கு சிவனத்தில் விசேஷமும்சங்கிக்கத்தக்கதில்லை ஸ்ரீமன்னவன் பார்க்கப்பட்ட ஆத்மாவைக்கா
 டும் சிவனவிதியிலுள்ள ஆத்மாவுக்கு விசேஷ முபதால் அன்னியனென்றுசொல்லும்

109

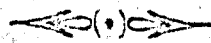
காணகாண்டத் தின் ச-வது பாதத்தில் நக - வது அத்தியாயம் உள்ள
 யுத்தந்தான் வியாபகத்துவப் பமான அன்னியத்துவச்சம் பிரபலம்கையால் காரணத்துவ
 பமான அன்னியத்துவம்சம் பிப்பெலமாகாது சிவனம்பண்ணப்பட்டவன்விதாமா யிருப்ப
 தால் முன்காணப்பட்டவன் சதிக்கப்பட்டேஇருக்கட்டுமிதுனல்விபுவுக்குஒருச்சேதமுமில்லை
 இப்படி அப்பயதிக்நிதருல் பொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாரபுண சந்திரிஸையின் ஸ்ரீமன்ன
 ன்டத்தின் ச - வது பாதத்தில் 80-வது அத்தியாயம்

கக - வது அத்தியாயம்

ஓய் விதியே உமக்கெதுனால் சகல சம்சயங்களும் சேதிக்கப்படுமோ சிவனத்துத்
 குப்பிரமான அந்த மனனத்தை இனிச்சொல்லுகிறேன் மகா வாக்கியார்த சிவனானது மூப்தவ
 னிடத்தில் ஸ்ரீமன்னத்தால் அஞ்ஞானம் நசிக்நிதருந்தபோதிலும் ஸம்சயமிருக்கும் அந்த ஸம்சய
 மானது ஸர்வ சாஸ்திர அர்த்தநீதியும் அறிந்தவர்களுக்கும் ஸர்வமுகமாக உண்டாகும் பிர்
 மத்தை சிவனம் பண்ணினவனுக்கும் சாஸ்திரம் வெகுமுகமாகதோத்தும் மனனத்தால் நி
 ருபணம்செய்தாலப்போதொருமுகமாக விளங்கும் அனேகவிதயுத்திகளால் தத்துவார்த்தத்தின்
 நிச்சயமே ஸாக்ஷிவிருத்தியி ஸ்ரீமதியாகும் அதையே மனன மென்றுபெரியோர்கள் சொல்லா
 ர்கள் யதிகளாலடையத்தக்கன பிர்மமலோகத்துக்கு ஸாதனமானவிஞ்ஞானமானது எதுனாலு
 ண்டாருமோ அதேமனனம் வித்துவான்களுக்கும் ஸர்வ ஸம்சயமெதுனால் சேதிக்கப்படுமோ
 ஆத்மாவும் அபரோகபுப்போல் தோத்துமோஅதேமனனம் திருச்சியானுவித்தமென்ற முதல்
 ஸமாதியானது எதின் பிரயோஜனமோ ஸ்ரீமன்னவிய ஆத்மான ஸந்தானமுள்ள அதேமனனம்
 சுருதியிடுதிக்கு விருதமன்றி தத்துவவிஷயமான தர்கமும் குதர்கத்தியாகமும்மனனமென
 னுசொல்லுவார்கள் சகல பிரபுஞ்சங்களுடைய அத்தியாரோப அபவாதங்களால் தத்துவத்தை
 சேஷிப்பி விப்பதும் மனனமாகும் இதர சுருதிகளுக்கு விருத மன்றி சுருதிகளினர்த்தத்தை
 சிந்திப்பதும் சுருதிக்கும் ஆசிரிய வாக்கியத்துக்கும் பேதமில்லை என்றஞ்ஞானமும் மனன
 மாகும் சிஷியஆசாரியர்களால்செய்யப்படுகுறபரிசுஉத்தரங்களும்மைத்திரணடுபெயர்கள்
 கூடி ஒன்றுக்கொன்று ஸம்வர்த்தம்செய்துகொள்ளுகிறதும் மனனமாகும் மனனத்தால் சேஷிக்
 கப்பட்ட இந்த பிரத்தியகாத்மாவுக்கே பரப்பிர்மமதுடன் நேருக ஆதரவுடன்ஐக்கியஞ்சொ
 லப்படுகிறது அன்னியனான தெரிசனம் பண்ணப்பட்ட பிரத்தியகாத்மாவுக்காவது அல்லது
 சிவனம்பண்ணப்பட்டவனுக்காவது ஸாமீபியமில்லாததுனல் பரமாத்மா ஸ்ரீமன்னவனாக
 துமுன்சொல்லிய பிரத்தியகாத்மா ஆகாசம் பிரிதிவிருதலானதுசுவிருக்கிறவன் விசுத்தனா
 ம் ஆவம்பதார்தனுமான இந்தபிரத்தியகாத்மா அதுகளுக்கதிஷ்டானமாக யிருக்கிறவன் ஆதல்
 சிவனத்தில்தப்பததால்பரப்பிர்மம்சேர்த்தபடியால்மனனத்துக்குமுன்னமே ஐக்கியமணித
 தித்துதென்று சங்கிக்கவேண்டாம் சிவனத்தால் விபாவகாரிக ஐக்கியமும்மனனத்தால் பிற்
 திபாவிக ஐக்கியமும் நிதித்தியாஸனத்தால் பரமார்திக ஐக்கியமும் விதிக்கிரபடியால்முன்
 ஸித்தித்த ஐக்கியம் ஸாரமில்லை சொல்லப்போகிற நிதித்தியாஸனம்சாஸிரும் மனனம் காரண
 முமாகையால் அதில் சித்திக்கிறபரமாத்மா காரியமென்றும் இதில் விதிக்கிறபிரத்தியகாத்மா
 காரணமென்றும்மதம் அத்தியாரோபத்தைஅனுசரித்து பிரத்தியகாத்மாகிரியமாவான் அபவா
 தத்தை அனுசரித்துப்பரமாதாரியமாவான் இப்போதுதெரிசனதிகளால் அபவாதக்கிரமம்
 ல்லவாபிரதிருத மாச்சுது ஆகையாலிவிடத்தில்பரமாத்மாவுக்குபிரத்தியகாத்மாகாரண மெ
 ன்றுநிச்சயித்துக்கொள்ளும் மரக்களுக்கு வினாகாஸ்தும்வினாக்குமரம்காரணமுமாகலகத்து
 திலும் காணுகிறபடியால்சொல்லியஅந்தத்தில் ஸம்சயமில்லை காரியத்தினால்பகாலத்தில் கா
 ணம்முமுமையும் காரியமாகாததபோல் எல்லதாலத்தில் திரும்பி எழுந்திருக்கிறபடியால் கா

கர்பூரகண்டத்துக்கல்வாலயம் காணுதலு வேதாந்த நிஷ்டாஸாரும் என்னுங்கிரகம் பெற்ற
வர்களுமானஸ்தியோ முக்திஇச்சையுள்ளவர்கள் தான் அத்துனைப்பிரம்மாத்தமத்துவத்தை
நிதிபாதிக்குற இந்த நிதித்தியாஸனத்தை ஸர்வதா ஆர்சிசிப்பார்கள் அகண்டநிர்விகல்பமா
ம்மத்தினிடத்தில் சித்தத்தை அர்பணாபிசய்ந்ததே நிதித்தியாஸன மென்றுசொல்லப்படுகிறது
அதைப்பிரம்மாத்தமவித்தானவன் ஸர்வதா அப்பியாகிசேவையுடையது நிதித்தியாஸனம்செய்யுதல்
வனுக்குமனது பிரசன்னமாகாது இந்தநியைகள் ஸ்திரிப்படாதுகள் பிரணவங்கள் வசப்பட
கள் அடிக்கடி ஸம்மவருகிறபடியால் தேகமும் ஸ்திம்மாபிசுக்கும் ஞானிபானவிரித்த நிதித்தி
யாஸனம் ஸ்திரிப்படியாமலிருந்தால் ஸ்திரியக்கைவெவியில்லாத்துலாவன் ஞானம் எய்த
தற்கு நான் பிரம்மமாகுரேன் பிரம்மமாகுரேனென்று மகாவாக்கியமார்த்து ஸந்தானத்தை
நிதித்தித்துடன் செய்குருவே நிதித்தியாஸனம் செய்யுற அந்த புத்திசாஸியை மகா ஞான
மும் சகலதேவர்களும் சிரத்தையுடன்பூஜிப்பார்கள் அது நீ ஆருருயென்ற மகாவாக்கியமா
னது சிரவணத்திலெப்படி ஆதரவாலெங்கப்பட்டுதோ அப்படியான பிரம்மமாகுரேனென்ற
மகாவாக்கியமானது நிதித்தியாஸனத்தி லெடுக்கப்படுகின்றன நிதித்தியாஸனத்தியா
ஸனத்தையும் போதிப்பிவிக்கிறது பிரம்மத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் ஐக்கியத்தைச்சொல்லுகிற
துவாஷ்டமாக்காணப்படுகிறது இந்தநிதித்தியாஸனத்தைச்செய்யாதவன் நான் பிரம்
மாகுரேனென வாக்விதத்தை சிவனம்செய்தபோதிலும் முக்தியை அடையமாட்டான் ஆகை
யால் புத்திசாஸியே மனுஷ்யன் ஸர்வபிரயத்தினத்தாலும் முகலாவது ஆத்மாவைதெரிவித்து
இரண்டாவது சீரவணம்செய்து முத்துவது மனனம் செய்து பின் ஞானமத்த இடத்தி லிருந்து
கொண்டோன் பிரம்மமாகுரேன் நான் நிதித்தியானுதேன் நான் பூர்ணகுரேன் கான்யிமலகு
ரேன் நான் ஸ்வயம் பிரகாசனகுரேன் நான் நிதித்தியானந்தகனகுரேன் நான் அகண்டாகா
ருபனகுரேன் நான் அக்ஷித் ஆகாசத்துலையகுரேன் காணுனனும்வெளியுமத்தவனுதேன்
நான் பிரஞ்ஞானகனலுனானுதேன் கான்நிச்சலனகுரேன் நான் பிரமாளகுரேன் நான்
சிர்குணனுடன் நான் நிஷ்கிரியனுதேன் நான்சர்வஅவஸ்தைகளும்நத்தவனுதேன் நான் த
ன்மயினிருக்கிறவனுதேன் என்றிப்படிவேதாந்த சப்தாந்தங்களை அஸ்தஸந்தானம்செய்து
நிதித்தியோ முக்திக்காக மகாவாக்கியத்தை ஸ்திரிமாஅப்பியாஸஞ்செய்யவேண்டியது சீரவண
மனனபூரவகமான நிதித்தியாஸனமே பெரிதென்று சசலவேதாந்தாஷ்டாங்கம் இவ்மசொல்ல
ப்படுகிறபடியால் அந்த அனுஸரித்தால் தான்நிதித்தேகமிருக்கும்போதே ஆத்மவித்தைஉத்தி
க்குமஅவயுஜன்மம் முடிந்ததன் அவனேவகத்திசேவாநந்தம் ஓய்ப்கம்மோரியே இப்படி
வசனங்கள் முடிந்தவான ஸ்திரித்தித்திசேவாநந்தம் ஓய்ப்கம்மோரியே இப்படி
வசனங்களானுண்டான ஆத்ம விருவமுள்ளமகான்களிருத்தியானத்தை எப்பொழுதும் செ
ய்யப்டிம் இப்படி அப்பய்யதிகரித்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாஸ்யான சந்திரி
யில் ஞானகாண்டத்தின் ச-வது பாதத்தில் கரு-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கரு-வது அத்தியாயம்.

பிரம்மா-அப்பிரஜசக்குருவே தெருசுருகிதாது ஸாதனங்களையும் தங்கள்முகமாகக்கேட்டு
காங்கிருதார்த்தனுபடியால் தங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்குரேன் எனதருவா
டைந்துபின்னியானந்தால் புத்திஷன்ருதார்த்தனுவனே அந்தஅத்தியாதம் வித்தையைத்தா
னே எனக்கு உருதிப்படுதார்த்தாக நிரும்பவும் சொல்லுங்கள் பிறகுருமுத்தி - ஆத்தியாத
மிகம் முகலானதாபத்தியத்தால் பிரக்கப்பட்டமிகவும் துக்கமுள்ளவனும் பத்துவயஸ்ஸு
ளவனும் பிரம்மசாரியுமான ஒருகுமாரன் சாத்திரம் பெரியவருமான ஒருகுருவைச்சேர்ந்த

பிரசினம்செய்தான் அந்தஅந்தத்ததைஉமக்குச்சொல்லுகுரேன் ஓய்பதம்ஜரே ஸாவதானமாக
கதேரம்-சிஷியன் - துக்கம்நா இருப்பிடமான ஸம்ஸாரமொன்றுபெரிதாகக்காணப்படுகு
து அதின்ஸவருபத்தையும் அதில் நிவிருத்தி உபாயத்தையும் காண்கிறித்துப்பார்த்தும் அநிய
வில்லை ஆகையால் ஸம்ஸாரத்தை உடரஉபாயத்தை எனக்குபதேசித்து புருஷார்த்தத்தைதா
ங்களைளாதித்துத்தரவேணும்-குரு-ஜேருமுத்தியே வேதாத்தியயனம் செய்தவனல்லவா என
னைதிப்படிபிரசினம் செய்யத்தக்கனவன் உன்னுலெவ்வளவு வெதம் அத்தியயனம் செய்யப்ப
ட்டிது அதைச்சொல்லு "சிஷியன்" அப்பாருருவே உபனிஷத்துக்களைத்தவிர மைத்தஸகல்
வேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்ததன் வேதார்த்தங்களை அப்பியாஸஞ்செய்திருந்ரு நஜே
த்தம்ருவகத்திலுந் பரலலவா "குரு" கல்லதுசிஷியனே நீ இதுமுதல் நம்முடைய கிரந்தி
ல்தானேதேஷ்டமாக புஜித்துதேகத்தையும் இரெகித்துக்கொண்டு வேதார்த்தங்களை அத்திய
யனம்செய் என்றிப்படி குருவசனத்தைக்கேட்டு அந்தசிஷியன் வெருவியத்துடன் நசாவாஸ்
யம்முதலானசகலஉபநிஷத்துக்களையும் வெருசுக்கிரத்தில் அத்தியயனம்செய்தான் பின்ஸத்குண
ங்களுடன் கூடினவனும் குருசுச்சாரணஸ்யில் பத்தினவனும் விவேகாதிக்குடன் கூடினவனு
ம்சாந்தனுமான அந்தசிஷியன் குருவானவரொருளுள் செரன்ஞர் ஸம்ஸாரஞ்சுத்துக்குளு
ஷதமானது கோடிஜனமங்களில் செய்தபுண்ணியங்க ளாலடையத்தக்கது அதாவது ஸர்வவே
தார்த்தஸாரம்சமுதன் என்வசனந்தான் அதைக்கேள் ஸந்தான அத்துவைதப்பிம்மமே முன்
னாயித்தென்றும் இந்தஜகமெல்லாம் முன்பிரம்மாகவே ஆயித்தென்றும் இதைத்தவிரபார்க
குரவன்கேழ்க்குரவன் அன்னியனில்லென்றும் எவ்விடத்தில் ஸர்வமாத்மாவாகவே ஆயித்
தோஅவ்விடத்திலெதுகு லெதைப்பார்ப்பானென்றும் வெதார்த்தவாக்கியங்களால் சொல்லப
ட்டிம் செவலமும் நிதித்தியமும் பரிபூர்ணமும் நிர்மலமும் அக்ஷிடஸ்சிதானந்தகனமும் சிச
சலமுமான பிரம்மத்தினிடத்தில் அதினிஷ்டனத்தாலிந்த உலகமெப்படியுண்டாயித்தோ அப
படிஉனக்குச்சொல்லுகுரேன் ஸாவதானமனதுடன்சேள் அனுகியும்பிரம்மத்துக்க பின்னமு
மானமுஸப்பிரகிருதி சொல்லப்படுகுரதுஸத்துவம் இரெஜஸஸுராத முக்குவரம்மியமு
ள்ள அந்தபிரகிருதிசத்தியும் இரெண்விதமாயித்து சுத்தஸத்துவப்பிரதானமான மாஸ்டுன்
றுஅதிப்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியும் அதைவசப்படுத்திக் கொண்டெலகதைவிரிஷ்டகுர
துஅநாகவாரென்று சொல்லப்படுகுரது தமஸஸத்துவப்பிரதானமான இரெண்டாவதுசகத்
திஅவித்தைஇதில் வசப்பட்ட சைதன்னியும் ஜீவனென்றும் காதாபொத்ததாலென்றும் வெரு
விதமாகச்சொல்லப்படுகுரது அந்தஸம்ஸாரியானஜீவன் அஸ்டினு அந்தஅந்திரியாயின
ராகவராலெவப்பட்டு ஐரவிரதஸ்வபன்ம் ஸுஷுப்திஎன்றமுதன்முது வஸ்தைகளிலும
யெருதைச்செய்குருவே அதைச்சொல்லுகுரேன்கேள் இதுபுருஷார்த்தத்துக்குமுக்கியஸா
தனம் நீஸுஷுப்தியில் அவித்தையாலவழாளப்பட்டு மரணத்தை அடைந்தவனைப்போசி
ருக்குருயல்லவா தூங்கிஎழுந்திருந்தபின் ஸுகமாகதுங்கினென்னுறையும்அறியெனென்று
ண்ணமுண்டாகுரபடியால் ஸத்துஆனந்தம் அஞ்ஞானமாவது பிரம்மம் இல்லென்றும் விள
ங்கவில்லென்று மிரெண்டிவித ஆவரணங்களுடன் கூடியது நானகர்ததாபொத்தா வென்று
ருவித ஆபத்துடன் கூடியதுமாகும் ஸ-ஷுப்தியில் பிறகுருளென்று பேருள்ள அந்தஜீவ
ருக்குவெரு ஜன்மங்களில் ஸம்பாதித்தா ரம்பித்தகார்பலங்களின்போகத் துக்ககலிங்க
தேகம் விரிஷ்டிக்கப்பட்டது கருணமென்றும் ஆனந்தமயகோசமென்றும் சொல்லப்பட்டமு
ந்நியதேகத்திலிருந்து நானென்னுடைய தென்றவிருத்தியுடன் கூடவேஉண்டானபுத்தியானது
வாஸனாமயங்களான வெருவி உலகங்களை விரிஷ்டத்து கரையத்தஸுகதுக்கங்களை இந்தஜீ
வனுக்குச்செய்குரது அந்தபுத்தியினுதப்பத்தியையும் அதினுபத்தையும் அதின்ஸாமக்கிரு
ளையும்சொல்லுகுரேன் அவித்திசின்முக்குனத்தாலுண்டான் ஆகாசாதிபஞ்ச பூதங்களிலும்

புதுக் குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டதத்வலாஸ்யனத்தில்,

அந்தத்தஸ்துவகுணங்களைச் சேர்த்து அந்தக்கால மென்றாயிற்று சொல்லியபஞ்ச புதங்களால் கிரமமாகவெய்யேறாக கடுகுந்திரம் முதலானனதுஞானநேந்திரியங்களாயிற்று பஞ்சபூதநோ குணங்களைச் சேர்த்து பிறகுநி ஐயுடையுக்களெனதுகள் அதுகளில்வெய்யேறாக கடுகுந்திரியங்களாயிற்று அந்தத்திந்திரியங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட விஷயங்களானதையும் ஸேவகர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட போஜியங்களான அரகன்பால் ஜீவன்புசிக்குறான் அந்தக் கரணத்தினுண்டான விருத்திகளுக்கு கணக்கில்லை அப்படியிருந்தபோதிலும் மனோபுத்தி அகங்காரசித்தமென்று நாலுவிருத்திகள் முக்கியங்களாகும் செய்குறொன்றது அகங்காரம் இதுவோ அல்லவோயென்று ஸம்சயிப்பது மனதுஇதுதான் உச்சியிப்பதுபுத்தி சென்றதையினைத் தெரிந்தும் சகலதுக்கங்களுக்கும் காரணமான விஞ்ஞானமயகோரத்தில் அகங்காருதி களுண்டாக்கதுகள் காமகுறொதுகிகள் மனோமயகோரத்தி லுண்டாக்கதுகள் யோகிகளுக் குவசப்பட்டபிறுணமயகோரத்தில் பிறுணமயப்பிறுணமயகூடப்பிறுணமயபுத்திகளுண்டு அகிலேகங்களுண்டாக்கதுகள் இதுவகுஷ்டமசரியத்தில் முன்னகோசங்கள் செய்யப்பட்ட இதுகள் ஸ்வபவத்திலுண்டிருக்கிறதுக்கங்களை புலிகுறாயன் னைஜஸென்று சொல்ல ப்பிறுணமய இவ்வளவல்லாகியிருந்து கொண்டெய்யமனம் செய்குறொது அகங்காரமயிர ணணியகூடப்பென்று கருதியேன் காரணக்கூடத்தவர்கள் சொல்லுவினார்கள் இந்தகாலு கோசங்களுக்கும் அன்னியமான அன்னியகோசமானது நசுளுவீயபோதத்தூக்க பஞ்சிகர ணத்தாலுண்டி ப்பெய்யப்பட்டது ஸங்குளான தேவர்களும் ஸங்குளிக்கொள்ள நாரகரும் அங்குளானகிரியக்குக்களும் உந்திஜனம் ஐயுஜனம்அண்டஜம் ஸேவதஜமென்று நாலுவகை யாகபிரம்மாண்டமான ஜகமுண்டாக்கது னைஜஸங்களை விசுவனென்ற பேயருவ்வவர்களா லுத்திரிஅன்ன பாலுதிபோசமுன்னவர்களுமாயி இந்தசுருசரஜுத்ததை ஸ்தாலாகரமாகப் பாரக்குறார்கள் ஆகையானதற்குத்து புத்தியால்கல்கிப்ப்பட்டது தானிதிவனக்கு பிறுத்தி வெண்டாம் பக்கவாதுபு இரணணியகொப்ப்பெய்யிருட்டென்று வித்துவான்களால் சொல்ல ப்பிறுணமயபுத்தியுடையுக்கள் பேதமுன்னவர்களும் அலுவிசுருமாக சாஸ்திரத்தில்காண ப்பிறுணமய ஸாத்திகர்கள் தம்முன்னவர்களும் ராஜஸ்கள் பிரயிருத்தியுள்ளவர்களும் தா மஸ்கள் பாபமுன்னவர்களுமாயி மரித்தபின்னு இதமான அந்தத்தகெய்யை அடைபுதுருக் கன்புரணியம்கூயித்த காலத்தில்திரும்பவும் மறுபெயலோகத்தை பிரவேசிக்குறார்களென்றஸ் யிருக்கப்படுதிரும்பவுறு வயத்திலுணிக்ருகர்கள் அந்தஸம்ஸாரம் பெரிதுஜன்மமரண ஜகையு ளுணியுத்திராயித்திரணத்திர பூதங்களால் பூரணமானது அக்கத்துக்குகூடணம் னைக்குரு கையம்ஸ்கரியாதவரையில்கிருத்திக்கது "சுவியன்" அப்பாருருவேஸத்தியம்தா வந்தாளால் சொல்லப்பட்டது இந்தஸம்ஸாரமுத்திரம் தாண்டக்கூடாததாவே இருக்கின்றன அக்கத்து க்கிருப்பிடமானஎன்னை இரெக்கித்திரவர் தங்களைத்தவிரவேயா எவரிருக்குறாரு" ஸம்ஸா ரத்தைதாண்டிரு உபாயத்தை கருக்கமாகஉளக்குச் சொல்லுகுறேன் பத்திச்சுரத்தையுட ன்ஸாவதானமாககேள் கர்மமப்பத்திராணமயொகயித்தகாலம்மோசத்தக்குக்காரணங்கள் பத்தைஇச்சித்தசெய்கு கர்மமப்பத்தத்துக்கும் அந்தஇச்சையுத்தகர்மம் சகவானுக்கர் மிகப்பட்டுமொக மோகத்தக்கும் ஸாதனமாகும் மும்முரத்திகளில் பத்தியானது மந்த மத்தியம் உத்தமமதிவென்பதுவிதமாக சொல்லப்படும்அதிவத்தமபத்தியாவதுஇரதயகமலத் தில்கெவகை ஜடைசந்திரன்களை சிரமில்லத்திதம் ஸந்தரமனணர்வ அவயவங்களுள்ளதும் ஸந்திரானந்தருபமுள்ளதுமாக ததியானம்செய்கு முனிகளாலாக்சிரிச்சிப்ப்பட்டது அந்தசி வபகத்திரான் உருதியாகிஞானத்தை கொடுக்கும்பிரம்மத்தை அந்தவன் பிரம்மமாகுருணென் னு. பூதமயிக்கு சிசாகத்தைதாண்டுகுருணென்னும் அவனைஅகி பூ அதிமிருத்தியுலை அடை புதுருணென்னும் கருதிகளால் மோகத்தக்கு ஞானமேமுத்தியஸாதனமாக கோஷிக்கப்படு

சென்றன ஆகையால்வாறாய் (புத்தியுடைய) சிவபிரேமநீஞானியாகி ஸ்வஸ்தனாகவேண்டிய அ. இ. தியன்-ஸகருருவேருடாம் ஞானமென்றுசகல ஜனங்களும் ஸெருவாகச்சொல்லுகுறாக ள் ஆகிலும் அதினசப்தார்த்தத்தையும் ஸ்வருத்தத்தையும் இதுவரையும் நானியவிலை எப்படி அந்தஞானத்தை நான்டைந்து ஸம்ஸாரபெந்தத்திலிருந்து விடுபடுவேனோ அப்படியாவது நும்ஸத்தருவமானதாய்கள் விஸ்தரித்துசொல்லவேண்டியது-குரு-இதுஒன்றுமிகவும் இரகஸ் யமொருவருக்கும் சொல்லக்கூடாது ஆகுடஞ்ஞானியால் முழுக்கூடக்குமாததாம் சொ லத்தக்கதுஎவன் தேவமிந்திரியங்கள் மனதுபுத்திருணனியமிதசனக்கு ஸாக்ஷியம்பானுமா குருகுரு எவனுடையஸன்னிவிவசத்தால் புத்திமுதலானதுகள் ஜடங்களாயிருந்தும் நாமருபவ குருகுரு எவனுடையஸன்னிவிவசத்தால் புத்திமுதலானதுகள் ஜடங்களாயிருந்தும் நாமருபவ குருகுரு கூடிஸ்ப்ஸரிக்குறாகுளோ அவனே பரமார்த்தகிருபணத்தில் பிரம்மத்தைத்தவிர இத்தலிவன்வேரைஇலை இப்படியெடுதாம் விசாரித்து சமாதிகருடன் கூடிப்பிரம்மமேனோ னென்றறிந்து ஸம்ஸாரதுக்கத்தைவிடு "சுவியன்" னைக்குருத்தமகோசிரமாவது எப்படிஎதைச் செய்கு நான் பிரம்மநாதாதியிஞ ஞானியாவேனோ அதைஎனக்குநிபுதிப்பியியுங்கள் "குரு" மகாவாக்ஷியார்த்த சிரவணமனநித்தியாஸனங்களை விசாரிப்பென்று சொல்லப்படுகின் றனசிலர்கள் விசாரத்துக்கு சித்தித்தியான மந்திரியமென்றுசொல்லுகுறார்கள் அதுசரியில்லை ஆகிலும் ஞானத்திணுத்தியில் சிரவணமேமுக்கியமென்று மகத்துக்கருடையமதம் சகல ஆகிலும் ஞானத்திணுத்தியில் சிரவணமேமுக்கியமென்று மகத்துக்கருடையமதம் சகல வேதங்களுக்கும் பரப்பிரம்மமே அபிமதமென்ற நிச்சயமே சிரவணமாகும் நதிகளெல் லாமதனனால் சமுத்திரத்தில் லித்திருந்து போலவும் மண்ணிலுண்டான கடம்மண்ணை வேசெலிப்பதுபோலவும் சகலமுட மென்னிடத்திலுண்டிருக்கி என்னிடத்திலேயேயிருந்து என னிடத்திலேயேலயிக்குறது அந்தஅத்தியைவதப்பிரம்மமே நான் ஆனந்தத்திலிருந்தேசகல பூத னைமுண்டாக்கதுகள் ஆத்மாவிடத்திலிருந்து ஆகாசமுண்டாக்கது ஜீவாத்மாவுடனஅது ப்பிரவேசித்து நாமருபங்களைச் செய்குறென்றவன்சு கருதியுத்திகளால் சித்திப்பதென னெய்யென்றுசொல்லுகுறார்கள் எப்படியாவது சொத்தஜலத்தைவிவரமுடி அறிக்கூடாதோ எப்படிபெரிதான காட்டுத்தியில்ஹைந்தமமான தீபம்வேரையாகத் தெரியாதேயுலத்திலபோ ட்டவயுக்கட்டி எப்படியோ அப்படிஎன்று கருதியுத்திகளால் எகாகாரமாகபாவனை சே ல்வதேகலதுக்கத்தையும் தீரூர சித்தியு ஸனமென்று சொல்லப் படுகின்றன பிரம்மா த்மைக்கியஅனுஸந்தாவமே அநினலகூணம் அதுனாலேயே விபரியமென்று பிரகிபத்தமர்சி க்கும் எப்போதுஞானியானவன் தன்னுடையத்தால் பூரணாகிஅன்னிபூனை அரியவிலையோ அப்போதுதான் பிரம்மமாகுருணித்தமகாதி பூமியில்தான் ஆகையால் நீவிஞ்ஞானத்தை முன்னிட்டஇந்தயோகத்தைச் செய்துஸத்யம் ஞானத்தை அடைந்துஜீவன்முத்தனாகவேண்டியது அபரோகம் அபரோகமென்று ஞானபிரஸங்கிதம் பிரம்மயிருக்குதென்ற அறிவேபரோகம் அதுஸகலபாபத்துடன் பிரம்மமில்லாவது அஸத் துவாவரணத்துக்குத் துவம்ஸம்வருகது அப்படிப்பட்டஞ்ஞானிக்கு பிரம்மமேகோசக்கிரமமாக முத்திதெடக்கும் பிரம்மமேநான்என் னைத்தவிரவேரையில்லை என்றஅறிவேஅபரோகம்அதுஸமுலஅவித்தையாலுண்டானவிளங்க வில்லை என்றஅபரோகவாணமதுவம்ஸமாலுமித்தியாஸனயொகத்தாலுண்டானஇத்தஸம்மியக ஞானமானது முனிக்குதெகமிருக்கும்போதேனத்தியோமுத்தியைகுடக்கும்வாறாய்ஸல்வருக முன்னவனே ஜநதுக்களுக்கு ஸகலஸம்ஸாரபயமுட அஞ்ஞானத்தால்தான் அஞ்ஞானம் நசித்தவ னுக்கு அந்தபயமேது "சுவியன்" அப்பாருருவே அஞ்ஞானமாவதெனின அதுஎவனுக்குஎவனு டையது அதுனாலுஸம்ஸாரபயமெப்படிஅதைத்தாங்களைக்குசொல்லுங்கள் "குரு" பழமையி லபாம்பைப்போலபிருத்தியாக தேகாநியிலாத்மாவைஅத்தியாஸம்செயதுஜனமானதுதன்விவே கமில்லாததுனாலுஸாவதாஸம்ஸாரத்தில்மோகிக்கிற அஞ்ஞானமென்றுசொல்லப்பட்டஅந்த அத்தியாஸத்தின்லகூணத்தைச் சொல்லுகிறேன் முக்காலத்திலுமசிப்பியிலவெள்ளி இல்லகிச்ச

உஅஅ குருஞ்ஞானவாலிஷ்டதந்வலா முயணத்தில்

யம்எப்படிசிப்பிலிவான் ஹவென்னி இருக்குதென் ஹமறியிதரு? குடிப்படிமந்தப்புதநிக்ரான
தேகாத்தமபுத்தியால் பிர்மழில்லை என்று அறியுதிருள், துடம் அஜபமென்றும் அஜடம் டுடமுன்
ஹம் இருக்கிறதில்லை என்றும் இல்லாது இருப்பதென்றும் என்னி அனுசியானதிர்த. அத்தி
யாஸத்தால் ஸம்ஸார்க்கினத்தில் விழுதுவெகுதுக்கப்பட்டதினன் நல்லகெதையை அடைபு
கிருனில்லை இந்த அஞ்ஞானமானது ஜீவனுக்கு பிர்மாத்மவியைமாக பெரியோர் ஹடையமத
ம் இடுதென்னுடையதென்ற அபிமானத்தால் பபமுண்டாயித்து அஞ்ஞானமானது அஸத்துலாவ
ரணகாரணமும் அபானவரணகாரணமுமாக இவென்மிவீதமநிலை தவாவரணம் எனது சிவனா
த்தாலுண்டான பரோஷஞ்ஞானத்தால் நடுக்கும், இவென்டாவது ஸமானியா ஹண்டான அபரோ
ஷஞ்ஞானத்தால் நடுக்கும் என்ற இந்த அந்தத்தெமுன்சொள்ள போதினமுனக்குருதிப்படுகிறத
ற்காத்திரும்பவும்சொன்னேன், ஆகையால் அஞ்ஞானத்தை இவென்மிவீதமாக நிறி, ஸமானியோ
கத்திலாருடன் ஸம்பூர்ணஞ்ஞானியாகையாலும் ஜன்மமந்தவனாகையாலும் அவனுக்குள்ளத்
தக்கது இல்லை துலஸைஷமா திருபமுள்ள இந்த அன்னியோன்னியாத் தியாஸலக்ஷணமான பிற்
ந்தியானது திருபாதபிர்மம்மில் கிரமமாகயோகத்தால் விருத்திக்கும் அந்தபிர்மமாத்மந் திய
போகமும் ஞானமன்றியில்லாத் திக்ராதாகையால் என்ஸனத்தால் அத்துவைத ஆத்மாவை அறி
அறிந்தபின்னாகத்தத்திருந்து அந்தயோகாப்பியாஸத்தெத்செய் அதுவால் ஜீவன்முத்தனா
உனக்கு ஒருவிடத்திலும் பபமுண்டாகாது அறிந்தபின்யோகாப்பியாஸம்செய்யாமலிருப்பாயா
கிலத்தனாசிரமத்திருசாரந்தலமுல்மேகம் விழுநியவனா அந்தப்பிரஞ்ஞையுடவையாக் கரத
ததள்ளினால் கிரமமாகமுத்தவாய், பரோஷஞ்ஞானிகளான நான்குருக்கு பிர்மலோகக்கிரம
மாயாவது அல்லது பூமியில் ஜன்மந்நிரமமாயாவது முத்திவெடக்கும் இதில் ஸம்சயமில்லை
“இப்படி” அப்பயநிக்ரதனால் ஜோபிபெயர்க்கப்பட்டதந்வலா முயணம்சுமினையில் ஞானகா
ண்டத்தின் சுவது பாதத்தில் கச-வது அத்தியாயம் முத்திற்று.

சுவது அத்தியாயம்.

குரு-எனக்கேட்டபுடனே உனக்கண் அடையவேறுமென்ற திச்சையுண்டாகு
மோ ஜீவன்முத்தனாடைய அந்தஸ்திவைய இயிச சாலனுமேன் நான்நித்தியன் நான்கேவசல்
பன் நான்நித்தியானந்தன் நான், அவ்வயன் நான் அஸங்கன் நான் அண்டன் நான்ஸஞ்சாரம
த்தவன் நான்பரனுக்குபரன் நான்ஸத்தியன் நான் ஸத்திதாத்தமாவும் ஜோதிகளுக்கு ஜோதியு
மாக இருக்கிறேன் நானேஜகத்ததல்லாம் நானேசிவன் ஹடமான தேஜஸ்ஸ-நானேஸ்ரம்மவ
னியும் நானேநிர்மலாபிராணே பரிபூர்ணஸ்வரூப முன்னவன் என்னைதவிரவேறையொன்றமி
ல்லை இப்படிவனுக்கு ஸேதார், நானேஸ்ரமமானமெனக்கனிதுவியடிக்குரதுமான
பாமர்தமானபவ முண்டாயித்தோ அவனேஜீவன்முத்தென்று சொல்லப்படுகிறான் நான்
தேகமுமில்லை பிறுணனுமில்லை நானிந்திரியங்களுமில்லை நான்மனதுமில்லை நான்புத்தியுமி
ல்லை நான்அபரமானனகுப்பிர்மமுமில்லை என்றிப்படி அஹபவமுள்ளவனேஜீவன்முத்தன்
அவகாரம்சித்தம்அஞ்ஞானம்இவென்டாவரணம்ஜீவனதுகள்நானில்லை பரப்பிர்மம்மாக இருக்
கிறேன் என்றிப்படி அஹபவமுள்ளவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான்வனுக்குகாமகுறோ
காதிசன் வசப்பட்டிருக்குதுளோ போகவாஞ்சையத்த அவனே ஜீவன்முத்தெனவன்சொல்ல
ப்படுகிறான்“செவியன்”ஸ்வாமி இரதயக்தகலக்குரவியையகலவியத்தங்காக இருக்கும்போது
ஜீவன்முத்திஎப்படி சித்திக்கும்எவ்விதத்திலுமெனக்குசித்தியாதுபுருஷன்ஜீவிக்ரதகொண்டிரு
க்கும்போதே பவபெத்ததிருந்து விழுகானுடன் பின்னாதுகாணயுளிறையாளானிருள்
வெஞ்ச்சம் முதலானதுகரும் ஒருவிடத்திலிருந்திவர்க்குள்ளுள் பரோதயிருக்குதுபெத்தமில்ல
வையும் மோக்ஷம் பிர்மம்மதையும் அந்திதிருக்கிறதான் ஒன்றுக்கொன்று விருதுகொண்ட

சுருதிமுதலானதுகளில் நிபுணிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படி இருக்க அந்த இவென்மிமொரு புரு
ஷனின் நித்திருக்கிறதாகதாங்களைப்படிப்புகல், என்னசிறீரக்ஸத்தருவேதாங்கன்ஸர்வஞ்ஞ
ர்களாகையாலிந்த என்னுடைய ஸம்சயத்தைக்கே வசனத்தைதாங்களை சொல்லுங்கள்
-குரு- வாராய சிவியனே நீ ப்ரமத்தமாவ தியானம் விசயதாயாகில் வெகுவிஷயங்கள் ஸ்பஷ்
டமாக இருந்தபோதிலுமுனக்கு ஜீவன் முத்தி அலசியம் சித்திக்கும் அந்த பெந்தமோக்ஷங்க
ளொன்றுக்கொன்று விருத்தங்களாகயிருந்தபோதிலும்ஜீவனுடைய சில அம்சத்துக்குபிரளய
மும் சில அம்சத்துக்கு இருப்பும் காணுகிறபடியாலுசிதமானபடியாகும் நன்றாக பிர்மமா
த்மைக்கியத்தை அறிந்தவனுக்குதேகாதிவிசாரங்ளளில்பிறுதிபாஸிகஸத்தியத்துவ ஞானயிருந்
தபோதிலும் பாரமார்திக ஸத்தியத்துவஞ்ஞானமில்லாததுவால்வரப்போகிற ஜன்மபெந்தமில்
லாத்துவாலும் ஜீவன் முத்தி வித்திக்கீவசெய்கிறது சந்தேகமில்லை -சிவியன்- இந்தஜீவப்பிர்
ம்மவிபாகமானது நித்தியமா அல்லது அநித்தியமா அதின் ஸ்வரூபத்தை நிருஷ்டாந்தத்துடன்
ஸ்பஷ்டமாக எனக்குச்சொல்லுங்கள், குரு- பூர்ணமும் ஆனந்த லக்ஷணமும் ஸத்தியஞ்ஞான
அனந்தமும் ஸர்வஜீவர்களுக்கும் முக்கியகாரணமுமானபரப்பிர்மமேகந்தான் உபாதிவசத்
தாலுலகத்தில் நாலுவிதமாக பிரிக்கப்படுகிறது, வேறுமுதந்தையே இந்தநாலுவிதத்தையும் உ
னக்கு நிருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்கேள் மாயை அவித்தை புத்தி என்று அனுதிபா
ன முன்று பாதிகளுண்டு ஈசன் கூடஸ்தன் ஜீவனென்றமுன்றுதகனும் கிரமமாகஉபாதிபுள்ளது
கள் அந்தபிர்மம்மாதிரிமுபாதிபுத்தது ஒருகடாகத்திலுலுத்திருந்த ஜலமானது அலைவா
ம் மடையில் சேர்ந்ததுவாலும் வெளிமண்ணால் கலவியினதுவால் எப்படி நாலுவிதமாகக்காண
ப்படுகின்றனவோ மடையை அண்டத்தாலந்த ஜலந்தானேஜீவர அவஸ்தையுடன் முன்போல்
அசஞ்சலமாகக்காணப்படுகின்றனவோ அப்படி, அவித்தையின் நாசத்தால் பிர்மம்மொன்றாகு
ம் சிதாபாஸனென்ற ஜீவன் கர்தாபோக்தாவென்று மோகிக்கிறான் ஜலத்தில் பிரதி பிம்பித்த
ஸஞ்சியன் போலவும் கன்னடியில்பிரதிபிம்பித்தகழுத்திலுள்ளபுகம்பேலவும்ஜீவபேதம்பிறு
திபாஸிகமாகையாலிந்த ஜீவனுடையரூபவிவேகத்தால் பரப்பிர்மம் காணப்படுகின்றனஇந்த
ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுடைய விபாகமானது மோக்ஷம்வரைநாசமத்திருப்பதாலும் மோக்ஷ
த்தில் ஸ்வதா நடுக்கிறபடியாலும் நித்தியமுதவனினித்தியமுமாகும் ஆகிலும் நித்தியத்துவம்
கொன்னமாகுமென்றும் அனித்தியத்துவம் முக்கியமென்றும் அறியத்தக்கதுகடத்துக்கு கொச
வன், தித்தகாரணம்மண்ணு பாதான்காரணம் அப்படிஜீவனுக்கு பிர்மம்ம் நிமித்தம் அவித்
தை உபாதான-இப்படி நிமித்த உபாதானபேதவாதம் சுருதாஸ்சொல்லப்பட்டது தால் பூச
சி நிருஷ்டாந்தங்களால் சுருதியில் சொல்லிய அபேதவாதமோவெனில், காரியனு கடஸ்த
பிரத்தியகாத்தாவாக்கு பிர்மம்மே நிமித்தமுபாதானமுமாக இருப்பதால் குத்தியில்லை இது
னால் முன் சொல்லிய பேதவாதத்துக்கு விரோதமில்லை -சிவியன்- தனஞ்ஞான ஜபித்ததில்ப
டர்கள் குதினாகன் ஆயுதங்கள் முதலானதுகள் காரணமாயிருந்தபோதிலும் இருஜனே முக்கி
யகாரணமாக கோவிக்கப்படுகிறனே அப்படிமாயைமுதலானதுகள் கெளணகாரணமென்றும்
பிர்மம்ம முக்கியகாரணமென்றும்றியத்தக்கது பிர்மம்ம்காரணமாகில் ஸம்ஸாரமும் அதுக்கு
நேரிடம் அப்போது பிர்மமாத்மத்துவ மடையப்பட்ட போதிலும் வியாத்மாரகுமெனில் இந்தி
ரஜாலவித்தையில் மைத்த ஜனங்கள்முமுதினபோதிலும் அதைச்செய்கிரவனுக்குமோகமில்லா
மைபோல் விபுவானபிர்மம்ம் அஸங்கமேதவிர ஸம்ஸாரியாகாது ஆனால் ஜீவன் பிர்மமத்தைத்
தவிர அன்னியனாகில் துவைதம் சித்தித்ததேவெனில் ஸ்திரீவேஷம் தரித்த புருஷனுக்கு ஸ்தி
ரீ ரூபமொன்று வேண்டாதபோதிலும் அதுபொய்யானதுபோல் துவைத ஜீவன் அஸத்தியன்
அத்துவைதப்பிர்மம்ம் ஸத்தியம் பிறார்ப்தம் விமுகிவரை இரஜ்ஜு ஸர்பங்கன்போஸிரண்டும்
தொத்தும் முதலாவது ஜீவனைகடாதிபோல் அனித்தியனென்று நிச்சயித்து பின்னப்பியாஸ

உகம் குருஞ்ஞானவாஸிஸ்டதத்புலாருயணத்தின்,

ததால் பிர்மமஞ்ஞானம் எவன்பரிணமிக்கிறது அவன்விவரமுக்கு பிர்மமாத்மாவை சிப்பி
வெள்ளியைப்போல் பொடியென்று சன்னது வத்துவெயேயெய் நுழைந்து விவர வாத
மானது சுருதிவாக்மியத்தால் வித்தாக். ஆகவே, ஜகத்தின் விவரவாதத்தைக் காட்
டிலும் விவரினமவாதம் பெரிதென்து பரிசேயோர்களுடைய மதம் ஜகத்தின் வன்முதலா
ன சகலமும் விவன்முத்தனுடைய அனுபவத்தில் பொய்யாகத்தோத்தமேதவரஜீவன் முத்தி
இச்சையுள்ளவர்களுடைய அனுபவத்தில்தோத்தாது விதிஷ்டாந்துவையத வித்தாத்தவாதுகனா
லும் துவைகிகளாலும் ஜகத்து அஸத்தியமென்றும் விவன் முத்தியுண்டென்றும் சொல்லப்பட
வில்லை விகாரமாபாஸமாக காணுகிறபடியாலும் அமுர்த்தபிர்மமத்துடன் விவனுக்கையுக்
தை ஒப்பாததுனும் அந்தமதங்கள் சரியில்லை இவர்களுடைய அருபஅர்த்தவாதவித்தாத்தவா
துகனாலோவெனில் ஜகத்து அஸத்தியமென்றும் விவன் முத்தியுண்டென்றும் சொல்லப்படு
கிறது விவவகாரத்தில் சகலமும் ஸத்தியமானதாலும் குறுகிகளால் ஆத்மா நன்றாக கட்ட
ப்பட்டிருப்பதாலும் அந்தமதமும் சரியில்லை இத்தபிர்மமத்துடன் அத்தவாதவித்தாத்தவா
துகனான நம்மாலோவெனில் வேதாந்தத்துக்கு விநோதமன்றியில் சொல்லப்படுகிறதுகேள்
இரண்டுதொகைவசத்தால் ஜகத்துஸத்தியமும் முத்தியுமுமாகும்விவனுக்குபரமாத்மபோதம்
குறுகித்தகு முன் ஸம்ஸார பெந்தமும் பின் மோகாபுமமாகும் மோகாவஸ்தையுள்ள பிர்ம
மம் அத்தவாதமும் ஸப்பிரதிகையோகமுமாகும் அதுதக்கன்னியமானது அவஸ்தையத்தமும் அ
ருபமும் சிஷ்பிரதிகையோகமுத வசக்குமனதுகளுக்கெட்டாததும் ஸர்வத்துவந் துவங்குகிறது
மாகும் அதுமுமுமுக்களா விவ்விதத்திலொருக்காலும் தானாக அடையத்தக்கதில்லை சித்தூபப்
பிர்மம் நிஷ்டனும் விவன்முத்தியுடன் தேயிக்கு பிராரத்தேதம் விழுந்தபின்னது ஸத்திக்கப்
போகிறது சகலசாஸ்திரங்களுக்கும் ஸத்தான பிர்மமவிஷயமானதால் அன்னியவிஷயமான சாஸ்
திரம் அஸத்தென்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது அத்தவாதிகளாலும் துவைதிகளாலும்விவிஷ்டா
ததுவாதிகளாலும் பட்டியல் தலான எந்தாந்த பிரபந்தங்கள்செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ
அத்தெல்லாம் அஸத்தென்று முன் புத்தகத்திலும் வேத ஸத்திமுதி பாரியங்களைகே வித
மாக செய்யப்பட்டிருக்கும் அல்லது திருகால அத்தவாதமும் மகநிஷிதன் சொல்லுவார்களா
தையாலிந்த இநிகாஸயிக்காலத்தில் கல்கித்தேவனா சங்கைக்கிடமில்லை துவைதாத்து
வைதாத்தவாதிகளும் உத்தமவித்துவான்களுமாக நம்முடையவர்களால் பாறியம் முதலான
எந்த எந்தப்பிரபந்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்குமோ அத்தெல்லாம் ஸத்தத்தாள் வர்க
ளுடைய சாஸ்திரம் ஸத்தென்று அவர்களுக்கு மட்டிருக்க எப்படி அஸத்தா—மெனில் சொல்
வகிறேன்கேள் உலகத்தில் ஜலத்தை அமிருதமென்று சொல்லுவோர்கள்அது அமிருதமாகுமா
ஆகையால் விவதாத்தவாக்மியங்கள் நெருக்கமாகிருந்தபோதிலும் அந்த சாஸ்திரமானது ஆபா
ஸகருதியுத்திகளுடைய புத்தியால் உட்கற்ப்பட்ட சத்தியவாஸ்தவமானதாஸங்காதிதில்
லை அப்படியி்கிவிப்படிப்பட்ட சாஸ்திரத்திலென்கேள் பத்தயில்லை எனில் மாயை அப்படிப்
பட்டது அறிவமோகத்தாலிதை ஸத்தாக அவர்களுண்ணாவில்லை மாயைப்பிரபலமானாலொரு
வனுக்கும் பிர்மமஞ்ஞானம் வித்திக்காதெனில் அப்படி யில்லை மாயையை கிருபிக்கிறேன்கேள்
மாயையானது சிந்தித்தத்தகாததும் சொல்லத்தகாததும் ஜகத்தினுத்தத்திமுதலானதுகளுக்கு
காரணமும் கானத்தகாததும் பரம அனந்தங்களுக்கேதுவும் அர்டமான காரியங்களை செய்
கிறதுமாக இருக்கிறது அதைலொளிகர்கள் வாஸ்தவமென்றும் யுத்திசாஸிகள் சொல்லத்தகா
தென்றும் சுருதியில் சொல்லிய ஜம்மஞ்ஞான முள்ளவர்கள் அச்சமென்றும் எண்ணுகிறார்
கள் ஆகையால் சுருதியில் சொல்லியஞ்ஞானம் உண்டாப்போது மாயைதுச்சமென்ற அறிவா
ல் ஸகமாகப்பிர்மமஞ்ஞானம் எத்திக்கும் ஸம்சயமில்லை கானத்தகாதவஸ்தையிலிருந்து கா
னத்தக்கன காரியமெப்படி யுண்டாகுமெனில் காரியம் ஓயுத்தமும்காரணம் அபிவத்தமுமாக

ஞானகண்டத்தின் ச-வதுபாசக்கி-கச-வது அத்தியாயம்-கக

இருப்பதால் குத்தமில்லை அப்படி இத்திஜாலத்தின் காரியமான குதைத்தமுதலானதுகள் ஆ
காசத்திலிருந்து பூமியில் மெக்கானு த்தோகாணம் சாணப்படவில்லையோ அப்படிமாயாகா
ரியமான ஸ்தூல ஜகத்துங்காணுது காரணமாகிக்கையகானவில்லை ஆகிலுமிந்தகாரியத்தா
ல் காரணத்தை அனுமானிக்கிறோம் எப்படி ஜகத்துக்கும் மாயைக்கும் காரிய காரணத்துவ
மோ அப்படி ஜீவனுக்கும் அவிதைக்கும் பரவிதைக்கும் ஆகும் மாயைகாரணத்தகாதகாதி
ல்காரணத்தகாதஅதேகாரணமாகட்டுமேபிர்மமத்துக்குகாரணத்துவமஎப்படிஉங்களாஸ்ஸாதிக்
கப்பட்டுதென்று எண்ணப்பார்த்து பிரசினம்செய் மாயை அவித்தை முதலானதுகளுக்கிஷ்
டானமான பிர்மமமே சுருதிகளால் கேழ்க்கப்படுகிறது ஆகையால் அதேஸர்வகாரணமுதுஅ
த்துவைதமுமாக முத்தியமாக சொல்லப்படுகிறது மாயாவாதத்திலிந்த அனுமானம் விவபிசரி
க்கவும் செய்கிறது பிர்மமவாதத்திலேவெனில் அனுமேயமான அந்தப்பிர்மம் தேடும்போ
து பிரத்தியக்ஷமாக காணப்படுகிறது புகையிருப்பதால் பர்வதமது கினியுள்ளது என்றயி
டத்தில் அனுமானமானது வெண்பாமுதலானதில் விவர்தமாகிறது அப்படிமாயையை கிச்சயி
த்துக்கோள் மண்ணிலுண்டானகடம்மண்கடமாகிருக்க ஸத்திர்மத்திலுண்டானது எப்படிஅ
ஸத்தாகுமெனில் உலகத்தில் ஸாத்துவிக்களை திதாவுக்குதாமஸனான புத்திரான்கானுவதுபோ
லறி அப்படியானால் துவைதம்ஸத்திக்குமென்று சங்கைவேண்டாம்ஆத்மாவேபுத்திரனென்றச
ருதியால்க்கியம் சொல்லப்பட்டதுபோல் அனந்தசுருதிகளாலும் ஸயிருதிபுருணங்களாலும்
ஜிவாத்மபரமாத்மாக்களுக்குஐக்கியம்கோவிக்கப்பட்டிருக்கில்லவாஇந்தஜிவன்உத்தத்திக்கு
முன்னும் அபேத உபாஸனை யாலுண்டான மோகாபுமென்ற பிரபயத்திலும்பிர்மமத்தைத்தவி
வோ இல்லை ஸத்திகாலத்திலோவெனில் அந்தப்பிர்மமத்துடன்கடியிருந்தபோதிலும் அது
க்கன்னியங்களான ஸகதுக்காதி தாமங்களுடனும் கூடியிருப்பதால்காரியகாரணவசத்தாலும்
பின்னதாகிருக்கிறான் ஜீவன்முத்தனுடைய ஸத்திகாலத்திலோ வெனில் ஸகதுக்காதிகளா
ன அந்த ஜிவகர்மங்கள்வருத்தவிரைபோல் புனர்ஜன்மாதிகு அத்தத்தர்களாகிறார்கள் அவனு
க்கும்முன்னிருந்ததாமரபங்கள்கோத்துகிறதானவெனில்கேள்பிராரத்தமிருக்கிறவனாதோத்
துமேதவிர்மேல்தோத்தாதுதேகமிந்திரியம்முதலானதுகள் நாளில்லைகிரஞ்சனமான பிர்மமே
நர்னென்றருதியானபுத்திவனுக்கோஅவன்ஜீவன் முத்தனென்றுசொல்லப்படுகிறான்நான் அரு
பனில்லை சிதானந்தஸ்வரூபனுக்கிறேன் நான்பரனுக்குமபரனுக்கிறேன் என்னுச்சயமுள்ள மனி
தன் எவனோ அவனே +ன்விசுவதைஜஸப்பிரஞ்ஞர்க்களானில்லைஜாக்கிரதகவபஸஸ-ஷ-புத்தி
ளும் நாளில்லைநான் துரியனென்றஞ்ஞானமுள்ளவனே +ன்னின்ஸமாதியில்தன்னைத்தவுரவே
கா அனுமாத்மாத்ந்த கட்டபார்க்கிறுனிலிப்போ எவன்பூர்ணானந்தஸ்வரூபியோஅவனே +ன்
பிரமணன் கூத்திரியன் வைச்சியன் குத்திரன் நீசன்யதிவானப்பிரஸ்தன் கிரஸ்தன்பிர்ம
மாசாரியான நான் பூமியிலுசிதமானபடிசிவனுதிகளால்ஜீவன்முத்தககுகாரியாவாதிரியக
கெனறபகபகுகளும்முத்தியடைந்ததுகளைன்ற புருணகதைகளை ஸலாம்யிருதாஅது அர்தவா
சுவசனம் மந்தபுத்திகாரனுக்கும் ருசிக்கிறதர்காகசொல்லிய தென்று ருதிக்ககாட்டந்தவா
கனானபரமாத்மைக்கியவிற்துவான்களெண்ணுகிறார்கள் சுருதிகளின்களைகள்வேதாந்தங்களான
சுத்தப்பிர்மமமாகும் அதைகட்டந்தது பரப்பிர்மமமாகும்அதை அறிந்தவர்களைன்று கருத்தா
கையால்வேவாவிதமாகளண்ணவேண்டாம் பால்கள்தருணர்களைவிருத்தாகளனைவரும் ஜீவன்
முத்தர்களாவாதனென்று கிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அந்தபகம் சரியில்லை பால்கள் வி
ளையாட்டில் மனம்பத்தி ஸர்வவித்திபுர வெளிமுதமாக இருப்பதால்அவர்களுக்கும்விவேகா
திஸாதனங்களுண்டாகவே மாட்டாது விருத்தர்கள் எப்போமுதும் மனக்கவலையுள்ளவர்க
ளும் ஓய்ந்தகரணங்களுள்ளவர்களும் இருப்பதால் அவர்களுக்கு பரமாத்மைக்கியத்தியான
பொகம் சித்திக்கமாட்டாது தருணர்களுக்கோவெனில் தருணிகளிடத்தில் பத்தியமனமுள்ள

உகூஉ குருஞ்ஞானவாஸிவ்உததவவஸாருயணத்திள்

வர்களாக இருந்தபேரிலும் ஸம்ஸாரபாபுள்ளவர்களாக இருப்போதிலும் பூர்வபுண்ணிய
மிருக்துமாவில் விவேகாதிகளும் ஐகியயோகமும் இவ்வுண்மையினை உணர்ந்தபாபுவிருத்
தர்களுக்கு பூர்வபுண்ணியமிருந்தபோதிலும் பி. பலவகை உபாதிபந்தவகையிருப்பதால்ஸாத
னங்களுண்டாகாதுகள் வாமதேவாதிமகரினிகள் கொற்பத்திப்போதத்தை அடைந்தவர்களாக
லும் ஆகிகாரிகர்களாகையாவின்விடத்தில் திருஷ்டாந்தமாக மாட்டார்கள், வாமதேவரும்
கூடகொற்பத்தில் ஜாதிஸ்மாரகையால் பூர்வபுண்ணியமிருந்தபுறவனும்புறவனும்புறவனும்
அக்கொற்பத்தில் செய்தத்தியானாதிசாதனங்களாலும்ஜீவன்முத்தியை அடைந்தாரென்றுநினை
ம்ஆகையாவின் ஆகிகாரிகர்களாகையாவின்விடத்தில் திருஷ்டாந்தமாக மாட்டார்கள், வாமதேவரும்
சித்திக்குமமைத்தபாலயவார்த்தகியங்களில் வித்தியாதென்று நிச்சயம்செய் வந்தநாள்சா
ஸ்திரங்கலில்சொல்லிய ஸாதனங்களால் ஜீவன்முத்தியை அடைந்தாரென்றுநினை
களாலும்ஸர்வதாபுஜி எப்படுவான் ஜீவன்முத்தியை அடைந்தாரென்றுநினை
தர்க்குஸம்மத்தத்தன்னுடைய நினைதையையவன் தானன்றாக அநியுவான்மைத்தவவநியமாட்
டான்ஆகையால்ஜீவன்முத்திபதத்தைஅடையகூடதற்குசாதனமான பிரமாத்மைக்கிய அனுஸந்
தானத்தைகொந்தத்தில் ஸர்வப்பிரயெத்தினத்தின்மீதேயு“இப்படிஅப்பயதிசுத்திமுல்மொழி
பேயர்க்கடபட்ட தத்துவஸாருயணசந்திரினைகிலே ஞானகாண்டத்தின் ச-வதுபாதத்தில் ௧௪ -
வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கரு - வ - து - அ - த்தி - ய - ர - ய - ம்.

பிரம்மா அய்யாபிரபுவே பிரமணத்துடன் கூடியபஞ்சகோசவிசாரத்தாலாத்மஞா
னம்உருதியாகுமென்பவரும் சொல்லுபபடியாலதின் லக்ஷணாததவிஸ்தாரமாக எவர்குச்
சொல்லுங்கள் அந்தஜ்ஞாநேங்கையுந்தள்ளி ஆரூபநான ஆனந்தத்தைஅடைந்துநான்முந்
தனவேன, -புருருமுர்த்தி, தேகமாகிற இந்தஅன்மமயகோசத்தில் சகலபாபராரகுகும்பர
மாத்மத்துவப்பிரந்தியானது தள்ளத்தகாததும் மிகவுந்தக்கத்தைகுறிப்பிறமமாக இருக்குது
இதைபுத்திசாலியானவன் ஆருவிகாரங்களுள்ளென்று அடிக்கடிநிதித்து வியதிசேசுரு
மாகஅன்னியமானபிரணமயகோசத்தில் தன்புத்தியைவேசேர்த்துஅதிவ்வேகுசேஷைக
ளையும்நன்றாகநிபுத்தி அதையும்தள்ளிஅன்னியமானமனோபகோசத்தைஅந்மாவாகஅடை
ந்துகாமாதிகளான அதின் விருத்திகளையும் பார்த்து அதையும்தள்ளி அன்மமுமுன்பட்டது
மானவிஞ்ஞானமயகோசத்தை பிரவேசித்து அதிஷ்டாணிகததுவத்தையும் கர்த்திருத்துவபொ
த்தருத்துவாதிகுணங்களையும்பார்த்து அதையும்தள்ளி அதுக்கும் அன்னியமுமுன்பட்டதும்
ஐந்தாவதும்இரண்டெவிற ஆவரணங்களுடன்கூடியமான ஆனந்தமயகோசத்தைஅடைந்து
அதிலும் அன்னகதோஷங்களைசங்கையத்துப்பார்த்துபின் அந்தஆனந்தமயஜீவனுக்கு ஆத்மா
வாககருதியில்சொல்லப்படுகிற ஆனந்தமேபரமாத்மாவென்று உத்தமபுருஷன் அநியுவான்,
பூர்ணானந்தமான இந்தபரமாத்மாவிடத்தில் சேர்ந்தவனுக்கு பிரார்ப்பதேகம்கிலும்பொது
புசுசப்பிரம்மத்துவம் வித்திக்கும், மாத்மின்னுனியிரிசுத்திபதத்தை அடையுநிறதற்குமா
த்தின்மேல்மேல்கொப்புக்களைபிடித்து நிறுத்திகொப்புக்களைத்தள்ளிஅந்தபதத்தைஅடையுவது
போல் அன்னவியதிசேகங்களாலானந்தமாவான வித்துவான் தன்னியன்ருத்திரதி
தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுவான், இக்கிரமமாகபுரப்பிரம்மத்தையு மிவ்விடத்திலேயே அ
டைந்தேனென்று எவனுதுசொல்வானுநில அந்ததேவனுது சகலஅவித்துவான்களு
க்குகிரேமணியாவான் அவனொருக்காலும் ஸம்ஸாரஸ்திரத்தை கடரமாட்டான்அடைய
த்தகாததை அடைந்ததாக என்னினதால்மகாபாபியாதி அப்பதனத்தையும் அடையுான்

ஞான ஞானடத்தின் ச-வது பாதத்தி் கரு-வது அத்தியாயம் உகூஉ

“பிரம்மா” ஸ்வாமிபஞ்சகோசக்ளையும் விசாரிக்கும்போது என்மன்னானதுகர்த்திருத்து
வாதிகளால்பங்கப்பட்டு இலக்கியத்திலிருந்துசலித்துவிடுகிறது, அடிக்கடிபுத்தியில்சேர்த
தும்ஆத்மாவைஸ்ப்ஷ்டமாக அடையுதலானிலை ஆகையால் பத்குருவேசரு திகளினந்தங்களை
எனக்கிடையிடாமல்நாங்கள்சொல்லுங்கள் “புருருமுர்த்தி” எவ்வளவுகாலம்வரை பிரம்மாத்ம
த்துவமடையப்படவில்லையோ அதுவரைசமதமாகிதருடசு கடிசிரவனைகளைச்செய்யும்,எப்ப
டிசுதலியின்மட்டைகளை ஒன்றொன்றாககிரமமாக உரித்துள்ளிருக்கின்றதன்மீடு எடுக்கப்படுகி
றதொ அப்படிபுரந்துகோசங்களையுந்தள்ளி ஆத்மஸ்திரை அடைந்து நிச்சலமாகஸமாதி
யைச்செய்யும் சமாதியுரும்வைருக்கியமும் ஞானத்துக்கமுக்கியஸாதனங்கள் ஸகலஸாதனங்
களுக்குமனதேகாரணம்ஆகையால்தானதைத்தன்னிடத்திலேயேஸ்திரப்படுத்தி ஜீவன்முத்தி
பதத்தை அடைந்துசோமமோகாதினைத்தள்ளினதுதல ஆத்மாவுக்குஸாதிக்வேண்டியபுரு
ஷார்த்ததைஸாதித்துக்கொள்ளும், புருஷன் என்பது தர்மாத்காரமோக்ஷங்கன்நாலுமா
அல்லதுஒவ்வொன்றுமாவெனில் சுகப்பிரமரிவிமுதலானவர்களுச் த ஸம்பவியாததுதலமு
தல்பக்ஷமுயில்லையுனகமகாரூஜன் முதலானவர்களுக்குஸம்ப வியாததுதலுரெண்டாவதுபக்ஷ
முயில்ல பரமாத்மாவாகிறபுருஷனே அர்சுமாயகையால் அந்தஸ்வரூபமானமோக்ஷமேபுருஷர்
தமாகும் அன்னியங்களானதர்மாத்காமங்கள் முன்னும்புருஷார்தமாகாதுகள், இந்தமுன்னு
முள்ளவர்களும் அடிக்கடிஜனனமரணங்களை அடைகிறார்களல்லவா “பிரம்மா” ஸ்வாமினு
னாலானஜீவன்முத்திகுபுருஷார்த்தத்தை அடைவேவே அந்தப்பிரமோபாஸனை எப்படிசுரு
ணுதியேயேஅதைஎனக்குச்சொல்லுங்கள் புருஷன் “புர்த்தி” அவித்தையாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
சகலவிசாரங்களையும் இல்லையென்று உணர்ச்சியததால்தள்ளி ஸத்தியமானஸ்தப்பிரமுத்ததை
சேஷப்பிவிப்பாரே அநேகாண்டசுஷரவேனா ஒன்றுமில்லையென்ற சிந்தனமேபிரம்மோ
பாஸனையாகும், அதிலுருதிப்பாட்டால் மோக்ஷம்சித்திக்குமேதவிர வேரைவிதமாகஇல்லை,
பிரத்தியகாத்மபரமாத்மாக்களுக்குக் கேகத்துவம்தன்னுலே இருக்கின்றபடியாலேகத்துவானுஸந்
தானம்செய்வதுவியாதந்தானெனில்கேதும்,உத்தபத்திக்குமுன்னல்லவ, அவர்களுக்கு அபேதம்
பின்னவித்தை ஆவரணவிசேபங்களால்பேதம்ஸ்ப்ஷ்டமாககாணுகிறதே இந்தப்பிரத்தியகாத்
மாவுக்குநேக்கிருதிகளில் பரிச்சின்னத்தீவம் சித்திக்கும், பிரம்மத்தினேகத்துவ மானது
அப்பிரம்மங்களின் அநேகத்துவத்தை நிதிருத்திசெய்கிறதென்றும் அபரிச்சின்னத்துவமான
துபரிச்சின்னத்துவத்தை நிவிருத்தியிறதென்றும் நீர்அரியும் பரத்தியகாத்மாவானவன்
அனுரூபியமிருந்தபோதிலும் அபரிதானபிரம்மத்தை சிங்கித்தினுவிவ்விடத்திலேயேபுரு
வண்டுபோதுடனே பிரம்மமாகிறான், விஜாதியங்களைத்தள்ளிஸ ஜாதியாத்மபாவனையா ல்ளந்த
முனிபுங்கவன்தான் ஜீவன்முத்திபதத்தை அடையமாட்டான், எவன்நித்தியப்பிரம்மவிருத்தி
யைஅடிக்கடிஅப்பியசிக்கிறானே அவன்பிரதிபந்தங்களத்து ஜீவன்முத்தியை அடையுவான்,
அடிக்கடிபிரம்மத்தியானம் செய்தபோதிலுமிவனுக்கு ஸம்ஸாரம்நீங்காமவிருப்பதால் பிரம்ம
த்துவம்வரவேமாட்டாதென்று சங்கிக்கவேண்டாமு உத்தபத்திக்குமுன் ஜீவன்அஸம்ஸாரிப்பி
ரம்மஸ்வரூபம் இருந்தபடியால் தன்னுடைய பிரம்மலமானஸ்வரூபமானது தியானங்களால்
சித்திக்கும்ஸம்சயமில்லை, முன்பிரம்மமாக இருந்த ஜீவனெப்படி அப்பிரம்மானுனெனில்
பாலதயிறுளது போலென்று சொல்லுகிறென்தயிறுளது திரும்பவுப்பாலாகவில்லை யேஆ
கையாலுபமானம் சரியில்லைஎனில் திருஷ்டாந்தத்திலேகதேசாம் சந்தான்கிரகிக்கத்தக்க
தென்று சாஸ்திரமிருப்பதால் குத்தமில்லை பூர்ணம்சத்தில் வேரைதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுரு
ரென்கேளும் ஆனக்கட்டியானது முன்னும்பின்னும் ஜலமாகவேஆனதுபோலறியும் ஆகையா
ல்ஜீவனிப்போது அப்பிரம்மமாயிருப்போதிலும் ஸாதனங்களால் பிரம்மமாவானிதில்சந்தே
தமில்லை சிலர்கள்ஜீவன் அப்பிரம்மமென்பது இராஜஜ-ஸர்பம்போல் பிருந்தியால்தோத்துரு

[illegible]

லவர ஸுஷுப்தி பிரளயங்களை ஐச்சரியித்தனாகவும் கண்ணாருபங்களும் அவ்யத்தங்களுமா
ன நானாவிகளாகவும் அனுகிரகமும் உத்பத்தியுள்ளனாகனாகும் அவ்யாகிருட்டிசை
அதுகளுக்கும் நாசயிருப்பதால் ஐன்மம் நிச்சயிக்கப்பட்டது ஜலமதால் நிச்சயமில்லாதது
ல் அனுதித்தவ முபசரிக்கப்படுகிறது அவ்வியங்களுக்கப்பிரபஞ்ச முண்டாகுரத்தருள் சுத்த
ருபியும்பிரகிருதியுடன் கூடினவனு ஸத்தருபமான புருஷனை தீர்மானிக்கப்படுகிறான் அவ
விய கிருத்தத்துக்கு காரணம் ஸதருபமாயிருந்தபோதிலும் வியாகிருத்தத்துக்கு காரணமானது
மகத்துவத்துக்கு மேலான மூலவி: நதயே ஆகும்இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குட்ம்மம் அவித்தை
இத்திறொண்டெகாரணமாகவேதான் தசமநம்ஸத்தாரியவாதிகளோவெனில்பிரம்மமொன்றே
காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள் அது அஸத்துக்குடையமதம்விராரிக்கும் போதுஅவர்களு
டையவசனத்திலியவஸ்தையுமில்லை ஹேபாரியையாளுவனே ஜகத்தானது அவித்தையாலுண்
பெண்ணப்பட்டதென்றும்சில இடத்தில் சொல்லுகிறார்கள் ஸுஷுப்தியிலும் பிரளயத்திலும்
காரியமும் நிர்வசேஷப: மாத்மாவுமிருக்கிறதென்கொண்டும் அஸங்கதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்
காரணருபமாயாவது பிரபஞ்ச மிருக்குமாகிவல்லிடம் ஜகத்காரணமான ஈசனென்ற முந்தியு
ள்ளஸகுணப்பிரம்மமாகுமேதவிர அது நிர்குணப்பிரம்மமாகது அந்த ஸகுணோசனத்தையா
தம்சாஸிரத்துக்கு தூரமாகையாலதை நா விராரிக்கிறதில்லை, எதுவிவகாரணமும் அக்
வைதமும் ஸச்சிதானந்த ஸஷண்ம்களுள்ளது முமுக்ஷுத்தளவு நிகவும் அநியத்தக்கதுமா
னதோ அதையேவிசாரிக்குறெம்சிரவணததாலுண்டான ஞானத்தால் அத்தியாஸம் நிவிருத்
திததபோதிலும் அத்தியாஸ அஷ்டானங்களைதத்துவங்கள் நசியாமகிருப்பதாலேவியிட
த்தில்முத்தவரவேமாட்டாது நன்றாக அத்தியாஸ நிவிருத்திவந்தவனுக்குமரணமவசைபூதபே
ராதிக ஸூபிகளான சிலதத்துவத்தகாரிருக்கிறதென்கல்லவா அல்லது பூத்யாஸ மென்ற அஞ்ஞா
னநிவிருத்தியால் ஞானித்வம் விரித்தித்தபோதிலும் திரும்பவும் நிவிர்த்திப்பிவிக்கத்தக்களமை
சயம்முதலான பிரதிபந்தங்களிருப்பதால் அதுகளநிக்குரதர்க்காக மனவபூர்வமாக நிர்வி
சேஷபிரம்மியுத்தரை எப்பொழுதும்செய்யவேண்டியது அத்தியபிரதிபெந்தமே அத்தியா
சமென்ற அஞ்ஞானமெனில் நன்றாகவிசாரிப்பதிலுது நசியாதவிலை, விசேஷபமே அத்திய
ப்பிரதிபந்த மென்றுசகுதியில் சொல்லப்பட்டிருக்குது அதுகருஸமாபியல் நிவிருத்தியேதவி
சிரவணத்தாலில்லை அஞ்ஞானம் சிரவணமாத்திர தால் நிவிருத்திக்குரதென்ற சிவனாவாதி
கருடையமதம்வியர்த்தகந்தான் ஆகையால்மோக்ஷத்தி அது அத்தியாலமானது ஆதிபிரதி
பந்தமேதவிர அத்தியபிரதிபந்தமாகது எப்போது ஜகத்காரணியின் கருடையதோத்தித்
ல்கூடஇல்லாமலாயித்தோ அப்போதுதான் சாஸ்பிரதிபந்தங்களிலிருந்துமயிபெடுகுறன்வா
முய்பிரயையேஸமானிகளை அனுஷ்டியாமல்சொருவ றுக்கும் தேகமிருக்கும்போதுதகததுமுதலா
ளதின்தோத் ஆதலில்லமைனித்திபாதுநிச்சயம்நி: ஸுஷுப்தியும் ஸுஷுப்தியும் ஸுஷுப்தியும்
புத்தியும்பேரல் ஆத்மாவிலுண்ப்புத்தியும்அனுத்மாவில்ஆத்மபுத்தியுமவித்துவான்களால்சொ
ல்லப்பட்டிருக்கின்றனஎப்படி யானனையிரொணனிொண்டிலொன்றுசுத்தபோதுஇொண்டெகரி
க்குமோ அப்படிஒருபுத்தி நசித்தபோதுஇொண்டாவது புத்தியும் நசிக்கு பாய்குரானத்து
க்குநாசமும் மெய்ஞ்ஞானத்துக்குப்பத்தியும்ஸமகாலத்திலேயே ஸுருப்பிரஸாதத்தால்சித்தி
க்கும் வாராய் பால் டனின் பெண்ணே எப்படி அளந்த நிவிருத்தியும் ஆனந்தாவாத்தியும்ஸம
காலத்திலுண்டாகிரதோ அப்படியும் அவிப்பத்தக்கதுநான் தேரமுமில்லை நான் பிரணனுமில்லை
நானநதிரியங்களுமில்லை நான் மனதுமில்லை நான் புத்தியுமில்லை நான் அகங்காரமுமில்லைநான்
சித்தமுமில்லை என்றிப்படிநானாவிற பாவனைகளால் மாயை அவிதவென்கொண்டான சகலஅ
வர்த்தங்களும் நிவிருத்திக்கிறதென்க நான் ஸச்சிதானந்த ரூபன் நான் பரிபூரணன் நான்பூரணக்
கும் பான் நான்பரஞ்சோதில்வபாவன் நான் பிரஞ்ஞான கனலக்ஷணமுள்ளவென்கிறப்படிப:

பட்ட நாநா விதபாவனையினால்தந்தைப்பிரகிருதிகளாலுண்டானஸ்வயனுந் தங்களுமடைய
ப்பின்முன் சொல்லியவியுதினோகஸமாதிகளைக்காட்டிலும் பின் சொல்லிய அன்வய ஸமாதிக
ள் சிவோஷ்டங்களாகும் இவில ஸம்சயமில்லை அனந்தநிவிருத்தியும் ஆனந்தப்பிரபுத்தியும் ஸமகா
லத்திலுண்டாகுரதாய் நுத்தபோதிலும் ஸுக்ஷம்விசாரணைபால் சொல்லியபடி முன்பின்னாக
பேதத்தை நிச்சயித்தல்தான் சாஸ்திரமும் நன்றாகச்சேரும் வியுதினோகத்துக்கு விஷயமான
துஆவித்தியசுமான காரியமானையால் அன்வயத்துக்கு விஷயமானது நிர்ஞுணப்பிரம்மமான
காரணம்ஆகையாலும்இல்லை இல்லைஎன்ற வாக்கியத்தால் சகலகாரியத்தையும்நிஷேதித்து சித்
ஞுபமான காரணப்பிரம்மத்தையே எப்பொழுதும்மதியானம் செய்யவேண்டியதுமுதலாவது ஜ
கத்தின் நாநாத்துவத்தை விலாபனம்செய்து பின் கருதியாசாரியர்களுடையபிரஸாதத்தால் ப்ரா
மாத்மாவுக்கு அத்துவைத்துவைத்தலெநிச்சயித்து பின்ஸ்வகதேபேதத்தால்ப்ரமாத்மாவின்சது
ஷ்பாதத்தை நிச்சயித்து கிரமமாகதியானத்தால் ஆருடனுகிரமேரகத்ததைஅடைவான், இப்படி
அப்பயதிகழிதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸானுயண சந்திரி
கையில் ஞானகாண்டத்தின் ச-வது பாதத்தில் கரு-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ககூ - வது ித் தியாயம்.

ஸ்ரீகுருமூர்தி இப்படிவிஷ்ணுவானவர் மோகூத்துக்கு தியானமேஸாதனமென்று இலக்ஷ்பிக்கு சொல்லியபின் மௌனத்துடன் தானும் அந்தத்தியானத்தையே செய்தார் ஆகையால் ஓய்சுதர்முகரே நீரும்பரமாத்மைக்கியத்தியானத்தைசெய்து ஸம்ஸாரபாசத்திலிருந்து விடுபட்டு கிருதார்தரூகவேஷ்டியது, “பிரம்மா” ஸ்வாமி அஞ்ஞானஸம்சயங்கள் பூராவாக்ரகித்தவ னுக்கல்லவா இரத்தியானம் விதிக்கப்படுகுறது எனக்கு சிரவணம் செய்யவேண்டிய குரைவிருப்ப தால் அஞ்ஞானமே நகிக்கவில்லையே இப்படி இருக்கத்தியானத்தி லெனக்கெப்படி அதிகாரமா கும் ஆகையால் எனக்கு ஞானம் சித்தி கிற்றதாருவேதாந்தங்களை இன்ன மந்தா கள சிரவணம் செ ய்விக்கவேண்டியது ஸ்ரீகுருமூர்தி ஓய்புத்திசாவி களுக்குள் சிரேஷ்ட ஞானவரே உம்மால் ஸத்தியமாகவே சொல்லப்பட்டது தியானமத்தபோதிலும் ஞானம் கிரமமாயாவது மோகூத்தை க்கொடும் ஞானமத்தத்தியானம் நிஃபலமென்று சொல்லப்படுகுறது ஆகையால் சிரேஷ்ட மான ஞானத்தைச் சொல்லுகுறது ஓய்கமலாஸனரே கேளும் இரீதஜீவன் அனுதியான அ வித்தையால் கட்டப்பட்டு ஸம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுசு ஸுகமானதன் ஸ்வரூபத்தை அறியு குறானில்லை எப்போது குருமுகமாக அநீ, பாகுறையேன்ற மகாவாக்கியார்த்தத்தை கேழ்க்குற லு உடனே நான் பிரம்மமென்று அறிந்து அந்த ஸம்ஸாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறிகட்டு விட்டவனுமாகுறான் சிரவணமானது இ. ஜஹு-ஸர்பம் முதலான திருஷ்டார்த்தப்படி விரவதயாத த்தை அனுஸரித்து பால்தயிர முதலான திருஷ்டார்த்தப்படி பரிணாமவாதத்தை அனுஸரித்தும் இரெண்டிவதமாகு, விவர்த்தத்தை அனுஸரித்த முதல் சிரவணம் விவேகத்தை, உண்டிபண்ணும் பரிணாமத்தை, ஸுஸரித்த இரெண்டாவது தன்ஞானத்தை உண்டிபண்ணும் ஆகையால் முத்திய கை அனுஸரித்து முதலாவது சொல்லுகுறேன்கேளும் இதுனாலேயே உமக்கு ஸுகலத்திலும் பொய்ஸ்வரஞ்ஞானம் உண்டாகும் இரஜஜு-வில் ஸர்பமானது போல் பிறுந்தியால்தன்னுத்தமா விடத்தில் ஜகத்து அரோபிக்கப்பட்டிருக்குது இரஜஜு-வின்யதார்த்தஞ்ஞானத்தால் பிறுந்தி நகித்தபோது ஸர்பமென்ற புத்திலில்லை, இப்படி தன்னை அறிந்தால் ஜகத் அனாத்மம் அஸத்துத் துச்சமென்ற நிச்சயத்தால் ஜகத்பிறுந்திநகிக்குறது ஸத்தியஞ்ஞான ஸுகானந்தப்பிரம்ம த்தைத்த விரமைத்ததெல்லாம் பொய் அத்துவைதபராகாசத்தில் பேதவார்த்தை எப்படியா கும் ஓய்பத்மஸம்பவரே சுத்ததியிலாரோபிக்கப்பட்ட வெள்ளிஸத்தியமாகில் அப்போது பிரம்

[illegible]

த்துவதுபோல்தெல்லாமவர்ஸ்தவம்மகாதுகாரணத்தைத்தவிரகாரியமொருவிடத்திலும்வெரை
இல்லையவகாரத்தில் மாதிரும்வித்திதிருப்பதால் மக்கிலில்ஸ்தியநதுவபுத்தியுடாகளே
ண்டாம் ஸ்வப்பிரகாசமானபரதத்துவத்தில் அப்பிரகாசத்துக்கிருப்பில்லைபிரகாசஅப்பிரகாசம்
சுருக்குகாரியகாரணத்துவமெப்படியாகும் ஸ்வப்பிரகாசத்தின் ஸன்னிதியில் அப்பிரகாசத்து
க்குசேஷைப்போல்ஸ்வ அளும் ஆகையால் பிர்ம்மமொன்றே இருக்கின்றன அதைத்தவிரவே
ரைஒன்றுஸர்வவித்தத்துவமில்லையென்றிப்படிவிவர்த்தவாத்தப்படிசுருமுக்கமாகிரவணமானபி
பரிணாமப்படித்தத்துவத்தை ஆதரவுடா கிரவணமபண்ண வேணும்ஹேபங்கஜஸம்மபலுடா அ
தெப்படிளனில் சொல்லுதவேண்டும் ஜலமாலங்கட்டிபோல் பிர்ம்மமொன்றே ஜிவேசுனரு
திருப்பமாக இருக்கின்றன ஜலமானது அலைநுரைமுதலானருபத்துடன் கூடி இருக்கின்
ரனவோ எப்படிபாலானது தயிரில்வருபமாக இருக்கின்றனவோ யெப்படிமண்கடருபமாக
இருக்கின்றனவோ யெப்படிநூலானது ஸத்திரருபமாக இருக்கின்றனவோ இப்படிப்பட்டத்
திருஷ்டாந்தங்களால் காரியகாரணத்துவத்தைஅறியும் அந்த காரியகாரணங்களுக்குமொக
த்திலேக்கிய மிருந்தபோதிலும் பந்தத்தில்பேதமிருக்கின்றனஒய்சுதர்முக்கரேஆத்மாஅனுப்பி
ம்மம்மெது இது ஒருக்கெப்படிஐக்கியம் கூடுமெனில்பெரிதான பிர்ம்மத்தைபாவனைசெ
ய்யும்பொது அனுபுக்கு அனுதவம்நீங்கி பூமுபண்டுபோல்பெரியதன்மைவித்திக்குடிபு
லகுத்தமிழ்லெந்துத்தில்பிர்ம்மத்துக்குஜிவருபமாகையால் மோஷத்தில் ஜீவனுக்குபிர்ம்ம
ருபமெப்பிப்படிச் சொன்னால்தானபெந்தமோஷங்கள் வித்துக்கும் அனுதவமென்பாதிக்க
மகத்துவம்பாரமார்த்திகம் அனுத்துவத்துக்குபாதிபானபுத்தியும் ஆத்மாவைத்திரவேரைஇ
ல்லை ஆத்மாவானவன் புத்தியுபாதிவசத்தால் அனுவாவானுதில் அப்போதுபுத்தியுள்ளஜட்
துவமாத்தாவுக்குமத்தையத்துநேரிடம்அப்போது கர்ம்மமகர்மாவென வியவகாரம்வியர்த்த
மாகும்புத்திக்குசாஸ்திரத்தில்பிரஸித்தமானகாரணத்துவமுமெப்பெட்டுப்போகும்ஆகையா
ல்புத்திமுதலானதுகளுக்கு அன்னியனாக அமலருபியானகர்த்தாஒருவனுண்டு இப்படியன்றிசா
ஸ்தரங்களுக்குக் கர்ம்மவித்தியாது மோஷஞ்சையுள்ளவர்களுக்கு பிர்ம்மத்தால் மோ
யென்றபுத்திகூடும் உள்பிரபஞ்சவிகாரங்களிலந்தபுத்திகூடாது சகல உபஞ்சத்துக்கு வி
யாவகாரிகஸத்தியத்துவருபத்தால் அதின்விலாபனம்செய்யத்தக்கதாகவே விதிக்கப்படுகிறது
க்ஷணமானெய்அக்கிலியில் போல்தேகத்துக்குள்ளிருக்கின்றமனது பிருண்ணமுதலானவிக
ரங்கள் டிராதிருபமான ஆத்மாவிடத்திலயிருந்துகள் இந்தவியவகாரத்தேசையில் பின்ன
ருகிலும்ஆத்மாவுக்கு நான்பிர்ம்மமாநுரேன் நான் பிர்ம்மமாநுரேன் நான்பிர்ம்மமாகுரே
னென்றபாவனையால்து பிர்ம்மம் தன்வியத்தைச்செய்துதுவ ஸ்சயம் காரியமானது
காரணத்தி னம்சமென்பது வியாவகாரமும் காரியமானது காரணமென்றது பாரமார்த்தி
கமுமாகச்சொல்லப்படுகின்றன ஸத்தியம் திலும் காரணத்தைத்தவிர காரியம் வேரைஇல்லை
என்றவாதத்தை முன்னமெகிருகரித்துப்போடோமே ஒய்ப்தம்ஸம்பவரேஜீவன்குரியமாஅ
ல்லதுகாரணமா அது உபயருபிபாவென்று விகல்பித்தால் அத்துவைதிகளுடைய மதத்தி
லொன்றும் வித்தித் தில்லை யெப்படிளனில் ஜீவனுக்குத்தப்பகியைஒப்பாததுவை முதலாவது
வித்திக்கவிலை கிஞ்சித்துஞ்சுவாதிசனே ஒப்புக்கொண்டபடியால் இரெண்டாவதும் வித்திக்
கவிலலை அஸம்பவமாகையால் முன்னுவதும் ஸத்திக்கவிலலை இப்படியாகுப்போதுஒய்விதிய
அந்தசாஸ்திரம் அனர்த்தமாகையால் முழுக்கூட்களால் ஸர்வவித்திலும் உபேகிச்சத்தக்க
துகான தானசொல்லிய அர்த்தத்துக்குத்தக்கசாஸ்திரம் ஸன்னியில்மைத்தொருவிடத்தில் அந்தசாஸத்தி
ரகரான்களால் வெவ்வேறுவிடில் அங்கு உடப்பிரமான முள்ளஆத்மாவை சிலஇடத்தி
லஜிவனென்றும் சிலஇடத்தில்பிர்ம்மமென்பது இப்படிவெருவிதபூர்வோத்தாவிறுதமுள்ளஅர்
தத்தங்களால்குருகிஸ்மிருதிமுதலானவர்க்கியங்களைகெடுத்திருப்பதால் அந்தசாஸ்திரங்கள்வியர்

[illegible]

கள - வ து ி (கி. ப. 1950).

பிரம்மமாய் உத்தமகுருவே எனக்கு அவஸாராய் உத்தமகுருவாய் எனக்கு
உனமான எவ்வாறுபணிவுத்தைச் சொல்லுக என்று பிரசினமெய்யுட்பட்டதெகவினா
ந்தியானவாநாலுமுதல்களுள்ள பிரம்மாவக்கந்த பணிவுத்தைச் சொல்லுதல் பரிசு
ருமுர்த்தி எப்படிபெந்தம் எப்படிமோகம் உறுதிவந்தது எதுவிதம் ஐக்கிரது முத்
லானஇந்தநாலு அவஸனதகுமெப்படியாகும் அவஸனமயாதிபஞ்சகோக்களெப்படி தாத்
நாளப்படி ஜிவனெப்படி பஞ்சவர்க்களெப்படி சேதநிரஞ்ஞனெப்படி பரமாத்மாளப்ப
கூடஸதனெப்படி அந்தரியாயினெப்படி பித்திகாத்மாயெப்படி பரமாத்மாளப்படி மா
யையெப்படியென்று இப்படிபதினாறுபிரசினம்கோடியும் சொல்லியபின் அந்தபடிவுத்தையே
ஒவ்வொன்றுக்கும் கிரமமாக உத்தரம் சொல்லுகிறது உத்தமக. தந்தேகாதிசை
எப்போது ஆத்மாவாக அபிமானிக்குரானோ அப்போது ஆத்மாவக்குபலமான ஸம்ஸார
மேபெந்தமாச்சுநான்பிரம்மமாகுமெனென்று அபரோகிப்போதத்தால் எப்போதுதேகாதியில்

[illegible]

சேஷத்தொழுகளிலும் இடைவிடாமல் பிரகாசிக்குறானே அங்ஙன் அப்போது அந்தரியாமியான ஒரு
சொல்லப்படுகிறான் ஸத்தியமும் ஞானமும் அனந்தமும் ஆனந்தமும் அங்ஙனமுள்ளவனாய்
தியத்தனம் சிந்து மாத்மியமும் கிருணமும் பரமமும் துவம்பத உத்தரமும் எப்போது அப
னாதி உபாதித்த ஸ்வர்ணம்போல் பிரகாசிக்குறானே அப்போது பிரத்தியகரத்தமாயென்று
சொல்லப்படுகிறான் ஸத்தியமும் ஞானமும் அனந்தமும் ஆனந்தமும் அங்ஙனமுள்ளவனாய்
தமுமான பரப்பிரம்மமே பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறான் எவ்வளவு ஸத்தியத்துவம
முள்ளான நான் ஸத்தியமாகப் பிரதித்தமோ அவன் தேசம், காலம் எல்லாறுகளையும் விட
உப்பதாவன் நிரூபயன் சகலமும் நசித்தபோது எவன் அங்கிருந்தும் எவ்வாறு ஜோதியமாக
இருக்கிறானே அவனே நித்திய சைதன்யிய ஸ்வரூபனும் காசமந்தவனுமாயான் உத்தபத்தி கா
சமத்தனம் இடைவிடாததுமான எந்தசைதன்யியம் எங்கும் நித்தியம் விளங்குகின்றனவே
அதே ஞானமென்று சொல்லப்படுகின்றன பண்டங்கள் ஆபரணங்கள் யஸ்திரங்களுக்கான
விசிறுகளில் மண்தங்கம் தூவிதுகளான பிரகிருதிகள்போல் அவியகருகிலிருந்து
சைதன்யியமே அனந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது உகசைதன்யியரூபத்தாலும் அவய
த்தனன்னுனந்தஸமுத்திரமும் சேஷித்தஸுகமுமான இதுவே ஆனந்தமென்று சொல்லப்படு
கின்றன உபாதித்தன துவம்பதத்தபகருக்குகிலகூறும் ஆகாரம்போலஸுகமமும் அந்
துவைதமுமாவதே பரப்பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது உபாதித்தமான் அப்பிரமணங்களில்
ஸாதாரணமாக இருந்தபோதிலும் ஆதியத்தங்கத்ததோ ஸத்தியமில்லை அஸத்தியமில்லையோயி
காரமத்ததே சகல ஜகத்துக்குமாயிரும் நிருபித்தத்தகரத்தம் அந்நியலக்ஷணமத்ததும்
சுத்தவெண்மையானது எதுகிரவித்தமோ அத்தமாவைப்பெற்று சொல்லப்படுகின்றன
ஞானமத்தபடியால் துச்சமும் முக்திவத்திது மில்லாததுமாயான் சகலக்கும் ஸைதன்யிய
க்கும் வாஸகவழமாக இருப்பதானது இது இப்படி யென்று சொல்லத்தகர
தாயிருக்குது இந்தக்காரியப்பிரபஞ்சத்தாலது சகலத்தை அந்நாமாதிக்கப்படுகிறது இப்படிதே
முமஇந்திரியத்தினால் அங்காரத்தனம் காசுருகெனில் காசிருகெனின்மனதுமுத
லானதுகளைத்தனமும் உழத்தத்தனமும் புத்தி முகலாதுகருக்கு ஸாதியும் நித்தியமில்லா
த்திரனும் ஸர்வதா ஆகுநெள்ஸம்சயமில்லை நான் கத்தனமல்லபோது துமல்ல நான்போகிரு
திக்கும் ஸாக்ஷிஎன்னுடைய ஸான்னித்தியத்துவையேதேவதனும் இவ்விதிலாதயபோ
ல்சேஷர்க்குரதுகள் அசஞ்சலமும் நித்தியம் ஸாதானத்தனம் சுத்தனும் இவ்விதிலாதயபோ
லனும் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதம் ஸ்வஸாக்ஷிதான இருக்குநெள்ஸம்சயமில்லை இவ்விதிலாதயபோ
தாத்நகராலறியத்தகரப்பிரம்மமாகுநெள்ஸம்சயமில்லை இவ்விதிலாதயபோ
த்தகனவிகாரவஸ்துவமில்லைஎன்றமறுமில்லைபுருமில்லென்றதானத்தருபா
னபிரம்மமாகுநெள்ஸம்சயமில்லை இவ்விதிலாதயபோதானத்தருபா
கமெனத்தது நான்நித்தியமில்லைசேஷமோகமெனத்தேவதானத்தருபாதித்தமோகமெ
னத்தேது பிரம்மா- அய்யாசகவாஸேவ்யமியாயக்கு அனந்தத்துவம் அனந்தத்துவம்நிவிரா
ரத்தவமிதுகளைப்படி சொல்லப்படுகிறது அவ்வுய்யமல்லா பரப்பிரம்மத்துக்கி
தரங்களானமாயமுதலிய ஹ்நும் அனந்திசனும் ஸர்வத்தருமாக வித்துவான்களால் சொல்
ப்படுகிறது அவ்வுய்யமத்தமும் நித்தியமும் கிருணமும்பிபுவும் எகமுமானதுபிரம்
மமென்று சரஸ்திரங்குகில் பிரதித்தமான அர்த்தத்துக்கு விபிசாரமென்படியாகும் மாயாநி
கருக்குமாதியந்தியமில்லை எனில்அப்போது அந்நுவைதாஸத்திரத்துக்கு கேடுஸ்வயிதத்தி
தும் கேடுமே மாயை அபாயமத்திருக்குமாயில்முமுஷு-கருக்குமோகமொருக்காலம்வித்
திக்கருடமில்லை மோஷமானதுமாயையும் அந்நிகாரியங்களுமத்த தென்றுபிரதித்தமல்லா
பிஷ்ணும்மாயைஸத்தியமில்லை அஸத்தியமில்லைஎன்று விருத்தமாகச்சொல்லப்படுகிறது உலகத்தி
ல்லொருவன்வாவது ஸத்தியம் அஸத்தியமாகாதே அந்நிவசனியத்துக்கு உச்சத்துவமும் உடாதே
துச்சமானதுக்கு ஸத்தியத்துவமும் ஸர்வவித்தியம்கூடாதே அதிகாரிபேதத்தால் மாயைக்கு

பேதமுண்டெனில் ஆதியத்தமத்ததென்றதுனால் பிரம்மத்துக்குப்போல் பேதமத்தபடியால்
அதுசரிதில்லை ஆகையால்மாயைக்குச்சொல்லியலக்ஷணங்கூடாது என்றப்படிஎன ஒருதோத்து
குரதுதயா சிதியேதத்துவத்தைதாய்களச்சொல்லுங்கள் - ஸ்ரீகுருமுர்த்தி சொல்லியஸ்வலக்ஷண
மும்மாயைக்குக்கூடும் அதிகாரிபேதத்தால்பேதமும்கூடும் பிரம்மத்துக்குப்போல் அனந்திய
னந்தத்துவமும் சொல்லத்தக்கதில்லை ஈசுவரோதபத்திக்கு முன்னிருத்தபடியால் ஆதிதில்லைஎ
னதும் அந்தாசுவரனுடையமோஷத்திலும் நாசமிருப்பதால் அந்தமில்லையென்றும் உபசரிக்க
ப்படுகின்றனவேதன்கமிவவும் உத்தபத்திராசமிலையென்ற அபிபிராயமில்லை இந்திரணிய
வன்போல் அந்தமாயை நித்தியசித்தமாகச் சொல்லப்படுகிறபடியால் அதுநிவிகாரமென்றஉப
சாரஸனம்கூடும் ஒய்காமரைப்பூவி லுண்டானவரே முக்சியவிருத்தியால் ஆதியத்தமத்தது
பிரம்மமென்றே ஸகலவேதாந்தங்களிலும் பிரதித்தம்ஜீவனுடையமோஷத்திலுமாயமுதலா
னசகலவிகாரத்துக்கு நாசந்தானிதிலெவ்வனவும் ஸத்தேகமில்லை அப்படி இருந்தபோதிலுமஜீ
வனுடையமோஷம்வரையாவது அன்னியஜீவனுக்காகவாவது மாயைநாசமத்திருப்பதால் நி
த்தியத்துவமும் கூடும்இதுஹம்மாயமுதலான ஐந்துகளுக்கும் அனந்தத்துவவசனமும் ஏக
தேசாரமுதேவிர பிரம்மத்தைப்போல் சொல்லப்படவில்லை என்றறியத்தக்கதுபிரம்மத்தைப்
போலவேமைத்த ஐந்துகளுமனாயாகுமாயில். அப்போது எப்படி அதுகளுக்கந்தக் சொல்
லலரம் பிரம்மமனாதமாகவல்லவாகோஷிக்கப்படுகிறது உத்தபத்தி யத்தத்துக்கு நாசமுங்கூடா
து நாசமத்தத்துக்குத்தபத்தியும் கூடாது ஆகையால் பிரம்மத்துக்கு இதரமான சகலமும் ஆதிய
த்துமுள்ளதென்று என்வாக்கியத்தாலறித்துகொள்ளும் ஒய் விதியே உமகதிதில் ஸம்சயம் வே
ண்டாம், இப்படி அப்பயதி கூதிதரல்மொழி பெயர்க்கப் பட்ட ஸ்ரீகுருஞானவாஸிட-வது
ஸாராயண சந்திரிகையின் ச-வதுபாதத்தில் சஅ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஅ-பது அத்தியாயம்.

பிரம்மா- பதவானம் தெகதிணுமர்த்தியும் பிரம்ம விஞ்ஞா- ஸாரமனவரே
நிராலம்பே பிஷைத்தை சேழ்க்கவேனுமென்றிச்சிக்கிறேன் 'ஸ்ரீகுருமுர்த்தி' இந்த அஞ்ஞான
ஜந்துக்கருடைய சக- அரிஷ்டங்களும் சார்தியாகுரதற்கு எதெது அறியவேனுமோ அதை
எவன் சயநிது துச்சொல்லுமிறேன் எது பிரம்மம், எவன்சன் எவன் ஜீவன் எது பிரகிருதி
எவன் பரமாத்மா எவன்பிரம்மா எவர் விஷ்ணு எவர் ருத்திரர் பிவனிந்திரன் எவன் அக்கினி
எவன் ஸ-ஹ்ரயன்எவன்சந்திரன்எவர்களுசார-எவர்கள் அஸ-ஹர்கள் எதுகள் பிசாசுகள்எவா
எவன் மனுஷியர்கள்எவர்கள்ஸந்திரன்எதுகளபசமுதலானதுள்ளனஸ்தாவரம்எவர்கள்பிரமண
ர்முதலானவர்கள் எது ஜாதிஎதுகர்மம்எதுஅகர்மம்எதுஞானம்எதுஅஞ்ஞானம்எதுஸுகம்
எது துக்கம் எது ஸவர்கம் எது நாகம் எது பெந்தம்எது மோஷம்எவனுபாவித்தத்தகவன்
எவன் கிஷியன் எவன் வித்துவான் எவன் முடன் எது ஆஸ-ஹம் எது தபஸ்ஸு எது பரமப
தம் எதுகொள்ளுத்தகனது எது தன்னத்தகனது எவன் ஸன்னியாஸி என்று சங்கிக்கப்படு
கிறது இந்தநார்பத்தி ஒரு பிரசினங்களை குறித்து ஸமாதானமேசொல்லப்படுகிறது எப்படி எ
னில் ஒய் விதியே எது மகத்து அஹங்காரம் பிரதிவிமுதலான ஸ்ரூபமுள்ளபிரிதான அண்ட
கோசத்தால் கர்மஞ்ஞானாந்தரூபமாக விளங்கவும் பரமாத்மாவைதமும் ஆதியத்த மத்தத்து
மிகவும் சுத்தமும் ஸர்வசத்திகளால் விருத்திபண்ணப்பட்டதும் சைதன்யியமும் சிவமும் சாந்
தமும் அநிர்வாசசியமும் கிருணமுமாக எது ஈர்வவேதாந்தங்களிலும் பிரதித்தமோ அதே
பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது அந்தப்பிரம்மமே பிரகிருதி என்ற தன் சக்தியை அவலம்
பித்து லோகங்களை சிரிஷித்து சகலத்துக்கும் அந்தரியாமியாக பிரவேசித்து புத்தி இந்திரிய
ங்களுக்கு நியந்தாவாகையாலிகவாநென்று வித்துவான்களால் சொல்லப்படுகிறது பிரம்ம வி
ஷ்ணு ஈசுவராதிகளான பரப்பிரம்ம வித்துகளுக்கும் ஸ்துலாதியாஸவசத்தாலுண்டான பி

சித்ருப்பிரம்மமில்லை தள்ளவும் கொள்ளவும் தகாத நிஷ்டராயோகி அவரங்கமன்ஸோசாப் பிரம்மமாத தேகமிருக்கும்போது ஒருவனுக்கும் வித்தியாது ஓய் பிரம்மாவே இந்த சித்ரு பாருபவ்வுதக்களின் பேதமரந்து கேஜேபரிஷத்திலும் பிஷ்கதாரணிய உபனிஷத்திலும் ஸ் பஷ்டமா சசொல்லப்பட்டது கஹோனாலும் உஷஸ்தாலும் செய்யப்பட்ட பிரசினங்களில்சி த்ருப்பி்ம்மத்தையும் கார்கியின் பிரசினத்தில் அருப்பபிரம்மத்தையும் நான் காண்பிவித்த தை நீர்மீந்து விடாதயும் எப்படி அசித்ருப்பிரபஞ்சத்திற் கன்னியதாத சிதாபாஸனானோ எப்படி சிதாபாஸனுக்கன்னியமா சித்ருப்பிரம்மாவிற்கோ அப்படி பிரம்மாவே சித்ருபந்து கன்னியமாக அருப்பபிரம்மமாகும் ஒருவிதத்திலு மொரு விடத்திலும் பிரசின உத்தரங்க னுக்கு யோக்கியமாகாது பரோக்ஷமாக அறியத்தக்கதும் அப்ரோக்ஷமாக அறியத்தக்கதும் அச ன்ந சித்ருப்பரமாத்மபோதமுள்ளதுமானபிரம்மமேவாக்சியங்களாலும் அனுபவங்களாலும் கிரமமுத்திக்கும் ஸத்தியோ முத்திக்கும் சொல்லப்பட்டது ஓய் பிரம்மாவே பிரம்மம் கொள் ளத்தகாதெனில் கொள்வதுக்கும் அறிவுக்கும் அபேதமாகையால்பிரம்மம் அறியத்தகாததாகும் அப்போது சிரவணம் வியர்தமாகும் அப்போது வேதாந்தப்பிரவிருத்திக்குபயோகமில்லை ஆ கையால் ஓய்ப் பத்மஜோ சிதானந்தரணஸ்வரூபமும் ஸதாஅப்ரோக்ஷமாக கிரகிக்கத்தக்கதும் சு ருதிஸ்மிருதி நியாயசப்தங்களாலடையத்தக்கமான பரப்பிரம்மத்தைநன்றாக கிரகித்துச்சேகி ரத்தில் தன்னியதாத நீருகவேண்டியது இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மோழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண ஞானகாண்டத்தின் ௪ - வது பாதத்தில் ௧௮ - வது அக்கியாயம் முற்றிற்று.

கக் - வது அத்தியாயம்.

பிரம்ம-ஸ்வாமிகைவல்லிய முக்திக்காக அத்தி ரீதமவந்தையை அடக்கவும்
பாதிக்கவேண்டிய தங்களாலழிக்கட்டி சொல்லப்படு படியால் எதுவும்கூட பாழாக
தியைச் சீர்திருத்தி உண்டாகுமோ அந்தஅத்தி-மோ பணிஷத்தைச் சீர்திரு
வல்லவர்கா 'முக்தமுதத்தி' ஓய்நார்க்குமோ பூர்வம்ஸாதிவனுவர் ஸர்வர்களுக்கும் அனுக்கிர
கம்செய்துரதில் தத்பாராதி அந்தஉபனிஷத்தை அவாந்தரத்திற்செய்வருக்குச் சொன்னார்.ஸ
தாசிவன்-சரீரத்துக்குள்குறையில்நித்தியமிகு மென்றவனும் அந்நமும்அத்துவா'னுமானிவனுக்
கு பிரிதிவியானது சரீரம் இந்த பிரிதிவிக்குள் வன் ஸஞ்சரிக்கிறான் அவனைபிரிதிவியானதுஅ
றியவில்லை இப்படியே அப்புக்கள் தேஜஸ்ஸைப் பாய ஆகாசம் மனது புத்தி அகங்காரம் சித்தம்
அவியத்தம் அகூடம் மிகுத்தியு இருகளிலும் அவனே ஆவான் அவனே ஸர்வத்துக்கும் உள்ளி
ருக்கிரவனும் முக்தியதேவனும் தவிரியனும் பரமத்தவனும் ஸகலாந்தரூபமாவும்நாராயண
னும் நிரூபிதஸ்வரூபனும் ஆவான் தேகேந்திரியத்தினான அனாத்மாவிடத்தில் நானென்னு
டையதென்ற எண்ணமே அத்தியானம் அது வித்துவானால் ஸ்வாத்மபிஷ்டயால் தள்ளத்தக்
கது புத்திக்கும் அதின் விருத்திக்கும் சாக்ஷியானதன் பிரத்தியகாத்மாபைஅறிந்துஅவனே
நானென்றவிறுத்தியால்தன்னைத்தேர்வம்ந்ததிலாத்மபுத்தியைவிடவேண்டிபுதுலோகதேககாஸ்
த்ரவாஸனைகளைத்தள்ளித் தன்னத்தியாஸத்தைநீக்குகருதிபுத்தியனுப்பவங்கனால்தனக்குஸர்வாத்
மத்துவத்தை அறிந்துதன்னுதமா விடத்திலேயே ஸர்வதாநிஞாப்புலஸ் யோ கியின்மனது நசி
க்கிரதநித்திரைக்கும் 'லோகவார்த்தைக்கும் சப்தாதிக்கும் தன்மரதிக்கும் ஒருவிடத்திலும்
இடங்குடாமல் ஆத்மாவைஆத்மாவில் செறித்துக்கொள் மாதாபிதாக்களுடைய மலத்தாலுண்
டானதும் மலமாம்ஸ்மயமுமானதேகத்தை சண்டாளனைப்போல் தூரத்தில்தள்ளி பிரம்மமா
கிகிறுநார்த்துவாய் சடாகாசத்தைமசாகாசத்தில் போல்பிரத்தியகாத்மாவை பரமாத்மாவிடத்
தில் அகண்டபாவனையால் விலாபனம்பண்ணிஹேமூனியேஸர்வதாமௌனியா யிருதன்னுலே
ஸ்வப்பிரகாசகிந்தான ஸ்வரூபமாகி பிரம்மாண்டத்தையும் பிண்டாண்டத்தையும்மலபர

கேசரித்துப்போச்சுது இப்போதுதான் நான் பார்த்தேன் இதுபெரிதான் ஆச்சரியம்தான்
 னைத்தைப்போல் தள்ளு தேகத்திலேறிருக்கின்ற அகம்புத்தியை ஸதானந்தமான் சிதாத்தமா
 விடத்தில் வைத்து விக்கேசத்தைவிட்டு ஸர்வதாரகேவலனுபவ கன்முடியில் பிரதிபிம்பி
 த்தபட்டணம்போலிந்த ஜகத்திந்தோத்ததலெதுவிடத்திலேயோ அர்த்தபிரம்ம நானென்று
 அறிந்து கிருத கிருத்தியைகைபி றே அனகனே புகங்கரர்கிரகணத்திலிருந்துவிட்டபட்டவன்
 ஸ்வரூபத்தை அடையுதிருள் சந்திரன்போல் விமலனும் பூரணனும் ஸதானந்தனும் ஸ்வ
 ரபையுள்ளவனும் ஆகிருள் கிருதைய நசித்தால் சிந்தை நசிக்கும் இதுதான் ஸதானந்தனும் வரும்
 வரசனைக்ஷயித்தபோது மோஷமாசுரது அதே ஜீவன் முத்தியென்று சொல்லப்படுகிறது
 பாவத்தின் பாவனுபெலத்தால் எங்கும் எல்லாவழியாலும் எங்கும் இருக்கின்ற பிர்ம்மமாத்
 திரப்பார்வையானபோது வாஸனைப்பத்தை அடையுதிருது வித்தையில் பிரமாதத்தை மிருத்
 தியுலென்று பிர்ம்மவாதிகள் சொல்லுகிறபடியால் பிர்ம்மநிலைத்திலேருக்காலும் பிரமாதம்
 செய்யக்கூடாது எப்படி தள்ளினபோதிலும் பாசியானது க்ஷணக்கூட இருக்கமாட்டாதோ அ
 ப்படியாமையானது பிறுஞ்ஞனவித்துவாள் கூடவித்தையில்பறும்முகத்தை இருப்பானுதில்
 அவனைப் பூவரிக்கும் எப்போது நிர்விகல்ப மாதியால் அஞ்ஞான இரதயக்கிரந்திக்கு பூர
 வாகலயமுடும் அத்துவைதாதம் தெருசனமும் உண்டாகுரகோ அப்போது இந்த அக்தவைதா
 த்மாவிடத்தில் தன்னை உருகிசெய்தவனும் அகங்காறுதிகளில் தன்னை சேர்பி வியாதவனும்
 ஆகிகடபாதினில் போலந்த அகங்காறுதிகளிலு தானினை இருப்பான் பிர்ம்மமுதலு
 க்கு அரும்புவனாபுள்ள உபாதிசனெல்லாம் பொய்தான் அகாராலேகாத்மாவாக இருந்துகொ
 ள்வி பூரணனுதன்னைப்பிரப்பான் தானே பிர்ம்மா தானே தானே தானே இந்திரன் தா
 னே சிவன் தானே இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும் தன்னைத்தவிரவேனா ஒன்றுமில்லை தன்விட
 த்லோரேயிக்கப்பட்ட சகல உபாதிசனெல்லாம் தள்ளினதுதான் தானே பரப்பிர்ம்மமும்
 பூரமும் அத்துவையும் அகங்கரியமாமாகும் வஸ்துவிடத்தில் விசுவமென்ற இந்த விசல்பமா
 னது அசுத்தகல்பந்தான் நிர்விசாரமும் கிருகாரமும் நிர்விசேஷமமான பௌத்தத்தில் பேதமேது
 திருஷ்டி தெரிசனதுருக்கிய திபேதமத்ததும் கிருமயமும் பிரபய பூதகிரம்போ
 ல் பூரணமும் தேஜஸ்வ-கிருன்போல் பிறுந்திகாரணம் தன்னிப்பத்தில்லபித்தும் சிதாத்தமாவும்
 அத்துவைதமும் நிர்விசேஷமமான பூர்த்துவத்தில் பேதமேது ஏகாத்மகமான பரதத்துவத்தி
 ல் பேதந்தா எப்படியாவான் ஸுகமாதிரமான் ஸ-ஷூபத்தியில் பேதமேவனால் பார்க்கப்ப
 ட்டது இந்த விசல்பத்துக்கு சித்தம் காரணம் பித்தம்காலானமில்லை ஆகையால் பிரத்தியக்
 ரூபமான பரமாத்மாவிடத்தில் சித்தத்தை ஸதானந்தன் செய் அண்டானந்த ஆதிராவை தன்
 ரூபமாக அறிந்து அத்தமாவிடத்திலுள்ளும் வெளிப்பும் தான் தானானதும் பூமசெய்வை
 மாக்கியத்துக்கு போதமேபலம் போதத்துக்கு பரிபலம் ஸ்வானந்தானபவத்தல் இந்த சா
 ந்தியே உபாதிக்கு பலம் மேலுக்கு மேலத்தால் முன்னுக்கு முன்னிஷ்பலம் நிவிருத்தியா
 னது பெரிதான் திருப்தி தன்னுண்டாகுர ஆனந்தமே உபமானமத்தது மாயோபாதிபுள்
 னவனும் ஜகத்தகாரனானும் ஸர்வஞ்ஞத்துவாதி லக்ஷண முள்ளவனும் பரேக்ஷமாயிருப்ப
 தால் சபானமும் ஸத்தியா ஸ்வரூபமானவெதத்தபத்தால் சொல்லப்படுகுவன் எவன்தா
 னென்ற எண்ணத்துக்கும் சபத்தத்துக்கும் ஆலம்பனமாக விளங்குகுறோ அவன் அந்தகர
 ணத்தால் பேதிக்கப்பட்ட பேதிமுள்ளவனாகி துவம்பத்தால் சொல்லப்படுகுவன் பரனுக்கு
 பாதியானமாயையையும் ஜீவனுக்குபாதியான அவித்தையையும் தள்ளினால் அகண்டஸ்சிதா
 னந்தபாப்பிர்ம்மம் இலக்கிக்கப்படுகிறது இப்படி வாக்கியங்களால்தான் தத்தின் அனுஸந்தா
 னமேசிரவணமாகும் புத்தியால் ஸம்பாவனை செய்யப்பட்டதின்னது ஸந்தானமேமன்ன
 மாகும் அந்திரவணமன்னங்களால் ஸம்சயமத்த அர்த்தத்தில் ஸதாபிக்கப்பட்ட சித்தம்வே
 னைபொதாமலிருப்பது நிதித்தியாஸனமாகும் தியானம் செய்குரவனையும் நித்தியானத்தையும்
 விட்டுகிரமமாகத்தியானம் செய்யத்தக்கனவஸ்துமாதிரத்தை விஷயமாக்கிக்காத்தில் ஸாத்வி

சித்தவிரகத்தினாலும் விடப்படாததுமாக இருந்ததுகள் எழுந்திருந்
தவறுடையஸ்மரணத்தால் அதுமானிக்கப்படுகிறது அதுநியான இந்தஸம்ஸாரத்தில் ஸஞ்
சிதங்கனானகர்மகோடிகளுடனே லயிக்குதுகள் சுத்தமாப்போதம் விருத்தியாகுது இந்
தஸமாதியை உத்தமயொகிதா தர்மமேகமென்று சொல்லுகுறார்கள் தர்மமாகுது அமிருதப்பெ
ருக்குகளை ஆயிரமாகவிரிவிக்குது இந்தமாதியால் வாஸனைக்கட்டம் முழுமையும் நசித்த
துபுண்ணியபாபகர்மக் கூட்டமும் புருடன்பிடுகப்பிட்டபோது முன்புறேஷமாகவி
ளர்நின மகா வாக்கியம்பிரதி பந்தம்தான் கைநெல்விக்கனிபோல் போதத்தைஅபரே
ஷமாகஉன்பெண்ணும் புசிப்புவாஸனை உதியாமலிருப்ப தேவைறுக்கியத்தினவறி அகம்பாஸ
முதியாமலிருப்பதே போதத்தின் பரமாவறி லயித்தவிரகத்தி உதியாமலிருப்பதே உபரதயி
ளவறி ஸதானந்தத்தை புசிக்கிவரும் ஸ்திதப்பிரதிபுளை யுள்ளவனு மான இந்தயதியான
வன் பிரம்மத்திலேயே லயித்தவனும் மிர்விகாரணமிரியயத்தவனுமாவான் பிரம்மத்தையும்
ஆக்மாவையும்சோதிக்கும்போது எகத்துவத்தை அடைந்தும் நிர்விகல்பமும் சின்மாதிரமு
மான விருத்தியானது பிரஞ்ஞைஎன்று சொல்பபடுகிறது அந்தபிரஞ்ஞைஎனவனுக்கு ஸர்வதா
ஆகுமோ அவன் ஜீவன் முக்தனென்று சொல்லப்படுகிறான் தேசேந்திரியங்களில் அகம்பா
வமும் அதுகளுக்கன்னியங்களான கடாதிகளிலிதம்பாவமும் எவனுக்கொரு விடையிலுமுண்
டாகவில்லையோ அது பிரதநிய காதம்பி பிரம்மங்களுக்கு மாகவர ஜகத்துகளுக்கு மெவன
போதத்தை பிரஞ்ஞையினாலெருக்காலும் அறியவில்லையோ அது ஸத்த ஜனங்களால் பூஜி
க்கப்பட்டாலும் தர்ஜனங்களால் பிடிக்கப்பட்டாலும் எவனுக்கு இரண்டிலும் ஸமபுத்தியு
ண்டாகுமோ அவன் பிரம்மத்தை அறிந்தவனுக்கு முன் போல் ஸம்ஸார மிருது இரு
ந்து தானல் அவன் பெகிர் முகனே தவிர பிரம்மத்தை அறிந்தான் மில்லையே அக துக்க
த்தின்அனுபவமெதுவரை இருக்கிறானவோஅதுவரை பிரோதமுடையலத்தைஉன்பெண்
னுருகியையையமுன்னிட்டுக் கொண்டிருக்குவான் ஒருவிடத்திலும் நிர்விகரியலாகான் நான்பி
ர்மமென்ற ஒருவனத்தால்கல்பகோபத்தின்ஸஞ்சிதமான கர்மம் ஜாகிரத்போத்ததால்
ஸ்வப்னகர்மம் ஸத்தையுடையது அஸகஉதாஸீன ஆக்மாவை அகாசத்தைப்போ
லயிந்தயெதியானவன் வரப்போகுதகர்மங்களாலெருக்காலும்எவனாவும் பந்தப்படமாட்டா
ன் கடத்திலுள்ள மத்தியகெந்தததால் கடாகாசம் எப்படி பூசப்பட்டதோ அப்படி ஆக்மாவான
வன் உபாதியோகததால்க் தர்மங்களால் பூசப்பட்டமாட்டான் ஞானேதயத்தக்கு முன்னரம்
பித்தகர்மமானது லக்ஷியத்தைக் குறித்த விட்பாணம்போல் பலத்தைக்குடாமல் குறித்தா
ல்நசித்தமாட்டாது வியாக்கிரமென்றபுத்தியால் உடப்பட்டபாணமானது பின்பகெட்டபுத்தி
வந்தபோது லக்ஷியத்தைபேதியாமுழி லக்ஷமோட்டாது ஜரையும் மரணமுமத்தவனுக்குரே
னறஎவன் தர்மாவை அடையுருகு அந்தஆக்மாவாக இருக்குவானுக்கு பிராரபதகல்பமே
யேதுஎப்போதுதேகாத்மாவாக இருப்போ அப்போதுபிராரபதம்ஸித்திக்குறதுதேகாத்மாவால்
ஷடமில்லையெகையால்பிராரபதத்தைதன்ஞ்ஞானானத்தால் அஞ்ஞானகாரித்தக்குமுலத்தாட
ன்லயமாகுல இந்ததேகமெப்படி இருக்குதென்றுசங்கையுள்ளஜடர்களை ஸம தானம்செய்குறத
ர்குவெளிப்பார்வையால் குறதியானதுபிராரபதத்தைச்சொல்லுதேகவிதி பித்தவான்களுக்
குதேகாதிகளில் ஸத்தயத்தைய போதிப்பிவிக்குறதர்காக விஸிபரிபூர்ணமும் ஆதியக
மத்ததம் அப்பிரமேயமும் அவிக்கம்பமும் ஸத்தனமும் நினைமும் நித்தியனும் அவ்விய
மும் பிரத்தியகேகாஸம்பூர்ணமும் ஸாவமுகமும் ஸ்ளந்தகாததம் கொள்ளத்தகாததம்
ஆதாரமத்ததம் ஆதேயமத்ததம் நிர்குணமும் நிர்விகரியமும் ஸஞ்சகமும் நிர்விகல்பமு
ம்நிர்ஞ்சனமும் நிர்விகத்தகாத ஸவருபமுள்ளதம் மனோவாக்குகளுக்கோசரமும் ஸத்து
னல்வர்க்கிக்கப்பட்டதம் தன்னால்வித்தித்ததம் சுத்தமும்புத்தமும் இப்படிப்பட்ட தில்லாத
தம் ஒன்றேஅத்துவைதப்பிரம்மம் இவ்விடத்தில் நானாளுமயில்லாதன்னலுபவத்தால்தன்னால்
அகண்டாத்மாவை யறிந்து நிர்விகல் பாத்மாவில் ஸுக்கத்துடனிருந்து ஸித்தஞ்ஞானவள்ளை

அகண்டானந்த அமிருதத்தால் ஸ்ரீமான் மரணம் முத்திரத்தில் எது நவநாத்
நாதனு கொள்ளத்தக்கது எது அன்னியம் எது பிணை இவ்விடத்தில் நானேன்றையும்
பார்க்கிறேனில்லைமுக்தகிறேனில்லைஅறியுகிறேன் இல்லை ஸதானந்தபுமான் ஆத்மாவின் கூ
டியே விலகலுண்டுகிறேன் நான் அணங்கடம் அளமாலும் அளகாலும் ஹரியும் பிரசார்தன
ம் அனந்தனும் பரிபூர்ணனும் சிரபூர்ணனும் அகர்தனும் அபேகர்தனும் அவிசாரனும் அவ்விய
னும் சுத்த போதஸ்வருபனும் தேவனும் சதாசி எனும் நானேனுகுறேன் முற்குறமு
ஸதாசிவனுவார் அவார்தாதமனுக்கிந்த பித்தையத் திசை அந்த அவார்தாதமனென்ற வி
ஷ்ணுவார் பிரம்மாவக்குகுத்தார்பிரம்மாவும்அகோபுரருக்குகுத்தார அவர்னாகவருக
குத்தாரஅவரும் இருமனுக்குகுத்தார அந்தமனும்இந்தகிர்வாணசாணத்தை சகல பிர
ணிகளுக்கும் குத்தார இப்படி அப்படிக்கிதாசுல மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்குவான்விஷ
ட தத்துவ ஸாருயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் ச - வது பாதத்தில் க - வது
அத்தியாயம் முற்றிற்று;

உய - வது அத்தியாயம்.

பரமமா' அய்யா ஸத்தகுருவே அத்தியாத்மோபனிஷத்தில் சொல்லியபிஷயத்தகன்
பைஷ்கலோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுகள் இப்படி ஸ்ரீமன்னியவிடத்தில் சொல்லப்பட்
துகள் மைத்தொருவிடத்தில் சொல்பபடுகிறதுகள் ஆகையால் ஸ்வாமி ஸார் வால்யம்முதல்
முக்திகோபனிஷத்துவலாயுள்ள து ஸ்ரீ உபனிஷத்துகளையும் அத்தியாயனம் பண்ணவே
ணுமென்ற சியம்மலை என்மெனக்குகோத்திரிது தாததெட்டுபனிஷத்துக்குள்ளொதாவது
ஒரு உபனிஷத்துக்குத்திய குத்திர ஆத்மஞ்ஞானமுண்டாகும் சகலஉபனிஷத்துகளு
ம் குரு சுவியக்கி பாகவேபாவிருக்கிறிருக்குதுகள் ஸர்வ கருதிகளையும் ஸர்வ ஸ்ரீயாக
லும் பிரவணம் பெரித்தாக காணப்படவுமாய் ப்படி தேகவிஞ்ஞாந்தியோமகாதேவர்கே
ட்டி பிரம்மாவைப்பார்த்து ஸம்சயங்களை உத்திகிழ வசனத்தைச்சொன்னுர் ஸ்ரீகுருமுர்தி
ஜய் பிரம்மாவே இவ்விடத்தில் முக்திக்காக புருஷனால் பிரயத்தி ர்த்துடன் தாததெட்டுபனிஷ
த்துகளும் அத்தியாயனம் செய்யவேண்டியதுதான் ஸம்சயம் ஒருவிடத்தில் சொல்லப்பட்ட
தில் அத்தகையும் மைத்தொருவிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்குதுகளல்லவா ஆகையாலொரு
தருதி அத்தியாயனம் போகுது ஒரு உபனிஷத்தில் இரண்டு பாகங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கி
றன இப்பிஷத்தில் ஸதஸ்யாதவகள் நிதிசர் பேத்ததால் சொல்லப்பட்டிருக்குதுகள்
லாஸுத்தேவ உபனிஷத்து தோபிபுண்டாப்பிரதானப் பிருக்கின்றனகர்லாக்கினி தீதிர உபனி
ஷத்து விபுதிபுண்டாப்பிரதானயிடுக்கின்றன உபஸதஸ்யார்த்தத்தை நித்ததுனால்
ஒரு வனும் இவ்விடத்திலாதம் வித்தாகமாட்டான் அந்த அறிவில்லாதவனுக்கு தீரஸ்யார்தம்
இக்கவும்மாட்டாது இதிலிபடியாகும்போதுபுருஷிகளில் கண்பிவிக்கப்பட்ட இந்த சி
ஷயர்களெனவருது சகலவேதா திரவனுதிகளாலயே இருதார்தர்களென்று நிச்சயம்
'பிரம்மா' ஸ்வா ஆத்மபேதம் என்று எதுதான் நன்றாக என்னுலியப்பமோ அந்த ஆத
மோபுனிஷத்தை தயானமோன பாகளெனக்குச் சொல்லுது அக்குருமுர்த்தி ஆத்மா
அந்தருமா பரமாத்மாவென்று மென்று விதகுரு ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமான் அக்கிர செவன
ஞ் அஷ்சர்மம்மாம்ஸம்ரோம் முதலானதுகமோமம் கம் குலபம் முதலானதுகளேமம்
நாபிமேட்டாம் கபோலம் உரஸ்ஸு ஒருகரோத்திரம் பாகுக்க பாகம் லலாடபார்க
முரார்ஷிகாவிசாதி ஸோமிகுடினல் ஸ்ரீமக்குருஸ்மரிக்குருள் இவ்விதவெனன்ற ஆத
மாவாக ஸம்மதன் பிரதான அப்ப தேஜஸுஸ்வாய ஆசுரம் இச்சை துவேஷம்ஸுக்ம துக
கம் காமம் மோஹம்விகல்பனை ஸ்மிருதிஇவ்வளவும் எவனுக்குஅடையாளமோ உதர்த்தம் அ
துதாதத்திலிருவாய்தீர்க்கம்புதுதம்ஸகலிதம்கொலிதம்காதனம்ஸபுரிதம் முதிதயவாதித்திரம்

கருநாடக ருருஞ்ஞ னவாஸ்ஸுட தத்வலாருபுணத் தலா
ரதி த்தியகர்மயச செய்வு னாயசர்மங்ககாரு செய்யாத னென் ிப்பர எல்ல
விதினுர் அத்தத்தளை னென் ியது இப்படி ஸமஞ்ஞ ஸமாகவேதா தாச் ிக்கேவாணி
பபு லெப்படி ஆத்மவித்தகத் து னெ சசாசாரம்நேரிமே சித்ருபபி மமேஷயத் தான
சப்தகதும் அருபபி மமேஷயத் து பிசேஷமபணைப்பிசேஷ களா லெல்லகருதனை
க்கொல்லுகுரேன்சே னம் அந்தாப்தகத சித்ருபத்திசு மாதகதைபோ லபரமாத்கககாரு
மசித்ருபத்தி ஸ்வப்தகதைபோ லவியவகா ரமாத்கககாரு மிசுல்லதுபிவிசேஷ இத்தபிச
கரணமுபயவிசுக்ருமன் தாகை லகீசேபதசகதைக் கிசுதகா லுமிமில்லி ஆளுலவேத
சுப்தமுள்ளதும் சித்ருபமான பரபிசர்மமேகந்தான் அதுபிசுபிசுபிசு வலிவலா துதான
அருபத்தவமும் அகாசத் தவயில்லா த்துதான அசப்தத்தவமும் சொல்லப்ப குா தகதேச
ரதுருபமும் அசப்தமுமானப் பிசர்மமேகரைன்றது கூடாதேவிலமிசுமும் ருபசபகதகத
ததும்பிசின லி தருதிககருக்கு அமராக்சியமும் சித்ருபத்தக்கன்வியமும் தள்ளவும் கொ
ளளவும் தகாத ம்வாக்குமன துகளக்கொட்டாததும் வித்துவானுக்குதேகமவிழுத்தபிசன்னை
யத்தக்கதுமாக கெழ்த்தப்படுகுர ஒருவஸ்து சொல்லப்படுகுர படியால் சித்ருபபேதத்தால்
இரண்டவனை ிசே அபேகரித்து பிசர்மமியான்மே ஸத்திபமென்று சிச்சயித்துக்கொள்
ளும் எப்படிபெத்த வித்தைக்குமும் மமேஷத்தில் யத்தகதகரு துதானவிமே அ
ப்படிமோகதெனையல் சித்திபத்தகதகரு துதானவிமே அபேகரித்து பிசர்மமியான்மே
ளகியல்மமேஷயம் எவன் தள்ளிடதில் கலிச்சப்பிட்ட கலவஸ்துதா ம இல்லி இல்லி
என்றவசனங்கள்விசேஷிக்குருகுராதியசுப்த அகண்டமும்சே தனமுமான ஸ்வருபத்தை
அறிந்தஅவன்விச விருபத்தி அடையுபிசுதகல ஸிசுஷிக்கு முன்னெவன்விசன்மயமும் ஸத்தி
பபாதனை அத்தவவதவஸ்வருபனுமானுதேறித்தபரமாத்வானவன் பிசாயத்திலெல்
த்தையும் ஸமவறித்துவிச விருபனுவானா ஸபூர்ணா ஸபூர்ணா ஸபூர்ணா ஸபூர்ணா ஸபூர்ணா
டத்திலேகமிருக்குமபோதே சிச்யமானபரமாத்வானவன் பிசாயத்திலெல்
பிசனும் சருதிசுமும் அறிந் பிசுபிசு விசயமாகுமானில் அப்போது பிசுத்தமானைப்பிசுபிசு
ததுபோல் சருதிசுமும் விசுருமே அவ்விசத்தம் முதலான சகல தத்துவங்களும் அருபமாக
கசித்தபோது எப்படிவிசுபிசுத்திலேயே ரத்தம் விசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
யபிசர்மமே விளங்குகிறதா யபிசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
ததுபோது அத்தகாமருபுசருகா துதானவிசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
தேவதயம்விசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
ததால் சகப்பிரகாசங்கரு விசுபிசு துதானவிசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
கும் -பிசுதகரு - ஸ்வாமி பிசர்மப்பிரகா ததால் சகப்பிரகாசங்கரு விசுபிசு துதானவிசுதகருக்கு
தாவ்களெ னவிலெளக்கொரு பருண்டிசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
சகாசங்கரு பிசர்மப்பிரகா ததத ததுதவனா எப்பிடத்தில் ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
பிசுக்குதகள் மங்கத்தகரு தாகவாலத பிசர்மத்தகருத்தவிசுவனாஒரும காசமிரு
அப்போது பிசர்மப்பிரகா தததுக்கத்திவதத் துவமொருவிதத்திலும் சித்ருபாதேஅதிவசை
ம் சித்தித்தால்ஜிவேகரு துதானவிசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
எப்படி மனனின் பிரகா தம் ஸத்தியும் கடாதிசுளினருக்கு ஸபா அப்படி பிசர்மப்பிரகா
ததககளால் ஸகல சயவா ஸுக்கும் விசவகாரத்திலும் பிரகாசனத்தைகளாகுமெனி
லுத்த திருஷ்டாந்தம் தாஸ்டாதிசுத்தில் சேருதபடியா சரி இல்லி கடாதிசுளில் மன்பி
சகருமும் மன ஸத்தியுநிறப்படுகிறதகரு பிசுபிசு துதானவிசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
பிசர்ம ஸத்தியும் தானப்பபவிலை பிரபஞ்சத்திசுபேதபிசுபிசுபிசுதும் விசேஷபிசுபிசுபிசு
னிலும் பிசர்மம ஸகஜீவன முதலான ருபமாக விளங்கு துதானவிசுதகருக்கு ஸத்திதானந்த பூர்ணா த்வ
மான அபிசன்னரும் அவிசேஷமும் ஸமமுமாக ஸகலவேதாநிசுதகருதும் அதுதான் அறிந்த
பேரிசேஷர்களாலும் சொல்லப்படுகிறது இரண்டாமுதலானதுகருபி ஸப்தம்முதலானதுகருபி

[illegible]

[illegible]

புறம் அந்த நகரில் இவ்வமுயில்லை உபயோகத்திற்குரியதல்ல, தர்மாதிரிபுணரில்லாததனால் பேத
மெனதுபெய்ததால், இதுவும் காரணமானது நித்தியமுடைய அத்தனையமுமாகுமல்ல
வா. இந்தப் பிராணதன் புரமான தேவ திசுருக்கின்ற இந்த புணம் தன்மைத்தியில்தகர
அதாசமிருக்கிறது அது வசதிதான்நிறுபியான சிவனே முழுசாகவால் தேவதக்கனவர்
இவர் சகலருடைய இருதயத்திலும் விசேஷமன்றியே இருக்கின்றவர், அத்தனையம்சாபொ
சாரண சிவனே இரதயமாகச் சொல்லப்பட்டார், மோசனம் குறிக்குவரும் மோகனவரு
பேரும் எங்குமானவர் அவருடையோ நிச்சயம், பிரமமா, அப்பாருருவே பூர்வம் தங்கனால
பெந்த மோகனாசாரமாகப் பிதம் அபேதமின்னும் ஸத்தியமென்று அடிக்கடி சொல்ப
ட்டது அல்லவா, வேறேவ இவ்விடத்தில் பேதம் பொய்யென்று என்னவாய்தால்
சொல்லப்படுகிறது அன்னியமான ஸத்தாரியவாத முழுசு ரமென்றிவ்விடத்திற் பபடு
கூறு நிச்சிதார்த்தமுள்ள தன்மையான ஸத்திக்குட எனக்கிப்பி ஸம்சயமுட
என் தார்பாக்கியம் சீகுருமுடைய ஓய்வித்ய எனவாக்கிய மொரு விடத்திலு
வியதாவாகாது நிச்சயம் பேதமென்பதென்பில்விடத்தில் சொல்லியவனமானது பே
காவதனை அனுமரித்தது பெந்தகாலத்தை அனுசரித்ததின்கூடம் பொய்யென்ற பாக்ய
மானது முன் பேதமவததியமென்றதற்கு பிரமாணமாகாததல்ல, ஆகையால் வேவாக்கிய
த்காலமலோகவாக்கியத்தாலும் பிரபோத உத்யததுக்குமுன் அந்த பேதமானது பிரயமாக
இருக்கின்றது பிரம்மா அப்பாசுசே காரணத்தைக்காட்டினும் காரணம் ஒருவருடையது
ஸத்தியமும் மூலாததிலும் வேவாயில்லையல்லவா கிஷேதக்கத்தக்க தியில்
ஸத்தினைதருததில்சொல்லியகிஷேதமருந்து அந்தமது அனைத்தானது அனைத்தனை
மபிரஸித்தமாகும்போது பாலஸியஸத்தாரியவாதமெப்படியாகுமென்ற கனகவேண்டாமடு
ந்தாரியமும் காரணமுப்பிரக, ஸத்தாரித்தவவா - நினை முாததி - ஓய விதாதா
வேவாக்கியம் பின்னொன்று இந்த வியவணாமாயிற் அதுவும்லயே காரியமானது
ஆதனத்தக கன்னியமாக சொல்ல முன்காரியத்துக்கு அனைத்தவம் வித்தித்தபடியான
சொல்லவருபான அது சூ ஸத்தியம் வித்தித்திருப்பதாலும் காவத்திரயத்திலுமில்லையென்று
சொல்லக்கூடாது பின்னும் பிரஸத்தியத்த ஒருவஸ்தவினும்கிஷேதவசாரானது முக்கியமா
காது - பிரம்மா - அப்பாசுசே காரணம் ஸத்தானையால் விசேஷித்ததிக்கிறதற்கா
காரியம் அஸத்திவசம் சொன்னார்கள் மருபடியும் இவ்விடத்தில் காரியம்ஸத்தினை
எப்படி சொல்லுகிறார்கள் இச்சகரரியத்தின்ஸத்திவமானது கிரம்ஸத்திக்கு வித்திருப்பகாரணமு
த்தாஸிப்பிரயப்பபடவியில்லையாயிருப்பதாலேயே தாங்களிப்பிரயப்பபடுகிறபடியால் பேசி
ரண ஸம்சய மெனக்குண்டாகிறது சீகுருமுடந்தி - ஓய தாதவே சகலத்துக்கும் மகாகார
ணமான வஸ்துவத்கு ஸத்தவமானது காவத்திரயத்திலுமிருக்கிறது இந்தக்காரியத்துக்கோவெ
ளில் ஸத்திகாரணத்தால் முன்னஸத்திபுமிப்போது ஸத்தவமுமிருக்கின்றது ஆசையா
தன்மையிதமாகச்சொன்னது யுத்தந்தான் அல்லது இவ்விடத்தில் விதவசன மிப்பாதுதானே
கிந்திடாம, சத்தவத்தால் காரியபேதத்தாலிருக்கட்டமா அதுனால் கெந்தமாத்நாயக
மில்லை சொல்லியபடி பேதத்துக்கு வியவணாரிக ஸத்தியத்துவமிருத்தபோது ஸத்திய
க ஸத்தியத்துவம் அபேதத்துக்குத் தன் ஆனயாலோய்பதம்ஸம்பவவோ ஜீவ மபரமாத்மாக்க
முடைய அபேதானத்தால் முத்தியேதவிர அன்னியதாசில்லை அபேதஞ்ஞானிப ந்துபேதோ
பாஸனையில் ஸ்வதா வெகு ஆயாசப்படுகிறவர்களுக்கு - த ஆயாசம் தான் பிரயோஜன
லேவியலேவகபேதமிருத்தால் அப்போதுஸேவகத்தால் வியவம்ஸமிருதியிலுமில்லையெ
டைய உபாஸனையுபாஸனேஸையானது ரஸத்தித்த தததுருக்கால் பிரமாதத்தால்
ஸேவைக்குலே மருத்தால்வே வசனஞ்ஞபிரிதானது குமஸமசயமில்லை விசாரித்
மனளில்லதனக்கே மருவியதுவம்ஸம்ஸபித்திபடிய விசாலியானவந்தனக்கொரு
டத்திலுமில்லேவத வததுதன் ஸனவே மாட்டால் உப ஸனேஸத்தியம்பயம்விஞ்ஞான
லஸ்தா அப்பாசுசே காரணமானது பேதத்துவம் கிரமித்திப்பிடுக்குமபி
திப்பிரமானதென்ற ஸானமானது பேதத்துவம் கிரமித்திப்பிடுக்குமபி
டாத்தவனாகப் பிப்போபு நபாத்புரஸேவையு சிவிலிணுவாதி உபாஸனையும் ஜலம் ஸ-ஹிர
ந்தாதிசாஸி உபாஸனையும் சாஸிதாரம் புண்ணியங்களும் சுகுதிஸயிருதிசுளிலனே
ன் அக்கினி முதலான உபாஸனையும் சாஸிதாரம் புண்ணியங்களும் சுகுதிஸயிருதிசுளிலனே
கமாக விதிக்கப்படுகிறது கள் பிரம்மவிஞ்ஞான ஸத்திக்காச யோகமார்க்கத்தையும்நியானமா
ர்க்கத்தையும் தள்ளவேண்டியது காவதிரயமானதையும் தள்ளிப்பிரம்மாத்மைக்கியத்தை விசாரி
க்கவேண்டியது ரஸத்தித்தங்களைத் தள்ளி - து, பிரம்மாத்மைத்துவஞ்ஞானமானதுவிசா

குருஞ்சுவாஸ்தவம்

தன்னுள் தனியர் அன்னியதாவினில் விடும் குருஞ்சுவாஸ்தவம் தான் தனியர் தனியர் சாரமந்த மனுவியனை வேதகர கல்யாநஞ்ஞானிகள பகசுஞக்கு மொத்த அபிபுரூபாக ள் ஏததுவனவொன்றும் தீர்த்தால் தன்னியர்களுள் கருக்கு உபாஸனை தம்பத்திசர்மம் அன்னியம் தனி ஒன்றும் விடுக்கப்படவில்லை இப்படி சதுரமுகமுள்ளவர்கு முகமாகக்கேட்டு தோமான னனத்தால் ஸ்வபத்தை ஒருதரம் ஸ்மரித்தா அந்ந்ஸமிரு தாத்நிரத்தால் இர தயக்கிரந்தினை உலவையெகரத மடைந்து ஹாஸாவென் உச்சரித்து பிரஞ்ஞை நசித்தவர் போல் தீழ்நிழ்த்தார் அப்போது நாலுபக்கத்திலு மிருந்தவர் ஸ்மஞ்ஞாயிருதரஸாஸ்வாத த்தால் ஸ்மனத்தார்களாபிருத்து பிர்மாவைப்பார்த்து பரப்பிபுடன் கூடியவர்களுமான வஸிஷ்ட ரிவிதகளை ஆசுவாசம்செய்து மிசவும் பிரீதியுள்ளகுருவானவர் பெண் சிருப்புடன் ன த ரணநிறைகளால் பிரபலவின் சரீரத்தை ஸ்திரவுனல் துடவி தன்னவாயில் தரித்திரு ம்பாத்தன தயிப்புலேயே வேர்வைக ளால் கனைக்கப்பட்டபிர்மாவின்மு மென்னதுடைத்து தயாநிதியாள குருநாத்நிபானவர் வஸிஷ்டாதிகளைப்பார்த்து பிர் மா ஸ்மிதியை மிருத களரனவசனங்களில் சொன்னார் ஹேமுனியே வஸிஷ்ட வாக்கி யிராத னனத்தால்உண்டா புரிசுத்த ஸமஸூர ஸாக்ஷிவிருத்தியிவருக்குமனோலயம்வந்திரு ப்பதால் த னுமர்சை னது உத்தமஜன யனாலுடையத்தக்கது உங்களுக்குமிதுஉண்டா கும சநித்யம் இப்ப ஸர்வஞ்ஞரும் தயாநிதியுமான குருமூர்த்தி சொல்லுமளவியி பிர்மாவ ன்ஞான ன திருந்து குருவை மஸ்கரித்து அந்ததார் நிருணைத்திரரும்உத் திரஞ்சனரும் ஸ்மதியரும் நித்தியரும் ஸுகஸவருதியும் பிரப சமஸதபரங்கனையும் நதிபிசிக்ற்றவரும் விசுத்த ஸதவகுணங்க ளவரும் திருகுணத்தனைக்கதைக்குமிதி வரும்சித்தகதியுடன்கூட னரும் ஸதாதிவனுமாத னதருக்கு அடி நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன் இப்ப னுதித்து அ டுக்க தமஸ்காரஞ்செய்திற னையும் வஸிஷ்டர்முகலான மத்தவர்க ளயும்பகாரு க்குஞல் செய்து தன்பரமான்ந்த புசிப்பிலாண் கொண் மென்னமுத்திரையை அ டுத்து நிர்விகல்பஸமாநிபிரந்து நிர்விகல்பமுனார், எவ்வுடையபி ராதத்தால்ஸரள வசன களுள்ள கெம்பிரா ன இத்தஞ்ஞானகரண்டமானது என்னலுனைபெண்ணப்பட்டுத்தா உபாஸனா காண்டத்தைச்செய் மனமுள்ள எனக்கு இப்போது எவன் பிரஸன்னையாக இருக்கிறுளோ சப்சபிபிர்மமன்ன பமுள்ளவனும் சகலஸூர சிரேஷ்டர்களால் ஸர்வதா ஸ்மிக்கப்பட்டவனும் பிர்மாவிடத்திலு ஸதானம் பெத்தவனும் மனோஞ்ஞையும் தாமரப்பூவில்நடிக்கிரவனான இந்த ஸாஸவதியை நமஸ்கரிக்குறேன் இப்படி அப்பயநிக்ஷிதமுஸ்மொழிபெயர்க்கப்பட்டகுரு ஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிதைபின் னகாண்டத்தின் ௪ - வது பத்திதிவ் உரு - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஞானகாண்டம் முற்றிற்று.

